

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The Golden Dynasty

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
KRISTEN ASHLEY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Altın Hanedanlık

Kristen Ashley
Tarafından yayınlandı Kristen Ashley

Telif Hakkı 2011 Kristen Ashley

Smashwords'te Kristen Ashley'in diğerk

kitaplarını keşfedin:

Rock Chick Serisi:

Rock Chick
Rock Chick Rescue
Rock Chick Redemption
Rock Chick Renegade
Rock Chick İntikamı

The 'Burg Series:

Senin İçin
Huzur
İçinde
Altın İz

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar

Fantasyland Serisi:

En Çılgın Hayaller
Fantastik

Kristen Ashley'in diğerk kitapları:

Lacybourne
Malikanesi Gizemli
Adam Penmort
Kalesi Sommersgate
Evi Üç Dilek

www.kristenashley.net

Smashwords Sürümü, Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Eğer bunu paylaşmak isterseniz

kitabı başka bir kişiyle birlikte okuyacaksanız, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen Smashwords.com'a geri dönün ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Yazar.

Yazarın Notu

Birazdan tanışacağınız diyardın kendine has bir dili var. Kitabın görünümünü ve akışını bozmamak için bu kurgusal yabancı dili italik yazmadım. Bununla birlikte, anlatı içinde çeviri yaptım ya da yapmadıysam, diyaloga açıklama ekledim ve çeviri bölümün sonunda yer alıyor. Referansınız için, kitabın sonuna bir Korwahk sözlüğü ekledim.

Kitabın sonu. Bu sözlükte Korwahkça kelimelerin tanımlarının yanı sıra farklı ülke, bölge ve denizlerin açıklamaları da yer almaktadır. kurgusal alternatif evren.

Hikayeyi ilerletmek için, kahramanımızın yeni dilini öğrenmesi ve kahramanımızın da kendi dilini öğrenmesi için gereken süreyi de değiştirdim. Kirke'miz zeki bir kız ve Lahn'ımız da muhteşem ama kimse o kadar zeki ve muhteşem olamaz... fantezi dışında.

Korwahk'a hoş geldiniz. Umarım orada vakit geçirmekten keyif alırsınız.

Kristen Ashley

Önsöz

Koşmak

Koşuyordum.

O aptal, dayanıksız küçük sandaletlerle koşmak. Hayatım için koşuyorum.

Atının üzerindeydi, arkamda hayvanın toynaklarının güm güm vurduğunu duyabiliyordum, bu sesler benimkilere karışıyordu, nefes nefese kalmıştım, paniklemişim - ve gittikçe yaklaşıyorlardı.

Kan içindeydim. Benim kanım değildi. O adamın vücudundan fışkırdığı için hâlâ sıcaktı.

Nerede olduğumu ya da oraya nasıl geldiğimi bilmiyordum. Neler olduğundan emin değildim. Anladığım bir dünyada yatağında yattım ve burada bana tamamen yabancı bir dünyada uyandım, her şeyiyle ve tek bir şeyi bile iyi değildi.

Ve şimdi hayatım için kaçıyordum.

Atın toynakları yaklaştı; neredeyse üzerime geldiklerini biliyordum. Telaşla arkama baktım ve haklı olduğumu gördüm. Sadece yaklaşmakla kalmamışlardı, adam, binici, o kadar büyüktü ki dev gibi görünüyordu, yana doğru o kadar eğilmişti ki vücudu atın ortasıyla aynı hizadaydı.

Ve uzun kolunu uzattı.

Yüzümü öne döndüm ve daha hızlı koşmaya çalıştım.

Ama daha hızlı gidemezdim ve kesinlikle bir attan daha hızlı gidemezdim.

Kolum beni belimden kavradığında, etrafımda döndüğünde ve kığım önündeki atın üzerine dikilmeden önce beni ayaklarımdan kaldırdığında haykırdım.

Hiç düşünmeden kanlı bir çığlık attım, atın üzerinde iki büklüm oldum ve hayatım için kaçmak yerine savaşmaya hazırlandım.

Birinci Bölüm

Geçit Töreni

Bir saat önce.

Bir ağıldaydım, bir tür ağıl.

Evet, bir *ağıl*. Hayvanları tuttuğunuz gibi. Ama basit, modern değil, ilkel - uzun, ince ama sağlam görünümlü, etrafı deri bantlarla örülmüş kazıklar.

Ağılın etrafında her dört adımda bir nöbet tutan devasa, aşırı kaslı adamlar vardı; üstlerinde deriden yapılmış pantolonlardan başka bir şey yoktu, vücutlarının üst kısmı siyah ve beyaz çizgilerle boyanmıştı. Ağılın içi de benim gibi giyinmiş kadınlarla doluydu.

Çürük sandaletler ve her tondan ince, ipeksi kumaştan tutamlar bedenlerimizin etrafında kıvrılıyor ve boyunlarımızda halka benzeri bir kolyenin iki ucunda bir araya geliyordu.

Yüzleri aşırı derecede makyajlıydı. Ağır sürme eyeliner. Pembe, mor, yeşil ve mavi göz farı. Kalemle çizilmiş kaşlar. Rouge. Koyu kırmızı, pembe ya da çilek dudaklar.

Ve herkesin bir sürü saçı vardı. Bir sürü, bir sürü. *Şuraya* kadar.

Aynı göründüğümünden şüpheleniyordum.

Doğrusu, eğer o ağılda açık mavi bir kumaş parçası ve gümüş yüzük benzeri bir kolye takıyor olmasaydım, havalı göründüklerini düşünürdüm. Saçlarını ve makyajlarını kim yaptıysa bir ustaydı. Olağanüstü bir şeydi.

Ama herhangi bir şeyin havalı olduğunu düşünemeyecek kadar korkmuştum.

Ağılın etrafında dolaşan, içeri bakan ama fazla yaklaşmayan insanlar vardı. Fazla yaklaşamıyorlardı çünkü gardiyanlar fazla yaklaşımlarına izin vermiyordu. Ağıldaki biz kızlar yasak bölgedeydik, bu çok açıktı. Bakabilirlerdi ama dokunamazlardı ya da bizimle konuşamazlardı.

Bu izleyicilerden bazıları tuhaf kıyafetler giyiyordu; erkekler muhafızlar gibi pantolon giyiyordu ama bazılarının üzerinde bol yelekler ya da göğüslerinde geniş deri bantlar vardı (sadece muhafızlarda siyah beyaz boya vardı). Bazı kadınlar altta saronga benzeyen bir şey giyiyordu, çoğunlukla dokuma malzemeden veya deriden yapılmış kemerlerle tutturulmuş ve görünüşe göre tutturulmuştu veya bazıları metal, gümüş veya bakırdan yapılmıştı, ancak bunlardan çok fazla yoktu. Üstte bandeau tarzı ya da halter bikini üstleri giyiyorlardı, bazıları göğüslerinin üstünden düz bir şekilde geçen ve alt kısmı bir noktaya kadar inen katlanmış bir malzeme parçasıydı.

İçeriye bakan başka adamlar da vardı; bu adamlar eski moda giysiler, pantolonlar, çizmeler, dökümlü gömlekler, yelekler, tüylü geniş kenarlı şapkalar giymişlerdi.

Eski moda kıyafetler giyen kadınlar yoktu, sadece erkekler içeri bakıyordu.

Orada iki tür insan olduğu açıktı. Savaşçılar gibi koyu bronz tenli, koyu tonlu gözlü ve siyah saçlı olanlar vardı. Bunlar sarong giymiş kadınlar ve post pantolon giymiş erkeklerdi.

Merakla bize baktılar.

Eski moda kıyafetler giyen adamlar farklıydı. Hepsinin saçları ve gözleri renkliydi.

Hepsi de merakla bakıyordu ama bu iyi huylu ya da kayıtsız değildi. İffetsizdi.

Ve bu beni korkuttu.

Ağılın dışında, seyircilerin ötesinde büyük, yuvarlak çadırlar ve meşaleler gördüm. Bunun ötesinde, gece olduğu için karanlıktı ama görünüşe göre zemin toprak ya da kumdu ve koyu çalıların aralıklı itişleriyle kırılmış taşı. *Gilligan's Island'dan* bir sete benziyordu ama sahte değildi ve bu nedenle kesinlikle komik değildi.

Bir saat önce orada uyanmışım, paniklemişim ve çok korkmuşum çünkü Seattle'daki evimde yatağымda değildim, bu herkesi korkuturdu ama *burada* uyanmak çok *korktuğum* anlamına geliyordu.

Bu, ayağa fırladığım ve tam olarak olduğum gibi davranmaya başladığım, beynimden korktuğumda, paniklediğimde ve çok korktuğumda küçük bir sansasyona neden oldu. Bu durum boyalı ve kaslı gardiyanlar tarafından pek hoş karşılanmadı. Aslında, korkmuş ve paniklemiş davranışımın hiç de hoş karşılanmadığını açıkça belirttiler. Neyse ki, bilinmeyen bir kendini koruma duygusu devreye girdi ve hemen sustum, arkama yaslandım, kendimi toparladım ve yönümü bulmaya karar verdim.

İlk başta bunun bir rüya olduğunu düşündüm. Aslında, bunun bir rüya olması gerektiğine karar verdim.

Bu tür şeyler insanların başına gelmez, değil mi?

Ama ne yazık ki, defalarca kendimi çimdikledikten ve rüyalarda rüyada olduğunuzu düşünmediğinizi anladıktan sonra, öyle olmadığını fark ettim.

Başka bir şeydi.

Ve bu şey *çok* kötüydü.

Etrafımı incelerken, bu kötü şeyden kurtulmam gerektiğine karar verdim ama Tanrı aşkına, bir hapishanedeydim, iğrenç adamlar tarafından süzülüyordum ve garip, yabancı bir fantezi dünyasının yerlileri gibi görünen insanlar tarafından bakılıyordum.

Ve dahası, çıkmak için neyin *içinde olduğumu* bilmem gerekiyordu.

Ben de dikkatimi topladım ve etrafıma baktım.

Kümesimizin eteklerinde olup bitenlerin dışında fark ettiğim şey, kümeste farklı *türde* kadınlar olduğuydu. Siyah saçlı, koyu renk gözlü ve bronz tenli olanlar vardı - aslında kadınların büyük çoğunluğu böyleydi. Ve paniklemiş ya da korkmuş görünmüyorlardı. Memnun görünüyorlardı, bazıları anlamadığım bir dilde diğerleriyle sohbet ediyor, diğerleri kendilerini ayrı tutuyor ve yurttaşlarına temkinli ve hatta hesapçı bir şekilde bakıyorlardı (ve bu tür bakışların çoğunun bana yönelik olması işleri daha da kötüleştiriyordu). Hatta bazıları izleyenler için caka satıyordu.

Sonra onlar gibi olmayan başkaları da vardı. Çok değil, üç kişi saydım.

Bu kadınlar çok korkmuş görünüyorlardı. Bu kadınlar benim gibiydi.

Bunu fark ettiğimde ilk olarak ne yapacağıma karar verdim. İkinci olarak ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ama en azından ilk olarak ne yapacağımı biliyordum.

O da ne haltlar döndüğünü öğrenmekti.

Etrafta dolaşma ve konuşma özgürlüğümüz varmış gibi görünüyordu, bu yüzden hedefimi belirledim, ayağa kalktım ve ona doğru yürümeye başladım.

Bu bir hataydı. Gardiyanlar benim küçük çıldırışımı unutmamıştı ve karanlık, yasaklayıcı gözler bana çevrilmişti. Ayrıca, çıldırmama şahit olan seyirciler, muhtemelen daha sonra ne olacağını görmek istedikleri için dikkatlerini bana çevirdiler. Ve dahası, ağıldaki neredeyse her siyah saçlı, siyah gözlü kadın gözlerini bana dikti ve bunu o kadar da iyi hissettirmeyen bir şekilde yaptılar.

Um... *yikes*.

Temkinli bir şekilde sebat ettim ve soluk tenli, açık kahverengi saçlı ve açık renkli gözlü bir kadına doğru yürüdüm. Paniklemiş gibi görünmüyordu. Daha yakından incelediğimde, gerçekten korkmuş bile görünmüyordu. Boyun eğmiş ve gergin görünüyordu. Sanki bir şey olmak üzereydi ve

tüm konsantrasyonunu alacak şekilde zihinsel olarak bu her neyse ona hazırlanıyordu.

Kümeşe doğru ilerledim ve siyah saçlı kadınlardan biri uzanıp kolumun arkasındaki hassas deriyi sertçe çimdikleyince sıçradım.

"Ah!" Elim derime gitti, gözlerim ona dikildi.

Öne doğru eğildi ve dişlerinin arasından bir yılan gibi tıslayarak bana baktı.

Daha da sıçradım ve kaçtım.

Tanrım, bu da neydi böyle? Bee-yatch.

Geri çekilirken ona ters ters baktım ve ulaşamayacağı bir yere geldiğimde hedefime döndüm. Konsantre olduğu şeye odaklanmayı bıraktığını ve gözlerini bana diktiğini gördüm.

"Hey," dedim sessizce yanına vardığımda, kaşları hafifçe birbirine yaklaştı, başı biraz yana eğildi ve tereddütle cevap verdi, "Ee... hey."

"Konuşmanın sakıncası var mı?" diye sordum. "Hayır," dedi yumuşak bir sesle.

Harika, İngilizce konuşuyordu.

Sonra dudaklarında küçük, tuhaf bir gülümsemenin oynadığını gördüm. "Özellikle de kaçırıldığımdan beri Hawkvale'den konuştuğum ilk kişi sen olduğun için."

Olamaz.

Alındı mı?

Hayır, ikinci bölüm.

Hawkvale mi?

Burada bir rüyadan uyanmadığı izlenimini ediniyordum. Benim gibi değil.

Eli dışarı çıktı ve benimkini yakaladı, güçlü bir şekilde tuttu, gözleri benimkini aradı, fısıldadı, "Bir kez sahiplenildiğimizde, yakın birinin evden olacağını bilmek iyi olacak."

Um.

Yine hayır.

İddia mı?

İki cümle kurmuştu ve zaten konuşacak çok şeyimiz vardı, bu yüzden önceliği ona verdim.

"Ben Hawkvale'den değilim," dediğimde başını daha da yana eğdi.

"Bellebryn mi?" diye sordu.

Tamam, işte yine oldu. Benim gibi olmadığını düşünüyordum. "Um... hayır, dinle -"

Yüzü değişti, sonra sözümü keserek şaşkınlıkla "Middleland?" dedi.

"Hayır, ben Seattle'lıyım."

Bu kez kaşları birbirine çarptı ve sordu: "Nerede? Yeşil Deniz'in karşısında mı?"

"Evet," diye yalan söyledim hızlıca, işleri ilerletmek için. Sonra "Neredeyiz?" diye sordum.

Vücudu hareketlendi ve yüzü gevşedi. Bir an bana baktı ve sonra elimi sıktı ve beni kendine doğru çekti.

Yaklaştığımda diğer elimi tuttu ve bana yaklaşarak "Korunaklı biriymişsin" dedi.

"Korunaklı mı?" Ben sordum, o da başını salladı.

"Babam seyahat ederdi, annem ben çocukken öldü, bu yüzden beni de yanında götürdü. Benimle pek çok şey paylaştı..." daha da yaklaştı ve sesi fısıltıya dönüştü, "Korwahk hikâyeleri de dâhil." Sonra etrafına bakındı ve ellerimi sıktı.

"Korwahk?" diye sordum ve gözleri tekrar bana döndü.

"Şu anda bulunduğumuz yer."

Korwahk.

Bir coğrafya dehası olduğum söylenemezdi ama Korwahk'ın nerede olduğuna dair hiçbir fikrim olmadığını düşünüyordum. Ya da Hawkvale, Bellebryn, Middleland ya da Yeşil Deniz.

Bildiğim tek şey, hiçbirinin evde olmadığıydı.

Kurbanlık bakire kıyafetleri içinde ve bir ağılda olduğum için zaten mahvolduğumu hissediyordum. Ama şimdi *çok* fena sıçtığımı düşünüyordum.

Korkunç bir ses tonuyla "Eş Avı" dediğinde dikkatim tekrar ona odaklandı.

Uh-oh.

"Ne?" diye sordum, sesim soluk soluğaydı.

Bir elini bıraktı, diğerini tuttu ve bir kolunu belime dolayarak daha da yakınlaşmamızı sağladı ve "Adın ne güzelim?" diye sordu.

"Circe," diye cevap verdim.

Bana küçük, tuhaf gülümsemesini verdi ve "Circe... bu çok güzel" diye fısıldadı.

"Seninki ne?" Ben sordum.

"Narinda. Bana benzediğini söyledikleri büyük teyzemin adını almışım. Gerçi onunla hiç tanışmadığım için bunu bilemem."

"Bu da çok güzel," dedim ve belimdeki kolunu sıktı.

Sonra yumuşak bir sesle devam etti, "Demek Korwahk Horde'un hikâyeleri senden saklandı."

"Öyle de diyebilirsiniz," diye cevap verdim ve anlayışla başını salladı.

"Babamın bana söylediğine göre birçok kız bu bilgiden uzak tutulmuş. Bu

Anlaşılabilir. Hayatımı çoğunlukla gemilerde erkeklerle geçirdim. Sevildim," yine küçük, tuhaf bir gülümsemeyle, "ama korunaklı değildim."

Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordum.

"Yani nerede olduğumuzu, neden bu kafeste olduğumuzu biliyorsun?" Ben sordum.

"Gerçekten de öyle," diye fısıldadı ama ben daha fazlasını sormadan kalabalığın içinde garip, beklenti dolu bir hava esti, alandaki kızların çoğu uyandı ve sonra birden davullar çalmaya başladı. Çok yüksek sesli davulların sabit, derin, gümbür gümbür vuruşları.

Hay aksi. Bu konuda içimde hiç iyi bir his yoktu. "Geçit töreni," diye nefes aldı Narinda.

Oh, kahretsin!

"Ne geçit töreni?" Sordum ama ellerini üzerimden çekmemesine rağmen gözleri üzerimde değildi. Ağılın dışına bakıyordu, ben de elini sıktım. "Ne geçit töreni Narinda?"

Gözleri bana geldi ve ısrarla, "Birlikte yürüyeceğiz ve konuşacağız. Bana yakın dur. Seni saklamaya çalışacağız. Dax'ın saçlarını görmesini istemezsin."

"Ne?" diye fısıldadım. Fısıldadım ama kızlar hareket ediyor, bir muhafız tarafından açılan kazıkların salıncağına doğru ilerliyorlardı.

Narinda beni kızlarla birlikte hareket ettirdi, beni yakınında tuttu, elleri üzerimdeydi, gözleri tarıyordu.

"Seni savaşçılardan saklayamayacağız. Sizi görecekler. Ancak Dax'ın kürsüsünden ayrılmadığını ve geçit törenine çok az ilgi gösterdiğini duydum. Hoşuna giden bir şey görürse gelinini almak için her Av'a hazırlandığı söylenir, ama hiç hoşuna giden bir şey görmemiştir. Bunu böyle tutmaya çalışmalıyız."

Geçit törenini başlatmak için sabırsızlandıkları her hallerinden belli olan bazı kızlar tarafından itilip kakılarak açıklıktan geçtik ve dışarı çıktık.

Çok garip.

"Korkmuşa benzemiyorlar," diye fısıldadım Narında'ya, o bizi ilerletmeye devam ederken, iki yanımızda bir izleyici sırası oluşuyordu.

"Onlar Korwahk," diye açıkladı Narında. "Bazıları Horde'un kızları, diğerleri ise Korwahk'ın köylerinden ve yerleşim yerlerinden. Av için seçilmenin büyük bir onur olduğunu düşünüyorlar. Bir Korwahk savaşçısı tarafından seçilmek, geçit töreni yapmak, avlanmak, sahiplenilmek ve eş olarak alınmaktan başka bir şey istemeyerek büyürler."

Bu ifadede hoşuma gitmeyen pek çok kelime vardı ama üzerinde durmadım. Çadırların arasından geçiyorduk ve çok daha iyi aydınlatılmış bir alana doğru ilerliyorduk. Üzerinde duracak vaktim yoktu.

"Ya sen ve ben?"

"Uzak diyarlara gönderilen gözcüler. Seattle'da seni nerede bulduklarını bilmiyorum. Yeşil Deniz'in ötesine seyahat ettiklerini bilmiyordum. Hawkvale'de keşif yaptıklarını duymuştum ama nadiren. Kral Ludlum bundan pek hoşlanmaz ve eğer bir gözcü yakalanırsa onlara sert davranır, bu yüzden genellikle senin ve benim gibi seyahat eden kadınları bulurlar. Babamla birlikte Marhac Denizi'nde bir gemideydim. Bir Korwahk limanına demir atmıştık. Babam beni iki muhafızın yanına bıraktı, onlar da bunalmışlardı ve beni aldılar."

"Kaçırıldı mı?" Şok içinde tısladım, gözleri bana geldi, o küçük, tuhaf gülümsemesini takınmadı; sadece gözlerimin içine baktı, bizi sürekli ilerletti ve başını salladı.

Oh, kahretsin. Bu hiç hoş olmamıştı. Alanı bir futbol sahası gibi aydınlatmayan meşale ışığında dans ederken bile bunun hoş olmadığını görebiliyordum.

"Özür dilerim Narında," diye fısıldadım belini sıkarken, "çok özür dilerim." "Olan oldu, geçmişte kaldı. İleriye bakmalıyım. Babam bana bunu öğretti.

Olan olmuştur ama olacak olan *sizin* ne yapacağınızdır." Bu, olaya olumlu bakmanın bir yoluydu.

Hala.

"Umarım beni seçen savaşçı nazik olur," dedi usulca, gözleri şimdi kaşlarının altından kenarlara bakıyordu.

Ben de öyle.

"Ve umarım Dax'ın seni görmesini engelleyebiliriz," diye devam etti.

"Neden bunu söyleyip duruyorsun?" diye sordum.

"Adilsiniz," diye cevap verdi. "Geçit törenindeki tek adil kadın sensin.

Öne

çıkıyorsun."

Olamaz.

"Ve harika bir güzelliğiniz var," diye devam etti.

Bu güzeldi. Ya da hayatımın başka bir döneminde de güzel olabilirdi. Bu sefer değil tabii ki.

"Sarışınlardan hoşlanır mı?" Ben sordum, o da omuz silkti.

"Bilmiyorum. Bildiğim tek şey, Güney Toprakları'nda, Korwahk'ta ya da herhangi bir yerde adil bir dişi olmadığı. Sen göze çarpacaksın."

Haksız değildi, kızlara baktığımda kesinlikle göze çarpıyordum.

"Dax kim bu arada?" Bakışlarımı kenarlara, sonra da etrafımızdaki kızlara çevirerek sordum; bazıları heyecanla hoplayıp zıplıyor, izleyenlere gülümsüyordu. Birkaçı ise bizim gibi topuklarını sürüyerek ve temkinli bir şekilde ilerliyordu.

"Kral Lahn," diye cevap verdi ve ben de ona baktım. "Bizim dilimizi kullanmıyorlar. Korwahk dilinde 'kral' demek 'dax' demektir," diye açıkladı ve devam etmeden önce titredi. "O bir vahşi. Onun kahramanlıklarının hikâyeleri çok yayıldı. Çok acımasız. Kalpsiz."

Çadırlardan ve meşalelerden oluşan bir köyde yürüdüğümüzü, insanların post ve kumaş parçaları giydiğini düşününce bu konuda da içimde iyi bir his yoktu. Hepsinin nispeten ilkel olduğunu düşündüm. "Vahşi", "zalim" ve "kalpsiz" gibi sözcükler bunu biraz daha artırıyordu ve hoşuma gitmiyordu.

İleriye baktı ve aniden tavrı acilleşti, eli benimkinden ön koluma kaydı ve orada kavradı ve yürümeye devam ederken bile beni daha yakına çekti.

"Savaşçılar caddesine girmek üzereyiz, bu yüzden dinlemelisin," dedi hızlıca, sesi de rol yaptığı kadar acildi ve omurgamda bir heyecan yükseldi ve bu iyi bir heyecan *değildi*. "Eş Avı, adında ne yazıyorsa odur. Korwahk'ın savaşçıları güçlü ve vahşidir. Onlara saygı duyulur. Bir savaşçı olmak için küçük bir çocuktan itibaren eğitim almalı ve birçok sınava katlanmalısınız. Sadece en güçlü adamların Korwahk Horde'a girmesine izin verilir. Hayatınızı bu eğitime adanınız ve ardından akınlara çıkıp Dax'la savaşmanız karşılığında size zenginlik, yağma ve savaştan elde edilen ganimet ve ayrıca size harika bir güzeli eşiniz olarak alma fırsatı sunan Eş Avı'na katılma sözü verilir."

Tamam, işlerin iyiye gitmediğini söylemek yanlış olmazdı.

Narında devam etti. "Gördüğünüz gibi Daxshee'de, yani Dax'ın köyünde, savaşçılarıyla birlikte yaşadığı kampında geçit törenine tabi tutuluyoruz. Savaşçılarının önünde geçit törenine tabi tutulacağız. Bize bakacaklar, karar verecekler

kimi eş olarak alacaklarını. Geçit töreni bittiğinde, onlar atlarına binerken biz de Daxshee'nin dışına çıkarılacağız. Orada özgür bırakılacağız. Ve orada bizi avlayacaklar."

Oh.

Benim.

Sikişmek.

Tanrım!

"Ne?" Ağladım ve o da kolumu salladı.

"Circe, sessiz ol! Dinle," diye tısladı. "Bu çok önemli."

Titriyordum ve dinliyordum. Sertçe. O kadar sert ki kulaklarım acıyordu.

Narında devam etti. "Bizi avlayacaklar ve bize sahip çıkacaklar."

Parmakları ön kolumu kavradı ve daha da yaklaştı. "Bir kocanın düğün gecesinde karısına sahip çıktığı gibi bize sahip çıkacaklar."

Lanet olsun. Oh Tanrım. Lanet olsun. Oh Godohshitoh God.

Devam etti. "Bizi köye geri getirecekler, çıplak ve sahiplenilmiş olarak."

Ohshitoh Godohshit.

"Ve sonra düğün töreni Dax'ın önünde yapılacak."

Bilmek istemiyordum. Gerçekten de

Ama ben "Bu ne?" diye sordum.

"Sakin ol güzelim," dedi usulca, davulun gürültüsünden bile ses tonumu duyuyor ve okuyordu. "Savaşçı ne olmasını istiyorsa odur. Çoğunlukla Dax'a gelinlerini sunarlar. Sonra dans edilir, içki içilir, yemek yenir ve şenlik yapılır."

"Biz..." Yutkundum, "Bu şenlik için üzerimize bir şeyler giyecek miyiz?"

Başını salladı. "Krallarına takdim edildikten sonra, savaşçımızın bize sağladığı giysileri giyeceğiz."

Bu iyiydi.

Ama o kısma gelmeyecektim.

Ben değil. Hayatta olmaz. Kaçacaktım. Saklanacaktım. Savaşacaktım. Kaçmak için elimden geleni yapacak, bu çılgın yerde ne halt ettiğimi öğrenecek ve kışımı kaldırıp eve dönecektim.

"Görüyorum ki korkmuşsun," diye dikkatimi ona çekti Narında ve gözlerim onunkilere kaydı.

"Şey... evet," diye ısırdım.

"Yapma Kirke, şimdi beni dinle, aptalca bir şey yapma," dedi hızla, gözleri yine kalabalığı tarıyordu, ışıklı alan yaklaşıyordu, yüzündeki aciliyeti görebiliyordum.

"Peki aptalca ne olabilir?"

"İddia edenle savaşmayın. Etmeyin. Bu onların geleneği. Bunda yanlış bir şey görmüyorlar ve Korwahk kadınlarına bakın. Circe, onlara bak. Bekleyemiyorlar."

Korwahk kadınlarına baktım. Bu doğrudu. Çılgıncaydı ama doğrudu. Belli ki bekleyememişler.

Sonra Narinda öğüt vermeye devam etti, "Savaşçını al ve iddiaya katlan ve umut et, *umut* et, sevgilim, tüm kalbinle, tüm bu sertliğin altında yumuşak olan bir savaşçı elde edersin."

Tepeden tırnağa titriyordum ve kaçmak istiyordum. Kaçmak istedim. Ama artık çok geçti.

Savaşçıların caddesine giriyorduk.

Bunu biliyordum çünkü seyirciler ortadan kaybolmuştu. Geriye sadece iki yanımızda, omuz omuza dizilmiş, post pantolondan başka bir şey giymemiş, pırıl pırıl parlayan, kahverengi tenli vücutları boyalı adamlar kalmıştı. Bazılarında siyaha ek olarak beyaz çizgiler de vardı, çok değil, birkaç tanesinde. Daha fazlasında kırmızı vardı. Yaklaşık aynı miktarda koyu mavi vardı. Bazılarında tüm bu renklerin bir kombinasyonu vardı. Ama sadece siyaha boyanmış olanlar da vardı, her ne kadar sadece siyaha boyanmış olanlar çoğunlukta olmasa da.

Ve korkutucuydu. Korkutucuydular. Bunun nedeni *devasa* olmalarıydı. Büyük değil, uzun değil, *kocaman*. Hepsi zayıf ve kaslıydı, az değil, *çok*. Bazılarının yara izleri vardı. Bazılarında cidden kötü yaralar vardı. Hepsinin siyah saçları vardı, hepsi uzun ve boyalı yüzlerinden geriye çekilmişti. Hepsinin beline uzun bir zincire benzeyen bir şey sarılmıştı. Hepsinin sırtında eğik kınlar içinde devasa kılıçlar ve bellerinin her iki yanında kınlarında iki bıçak vardı.

Hem savaşçılara hem de vahşilere benziyorlardı.

Her yer tonlarca meşale ve büyük ateşlerle aydınlatılmıştı. Davullar hala çalıyordu, şimdi daha yüksek sesle, sesi tenimi dövüyordu. Savaşçıların önünde yürüdüm ve Korwahk kadınlarının bu adamları istediğine sevindim. Sevindim çünkü *onlar* da sarışın olduğum için dikkat çekeceğimi biliyorlardı ve bu ilgiyi istiyorlardı. Savaşçıların gözleri üzerime çevrilmişti ama çevrildikleri anda bir Korwahk kadını önüme geçip

Gözlerini. Yüzlerini göstermek için eğildiler, vücutlarını göstermek için arkalarına yaslandılar, göğüslerini ortaya çıkarmak için kollarını birbirine bastırdılar.

Tanrı'ya şükür.

"Circe, bana yakın dur, başını eğiyormuş gibi görünmeden eğ. Dax'a yaklaşıyoruz," diye uyardı Narında nefesinin altından ama davulların sesiyle ve ben ona daha da yaklaştım ve başımı eğiyormuş gibi görünmeden eğmeye çalıştım.

Ve Dax'a geldik. Davulların sesi o kadar yüksekti ki tek duyabildiğim onlardı. Her vuruş vücuduma vuruluyormuş gibi hissediyordum. Etrafımızdaki Korwahk kadınları çılgına dönmüştü. Sol tarafımızdaki alana akın ettiler ve kendilerini göstermek için her şeyi yaptılar.

Öne doğru eğildim ve dalgalı bedenlerin arasından bakarak görmeye çalıştım ama tek yakaladığım kırıntılardı. Yine de bu kırıntılar iyi değildi.

On basamak kadar yüksek, geniş bir kürsü. Üzerinde, neredeyse tamamen devasa, siyah, kıvrık boynuzlardan yapılmış devasa bir taht gibi görünen şey, arkada bir dizi halinde yükselip yuvarlandı, aynı şey kolçaklar ve koltuk için de geçerliydi. Ayakları ise fil ayaklarına benziyordu.

Hiç hoş değil.

Kürsünün arkasında, kürsüyü aydınlatan ve boylu boyunca dans eden bir ateş akıntısına benzeyen bir şey vardı. Tahtın her iki yanında devasa ateş çukurları, ardından da en az iki yetişkin adam boyunda devasa davullar vardı ve davulları çalan adamlar davula doğru koşmak, tokmaklarını tüm vücutlarının ağırlığıyla savurmak, ayağa kalkmak, koşmak ve sonra tekrar geri koşmak zorundaydılar. Çabalarından dolayı terden sırılsıklam olmuşlardı.

Tek yakaladığım buydu. Tahtta oturan kimse yoktu. Orada kimse yoktu.

Hiç kimse.

Onu görene kadar.

Kürsünün bir kenarında ayakta duran ve aşağıya bakan dev gibi bir adam vardı. *Canavar* gibi bir adam. Geçit töreninin yan taraflarındaki son derece uzun boylu savaşçıların hepsinden daha uzun, daha geniş, daha kaslı, daha vahşiydi.

Kürsüden aşağıya, geçit törenine değil, kendisine eliyle işaret eden cüppeli bir adama bakıyordu. İri kollarını kaslı göğsünde kavuşturmuştu, göğsü ve yüzü siyah çizgilerle boyanmıştı, bir tanesi gözlerine kadar uzanıyordu. Başka hiçbir renk giymiyordu.

Ve sıkılmış görünüyordu.

Çılgın Korwahk kızları garip dillerinde bağıarak önüme kapanıp en sevdikleri erkek grubunun konserindeymiş gibi zıplamaya başlamadan önce gördüğüm tek şey buydu.

"Tanrılara şükürler olsun ki bu Av'da bir eş almaya niyeti yok," diye nefes aldı Narında yanımda ve rahatlaması o kadar büyüktü ki bana da geçti. Ben rahatladım ve o da bizi aceleyle ilerletti ama aceleci görünmemeye çalıştığını anlayabiliyordum.

Sonra aptalca bir şey yaptım. Neden yaptığımı bilmiyorum ama yaptım.

Kürsüyü geçtiğimizde ve kızlar savaçlıların bana gösterdiği ilgiyi dağıtmak için tekrar etrafımda dönmeye başladığında, vahşi Korwahk kralına dönüp baktım.

Ve bunu yaptığımda, doğrudan onun karanlık, boyalı gözlerine baktım. Oh lanet olsun!

Hızla geri döndüm ve nefesimi içime çektim.

"Circe?" Narında seslendi, nefesimi davulların sesinden bile duyuyordu. "Beni gördü," diye fısıldadım.

"Ne?" diye sordu.

"Beni gördü!" Ağladım. "Dax!"

Gözleri büyüdü ve karşılığında ağladı, "Olamaz!"

Gözlerimi sıkıca kapattım.

"Tamam, tamam, güzelim, belki de yapmamıştır. Belki de -" kolumu tutmaya çalıştı.

Savaçlılar caddesinin ötesine, başka bir izleyici denizine doğru ilerlerken "Öyle yaptı," diye fısıldadım.

Kolumu kavradı. "Belki de yapmamıştır."

Başımı salladım. "Belki de yapmadı,"

dedim usulca. Ama yaptı.

İkinci Bölüm

İddia

Bir savaşçı devasa kılıcıyla kendini kolyeme zincirlemiş olan savaşçıyı kesip açtı, ılık kan fışkırması önüme sıçradı, çığlık attım ve bana bağlı olan savaşçı cansız bir şekilde yere düşerken sıçradım.

Narında bana Av'dan bahsetmemişti. Savaşçıların gelinleri için birbirleriyle dövüşeceklerini söylememişti. Her yerde erkeklerin homurtuları, çeliklerin çarpışması, acı ulumaları, zafer kükremeleri duyuluyordu.

Kadınların çığlıklarını da duyabiliyordunuz, çoğu şaşkınlık içindeydi, bazıları korku, bazıları sıkıntı, bazıları da cinsel boşalım bulan erkeklerin inlemeleriyle karışan coşku içindeydi.

Hepsi karanlık gecede her yönden üzerime geliyordu. Bu bir kabustu. Kabusun kabusuydu.

Bu üçüncü kez yakalanışımı, bunu yapmak için kendini attan aşağı atan bir savaşçı tarafından sert zemine çakıldım. Daha sonra belindeki zincirin ucunu alıp kolyeme bağladı ve sonra benimle güreşmeye başladı, kaybedeceğimi bildiğim dövüşler çünkü hepsi insanlık dışı derecede güçlü ve kokuşmuş *adamlardı*, ekleyebilirim, yani zaten benden daha güçlüydüler. Sonra onlara başka bir savaşçı meydan okurdu (bir kez iki). Sonra kılıç kılıca, bıçak bıçağa, yumruklar ete karşı savaşıyorlardı ve şükretmem gereken tek şey zincirin uzun olması ve onu bana bağlayan her savaşçının beni mücadelenin dışına itmesiydi.

Gerçi diğerleri pes etmişti, muzaffer savaşçının kafasına vurduktan sonra pek de rahatsız olmamış gibi görünerek zincirimi çözdüler, atlarına yeniden bindiler ve gecenin karanlığına karıştılar.

Bu savaşçı bana zincirlenmiş olan adamı öldürmüştü.

Yeni savaşçı bana doğru yaklaşırken geri çekildim, bağlı olduğum iri, hareketsiz savaşçıyı yanımda sürüklemeye çalıştım, gözleri yoğun, vücudu çoğundan daha fazla yaralı, yüzü sadece ay ışığı ve Daxshee'nin uzaktaki meşale ışığıyla aydınlatılmış olsa bile vahşi ve acımasızdı. Nefes nefese zincirimi çekiştirirken, yenisi bana doğru ilerlerken hareketsiz savaşçıyı da yanımda sürüklediğimde, hiçbirini istemesem *de bunu gerçekten* istemediğimi hemen anladım.

Sonra kılıcını yana fırlattı ve bana doğru koşmaya başladı. Ayaklarımla vücudumu çeviremeden, ağırlığıyla havada uçmaya başladı. Bana çarptı ve sırtüstü yere düştüm, nefesim kesilmişti, ağırlığı artık üzerimdeydi.

Nefes almak için çırpındım ve boynumdaki zinciri çözüp kendi zincirini takarken altında çırpındım, çırpınışlarımdan tamamen etkilenmemişti.

Zincirini bana bağladıktan sonra başını bana çevirdi. Gözlerinde kolayca okunan zalimlik karşısında bir an duraksadım, eli aramıza girdi, bir bacağımlı kenara itti ve yüzüne doğru çığlık attım, tüm gücümle savruldum, bir mucize eseri ayağı kalktı ve onu ittim, vücudunun geri kalanının altından sıyrıldım, ayağı kalktım, ellerim boynumdaki zincire gitti ve onu çözmeye çalıştım ve *koştum*.

Zincirim acımasızca çekilmeden önce dört adım atabildim. Geri uçtum ve sert ve acılı bir şekilde yere düştüm, kığım taşa çarptı.

Arkamda dönüp dururken, ellerimden biri kolyemdeki kancaya gitti ve onu kurcalamaya başladı, diğeri ise zincire tutunmak ve o tekrar çekerken kendime biraz gevşeklik vermek için zincire gitti, kolyenin kazıldığı yerde boynumdan acı geçti ve kığım kayanın üzerinden ona doğru sürüklendi.

Tanrım, beni bir hayvan gibi içine çekiyordu.

Bu *cehennem çukuruna* taşınmak için ne *yaptım* ben?

"*Hayır!*" Zinciri sertçe çekerek çığlık attım ve sonra ikimiz de toynak sesleri duyduk.

Başım döndü, kalbim sıkıştı, midem bulandı ve üzerimize doğru gelen kocaman, koyu renkli bir atın üzerindeki Dax'a bakakaldım.

Siktir, siktir, siktir, siktir, siktir!

Bana zincirlenmiş savaşçı öfkeyle kükredi, belindeki kılıflardan iki bıçağını da çıkardı, savaş pozisyonu aldı ama at *gelmeye* devam etti, çok hızlı geldi, çok hızlı geldi ve binicinin attan inmeyeceğı belliydi.

O yapmadı.

Son anda kaslı kolu havaya kalktı, kılıcını sırtındaki kından çıkardı ve aşağıya doğru güçlü bir vuruşla, atı beni savaşçıya bağlayan zinciri *zıplattığı* anda, çeliğın çeliğe çarptığı bir kıvılcım ve tıslamayla zincir koptu ve ben yine kığımın üstüne geri uçtum.

Diğeri savaşçı yine öfkesini kükredi, bu sefer, eğer mümkünse, Dax anında onun etrafını sararken *öfkesinin* ciddi olduğı belliydi

At dar bir daire çizdi ve ayakta duran savaşçıya saldırdı.

Lanet olsun.

Bu saçmalığı unut. *Oradan çıkmıştım.*

Ayağa kalktım ve *koşmaya* başladım.

Nereye gittiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yoktu. Dışarıda ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ve umurumda da değildi.

Daxshee'nin ışıklarından uzaklaşıp parlak, ay ışığıyla aydınlanmış taşlara ve etrafındaki çoğunlukla çorak gibi görünen karanlık çalılıklara doğru yöneldim.

Hiçbir planım yoktu. Aklımda hiçbir şey yoktu. Kaçmak dışında.

Yanım ağrıyor. Ayaklarım ağrıyor. Boynum ağrıyor. Kıçım acıyordu. Lanet bir *sütyene* ihtiyacım vardı. Ama umurumda değildi. Sadece koştum.

Ve koştu.

Ve acayip *koştı*.

Sonra arkamda toynak sesleri duydum, sabit, hızlı, kayaya vuruyordu ve Dax'ın korkunç, devasa, zalim savaşçıya karşı zafer kazandığını biliyordum.

Bakmama gerek yoktu.

Dax peşimden geliyordu. Bunu biliyordum.

Daha hızlı koştum, depar attım, yanımdaki acı canımı yakıyordu ama elimden geldiğince hızlı gitmeye devam ettim.

Atın toynakları yaklaştı; neredeyse üzerime geldiklerini biliyordum. Telaşla arkama baktım ve haklı olduğumu gördüm. Sadece yaklaşmakla kalmamışlardı, adam, binici, o kadar büyüktü ki dev gibi görünüyordu, yana doğru o kadar eğilmişti ki vücudu atın ortasıyla aynı hizadaydı.

Ve uzun kolunu uzattı.

Yüzümü öne döndüm ve daha hızlı koşmaya çalıştım.

Ama daha hızlı gidemezdim ve kesinlikle bir attan daha hızlı gidemezdim.

Kolum beni belimden kavradığında, etrafımda döndüğünde ve kıçım önündeki atın üzerine dikilmeden önce beni ayaklarımdan kaldırdığında haykırdım.

Hiç düşünmeden, kanlı bir çığlık attım, hala koşan atın üzerinde döndüm ve hayatım için kaçmak yerine, onun için savaşmaya hazırlandım.

Bir kolunu bana doladı, diğer eliyle dizginleri bıraktı ve belindeki zincire uzandı.

Ellerimi kaldırdım, tırnaklarımı çıkardım ve gözlerine saldırdım.

Zinciri ve belimdeki tutuşunu bırakmadan önce karanlık, boyalı yüz hatlarını kesen şaşkınlığın parıltısını yakaladım, geri döndü ve tırnaklarım hedeflerine ulaşmadan önce bileklerimi yakaladı.

Bu fırsatı yavaşlayan attan kaymak için kullandım.

Bunu yaparken ya beni bırakacak ya da benimle birlikte aşağı inecekti. Önce ayaklarım yere çarptı, acı ayak bileklerimden baldırlarıma doğru yayıldı ve bu yüzden düştüm, yuvarlandım, tekrar ayaklarımı buldum ve koşmaya başladım.

At bana doğru geri geldi ama bu sefer hazırlıklıydım. Arkama baktığımda onu *bu kadar yakınımda* görünce kolunun altına girdim. O ve atı yanımdan hızla geçtiler ve ben de hemen yönümü değiştirip diğer tarafa koştum.

Biraz ilerliyor gibiydim ve hiçbir at sesi duymuyordum ama çelik gibi bir kol belime dolanıp beni ayağımdan kaldırarak etrafımda döndürünce durdum.

Kahretsin, atından inmişti. Ve yine lanet *olsun, ses çıkarmadan* koşabiliyordu.

Şiddetle savruldu ve ayaklarımı daha da şiddetle dışarı attım. Kolu gevşedi, ayaklarım taşa çarptı ve kaçmaya çalıştım ama beni tekrar yakaladı. Tuttuğu yerde döndüm ve küçük alanda hamle yaptım, arkama diktığım bir ayağımdan destek alarak tüm ağırlığımla ittim.

Gövdesi geriye doğru sallandı, kolu tekrar gevşedi, ben üç hızlı, dev adım attım *ve o* saldırdı. Benden daha çoktu ve daha güçlüydü. Beni yakaladı ve sırtüstü yere düştüm, o da üstümdeydi.

Homurdanarak, zorlanarak ve mücadele ederek dövüştüm, ittim, tekmeledim, tırmaladım ve ısırdım.

Denk değildim.

Yaklaşamadım

bile.

Vücudu, bir kolu ve ağır bacaklarıyla beni bastırırken, diğer eli yukarı çıktı ve zincirini kolyeme bağladı.

Lanet olsun, *bunun ne anlama geldiğini* biliyordum.

Sırtım kamburlaştı ve içimde kabaran öfkeyle var gücümle bağırdım.

Ama ona zincirlenmiş olsam da, bunun asla kazanamayacağım bir savaş olduğunu bilsem de pes etmedim.

Elim beline gitti, bıçağın kabzasını buldum ve çektim, geri savurdum ama ilk darbeyi vuramadan beni etkisiz hale getirdi. Sonra kendi eli diğer bıçağa gitti, onu çıkardı ve fırlattı.

Lanet olsun.

Yine de pes etmedim. Savaşmaya devam ettim.

Çiviler, dişler, çığlıklar, yumruklar, tepinmeler, tekmeler... Hiçbiri işe yaramadı.

Kalçasını bacaklarımın arasına yerleştirmeyi başardı, sonra üzerimi örten kumaşın kenarlarını öyle bir çekti ki, her iki taraf da kolyemden koparak beni tamamen açıkta bıraktı

Yüzüne doğru "Hayır!" diye haykırırken sırtım tekrar kamburlaştı ve pes etmedim.

Elleri bileklerimi yakaladı, başımın üzerine doğru çekti, bir eli iki bileğimi de büyük ellerinden birine hapsetti, diğer eli vücutlarımızın arasına girdi.

"Lütfen, hayır!" Çırpınmaya devam ederken ağladım, eli derisinde çalıştı ve ne yaptığını biliyordum, onu bana karşı sert hissettim. "Lütfen, lütfen, lütfen, hayır."

Başını kaldırdı, gözleri gözlerime takıldı, boyasının siyahına karşı beyazlar çok beyazdı, bileklerimdeki eli sertçe sıktı, acıya neden oldu, sırtımı taşa dönmem daha fazlasına neden oldu, ona kalan tek savaşımı verdim.

Ona ters ters baktım.

Uzun süre bakışlarımı üzerinde tuttu.

Sonra gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan, "Lahnahsahna" diye fısıldadı.

Sonra başı eğildi, yüzünü boynuma dayadı ve bana tecavüz etti.

* * * * *

İçime girdiği anda göremedim, gözlerim kapanmıştı ama bir şimşek çakması karanlık geceyi aydınlattı.

Üçüncü Bölüm

Ayin

Devasa atının üzerinde kanlar içinde ve çırlıçıplaktım, kolu beni sarmıştı, sırtımda hissettiğim tek şey onun büyük, sert ve ateşli vücudu, altımda hissettiğim tek şey atın hareketiydi.

Ama başka bir şey daha hissettim. Kaslarımdaki ağrıları, tenimdeki sızıları hissettim, her ikisi de vücudumun her santimini, içini ve dışını kaplıyor gibiydi.

Ve başka bir şey hissettim, o kadar iğrenç bir şey ki hissetmeyi reddettim.

Ben de yapmadım. Daxshee'nin ışıklarının, ateşlerinin ve çadırlarının giderek yaklaşmasını izlerken her şeyi görmezden geldim ve beni bekleyen dehşete odaklandım.

Beni köyünde, halkının arasında, savaşçıların arasında, o korkunç *seyircilerin* arasında, avlanmış, dövülmüş, utanç içinde ve çıplak bir şekilde gezdirecekti.

Gözlerimi kapattım.

Buna nasıl dayanacaktım?

Uzun dönüş yolunda atı yürümüşü, tırıs gitmemişti, dörtnala koşmamıştı. Yürümüşü.

Çok uzun sürdü ve tek kelime etmedi. Ayrıca bana şefkatle ya da zaferle sarılmadı. Sanki sağ salim teslim etmesi gereken bir paket gibiydim. Daha fazlası değil.

Daha fazlası değil.

Artık onun

karısıydım.

Tanrım. *Karısı*.

Aman Tanrım.

Eve gitmem gerekiyordu.

At yavaşladı ve sonra durdu.

Gözlerim açıldı ve bedenim harekete geçti.

Beş kadın karanlıkta tam olarak seçemediğim çeşitli şeyler taşıyarak bize doğru koşuyordu. Onların ötesine baktığımda Daxshee'nin dış mahallelerinin oldukça dışında olduğumuzu gördüm. Görünüyordu ama hâlâ çok uzaktaydı.

Neden durdurulduk?

Attan indi ve sonra elleri belime dolandı ve beni attan indirdi.

Kendimi tutmaya çalıştım ama acı iniltisini bastıramadım. Beni önüne yatırdı ama belimi bırakmadı ya da uzaklaşmadı.

Boyalı gözlerine baktığımda beni camın altındaki bir numune gibi izlediğini gördüm. Çok fazla ışık yoktu ama yüzünü görebiliyordum, boş ve ilgisizdi.

Tanrım, ondan nefret ediyordum.

Sonra elini kaldırdı, kolyemdeki zinciri çıkardı, başını çevirip kadınlara bir şeyler havladı ve benden uzaklaştı. O uzaklaşır uzaklaşmaz içlerinden biri öne atıldı. Yavaşça elimi tutarak beni attan uzaklaştırıp diğer kadınların yanına götürdü.

Ve işte o zaman, tüm tuhaflıkların tuhaflığı, bana yaltaklandılar ve büyük testilerden bezleri ıslatıp vücudumdaki kan ve kiri dikkatlice, yatıştırıcı bir şekilde silerken yabancı dillerinde nazik seslerle konuştular. Onlar bunu yaparken, içlerinden biri boynumdaki gümüş yüzüğü çıkardı.

Bu da ne?

Uzaklaşmaya başladım, kaçmayı düşünmüyordum, o canavar beni yakalayacaktı, ama kadınlardan uzaklaşmak istiyordum. Yumuşak bezleri üzerimde çalışırken vücudum bir o yana bir bu yana dönüyordu ama bir kadın yakınımda durdu ve diğerleri beni temizlerken beni sıkıca ama nazikçe tuttu. Tüm bu süre boyunca beni tutan kadın kulağıma hafifçe mırıldandı.

Tepeden tırnağa yıkandıktan sonra beni tutan kadın usulca bir şeyler söyledi, diğerleri başlarını salladı, koşarak uzaklaştılar, yaklaşık beş metre ötedeki bir sandığa eğildiler ve sonra ay ışığında parıldayan şeyler taşıyarak geri döndüler.

Lütfen Tanrım, kıyafet olsun.

Dualarım kabul oldu, sayılır.

Önce altın zincir halkalarına benzeyen bir şey geldi. Başımın üzerinden geçirerek aşağıya çektiler, bağladılar ve örttüğü kadarını açığa çıkaran bir askılı üst olduğunu gördüm.

Harika değil ama en azından bir hiç de değil.

Aynı bağlantılardan oluşan kısa bir etek kalçalarımın etrafını sarıyordu. Tamam, hala harika değil ama hiçbir şey de değil.

Sonra başıma geniş, aşağı sarkan, çok ağır, hırpalanmış altın bir kolye geçirildi. O kadar genişti ve o kadar aşağı sarkıyordu ki, göğüslerimi neredeyse tamamen örtüyordu, sadece yanlarda ve alt kısımlarda biraz et görünüyordu.

Pekala, bu daha iyi olmaya başlamıştı.

Sonra tamamen altın disklerden yapılmış çok ağır, çok geniş bir kemer, daha fazlası alttan sarkıyor, kalçalarımın etrafına takıldı ve seksimi gizledi ama,

Kıçımın yanaklarını tamamen örtmediğini hissedebiliyordum.

Yeterli değildi, beni rahat ettirmiyordu, tüm o altınlar çok ağırdı ama tartışmaya girmeyecektim.

Sonra kollarımın her iki yanından pazılarına kadar altın bantlar geçirildi, aynı şekilde bileklerimden dirseklerime kadar beni neredeyse kaplayan çok geniş kelepçeler sarıldı.

Başka bir yerde bu kadar teminat olmasını tercih ederdim ama yine de şikayet etmeyecektim.

Sonra altın tüylerden ince bir şerit, o kadar altındı ki ay ışığında sanki üzerlerinde sim varmış gibi parlıyorlardı, alnımdan başımın etrafına sarıldı ve arkadan bağlandı.

Sonunda hızla hareket ederek vücudumu ince bir yağ tabakasıyla kapladılar, böylece parlıyordu.

Çok garip.

Belli ki bu son dokunuştaki çünkü yağla işleri biter bitmez hepsi geri çekildi ve beni tutan kadın Dax'a bir şeyler mırıldanırken eğildiler.

Ne olduğunu anlamadan, ben ve tüm ağır altınım güçlü bir kolla havaya kaldırıldı ve atın üzerine yerleştirildi. Kıçım ata çarptığı anda, Dax arkamda sallanmaya başladı.

Ama biz hareket etmedik ve kadınlardan biri öne atıldı. Ayak bileklerimden birini eline aldı, yukarı itti ve bacağıma canavarın boynuna dolayacakmış gibi yaptı.

Bana, eskiden olduğu gibi yan eyerde değil, eyer üstünde binmem gerektiğini söylüyordu.

Çekinmedim. Çekinmek içimde yoktu. Çekinecek bir şey varsa da geride bir taşın üzerinde bıraktım. Bu yüzden bacağıma salladım. Başıyla onayladı, bana gülümsedi ve eğilerek geri adım atmaya başladı.

Dax dilini dişlerine vurarak bir ses çıkardı ve at, kadın daha hayvanı tam olarak temizlemeden ileri doğru hareket etti.

Tamam, kötü haber, başka bir dünyadaydım, oraya nasıl gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu ve o başka dünya kesinlikle olmak istediğim bir yer değildi. Savaşçıların önünde geçit törenine tabi tutuldum ve avlandım. Bir adamın benim için ölmesini izledim, beni tanımayan bir adamın. Çorak bir arazide takip edildim ve vahşi bir kralın ilgisini çekmeye zorlandım. Sonra bir kolyeden başka bir şey takmadan, bir vahşiye zincirlenmiş halde aşağılayıcı bir dönüş yolculuğuna katlandım. I

Bunun ne zaman biteceğini, bitip bitmeyeceğini ve eve dönüp dönemeyeceğimi bilmenin hiçbir yolu yoktu.

Ama en azından ilkel bir köyde çırılçıplak dolaştırılmayacaktım. Altın ağırdı, zincir halkaları tam olarak en iyi ipekten değildi, tüm takım beni tamamen örtmüyordu.

Ama bunu iyi haber olarak görmeye karar verdim.

At Daxshee'nin dışında görünür hale geldikçe insanlar bize doğru akın etmeye başladı ve Dax at üzerindeki pozisyonlarımızı değiştirdi. Bu değişiklik çok küçük ama önemliydi. Belimi saran kolu yukarı doğru kaydı, böylece göğüslerimin kabarıklığı ona dayandı ve sıkılaştı, böylece onun büyük bedenine sıkıca tutundum. Bu, güvenli bir şekilde teslim edilecek bir paket olmadığımı gösteriyordu. Bu daha samimiydi. Bu sahiplenildiğimi gösteriyordu.

Sonra ağız kulağıma geldi ve beni aldığından beri ilk sözlerini söyledi.

Hiçbirini anlamadım ama sonuncusunu tanıdım ve tanımasam bile unutmuyacaktım. Derin, korkutucu, kaba sesiyle söylediği son kelime, güçlü bir "*Lahnahsahna*" idi.

Tamam, bu her ne anlama geliyorsa, onun için bir şey ifade ediyordu. Bu yüzden ne anlama geldiğini öğrenmem gerekiyordu. Ve bunu hızlıca öğrenmem gerektiğini düşünüyordum.

Eski moda giyimli adamlar geride dururken ama gözleri hala üzerimizdeyken, yerli halkı ata koştı, altın kıyafetimle bana bir kez baktı ve tezahürat yapmaya başladı, gülümsedi, güldü, sevinçle zıpladı, ellerini kaldırıp salladı, bazıları biz onların arasından geçerken ilahiler söyledi. Sonra çiçekler atıldı, sadece yapraklar ama Daxshee'nin derinliklerine indikçe, daha fazla insan vardı, daha fazla yaprak etrafımızda sürüklendi, ta ki görebildiğim tek şey onlar olana kadar.

Berbattı ama itiraf etmeliyim ki yumuşaklıkları sıcak, sıyrılmış, ağrıyan etimde süzülme ve kaymak gibi hoş bir his veriyordu. Ve eğer bu, insanların aşkla birleştiği gerçek bir düğün gibi neşeli bir olay olsaydı (ki *değildi*), meşalelerle aydınlatılmış gecede süzülen bu hafif yapraklar çok güzel olurdu.

Dax kalabalığın içinden geçerken tek kelime etmedi ve atı tek bir ritmi bile kaçırmadan kalabalığın içinde yavaş ve istikrarlı yürüyüşünü sürdürdü.

Kürsü alanına ulaştığımızda insanlar ve yaprak atmaları durdu. Geride durdular ama at bizi kürsüden dışarı doğru eğilen geniş bir yarım daire şeklindeki taşın ortasına götürürken tezahüratları ve ilahileri devam etti. Bu yarım daire ata binmiş savaşçılar tarafından oluşturulmuştu.

Kadınlar önlerinde, ata binmiş, savaşçının zincirinin takılı olduğu kolyelerinden başka bir şey takmamışlardı.

Bu sırada kraliçe olmanın iyi olabileceğini fark ediyordum.

Baktım ve Narında da dahil olmak üzere hiçbirinin üzerinde tek bir giysi bile yoktu.

Gözlerini yakaladığımda başımı yana eğdim ve ona küçük, tuhaf bir gülümseme olduğunu bildiğim bir şey verdim.

Yüzü yumuşadı ve o da karşılık verdi.

Sonra diğer savaşçılara ve onların kadınlarına baktım. Bazı kadınlar inanılmayacak kadar heyecanlı görünüyordu. Bazıları hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Bazıları korkmuş görünüyordu (ve bunlar bile yerli kadınlardı, görünüşe göre erkeklerin sizin için ölümüne savaşması ve sonra çorak bir arazide tecavüze uğraması her şey değildi).

Dax bizi kürsüye çıkan basamakların dibinde durdurdu ve attan inmekte ya da beni attan çekmekte tereddüt etmedi.

Elimi tutup kürsünün tepesindeki tahtlara doğru yürürken kış yanaklarımın görüldüğünü düşünmemeye çalıştım (ve başaramadım).

Evet, *tahtlar*.

Şimdi onlardan iki tane vardı. Devasa siyah olana şimdi daha küçük bir tane daha eşlik ediyordu. Aynı tarzdaydı ama boynuzları beyazdı ve ayakları fil ayağı değil, başka bir hayvanın ayaklarıydı. Belki geyik. Belki ceylan.

Cidden iğrenç.

Siyah tahtta daha önce hiç olmadığı gibi minder yoktu ve belli ki bu, tecrübeli, belalı savaşçıların kışları için minder gibi hanım evladı şeylere ihtiyaç duymadıklarını göstermeyi amaçlıyordu. Ancak beyaz tahtın koltuğunda kabarık, altın ipek kaplı bir yastık ve ucunda arkaya yaslanan bir tane daha vardı.

Tamam, daha iyi haberlerim var. Pedlerim var. Ped kullanabilirim. Kışım çıldırıyordu. beni öldürüyor.

Tepeye vardık ve bizi kalabalığa doğru çevirdi. En az yüz savaşçının, hatta daha fazlasının, gelinlerinin ve atlarının oluşturduğu geniş kavisin ötesinde kalabalığın iyice yaklaştığını görebiliyordum.

Dax orada durmuş, elimi tutuyor, gözleri topluluğun üzerinde geziniyordu. Birisi atını götürmüştü, bu yüzden kürsünün hemen dibinde geniş bir açık alandan başka bir şey yoktu, meşale ışığı pürüzsüz, krem rengi taş üzerinde dans ediyordu.

Konuşmadı; sadece korkutucu, boyalı gözleriyle kalabalığı inceledi. Tezahürat yapmadılar ya da slogan atmadılar; sadece sessiz kalıp bizi izlediler.

Bu arada, bu eğlenceli değildi ama o gece daha az eğlenmişim, bu yüzden sadece aldım ve orada durdum.

Sonra bağırmaya başladı, o kadar ani oldu ki vücudum sarsıldı. Ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama her neyse, *çok ciddi*ydi. Ve bunun doğru olduğu, güçlü yumruğunu iki kez kaslı, boyalı göğsüne vurduğunda kanıtlandı.

Bir süre bağırды, sonra aniden elimi çekti, vücudum onunkinin içine düşerken eğildi, diğer kolu beni dizlerimin arkasından yakaladı, elimi bıraktı, kolu belime dolandı, beni öyle bir güçle havaya savurdu ki bacaklarım uçtu ve kollarım havada süzölmeyeyim diye otomatik olarak boynunu sardı ve "*Kah Lahnahsahna!*" diye kükredi.

Sağır edici bir tezahürat kalabalığı yırttı, o kadar şiddetliydi ki; ses duvarı bana fiziksel bir şey gibi çarptı.

Ama kazandığı zaferin tadını çıkarmadı. Sandalyelere doğru döndü ve döndüğünde gözlerim tam sakallı çenesine (dolgun, siyah bir sakalı vardı, çenesi uzundu ve ucundan altın bir bantla tutturulmuştu) doğru kaydı ve gözleri benimkilerle kilitlendi.

Sonra kolları beni öyle sıktı ki kemiklerimi kıracak sandım.

Sonra şiddetle fısıldadı, "*Kah Lahnahsahna.*"

Ben bir şey söyleyemeden beni tahtıma oturttu ve sonra kendi tahtına oturdu.

Tamam, bunun ne anlama geldiğini *cidden* öğrenmem gerekiyordu.

Ona baktığımda yaydaki ilk savaşçıya başını eğdiğini gördüm. Daha fazla davul çalmaya başladı, gümbür gümbür değil, bunlar daha küçüktü, daha az ses çıkarıyordu ama müzik değildi. Sadece bir ritimdi ve tahminimce düğün töreni başlamıştı.

Her bir savaşçı atını bizden önce kürsüye çıkan merdivenlerin dibine kadar sürdü, durdu, attan indi, gelinini indirdi ve onu merdivenlerden bize doğru yürüttü. Bu birbiri ardına oldu. Erkeklerin hepsi çenelerini Dax'a doğru kaldırdı, sonra gözleri bana geldi ve başlarını hafifçe eğdiler. Kadınlardan bazıları kralın ve benim önümde eğildi.

Çene sallama ve eğilme hareketinden sonra savaşçılardan biri gelinini önüne çekti, kollarını ona doladı, biri göğsündeydi, böylece elini kaldırıp çenesini kavrayabildi ve kralına sırtıttı.

Belli ki gelininden oldukça memnundu ve kendime rağmen bunun sevimli olduğunu kabul etmek zorundaydım. Bunu kabul etmeme izin vermemin başlıca nedeni kızın biraz kararsız ama biraz da memnun görünmesiydi.

Görünürde hiçbir tepki vermeyen Dax'e baktım. Bunun sevimli olduğunu düşünmüş ya da gözlerini devirmekle savaşıyor olabilirdi. Ama yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Hâlâ gülümseyen savaşçı, kolunu çıplak gelininin omuzlarına dolayarak uzaklaştı.

Birkaç çift sonra Narında savaşçısıyla birlikte geldi. Onun da üzerinde kan vardı. Belli ki onun için savaşmıştı çünkü omzunda küçük bir yara vardı. Çene hareketleri ve selamlaşmalar devam etti, sonra öne eğildim ve gözlerini yakaladım.

"Ben iyiyim," dedi başını tereddütle (yakışıklı, gördüğüme sevindim, çok yakışıklı ama aynı zamanda tüm o kasların altında umarım yumuşak) savaşçısına doğru eğmeden önce.

Sonra onu merdivenlerden aşağı indirmeden önce kolunu şefkatli görünen bir şekilde beline doğru kaydırıldığını görmek de beni aynı derecede memnun etti.

Tamam. Kışt. Belki Narında iyi olacaktı.

Daha fazla savaşçı, daha fazla gelin, daha fazla davul, daha fazla çene sallama ve selamlama ve sonra, neredeyse sonuna kadar, Dax zincirini koparmadan önce bana zincirini takan zalim savaşçının, arkasında son derece güzel, yerli bir kızı sürükleyerek merdivenlerden yukarı doğru yürüdüğünü görünce şok oldum.

O da yaralıydı, bir gözü şişmişti, elmacık kemiği de kırılmıştı ve burnundan ve göğsündeki sığ ama kötü yaralardan bolca kan akıyordu.

Ama beni korkutan yaraları değildi. Gözleriydi.

Gözleri yanıyordu ve bu yanma ruhundan geliyordu, bu ruh nefretle doluydu ve gözleri kralına kilitlenmişti.

Oh adamım, *bu* iyiye işaret değildi.

Gelini basamaklarda tökezledi ama adam yavaşlamadı bile; onu dizlerinin üzerinde basamakların tepesine kadar sürükledi. Bu benim keskin bir nefes almama neden oldu ve sonra onu hissettim.

Dax'tan bir şey geliyor. İyi olmayan bir şey.

Dax'a bakmak için gözlerimi, yeni karısı yanında diz çökmüş, çıplak vücudunun her yerinde onun ve muhtemelen diğerlerinin kanı olan, kanlar içindeki aşağılık savaşçıdan ayırdım.

Hiçbir şey belli etmiyordu. Yüz ifadesi değişmemişti ve vücudu gevşek ve rahattı. Ve bir şekilde bu adama hiçbir şey vermediğini biliyordum.

her şey o adamın en çok istediği şeyi elinden alıyordu. Dax'ın kızgın görünmesini ya da oluşturduğu açık tehdide karşı tetikte olmasını istiyordu.

Ama Dax ona bunu bile vermiyordu.

Yine de yeni kocam bu adamdan hoşlanmamıştı. Bunu hissedebiliyordum.

Gelininin acı içinde haykırdığını duyduğumda gözlerim savaşıya geri döndü. Sonra onu saçlarından tutup yukarı çektiğini görünce dehşet içinde donakaldım.

Eğer kaçırmadıysam, Dax'a çene hareketi yapmadı ya da beni selamlamadı. Bunun yerine, yeni gelinini vücudunun önünde konumlandırı, ayağıyla bacaklarını ayırdı, sonra diğer eli saçlarında sıkılı kalırken kolu onu çevreledi, her iki eli de bileğine dolandığı ve çarpıcı yüzü sıkıntıyla büküldüğü için açıkça acı verici bir şekilde. Sonra gövdesi aşağıya doğru eğildi, eli belinden karnına, aşağıya, seksinin üzerine doğru hareket etti, kıvrıldı...

İniltisini duyduğumda gözlerim Dax'e kaydı.

Bana bakmadı. Yüzü boşluğa ayarlanmıştı ve gözleri savaşıya yapışmıştı. Aşağı değil yukarı bakıyorlardı, ne yaptığını izlemiyor, savaşçının yüzüne kilitlenmişlerdi.

Sonra dudağının kıvrılışını izledim.

Ama kadınının inlemeye devam ettiğini duymama rağmen savaşçının uzaklaştığını hissetmedim.

Hala onu incitiyordu.

Buna izin veremezdim. O gece bana, Narinda'ya, vahşi savaşçılar tarafından sert kayalıklarda sahiplenilen tüm o korkmuş kızlara olanlardan sonra, buna izin veremezdim. Buna değil. Katlandığımız şey aşağılayıcıydı, *ama bu onun* da ötesindeydi.

Bir şeyler yapmam gerekiyordu.

Dax'a "Durdur onu," diye fısıldadım ama gözlerini savaşçıdan ayırmadı. "Durdur onu," diye tekrarladım ama beni görmezden geldi. Tereddütle, bunu yapmak istemeyerek, ona asla dokunmak istemeyerek ama kızın iniltileri ve kendi kâbusumun taze anıları tarafından teşvik edilerek, bir elimi uzattım ve parmaklarımı bileğine doladım. "Durdur onu," diye yalvardım.

Dokunduğumda Dax'ın başı döndü, koyu renk gözleri elime kaydı ve sonra yüzüme baktı. Yüz hatlarımda gezindiklerini gördüm ama bana hiçbir şey söylemedi. Ne düşündüğünü bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu.

Sızlanmalar devam edince elimi onunkine götürdüm, parmaklarımı doladım, salladım, eğildim ve "Lütfen, *lütfe*n durdur onu" diye yalvardım.

Dax bana baktı.

Tanrım, ne söylediğim hakkında hiçbir fikri yoktu. Ya da daha kötüsü, umursamıyordu.

Sonra aniden başını savaşıya çevirdi ve alçak sesle ona bildiğim iki kelimeyi içeren bir şey söyledi: "Kah Lahnahsahna" ve beni çarpan bir kelime, "Dahksahna".

"Tooyo!" savaşıdan tükürükle gelen cevaptı ve bu bir tepki aldı. Dax'ın yüzü sertleşti.

Uh-oh.

Elim kaydı.

Normalde çok korkutucuydu ama yüzü böyle sertleşince...

Vay be.

"Tooyo?" diye sordu usulca.

"Tooyo!" diye tekrarladı savaşı, gözlerimi Dax'tan ayırdım ve keşke ayırmasaydım dedim.

Savaşçı tam orada, gözümüzün önünde ve herkesin görebileceği şekilde parmaklarıyla kızın üzerinde çalışıyordu. Kız bundan hiç hoşlanmıyordu, en ufak bir zevk bile almıyordu, yüzü gözyaşlarıyla boyanmıştı, vücudu kaçmak için çılgınca kıvranıyordu.

Gözlerimin içine girdiği anda, kendimi tutmaya bile çalışmadım.

Gerildim ve bağırdım, "*Kes şunu!*"

Savaşçının gözleri bana kaydı ve zalimce gülümsedi ama... durmadı... durmadı.

Yerimden sıçradım ve "*Kes şunu!*" diye bağırdım. "Tooyo!" diye karşılık verdi ve hepsi bu kadar.

Dax koltuğundan kalktı, kadın onun ellerinden kurtuldu ve bana doğru fırladı. Dax savaşıya doğru ilerlerken onu kollarımla yakaladım. Savaşçı onu savuşturmak için hamle yaptı ama Dax hiç çaba göstermeden ve o kadar hızlıydı ki savaşçı kendini savunmaya bile başlamadı, Dax elini önce avuç içine, sonra parmaklarını dolayarak adamın boğazına soktu, iri adamı ayaklarından kaldırdı, iki uzun adım attı ve onu on basamak aşağı fırlattı, adam havada uçarak kürsünün dibine sırt üstü düştü.

Bu doğru... *onu fırlattı*. Kocaman, yetişkin bir adamı *havada* on basamak aşağı *fırlattı*.

Vay anasını!

Dax en üst basamakta durup aşağıya baktı ve sonra kaba sesi davullarla dolu gecede gürleyerek "Kah Dahksahna me ahnoo" diye seslendi.

Savaşçı ayağa fırladı, Dax'ın vücudu alarm durumuna geçmek için gerildi, kollarındaki ağlayan kadın vücuduma daha da sokuldu, kollarım onun etrafında sıkılaştı ama bunun dışında kıpırdamadan durdum.

Bakışmaya başladılar ve savaşçı basamaklara tükürüp uzaklaşmadan önce bu bir süre sürdü.

Dax döndü ve bana ya da kıza bakmadan tahtına geri dönüp oturdu. İki kadın aceleyle basamakları çıktılar ve kızın üzerine nazikçe ellerini koyarak onu benden uzaklaştırıp kürsünün yanına çektiler, sonra da basamakların altına ulaştıklarında kalabalığın arasına daldılar.

"Kah Dahksahna," dediğini duydum Dax'ın arkamdan, döndüm ve boyalı gözlerini yakaladım.

Benimkinin içinde yanıyorlardı. Sonra tahtıma ve tekrar bana baktılar.

Sanırım tekrar oturmamın vakti gelmişti.

Titreyen bir nefes aldım ve Dax'ın siyah bakışları altında kendimi yavaşça pede doğru indirdim. Kıçımı yastığa koyduğumda arkasını döndü ve çenesini bir sonraki savaşçıya doğru salladı.

Ve sonra düğün töreni hiçbir şey olmamış gibi devam etti.

Şaka değil.

Hiçbir şey olmamış gibi.

Tanrım, buradan gitmem gerekiyordu.

Dördüncü Bölüm

Altın Hanedanlık

Üç gün sonra.

"Kah Dahksahna, shalah dahnay," diye yalvardı kadın, eli ipek çarşafın üzerinden kalçama hafifçe dayanmıştı.

Başım ipek yastıkların üzerindeydi; gözlerim açıldı ve görmüyordu. Vücudumun altındaki yumuşak derileri hissedebiliyordum. Hafif, ipek çarşaf belime kadar inmişti ama kolumla çıplak göğüslerimi örtüyordum.

Ve ölmek istedim.

Her gün evde uyanmıyordum. Üç gece uyudum, üç gün uyandım ve eve gitmedim. Üç gün boyunca kralın ilgisine uyandım. Çadıra geri döndüğünde daha fazla ilgiye uyandığım üç gece.

Mırıldanılan şefkat sözcükleri yoktu, anlamadığım sözcükler bile. Ön sevişme denemesi yoktu. Sonrasında sarılmak yoktu. Uykusunda bana sarılmadı. Beni sadece karnıma çevirdi, dizlerime kadar çekti, kullandı, çekti, yanıma düştü ve uykuya daldı (ya da sabahları beni aldıktan sonra kalktı, bir sürahidenden su içti, havlu bile olmadan postlarını çekti ve dışarı çıktı).

Benimle yemek paylaşmadı (yemek için kalktığımdan değil, arkadaki tencereyi kullanmak dışında hiç kalkmadım). Beni ziyaret etmedi.

Adımı bile bilmiyordu.

En azından gündüzleri gitmişti.

Ve az önce ayrılmıştı ve her gün olduğu gibi o ayrıldığında, iddiadan sonra benimle ilgilenen beş kadın içeri koştu ve büyük bir hareketlilikle çadırının etrafında koşuşturdu. Koyu tenli olan, açıkça grubun lideri, her zamanki gibi yanıma geliyor, anlamadığım kelimeler kullanarak nazikçe ama giderek daha endişeli bir şekilde konuşuyordu ama eli her zaman üzerimdeydi, vücudumu her zaman nazikçe sallıyordu ve mesajı aldım - kalkmamı istiyordu.

Ayağa kalkmadım ve sonunda pes edip dışarı çıktılar.

Onlara zar zor baktım.

Eve gitmem gerekiyordu. Oradan *siktir* olup gitmem gerekiyordu.

Bunu yapmam gerekiyordu ama bunu *nasıl* yapacağıma dair en ufak bir ipucum bile yoktu.

Ve kabusum devam etti.

Eli kalçamdan ayrıldı ve yataktan kalktığını hissettim. Sonra diğer kadınlarla alçak sesle ama ısrarla konuştuğunu duydum.

Elimi başımdaki yumuşak yastık yığınının altına soktum ve çadıra bakmaya devam ettim, hiçbir şey görmüyordum, hala onu bacaklarımın arasında hissediyordum, geri döneceğini biliyordum.

Beş dakika ya da beş saat sonra, çadırın kapağının geri çekildiğini duydum, bedenim gerildi, zihnim geri dönenin o olup olmadığını hissetmek için çadırı araştırdı (bu bir ilk olacaktı, hala gün ışığıydı) ve çadırı dolduran ham, acımasız enerjisini hissetmedim.

Rahatladım.

Sonra arkamda bir varlığın oturduğunu ve kalçamda başka bir hafif elin olduğunu hissettim.

"Kah Dahksahna, canım, kalkmalısın, yemek yemelisin, kendini Horde'a göstermelisin."

Gözlerimi kırıştırdım ve arkama döndüm, koyu kahverengi saçlı, ela gözlü ve nazık bir ifadeye sahip çok güzel bir kadına bakarken kolum göğüslerimi örtmek için hareket etti. Yerlilerin kıyafetlerini giyyordu ve benim dilimi konuşuyordu.

"İngilizce konuşabiliyor musun?" Sesim cızırtılıydı çünkü üç gündür kullanmamıştım.

Başını yana eğdi. "İngilizce mi?"

Harika. İngilizcenin ne olduğunu bilmiyordu. Buraya bir rüyadan da gelmemişti.

Ona baktım ve belki de kırklı yaşlarının başında olduğunu ve çok iyi yaşlandığını tahmin ettim. Ayrıca, bana bakan kadınların çaresizlik içinde dışarı çıkıp benim dilimi konuşan bir kadın bulduklarını da biliyordum.

O iğrenç yerde benim dilimi konuşan bir kişinin daha olduğunu bilmek ilginçti ama umursamam için yeterince ilginç değildi.

Tekrar yanıma döndüm ve hiçbir şey düşünmemeye devam ettim.

Eli kalçamı hafifçe salladı. "Kah Dahksahna, lütfen, kalkmalısın. Fısıltılar var."

"Umurumda değil," dedim ama daha çok anlamadığımı ama anlayacak kadar da umursamadığımı belirttim.

"Görüyorum ki korunaklı biriymişsin," diye mırıldandı kendi kendine, parmaklarıyla beni nazıkçe sıkarken.

Hayır. Ben korunaklı değildim. Narında gibi, annem de ben küçükken öldü. Ben on yaşındayken oldu. Garip bir olaydı, hiç duymadığınız türden.

Televizyonda ya da bir filmde olmadığı sürece. Annem bankaya gidiyor, soygun devam ediyor, soyguncu annem içeri girdiğinde çıldırıyor, dönüp onu vuruyor. Annem ambulansa öldü. Basit bir şey yapıyordu, para yatırıyor ve sonra... artık annem yoktu.

Babamın bir nakliyat şirketi vardı ve çok da zengin sayılmazdı. Bu nedenle bebek bakıcısı veya çocuk bakımı için para ödeyemezdi ama aynı zamanda anneme olanlardan sonra bunun beni yakınında ve güvendiği insanların yanında tutmasıyla ilgili olduğunu düşündüm. Bu yüzden onun ofisinde, bana bakan, benimle ilgilenen, bu konuda rahat olan ve onları sevdiğim adamlarının yanında büyüdüm. Benim yanımda uygun davranmak için ellerinden geleni yaptılar ama onlar erkekti. Baktan şeyler oldu. Bir şeyler duydum. Dünyanın düzeni böyleydi.

Ve on beş yaşında o ofisi yönetmeye başlayana kadar o ofiste büyüdüm. Şimdi, otuz beş yaşındayken hala o ofisi yönetiyordum ve çocuklar benim yanımda uygun davranmak için ellerinden geleni yapmıyorlardı. Daha yaşlıydım; bir süredir buralardaydım, bu yüzden erkeklerden biri dim.

Yine de bazılarını birden fazla kez bakarken yakaladığım göğüslü ve kalçalı adamlardan biri.

Ama ben korunaklı değildim.

Bununla birlikte, kesinlikle *bundan* korunmuştum. Yine de babam *bunun* varlığından haberdar değildi. Bilseydi de beni bundan korurdu. Beni bundan korumak için bir savaşçının kılıcından bir darbeyi göze alırdı, tıpkı oğullarından herhangi biri gibi. Bunu biliyordum.

Ben evde yokken ne düşündüğünü merak ediyordum. Muhtemelen aklını kaçıırıyordu.

"Bunun senin için tuhaf olduğunu biliyorum," dedi kadın.

Doğru. *Garip*. Evet, tam on ikiden vurdu. *Tuhaf*.

Yine de bunun için başka bir kelime kullanabilirim. Ya da birkaç tane.

"Ama umursamalısın, kah Dahksahna," diye fısıldadı bir kez daha sıkarken. "Benim adım Circe," dedim ona sessizce.

"Pardon, canım?"

İçimi çektim ve tekrarladım, "Benim adım Circe, kah Dahksahna değil."

"Circe, güzelim," diye mırıldandı. "Ama Dahksahna senin adın değil, sadece sensin. 'Kraliçe' anlamına geliyor ve sen bizim kraliçemizsin."

Cevap vermemeye karar verdim. Bu diğer kadınlarda işe yarıyordu, cevap vermiyordum, sonunda çekip gidiyorlardı.

Parmakları beni bir kez daha sıktı ve daha da yaklaştığını hissettim.

"Ben de senin gibi hissettiğimi hatırlıyorum. Seerim, savaşçı kocam, Dax'tan farklıydı elbette ama bu hissi hatırlıyorum canım. Bunun iyi bir duygu olmadığını biliyorum. Ama bunun onların yolu olduğunu anlayacaksın."

"Berbat," diye mırıldandım, cevap vermemeyi unutarak. "Berbat mı?" diye sordu, kafası karışmış gibiydi.

"Berbat, kokuyor, kuşlar için," diye açıkladım, kolumu göğüslerimin üzerine koyarak tekrar sırt üstü döndüm ve onunla göz göze geldik. "İğrenç, iğrenç, iğrenç... *berbat*."

Gözleri yumuşadı ve sessizce, "Onların tarzı bu," dedi.

"Onların *tarzı berbat*," diye karşılık verdim ve yanıma döndüm.

Sesi bana geri geldi. "Bu şekilde görmeni anlıyorum. Ama onlar bizim yolumuzu biliyorlar, kur yapma, aşık olma ve düğün kutlamasından sonra eşini almak için bekleme, bunu köylüler değil askerler, *savaşçılar* yapıyor ve *bunun* garip olduğunu düşünüyorlar. Gülünç. Aptalca. Güzel bir eşe sahip olmak için kardeşlerini alt etmenin, meydan okumanın saçma olduğunu düşünüyorlar. Şimdi bana inanmıyorsunuz, ama söz veriyorum, ne kadar inanılmaz görünse de, onların yöntemini anlayacaksınız. Kendi eşimden bu yana on tane eş avı gördüm. Senin gibi kızlar var, Horde'a yerleşen ve hayatlarından zevk alan kızlar. Sen de öyle olacaksın. Sadece kalkıp bununla yüzleşmeniz, onların yöntemlerini öğrenmeniz, onların arasında olmanız gerekiyor -"

Sözünü kestim.

"Kalkmayacağım." "Kalkmalısın."

"Ben değilim."

Yaklaştığını hissettim, ağzı kulağımdaydı. "Dahksahna Circe *olmalısın*. Kölelerin için, Dax'ın için, Horde için ve... *senin* için."

Vücudum gerildi ve başımı ona çevirdim. "Benim... *kölelerim mi?*"

Başını sallayışını izledim. "Seninle ilgilenen kadınlar. Onlar senin kölelerin. Dax onları sana verdi. Bu çok cömertçe. Çoğu savaşçı geline bir, en fazla iki köle verilir. Ben savaşçımla yirmi yılı aşkın süredir birlikteyim ve sadece üç kölem var."

Gözlerimi kırptım ve tekrarladım, "*Köleler mi?*"

Yüzü anlayışla dolup taşıtı ama yine de "Horde köle alır. Bu da onların yöntemi. Aslında Güney Toprakları'nın her yerinde bu böyledir."

Tanrım, bu adamlar vahşiydi.

"Bu delilik," diye fısıldadım.

"Onların tarzı bu," diye cevap verdi ve itiraf etmeliyim ki bunu söylemesinden bıkmıştım.

"Bu delilik," diye tekrarlardım.

"Onların yolu bu, Dahksahna Circe," diye sertçe karşılık verdi. "Ve eğer ayağa kalkmazsan, Dax müdahale etmek zorunda kalacak."

Uh-oh, *bu hiç* hoşuma gitmedi.

Ona baktım. Devam etti ama bunu gerçekten istemiyormuş gibi yaptı.

"Senin hakkında çok övündü. Lahnahsahna, *gerçek* bir savaşçının karısı."

Lahnahsahna'nın kastettiği bu muydu? Ve...

Benim hakkımda *övündü* mü?

Konuşmaya devam etti. "Halkına seni sahiplenmediğini söyledi. Halkına seni kazanmadan önce seninle savaştığını söyledi. Halkına senin ona meydan okuduğunu söyledi. Savaşçı kralın gelini bir savaşçı gibi savaştı. Arkasına yaslanıp kaderini kabullenmedi. Güçlü durdu ve kralın yüzüne haykırdı. Savaştı ve pes etmedi. Yenilgiyi tadacağını bilse bile, gerçek bir savaşçı gibi savaşımaya devam etti. Halkına senin onun kraliçesi olmadığını söyledi. Sen onun *savaşçı* kraliçesisin."

Ne diyeceğimi bilemeden ona baktım.

Bunu devam etmesi için bir işaret olarak aldı. "Ayinden önce seni altınla giydirdi. Bu onların tarzı değil, Dahksahna Circe. Bir savaşçı, kral olsun ya da olmasın, ayin yapılmadan önce asla ama *asla* sahiplendiği gelini örtmez. Onlar için zaferlerini *tüm* güzelliğiyle sergilemek önemlidir. Dax Lahn'ın seni altınla giydirmesi, halkına senin Dahksahna'sından daha fazlası olduğunu, altın kraliçe, savaşçı gelin olduğunu duyurmak içindi. Bu basit bir ilan değildir. Bir Dax, altın kraliçeyi sahiplendiğine ruhunun derinliklerinde inanmasa bunu yapmazdı."

"Ne... ne," diye kekeledim, "altın kraliçe mi?"

"Korwahk halkının inancına göre tarihlerindeki en kudretli Dax, altın kraliçeyi, savaşçı bir gelini, güzel saçlı, iyi kalpli, sert ruhlu birini bulacaktı. Bu hikâye yüzyıllardır, binlerce yıldır anlatılır... Kudretli Dax ve altın Dahksahna birleşecek ve Altın Hanedanlık Korwahk ulusuna büyük zenginlik, bol mahsul, bereketli kadınlar getirmeye başlayacaktı. Büyü inecekti

ve Korwahk halkı krallarının gücü ve kraliçelerinin büyüleri altında güvende olacaktı."

"Bu... bu... bu delilik," dedim ona, oturmak için doğruldum, çarşafı göğüslerimin üzerine çektim ve yüzünde şaşkın bir ifade belirince hızlıca açıkladım, "Delilik. Çılgınca."

Başını salladı ve bana gülümseyerek arkasına yaslandı. "Bunun delilik olduğunu düşünmüyorlar. Bunun doğru olduğuna inanıyorlar. Her nesil kudretli kral ve altın kraliçenin bu dünyada hüküm sürmesi için dua eder. Ve kudretli Dax altın kraliçesini bulduğunda, ayinden önce onu altınla giydireceğine ve yanına yerleştireceğine inanıyorlar. Dax'ın yaptığı buydu. Ve altın kraliçesini bulduğuna *inanmasaydı* bunu yapmazdı ve..." öne doğru eğildi, "*yaptığı* şey buydu. Ve bunu yaparken de halkına büyük bir neşe getirdi. Ama sen kendini göstermiyorsun. Onların arasında dolaşmıyorsun. Çadırında saklanıyorsun ve fısıltılar var. Onun söylediği gibi biri olmadığına dair fısıltılar. Dax'ın onlara yalan söylediği, yalanla övündüğü, kendisine ait olmayan bir Hanedanlık iddiasında bulunduğu fısıltıları. Ve bu fısıltılar çok tehlikeli, onun için de *senin için* de tehlikeli."

Gözlerimin kocaman olduğunu bilerek ona baktım. "Neden?" Bir solukta sordum.

"Çünkü canım, artık Korwahk arasında bir hanedan yok. Bir Dax mücadele ederek Dax olur. Bir krallığı miras almaz, onu *ele geçirir*," diye fısıldadı.

Aman Tanrım.

Konuşmaya devam etti. "Dax sadece meydan okumaları yenebildiği sürece Dax olarak kalır. Eğer öldürülürse, hükümdarlığı onu yenen savaşçıya geçer ya da artık bir meydan okumaya karşı koyamayacağını anladığında, kraliçesiyle birlikte sürgüne gider ve Daxshee Horde'uyla birlikte yaşamazlar. Ama seni altın kraliçesi ilan ederek, ölene kadar saltanatı kendi üzerine almış oldu ve sonra oğlu ve Altın Hanedanlık yıkılana kadar bu böyle devam edecek. Bu önemsiz bir iddia *değil*. Yaşam tarzlarına meydan okuyor. Bunun yanlış olduğunu kanıtlamak isteyenler olacaktır, Hanedanlığa meydan okuyanlar olacaktır ve siz çadırlarınızda saklanarak ve onların altın savaşçı kraliçesi olduğunuzu göstermeyerek Dax'ımızı tehlikeye atıyorsunuz."

Umurumda değildi.

Hayatta olmaz.

"Ve?" Sertçe sordum ve o da gözlerini kırptırdı.

Sonra usulca şöyle dedi: "Ve eğer Dax yanıldığına karar verirse, herhangi bir meydan okumadan önce bunu halkına duyurması gerekecektir. Ve bunu yapacak, canım, senden vazgeçecek ve bunu senin hoşlanmayacağın bir şekilde yapacak."

Kahretsin.

Konuşmaya devam etti, "Ama o bunu yapmadan önce bir meydan okuma olursa ve Dax düşerse, *sen de* düşersin. Onu öldürecekler canım, ama *seni* öldüremeyecekler."

Kulağa kötü gelmiyordu, ya da en azından kelimeler kötü gelmiyordu, ama söyleyiş şekli kötüydü.

"Ve?" Çok daha az keskin ve çok daha tereddütlü bir şekilde sordum.

Beni inceledi. Sonra dikkatle, "Ve çadırınızı yakacaklar, kölelerinizi öldürecekler... onlarla eğlendikten sonra," dedi bana bakarak, "*defalarca*." Nefesimi içime çektim ve o devam etti. "Eşyalarını yağmalayacaklar ve seni... seni, canım, hiçbir kadının sakatlanmak istemeyeceği şekillerde ve yerlerde sakatlayacaklar. Sonra seni paylaşacaklar; sana olan ilgilerini kaybedene kadar seni tüm savaşçılar arasında paylaşacaklar. Sonra da kovulacaksın ve sana yardım edenlerin cezalandırılacağı bilinecek. Susuzluktan ya da yetersiz beslenmeden, güneşin altında yanarak öleceksiniz. Sizi öldürmeyecekler ama öleceksiniz ama ölmeden önce ölmek *isteyeceksiniz*. Hiçbir ölüm hoş değildir Dahksahna Circe, ama *bu* ölüm diğerlerinden çok daha tatsız olacak."

Yüce Tanrım, *buna* hakkı vardı.

Cidden, burası *berbat bir* yerdi.

Gözlerinin içine baktım. Sonra onun ötesine, üç gündür bana hizmet eden ve nazik bir şekilde benimle ilgilenen ve o korkunç gecede bana karşı çok nazik davranan beş kadına baktım. Çadırın kapağının hemen içinde bir araya toplanmış duruyorlardı.

Endişeli olmaktan daha fazlası

görünüyorlardı. Korkmuş

görünüyorlardı.

Sonra tekrar gözlerinin içine baktım.

Sonra fısıldadım, "Adın ne?" "Diandra, kraliçem."

"Pekâlâ Diandra," dedim usulca, kararımı vermiştim, "kalkmama izin ver. Beni görmesi gereken bazı insanlar var."

Diandra uzun bir süre gözlerimi tuttuktan sonra yavaşça gülümsedi.

Beşinci Bölüm

Birkaç Şeyi Açıklığa Kavuşturmak

Yatağın ortasında bağdaş kurup oturdum ve kralımın eve gelmesini bekledim.

Günün çoğunu Diandra ile geçirmiştım.

O sabah yataktan kalktım ve Diandra bornozumu ya da onların deyimiyle lornyamı istedi. Uzun, yanları yırtmaçlı, kolsuz ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel açık mavi ipekten yapılmıştı.

Ben yemek yerken (kaymaklı yoğurt, tatlı kuru meyve ve bir çeşit tahıl karışımı, aslında oldukça lezzetliydi) ve kahve içerken (şu ana kadar tek iyi şey, vahşilerin kahvesi vardı, ancak içine koymak zorunda oldukları sütün tadı biraz acıydı), Diandra benimle Seerim, üç oğlu (hepsi, açıkça övünüyordu, savaşçı olmak için eğitim alıyorlardı) hakkında sohbet etti, İlki, diye övündü, "ilk cinayetini" işlemişti bile) ve bir kızı ("İnkâr eder, savaşçı oğullarıyla gurur duyar ama Sheena Seerim'in favorisidir," dedi), kadınlarım (onlara köle demeyi reddediyorum) bir tarafı arkaya doğru sallanan büyük, oval bir bakır leğen taşıdılar ve içine buharlı su dolu kovalar doldurdular. Sonra içine sütlü bir madde, biraz yağ döktüler, etrafında döndürdüler ve üstüne çiçek yaprakları bıraktılar.

Yemeğimi bitirdikten sonra üçü beni ılık, güzel kokulu banyoya götürdü ve Diandra koyu tenli kadınla birlikte köşedeki sandıklara gitti (adı Teetru'ydu ve Diandra bir zamanlar bir Maroo prensesinin (Maroo Teetru'nun anavatanı) sorumluluğunu üstlendiği için "kraliyete" hizmet etme konusunda deneyimli olduğunu ve bir tür patronları olduğunu doğruladı). İtiraz etmeye çalıştım ama kabul etmediler, beni yıkadılar ve belli belirsiz baharat, belli belirsiz misk ve pek de belli belirsiz portakal çiçeği kokan bir banyoda saçlarımı yıkadılar.

İtiraf etmeliyim ki güzeldi. Garipti ama güzeldi.

Yıkandıktan sonra bana Teetru ve Diandra'nın seçtiği bir kıyafet giydirdiler. Beyaz, turkuaz mavisi ve biraz da gümüş rengi altın iplikle dokunmuş bir sarong. Bu, ince altın zincirlerle örülmüş kalın turkuaz, beyaz ve altın ipliklerden oluşan geniş, örgülü bir kemere bağlıydı. Göğüslerim turkuaz bir bandeau bikini üstüyle sarılmıştı. Buna pazularımdaki altın bantlar, minik, yanıp sönen akuamarin taşlı karmaşık altın zincirlerden oluşan bir kolye ve aynı şekilde avize küpeler eklenmişti.

Hepsinden iyisi, bana bir çift turkuaz ipek iç çamaşırı verdiler. Gerçek *iç çamaşırı*. Kıçıma tam oturdular ve ipeğin hiç esnekliği yoktu ama umurumda değildi. Takla atmak istedim çünkü... *iç çamaşırım* vardı.

Ve tamam, kabul etmek berbattı ama bundan kaçış yoktu. Kıyafet *harikaydı*. Her şey harikaydı. Malzeme, renkler, mücevherler, hepsi *harikaydı*.

Ve (şu ana kadar) kahveden başka mutlu olacak bir şeyim olmadığından, bok gibi havalı kıyafetlerimden mutlu olduğum için kendimi azarlamayacaktım.

Bir şeylere tutunmak zorundaydım, değil mi?

Beni oturtular ve gözlerime far ve sürme, dudaklarıma da pembe renkli, yapışkan, lezzetli bir şey sürdüler. Ayrıca saçlarımı taradılar, parmaklarını içinde daha fazla yapışkan olan toprak bir kaba daldırdılar ve saçlarımın arasından geçirdiler, uzun bukleler halinde büktüler ve sonra kulağımdan başımın üstünden kulağıma kadar uzanan, ucunda akuamarin taşları olan küçük altın iğnelerle (neredeyse ama tam olarak tel toka gibi değil) yüzümden geriye doğru sabitlediler.

İşimi bitirdiğimde Diandra bana şöyle bir baktı ve mutlu bir onaylamayla gülümseyerek, "Kralın sana büyük bir lütufta bulunuyor. Bu çok iyi."

Ona baktım.

Bounty.

Doğru ya. Her

neyse.

Sonra kampa gittik.

Ve çoğunlukla bir kamptı. Önlerinde ateş ocakları olan bir sürü çadır, bazı çadırların yan tarafında üzerinde ilkel görünümlü pişirme malzemeleri olan masalar, yanlarında duran büyük kovalar ve baltalar, baltalar ve benzeri diğer aletler vardı. Bazılarının etrafında Diandra'nın bana kölelerin uyuduğu ya da yiyecek ve malzemelerin saklandığı ve yemeklerin hazırlandığı yerler olduğunu söylediği daha küçük çadırlar vardı (benim çadırımın etrafında her ikisinden de bir tane vardı).

Geçit töreninin yapıldığı geceden ve aynı zamanda kralın çadırının yan tarafına vurduğunu gördüğümünden bildiğim patika yollarda yere saplanmış çok sayıda meşale vardı. Tek resmi alan, şimdi fark ettiğim kocaman, geniş, uzun, krem rengi bir taş levhadan kabaca oyulmuş kürsü ve önündeki derin ve geniş alanın aynı taştan yapılmış olmasıydı. Gerçekten de bir ateş çukuru, tepesinde iki çukurla birlikte arka tarafa doğru uzanıyordu, ancak kampı dolaşırken bunlar çoğunlukla yanmıyordu, ben

Tahmin ettim, çünkü hava güneşliydi ve çok sıcak olduğunu biliyordum. Bu arada davullar, büyük ve küçük olanlar, hala kuruluydu.

Ve insanlar vardı. Bir sürü insan. Hepsi bana baktı ve birçoğu gülümsedi, birçoğu başını salladı, birçoğu beni gördüğü için mutlu görünüyordu. Ancak bazıları bana ilgiyle ya da dikkatle baktı, tam olarak mutlu değillerdi - temkinli, kararsız olduklarını düşündüm. Birkaçı da gözlerimi kaçırdı.

Bunu anlamadım. Ayrıca üzerinde durmadım. Üzerinde duracak yeterince şeyim vardı.

Diandra konuşmaya devam etti ve elimi dirseğine sıkıştırıp yürürken bana yakın durdu. Bana buranın sadece bir kamp olduğunu, bir yerleşim yeri olmadığını, Horde'un göçebe olduğunu söyledi. Her iki yılda bir Eş Avı ve yılda üç kez savaşçı seçimleri için bu bölgeye gelirlerdi. Bazı Korwahk şehirlerinde bir tür evleri vardı ama gezintileri sırasında buraları nadiren ziyaret ediyorlardı, ancak kışın iki ay boyunca buralara yerleştiklerini anlattı.

Bana çadırlara *chams* dendiğini söyledi. *Shahsha*'nın teşekkür olduğunu söyledi. Bana *poyah*'ın merhaba olduğunu söyledi.

"*Me ahnoo* ne demek?" Kralın zalim savaşçıya söylediği sözlerden sonra sordum ve o da kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"*Me ahnoo*?" diye sordu.

"Kral, düğün töreni sırasında kürsüden aşağı attığı savaşçıya 'Kah Dahksahna me ahnoo' dedi. Bu ne anlama geliyor?"

Dirseğinin kıvrımıyla elimi okşadı, öne doğru baktı ve gülümsedi. "Anlamı, canım, 'kraliçem sevmez'."

"Ne?" Ben sordum.

Tekrar bana baktı. "Dortak'a senin hoşlanmadığını söyledi... başka bir deyişle, onun gelinine yaptıklarından hoşlanmadın. Ve ekleyeceğim, çoğumuz hoşlanmadık. Kesinlikle köylüler, tüccarlar, köleler ya da eşler ve eminim ki savaşçıların çoğu da." Başını bana doğru salladı. "Onların dilini konuşmasan da bunu açıkça belli ettin, yaptıklarından hoşlanmadığın herkesin görebileceği kadar açıktı. Ona yapmamasını söylediğin halde yapmaya devam ederek sana meydan okuyordu. Doğrusu, bir savaşçıya komuta etmek bir kadının haddi değildir, bu kadın kraliçe olsa bile." Öne doğru baktı ve devam ederken gözlerimden kaçtığını hissettim. "Bazen," diye durakladı, "kabul ediyorum, düğün töreni müstehcen olabiliyor, savaşçılar geriliyor, bir gelini almak için büyük bir savaş veriliyorsa, biraz enerji harcamaları gerekiyor ve bazen bunu..." tekrar durakladı, sonra ihtiyatlı bir şekilde bitirdi, "*çirkin* yollarla."

Muhteşem.

Diandra bana tekrar baktıktan sonra devam etti. "Ama sen herhangi bir kraliçe değilsin. Sen Kral Lahn'ın Lahnahsahna'sısın. Ama daha da fazlası, sen Dax'ın altın savaşçı kraliçesisin. Bir emir verdin. Dikkate alınmadı. Kral, Dortak'ın senin emrine uymasını sağlamak için harekete geçti." Parmakları benimkileri sıktı. "Bu cesur bir ifadeydi. Bu yapılmaz. Sadece hoşlanmadığınızı söyleyerek, ama her şeyden önce Dortak'ı cezalandırarak, halkına onun yanında hüküm sürdüğünüzü söylüyordu." Bana sırttı. "Bu *çok* tatlı ve bir savaşçıya, bir krala ama *özellikle* de Dax Lahn'a hiç yakışmayan bir davranıştı. O, canım, normalde tatlı biri değildir. Seerim bile şok oldu." Gözlerini kaçırdı ve mırıldandı, "Görülmesi gereken bir manzara. İyi bir manzara."

Ben de ileriye baktım ve bu sözler içimden geçti. Onun tatlı olduğuna inandığımdan emin değildim, bunun için çok ikna olmam gerekirdi. Ama bana onun benim hakkımda halkına övündüğünü ve o kızın herkesin önünde kirletilmeye devam etmesini engellemek için benim isteklerim doğrultusunda hareket ettiğini söylemişti.

Onun yanında hüküm sürdüğümü açıkça belirttiğinden bahsetmiyorum bile. Sanırım bu güzeldi.

"O savaşçının adı Dortak mı?" Sordum çünkü bir an önce konuyu değiştirmem gerekiyordu.

Başını salladı, bana bakmadı ama yüzü samimiyetini kaybetmişti. Hala görüyordum, profilden bile.

"Dortak. Kötü bir tohum. Tıpkı ondan önceki babası ve Seerim'in babasının bana söylediğine *göre ondan* önceki babası gibi. Boynuzların tahtına göz dikmiş. Hepsi öyle yaptı. Dax'a meydan okuyacak."

Bu açıklama üzerine bedenim irkildi. "Ama Kral Lahn onu merdivenlerden aşağıya fırlattı," diye hatırlattım.

Tekrar bana baktı. "Onun kötü bir tohum olduğunu söyledim, Dahksahna Circe," diye eğildi ve sırttı, "ama onun *zeki* bir kötü tohum olduğunu söylemedim."

Ne dediğini biliyordum.

"Kral onu yenecek," diye fısıldadım ve o yine ileriye bakarak, "Şüphesiz," diye mırıldandı.

"Bu Dortak beni sahiplenmeye çalıştı, Dax zincirini kopardı ve -" Bizi aniden durdurup gözlerini yüzüme diktiğinde konuşmayı bıraktım.

"Zincirini mi kopardı?" diye fısıldadı.

"Uh... evet," diye onayladım.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı.

"Ne?" Ben sordum.

"Aman Tanrım," diye tekrar nefes aldı ve gözlerinde uzaklara dalan bir bakış vardı. Kolunu salladım ve "Ne var Diandra?" diye tısladım, gözleri bana odaklandı.

"Bildiğin gibi savaşçılar gelinleri için savaşır canım ve herhangi bir savaşla, hatta Horde *ya da* Korwahk ulusuyla ilgili herhangi bir şeyle ilgili *çok* az kural vardır, ancak Horde savaşçıları kardeşlerini onurlandırır. Yine de işlerin kontrolden çıkması ve bir savaşçının gelini için diğerini öldürmesi ya da belki de sonunda öldürecek bir yara açması ya da savaşçının moralini bozacak bir yara açması duyulmamış bir şey değildir. Ancak bu çok seyrek görülür. Bu nedenle, Daxshee'nin etrafında sadece sizinle ilgili değil, başka fısıltılar da vardır. Bu diğer fısıltılar Dortak ve Av hakkında. Dortak'ın talip olduğu gelin için bir savaşçının canını aldığı biliniyor. Sadece onun sen olduğunu bilmiyordum. Sen miydin?"

Başımı salladım ve fısıldadım, "O bendim."

Neye tanık olduğumu anlayınca gözleri yumuşadı ve sonra devam etti. "Düşürdüğü savaşçı sevilen biri olduğu ve Dortak seilmeyen biri olduğu için bu pek olumlu karşılanmadı. Öldürme olayına tanık olunmamasına rağmen, Dortak'ın ünü nedeniyle pek çok kişi bunun savaş devam ederken iki savaşçının da kana susamış olmasından değil, öldürücü darbesini indirmeden önce ölen savaşçıya teslim olma fırsatı vermemesinden kaynaklandığına inanıyor."

Bunun doğru olup olmadığını bilmiyordum. O kadar da dikkat etmemiştim çünkü çok korkmuştum.

"Üzgünüm, o adama vazgeçmesi için bir fırsat verip vermediğini bilecek kadar bu işlerden anlamıyorum. Ve söylemeliyim ki, açıkçası pek bir şey anlamadım, aklımda başka şeyler vardı" dedim.

Bana anlayışlı bir gülümseme verdi ve yumuşak bir sesle, "Elbette hayır canım," dedi. Sonra derin bir nefes aldı ve devam etti, "Bununla birlikte, bahsettiğim gibi birkaç kural olsa da, onur da vardır ve bir zinciri koparmazsınız. *Asla*. Bu yüzüne vurulmuş bir tokattır. Bir hakarettir. Diğer savaşçıya saygı duymadığınızı gösterir. Eğer bir savaşçı zincirini size bağlamışsa, diğer savaşçı o savaşçı yenilene, teslim olana ya da düşene kadar savaşır ve ancak *o zaman* zincirini koparıp kendi zincirini seçtiği geline bağlayabilir. Zinciri koparmak, savaşın daha başlamadan kazanılacağını hissettiğinizi söylemektir. Bu aslında yüze atılan bir tokattan daha *kötüdür*. İçine tükürmeye benzer." Gözlerini kaçırdı ve bizi tekrar yürütmeye başladı. "Bir başka cesur

"Gördüğüm kadarıyla Kral Lahn bir meydan okumayı zorluyor. Dortak'a karşı sabırsızlanıyor. Onun yenilmesini istiyor."

"Ama, eğer bu doğruysa, benim için ona meydan okuduğunda neden onu öldürmedi?" diye sordum.

"Çünkü canım," diye tekrar elimi okşadı ve yürümeye devam etti, "bunun hiçbir tanığı olmaz. Dortak'ın meydan okumasını bekleyecek, böylece onu herkesin önünde küçük düşürebilecek. Dax kellesini almadan önce hissettiği son şeyin bu utanç olmasını istiyor."

Aman Tanrım.

Kafasını mı alıyor?

Aman Tanrım!

Bunun üzerine konuşmamın bittiğine karar verdim.

Diandra bunu yapmadı ve kampın içinde yürürken gevezelik etti, sonra da beni çadırıma kadar geçirdi. Sonra da her ne iş yapıyorlarsa onu yapmak için acele eden kadınlarımla konuştu. Çok geçmeden çadırımızın etrafındaki tozlu taşların üzerine kalın postlar üzerine dizilmiş, kimi saçaklı, kimi dört ucu püsküllü, kimi süssüz, hepsi ipek, saten ya da brokar ve hepsi de zengin renklerde büyük, kare yastık demetleri geldi ve kadınlar bize yassı ekmek, sert peynir, kurutulmuş, baharatlı et, badem ve gevrek, taze, lezzetli *soğuk* (inanılırsa) meyve suyu getirirken çadırın serin (mi) gölgesinde uzandık.

Uzanırken bana hizmet edilmesinden ve beş kadının dile getirilmemiş her isteğime cevap vermek için koşuşturmasından rahatsız olduğumu söyleyemedim. Söyleyebileceğim tek şey, Dax'la yapacağım bu özel konuşmanın, *eğer* o sırada hâlâ buralarda olursam (ki umarım olmam) ve *eğer* o canavarla konuşmaya karar verirsem, ileride bir zamana kalacağıydı.

Diandra bana gevezelik ederken çadırımızın önünden pek çok insan geçti, ben de kısmen dinledim ama çoğunlukla bir sonraki adımda ne yapacağımı bulmaya çalıştım. Bir süre sonra, normal bir günde Dax'ın çadırının önünden bu kadar çok insanın geçmesinin pek olası olmadığını ve beni kontrol etmeye gelmiş olmalarının çok daha muhtemel olduğunu fark ettim.

Bu bana kendimi garip hissettirdi, gösteriş yapıyordum ve bu hoşuma gitmiyordu ama yine de pek çok şeyden hoşlanmıyordum, bu yüzden sükunetimi korudum, salonuma kapandım ve Diandra'nın konuşmasını dinledim.

Öğleden sonra, ertesi gün tekrar geleceğine ve kızı Sheena'yı da yanına alarak beni pazara götüreceğine söz veren Diandra yanımdan ayrıldı.

Ve bunu yaptığında Narinda'ya ve kötü (ve görünüşe göre aptal) Dortak'ın şanssız gelinine sormayı unuttuğumu fark ettim.

O gittikten sonra yastıkların üzerine uzandım ve kadınlarımın her ne yapıyorlarsa onu yapmakla meşgul olduklarını fark ettim. Ama her ne yapıyorlarsa artık endişeli değil mutlu görünüyorlar, çalışırken birbirlerine gülümsüyorlar ve sohbet ediyorlardı.

Onları izledim ve ne zaman gözüme çarpsalar gülümsedim. Onlar da gülümsedi.

İyi bayanlara benziyorlardı.

Kahretsin, eğer yakında evde uyanmazsam, muhtemelen onları tanımak ve onlar hakkında ne yapacağımı bulmak zorunda kalacaktım. Ama bildiğim bir şey vardı, bu dünya ya da içindeki yerim ne olursa olsun köle sahibi olmayacaktım.

Sonra içimi çektim, bir yastığın püskülüyle oynadım, kafamı toparlamaya çalıştım ve yanımdan geçip bana gülümseyen herkese gülümsedim. Gözüme çarpan herkese de başımı salladım. Ve küçük bir kızın uzattığı güzel, pembe çiçeği aldım, alırken de "Şahsha, tatlım" diye mırıldandım. Kıkırdadı ve gülümseyen annesinin yanına koştu.

Ne yapacağıma karar verdiğimde çadırdaki masada aldığım kavrulmuş, baharatlı et, daha fazla yassı ekmek ve soğanda pişirilmiş patatesten oluşan bir akşam yemeğinden sonraydı.

Ve kadınlarımın peşindeydi - Jacanda (minyon, tombul ve görünüşte dışa dönük), Packa (yine minion, tombul değil ve biraz utangaç), Gaal (uzun boylu, zayıf ve sessiz ama utangaç bir şekilde değil, beni biraz tedirgin eden dikkatli, dikkatli bir kadın) ve Beetus (uzun boylu, sıska, tahmin ettiğim en genç), Çoğunlukla öyle görüldüğü için ama aynı zamanda *neredeyse* bulaşıcı bulduğum bir şekilde aşırı derecede kıkırdıyordu) - yüzümü yıkadılar, kil çanaktan çıkardıkları cennet kokulu bir şeyle, cildimi ilahi hissettiren bir şeyle yağladılar, mücevherlerimi ve kıyafetlerimi çıkardılar ve parmaklarını saçlarımda gezdirerek yapışkan kıvrımları çıkardılar. Sonra soluk pembe satenden yapılmış gerçek bir gecelik giymeme yardım ettiler (şaka değil, *gecelik*, bornoz gibi yanları yırtmaçlı, ince askılı, eteği bileğe kadar, göğüslere ve kalçalara tam oturuyordu ama o gün giydiğim kıyafet gibi *harikaydı*). Turkuaz iç çamaşırlarımı almaya çalıştılar ama ben kesinlikle reddettim ve hiçbirimize bir anlam ifade etmeyen kısa bir sözlü tartışmadan sonra pes ettiler, iyi geceler olarak algıladığım sözler mırıldandılar ve beni yalnız bıraktılar.

Ben de yatağa tırmandım, ortasına bağdaş kurup oturdum, ipek çarşafı kucağıma çektim ve savaşçı kralımın eve gelmesini bekledim.

çok önemli birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak için planımı uygulayabilirim.

Ve bekledim.

Gece çökmüştü ve o döndüğünde ben genellikle uyuyordum, bu yüzden bir süre bekledikten sonra uzun bir süre kalacağımı anladım.

Günlerdir içinde bulunduğum çadırı ilk kez görüyordum ve etrafıma bakındım.

Yatak tam ortada, muhtemelen bir ayak yüksekliğinde boyalı mavi ahşap bir platformun üzerindeydi. Bir şilte vardı, biliyordum, neyden yapıldığını bilmiyordum ama kalın, uzun ve yumuşaktı. Üzeri yine yumuşak, sıcak ve rahat olan ağır postlarla kaplıydı (gün sıcaktı, güneş pırıl pırıl parlıyordu ama hava karardığında soğuyordu). Bunun üzeri ağır, açık mavi ipek bir çarşafla örtülüydü (soğuğu önlemek için pek bir işe yaramadığını keşfetmiştim, bu yüzden kabarık postların üzerinde uyuduğumuz için şanslıydık). Yastıkların kılıfı yoktu, kare ya da dikdörtgen şeklindeydiler ve kızların Diandra ve benim için dışarıya koydukları büyük minderler gibi ipek, saten ve brokar kumaşandılar, püskül ya da saçak yoktu ve zengin renklerde değil, pastel renklerdeydiler.

Dairesel çadırın bir tarafında ağır görünümlü sandıklar sıralanıyordu, hepsi ahşaptı, hepsi oyulmuştu ve hepsinin üzerinde güçlü görünümlü kilitleri olan mandallar asılıydı. Bazıları sedef gibi görünen bir şeyle işlenmişti. Bazılarının etrafı sağlam görünümlü siyah demirle çevriliydi.

Çadırın diğer tarafında, yine oymalı, dar, dikdörtgen bir ahşap masa, her iki ucunda ikişer sandalye, merdiven sırtı, püsküllü minderler vardı. Gümüş ve bakır şamdanların üzerinde her şekil, boyut ve genişlikte mumlar (şimdi yanıyor) vardı. Ve masanın ötesinde çadırın o tarafına doğru, kafesli kapıları ve pirinç mandalları olan iki kısa, kare sandık vardı. Birinde çeşitli küçük ve orta boy kil kaplar, diğerinde ise çömlek ya da emaye gibi görünen kil tabaklar, kaseler ve sürahiler ile masada kullanıldığını bildiğim gümüş takımlar vardı.

Çadırın arka tarafında, ahşaptan yapılmış üç panelli bir perde ve arkasındakileri gizleyen açık yeşil bir tül vardı. Lazımlığın olduğu yer burasıydı.

Giriş kapısına yakın bir yerde, en az bir metre boyunda, üst üste yığılmış postlardan oluşan küçük bir yatak, başucunda bir sürü minder, yine başucunda çömelmiş, oymalı, küçük yuvarlak bir masa, ayrıca her şekil ve boyutta şamdanlarla kaplı. Belki kitap okumak (eğer bu cehennem çukurunda kitap varsa) ya da dinlenmek için bir yer.

Daha uzun şamdanlar vardı, düzinelerce; bunlar ferforje demirden, kıvrımlı, hepsi kalın mumlar tutuyordu ve odanın etrafına dizilmişlerdi, yanıyorlardı. Birkaç tanesi yatağın etrafında dönüyordu, ne yakın ne de uzakta ve rastgele gibi görünen yerlerde.

Taş zemin, üzerlerinde kaba desenler bulunan kalın dokuma kilimlerle kaplıydı. Tecrübe ettiğim kadarıyla ayaklarınızı biraz aşındırıyorlardı ama taştan çok daha iyiydiler.

Alanı inceledim.

Gece çöktüğünde, mum ışığı dans ederken, ipekler ve satenler parıldarken, dışarıdan gelen meşale ışığı çadırın kenarlarında parlarken, benim dünyamda bunun egzotik ve romantik bir ortam olacağını fark ettim. Rahat. Sizi rahatlamaya, dinlenmeye ve eğer önemli biriyle birlikte olacak kadar şanslıysanız, biraz daha enerjik ve çok daha eğlenceli başka aktivitelere katılmaya davet ediyor.

Bu yüzden bu çadırın, tüm bu *dünyanın* benim için işkence odası olması berbattı.

Bu düşünceyle birlikte çadırın kapağı geri tokatlandı. Sıçradım ve Dax'ın eğilip çadıra girmesini izlerken birkaç şeyi düzeltme kararlılığım azaldı.

Nefesimi içime çektim.

Doğruldu, iki adım yürüdü ve durdu, kara gözleri üzerimdeydi. Boyası gitmişti, o gecedan beri kendini boyamamıştı.

Ama yine de ödümü kopardı. Ne kadar karanlık, ne kadar uğursuz, ne kadar vahşi ve ne kadar *büyük* olduğunu unutmuşum. Çadırın devasa olduğu söylenemezdi ama şimdiye kadar gördüğüm en büyük çadırdı ve hareket edecek, nefes alacak yer vardı.

O içinde dururken, güçlü enerjisi etrafı sararken, kocaman, güçlü vücudu sergilenirken, kahverengi teni mum ışığında parıldarken, çadır küçücük görünüyordu.

Kararlılığıma doğrudan bir darbe daha.

Yatağın ayak ucuna doğru ilerledi ve oraya vardığında elimi kaldırıp sert bir şekilde "Dur" dedim.

Durdu. Hareket ederken gözlerini benden ayırmamıştı ve sonra da ayırmadı, elime bile bakmadı.

"Sen ve ben," diye devam ettim, onunla konuşmak için cesaretimi topladım, o korkunç gecedan beri ona söylediğim ilk sözlerdi, onun iri bedeniyle kendi bedenim arasında bir işaret yaptım, "konuşmamız gerek."

Bana baktı.

Tekrar aramızda işaret ettim, sonra elimi kaldırdım ve konuşmayı belirtmek için parmaklarımı total bir işaret diliyle salladım, "Konuş. Sen ve ben konuşacağız."

Elime baktı, sonra tekrar bana baktı ama ne konuştu ne de vurdumduymaz ifadesi değışti.

Pekala, devam edelim.

Kendimi işaret ettim. "Benim adım Circe."

Hiçbir şey.

Eğildim ve yavaşça tekrarladım, "Cir... ce."

Yine bir şey yok.

Onu işaret ettim, "Sen Kral Lahn'sın. *Dax* Lahn." Kendimi işaret ettim. "Ben Kraliçe Circe. *Dahksahna* Circe."

Elleri kalçalarına gitti ve gerildim ama orada öylece durdular. Hâlâ ne konuşuyor ne de koyu kahverengi gözlerini benimkilerden ayırıyordu.

Hmm. Bunu anladığını ve ileri gittiğini varsaymak zorundaydım.

"Biz," diye tekrar onunla kendimi işaret ettim, "bazı şeyleri açıklığa kavuşturmalıyız." Bunun için bir jestim yoktu ve bunun ne anlama geldiğini bilmesinin hiçbir yolu olmadığını biliyordum. Sonra yatağı işaret ettim. "Burası ve..." Çadırın kanatlarını işaret ettim, "Dışarıda, sen ve ben işlerimizi halletmeliyiz."

Elleri kalçalarında hareket etti, gözlerim oraya kaydđ ve bazı post bağlarını çözdüğünü gördüm.

Lanet olsun.

Vücudum gerildi ve gözlerim onunkilere kaydđ. "Sen ve ben," diye devam etti eliyle, "bir araya gelmenin bir yolunu bulmalıyız." Ellerimi önümde birleştirdim.

Elleri kalçalarının yanlarından aşağı doğru indi ve daha fazla bağ çekerek postunun belinde gevşemesini sağladı.

Kahretsin!

"Tamam," dedim usulca, geri çekilerek, "işte *tam da bunu* düzeltmemiz gerekiyor."

Bir dizi bağ daha gevşedi ve postu yere düştü. Beni almaya çoktan hazırđı.

Kahretsin!

Yatağın başındaki yastıklara doğru geri çekildim ve bir elimi ona doğru kaldırdım. "Devam etmeden önce... konuşmanın bir yolunu bulmalıyız. Birbirimizi *anlamanın*."

Gözleri yastıkların üzerinde diz çöktüğüm yere kayd, sonra döndü, postundan sıyrıldı ve sakince yatağın etrafında dolaşmaya başladı.

Siktir. Siktir. Siktir!

Neredeyse yatağın baş köşesine kadar gelmişti, ereksiyon halindeki çıplaklığı konusunda tamamen rahattı, bu benim rahat olmadığım bir şeydi çünkü adam çok *büyük*tü ve bu *onun tamamı* anlamına geliyordu ve ben bunun nereye gittiğinden hoşlanmıyordum.

Yatağın ayak ucuna kaçtım ve denemeye devam ettim. "Lütfen dur, otur ve beni dinlemeye çalış." Onu işaret ettim, sonra elimi kulağıma götürdüm ve sonra kendimi işaret ettim.

Yönünü değıştirdi ve yatağın etrafından dolaştı.

Ortasına doğru koştum, kolumu uzatıp avucumu ona doğru açtım. "Lütfen," diye fısıltıyla yalvardım.

Hata. Büyük bir hata.

Kolu o kadar hızlı uzandı ki bir bulanıklıktı. Parmakları bileğimi sardı ve omzumu burkup haykırmama neden olan güçlü bir çekişle yatağın diğer tarafına geçip doğruldum, gövdem onunkine yapışmıştı, bacaklarım sallanıyordu, ayaklarım yatağı sıyrırıyordu ve kolları etrafımı sarmış, beni içine hapsedmişti.

Bana bakan karanlık gözlere bakmak için başımı geriye doğru eğdim. Sonra parmaklarımı omuzlarındaki sert ve sıcak kaslara doğru kıvırdım, umarım meramımı anlatacak kadar baskı uyguladım ve çarpan kalbimin üzerine fısıldadım, "Lütfen, Lahn, beni dinle."

Beni dinlemedi. Oh hayır. Bunu yapmadı.

Gövdesini kayd, böylece bacaklarım yana savruldu ve sonra öne doğru düştü, devasa ağırlığı üzerime indi.

Nefes nefese kalmıştım ama yenilmemiştim.

İşte tam da bu yüzden işleri *yoluna* koymamız gerekiyordu.

Sırtımı dikleştirdim, omuzlarını ittim ve "Cidden koca adam, birkaç şeyi... açıklığa kavuşturmamız... gerekiyor!" diye bağırdım.

Eli yan tarafımda gezindi, sonra bedenlerimizin arasına girdi. Kendimi kaybettim.

Sinirli ve öfkeli bir çığlık atarak mücadele ettim.

Bu şaşırtıcı bir şekilde işe yaradı. Onu geri itmeyi, altından kaymayı ve belimden yakalanıp geri çekilmeden önce neredeyse yatağın kenarına ulaşmayı başardım.

Döndüm ve savaştım.

Tırnaklarımla derisini çizmeyi başardım, omzunun hemen altında anında kanla kaplanan iki ince, kısa çizgi açtım ve onu yaralamayı başardığım için şok içinde donup kaldığımda omzu geriye doğru sallandı. Sonra bana tüm ağırlığını verdi, çiziklere bakmak için başını eğdi ve lanet olsun, bana geri baktığında gözlerinde hoşlanmadığım bir şey vardı ve bu şey her neyse, son derece memnunmuş gibi sırtmasına neden oldu.

Kahretsin!

Çözüldüm ve tıpkı o iğrenç gecede olduğu gibi yine elimden g e l e n i yaptım, çabayla homurdandım.

Sorun şuydu ki, piç kurusu benden daha büyük, daha güçlü olduğunu bilse bile, o da elinden geleni yapıyordu ve eğer akıllı ve hızlı olmazsam, gerekirse kemiklerimi kıracağı açıktı.

Tanrım, ondan nefret ediyordum.

Beni dizlerimin üzerine çöktürdüğünde, sırtım ona dönükken, bileklerimi yumruklarından biriyle tutup kıpırdamadan göğsüme bastırdığında ve sırada ne olduğunu bildiğimde, başımı geriye doğru kaldırıp bağırdım.

"Tanrım, *senden nefret ediyorum!*"

Boştaki eli karnımdaki ipek boyunca kaydı ve ağzı boynuma gitti.

"Kah Lahnahsahna," diye mırıldandı.

Kollarında sarsıldım (boşuna) ve "*Bana öyle demeyi kes!*" diye bağırdım.

Parmakları kıvrıldı, göbeğimdeki materyali yumrukladı, toparladı ve hepsini yukarı kaldırdığında eli aşağı indi.

Dondum kaldım.

"Kah Dahksahna," diye fısıldadı boynuma doğru.

"Siktir git! Ben senin kraliçen değilim!" Tersledim, kalçalarım sonunda elinin yolundan kaçınmak için hareket etti.

"Kah rahna Dahksahna," diye mırıldandı ve eli külotumun içine kaydı.

Kalçalarım hareket etmeyi bıraktı.

"Tanrım," diye fısıldadım kollarımı sarsarak, "*senden nefret ediyorum.*"

Parmakları bacaklarımın arasında gezindi.

İşte o zaman onun dokunuşunun klinik olmadığını anladım. Kaldırılmamıştı. Beni yüzüstü yatağa itmiyor ve arkamdan sanki tohumunu alacak sıcak bir kaptan başka bir şey değilmişim gibi almıyordu.

Dokunuşu nazik, hafif ve yumuşaktı.

Lanet olsun.

Parmağı klitorisimin üzerinde bir fısıltı gibi hafifçe kaydı. Oh kahretsin!

"Lahn," diye fısıldadım.

"Lahn," diye tekrarladı, kalçalarını sırtıma bastırırken parmağı çok açık bir okşamayla daire çizmeye başladı. Ve Tanrım, buna inanamıyordum ama güzel bir okşamaydı. Tatlı bir okşamaydı. Ve bedenim, lanet olsun, bunu böyle kabul etti.

Neler oluyordu? "Lütfen."

Fısıldamaya devam ettim.

"Lütfen," diye tekrarladı arkamdan, hâlâ nazik bir dokunuşla parmağını dolaştırıyordu.

"Yapma," diye yalvardım.

"Yapma," diye tekrarladı ve gözlerim yavaşça kapandı.

Tanrım, bu bana mı oluyordu? Yaptığı o n c a şeyden sonra, bu gerçekten başıma mı geliyordu?

Parmağı biraz daha baskı uyguladı.

Karnımda minik bir zevk sarmalı o l u ş u r k e n başım otomatik olarak omzuna düştü.

Evet, bu bana da oluyordu.

Ellerimi tekrar salladım ve "Yapmayacağım" diye fısıldadım.

"Yapmayacağım," diye fısıldadı ve derin, gürleyen fısıltısı benim de içime doldu.

Parmağı daha hızlı, biraz daha sert, çok daha iyi dönmeye başladı.

Tanrım.

Başımı çevirdim, onunki kalktı ve alnımı boynuna bastırdım ve ortaya çıkan zevk sarmalına karşı savaştım. Ama kazanamadım. Açıldı, sonra büyüdü, sonra yayıldı.

"Lahn," diye nefes aldım parmaklarının devam eden çalışması vücudumdaki son gerginlik parçalarını da zorlarken.

"Lahn," diye mırıldandı ve daha hızlı

daireler çizdi. Bu çok hoş bir histi.

"Circe," diye fısıldadım.

Bileklerimdeki eli sıkılaştı, parmağı daha derine bastırırken onları içime çekti.

"Circe," diye fısıldadı ve kalçalarım sarsıldı.

Evet. Bunu sevdim.

"Circe," dedim tekrar ve sertliğini sırtıma bastırıp daha da hızlı daireler çizdi.

"Circe," diye tekrarladı usulca ve karnımdaki o sarmal kontrolden çıkarken inledim.

"Evet," diye nefes aldım.

Dudaklarının benimkilerden bir fısıltı kadar uzakta olduğunu hissettim. "Evet," diye mırıldandı.

Aman Tanrım.

Kalçalarım eliyle birlikte hareket ediyor, parmağından daha fazlasını istiyordum ve o da bunu benden esirgemedi. Bana verdi ve ben de aldım, ona uzandım ve gelmeye başladı.

Gözlerimi açtım ve açtığımda, onun karanlık gözleri, kopuk *değil*, boş *değil*, *vurdumduymaz değil*, ama ateşli ve tahrik olmuş ve Tanrım, bu olabilir mi? Tamamen seksi.

Parmağı daha derine bastırdı ve daha hızlı daireler çizdi. Oh, evet.

Nefes nefese kaldım, "Lahn!"

"Circe," diye fısıldadı dudaklarıma, kesik kesik bir nefes aldım ve boşalırken onunkine karşı inledim. Sertçe.

Ben bunu yaparken beni bıraktı ve yatağa doğru itti, kığım havadaydı. Geceliğimin panelini yukarı çekti, külotumu yırttı, dizleriyle bacaklarımı ayırdı ve içeri girdi.

Başım geriye uçtu.

Oh, evet. Aynen öyle.

"Evet," diye nefes aldım, hiç düşünmeden, bedenim benim yerime düşünerek, onun itişlerine geri döndüm.

Öne doğru eğildi, uzandı ve sert bir eliyle göğsümü kavradı, diğer eliyle kalçalarımı geriye doğru salladı.

"Kah Lahnahsahna," diye homurdandı. "Oh evet," diye inledim.

Parmakları meme ucumu buldu ve çekiştirdi, o sert çekiş sıcak bir bıçak gibi içime saplandı, ateş saçtı. "*Kah Lahnahsahna.*"

"Kah Lahnahsahna," diye inledim, geri ittim, itişine itişle karşılık verdim.

Elleri göğsümden ayrıldı ve her ikisi de kalçalarımaya yayıldı, beni geri çekti, bana her şeyini verdi ve ben onu aldım, davet ettim, bunun için gerildim.

İnanılmaz.

O kadar inanılmazdı ki, başım tekrar geriye uçtu ve kollarım düz bir şekilde uzandı.

Bunu gördü, ileri uzandı, eli boğazımı çevreledi, beni ellerime doğru çekti ve içime girmeye devam etti, eli yukarı kayarak çenemin altını kavradı. Tutuşu nazikti, hatta şefkatliydi. Ve sahipleniciydi, sahipleniyordu.

Kral Lahn kraliçesini beceriyordu.

Lanet olsun, ama bu da hoşuma gitti. Hepsi, her santimi içime giriyordu, eli çenemdeydi, önünde ellerim ve dizlerimin üzerindeydim.

O kadar hoşuma gitti ki sırtım kamburlaştı, başım daha da geriye eğildi ve tekrar boşaldım. Daha sert. Yüksek sesle haykırdım, o kadar iyiydi.

Hırladığını duydum, sonra elleri kaburgalarımın gitti, beni geri çekti, şimdi vahşice vuruyordu, derinlere girene kadar bana devam etti ve serbest bırakma iniltisi neredeyse benimki kadar yüksekti.

Kahretsin. Vay anasını.

Kahretsin!

Eli kaburgalarımın etrafında kayarken yavaşça içeri ve dışarı hareket etti. Hareket etmeye devam etti, öne doğru eğildi, elleri yukarı kalktı, göğüslerimi avuçladı. Sonra dikkatlice, gövdeyi yukarı kaldırdı, böylece dümdüz oldum, horozuna saplandım, o kadar uzundu ki dizlerim yatağa çarpmadı, sadece horozu ve elleri beni destekledi.

Yüce Tanrım.

Bir eli diğer göğsüme geçti ve onu tutarken diğer eli parmaklarının içeri kaydığı bağlantıma gitti, avuç içi seksimi kavradı.

Sonra ağzı kulağımdaydı.

"Circe, *kah* rahna Dahksahna. Circe, *kah* Lahnahsahna," diye kulağıma hırladı, sesi şiddetli bir gümbürtü, sözleri bir bildiri gibiydi.

"Um..." "Tamam" diye

fısıldadım. Kahretsin! Başka

ne yapabilirdim ki?

Tenimde ipek gibi kayan bir hırıltı daha çıkardı ve sonra dilinin kulağımanın arkasından boynuma, oradan da omzuma doğru hareket ettiğini hissettim.

Bunun üzerine vücudum tir tir titremeye başladı.

Sonra beni üzerinden kaldırdı, kabaca çevirdi, yatakta sırt üstü yatırdı ve sonra üzerime çıktı.

Yeni pozisyonuma alışmak için ancak fırsat bulabilmişim ki, dönüp aşağı uzandı, çarşafı belimize kadar çekti ve sonra bana geri döndü. Beni neredeyse tamamen altına çekti, ağır bacaklarını benimkilere doladı, kolu

Vücudumun etrafında neredeyse tamamen kıvrılıyor, yüzü başımın yanında, ağzı şakağında.

Ağırlığının benimkine yerleştiğini hissettim ve hareketsiz bir şekilde beklemeye başladım. Emin değildim. İşleri yoluna koyduk mu?

Hiçbir şey söylemeyip nefesi düzleşince "Lahn?" diye seslendim.

Koluyla beni güçlü bir şekilde sıktı. "Trahyoo," diye sert ama yumuşak bir şekilde emretti.

Ne söylediği hakkında hiçbir fikrim olmasa da kesinlikle bir emirdi.

"Uh... tamam," diye fısıldadım ve nefesimi k e s e n bir kol sıkıştırması daha yedim.

Sessiz olma zamanı.

Mum ışığıyla aydınlanmış çadıra baktım. Pekâlâ, bu az önce oldu mu?

Nefesinin şakağımdaki saçları karıştırdığını, ağırlığını ve vücudunun sıcaklığını hissettim.

Evet, az önce oldu.

Bir yere gidip düşünmem gerekiyordu. Tanımadığım bir adamın, bana yedi kez tecavüz etmiş bir adamın (aslında), sevmediğim bir adamın beni iki kez boşaltmasına nasıl izin verdiğimi *anlamam* gerekiyordu.

Ondan uzaklaşmam gerekiyordu.

Ağırlığı benimkine daha sıkı yerleşirken aynı zamanda kolu da sıkılaştı. Uyuyordu. Uykusunda kolu bana sıkıca sarılmıştı. Lanet olsun.

Tamam, ondan kaçamayacaktım.

Bu yüzden onu uyandırmanın ve üzerimde onun ağırlığı varken uykuya dalmamın mümkün olmadığını anlatmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu.

Uyandırılmaktan hoşlanmayacağını düşündüm.

Gözlerim kapanmadan ve onun ağırlığı üzerimdeyken uykuya dalmadan bir saniye önce bunu düşünüyordum.

Altıncı Bölüm

Pazar Yeri

Ağızlarımız birbirine yakındı, parmaklarım boynunun yan tarafına dolanmıştı ve diğer elimin parmakları uzun at kuyruğunun altındaki kafa derisindeki saçlarına kaymıştı.

Başını arkaya eğmiş, nefesi benimkine karışıyor, kollarından biri belime sıkıca sarılmış, diğer eli ensemden kavrılmıştı.

Kralıma biniyordum ve bunu sert bir şekilde yapıyordum. Hızlı gitmiyordum; onun verdiği hissi çok seviyordum. O kadar çok ki, tadını çıkarmak istiyordum.

Ama bastırduğimde sertçe yaptım çünkü bu benim de hoşuma gidiyordu. "Mayoo," diye hırlayarak anlamadığım bir emir verdi.

"Seni anlamıyorum bebeğim," diye nefes nefese ağzına fısıldadım, kolu sıkıştı, sarsıldı ve yere düştü.

"Mayoo," dedi şiddetle ve ben de onu yakaladım.

"Tamam," diye fısıldadım, daha hızlı gidiyordum, gözlerim kapalıydı, boynumdaki parmakları gerildi ve gözlerim açıldı.

"Linas," diye sordu, çılgınca bir tahminde bulundum ve gözlerinin içine baktım, daha hızlı gidiyordum, ona doğru sürdüm, parmaklarım boynuna sıkıştı, gözlerini tutmaya çalıştım ama yapamadım.

Başım geriye eğildi, dudaklarım ayrıldı ve boşalırken usulca nefes aldım.

Kolunu belime dolayarak beni hareket ettirmeye devam etti ve tatlı orgazmım içimden geçtikten sonra tekrar odaklandım ve kontrolü ele aldım. Üstünde hareket etmeye devam ederken onu izlerken, gözlerindeki yanmanın derinleştiğini gördüm, parmaklarının boynumdaki baskısının arttığını hissettim, belimdeki kolu o kadar sıkılaştı ki nefes alamadım ve aşağı doğru bir vuruşta beni tuttu, böylece onunla doluydum, yüzünü öne eğdi ve göğsüme doğru inledi.

Gözlerimi

kapattım. İşte
oradaydı.

Yine yaptım.

Başka seçeneğim yoktu, beni elleriyle uyandırdı, nazik ama etkiliydiler ve bilincim açılmadan önce hazırlandım, bu yüzden tekrar vazgeçtim.

Memn

uniyetl

e.

Kahret

sin.

Bana ne oluyordu?

Başını arkaya yatırdı, ona baktım ve sanki onu ilk kez görüyordum.

Ve onu bana bakarken görmek, gözleri hala yüzümde sıcak, aleti içimde - Tanrım, şaka değil, ne kadar çılgınca olsa da, onun şimdiye kadar gördüğüm en inanılmaz yakışıklı adam olduğunu düşündüm... karanlık, vahşi, tamamen ateşli bir şekilde, elbette.

Tam bunu ona bildirmek üzereydim ki (bunu yapabileceğimden değil), aniden havalandım ve sonra sırtüstü yattım. Bir eliyle yatağın içinde bana doğru uzanırken, diğer eliyle bacaklarımın arasını kabaca kavradı ve uzun orta parmağıyla içeri girdi.

Sonra dirseği büküldü, gövdesi eğildi ve yüzü benimkinin içindeydi. Parmağını daha yukarı itti ve nefesim kesildi.

"Kah Lahnahtahna?" diye sordu, baktım ve parmağını daha derine soktu, o kadar derine, tüm vücudum yukarı doğru sarsıldı. Acıttığını söyleyemezdim, aslında acıtmıyordu. Hâlâ hassastım ve harika hissettiriyordu ama...

Ne oluyor lan?

"Ne?" Fısıldadım, parmağı dışarı kaydı ve hemen geri girdi.

"Kah Lahnahtahna," diye homurdandı.

"Kah... uh, Lahnahtahna," diye fısıldadım, benden ne talep ettiğini anlamaya çalışıyordum.

Bana ters ters baktı.

Tanrım, ne yaptım
ben?

Sonra eli bacaklarımın arasından kayarak ıslaklığımın birlikte göbeğime doğru ilerledi, göğsümü zorla kavradı, parmaklarının uçları içeri girdi ve gövdesi bükülmeden önce meme ucumu öyle sert bir şekilde çimdikledi ki vücudum sarsıldı (ve itiraf etmeliyim ki tamamen kötü bir şekilde değil). Ağzı diğer meme ucumu yakaladı, sertçe emdi ve bu da vücudumun *kesinlikle* kötü olmayan bir şekilde sarsılmasına neden oldu.

Sonra yüzü yüzümdeydi, dudakları bir nefes uzağımdaydı, tek görebildiğim gözleri ve farklı bir ışıkla yanıyorlardı, eli bacaklarımın arasına geri dönerken ve parmağı tekrar içime girerken nefesimi tutmama neden olan bir ışık.

"Lahnahtahna Circe lapoo meera kah liros anah," diye zorla ilan etti ve ben göz kırptım.

"Uh... tamam," diye fısıldadım, belki de anlaşmanın en iyi yol olduğunu düşünerek ve gözlerimin içine bakmaya devam etti.

Sonra gözlerindeki ateş söndü, "Tamam," diye fısıldadı, parmağı klitorisimin üzerinde nazikçe kayd, vücudum sarsıldı, bu sefer hafifçe, eli karnıma doğru ilerlerken aynı anda gözleri kayboldu çünkü başı dilinin boğazımda kayabilmesi için hareket etti.

Sonra bana bakmadan yataktan çıktı.

Çıplak vücudunun kanatlara doğru hareket edişini izledim. Tamam. *Bu* da neydi şimdi?

Yine çıplaklığına aldırmadan kapaklardan birini tokatlayarak açtı ve içinden bir şeyler havladı. Sonra yataktaki bana bakmadan onlardan uzaklaştı ve köşedeki sandıklara doğru ilerledi.

Kapaklar geri çekildi ve Teetru'nun ardından Packa içeri girdi, her ikisi de büyük toprak testiler taşıyordu. Lahn sandıklardan uzaklaşıp yere yeni bir çift post atarken ben hızla uzanıp çıplaklığımı gizlemek için çarşafı yukarı çektim (zaten defalarca görmemişlerdi). Testiyi Teetru'nun elinden çekip aldı ve başının üzerine devirdi, su halıların ve yeni postlarının üzerine sıçradı. Büyük eliyle suyu vücudunda gezdirdikten sonra testiyi Teetru'ya geri uzattı. Teetru testiyi aldı, o da Packa'nın elindekini çekip aldı ve aynısını yaptı. Sonra havluyla kurulanmadan yeni postunu çekti, bağcıklarını kalçalarından sıkıca bağladı ve gözleri bir kez bile bana gelmeden çadırdan dışarı çıktı.

Çadırın kanatlarına baktım.

Tamam, belki de yanılmışım. Aramızda dil ve korkunç bir çene kültürü vardı ama bu son kısım dışında, Lahn'la dün gece ve bu sabah birkaç şeyi açıklığa kavuşturduğumuzu düşünmüştüm. Kelimeleri paylaştık (bir nevi), bana sırtıttı (tabii ki bu ben kan çektikten sonraydı ama yine de yaptı), dokunuşu değişti, uyurken bana sarıldı, uyurken kolu bana sıkıca sarıldı ve bana gerçekten harika üç orgazm yaşatmak için epey çaba sarf etti.

Sanırım yanlış düşünmüşüm.

Teetru yatağa geldi, üzerine eğildi, çarşafı çekiştirdi, benimle sessizce konuştu ama sesindeki heyecanın sınırı gözlerimin çadırın kanatlarından ona kaymasına neden oldu.

Heyecanlı *olduğunu* gördüm. Gözleri parlıyordu. Mutluydu. İyi bir şeyler oluyordu ve bu sadece benim kalkıp giyinmemle ilgili değildi.

"Lütfen," diye fısıldadım, uzanıp elini tuttum, "bana Diandra'yı getir."

Gözlerimin içine baktı. Sonra başını salladı. Sonra başını çevirdi ve küvetin içinde sürüklenen Jacanda'ya bir şeyler söyledi. Jacanda bana baktı, Teetru'ya baktı, başını salladı, küveti olduğu yerde bıraktı ve çadırdan dışarı fırladı.

Sırt üstü yere düştüm ve çadırın tepesine baktım.

"Cennette bir gün daha," diye fısıldadım, sesim yenilmiş gibi çıkıyordu. Çünkü öyleydi ve *ben* de öyleydim.

Yaklaşık iki dakika boyunca bunu hissetmek için kendime izin verdim. Sonra kendimi toparladım ve o gün başıma geleceklerle yüzleşmek için kendimi yataktan dışarı attım.

* * * * *

Pazar yeri kamptan kısa bir yol ötede, bambuya benzeyen ama bambu olmayan garip, ince, yeşil saplı ağaçların arasından geçiyordu.

Ve pazar yeri, kampın aksine, bir demirbaşı. Çadırlar vardı ama binalar da vardı, çok sağlam değillerdi ama yine de binalar vardı.

Ve keşfettim ki, orada satılık her şey vardı. Her şey.

Diandra, güzel siyah saçlı, koyu badem gözlü, on iki yaşındaki kızı Sheena (kırık dökük ve büyüleyici bir şekilde anlaşılacak kadar İngilizce konuşuyordu, çünkü çoğunlukla tatlı bir gülümsemeyle ve neredeyse her kelimededen sonra kıkırdayarak konuşuyordu) ve ben geldiğimizde oldukça sansasyon yarattık.

Ve bu hissin tamamen yeni kıyafetimden kaynaklanmadığını anladım (buz mavisi, boynumdaki altın bir zincire bağlanan ve sırtımda da bir zincirle tutturulan askılı bikini üstü, altın şaftları ve beyaz ve gümüş ipuçlarıyla buz mavisi etek, altın ve gümüş disklerden yapılmış geniş kemer, pazularımda bant yok ama çok fazla altın ve gümüş, Bileklerimdeki sıska bilezikler, Gaal'ın onları ellerimden yukarı itmesi beş dakika sürdü ve bileklerimden ön kolumun ortasına kadar beni kapladılar ve kollarımı her hareket ettirdiğimde çınladılar (ki hayatımda ilk kez çok fazla olduğunu fark ettim), altın küpeler, yine avize ama pürüzlü, tohum inciler ve saçlarımdaki bobinlere, kıvrımlara ve örgülere *her yere* yapıştırılmış inci iğneler damlıyor).

Kraliçe çağırmaya gelmişti.

Konuşkan bir Diandra ve kıkırdayan, gülümseyen, geveze bir Sheena ile pazar yerini dolaşıp mallara baktım. Her şekil ve boyutta toprak testiler, kaseler ve vazolar. Çuval bezinden ipeğe kadar aklınıza gelebilecek her renkten malzeme yığınları. Kurutulmuş, kurutulmuş etler. Sert, salam tipi sosisler. Peynirler. Fıçılar dolusu yoğurt. Kurutulmuş meyveler. Taze meyve ve sebzeler. Kabuklu ve kabuksuz kuruyemişler. Çeşitli tahıl çuvaları. Çömlekler. Emaye kaseler. Gümüşten, kalaydan ve hatta tahtadan yapılmış bıçaklar ve kaşıklar (Lahn'ın masasında çatal olmadığını fark ettim). Biblolar, bilezikler, zincirler ve saç tokaları. Her renkten iplik. Her renkten iplik. Hem büyük hem de küçük dokuma tezgahları. Yine büyüklü küçüklü kilimler. Şarap fıçıları. Mumlar.

Aklınıza ne gelirse vardı. Burası çok büyüktü, kalabalıktı ve pazar yerinin dışındaki basit ahşap çitlere bağlanmış atlardan (cılız, ilkel arabalarla ve arabasız) ve öküzlere benzeyen şeylerden (daha önce hiç öküz görmemiştim, tahmin ediyordum), sadece Daxshee'nin kürsüde kurduğu zamanlar için orada değildi, her zaman orada duruyordu ve insanlar ihtiyaç duydukları şeyleri satın almak için başka yerlerden geliyorlardı.

Geziniyordum ve her şeyi içime çekiyordum ama aynı zamanda kafamın içindeydin. Çünkü Diandra'yı merak ediyordum. Nazik görünüyordu. Arkadaş canlısı görünüyordu. Arkadaşım olmak, yardım etmek istiyor gibiydi.

Ve yardıma

ihtiyacım vardı.

Hem *de* çok.

Sadece nereden başlayacağımı bilemedim.

"Fısıltılar azalıyor, Dahksahna Circe," dedi bana, kıpkırmızı ve menekşe rengi gümüş bir kumaş parçasını kaldırarak.

Krem rengi bir ipeği parmaklamayı bıraktım ve ona baktım. "Pardon?"

Bana döndü ve elini bıraktı. "Fısıltılar azalıyor." Sırıltısı hınzır ve bilgili bir hal aldı. "Duyduğuma göre savaşçı kral ve savaşçı kraliçesi dün gece savaşmışlar." Ben nefesimi çekerken eğildi ve kaşlarını kaldırdı. "Ayrıca duyduğuma göre... o kazanmış."

"Ne?" Nefes aldım ve usulca gülerek yaklaştı.

"Alışman gereken başka bir şey daha var canım," diyerek kalçasıyla bana vurdu, sonra kumaşa baktı, dudakları seğiriyordu, "çadırların duvarları incedir. Ve özellikle Dax söz konusu olduğunda insanlar *dinler*."

Aman *Tanrım*.

"İnsanlar bizi duydu mu?" Nefes aldım (evet, yine!).

"Bağırıyordun," diye cevap verdi bir başka hınzır sırıltıyla.

Aman Tanrım!

"O zaman inliyor ve ağlıyordun," diye kıkırdadı, ben utanç içinde ona bakarken, "Kral Lahn için zafer ganimeti, eminim."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, başını geriye attı ve güldü, sonra bir kolunu belime doladı ve beni kumaş tezgahından uzaklaştırdı, Sheena'nın bana utanmadan sırtıttığını fark ettiğimde hala kıkırdıyordu.

O da biliyordu.

Ve *on iki* yaşındaydı!

Dehşet!

"Sakin ol canım," diye ısrar etti Diandra, yüzümdeki mahcubiyet ifadesi sabit kaldığında belimi sıkarak, "bu iyi," yüzü bana doğru eğildi, "*çok* iyi. Halkı onun düğün törenindeki sözlerinin doğru olduğunu bilemezdi. Ama dün gece sen onların doğruluğunu kanıtladın. Bir krala bağlamak mı?" Başını alaycı bir onaylamazlıkla salladı, bir yandan da tsk tsk diyordu ve ben bunun alaycı olduğunu biliyordum çünkü sürekli sırtıyordu. "Bu yapılmaz, Dahksahna Circe. Sadece bir kadının ruhundaki en cesur yürek ve en vahşi ruh, kudretli bir savaşçı krala meydan okuma riskini alır." Beni bir kez daha sıktı, başka tarafa baktı ve mırıldandı, "Aferin canım."

Tamam, kahretsin, başım beladaydı.

"Um... Diandra?" Bizi bilezikler, küpeler, narin zincirli bilezikler, kolyeler ve saç için her türlü havalı şeyle dolu bir biblo standına götürürken seslendim, Sheena malların yerleştirildiği masanın yanından geçip durdu.

Diandra içinde lal taşına benzeyen bir şey olan gümüş bir saç tokasını parmakladı ve mırıldandı, "Hı?"

"*Trahyoo* ne demek?" Ben sordum ve gözleri bana geldi.

"*Uyu* anlamına geliyor, emir kipinde. Emir kipi olan *ahnoo*'da olduğu gibi, *ahnay* da," dedi ve iğneyi eline aldı, "'Bunu sevdim' ya da Korwahk dilinde 'Kay ahnay sah' diyecek olsaydınız kullanılırdı. Ama eğer vurgu yapmak istiyorsanız, mesela bir kral ya da kraliçe olsaydınız, en ufak kaprisinize bile itaat edilmesini beklediğiniz bir yerde, 'Bunu *sevdim*' derdiniz. Ya da 'Kay *ahnoo* sah. Bu nedenle, birine uyumasını emrediyorsanız, '*trahyay*' demezsiniz, '*trahyoo*' diye emredersiniz."

"Oh," diye fısıldadım ve iğneyi yere bıraktı. Sonra usulca sordum, "Ve *mayoo*?"

Profilindeki gülümsemeyi izledim, sadece yarısını alsam bile bildiğimi bildiğim bir gülümseme. "Yine bir emir. *Daha hızlı*."

Kahretsin. Bu konuda haklıymışım.

"Eğer komuta etmiyor olsaydınız *mayay* derdiniz," diye devam etti.

"Doğru," dedim usulca ve sonra "Hımm..." diye mırıldandım. Küçük tohum incilerle işlenmiş bir altın bilezik seti aldım ve devam ettim, "ve, uh... lapah meer-something kah lira anahl ne demek?"

Gözlerini üzerimde hissettim. "Lapah meer... kah lira anahl?" Ona baktım. "Şey... Sanırım."

Başı şaşkınlıkla yana eğildi ve Sheena söze girerek, "Lapoo meera kah liros anah. Anah, Loola. *Anah*," diye vurgulayarak bitirdi, gözlerim tekrar Diandra'ya döndü ve ışığın doğduğunu gördüm.

"Evet, lapoo meera kah liros anah. Bu, 'bu gece bacaklarımın arasında' anlamına geliyor." Diandra açıkladı ve midem sıkışırken kanın yanaklarıma hücum ettiğini hissettim, Diandra pembeyi anında gördü, nazıkçe gülümsedi ve yaklaştı. "Düşündüğün gibi değil," dedi usulca. "Erkekler bu gece toplanıyor. Yarın Dax yeni savaşçıları seçecek. Bu gece erkekler sadece erkeklerin yapabileceği şekilde kutlama yapacaklar - gürültülü olacak, çok içecekler ve savaşçıların birbirlerini öldüresiye dövmelemlerini izleyecekler."

Yüzüme hücum eden kanın akıp gittiğini hissettim ve Diandra da bunu fark ederek başını salladı.

"Hayır, Dahksahna Circe, öyle değil. Bu bir spor. Ya da öyle olduğunu düşünüyorlar. Zararsızdır. Bu, savaşçıların kanlı bir şekilde dövülmediği anlamına gelmez ama *bunu isterler* ve bundan *hoşlanırlar*. Bunun için antrenman yaparlar. Güç ve dayanıklılık testi. Gösteriş yapmayı severler ve kimin en güçlü olduğu, kimin daha güçlü olması gerektiği, kimin daha hızlı olduğu, kimin daha hızlı olması gerektiği, kimin daha taktiksel olduğu, kimin strateji öğrenmesi gerektiği gibi şeylerin düzene girmesine yardımcı olur. Ve katılmayan diğerleri de bundan büyük bir coşkuyla keyif alıyor. Bununla birlikte, Seerim uzun zamandır beni almayı bıraktı. Öte yandan ben bundan zevk almıyorum. Savaşçı eşleri de öyle." Yaklaştı. "Ve canım, iyi olan şu ki, pek çok erkek kadınlarının içeri girmesine izin vermiyor, onlar kardeşleriyle iletişim kurarken eşlerinin de yanlarında olmasını istiyorlar." Gözleri parladı. "Ve gerçekten de çok nadirdir, *o kadar* nadirdir ki hiç duymadım, yeni bir savaşçı kocanın gelinini onun katılımını isteyerek onurlandırması. Bu genellikle aylar, hatta yıllar alır ve bazen hiç gerçekleşmez." Kalbim bir an duracak gibi oldu ama sözlerini bitirdiğinde tamamen durdu: "Ve katıldığında, kocanın bacaklarının arasında yere oturursun."

Ona baktım.

Harika. Sadece harika.

"Yere mi oturayım?" Ben sordum, o da başıyla onayladı. "*Bacaklarının arasına mı?*" Açıklamaya devam ettim ve o da gülümsedi.

"Düşündüğün gibi değil," dedi ve ben de bileziklere baktım.

"Ah evet öyle," diye mırıldandım ve eli çeneme geldi, anlayışlı gözlerine bakabilmem için yukarı çekti.

"Bazı savaşçılar için tam da senin düşündüğün gibi, canım," dedi sessizce. "Diğerleri içinse çok sevdiği bir şeyin tadını çıkarırken sevdiklerine yakın olmanın bir yolu." Eğildi. "Bir kral ve uzun zamandır beklediği gelini için, onu sahiplendikten sadece beş gün sonra oyunlara götürmek, tahminimce ikincisi."

Tekrar ona baktım ve nefes aldım, "Beni sevmiyor."

Başı yana eğildi ve dudakları yukarı kalktı.

"Tarih boyunca birçok büyük savaşçının, hatta en güçlü ve en acımasız olanların, gelinlerine sadece geçit töreninde bakarak aşık oldukları söylenir." Eli yanağımda gezindi ve "Belki bu senin de başına gelmiştir" dedi.

O sabahı düşündüm. Son dört günü düşündüm. Onun çok yanıldığını düşündüm.

Ben de "Sanmıyorum" dedim.

Elini bıraktı, geri çekildi ve bibloları döndü. Sonra bibloları şöyle dedi: "Kral Lahn'ın geçit törenini izlediği ve geçip gitmesine izin verdiği birçok Eş Avı geçti. Halkı yıllarca onun gelinini almasını bekledi. Bir savaşçı, herhangi bir savaşçı ama özellikle Kral Lahn gibi bir savaşçı, çok çeşitli duygular geliştirmemiştir. Savaşır. Yağmalar. Yağmalar. Dövüşürler. Antrenman yaparlar. Kardeşleriyle yakın ittifaklar kurmazlar çünkü düşmeleri için pek çok fırsat vardır. Onlara nadiren, hatta bazı durumlarda *hiç* şefkatle, yumuşak bir elle, sıcak bir bakışla dokunulmaz ve kesinlikle evlenmeden önce dokunulmaz." Gözleri bana döndü ve benimkilere kilitlendi. "Pek çok insanın buna ihtiyacı yoktur, hayatları boyunca bu olmadan yaşayabilirler, ama bazıları yaşayamaz ve bunlardan daha azı savaşçıdır." Durakladı. "Ama varlar."

Bunun üzerine, söylediklerinin bana hissettirdiklerini örtbas etmek için, "Lahnahsahna ne demek?" diye ağzımdan kaçırdım.

Gülümsedi. "Dişi kaplan demek canım."

"Kapan mı?"

Başını salladı ve devam etti. "Ve 'Lahn' 'kaplan' anlamına gelir. Ona 'kaplan' adını, tesadüfen kendisi de bir Dax olan savaşçı babası vermiş. Babasını yenen Dax'a meydan okuyup onu yenmeden önce ve şimdi bile, Kral Lahn vahşi, zeki ve savaşta güçlü olduğu için Kaplan olarak biliniyordu ve biliniyor. Düğün töreninde *seni dişi kaplanı* olarak ilan etti. Açıkçası kaplan için mükemmel bir eştiniz ve bunu söyleme şeklinden, sizin Dahksahna'sı, hatta rahna Dahksahna'sı olduğunuzu iddia etmesinin onun için pek bir şey ifade etmediği oldukça açık görünüyordu. Ama seni Lahnahsahna'sı olarak sahiplenmesi çok *çok* daha önemliydi. O her zaman Dax değildi ama Kaplan olarak doğdu, o böyle biri, her zaman da böyle biri olacak."

Tamam, haklı olduğunu kabul etmek zorundaydım. Bunun onun için çok şey ifade ettiği açıktı. Çoktan da fazla. *Çok*, çok.

"Ve *kah* Lahnahsahna?" Sessizce sordum. "Dişi kaplanım," diye sessizce cevap verdi.

Aman Tanrım.

Gözlerimi kaçırdım ve kalbim kontrolden çıkmadan önce konuyu hızla değiştirdim.

"Ve rahna Dahksahna? 'Rahna' ne demek?" "Altın."

"Yani *kah* rahna Dahksahna...?" Sözümü yarıda kestim. "*Benim* altın kraliçem," diye cevap verdi.

"Mm hmm," diye mırıldandım, hala inci bilezikleri parmaklıyordum ve onun kıkırdadığını duydum.

Satıcı bana hevesle bir şeyler söyledi, başımı kaldırdım ve heyecanlı gözlerinin benden bileziklere gidip tekrar geri geldiğini gördüm.

"Hayır, üzgünüm, hiç param yok," dedim ona, bir yandan gülümsüyor bir yandan da başımı sallayarak bilezikleri yere bırakıyordum.

Yüzü düştü.

"Al onları," diye ısrar etti Diandra ve başımı çevirip ona baktım.

"Bende hiç yok -" Ben başladım ve o başını salladı.

"Dax'a bir elçi gönderecek, Dax ona para verecek ya da bir lütufta bulunacak. Eğer onları istiyorsan, al." Önce satıcıya sonra da bana sırtıttı. "Öyle, ona büyük bir onur veriyorsun. Kraliçe pek çok tezgâhı ziyaret etti ama özel bir teklifte bulunmadı. Hepsi sizin altın ışığınızı üzerlerinde parlatmanızı umuyor, o yüzden onları alın."

"Lahn'ın yapmasını istediğimden emin değilim -"

"Canım, çok parası var. Kanıtlar seni tepeden tırnağa kaplıyor. *Al onları.* Gözünü kırpmayacaktır. Müşterilerini satıcılarına götürmeni *bekleyecektir.* Bu onları mutlu eder. Kasalarını besliyor, karınlarını doyuruyor ve onların sadakatine ihtiyacı var. Alın onları. Güvenin bana."

Onu inceledim ve o da cesaretle çenesini bana doğru eğdi.

"Al onları, Dahksahna Circe," diye ısrar etti Sheena, sonra başını eğip beyaz bir gülümsemeyle gülümsedi. "Çok güzel!" Sonra da kıkırdadı.

Bileziklere baktım, onları aldım ve elimde çevirdim. Kabaca yapılmışlardı ama güzellerdi. Beş tane vardı ve kıyafetime çok yakışacaklardı. O inciler *her* kıyafete çok yakışırdı.

Bileğime geçirdim.

"Ah! Suh rahna Dahksahna fahnay ta kay! Rah fahnay ta kay! Shahsha, kah Dahksahna, shahsha! Shahsha!" diye bağırdı satıcı, ellerini dua pozisyonuna getirerek, bana deli gibi gülümseyerek ve tekrar tekrar eğilerek.

"Altın kraliçenin ona gülümsediğini söylüyor. Teşekkür ederim," diye tercüme etti Diandra sırtarak.

"Nasıl 'rica ederim' derim?" diye sordum.

"Nahrahka," diye cevap verdi ve satıcıya dönüp başımı eğdim ve gülümsedim.

"Nahrahka," dedim ona.

"Suh rahna Dahksahna lapay sahna! Shahsha fahnay ta kay. Shahsha, kah Dahksahna!" diye bağırdı, güldüm ve Diandra'ya baktım.

"Altın kraliçenin çok güzel olduğunu söylüyor. Ona gülümsediğin için teşekkür ederim," diye açıkladı ve ben de ona başımı sallayarak tekrar gülümsedim.

"Shahsha, uh... iyi efendim," diye mırıldandım.

Eğildi, kenetlenmiş ellerini önünde salladı, sonra yandaki tezgâha dönerek bağırdı: "Suh rahna Dahksahna fahnay ta kay! *Fahnay ta kay!*" Sonra gövdesini geriye doğru eğdi, masmavi gökyüzüne baktı ve kenetlenmiş ellerini göklere doğru salladı.

"Ahırından çıkarken Diandra'ya, "Haklıymışsın," diye mırıldandım. Oldukça onurlu görünüyor."

Konuşmam bittikten sonra hem o hem de kızı güldüler ve onlara katılıp onlarla birlikte gülmek gerçekten çok iyi hissettirdi.

Pazar yerinden geçtik ve evden arkadaşlarımla bir alışveriş merkezine gitmekle (ne diyebilirdim? Ben bir alışverişçiymdim) aynı değildi (d ü ş ü n m e d i ğ i m bir şeydi, zaten babamı özlemiştim ve

onun için endişeleniyordum, arkadaşlarımı düşünmek bile istemiyordum) ama bir o kadar da eğlenceliydi... farklı bir şekilde. Diandra'yı sevdim ve onun arkadaş canlısı, yardımsever sohbeti etrafında bulundukça ondan daha çok hoşlandım. Ve Sheena çok tatlıydı ve alışveriş yaparken (ve annesine şu ya da bu biblo için yalvarırken) on iki yaşındaki kızların evrensel olduğunu kanıtladı... hangi evrende var olursanız olun.

Başka bir satıcıdan aldığımız mango tadındaki meyve suyunu içmiştik, onları gördüğümde soğuk içeceğinden almam mantığın ötesinde bir memnuniyet yarattı.

İçinde... durdum ve baktım... bembeyaz, yavru *kaplanların* olduğu bir kafes.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım ve kaleme doğru koştum. "Çok tatlılar!" Ağladım ve ağılın yanında duran adama baktım. "*Muhteşemler!* İnanılmazlar! Satılıklar mı?" Diandra ve Sheena'nın yaklaştığını hissettim ve hemen Diandra'ya döndüm. "Sence satılıklar mı?"

Diandra kaplan yavrularına bakıyordu. "Şey... Dahksahna Circe..." diye başladı ama ben onun etrafından dolanarak ağılın yanındaki adama doğru koştum.

"Bir tane istiyorum," diye ilan ettim önünde dururken. "Beyazlar!" Diandra'ya doğru döndüm. "Ben hiç beyaz kaplan görmedim! Var olduklarını bile bilmiyordum!" Tekrar adama döndüm. "Renk değiştiriyorlar mı?" Bana göz kırptı ve ben konuşmaya devam ettim. "Umarım değişmezler. Benimkinin adını Hayalet koymak istiyorum. Hayır!" diye bağırdım. "Casper!" Başımı salladım. "Hayır, bence Hayalet daha iyi." Tekrar Diandra'ya döndüm. "Sen ne düşünüyorsun? Casper mı, Hayalet mi?"

"Bence, canım," diye yaklaştı, "bunu kralınla konuşmalısın."

"Neden?" diye sordum. diye sordum
ve kaşları çatıldı. "Neden?"

"Evet, neden? O Kaplan, bir bebekten hoşlanıyor olmalı," dedim.

"Dahksahna Circe," dedi usulca ve elimi tuttu, "o Kaplan ve siz de onun kaplanısınız, ama ailenize bir evcil hayvan getiriyorsunuz. Bir kedi, köpek ya da kuş değil, tehlikeli bir *etobur hayvan*. Yeni kocanızla onun dilinde nasıl konuşacağınızı bile bilmiyorsunuz. Bence, belki de, yerleşmelisin -"

"Şunlara bakın!" Bir kolumu sevimli, cıvıl cıvıl yavru kaplanların bulunduğu ağıla doğru uzatarak haykırdım. "Çok sevimliler. Etobur hayvanlar değil." "Şu anda bile canım, et yediklerinden şüpheleniyorum ama yemeseler bile olacak," diye mantıklı bir şekilde cevap verdi.

"Yani?" Hayatım boyunca, annem ölmeden önce ve sonra, istediğim bir şeyi her gördüğümde ve o şeyi çok istediğimde yaptığım gibi mantıksızca cevap verdim. "*Ben de et yiyorum.*" Ben de mantıksızca karşılık verdim.

"Onu öldürüp kemiğinden çiğnemezsin," diye karşılık verdi.

Bu doğrudu.

Dudağımı ısırdım ve hayvanlara baktım.

Sonra içlerinden biri ağılın kenarına doğru süründü, arkasına oturdu, bana baktı ve *yemin* ederim "Loolah" diye bir ses çıkardı ki o gün Sheena'dan öğrendiğime göre Korwahk dilinde "Anne" anlamına geliyordu.

Vücudum hareketsiz kaldı ve yaratığa bakakaldım.

"Ah canım," diye mırıldandı Diandra, ona baktım ve onun da duyduğunu biliyordum. "Öyle mi... öyle mi..." Yutkundum, yavruya baktım ve tekrar Diandra, "O yavru kaplan az önce -?"

Yine Loolah olduğunu anladığım kaplan yavrusundan bir miyavlama daha. Bir adım geri çekildim.

Aman Tanrım, hayvan benimle konuşuyordu.

Diandra içini çekti, uzandı ve koşan bir çocuğu yakaladı, onunla hızlıca konuştu, çocuk bana baktı ve kalabalığın arasından hızla uzaklaştı.

Buna pek dikkat etmedim. Yavruya bakıyordum.

"O yaratık bana Loolah dedi," diye fısıldadım.

Başka bir ses, bu da başka bir Loolah anlamına geliyordu, sonra "gahsee" olarak duyduğum başka bir ses ve Diandra adamla konuştu, bu da onun da duyduğu anlamına geliyordu. Adam hareket etti, eğildi, yere gömülü bir şeyin kapağını açtı ve ucunda garip bir meme ucu olan dalgalı camdan yapılmış bir şişe çıkardı ve bu şişe kesinlikle sütle doluydu.

"Gahsee," diye fısıldadı Diandra bana, "aç demek."

Yaratık benimle konuşuyordu!

Bu dünyada yavru kaplanların benimle konuştuğunu duyabilirim! Ne kadar tuhaf, şaşırtıcı, fevkalade *havalı*!

Adam yanımıza geldi, ağılın üzerine eğildi, kaplan yavrusunu kucağına aldı, döndü ve tereddüt etmeden onu kucağıma bıraktı. Şişeyi bana doğru çekerken otomatik olarak tuttum.

Kucağımdaki yavru kaplana bakarken Diandra tekrar, "Ah canım," diye mırıldandı.

Tek hissettiğim yavrunun yumuşak, kalın tüyleri ve sevimli, kabarık patileriydi. Tek gördüğüm onun gururlu burnu, yuvarlak kulakları ve güzel, solgun

Mavi gözleri bana tam bir güvenle bakıyordu.

Oh lanet olsun. Aşık olmuştum.

Yavruyu kollarımda çevirdim, adamdan biberonu aldım ve yavru kaplana uzattım.

Büyük, pembe dili meme ucuna saldırdı ve sonra beslenmeye başladı. Evet. Tamamen aşık.

Parlayan gözlerimi Diandra'ya çevirdim. "Tatlım, sana sırılsıklam aşığım," diye fısıldadım.

Gözleri yüzümde gezindi, sonra Sheena'ya baktı ve "Ah... *canım*" diye fısıldadı.

Sheena kıkırdadı.

Başımı yavruya doğru eğdim, onu kucakladım ve hafifçe bir o yana bir bu yana salladım.

"Casper?" Deneysel olarak seslendim ve yavru sadece emdi, gözleri kapalıydı. "Hayalet?" Seslendim ve yavrunun gözleri açıldı, sonra yavaşça tekrar kapandı. "İşte o zaman," diye karar verdim kısık bir sesle. "Sen benim Hayalet'imsin."

Beş dakika sonra, şişe neredeyse boşaldığında, toynak sesleri duydum, başım yukarı kalktı ve pazaryerindeki havanın değiştiğini geç de olsa hissettim.

Başımı çevirdim ve nedenini anladım.

Lahn, parlak siyah yelesi ve kuyruğunun yanı sıra dört toynağının etrafı ve bacaklarının bir kısmı siyah olan büyük doru aygırının üzerinde dörtnala bize doğru geliyordu.

Bana doğru dörtnala koşarken bir adım geri çekildim ve atı son anda dizginledim, Lahn'ın yaklaşabilmesi, başını çevirip burnunun ucuyla bana bakabilmesi için onu yana doğru salladım.

Güpegündüz kocama baktım, daha önce hiç görmediğim bir manzaraydı bu.

Muhteşem bir göğsü vardı. Çok büyüktü ama hatları belirgindi ve tırnak izlerimin omzunun altında kabuk bağladığını görebiliyordum. Omuzlarına gelindiğinde de aynı şekilde devasa, iyi tanımlanmış ve muhteşem kısımlar vardı. Kalçalarındaki kaslar derisinin arasından görülebiliyordu. Her yerde muhteşem kahverengi bir ten. Kalın, siyah sakalları ve çenesindeki sivri sakalı altın bir bantla tutturulmuştu ki bu garip ama bir o kadar da havalıydı. Muhtemelen neredeyse beline kadar uzanan ama şimdi iri omzunun üzerinden sarkan, yine altın bir bantla tutturulmuş kalın bir örgüyle geriye çekilmiş saçlar. Gözlerinin üzerinde çekici bir şekilde çıkıntı yapan güçlü kaşlar. Ağır, siyah kaşlar. Muhteşem elmacık kemikleri.

Derin, delici koyu kahverengi gözler. Sakalının çevrelediği dolgun, oluklu dudaklar.

Tamamen ateşli.

Ve bana bakışı tamamen vahşiceydi.

Vahşi orduların kralları gün içinde ne yaparsa yapsın, yeni gelininin yavru bir kaplana aşık olması nedeniyle işinin yarıda kesilip pazaryerine çağrılmasından pek de memnun olmadığı belliydi.

Bir adım daha geri attım.

Sonra kim olduğumu hatırladım.

Benim dünyamda ben Circe Kaye Quinn'dim, babasının nakliye şirketinde ofis müdürüydüm, aşkta şanssızdım (iki kez denediğim bir şeydi, sona erdiğini düşündüğüm erkeklerle uzun süreli ilişkilerim oldu (iki kez), bu yüzden aşkta şanssız olduğumu biliyordum) ama ailem ve arkadaşlarım tarafından seviliyordum.

Burada bir ofis müdürü değildim. Altın Savaşçı Kraliçe ve Kaplan'dım ve harika bir kıyafet giyiyordum.

Bu yüzden sineye çekmeli ve bu adamdan bu kadar korkmamalıydım. Bana zarar verebilirdi, zaten birden fazla kez vermişti ve ben hayatta kalmıştım.

Yani... siktir et.

Derin bir nefes aldım ve çenemi kaldırdım, aynı zamanda yavruyu da bir santim yukarı kaldırdım.

"Bu Hayalet," diye tanıttım onu. "Yeni evcil hayvanımız." Lahn bana kaşlarını çatı.

"Şey," Diandra bir adım öne çıktı ve anlamadığım bir sürü şey söyledi ama tahminimce benim için tercümanlık yapıyordu.

Gözleri yüzümden ayrılmadı ve öfkesi de onunkinden ayrılmadı.

"Onu eve getiriyorum. Bu adama biraz para vermeniz gerekecek..." Kaplan adamı işaret etmek için başımı geriye doğru salladım.

Diandra tekrar konuştu ve Lahn kaşlarını çatmaya devam etti.

"Bizimle aynı yatakta yatıyor," dedim, Diandra tercüme etti (bu sefer yarım yamalak), kaşlarını çatı ya da *daha karanlık* demeliyim.

Kaşlarını çatmasına uzun süre katlandım. Sonra bir nefes daha çektim, uykuya dalarken yavrunun kalın kürkünün ve sıcak bedeninin kollarımda ağırlaştığını hissettim.

Tanrım, oh Pete, *beyaz* bir yavru *kaplan kollarımda* uyuyordu ve bana *anne diye seslendi*, ben de *onu duydum*.

Lahn'a yaklaştım, yavrunun altından uzandım, parmaklarımı onun sert kalçasına doladım ve başımı geriye doğru eğerek onun gözlerine baktım

vahşı gözler.

"Lütfen?" Fısıldadım.

Bana ters ters baktı ve bunu uzun bir süre daha yaptı.

Ben de kalçasını sıktım.

Bir saniye daha dik dik baktıktan sonra hayvanının dizginlerini salladı, hayvan iki kez yana kaydı, Lahn aşağıya doğru uzandı, beni ve Hayalet'i koluna aldı ve bizi yukarı kaldırarak kıçımı atın üzerine yerleştirdi.

O...?

Kaplan adama bir şeyler havladı, kaplan adam gülümsedi ve başını eğdi, sonra Lahn atı döndürdü ve pazar yerine doğru dörtnala geri döndük.

Veriyordu! Kaplanı almama izin veriyordu! Yippee!

Döndüm ve onun iri bedenine bakarak, yeni bebeğimi sıkıca tutmaya devam ederken elimden geldiğince Diandra ve Sheena'ya dikkatlice el salladım.

Onlar da el salladı. İkisi de gülümsüyordu ve ikisi *de kocaman* gülümsüyordu.

Sonra doğruldum ve uzaklara kayıtsızca bakan Lahn'a baktım. Gözlerimi hissetmiş olmalı ki bakışları bana kaydı ve beni bir bakışla kıstırdı.

Ona gülümsedim.

Gözlerini ağızma diktiğinde öfkesi daha da derinleşti.

Yüzümü öne döndüm, atın üzerine yerleştim ve Hayalet'i kucakladım. Kötü bir ruh hali içinde olmak istiyorsa, öyle olsun.

Her neyse.

Benimle konuşabilen ve benim onun Loolah'ı olduğumu düşünen yeni bir yavru kaplanım vardı!

Yeni eğlenceli bilekliklerden bahsetmiyorum bile. Yaşasın!

Yedinci Bölüm

Oyunlar

Çadırın kapakları tokatlanarak açıldı, ben zıpladım, Ghost'un kafası yukarı kalktı, Teetru, Jacanda, Packa, Gaal ve Beetus (ki her biri, hatta çekingen Teetru bile, daha önce Lahn'la birlikte çadıra doğru at sürerken beni ve Ghost'u görünce sevinç çılgınlıkları atmıştı, Attan indi, beni aşağı çekti ve sonra tek kelime etmeden ya da bakmadan tekrar ata bindi ve uzaklaştı), hepsi yatağın üzerinde etrafımı sardı ve aynı zamanda zıplayan ve Lahn'ın girmek için eğildiği çadır açıklığına bakan Ghost ile oynuyorlardı.

İçeri bir adım attı. Hayalet yataktan atladı ve tüylü beyaz vücudu ve büyük patileriyle ona doğru koştu. Yavru kaplan yeni babasına ulaştı, iki pençesiyle zıpladı ve onun postunu pençeledi.

Lahn yaratığa baktı, kollarını göğsünde kavuşturdu, başını kaldırdı ve bana ters ters baktı.

Oh lanet olsun.

"Vayoo," diye hırladı bana, bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Teetru ve Jacanda beni yataktan itmeye başladılar.

Geceydi, akşam yemeğini yemiştım ve oyun zamanının geldiğini tahmin ediyordum. Yataktan kalktım, kocama doğru yürüdüm ve şimdi halıları tırmalayan Hayalet'i almak için eğildim. Ağırdı, bu yüzden onu yukarı çektim ve

onunla göz göze.

"Uslu dur," diye uyardım.

Öne doğru itti, başıyla çenemi ovdu, Loolah olduğunu bildiğim mırıltılı bir ses çıkardı ve ben de güldüm ve ona sarılmak için yaklaştırdım.

Sonra kız ellerimden çekildi ve başımı Lahn'a çevirdiğimde onu yere bıraktığını gördüm.

"Lahn!" Ben bağırdım ama onun büyük eli dışarı çıktı ve benimkini yuttu.

"Vayoo, Lahnahsahna Circe, boh," diye ısırarak beni çadırın kapaklarına doğru çekti.

"Tamam," diye mırıldandıktan sonra kızlara döndüm ve el sallayarak seslendim, "İyi geceler hanımlar. Hayalet'e iyi bakın." Yavruyu işaret ettim ve el sallayıp baş sallayan bir sürü gülümseme aldım.

Sonra çadırın kapağı geriye çarptı ve ben de Lahn'ın peşinden çadırın içinden geçtim. Ya da daha doğrusu, içinden geçirildim.

"Geliyorum, geliyorum, yavaşla," diye seslendim onun uzun adımlarına yetişmek için koşarken.

"Mayoo," diye cevap verdi.

"*Mayoo* yapamam, Lahn, Tanrım, sen 1.80 boyundasın. Benden bir ayak üstünsün. Attığın her adım benim en az iki adımım demek," dedim arkasından, aniden durdu ve neredeyse ona çarpıyordum.

Dönüp bana ters ters baktıktan sonra anlamadığım bir sürü şey söyledi ama söylediklerinin sonu bir soruya dönüştüğünde muhtemelen bana kadınlarla ilgili, onu ve beni anlayabilsem bile asla açıklayamayacağım bir şey sorduğunu bilecek kadar uzun süredir erkeklerle birlikteydim.

Elimi göğsüne koydum, hafifçe ona doğru eğildim, başımı arkaya doğru yatırdım ve yumuşak bir sesle, "İşte böyle koca adam," dedim, "elimi üzerinden çektim ve avuç içimi yere doğru bastırdım, "*yavaşla*."

Gözleri elime perçinlenmişti ve mutsuz olmanın ötesinde görünüyordu. Garip bir şekilde kızgın görünüyordu.

Uh-oh.

Tamam, belki de Dişi Kaplan olmam gereken zamanlar olduğunu okuyordum ama Kaplan, bir grup savaşçının birbirini dövmesini izlemeye hevesliyen, acele edip ayak uydurmalıyım.

Elime öfkeli bir şekilde bakmaya devam edince, tedbir amaçlı bir adım geri attım, gözleri benimkilerle kesişti ve sonra hızla hareket etti. Kolu dışarı fırladı, parmakları bileğime dolandı, beni sertçe çektiler ve elimi tam da birkaç dakika önce koyduğum yere, göğsüne bastırırken ona doğru düştüm.

Gözleri göğsündeki çiziklerin hemen altındaki elime dikilmişken ona baktım ve kalbimin sıkışmaya başladığını hissettim.

Sonra bana baktı.

"Kay ahnay see," diye mırıldandı ve elimi göğsünün daha derinlerine bastırdı.

Bunun ne anlama
geldiğini biliyordum.

Hoşuna gittiğini
söylüyordu. Aman

Tanrım.

"Uh..." "Güzel" diye mırıldandım.

"Güzel," diye mırıldandı ve ben de başımı yana eğip ona belli belirsiz gülümsedim.

"Evet... iyi."

Gözleri ağızıma kayd ve diğer elini kaldırdı, nasırlı derisi çenemi sertçe kavradı, başparmağı dudaklarıma sertçe bastırdı.

"Kay ahnay see," diye tekrarladı sessizce ve nefesim boğazımda düğümlendi. Oh. Vay canına.

Gülümsememi sevdi.

Vay be. Gülümsememi sevdi!

Savaşçı kocama baktım.

Bana bakabilmek için boynunu iyice bükmüştü, teni elimin altında sert ve sıcaktı, vücudu benimkiyle aynıydı ve yüzü, Tanrım... muhteşemdi.

Hiç düşünmeden ona doğru daha da eğildim, elim göğsünde kayarak onunkini de içine aldı, yukarı, yukarı, yukarı giderek boynuna dolandı, eli düştü ve belimin etrafında kıvrılmaya başladı, başımı iyice arkaya yatırdığımda diğeri zaten oradaydı, dudakları yaklaştıkça gözlerim yavaşça kapanıyordu ve sonra "Poyah, Dax Lahn! Poyah, rahna Dahksahna!"

Hepsinin canı cehennemel!

Gözlerimi açtığımda hâlâ yakın olan başının döndüğünü ama benden uzaklaşmadığını gördüm. Baktığı yöne doğru baktım ve bir savaşçının yaklaştığını gördüm. Bu, düşün töreninde sırtan ve gelininden çok memnun olan savaşçıydı. Şimdi o da sırtıyordu, daha az memnun görünmüyordu, hatta çok daha fazla memnun görünüyordu.

Birisi kendine bir şeyler alıyordu ve aldığı şey hoşuna gidiyordu.

Lahn'ın dikleştiğini ve savaşçıya hiç de hoş olmayan kelimelerle hırladığını hissettiğimde vücudum gerildi. Açıkça mutlu olmamasına rağmen, yani hiç mutlu olmamasına rağmen, savaşçı bir adım bile atmadı ya da sırtışı bozulmadı. Hatta daha da büyüdü ve sonra başını geriye atıp içten bir kahkaha attı.

Bize doğru gelirken gülmeyi bıraktı ve başını sallayarak bir sürü şey söyledi ve bunu yaparken bir keresinde başıyla beni işaret etti.

Lahn da onun yaylım ateşine karşılık verdi ve başıyla bana bir işaret yaptı.

Diğer savaşçının kaşları inanmaz bir şekilde havaya kalktı ve sonra kulağa inanmazlık gibi gelen bir şey söyledi ama yanılmıyorsam bu bir tür "sen adamsın" inanmazlığıydı. Gözleri bana gelip beni aşağı yukarı süzdükten sonra Lahn'a dönüp başıyla onayladığında haklı çıktığımdan emindim.

Kesinlikle *adamımsın*.

Um.

Kocam *gözümün önünde* benimle yaptığı kaçamaklarla övünüyor muydu?

Kollarından kurtuldum ve ellerimi kalçalarıma koydum.

"Ah... bebeğim," diye seslendim ve iki adam da bana döndü, ikisi de yüzüme baktı, açıkça ikisi de yüzümü okudu ve ben daha fazlasını söyleyemeden Lahn söyledi - bana değil, savaşçıya.

Korwahkça bilmiyordum ama açıkça, "Ne demek istediğimi anladın mı?" dedi ve her ne demek istediye savaşçıyı yine kahkahalarla kükretti.

Mesele şu ki, Lahn onunla birlikte yaptı. Orada durup baktım.

Kocamı hiç öpmemiştim ve onu hiç gülerken görmemiştim. Güldüğünü bile görmemiştim.

O zamana kadar.

Tanrım, bu ne kadar garipti?

Harika bir kahkahası vardı ve bunu yaparken iyi görünüyordu. Ve çok beyaz dişleri vardı.

Gülmeyi kestiler, diğer savaşçı bir şeyler söyledi ve başını bana doğru eğdi. Lahn gülümseyerek başını salladı ve sonra aniden pazumu yakaladı ve vücudum hareketlendi. Sonra, nasıl yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu ama beni sırtında salladı, böylece kolum boynuna dolandı ve kalçalarım kalçalarında oldu. İri elleri kıcıma geldi ve beni sırtında taşıırken bir yandan da yanına gelen diğer savaşçıyla konuşarak yürümeye başladı.

Tutunmak için bacaklarımı tamamen ona doladım, diğer kolum göğsüne dolandı ve bununla ilgili bir şey vardı, tatlı bir şey, samimi bir şey, hoşuma giden bir şey.

Oh adamım.

Kampın içinde yürüdük ve yanımızdan geçen herkesin dikkatini çektik. Lahn'ın gülümsemediğini ya da başını sallamadığını fark ettim. Lahn'ın elleri kıcımda, ben sırtındaydım ve yanında bir savaşçı vardı ve tüm odağı buydu. Yanından geçtiğimiz insanlar yoktu. Onları hiçbir şekilde kabul etmedi.

Ben de öyle yaptım, gözüme çarpan herkese gülümsedim ve başımı salladım. Ve onlardan da çok vardı.

Lahn'ın parmakları etimde gerildi ve başını çevirip bana bir şeyler söyledi.

Belli ki anlamamıştım, bu yüzden çenemi omzuna koydum ve fısıldadım, "Seni anlamıyorum bebeğim."

Koyu renk gözleri benimkilere takıldı ve sessizce, "Lahnahsahna Circe... tamam mı?" dedi.

Oh adamım.

Evet, iyiydim. Lahn'ın benimle kendi dilimde iletişim kurmaya çalışmasında sorun yoktu.

Evet, hiç sorun değil.

Gözlerimi kapattım ve kollarımı sıktım, sonra başımı salladım, gözlerimi açtım ve "Tamam" diye fısıldadım.

Lahn tekrar öne doğru bakıp savaşçısı ona bir şeyler söylerken kışımını bir kez daha sıktı.

Ben de ileriye baktım, iç çektim, sıkı sıkı tutundum ve yolculuğun tadını çıkardım.

* * * * *

Tamam, oyunların düzenlendiği devasa çadıra girdiğimiz anda burayı sevmeyeceğimi biliyordum.

Çünkü banklarda oturan bir sürü iri yarı adam vardı, ortalık erkek ve içki kokuyordu ve banklardan oluşan çemberin ortasında birbirini döven iki adam vardı. Bundan kastım, terli, kanlı, homurdanarak *birbirlerinin* canına okuyan iki adamdı.

Maça olan ilgiden dolayı çok az kişi bize baktı. Ama bir tarafta koca bir bank açıldı, diğer savaşçı bizden ayrıldı ve Lahn hemen ona doğru yürüdü, beni sırtından savurdu (bunu yaparken omzumu sarstı, iri adam sertti ama bunu bilmediğini hissediyordum). Beni yere yatırdı, oturdu, bacaklarını iyice açtı, elimi tuttu, öyle sert çekti ki omzum tekrar sarsıldı ve dizlerim tutmadı, taş zemine çöktüm. Beni bacaklarının arasına çekti; rahat etmek için elimden geleni yaptım ve etrafıma bakındım.

Bir sürü savaşçı vardı ama Narinda'yı sahipleneni bulamadım, neye benzediğini hatırlayabileceğimden de emin değildim. Elllerinde testilerle etrafta koşuşturan ve erkeklerin içtiği deri kaplı fincanları dolduran iki kadın dışında hiç kadın yoktu. Biri Lahn'a doğru koştu, kadının uzattığı dolu bardağı aldı, dudaklarına götürdü, kocaman bir yudum aldıktan sonra kendini düzeltti ve gözleri savaşçılara kilitlendi.

Kadın koşarak uzaklaşmadan önce bana içecek ikram edilmedi. Hmm. Görünüşe göre kadınlara içecek verilmiyormuş. Düşündüm.

Rahatlamak için bacaklarının arasına yaklaştım ve bir kolumu Lahn'ın kalçasına koydum. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyordum ama doğru değilse bile yakında öğreneceğimi düşündüm.

Kaldırmadı, ben de ona doğru eğildim ve bağırان, tezahürat yapan, tepinen savaşıılara baktım.

Adamım, bu boku yiyorlardı. Neredeyse çıldırmışlardı.

Sonra dövüşçülere baktım. Biri düşmek üzereydi. Bu hem iyi hem de kötüydü. Benim için iyiydi çünkü bu maçıın neredeyse bittiğı anlamına geliyordu. Onun için kötüydü çünkü bu oyunda teknik nakavt olmadığı açıktı ve bir tane kullanabilecek gibi görünüyordu.

Haklıydım. Beş dakika sonra yere yığılmıştı.

Bir dakika sonra, diğer dövüşçü göğsünü döverken, yırtık kollarını savururken, ağaç gövdesi bacaklarını yere vururken ve zaferini haykırırken, taş zeminde belirsiz bir şekilde sürüklendi. Sonra yoldan geçen garson kılıklı birinden deri bir bardak koparıp çoğunu bir dikişte içti ve kalanını vücuduna döktü, koca kafasını salladı, kan, ter ve içki etrafa saçıldı ve tekrar bağırdı.

Vay be.

"Lahnahsahna Circe," Lahn'ın adımı söylediğini duydum ve ona bakmak için arkama yaslandım.

"Öyle mi?"

Bardağı dudaklarıma götürdü. "Gingoo," diye emretti ve iç demek istediğini anlamak için dilbilim uzmanı olmaya gerek yoktu.

Dudaklarımı ayırdım, fincanı eğdi ve bunu yaparken yoğun bir ilgiyle izlediğini fark ettim.

Bir spor etkinliğinde olduğumuz için bira benzeri bir madde bekliyordum.

Bira benzeri bir madde değildi. Dümdüz, çiğ bir ispiroydu ve boğazımı yaktı ama tadı o kadar da kötü değildi. Bardağı elinden aldı ve ben de ona sıııttım.

"Kay ahnay see," dedim, bana bir saniye baktı, sakallı çenesi şaşkınlıkla geriye doğru sallandı ve sonra kahkahayla kükrerken tüm kafası geriye eğildi.

Neyin bu kadar komik olduğunu bilmiyordum.

Başını eğdi, gözleri çadırın içinde gezindi ve yumruğı göğsüne çarparak "Kah Lahnahsahna ahnay see!" diye bağırdı, sonra kadehi kaldırdı, ruh fıskırdı, bir tezahürat duydum ve başımı çevirdiğimde geç de olsa tüm savaşııların gözlerinin üzerimde olduğunu gördüm. Bazıları ayaklarını yere vuruyordu. Bazıları alkışlıyordu. Hepsi gülümsüyordu.

"Lahnahsahna hahla!" diye bağırdı bir savaşıı ve hepsi tekrar tezahürat yaptı.

Lahn'ın başımın arkasına dokunduğunu hissettim, tekrar ona baktım ve fincanı dudaklarıma götürdü. "Gingoo, kah fauna," diye nazikçe emretti ve sonra fincanı eğdi ve bir yudum daha aldım. Fincan ağzımdan uzaklaştığında savaşçılar tekrar tezahürat yaptı ve Lahn bana sırtıttı. "Hahla," diye mırıldandı, hâlâ sırtıyordu.

"Hahla," diye tekrarladım, ne söylediğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama bana böyle sırtımasını sağlamak için her şeyi söylemekten mutluydum.

Ben istediğimi aldım ama o bana daha iyisini verdi. Sırtıışı göz kamaştırıcı beyaz bir gülümsemeye dönüştü.

Sonra iki dövüşçü daha ortaya çıkınca kafası tekrar aksiyona döndü.

Kendi kendime gülümsedim ve geri döndüm, tamam, bu o kadar da kötü değildi diye düşündüm. olmadan herhangi bir adoHer neyse, onlar gitti at her biri diğer. I Bunun evdeki bir boks maçına benzemediğini hemen fark ettim. Evde çok fazla boks izlediğimden değil ama bu adamların eldivenleri yoktu, birincisi. Bir diğeri, hakemler yoktu. Ayrıca, boksörlerin güreşmesine, tekme atmasına, rakibe nişan almasına (ve bazen de vurmasına) izin verildiğini sanmıyordum.

kasık ve benzerleri.

Acımasız değildi, *acımasızdı*.

Ve bu maçta, anında bir favorim oldu. Nedenini bilmiyordum ama onu sevmiştim. Belki de diğer adam sürekli onu tekmelemeye ya da kasığına yumruk atmaya çalıştığı için bunun adil bir dövüş olmadığını düşündüm.

Adamım kazanıyor gibi görünmeye başladığında heyecanlandım.

Bu yüzden hiç düşünmeden tezahürat yaptım. Ve savaş ilerledikçe, *yüksek sesle ve sert bir şekilde tezahürat* yaptım.

Kötü adam yere düştüğünde kollarım havaya kalktı, Lahn'ın bacakları arasında zıpladım ve çığlık attım, "*Woo hoo!* Onu yere serdin! Aferin sana! *Harikasın!*"

Galip gelen damgalamadı, bağırmadı, göğsünü dövmedi ya da yarım bardak ham ispiro içmedi.

Gözleri bana geldi.

Sonra savaşçıların körükleri sönerken tüm gözlerin bana çevrildiğini hissettim.

Kollarım düştü.

Uh-oh. Berbat

ettim.

Lahn'ın kocaman eli ensemin etrafında sıkıca kıvrıldı. Uh-oh!

Muzaffer dövüşçü bana doğru iki adım attı, gerildim ve durdu.

Sonra bana doğru eğildi, ben geri çekildim ve o da güledi, "*Suh Rahna Dahksahna!*"

"*Suh Rahna Dahksahna!*" Bir başka bağırış daha duyuldu.

Sonra ayağa kalkarak, ayaklarını yere vurarak, yumruklarıyla havayı yumruklayarak ve "*Rahna Dahksahna! Rahna Dahksahna! Rahna Dahksahna! Rahna Dahksahna!*"

Tamam... ortaya çıktı, kriz arızası. Görünüşe göre bu çocuklar, kadınlarının kan sporları sırasında tezahürat yapmasından hoşlanıyorlarmış.

Bildiğim iyi oldu.

Çocuklara kararsızca gülümsedim ve sonra boynumda bir baskı hissettim. Başımı geriye doğru eğdiğimde Lahn'ın bana baktığını gördüm, yüzü ifadesizdi.

Dudağımı ısırdım, bakışları ağızıma kaydı, sonra gözlerini kaldırdı ve benimkilere kilitlendi.

Sonra da "Güzel" diye mırıldandı.

Yüzümün bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettim.

Başını salladı, dudakları yukarı kalktı ve bardağı dudaklarıma götürdü. Büyük bir yudum daha aldım; bardağı aldı, boynumu sıktı ve sonra elini çekti. Onun dikkati tekrar merkeze döndü ve benimki de onu takip etti. Çocuklar sakinleşti, yeni dövüşçüler çembere girdi ve oyunlar yeniden başladı.

* * * * *

Dortak dehşete düşmüş, korkmuş, gözleri kararmış, kolları yara bere içinde yeni gelinini sürükleyerek içeri girdiğinde işlerin iyi gitmeyeceğini anlamıştım.

Lahn ve benim geldiğimiz zamanın aksine, Dortak kadınına çadıra soktuğu anda gözler ona çevrildi ve ortam değişti. Hâlâ tezahüratlar, damgalamalar vardı ve dövüşçüler bir darbe indirme fırsatını kaçırmadılar ama ölümcül bir dip akıntısı çadırın içine doğru süzülüyordu ve bu hiç de iyi hissettirmiyordu.

Onu gördüğümde, hiç düşünmeden elim hızla hareket etti, Lahn'inkini bulana kadar aradı ve benimkini onunkine doğru kıvırdım. Bana güven verici bir sıkma hareketi yapmadı. Elimi kalçasına götürdü ve parmaklarımı sert kasın etrafında kıvırdıktan sonra eli benimkini terk etti.

Tamam, bunu nasıl okuyacağımı bilemedim. Belki de savaşçı dövüşleri sırasında el ele tutuşan türden bir adam değildi. Ama tahminimce bu, benim onun harika rahna Dahksahna'sı olduğumun ve bunu sineye çekmem gerektiğinin bir göstergesiydi. Bu onların dünyasıydı ve ben de içindeydim.

Ve aniden, bu berbat oldu.

Gece oldukça eğlenceliydi, Lahn'ın bana verdiği ruhla biraz çakırkeyif olduğumu biliyordum ve bu dünyaya geldiğimden beri ilk kez gevşemiş ve gerçekten mutlu hissediyordum (yine biraz çakırkeyiftim... ama yine de).

Şimdi, gece eğlenceli değildi ve ne kadar uğraşsam da gözlerimi Dortak ve gelininden alamıyordum.

Bir şeyler vermek zorundaydı. Belli ki kadın perişan haldeydi ve adam da ona kötü davranıyordu. Sadece çürükler değil, yüzündeki yenilmiş ifade de bunu gösteriyordu.

Kocamla konuşmam gerekecekti. Sorun şuydu ki, o benim saydığım iki kelimeyi anlıyordu ve ben de onunkilerden fazlasını anlamıyordum.

Yanağımı kalçasındaki elime dayadım ve savaşçılara ilgisiz bir şekilde baktım. Ama bakışlarım tekrar Dortak'a kaymaya devam etti ve bir savaşçı Dortak'a doğru eğilip başını bana doğru sallayarak gülümserken ona bir şeyler söylediğinde bunu yakaladım. Bu nedenle, tezahüratlarımın ve içkilerimin sayıldığını ve Dortak'ın unvanımı onaylayarak bağırانlar arasında olmayacağını biliyordum.

Üzerime gelen nefrete gözle görülür bir tepki vermemek için sakinleştirici bir nefes aldım ve gözlerim tekrar dövüşçülere döndü.

Dakikalar sonra, onun yönünden bir çığlık duydum ve bu bir savaşçıdan gelmiyordu. Gözlerim oraya kaydı ve gövdem dikleşti.

Dortak elini karısının saçlarına atmış, başını bir o yana bir bu yana çektiyor, bir yandan da cinsel organını postundan çıkarıyordu.

Hayır, yapmayacaktı.

Kadının yüzünü kucığına itti ve kendini onun ağzına sokmaya zorladı.

Ayağı fırladım ve ileri doğru uçan bir adım attım ama iki demir kol beni sardı, biri karnımda, diğeri göğsümdeydi ve Lahn'ın ağzı kulağıma geldi. Sessizce, hatta nazikçe konuştu ama ben şok içinde bakarken ve gözlerimden zehir fışkırıp uçmaya çalışırken söylediği tek bir kelimeyi bile duymadım (muhtemelen anlamayacağım gerçeğine rağmen)

Öfkeli bakışlarımı üzerinde tutan ve etli yumruğunu karısının saçlarında kullanarak ağzını şaftının üzerinde ileri geri zorlayan Dortak'a karşı hassas.

"Durdurun onu," diye fısıldadım, Lahn beni geri çekti, sonra oturdu, beni yere itmedi ama kucağına oturttu. "Durdurun onu," diye daha yüksek sesle tekrarladım ve beni kollarının arasına alıp yüzümü boynuna bastırdı, böylece artık göremiyordum. "Kay me ahnoo!" Boynuna yapıştım.

"Rayloo, kah fauna," diye mırıldandı Lahn ve elini başıma koyarak yüzümü boynuna yasladı, güçlü koluyla bedenimi kucağına sıkıştırdı.

Bir elimi kaldırdım ve boynunun diğer tarafına doladım. "Kay me ahnoo," dedim ve kolu beni sıktı. "Kay me ahnoo," diye fısıltıyla tekrarladım ama gitmeme izin vermemesi dışında hiçbir şey yapmadı.

Elleri başımdan çözülüp vücuduma sarılan bir kola dönüşmek üzere aşağı indiğinde her şeyin bittiğini anladım.

Yine de gitmeme izin vermedi ve beni kucağından itip bacaklarının arasına sokmadı. Beni olduğum yerde, kucağında tutmaya devam etti. Yüzümü dikkatlice boynundan çıkardım ve profiline baktım. Sessizce dövüşçüleri izliyordu. Sonra Dortak'a bir göz attım. Gelini hâlâ bacaklarının arasındaydı, vücudu savaşçılara dönüktü ama başı eğikti, yanakları alev alev yanıyordu ve gözleri yere dikilmişti.

Geri döndüm ve yüzümü Lahn'ın boynuna gömdüm.

Yavaşça verdiği büyük bir nefesle göğsünün genişlediğini hissettim.

Artık orada olmak istemiyordum ve ona doğru kıvrıldım ve yakında biteceğini umarak her şeyi kapatmaya çalıştım.

Bize doğru yöneltilmiş gibi görünen alaycı, yüksek sesli sözleri duyduğumda bu imkânsız hale geldi. Yüzümü Lahn'ın boynundan kaldırdım, başımı çevirdim ve Dortak'ın önümüzde durduğunu, Lahn'la alay ettiğini, ağzından tükürükler saçtığını, yüzünün kıpkırmızı olduğunu ve yumruğunun göğsünü dövdüğünü gördüm. Gözlerim, onu yerde bıraktığı yerde duran ama şimdi kendi içine kıvrılmış, kollarını bacaklarına dolamış, gözleri dizlerinin arkasından bakan karısına kaydı.

Lahn sakince bir şeyler söyledi ve ona baktığımda sesi kadar sakın görüldüğünü gördüm, sonra hızla Lahn'ın sakinliğini pek iyi karşılamayan Dortak'a baktım. Yüzü kıpkırmızıydı ve bağırmaya devam ederken boynundaki damarlar göze çarpıyordu.

Neler oluyordu?

Lahn ona bir soru sordu ve Dortak "Meena!" diye tükürdü.

Lahn başıyla onayladı. Sonra ayağa kalktı, beni kollarına aldı, kırımını bankın üzerine koydu, gözleri benimkilerin üzerinde gezindi, sonra doğruldu ve döndü.

Bunu yaptığı anda savaşçıların hepsi yerlerinden kalktı, kollarını havaya kaldırdı, bağırışları kulakları sağır etti ve sadece tek bir kelime söylüyorlardı.

"Dax!"

Oh lanet
olsun.

Lahn bu adamla dövüşecek miydi?

Dortak hemen bir yumruk savurdu ve Lahn'ın çenesine isabet ettirdi. Ayağa kalktım.

Lahn iki adım geri çekildi, beni işaret etti, parmağı bankın üzerine gitti ve "Lutoo! Boh!"

Dortak tekrar yaklaştı ve bu kez Lahn'ın kaburgalarına vurdu.

Dikkatini tekrar başka yöne çekmek istemediğim için bankın kenarına oturdum ve yaprak gibi titrediğim için bankta nasıl durduğuma dair hiçbir fikrim yoktu.

Dortak tekrar, tekrar, tekrar vurdu, Lahn'ın saptırmaya bile çalışmadığı hızlı darbeler art arda geldi.

Ardından suratına öyle sert bir darbe daha aldı ki Lahn'ın gövdesi dönüp aşağı indi ve eli ağzından damlayan kana gitti. Dortak saldırmak için hamle yaptı ama Lahn dirseğini kaldırarak Dortak'ın burnuna sadece kolunun gücüyle değil, Dortak'ın momentumuyla da vurdu. Dortak tökezleyerek geri çekildi ve Lahn avucunu boğazına götürdü. Dortak'ı ayaklarından kaldırdı ve sırt üstü taşa çarptı, kafatasının taşa çarpmasıyla oluşan çatlak midemi bulandıran bir gümbürtüyle duyuldu.

Savaşçılar çılgına döndü.

Lahn, Dortak'ı sırtına almak için dizlerinin üzerine çöktü ve bir bacağını hızla hareket ettirerek dizini Dortak'ın koluna dayayıp onu etkisiz hale getirdi; vücudunun geri kalanını Dortak'ın bacaklarına doğru bükerken diğer baldırını da Dortak'ın boynuna soktu. Sallanan bir bileği yakaladı, adamın postunu geriye çekti ve sonra bir kılıftan küçük bir bıçak çıkardı.

Tüm tezahüratlar anında sustu ve iki elimin parmakları ağzıma gelerek tekrar ayağa kalktım.

Diğer savaşçıların hiçbirinin silahı yoktu. Yumruklarını, ayaklarını, zekâlarını kullanıyorlardı... çeliğı değil.

Lahn bacaklarını Dortak'tan çekti ama hızla döndü ve onu yerde tuttu, bir eli boğazına sarılmıştı, diğer eli de

gözünün yarım santim ötesine nişan almış.
Sonra yüzüne doğru bir şeyler homurdandı.

Dortak'ın tek tepkisi boğulmak oldu. Lahn onu boğuyordu. Dortak'ın yüzü morarıyor ve şakağından damarlar fışkırıyordu.

Lahn daha önce homurdandığı şeyi tekrarladı.

Dortak nefes nefese kalmıştı, elleri Lahn'ın kolunu etkisiz bir şekilde itiyor, bacakları tekmeliyordu.

Lahn hırladığını tekrarladı. Dortak
guruldama sesleri çıkardı.

Sonra, bir şimşek hızıyla bıçak hareket etti ve Dortak ulurken yüzünü kan kapladı.

Nefesim kesildi, geri adım attım ve banklara çarparak durdum.

Lahn onu itip ayağa kalktı ve bıçağı aşağı fırlatarak Dortak'ın göğsüne düştü, sekti ve taş zemine çarptı.

Lahn ona doğru baktı ve tükürdü, tükürük Dortak'ın omzuna geldi.

Sonra döndü ve bana doğru yürümeye başladı.

Hareket etmesini izledim, vücudum titriyordu, sonra Dortak'ın ayağa kalktığını gördüm, hala boğuluyordu ve Lahn'ın şakağından elmacık kemiğine, kısmen dudağına ve çenesine doğru derin, açık, kıvrımlı bir yara açtığını gördüğümde vücudum dondu.

"Lahn," diye fısıldadım ve Dortak eğildi, bıçağı yerden kaptı, doğruldu ve ben de "Lahn!" diye bağırdım.

Dortak saldırdı ve Lahn sanki yakın tehlikeyi belirtmek için adını bağırمامışım da omzunun üzerinden bakıp güzel bir kelebeğin uçuşunu izlemek isteyebileceğini söylemişim gibi döndü. Sonra kolu havaya kalktı, Dortak'ın bıçağı taşıyan eline bağlı olan bileğini yakaladı, onu savurmak için kullandı ve diğer ön koluyla boğazından yakaladı. Lahn daha sonra Dortak'ı bu geline bakacak şekilde döndürdü ve hala Dortak'ın elinde olan bıçağı kullanarak Dortak'ın göğsünde aşağıya, neredeyse kasıklarına kadar inen kıvrımlı, derin bir kesik daha açtı ve sonra Dortak'ın elini hareket ettirerek bıçağı Dortak'ın böğrüne sapladı.

Dortak acıyla homurdandı ve dizlerimin bağı çözüldü.

Sonra Lahn bıçağı çıkardı, Dortak'ı bıraktı, dizlerinin üzerine çöktü, ellerini yarasına götürdü ve Lahn Dortak'ın bıçaktaki kanını derisine sildi. Sonra bıçağı iyice uzağa fırlattı.

Sonra döndü ve bana doğru yürüdü.

Geri adım atmaya çalıştım ama üzerime gelirken neredeyse bankın üzerine tökezliyordum ve az önce kocamın uyguladığına tanık olduğum şiddetli adaletle yüzleşmeye çalıştım. Belki de haklıydı ama yine de beni korkuttu.

Uzun bacakları onu saniyeler içinde yanıma getirdi, pazumu kavradı, bana sırtını döndü, beni yukarı kaldırdı, kolumu boynuna doladığında bacaklarım otomatik olarak kalçalarının etrafında kıvrıldı ve sonra çadırdan dışarı çıktı.

Evet. Sanırım bu oyunların bittiği anlamına geliyordu. Yikes!

* * * * *

Çadırımızdaki sandalyelerden birinde oturan Lahn'a "Kıpırdama," diye çıkıştım ve Teetru'ya ihtiyacım olduğunu anlatmayı başardığım ıslak, sabunlu bezle kesik dudağını silmeye çalıştığımda kafasını yolumdan çekmeye devam etti.

Gözlerim onun sinirli gözlerinden ayrıldı ve tekrar kanı temizlemeye çalıştım.

Başını başka yöne çevirdi.

"Lahn!" Tısladım.

"Kıpırdama!"

Yerinde durmadı. Elimdeki bezi yırttı, masanın üzerine fırlattı ve omzunu karnıma dayayarak sandalyeden kalktı.

Yukarı çıkarken bir hava dalgası çıkardım, sonra beni yatağa fırlatırken aşağı indim, sonra üzerime indiğinde bir hava dalgası daha çıkardım.

"Lahn, kesik dudağını temizlememiz gerekiyor." Hırıltılı bir sesle ona anlamayacağı ve oturup yapmama izin vermeye niyeti olmadığı belli olan bir şey söyledim. İlk etapta onu oturtabilmem bir mucizeydi. Sadece beş dakika önce olmuştu ve ben hala bunu nasıl başardığımı bilmiyordum.

Eli aramıza girdi ve şalımın bir panelini kenara çekti. Bunun nereye varacağını biliyordum.

"Lahn -"

"Rayloo," diye hırladı.

"Lahn! Dudağın!"

O kanlı dudak (ve onun kanlı olmayan dudağı, neyse ki çiftler halinde geliyorlardı) benimkine geldi. "Rayloo, Circe."

Eli yan tarafımın derisinde gezinirken gözlerinin içine baktım.

Kahretsin, bu çok güzel bir histi.

"Pekâlâ, *rayloo*. *Rayloo* yapacağım, bu ne demekse artık," diye homurdandım, gözleri yumuşadı ve eli yanımdan uzaklaştı.

Başparmağının çeneme, parmaklarının da dudaklarıma baskı yaptığı yüzüme kadar geldi.

"Rayloo," dedi sessizce.

Ah. *Rayloo*.

Eli ağzımı bıraktı. "Sessiz ol," diye fısıldadım.

"Sessiz ol," diye tekrarladı.

"Rayloo," diye denedim ve benimle ne yapacağını bilmiyormuş gibi başını salladı (bana sessiz olmamı söylediğini ve konuşmaya devam ettiğimi düşünürsek belki de öyle yapardı) ama "Rayloo" diye onayladı.

"Tamam," dedim usulca.

Eli kolumdan aşağı kaydı, benimkini eline aldı ve sonra benimkini bacaklarının arasına çekti ve derisinin içine doğru hareket ettirdi. Sonra parmakları benimkini sert aletin etrafında kıvırdı.

Vay canına. Güzel.

Dudağımı ısırdım ve altında kıvrandım.

Benimle tekrar ne yapacağını bilmiyormuş gibi başını salladı, eli benimkini sikinin etrafında bıraktı ve külotumun içine girdi.

Tamam, yanılmışım; bana ne yapacağını biliyordu. Ben de sustum ve yapmasına izin verdim.

Sekizinci Bölüm

Yeni Savaşçılar

Ağır ve yumuşak bir şeyin gümbürtüsünü hissettim ve gözlerim açıldı. Bunu yaptıkları anda tüylü bir pençe gördüm ve sonra yanağıma hafifçe vurduğunu hissettim.

"Loolah," diye miyavladı Hayalet, bebeğime gülümsedim, onu kollarıma aldım ve sarıldım.

K ı p ı r d a n d ı ve sonra zıpladı ve yatağın etrafında yuvarlandı, biraz şiltenin üzerinde, çoğunlukla benim üzerimde.

Yatağın diğer tarafına baktım. Lahn gitmişti.

Bu dünyada ilk kez onsuz uyanıyordum. Hayır, öyle değil. İlk kez *beni* uyandırmamıştı.

Ve yine bu dünyada uyanmıştım.

Sırt üstü yuvarlandım, yorganı göğsüme kadar çektim ve Hayalet etrafta zıplarken, pençelerken ve oynarken tavana baktım ve ellerimi ona her uzattığımda, kaşıdım ya da okşadım ama o bunu kabul etmedi ve etrafta zıplamaya devam etti.

Benim de aklım oradan oraya savruluyordu.

Bir, bu dünyada uyanmaya devam ettim. İki, buraya nasıl geldiğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Üç, eve ne zaman gönderileceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu. Dört, eve gönderilip gönderilmeyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Beş, artık bu konuda ne hissettiğime dair hiçbir fikrim yoktu.

İki gün önce eve gidebilmek için yalvarır, ödünç alır, çalar ya da öldürürdüm. Şaka yapmıyorum. Her şeyi, buradan uzaklaşmak için her şeyi yapardım.

Ama şimdi Diandra, Sheena ve kızlarımla vakit geçiriyordum. Ghost adında beyaz bir yavru kaplanım vardı ve bana Loolah diye sesleniyordu. Pazar yeri ilginçti. Kıyafetlerim harikaydı. Savaşçılar beni onaylıyordu. Ben bir kraliçeydim ve cidden bunun avantajları vardı.

Ve sonra Lahn vardı.

Kulağa ne kadar çılgınca gelse de, adam beni etkilemeye başlamıştı - bana gülümsüyor, beni sırtında o tatlı şekilde taşıyor, Ghost'u bana veriyor, ilk üç gün yatakta *olmadığı* her şeyi yapıyor ve aslında *hayatımda* sahip olduğum açık ara en iyi sevgili oluyordu.

Güzel olduğundan bahsetmiyorum bile.

Ve ona karşı anlam veremediğim garip bir bağ hissetmeye başlamıştım ama orada olduğunu biliyordum, hissediyordum, o bağ, şiddetli bir çekimi. Ve bu

Beni korkuttu çünkü anlamadım; hiçbir anlam ifade etmiyordu, ben de onu derinlere gömmeye karar verdim.

Aynı zamanda gözünü kırpmadan bir adamı oymasını, sonra da ona bir bıçak saplamasını izledim. Beni avlamıştı. İstemediğimi ve onu kabul etmeye hazır olmadığımı bildiği halde bana tecavüz etmekte ve sonra beni defalarca almakta hiçbir sorun yaşamamıştı.

Beni hala korkutuyor ama aynı zamanda büyülüyor, içine çekiyordu.

Ve kocamın gülümsediğini gördüm. Onu gülerken gördüm. Ve ikisi de iyi görünüyordu.

Bir kocam *vardı*, bu da başlı başına tuhaftı.

Ama kocam hala (dün gece bile) beni öpmemişti.

Ve tuhafın tuhafı, kocamın beni öpmesini gerçekten istiyordum. Bu yakınlığı istiyordum; çok, çok fazla istiyordum. O kadar çok ki, bunun için deli oluyordum.

Tamamen... kafayı *yemiş!*

Ve yatağımızda yatarken, ilk kez onsuz uyandığımda, itiraf etmeliyim ki, orada olmadığı için hayal kırıklığına uğradım.

Saçmalık.

Bu dünyada sıkışıp kalmak istemiyordum. Beni korkutuyordu; sadece içine atıldığım kültür değil, beni oraya götüren güç her neyse, o da beni korkutuyordu. Bazı kısımlarının ilginç, hatta bazı kısımlarının da havalı olduğunu kabul etmek zorundaydım. Ama geri kalanı ödümü koparıyordu.

Ve babam için endişelendim. Nerede olduğumu merak ederek çılgına dönmüş olmasından endişelendim.

Babam bir eşini kaybetmişti ve şimdi de kızı kaybolmuştu. Annemi çok severdi; bana defalarca birbirleri için yaratılmış mükemmel bir çift olduklarını söylemişti. Birileriyle çıkmıştı, yakışıklı bir adamdı ama hayatındaki hiçbir kadınla ciddiyetin yakınından bile geçmemişti. Kimse annemin yerini tutamazdı, biliyordum. O bunu hiç söylememişti ama ben biliyordum.

Beni tamamen seviyordu ve ortadan kaybolduğum için endişelenmekten hasta olurdu.

Benim için endişeleneceklerini bildiğim arkadaşlarım için de endişelendim. Ofisin durumu için de endişeleniyordum çünkü Tanrı biliyordu ki bu adamlar hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmiyorlardı, her şeyi berbat ediyorlardı ve öyle bir şekilde yapıyorlardı ki ofisi istediğim hale getirmek bir yılımı alıyordu.

Ne yapacağımı bilmiyordum ama yine de hiçbir şey yapmadığım için suçluluk hissediyordum. Ve burada güldüğüm, burada neşelendiğim, burada gülümsediğim için daha fazla suçluluk duydum,

Burada bir adamla zevk aldığım bir seks yaptım ve kendime bir evcil hayvan aldım.

"Ne yapıyorum ben?" Çadıra doğru fısıldadım ve Ghost sıçradı, dört patisi de göğsüme ve karnıma indi. Homurdandım, sonra kıkırdadım, sonra kollarımı kıpırdayan Ghost'a doladım ve çadırın kapağının geri tokatladığını duydum.

Baktığımda kızların akın ettiğini gördüm; Teetru doğruca bana geliyor, Jacanda küveti sürüklüyor, Gaal, Beetus ve Packa da ellerinde buharlı su kovalarıyla onu takip ediyordu. Yüzleri gülümsüyordu ama tavırları aceleliydi.

Oh iyi.

Her seferinde bir adım.

Teetru yanıma geldi, Hayalet'i göğsümden çekip aldı ve ayaklarının üzerine yere bıraktı. Sonra çarşafı bir kez çekti, bana gülümsedi ve koşarak uzaklaştı, saniyeler içinde bornozumla geri geldi.

İlk adım, ayağa kalk.

Bir sonraki adımım olan Teetru'nun çarkıfelek meyvesi ve tahıldan oluşan kahvaltısını kalın, kadifemsi, şekerli bir krem peynirle (tamamen lezzetli) ve kahveyle karıştırarak yemek için masada oturuyordum ki "Poyah!" diye bir ses duydum, çadırın kapağı geri tokatlandı ve Diandra ile Sheena, Korwahk'lara göre son derece şık giyinmiş olarak oradaydı.

"Hey," diye gülümsedim onlara, havalı kıyafetlerine bakarak.

"Olanlara inanamayacaksınız, Dahksahna Circe!" Diandra ağladı ve benim cevap vermeme beklemeden ellerini önünde birleştirerek yarı bağırdı, "Dax Seerim'e haber gönderdi! Çevirmeniniz olmamı istiyor! Bu *harika değil mi?*"

Ben ona baktım, Sheena annesi için zevkle sırıttı ve sonra Diandra kızının elinden tutup sandığa doğru koştu, bir yandan da gevezelik ediyordu.

"Acele etmeliyiz. Tören hızla yaklaşıyor ve sizi hazırlamak için yapılacak çok şey var." Sandıklardan doğruldu ve bana doğru döndü, gözleri parlıyordu, "*ve ben de kraliçemin yanında kürsüde durup tercüme yapacağım!*" Ellerini tekrar çırttı ve sandıklara geri dönerek Sheena'nın çoktan karıştırmaya başladığı yerde dizlerinin üzerine çöktü. "Size söylemeliyim ki Dahksahna Circe, bu beni çok memnun etti. Yıllardır oğullarım eğitimdeydi. Ve Sheena, o artık bir bebek değil. Arkadaşlarıyla gezip tozuyor, ders çalışıyor. Seerim savaşçılarını eğitmekle meşgul, bu yüzden onu nadiren görüyorum. Çok fazla yalnızım ve bazen *yapacak bir şeyler bulmak çok zor oluyor.*" Başını bana doğru çevirdi. "Ve şimdi

Yapacak bir şey var ve kraliçemizin tercümanı olmak önemli bir şey!"

Gülümsedi ve ben de ona gülümsedim. Elimde değildi. Heyecanı beni yakalamıştı.

Sonra Jacanda öne çıktı, elimi tuttu ve hafifçe çekti. Ayağa kalktım, kahve fincanımı aldım ve fincanı yere bırakıp beni banyoya götürmesine izin vermeden önce son yudumu aldım.

"Uh..." Çadırın içinde ilerlerken başladım, "tercümanlıktan bahsetmişken. Dün gece bazı şeyler oldu."

"Ah, biliyorum!" Diandra bağırdı, hâlâ sandıkları karıştırıyordu, Sheena da onun yanında bir peştamalı kaldırmış inceliyordu. "Kampın her yerinde var. *Yine aferin sana!*"

"Aferin bana?" Jacanda'nın bornozumu çıkarmasına izin vererek sordum ve hızla ılık, sütlü, güzel kokulu banyoya girdim.

"Senin rahna Dahksahna olduğunun daha fazla kanıtı," diye cevap verdi Diandra, Sheena'nın tuttuğu şalvarı parmaklarının arasından kaydırıp kollarındaki bir sürü eşyayı yatağa taşıdı ve oraya bıraktı. Bana dönüp ellerini kalçalarına götürdü ve ben de sütlü suyun ve uçuşan çiçeklerin beni göğsüme kadar örtmesinden memnun oldum. "Bunu nasıl yaptın?"

"Ne yapacağım?" Başımı arkaya eğdiğimde Gaal saçlarıma güzel kokulu, ılık su dökerken sordum.

"Zekatı tüketmek mi?" diye sordu.

Gözlerimdeki suyu kırıştırdım ve Diandra'ya döndüm. "Zakah?" Ben de sordum.

"İçtikleri damıtılmış ruh." Yüzü buruştu. "Buna tahammül edebilecek bir kadın tanımıyorum. Bu bir erkek içkisi, hatta öyle bile değil, o kadar sert ve iğrenç ki, bir *savaşçının* içkisi. Kamptaki söylentilere göre suratını bile asmamışsın."

"Uh... benim, um... *ülkemde*, her zaman böyle shotlar içeriz. O kadar çiğ değil ama -"

"Alışılmadık," diye mırıldanarak sözümü kesti ve Sheena'nın giysileri ayırdığı yatağa doğru döndü. "Genç savaşçılar bile ilk kez içtiklerinde nefes nefese kalmadan ya da tükürmeden içemezler. Onu büyük miktarlarda tüketmeyi öğrenmek savaşçı olmanın bir parçasıdır."

İşte oradaydı. Bu dünyada, benim dünyamda, muhtemelen *her* dünyada erkekler vardı.

Dünya.

"Övgülerinizle bir savaşıyı da onurlandırdınız," diye devam etti. "Hevesli bir ilgiyle izlediğiniz söyleniyor. Eşlerin yapmadığı bir şey daha. Çok etkilendiler."

Bunu kesinlikle anladım.

"Diandra?" Seslendim ve konuyu değiştirdim, "Lahn ve Dortak dün gece kavga ettiler -"

Bana döndü ve "Bu da kampı süpürüyor" dedi. Hiç şüphem yoktu.

"O..." Yüzümü buruşturdum ama devam etmedim.

"Hak ettiğinden daha azını değil," dedi yüz ifadesi biraz sertleşerek. "Seerim bana onun oyunlara saygısızlık ettiğini söyledi. Benim ülkemde ya da sizinkinden farklı olarak, erkekler ve kadınlar arasındaki bu eylemler o kadar da korunaklı değil, her zaman kameraların ardında gerçekleşmiyor. Bir kutlama olduğunda ya da erkekler savaştan ya da yağmadan döndüğünde, genellikle oldukça," bir kelime aramak için durakladı, "bizim topraklarımızda göreceğimiz gibi iğrenç olur. Ve diyeceğim o ki, başka zamanlar da var. Bu tür şeyleri saklamıyorlar. Ama oyunlar savaşçıların bir araya gelmesidir, erkeklerle, güçle, cesaretle, kurnazlıkla ilgilidir. Geline bunu yapması olumlu karşılanmadı, ona karşı hiçbir şey hissetmediği açıkken onu getirmesi bile olumlu karşılanmadı. Dax'a meydan okuması ve bunu silahlı olarak yapması daha da az kabul edilebilirdi. Oyunlarda silahlı dövüşülmez. Bu yapılmaz."

Dün gece bana da geldi.

Diandra'nın gözlerini yakalayıp fısıldadığımda Gaal saçlarımı köpürttü, "Ama bahsettiğim şey bu değil. Lahn'ın onu öldürmesinden bahsediyorum."

Bir elini yüzünün önünde salladı ve nefes verdi, "Oh posh! Üzerinde iz bırakmış ve Seerim bana bunun kısa bir bıçak olduğunu söyledi. Bir et yarası. Dortak ne yazık ki birkaç gün içinde ayağa kalkacak. Dax Lahn ne yaptığını biliyordu. Dortak şifacılar tarafından tedavi ediliyor ve iyileşecek." Bana doğru eğildi. "Ama gerçek meydan okumayı uzatacak kadar aptal olana kadar Dax'ın işaretlerini herkesin görmesi için taşıyacak ve başsız bedeni Dax'ın işaretlerini taşıyarak yanacak. Dax'ın niyeti buydu. *Bu*, oyunlara saygısızlık etmenin cezasıydı; Dax'ın bu cezayı uygulamaya niyetli olmadığını duydum, muhtemelen siz de katıldığınız için ama Dortak tüm bilgeliğiyle aslında bunu *istedi*. Ve Dax, dün gece sizin de şahit olduğunuz gibi, fırsat verildiğinde ceza vermekte tereddüt etmez."

Oh, evet. Dün gece buna şahit oldum.

Gaal bana bir şeyler fısıldadı, daha önce de duymuştum, *linas* kelimesini de içeriyordu, bunun gözler olduğunu anlamıştım, ben de gözlerimi kapattım ve o da bir sürahi daha ılık suyla saçlarını duruladı.

Diandra, Sheena'ya bir şeyler söyledi ve ben gözlerimi açtım, gözlerimdeki suyu sildim ve Gaal sa ına bir tür sa  kremi olduğundan   phelendi im bir şeyle masaj yaptı çünkü son iki sabah da bunu yapmıştı. K p rm yordu ama sa ım kurudu unda parlak ve yumuşak kalmasını sağlıyordu. Ya da belki de içine koydukları yapışkan madde bunu yapmıştı. Sheena'nın m cevherlerimin bulunduğu küçük sandıkları karıştıran Teetru'ya doğru ilerlediğini gördüm. Sheena Teetru'ya gülümsedi ve sandıkları karıştırmaya devam ettiler.

Gözlerim Diandra'ya gitti ve onun kendine bir fincan kahve doldurdu unu gördüm. "Diandra?" Seslendim.

"Evet canım," diye cevap verdi, fincanına biraz süt damlatarak. "*Hahla* ne demek?"

Jacanda kollarımdan birindeki sabunu durularken bana döndü ve gülümseyerek yudumladı. "'Doğru', 'saf' anlamına gelir, sözcük her iki anlama da gelir. Bu da," sesi al almı tı, "kampı süpürüyor. D n geceki oyunlardan sonra artık rahna Dahksahna ya da Lahnahsahna değil, rahna Dahksahna *hahla* ve Lahnahsahna *hahla*'sınız. Bunun anlamı, Dahksahna Circe, sava  lar senin gerçek altın sava  cı kraliçe, saf bir dişi kaplan olduğuna inanıyor." Gülümsemesi daha da büyüdü. "Bu iyi bir şey."

Hayır. Hayır. Buna inandıkları için kötüydü ve Dax'ın efsanenin güçlü sava  sı olduğuna inanıyorlardı ve gördüğüm kadarıyla *bu* doğru olabilir.

Ama ben Seattle'lı bir kızdım. Ve muhtemelen Seattle'a geri dönecek bir kızdım. Efsaneye göre kralıyla birlikte bir hanedan kuran bir kraliçe değil.

Kahretsin.

Bunu üzerimden attım ve Gaal saçımı tekrar duruladıktan sonra Diandra'ya "Kah fauna ne demek?" diye sordum.

Vücudunda bir hareketlenme oldu ve ba ı sarsıldı. Sonra bana baktı. Sonra gözleri ısındı, yüzü yumu adı ve dudakları kocaman gülümsedi. "Kah fauna?" diye fısıldadı, sıcak gözleri ı ıldamaya ba lamı tı.

"Uh..." Gözlerinin içine baktım, midemin bulandı ını ve kalbimin daha hızlı attığını hissettim, "evet, kah fauna."

"Kralınız size böyle mi seslendi?" Diandra sordu ve ben sadece Diandra'nın değil, çadırdaki tüm kadınların gözlerinin üzerimde olduğunu hissettim.

Hızlı bir bakış bunun doğru olduğunu kanıtladı.

Yutkundum ve tekrar Diandra'ya baktım. "Evet, iki kez," diye fısıldadım.

Diandra'nın gözleri yavaşça kapandı. Gözlerini açtı, başını kızına çevirdi ve iki parmağını kaldırdı.

Sheena ışınladı.

"Ne?" diye sordum. diye sordum ve Diandra hâlâ sırtarak bana baktı. "Ne?" Daha ısrarla sordum.

"Anlamı, Dahksahna Circe, 'dişi karım' ya da benim ülkemde söylediğimiz gibi 'tatlım', 'aşkım' ya da 'sevgilim'." Elinde fincanıyla bana doğru ilerledi ve ben etrafta çiçeklerin uçtuğu ılık, mis kokulu küvete oturup şaşkınlıkla ona bakarken gözleri benimkilerden ayrılmadı, aynı zamanda karnım şişmedi, ısındı... tıpkı kalbim gibi. *Kahretsin!* "Savaşçılar böyle konuşmaz." Başını salladı. "Hayır, bu doğru değil, konuşurlar ama bu nadiren olur ve konuştukları zaman da çok değerlidir." Yumuşak bir sesle konuşuyordu, küvetin yanında durmuş bana bakıyordu. "Seerim kocam olduğu yirmi iki yıl boyunca bana on kez *kah fauna* dedi. Saydım. Her seferini hatırlıyorum. Ve her seferinde bir hazineydi."

Ona göz kırptım.

Oh. Aman

Tanrım. *Tanrım.*

"Doğru," diye fısıldadı, "en kudretli, en güçlü savaşçılar geçit töreninde gelinlerine bakarken aşık *olabilirler.*"

Lanet

olsun.

"Diandra -"

"Bir kutsama," diye sözümü kesti, hâlâ fısıldıyordu, "Dax'ımız için, onun halkı *için* ve *senin için.*"

Lanet

olsun!

"Diandra -"

Çadırın kapakları şak diye açıldı, sıçradım, su şıprıladı, Diandra döndü ve gözlerim Lahn'ın içeri girmek için eğildiğini görmek için oraya gitti.

Kalbim yeniden ısındı ve başka yerlerim de ısındı.

Kahretsin!

Gözleri çadırı tarayarak içimden geçti, sonra Teetru'ya baktı ve bir şeyler havladı. Teetru bir sandığa koştu ve Diandra'ya dönüp başka bir şey havladı. Diandra başını salladı, hafifçe eğildi ve bir şeyler mırıldandı. Teetru elinde kapaklı büyükçe bir çömlekle ona doğru koştu, Teetru çömleği Teetru'nun parmaklarından kaptı, ona bir şeyler daha havladı ve başını salladı

Bana baktı, başını salladı, döndü ve bana tek kelime etmeden ya da başka bir bakış atmadan çadırın kapaklarına doğru yürüdü ve gitti.

Çadırın kapaklarına baktım.

Sonra gözlerim çadırın kapaklarına bakıp gülümseyen Diandra'ya gitti.

"Uh... Diandra, bunun aşk olduğunu sanmıyorum," diye bariz olanı belirttim. "Bana zar zor baktı. Bu sabah onu görmedim ve bana tek kelime bile etmedi."

Elini yüzünün önünde salladı ve "O bir savaşçı" diye cevap verdi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"O beni sevdiğine ikna olduğun kocam," diye karşılık verdim ve gözleri bana kaydı.

"O bir koca, o bir kral, o bir erkek ama her şeyden önce kraliçem, her zaman hatırlayın, her şeyden önce o... o... *bir savaşçı*."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama önemli olduğunu biliyordum. Sorma fırsatım da olmadı çünkü Gaal banyodan çıkma vaktinin geldiğini belirtmek için omzuma dokundu.

Diandra bunu gördü ve bana mahremiyet sağlamak için arkasını döndü, Sheena'nın gözleri mücevher sandığına geri döndü ve Diandra masaya geri dönerken mırıldandı, "Fazla zamanımız yok ve yapacak çok şey var. Daha fazla çene çalmak yok. Sizi seçime hazırlamamız gerekiyor."

Küvetten çıktım, Packa hemen kalın, yumuşak emici bir bezi üzerime sardı ve dışarı çıktım.

Küvetten çıktıktan sonra bunun son adımım olduğuna karar verdim, bir sonraki adımım bugün her ne oluyorsa Lahn'ın kraliçesi olmaktı.

Ondan sonraki adımı göreceğiz.

Sonra yedi kadın da savaşçı seçiminde kralımın yanında oturmak için hazırlanmama yardım etti.

* * * * *

Kampın içinde ilerliyorduk ve etrafımızda koşuşturan insanların telaşından seçimin yakın olduğunu ve bunun kaçırmak istemedikleri büyük bir olay olduğunu anlıyordum.

Çok fazla bakış alıyordum ve bu şaşırtıcı değildi. Bildiğim kadarıyla burada ayna yoktu ama buna hiç şüphe yoktu.

Harika görünüyordum ve *bir kraliçe* gibiydim.

Altın bir tane.

Benim için ipek bir şal seçmişlerdi, rengi saf beyazla altın sarısıydı. Bandeau üstüm de saf beyazdı. Kafes işi bir kolye takıyordum.

Neredeyse tüm göğsümü kaplayan narin altın zincirler ve omuzlarımı saracak kadar aşağı sarkan uyumlu küpeler. Bileğimden neredeyse dirseğime kadar uzanan altın bilekliklerim ve pazularımdaki altın bantlar ayın gecesini taktığım altın bilekliklerimdi. Ayrıca geniş, ağır, disklerle ve daha fazla diskle kalınlaştırılmış, aşağı sarkan ve ben hareket ettikçe şingirdayan altın kemeri de takmıştım. Dayanılmaz, askılı, alçak topuklu sandaletlerimin derisi de altın rengindeydi. Göz kapaklarımda altın rengi göz farı, gözlerimin etrafında koyu altın rengi kalem, elmacık kemiklerim boyunca ve şakaklarıma kadar uzanan altın tozu ve dudaklarımda şeftali rengi parlaticı vardı. Bükülmüş, kıvrılmış saçlarımda da altın tozu vardı, bu da saçlarımı ışıltılı ve parıltılı hale getiriyordu ve bu da yetmezmiş gibi hafif altın tokalar, düzinelerce, saçlarımı süslüyor, onları da bükülmüş ve kıvrılmış altın bir örgü haline getiriyordu.

Ve altın tüyleri alnıma taktım ve Teetru'nun onu başıma bağladığı o ilk gece haklıydım. Tüyler parlaktı, ısıltılı, öyle ki güneşte parıldıyorlardı. İnceydi ama her bir tüy mükemmeldi, saf güzellikteydi, hayatımda gördüğüm en harika şeydi.

Teetru onu alnıma dayayıp uçlarını saçlarımdan geçirerek arkadan tuttuğunda Diandra bunun benim Korwahk kraliçesi tacım olduğunu açıkladı.

Ve iyi bir taneydi. Kocaman, mücevherli bir şey hiçbir şekilde o tüylerden daha iyi olamazdı. Hiçbir şekilde.

Katil kıyafetimin içinde kendimi Korwahk halkıyla yüzleşmeye hazır hissediyordum ama o tatlı kıyafetim olmasaydı bile, o tüy bant tek başına işimi görürdü.

Savaşçılar bize eşlik ediyordu, ikisi önde, ikisi arkada, şamandıraya geldiler, kapakları geriye doğru tokatladılar ve "Vayay, boh" diye homurdandılar, Diandra bana bunun "şimdi gel" anlamına geldiğini söyledi (gerçi ben bunu zaten anlamıştım).

Ve yola koyulduk, Diandra ve ben, Sheena'nın ardından, önde ve arkada muhafızlar, kampın içinden kürsüye doğru hızla ilerliyorduk.

"Sormayı unuttum ve bir daha unutmadan önce," dedim ona, "Narında adında yeni bir gelin bulmam gerekiyor."

Başını bana çevirdi ve dirseğinin kıvrımındaki elini benimkinin üzerine koyarak sıktı. "Pardon, canım?"

"Narında adında bir gelin bulmam gerekiyor. Bana yardım etmişti; Av'da beraberdik. O zamandan beri onu görmedim. İyi olduğundan emin olmak istiyorum. Onu kontrol et," diye açıkladım ve Diandra başını salladı.

"Seerim'e senin Narında'yı bulup bulamayacağını soracağım." "Teşekkür ederim," diye cevap verdim.

"Ya da, yani, shahsha."

Onaylayarak gülümsedi, sonra gözleri omzumun üzerinden geçti ve kısıldı.

Omzumun üzerinden baktığımda bir adam gördüm, yerli değildi ama sarı saçlı, başında şapkası olan, mavi gözlü ve eski moda giyimli bir adamdı, üst kısmı bağcıklı beyaz gömlek (yıkınması gerekiyordu), taba rengi pantolon, kahverengi çizmeler. Kalçasına da üzerinde kötü görünümlü bir bıçağın takılı olduğu sarkık bir kemer takmıştı.

Gözleri ön tarafımızdaki muhafızları ve ardından Diandra'yı taradı ve yanımızda yürüdüğünü ve bunu aklında bir şeyle yaptığını fark ettim

"Dahksahna," diye mırıldandı gözleri bana çarptığında.

Evet, aklında bir şeyle yanımızda yürüyordu.

"Veeyoo," diye homurdandı arkamızdaki muhafız, adam omzunun üzerinden baktı ve muhafıza uzlaştıracı bir şeyler söyledi, Diandra'nın elinin benimkinde sıkılaştığını hissettim, sonra bana döndü.

"Ben sizin topraklarınızdan bir adamım," dedi, gözümü kırptım ve adımlarım duraksadı. "Seattle'dan mısınız?" Kalbim boğazımda, sordum ama o göz kırptı.

Geri.

"Erm... hayır, Middleland," diye yanıtladı.

"Veeyoo," diye homurdandı arkamızdaki muhafız tekrar, bu sefer biraz daha sabırsızca ve çok daha korkutucu bir şekilde ve adam hızla muhafıza baktı ve tavrı aceleci oldu.

"Dax geliniyle konuşmandan hoşlanmayacak," diye uyardı Diandra. "O senin topraklarından değil. O başka bir diyardan ama artık Korwahk, kraliçe. Uzak durmanızı tavsiye ederim."

Diandra'yı görmezden geldi, bu hiç hoşuma gitmedi ve gözlerini benden ayırmadı.

"Uyum sağlamakta güçlük çektiğiniz söyleniyor," dedi. "O iyi," diye tersledi Diandra.

Onu yine görmezden geldi ve benimle konuştu. "Kralınla savaşıyorsun," dedi.

"I -" Ben başladım ama Diandra benim yerime konuştu.

"O savaşçı kraliçe. Savaşçı kraliçenin vahşi bir ruhu vardır. Bu bir efsanedir. Uzak durun."

Kürsü yükseliyordu, gözleri o yöne doğru gitti, korkudan ne yapacağını bilemiyordu. oldukça Gizle işaretli onun

Özellikler, ve SAVAŞÇI homurdandı Tekrar,

"*Veeyoo!*" ve adamın gözleri hızla bana geri döndü.

"Benim adım Geoffrey, Dahksahna ve unutma, ben bir dostum," dedi ısrarla, gözleri gözlerimin derinliklerine bakarken.

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim ve birden etrafımızda hiçbir koşuşturma kalmadı çünkü kalabalığın arasından çıkıp kürsünün önündeki taş açıklığa doğru yürüyorduk.

Geoffrey'den uzaklaşıp kürsüye doğru baktım.

Sonra keskin bir nefes aldım.

Ateş çukurları iki yanda ve arkada yanıyordu. Ve Lahn oradaydı.

Yine boyanmıştı; gözlerinin üzerinde kalın siyah bir çizgi, elmacık kemiklerini süpüren üç ince çizgi, köprücük kemiğinden göğsünün ortasına, derisinin üstüne kadar inen geniş bir çizgi, omuzlarının üzerinde, göğüs kasları, kaburgaları ve karın kasları boyunca yay çizen daha ince çizgiler. Siyah çizgiler şişkin pazularını ve kaslı ön kollarını çevreliyordu. Kalçasında aşağıya doğru sarkan devasa altın disklerden oluşan bir kemer takıyordu.

Ve saçları serbestti, at kuyruğu ya da örgü yoktu, uzun kalın saçları dalgalanıyor ve sırtından aşağı, omuzlarının üzerinden ve yüzünün yanından kıvrılıyordu.

Ciğerlerimin yanmaya başladığını hissettim.

Vay anasını... Kocam *ateşliydi!*

Mekâna girdiğimizde başını kaldırmıştı ve yakın olmamasına rağmen, sadece öfke olarak tanımlanabilecek bir şeyle sertleştiğini gördüm ve bakışları Geoffrey'e yönelmiş gibi görünüyordu.

Uh-oh.

Açıklık boyunca ilerlemeye devam etmiştik ve omzumun üzerinden sağıma baktığımda Geoffrey'nin yavaşladığını gördüm, sonra döndü ve Geoffrey'nin açıklık boyunca hızla geri dönüp kalabalığın içinde kaybolduğunu izledim.

Diandra'nın eli elimi sıktığında geri döndüm. "Onu sonra konuşuruz," diye mırıldandı bana, başımı salladım ve savaşçılar bizi Lahn'a götürdüler.

Merdivenlerden yukarı çıktık, savaşçılar soyundu ve Diandra ben krallarına takdim edilirken geri çekildi. Gözleri beni tepeden tırnağa süzdü ama hiçbir tepki vermedi, bu da biraz berbattı çünkü beni süslemek yedi kadının çok zamanını almıştı, genellikle seksi göründüğümü hissetmezdim ama o an hissettim ve bana bir şey vermesi hoş olurdu. Bir dudak seğirmesi. Gözlerinin ısınması. Bir göz kırpma. *Bir şeyler.*

Ama ben bir şey almadım. Kesinlikle hiçbir şey alamadım. Benden öteye baktı, bir şeyler havladı, sonra boynuzdan tahtına oturdu, dizindeki ön koluna yaslandı; ayrıca yana doğru eğildi, açıkça onun lanet olası yoluna çıktığını belirterek etrafıma baktı.

Tanrım, böyle olmasından nefret ediyordum ve bunu onunla paylaştım, akan, muhteşem siyah saçlarıyla kafasına baktım.

Bana bakmadı bile.

Diandra kolumdan tuttu, beni kenara itti, beyaz tahtıma götürdü ve omzuma dokunarak oturmamı işaret etti.

Diandra sol tarafıma geçerken dönüp altın yastığımın üzerine oturdum ve kığım yastığa değdiği anda Lahn yüksek sesle bir şeyler havladı ve adamlar küçük davullara vurmaya başladılar.

Ona baktığımda hâlâ kolunun üzerinde öne doğru eğilmiş olduğunu gördüm, gözleri uzaklara dalmıştı ve bana bakmayacaksa orada bulunmamın ne anlamı olduğunu merak ettim.

Ayin gecesi gördüğüm siyah cüppeli ve saçları kısacık kesilmiş adam (savaşçı olmayanlar bile saçlarını uzatırdı) aceleyle ilerledi ve kürsünün önünde durdu. Lahn ona bir emir daha verdi, adam başını eğdi ve aceleyle uzaklaştı.

Tam bu noktada güneşin etrafımızdaki ateş çukurları gibi parladığını ve havanın çok sıcak olduğunu fark ettim. Burada birden fazla şekilde kavrulacaktım.

Diandra kulağıma, "Bu Hadım," diye fısıldadı ve başımı çevirdiğimde onun bana doğru eğildiğini gördüm.

"Pardon?"

Çenesini cüppeli adamın bulunduğu yöne doğru eğdi ve tekrarladı, "Hadım. Av için eş arayan gözcülerden o sorumludur. Avdan ve kutlamalarından o sorumludur. Savaşçı seçimlerinden o sorumludur ve savaşçılar seçildikten sonra kimin kim tarafından eğitileceğini ve yaşlandıklarında kimin kime atanacağını o seçer. Savaşçılar ilk avlarını yapmak üzere gönderilmeden önce yıllarca bizim süvari olarak adlandırdığımız şekilde hizmet eder ve aynı zamanda eğitim alırlar. Ve ata bindiğimizde, Dax kampı seçtiğinde, chamları organize etmekten, hayvanların ve atların rüzgar altında kalmasını sağlamaktan, çöplerin doğru şekilde imha edilmesinden, Dax'ın pek ilgilenmediği şeylerden sorumludur."

Daha önce söylediği bir şeye takıldım.

"O bir hadım mı?"

Başını salladı. "Kral Lahn'dan önceki Dax eylemi kendisi yaptı. Ben izledim. Herkes izledi. Tam da bu kürsüde oldu."

Aman Tanrım!

Ona baktım ve sonra nefes aldım, "Neden?"

Başını iki yana salladı. "Bazıları var ki..." duraksadı, "*kendi türlerini...*" yine duraksadı, "*kendi türlerini tercih ediyorlar.*"

"O bir homoseksüel mi?" Bunun nereye gittiğini dehşete düşerek sordum. "Ne?" Diandra karşılık verdi.

"Erkeklerden hoşlanıyor, yani onlarla ilişkiye giriyor," diye açıkladım. Başını salladı ve "Öyle yaptı" diye mırıldandı.

Yikes!

"Onlar..." duraksama sırası bendeydi, "eşcinselliğe izin vermiyorlar ve onlar -?"

Diandra başını salladı. "Hayır, Dax Lahn'ın umurunda değil gibi görünüyor. O sadece istemeyenleri buna zorlayanları cezalandırır. Ama diğer Dax..." diye devam etti ve sonra fısıldadı, "hiç hoş değildi."

Eminim öyleydi. Ayrıca kabul edilemezdi. O kadar kabul edilemezdi ki, iğrençti. Dudaklarımı birbirine bastırdım ve ileriye baktım.

"Dışlanmıştı Dahksahna Circe," diye konuşmaya devam etti Diandra. "Ama Dax Lahn onun babasının hükümdarlığı altında iyi bir savaşçı olduğunu hatırladı. Keskin bir zekâsı olduğunu hatırladı. Onu bulmaları için gözcüler gönderdi ve ona bu rolü verdi. Bu büyük bir onur."

Başımı salladım, bu konuda biraz daha iyi hissediyordum (*biraz*) ve Lahn'ın bunu yapması daha da iyiydi ama aklım dönmüştü çünkü açıklığı izliyordum ve bir şeyler oluyordu.

Sonra oldu.

"Bu olamaz," diye fısıldadım Diandra'ya.

Kürsünün dibindeki taş levhada önümüzde sıralanan küçük çocuklara bakıyordum. Yana doğru hızlı bir bakış, Lahn'ın yanımdaki siyah tahtında oturduğunu, hala öne eğilmiş, dirseğini dizine dayamış, gözlerini çocuklara dikmiş olduğunu gösterdi. Çocuklara tekrar baktım ve her birinin yanlarında iki bıçak taşıdıkları bir kemerleri olduğunu ve her birinin küçük çocuk göğüslerinde, yetişkin savaşçılar gibi sırtlarında eğimli bir kılıf ve küçük bir kılıç tutan deri bir kayış olduğunu gördüm. Bıçakların ve kılıçların tahtadan yapıldığını da gördüm.

Ve son olarak, bu çocukların en fazla dört ya da beş yaşında olduklarını gördüm.

Neler oluyordu?

"Diandra," diye fısıldadım, sesim titriyordu.

"Bu onların yolu," diye fısıldadı, dudakları kulağıma yakındı ve başımı çevirip gözlerini yakaladım.

"Onlar küçük çocuklar!"

Tısladım. "Kraliçem, bu onların yolu." "Ama -"

Sözümü sertçe kesti. "Otur, izle, dinle ama ne kendini ne de kralını küçük düşürme. Yapmayın. Kralına karşı gelebileceğin bir zaman vardır, tercihlerini belli edebileceğin bir zaman vardır, bunu açıkça belirtti ama Dahksahna Circe, bu Korwahk için çok önemli bir tören, Horde'un geleceğini garanti altına alıyor, bu yüzden bu *o zamanlardan biri değil*."

Gözlerinin içine baktım ve o da bakışlarımı tuttu. Sonra derin bir nefes aldım.

Sonra Lahn bir emir verdiğinde ve küçük çocuklar tahta kılıçları, bıçakları ve bazı durumlarda yumrukları ve ayaklarıyla birbirleriyle dövüşmek için hemen harekete geçtiklerinde yüzümü öne döndüm.

Oh be. Bunu sevmedim. Bunu sevmedim çünkü oyun değildi.

Çaba ve acı dolu küçük çocuk homurtuları vardı.

Çocuklar önümde dövüşürken Diandra kulağıma, "Dax onların seçilmesi için verdikleri sözü görmeli," dedi. "Babaları onları seçime hazırlamak için çok zaman harcıyor ve sonra aileleri onları seçilmiş savaşçılar olacaklarını *umarak* hatta *dua ederek* buraya getiriyor."

"Ve eğer seçilirlerse, evlerini terk edip eğitime mi başlıyorlar?" Gözlerimi olaylardan ayırmadan sordum.

"Gerçekten de, genellikle on yedi, on sekiz yaşlarına geldiklerinde ilk cinayetlerini işleyene kadar bir daha asla evlerine dönmüyorlar."

Tanrım, bu delilikti. O zamana kadar ailelerinin kim olduğunu bile bilmiyorlardı!

Sonra siyah cüppeli adamın ellerini mücadele eden çocukların başlarının üzerinde tutarak, gözlerini kürsüdeki Lahn'a dikerek arbedenin içinde dolaşmaya başlamasını izledim. Dönüp Lahn'a baktım ve onun çenesini yukarı kaldırıp bir saniye geçmeden başını hayır anlamında sertçe salladığını gördüm. Kavgaya dönüp baktığımda cüppeli adamın kavgaya devam ettiğini, ellerini başlarının üzerinde tuttuğunu, sonra da çocukların kollarını çekiştirdiğini, bazılarını bir tarafa gönderip kılıflarını çıkardığını gördüm.

silahlarını (eğer hala yanlarındaysa) alıp bir araya topladı ve diğerlerini de seçilmediklerini belirterek fırlattı (evet, *fırlattı*). Bu çocuklar, muhtemelen ailelerini bulmak için hızla alandan çıkıp kenarlara doğru koşarak kalabalığın içinde eridiler.

Bu biraz zaman aldı, çok sayıda çocuk vardı ve kızgın güneşin altında ve ateşin kavurucu sıcaklığında son iki çocuğun kavgadan ayrılışını izledim, biri gerçekten kanlıydı ve bir kenara fırlatıldı. Diğer toplanma yerine doğru itildi.

Cüppeli adam bir emir verdi ve çocuklar merdivenlerin başında sıralandılar. Lahn'ın yanımda hareket ettiğini hissettim, baktım ve ayağa kalkıp yavaş adımlarla merdivenlerden indiğini gördüm.

Onlardan iki adım yukarı çıktıktan sonra, başı öne eğik bir şekilde çocukların önünde yürüdü. Tek görebildiğim kaslı sırtıydı, sırtında da bir boya çizgisi vardı, çizgiden yaylar çıkıyordu ve dikkatim dağılmış bir şekilde sırtını kimin boyadığını merak ediyordum. Tüm çizgiyi yavaşça aşağıya indirdi ve sonra geri çekildi.

Anında geri döndü ve tekrar hareket etmeye başladı, her çocuğun önünde, eli havada, parmakları havada, avuç içi dışarıda, ya parmaklarını yana sallayacak ya da elini aşağı bastıracaktı ve sallayanlar ayıklanacaktı, avuç içi bastıranlar sırtacak ve diz çöküp başlarını egeceklerdi.

İşini bitirdiğinde ve son fiske atan çocuk da kalabalığın içinde kaybolduğunda davullar durdu ve Lahn bağırmaya başladı.

Diandra'nın sesi kulağımdaydı ve çocukların önünde bir ileri bir geri yürüyerek, bu genç çocukların muhtemelen tam olarak anlayamayacağı kelimelerle böğürürken tercüme etti.

"Sizler artık Korwahn savaşçılarısınız. *Bana* hizmet ediyorsunuz," dedi Lahn göğsünü yumrukladıktan hemen sonra. "Altın kraliçenize hizmet ediyorsunuz," dedi Lahn arkasına bakmadan kaslı kolunu salladıktan ve bırakmadan önce bana doğru işaret ettikten sonra. "Artık bacaklarının arasında at eti, avuçlarında çelik, dilinde kan ve tek odak noktan zaferden başka bir şey bilmiyorsun. Başka bir yol yok. Senin annen yok. Baban yok. Boyayı giyenler dışında kardeşin yok. Sadece Horde'un var. Sen Horde'sun. Bana, kraliçene, Horde'a hizmet edeceksin. Ganimeti ele geçireceksin; gelinini alacaksın. Homurdanacak, terleyecek ve savaşçılar yaratmak için tohumlarınızı gömeceksiniz. Sen etine sahip değilsin; *Horde* senin etine sahip. Kılıcını etine batıracaksın; bunu Sürü için yapacaksın. Bir savaşçı olarak uyanacaksın, bir savaşçı olarak uyuyacaksın ve bir savaşçı olarak öleceksin."

Tamam, bu seçim beni korkuttu ama itiraf etmeliyim ki, bu acayip havalı bir konuşmaydı.

Diandra çevirisini bitirmemişti ki kalabalıktan coşkulu bir tezahürat yükseldi ve sonra bir kargaşa oldu, kalabalığın içindeki bir yol hızla ayrıldı ve hepsi boyalı savaşçılar atlarını dörtmala açıklığa doğru sürdüler, daireler çizdiler, dizginlediler, savruldular, atlar arka ayakları üzerinde yükseldiler, savaşçılar kükrerken ön toynakları sıcak havaya çarptı, göğüslerini dövdüler ve bazıları kılıçlarını sırtlarında açıp diğerlerine çarptı. Tam bir kargaşa, gürültü, kontrolden çıkma, atların atlara çarpması, toynakların savaşçıların kalçalarına çarpması, çeliğin çeliğe çarpması savaşçıların çığlıklarını delip geçiyordu.

Küçük çocukların hepsi ayağa kalkmış ve arkalarını dönmüşlerdi ve itiraf etmeliyim ki, yetişkin savaşçıları izleyip kocaman beyaz gülümsemeleri karşısında heyecanlı görünüyorlardı.

Lahn yüksek sesle bir emir verdi ve her şey anında durdu, savaşçılar dizginlerini kestiler ve kürsünün etrafında yarım daire oluşturdular, atlar geri çekildi, kalabalık sayılarına yer açmak için kalabalığı geri itti.

Tamam, bu o kadar sorunsuz ve düzensiz bir şekilde uygulandı ki, bunun da harika olduğunu kabul etmek zorunda kaldım.

Düzene girdikleri anda Lahn "*Suh Tunak!*" diye bağırdı ve Diandra "Horde" diye tercüme etti.

Tüm savaşçılar ve kalabalık, "*Suh Tunak!*" diye bağırdı.

Bu ses kesilince Lahn tekrar bağırdı ve çocuklara sırtını dönerek merdivenleri çıkmaya başladı ve Diandra kulağıma, "Şimdi ziyafet çekiyoruz," dedi.

Kalabalık tezahürat yapıyor, cüppeli adam çocukları aceleyle uzaklaştırıyor ve savaşçılar alandan çıkmak için atlarının etrafında dönüyordu ki davullar yeniden vurmaya başladı, daha hızlı vuruyor ve insanlar açıklığa akın ediyordu. Gülüyorlar, tezahürat yapıyorlar ve *Suh Tunak*'ın daha fazla çığlığı duyuluyordu. Sonra ayaklarını yere vuruyor, dizlerini yukarı kaldırıyor, vücutlarını sarsıyorlardı ve dans ettiklerini fark ettim.

Lahn basamakları rahatça çıktı, döndü, oturdu ve bana tek kelime etmeden ya da bakmadan yeniden filizlenmekte olan eğlenceyi inceledi.

Böylece görevimin tamamlandığını ve sıcak güneşten çıkıp serin çadırıma dönerek yavru kaplanımla oynayabileceğimi ve çılgın hayatımla ilgili ne yapacağıma karar verebileceğimi düşündüm.

Diandra'ya döndüm ve "Artık gidebilir miyim?" diye sordum.

Başı yana eğildi ve kaşları birbirine yaklaştı. "Gitmek mi?"

"Eve, um... Cham'e dönüyoruz."

"Ama hayır, kraliçem, elbette h a y ı r . Yiyoruz, içiyoruz, dans ediyoruz, kutlama gece boyunca sürecektir."

Şaka mı yapıyordu? Daha öğlen bile olmamıştı.

"Batana kadar bu güneşin altında oturamam Diandra, ıstakoz olacağım." "İstakoz mu?"

"Cildim kıpkırmızı yanacak," diye açıkladım ve o da gülümsedi.

"Ah, anlıyorum, piştikten sonra bir ıstakoz. Zekice, Dahksahna Circe."

Zeki olmaya çalışmıyordum. Kendimi üçüncü derece yanıklardan kurtarmaya çalışıyordum.

"Diandra, ben ciddiym."

Bana baktı, gözlerindeki gülümseme kayboldu ve sonra belirsiz bir şekilde krala baktı.

Sonra mırıldandı, "Görüyorum ki bu işin dezavantajları olacak." Sonra Lahn'a seslendi, ona baktım ve başının ona döndüğünü gördüm, o konuşurken onu izledi, sonra gözleri ona geri dönmeden önce bir saniyeliğine koluma kaydı.

"Ben," diye homurdandı ve gözlerini kaçırdı. "Hayır diyor," dedi Diandra bana.

Şaka yapıyor olmalıydı. Şaka yapıyor olmalıydı.

"Ama ben burada kızaracağım!" Ağladım, dudaklarını ısırdı ve Lahn'ın konuştuğunu duydum. Bir ona baktım, bir de Diandra'ya.

"Altın kraliçe kralının yanında oturuyor."

Lahn'a baktım. "Cidden, Lahn, bu güneş sıcak, ateşler sıcak ve benim benim seninki gibi değil. Bu -"

Diandra benimle konuşuyordu ve Lahn "Ben" diyerek ikimizin de sözünü kesti. "Lahn!" Tersledim, bana doğru eğildi ve gözleri korkutucuydu.

"Ben, Circe. Ben."

Başka tarafa baktı ve hepsi bu kadar. Hayır.

Tamam, bunun iyi bir yanı, bu dünyada olmak ve vahşi kralım hakkında ne hissettiğim konusundaki ikilemimin çözülmüş olmasıydı.

Ve bu çözüm benim işimin bittiği idi. Bir çıkış yolu bulmam gerekiyordu. Mümkün olduğunca çabuk.

Dokuzuncu Bölüm

Kutlama

Gece çökmüştü, meşaleler yakılmıştı ve derimin gerginliğinden cayır cayır yandığımı anladım.

Diandra haksız değildi, kutlama geceye kadar sürdü ve işler çirkinleşebilirdi.

Tahminimce bunun nedeni, bu kültürün çökmüş olmasıydı.

Ayrıca, ilkel vahşi kültürler olsun ya da olmasın, tüm insanlar gibi, içkiyi serbestçe dolaştırırsanız, bok olur.

Her şey neşeli başladı, davullar çalındı, danslar edildi, testiler üretildi ve elden ele dolaştırıldı, fiçılar kuruldu, son iki kişi bol bol içti, Korwahk'lar nasıl parti yapılacağını biliyordu ve bunu *çok* iyi yapıyorlardı. Kadınlar, yiyeceklerle dolup taşan devasa tahta tabakların ağırlığındaki kalabalığın arasından geçiyordu. Bol bol kahkaha atılıyor, rastgele *Suh Tunak!* tezahüratları yapılıyor ve davul sesleri altında sürekli mutlu parti sohbetleri yapılıyor.

Bu esnada beyaz tahtımda oturuyordum ve sık sık insanlar yanıma yaklaşıyordu, çocuklar, yetişkinler, yaşlılar ve hepsinin elinde çiçekler ya da yapraklar vardı. Gözleri Dax'larına gider, onun onayını alırlar (bu arada çenelerini kibirli bir şekilde sallarlardı) ve bu çiçekler ya da yapraklar ayaklarıma, kucağıma ya da sandalyemin etrafında herhangi bir yere atılırdı, böylece artık her yerde etrafımda bir yığın vardı.

Çiçeklerim vardı ama konuşamıyordum. Dax çiçeklerini bana vermelerine izin verdi ama yaklaşımlarına ya da konuşmalarına izin verilmedi ve kibirli çene hareketinin dışında onun için de varlıkları sona erdi.

Tuhaf.

Kutlama başladıktan kısa bir süre sonra bir kadın elinde bir sürahidenden doldurduğu gümüş bir kadehle Lahn'a doğru ilerledi ve ben kadeh almadığıma şaşırmadığımı ama nedenini çok çabuk anlayacağımı düşünerek ona bakarken o geri çekildi.

Kralım tarafından sulanacak ve beslenecektim. Şaka değil.

Eğer bir şey içmemi isterse, bana döner ve önce ananasla karıştırılmış portakal suyuna benzeyen bir şeyle, sonra suyla ve en sonunda da şarapla doldurulmuş kadehi uzatırdı. Eğer bir kadın (ve çok sayıda kadın vardı) elinde bir tepsi kızarmış et, kavrulmuş

sebzeler, baharatlı et parçaları, kesilmiş meyveler, otlu humus ya da salatalık, soğan ve sarımsaklı beyaz yoğurt sosu gibi görünen ve tadı olan şeylerle kaplanmış yassı ekmekler ve hatta fındık ve şekerlenmiş meyvelerle bolca kaplanmış kremse beyaz şeker kabuğuna benzeyen şeker parçaları, Lahn benim yerime seçimlerimi yapar, bana döner, bana doğru eğilir, elini uzatırdı ve ben elimle *değil* (bunu başlangıçta Lahn'dan hızlı, kesik bir "*ben*" havlamasıyla öğrendim) *ağzımla* almak zorunda kalırdım.

Sinir bozucu ve ekleyebilirim *ki, delice*.

Ama ben altın kraliçe rolünü oynadım, kralımın parmaklarından onun emriyle yiyecek ve içecek aldım, davulları dinledim, dansçıları ve şenliği izledim, kahkaha ve tezahürat çılgınlıklarını dinledim ve Narinda'yı görme umuduyla kalabalığı aradım.

Narinda'yı görmedim. Sheena'yı birkaç kez dans ederken gördüm ama Narinda'yı görmedim. Bilezikleri aldığım satıcıyı da gördüm. Birileriyle konuşuyordu ve beni işaret ediyordu, ben de ona el salladım. Bu, yüzünü acıtacak kadar büyük bir gülümsemeye neden oldu, zıpladı ve ellerini tekrar gökyüzüne doğru kavuşturdu, bu da beni seçime geldiğimden beri güldüğüm tek kakahayı attırdı

Tören bittikten ve kutlama başladıktan kısa bir süre sonra, Lahn kısa bir emirle Diandra'yı görevinden aldı. Bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi, hızla merdivenlerden indi ve eğlenenlerin arasında kayboldu. Bu, konuşacak yeni bir arkadaşımın bile olmadığı anlamına geliyordu.

Doğrusunu söylemek gerekirse, ilginç olan pek çok şey vardı. Meyve suyu, yiyecekler ve hatta şarap bile çok lezzetliydi. Dans manik ve tuhaftı ama izlemesi eğlenceliydi. Ve belli ki Lahn'ın insanları iyi vakit geçiriyordu. Bu benim dikkatimi verdiğim ilk kutlamaydı, bu yüzden normal havayı bilmiyordum ama herkes çok mutlu, hatta neşeli görünüyordu. Lahn'a ve bana doğru atılan bu tür bakışlar, pek çok insanın Altın Hanedanlık efsanesinin gerçekleştiğine ve önlerinde umut dolu bir gelecek olduğuna inandığını gösteriyordu.

Ve itiraf etmeliyim ki, insanların üzerime çiçek yağdırması hiç de saçma gelmedi.

Bununla birlikte, haksız değildim ve o sıcak güneşin altında kavrulduğumu biliyordum ve Lahn sık sık kürsünün tepesinde dolaşmak, cüppeli adamla, öne çıkan savaşçılarla veya yaklaşan diğer erkeklerle sohbet etmek için ayağa kalkmasına rağmen, bunu yapmama izin verilmedi ve kocam iletişim kuramadığı için

ve savaşçı kral modunda olduğu için denemedi, bu yüzden çoğu zaman aklımdan sıkıldım.

Güneş batalı çok olmuştı ve ben buna sevinmişim. Lahn az önce bana şarap ikram etmişti ve bu üst üste reddetmeme izin verdiği üçüncü yudumdı. O sıcağtan ve su içmeyeli saatler olmasından sonra alkole kafamda bir deliğe ihtiyacım varmış gibi ihtiyacım vardı. Bütün gün oturmıştım ama çok yorgundum. Cham'e gitmeli, kızlara serin bir banyoya ihtiyacım olduğunu nasıl anlatacağımı bulmalı ve sonra da bu lanet yerden nasıl çıkacağımı bulmalıydım.

Topuklarımı koltuğa doğru kaldırdım, kollarımı bacaklarıma doladım ve yanağımı dizlerime bastırdım, tüm bunları tenimin gerginliğini arttırmamak için dikkatlice yapıyordum ama yapıyordum çünkü gece çökmüştü, havaya bir serinlik vurmuştu ve yanan tenime karşı bu serinlik acayip soğuktu. Sonra görmeyen gözlerimi dansçılara çevirdim.

Sonra gözlerimle karşılaştığım şey dikkatimi dağıtıp başımı yukarı kaldırıncı göz kırpmaya başladılar. Sonra başımı çevirdim çünkü boyalı bir savaşçıyı, benim ve o dünyada gördüğüm diğer tüm kadınlar gibi uzun değil, kısa bir sarong giyen bir kadınla görmüştüm. Sarongunun arkası belindeydi, öne doğru eğilmişti, adam arkasındaydı, kadını ayakta tutmak için kalçalarını kasıklarına vuran ellerinden başka hiçbir şeyi yoktu ve zina yapıyorlardı.

Zina!

Dans pistinde! Diandra

buna iğrenç mi dedi?

İğrenç diyeceğim. Yüce Tanrım!

Gözlerim etrafı taradı ve daha önce fark etmediğim bir şeyi fark ettim. Kalabalığın çoğu şenliği çadırların arasına taşımıştı. Kürsünün ön tarafını şimdi boyalı savaşçılar ve daha önce hiç fark etmediğim türden pek çok kadın kaplamıştı. Daracık bandeau veya askılı üstler (eğer üzerlerinde varsa!) ve kısa saronglar, çıplak ayaklar, çok boyalı yüzler, vahşi saçlar.

Ve kutlamanın değiştiğini biliyordum. Bu bölüm savaşçılar içindi ve bu kadınlar eş ya da gelin değillerdi. Onlar başka bir şeydi.

Ve çok sayıda savaşçı vardı, en azından *bazılarının* karısı olması gerekecek kadar.

Cidden, oradan siktir olup gitmem gerekiyordu.

"Kah Lahnahsahna," diye seslendi Lahn ve başımı ona çevirdim. "Vayoo ansha," diye emretti, sesi sessizdi, başı kucağına eğikti.

Kalbim yerinden çıkacakmış gibi
ona baktım. "Ne?"

"Vayoo ansha," diye tekrarladı başını bir kez daha kucağına eğerek.

Aman Tanrım.

Hareket etmedim, sadece baktım.

Bana doğru eğildi, parmakları dirseğimin etrafında kıvrıldı, bileğime doğru kayarken aynı zamanda kolumu bacaklarımdan uzaklaştırdı. Kolumu kendisine doğru uzattıktan sonra yukarı kaldırdı ve "Vayoo ansha, Circe" diye tekrarladı.

Sikeyim. Oraya gelmemi istedi.

Benim endişem... *neden?*

Tereddütle topuklarımı tahttan kaydırdım, bacaklarımı bıraktım ve ayağa kalktım. Lahn elimi bırakmadı ve ben önünde durana kadar havada tuttu. Sonra elini bıraktı, iki eli de kalçalarıma geldi ve beni öne doğru çekti, kucağına oturacak şekilde değil ama dizlerim kalçalarının iki yanında tahtın içindeydi ve ona biniyordum.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Neyse ki, bacaklarımı güneşten korumak için peştemalimi kullanabildim ama şu anki pozisyonum yine de rahat değildi çünkü boynuzlarının yastığı yoktu ve sert ve yuvarlaktilar, kaval kemiklerime batıyorlardı.

Kalçalarını aşağı doğru eğdi ve tahtın arkasına yaslandı, böylece mahrem yerlerim onunkilere dayanıyordu ve elleri kalçalarımdan sırtımdan yukarı kayarak gövdemi daha yakına çekti.

Kahretsin!

Elleri kürek kemiklerimin arasındayken ve yüzüm ona yakınken, benimle usulca konuştu ve anlamadığım bir şey söyledi.

"Biliyor musun," dedim, "söylediklerinden hiçbir şey anlamıyorum."

Başını yana eğdi, ağzı seğirdi ve sonra biraz daha konuştu.

Durduğunda başımı sallayarak "Hayır, ondan da bir şey anlamadım koca adam" dedim.

"Koca adam," diye mırıldandı, ağzı yine seğiriyordu.

İtiraf etmeliyim ki bu çekiciydi, ama onun kocaman bir sık olduğunu unutabileceğim kadar çekici değildi.

Omzunun üzerinden baktım.

"Circe," diye seslendi, bir eli sırtımdan aşağı kayarken diğeri boynuma dolanmak için yukarı çıktı ve ben tekrar ona baktım.

"Evet?"

Başka bir şey söyledi, yumuşaktı, nazikti, sonunda bir soruyla yükseldi ve bu da yetmediyse kaşları da kalktı.

Ama tek hissettiğim kıcıımı avuçlamak için alçalmış olan eliydi.

Yüce Tanrım, umarım etrafımızda olup bitenlerle ilgileneceğimi düşünmemiştir.

"Lahn," diye cevap verdim, kucağında rahatsızlıkla biraz kıpırdanarak.

Sorduğu şeyi tekrarladı ama bu sefer boynumdaki eli hareket etti ve sorusunu bitirdiğinde çenemin etrafında kıvrılmıştı ve başparmağı ile işaret parmağı ağzımın kenarlarını gülümseyerek yukarı kaldırdı.

Sorusunu tahmin ettim ve "Hayır, mutlu değilim" diye cevap verdim.

Eli boynumdan aşağıya, göğsüme, göğsümün üzerinden geçti ve beni orada tutarak durduğunda nefesimi çektim.

Bu iş iyiye gitmiyordu.

"İyi mi?" diye sordu.

"Hayır, iyi değil," diye cevap verdim, başımı sallayarak ve geri çekilirim ne olacağını merak ederek.

"Tamam mı?" diye devam etti ve ben başımı salladım.

"Hayır, tamam *değil*," dedim ve bir elimi kaldırarak bileğini göğsümde sıkıca kavradım.

Parmakları kıcımda gerildi.

"İyi değil," diye mırıldandı, boyalı gözleri yüzümde geziniyordu.

"Hayır," diye onayladım.

"Ben sah," dedi, parmaklarıyla göğsümü hafifçe sıktı, sonra parmaklarını çekti ve elini kaldırarak parmağını göğsüme dokundurdu, "*Sah*."

Bu değil, dedi, *bu*. Başka bir deyişle, bana dokunmasından rahatsız olup olmadığını değil, sadece rahatsız olup olmadığını soruyordu.

"Hayır, Lahn, iyi değilim. Cildim yandı, saatlerce oturmaktan kıcım ağrıyor, dışarıda olanlardan hoşlanmıyorum," kolumu arkamda salladım ama aynı zamanda gözlerini tuttum, başımı salladım, "ve yorgunum. Çadıra geri dönmek istiyorum." Kendimi işaret ettim ve sonra "Cham" dedim.

Sessiz bir sesle bir şeyler söylerken parmakları bandajımın üst kısmında hafifçe gezindi.

"Her neyse," diye mırıldandım, omzunun üzerinden bakarak.

Sonra seslendiğini duydum ve başını çevirdiğini görmek için ona baktım. Ben de kendi başımı o yöne çevirdim ve elinde tepsiyle bize doğru gelen bir kadın gördüm. Başını salladı, selam verdi, döndü ve hızla uzaklaştı. Konuşmaya başladığında tekrar Lahn'a baktım ve anladığım tek kelime cham'di.

Bunun görevlerimden azat edildiğim ve eve gideceğim anlamına geldiğini umuyordum.

Sonra eli kalktı, sırtımda dolaştı, saçlarımı boynumun bir tarafından çekti, sonra eli boynumun arkasına dolandı ve ağzı kulağıma gelene kadar beni yaklaştırdı ve yana çekti. Diğer eli popomdan ayrılıp sırtımı okşamaya başlarken oraya bir şeyler fısıldadı.

Bunun tatlı Lahn'ı geri kazandığım anlamına geldiğini hissediyordum ama çok az, çok geç. Cildim kızarmıştı, beynimden sıkılmışım ve insanlar dans pistinde zina yapıyordu, benim kültürümden olmadığını bilmesi gereken ama kesinlikle sevmediğimi bildiği bir şey. Beni zerre kadar umursamıyordu. Tatlı olabilirdi ama tatlı olmadığında *gerçekten* değildi ve o zamanlar tatlı olanlardan çok daha fazlaydı.

Boynumda gerilen parmakları beni geri çekti ve yüzü görebildiğim tek şey olana kadar beni konumlandırırdı ve tekrar konuştuğunda eli sırtımı hafif, tatlı bir şekilde okşamaya devam etti (kaba!).

"Ben Geoffrey, na kuvoo?" diye sordu, yüzü ciddiydi ama sert değildi. "Hayır Geoffrey," dedim ve bir kez başını salladı.

"Hayır Geoffrey, Circe. Nahna Dax tahnnoo tee, na kuvoo? "**

Diandra'yı reddetmemeliydi; hemen hemen hiçbir fikrim yoktu. Yapabildiğim tek şey başımı sallamak oldu.

"Dohno," diye mırıldandı, eli boynumdan ayrıldı, gözleri boynuma kaydı ve ona bakarken yüzünün yumuşamasını izledim.

O bakış da çekiciydi, pislik.

Sonra elini göğsüne götürdü ve her tarafını sildi ve ateş ışığında bile altın tozumu tenine sürdüğünü gördüm.

"Na loot kay. Rah loot quaxi. Dax loot Dahksahna," eli tekrar boynuma dolandı ve yüzüm onun yüzüne gelecek şekilde beni hafifçe öne doğru çekti, "*Lahn* loot *Lahnahsahna*. Nahna rah lapay loh kah luna boh. *Kah* quaxi lapan loh *nahna* luna anah, kah Circe. "**

Cidden, Diandra'yı kovmamalıydı.

"Her ne söylediyse onu kastettiğini anlıyorum koca adam, ama ben... ben... Seni *anlıyorum*..." dedim.

Gülümsedi ve onu anlamadığımı biliyordu. Ama hiç umursamadı.

"Kah Dax?" Duyduk ve ikimiz de başımızı yana çevirdiğimizde boyalı bir savaşçının bize doğru geldiğini gördük.

Gözlerim merdivenlere kayınca başka bir savaşçının yukarı doğru adım attığını ve gözlerini bize diktiğini gördüm.

Lahn ayağa kalkmadan önce emirlerini iletmeye başladı, iki eli kışımdaydı, beni ona doğru tutuyordu ve ellerim kendimi sabitlemek için omuzlarına gitti, böylece katil bir taş basamaktan aşağıya doğru bir kafa atmayacağım. Parmaklarıyla popomu sıkarken konuşmaya devam etti, sonra bacaklarımı indirmemi işaret ederek beni hafifçe uzaklaştırdı. Öyle yaptım, beni ayağa kaldırdı ve o daha sözünü bitirmeden söylediği her neyse içinde "Geoffrey" adını duydum.

Savaşçı başını salladı ve gözleri bana kaydı. Sonra kolu basamaklara doğru uzandı.

"Cham, kah Circe," dedi Lahn usulca, eli yine boynumdaydı, beni sıktı, gözlerim yüzüne gitti ve sonra başını savaşçıya doğru eğdi.

Başka bir onur muhafızı. Başımı salladım, bir kez daha sıkıldım, Lahn beni bıraktı ve gözleri açık alana geri döndü.

Savaşçıyı takip ettim, diğeri de arkasından geldi ve bana odama kadar eşlik ettiler ve odamın benim için güvenli olduğundan emin olduktan sonra kapaklar arkalarından kapandı.

Cildim de hissettiğim kadar kötü görünüyormuş olmalıydı ki, kızlar içeri girip Teetru ve Jacanda bana şöyle bir bakınca, Jacanda koşarak dışarı çıktı ve Teetru emirler yağdırmaya başladı. Jacanda ve Beetus bana bir çeşit katkı maddesi içeren serin bir banyo hazırladılar, bunun için onları öpebilirdim çünkü yanığın acısını dindirdi. Sonra Packa ve Gaal ellerinde kocaman, çivili aloe vera bitkisi parçalarıyla geldiler.

Aloe verayı gördüğümde "Şahşa, güzel hanımlarım," diye nefes aldım. "Shahsha."

Birbirlerine baktılar, birçok kaş kalktı ya da örüldü ama bu gülümsemelerle birlikte gitti ve sonra meşgul oldular.

Banyodan çıktıktan sonra, beşi ve ben aloe veranın nemini sıktık ve cildimin yanık kısımlarına dikkatlice sürdük.

Tanrım. Cennet.

Sonra gök mavisi satenden yapılmış hafif, kısa bir gecelik giydim. Teetru ve Jacanda masanın üzerine yumuşak bezlerle birlikte su dolu sürahiler koydular, Teetru bana soğuk kompreslere ihtiyacım olursa sürahileri kullanmamı işaret eden hareketler yaptı.

Ona gülümsedim, elimi ağızıma bastırdım ve sonra ona, Jacanda'ya, Packa'ya, Beetus'a ve Gaal'a uzattım. "Teşekkür ederim," diye nefes aldım, başlarını salladılar ve Beetus tereddütle de olsa jestim bana geri döndü.

Çok şirindi, ben de ona göz kırptım. O da Beetus gibi kıkırdadı ve bana göz kırptı.

Ghost yatağa atladı, bana yaklaştığında irkildim ve pençesi derimi sıyırdı, Teetru koşarak geldi, yavruya el koydu ve çıkarken bana (ve yanında götürdüğü Ghost'a) yatıştırıcı sözler söyledi.

Kapaklar arkalarından kapandığı anda ipek çarşafın üzerine çöktüm ve çadırın tavanına baktım.

Bir gün geride kaldı. Yarın umarım evde uyanırdım ve bu güneş yanığı, hastalıklı bir şekilde içinde olduğumu umduğum komanın bir anısı olurdu.

Olmazsa, ertesi gün yine adım adım ilerlerdim.

* * * * *

Kalçalarım nazıkçe birbirinden ayrıldığında uyandım, gözlerim açıldı, vücudum hareketlendi ve sonra Lahn'ın ağızını bacaklarımın arasında hissettim.

Adamım, bunu daha önce yapmamıştı.

"Lahn," diye fısıldadım, ondan uzaklaşmak için doğruldum ama iri elleri kıcımın altına girdi, uzun parmakları kalçalarımın kivrıldı ve beni kendine doğru çekti. "Lahn," diye seslendim ama hiç ses çıkarmadı, sadece beni çalıştırmaya devam etti.

Kalçalarımı döndürdüm ama o tuttu ve sonra yaptığı şey içine girdi.

Tanrım. İyi hissetmek istemiyordum ama lanet olsun, bu işte iyi değildi; bu işte *harikaydı*.

"Tanrım, Lahn," diye nefes aldım bedenim erirken ve bunu benim isteğim dışında yaptı.

Beni kalçalarımın kaldırdı ve klitorisimi sertçe emdi ve yaptığı şeye karşı sahip olduğum tüm irade buharlaştı. Kalçalarım sarsıldı. Sonra ağızına sürtünmeye başladılar, durduramadım, denemedim. O kadar iyi, o kadar iyi hissettiriyordu ki; durmasını istemedim. Hayır, daha fazlasını istiyordum. Bu yüzden daha sert, daha talepkâr bir şekilde ovuşturdum ve ellerim onu bana tutmak için kalın, yumuşak, uzun saçlarına gitti.

Ama o hiçbir yere gitmiyordu ve bana daha sert verdi, durmadı, ağız çalıştığını elde edene kadar beni çalıştırdı ve onu elde ederken bana havai fişekler verdi.

"Lahn!" Beni ağzına doğru boşaltırken bağırdım ve üzerime atladığında hala boşalıyordum, geceliği onunla birlikte çekti, başımın üzerinden geçti ve sonra uzaklaştı ve bir saniye sonra Lahn içimdeydi, beni dolduruyordu ve lanet olsun, ama onun horozunu almaya bayıldım.

Aşağı indikten sonra gözlerim açıldı ve iki elinin de yanımdaki yatakta olduğunu gördüm, ağırlığı üzerimde değildi, sadece kalçaları bacaklarımın arasında yavaş, sabit ve lezzetli bir şekilde hareket ediyordu. Baş eğikti ve gözleri benim üzerimdeydi.

Beni beceren boyalı savaşçıya baktım ve bunu yaparken onun şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey olduğunu düşündüm. Çizgilerinden etkilenerek bir elimi kaldırdım ve göğsünün ortasındaki boyadan aşağıya, karın kaslarına ve bacaklarının arasındaki kıllara doğru gezdirdim.

"Kah quaxi, nahna quaxi, "**** diye homurdandı, geri kayarken kalçaları döndü ve gözlerim kapanırken boynum kemerli.

Vay canına, kalçalarıyla yaptığı şey her neyse iyi hissettirdi.

"Kah quaxi, Lahnahsahna Circe, nahna quaxi," diye homurdandı, kalçaları diğer tarafa döndü, bu daha iyi hissettirdi ve beni yavaş ve tatlı bir şekilde almaya devam etti.

Gözlerim açıldı ve "Bebeğim" diye nefes alırken elim tekrar karnından göğsüne doğru kaydı.

Aradığı şey bu olmalıydı çünkü bedenini benimkine doğru indirdi ve ben onun sıcaklığını ateşler içinde yanan tenimde hissettim ve umursamadım. Uzuvarımı ona doladım ve onu kendime çektim.

"Ruhnoo kah quaxi, Circe, ruhnoo kah xac, "*****

"Evet," diye fısıldadım, kalçaları tekrar dönerken ve itişleri marjinal olarak hızlanırken. "Mayoo, Lahn."

"Ben," diye reddetti. "Ruhnoo kah quaxi."

"Tamam," diye nefes aldım yavaş yavaş yanarken.

"Ruhnoo kah xac, kah Lahnahsahna," diye hırladı.

"Evet," diye tekrarlardım, hepsini almak için kalçalarımı kaldırdım ve bana verdi, yavaş, yavaş, sonra daha hızlı ve daha hızlı, ikimiz de ağır nefes alana kadar, tekrar yakın olduğumu biliyordum ve tüm zaman boyunca boyalı siyah gözleri benimkinden hiç ayrılmadı.

"Lahn," diye fısıldadım başladığında, uzuvlarım daha da sıkılaştı, sırtında, kışında, omuzlarında, kollarında dolaşan ellerim onu bana kenetledi.

"Ruhnoo kay," diye homurdandı, itişlerinin arkasına güç koydu, çerçevem onlarla birlikte sarsıldı ve hepsi buydu. Vücudum küçük bedenimden

Onun sevişmesi kadar yavaş ve tatlı bir orgazm içimden geçerken başımı onunkine bastırdım.

Sonra onu almaya devam ettim, yüzü şimdi boynumdaydı, her itişinde beni sarsıyordu, yavaşça vurana kadar homurtuları tenime çarpıyordu, kalçaları her itişte dönüyordu, tekrar tekrar ve tekrar boynumda inlerken.

Çekip gitmeden önce uzun süre hareketsiz kaldı, kaygan teni benimkine sürtünüyordu.

Sonra yan yattı, başı elinde, dirseği yastıklarda, bir ayağı yatakta, diğer ayağı benimkinin uzunluğunda (ve daha uzun). Mum ışığında elinin bana aktardığı siyah boyanın içinden göğsümün üzerinden, göğüslerimin arasından, aşağı, aşağı, bacaklarımın arasından geçmesini izledi, sonra parmağı klitorisimin üzerinden geçti, kalçalarım hafifçe sarsıldı ve boğazımdan bir ses kaçtı.

Seksi, doygun gözleri benimkilere kaydı ve eli tekrar yukarı doğru hareket etti, şimdi birleşik ıslaklığımızı tenimdeki boya boyunca takip ederek karnımın üzerinde hafifçe durdu.

"Kah quaxi, nahna quaxi," diye fısıldadı ve bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama her ne ise, onun için önemliydi.

"Tamam," dedim usulca.

"Hayır," diye fısıldadı ve bana doğru bir santim eğildi, "iyi."

Böyle olmamasını diledim, örneğin yatakta harika ve bazen de çok tatlı.

"Doğru," diye mırıldandım, "iyi."

Bana sırtıttı, başını eğdi ve dilini omzumda gezdirdi. Sonra yanıma yerleşti ama son iki geceki gibi üzerime değil, sadece yanıma. Elimi tuttu, kolumu kaldırdı ve göğsüne yasladı ama hepsi bu kadar.

Yanığa dikkat ediyordu.

Kahretsin, *kahretsin*, tatlı

olabilirdi. Lanet olsun.

Sonra yine kendime hatırlattım, o olmasaydı bu yanık olmazdı.

Ona bakmak için başımı çevirdim.

"Trahyoo, kah fauna," diye fısıldadı, elini göğsüme bastırarak.

İşte yine oradaydı, *kah fauna*. Onun dişisi. Şimdi üç tane vardı. Ne anlama geldiğini bilmeden, güzel hissettirdi. Ne anlama geldiğini bilince, harika hissettirdi.

Lanet olsun.

"Pekâlâ, Lahn," diye fısıldadım, **ç e n e s i n i** geriye doğru eğdi ve gözlerini kapattı.

Tavana baktım ve gözlerimi kapattım.

Ve yarın burada uyanırsam atacağım adımlardan birinin kralımdan kaçmak olacağına karar verdim. Ve kendimi eve götürmenin bir yolunu bulana kadar bu adımı atmaya devam edecektim.

Çünkü eğer yapmazsam, her şeyin kaybolacağını biliyordum.

*Çeviri: "Hayır Geoffrey, Circe. Kral emrediyor, anlıyor musun?"

**Çeviri: "Sen ve ben. Altın ve boya. Kral ve Kraliçe. *Kaplan* ve *dişi kaplan*. Senin altının şimdi benim vücudumda. *Benim* boyam bu gece *senin* vücudunda olacak, Kirke'm."

***Çeviri: "Benim boyam, senin boyan."

****Çeviri: "Boyamı al, Kirke, sıkımı al."

Onuncu Bölüm

Güneş Çarpması

Vücudumun kontrol edilemeyen titremesi beni uyandırdı ve yaklaşık bir saniye sonra da Lahn'ı uyandırdı.

"Circe?" diye seslendi, yatakta bir dirseğinin üzerine kalktı ve bana baktı, eli hâlâ göğsünde benimkini tutuyordu.

Güneş çarpması. Cildim hem soğuktu hem de yanıyordu, gergindi ve çok acıyordu.

Ona bakmak için başımı çevirdim ve yüzünün endişeyle dolu olduğunu gördüm.

Vücudum o kadar titriyordu ki yatak da onunla birlikte hareket ediyordu ve kendimi bok gibi hissediyordum ama bunların hiçbirisi o bakışın onu her zamankinden daha güzel yaptığı gerçeğini ortadan kaldırmıyordu.

"Güneş çarpması, bebeğim," diye fısıldadım.

"Güneş çarpması mı?" diye sordu ciddi bir şekilde, kendini berbat hissediyordu ve nedenini açıklaması gerekiyordu, iletişim kuramamak için iyi bir zaman değildi.

Çadırın kapaklarına baktığımda zayıf güneşin içeri süzüldüğünü gördüm. Neredeyse şafak söküyordu.

Sonra tekrar Lahn'a baktım. "Diandra," diye fısıldadım sarsıntı titremeye dönüşüp dişlerim takırdamaya başladığında.

Fark etti, kaşları dar gözlerinin altında birbirine yaklaştı ve "Circe" diye hırladı.

Elini sıktım. "Güneş çarpması, sadece güneş çarpması, Lahn. Suya ihtiyacım var." Anlayışsızca bana baktı. "Kahretsin!" Hayal kırıklığı içinde tersledim ve tenimde gezinen titremeler hiç hoşuma gitmedi. "Bebeğim, Diandra'yı çağır da tercüme etsin."

Vücuduma baktı, bir şeyler mırıldandı, elimi bıraktı ve hemen ipek çarşafı altımdan çekip aldı. Sonra çarşafı üzerime attı ve çarşafın serinliği aynı anda hem hoş hem de acı verici hissettirdi.

Diğer taraftaki yataktan yuvarlandı ve ben de ona "Wah... su," diye gevezelik ettim.

Testilere gitmedi. Çadır kapaklarına gitti, birini tokatladı ve "*Teetru!*" diye gürledi.

"Lahn! Su, tatlım, lütfen," diye yalvardım, post yığınının doğru yürüdü, yastıkları öyle bir kenara fırlattı ki çadırın içinde uçuştular, sonra en üstteki postu kaptı ve yanıma geldi.

Bana doğru yaklaşıp postu dikkatlice vücudumun üzerine örttüğünde, çarşafın üst kısmını tutuyor ve başımı sallıyordum.

"Hayır, çok fazla ağırlık, çok fazla sıcaklık," diye fısıldadım ama Teetru kafasını içeri sokarken kafası çadırın kapaklarına döndü ve bana aldırmadı.

Ona emirler yağdırdı, gözleri bana geldi ve daha tam olarak girmediği çadırdan dışarı fırladı.

Neyse ki emirlerinde Diandra'nın kocasının adını duydum.

Döndü ve kaşlarını çatarak bana baktı. Bir kolumu postun dışına çıkarmıştım ve onu itmeye çalışıyordum.

"Çok ağır bebeğim, çok sıcak," diye yarı tekrarlardım ama parmaklarını bileğime doladı, kolumu yavaşça postun altına geri itti ve gözlerim ona kaydı. "Hayır, Lahn."

"Evet, Circe," diye
hırladı. Tamam, bundan
vazgeçerdim.

Çadırın kapaklarının açıldığını ve Jacanda, Beetus ve Packa'nın endişeli bakışlarla içeri girdiklerini duydum.

"Su," dedim başımı testilere doğru eğerek, Jacanda onu yakaladı ve suya doğru koştu. "Evet," diye fısıldadım ve titremeye devam ettim.

Jacanda su doldurdu ve bana doğru koştu ama yetişemedi. Lahn bardağı onun elinden kaptı, yanımdaki yatağa oturdu, diğer elini enseme doladı, beni nazikçe kaldırdı ve bardağı dudaklarıma götürdü.

Ben içtim.

Hidrasyon iyi.

Gözlerim bittiğine işaret edecek şekilde onunkilere dikilene kadar dudaklarıma götürmeye devam etti ve beni tekrar yastıklara yatırarak elimden aldı.

Sonra bana bir şeyler homurdandı ve anladığım tek kelime sonundaki ismimdi.

"İyi olacağım," diye ona güvence verdim.

"İyi *değil*," diye karşılık verdi ve kaşlarını çatmaya devam etti.

Dudağımı ısırdım, sonra gözlerimi indirdim ve çırılçıplak olduğunu fark ettim. "Lahn," dedim gözlerim onun hâlâ karanlık olan gözlerine döndüğünde.

boyalı, "pantolon giy."

Bir sonraki cümlesine "Lahnahsahna Circe..." diye başladı ama geri kalanı hakkında hiçbir fikrim yoktu, sadece ona ne dediğini anlamadığımı söylememin tam ritmine sahipti.

Ona titrek bir gülümseme verdim, kolumu postun altından çektim ve parmak uçlarımı çıplak kalçasında gezdirdim.

"Pantolon, post, üzerine bir şeyler giymen lazım," dedim sessizce.

Kaşlarını çatmaya devam etti, sonra ayağa kalktı, masaya doğru yürüdü, fincanı masaya çarptı, sonra postlarına gitti ve onları çekti.

Tamam, bu daha iyi oldu.

Çadırın kapakları açıldı, Gaal hızla içeri girdi ve ardından küçük, yuvarlak, gri ile karışık koyu renk saçları olan ve küçük bir sandık taşıyan bir kadın geldi. O gece eğlenmiş ve uykusu bölünmüş gibi görünüyordu. Bunu tahmin ettim çünkü teni griydi ve üzerinde Korwahk tarzı bir gecelik olduğunu tahmin ettiğim bir şey vardı; kısa, beyaz tülden, askısız, şekilsiz, önden sıkıca bağlanmış bir iple göğüslerinin üzerinde duruyordu.

O Diandra değildi.

Lahn ona birkaç kelime söyledi; o da başını salladı ve bana doğru koştu.

Eğilip sandığı yatağın yanına koyduktan sonra bana dönerek "Hey," diye selam verdim.

"Kah rahna Dahksahna hahla," diye mırıldandı, gözleri yüzümde, omuzlarımda gezindi, postu ve çarşafı dikkatlice kaldırdı ve altlarına baktı, sonra aynı dikkatle onları bıraktı, Lahn'a döndü ve konuşmaya başladı.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayaklarını iki yana açmış, gözlerini vahşice ona dikmiş bir halde duruyordu ve söylediği her neyse karanlık bakışlarını daha da karartıyordu.

O konuşmaya devam etti ve o da ters ters bakmaya devam etti.

Sonra çadırın kapakları açıldı ve Diandra, Lahn gibi içeri girmek için eğilmek zorunda kalan iri yarı, yaşlı bir savaşçının ardından hızla içeri girdi. Teetru da onları takip etti.

"Dahksahna Circe!" Diandra titrediğimi görünce bağırdı. "Ne oluyor?"

"Çok fazla güneş, Diandra, güneş çarpması. Önemli bir şey değil. Sadece suya ihtiyacım var ve

iyi olacak. Lahn'a söyle," diye bilgilendirdim; başını salladı, döndü ve Lahn'la konuştu.

Adam kısık sesle cevap verdi ve kadın başını sallayarak bana

baktı. "O bunu hiç duymadı, canım."

Başımı salladım. "Şey, o yapmazdı. Siz hepiniz güneşin altında yaşıyorsunuz. Benim geldiğim yerde *öyle değil*. Cildim bu tür güneşe alışık değil. *Tüm sistemim* buna alışkın değil. Ona anlatmaya çalıştım ama -"

Lahn'a dönüp konuşarak sözümü kesti.

Bakışları daha da karardı.

Sonra yatağın yanında duran kadına bir şeyler havladı, o da karşılığında bir şeyler söyledi ve Diandra benimle konuştu.

"Şifacıya seni iyileştirmesini söyledi. Sana acını dindirecek ve uyumana yardımcı olacak bir şey verecek. Bunun ne olduğunu anlıyor ve bunun için zamandan başka bir şey olmadığını söylüyor."

Lahn hâlâ şifacıya hırliyordu ve şifacı da ona cevap veriyordu.

"Haklı," dedim Diandra'ya ama Diandra elini bana doğru kaldırdı ve ben sustum, o dinliyordu.

Sonra Lahn'dan bana baktı ve konuşmaya başladı ve Lahn için özetlediğini ve şifacının tercüme ettiğinden çok daha fazla kelime söylediğini anlayabiliyordum. "Seni iyileştirmek istiyor, ama o yapamayacağını söylüyor. Dax mutlu değil kraliçem."

Bunu herkes görebilir.

"Ona her şeyin yoluna gireceğini söyle. Bunu daha önce de yaşadım. Meksika'da bir tatil sırasında çok fazla güneşe çıktım ve sadece uyumam ve birkaç gün güneşten uzak durmam gerekiyor."

Sözlerim üzerine kaşları çatıldı ama başını salladı, Lahn'a döndü ve konuştu. O da karşılık verdi ve ardından anında kutusuna eğilen şifacıya bir şeyler hırladı.

"Ne?" Diandra'ya sordum ve o da bana baktı.

Omuz silkti. "Seni iyileştirmek istiyor."

"Olacağım... *zamanla*," diye cevap verdim. "Lütfen bunu ona açıklayın." "Umurunda değil kraliçem," diye karşılık verdi.

"Ama -"

Bir adım öne çıktı. "Dahksahna Circe, bunu sana Dax yaptı. Bunu biliyor. Suçluluk hissediyor. Bu onun anladığı ya da nasıl başa çıkacağını bildiği bir duygu değil. Ne *olduğunu* bile anlamayabilir. Bırak şifacı seni uyutsun. Titremeler duracak; iyileştiğini düşünecek. Bırakın sizin için bir tedavi bulduğunu düşünsün."

Ona baktım. Sonra fısıldadım, "Oh, tamam."

Şifacı masadaydı, su dolduruyor ve katlanmış bir kâğıt parçasından beyaz bir toz döküyordu. Sonra bunu bir kenara bıraktı, bodur, şişkin bir şişe aldı ve bardağa başka bir toz koydu. Sonra bardağı bana getirirken elinde döndürdü.

Yine başaramadı. Lahn oradaydı, fincanı aldı, bu sefer daha nazikçe, yanıma oturdu, elini boynuma dolayarak kaldırma şeyini tekrar yaptı ve fincanı dudaklarıma tuttu, aralıklarla kaldırarak

Yutkundum, sonra hepsini içene kadar tekrar tekrar içtim. Sıvı acıydı ve tadı hiç iyi değildi ama zorla içtim.

"Şahsha, Lahn," diye fısıldadım fincanı bir daha dönmek üzere alıp beni tekrar yastıklara yatırdığında.

"Nahrahka, kah Lahnahsahna," diye fısıldadı Lahn ve gözlerim Diandra'ya kaydı.

"Bana ne verdi?" Ben sordum.

"Acıyı dindirecek bir şeyle karıştırılmış uyku ilacı. Bu doğadan geliyor canım, büyücülükten değil. Daha önce de kullandım. Hızlı çalışır ve güvenlidir. Söz veriyorum."

Başımı salladım ve titrememi kontrol etmek için derileri etrafımda sıkıca kavradım.

Lahn bardağı şifacıya uzattı ve daha fazla emir yağdırdı. Diandra'nın yanındaki, kocası Seerim olduğunu tahmin ettiğim adam kolunu Diandra'ya doladı ve başıyla selamlaştıktan sonra onu uzaklaştırdı. Ben onlara güven verici gülümsemeler attıktan sonra kızlarım uzaklaştı. Şifacı Lahn'a birkaç kelime söyledi, beyaz tozla dolu, yeşil, mantar şişeyi masanın üzerine bıraktı, sandığını kaptı ve aceleyle dışarı çıktı.

Lahn postunu çıkardı ve yatağın diğer tarafındaki çarşafın altına girdi. Bana doğru ilerleyerek beni kendine çevirdi ve hâlâ titreyen bedenimi kollarının arasına aldı.

Ellerimi göğsüne bastırdım ve fısıldadım, "İyi olacağım, Lahn. İyi olacağım."

"Evet, tamam Circe," diye hafifçe sıkarak kabul etti.

Başımı yastıklara doğru salladım. "Evet, tatlım, tamam."

"Tatlım," diye tekrarladı bir kez daha sıkarken.

İçimi çektim.

Tamam, Lahn bir hıyar olabilirdi, hem *de büyük* bir hıyar, ama sen hastayken bundan hoşlanmadı ve seni iyileştirmek için bir yol bulmaya çalışmadı.

Kahretsin.

Yaklaşık beş dakika sonra göz kapaklarım ağırlaştı ve titreme hafif sarsıntılara dönüştü.

"Tamam, Circe, güzel," diye mırıldandı Lahn, beni yanına çekerek.

Gözlerimi zorla açtım, başımı geriye doğru eğdim, sakallı çenesinin aşağı doğru eğildiğini ve boyalı gözlerinin yüzümde olduğunu gördüm.

"Evet, bebeğim, güzel," diye mırıldandım ve savaşçı bir kralın güçlü kollarında uykuya daldım.

On Birinci Bölüm

Tatlı

"Kah Circe," diye seslendiğini duydum Lahn'ın usulca, gözlerim açıldı ve onu üzerimde belirmiş gördüm, bir kolu vücudumda, eli yatakta, gövdesi yakın, gözleri benimkinde.

"Hey," diye fısıldadım ve ağzının bir tarafı seğirdi.

"Hey," diye cevap verdi, sonra doğruldu, yataktaki eli boynuma dolandı ve diğer eli bir fincan taşıyarak bana doğru gelirken beni kaldırdı. Bardağı dudaklarıma götürdü ve sessizce "Gingoo, Lahnahsahna" diye emretti.

Acı sıvıyı içtim ve bir doz daha ilaç hazırladığını anladım.

Evet, lanet olsun. Tatlı olabilir.

İşim bittiğinde fincanı aldı, yatağın yanına yere koydu ve yanıma geldi. Gözleri yüzümde gezindi ve eliyle saçlarımı geriye doğru düzeltti, parmakları saçlarımı karıştırdı. Bunu yapması güzel bir histi, gerçekten güzeldi.

Oh kahretsin, evet. Tatlı olabiliyordu. Ve bu berbatı.

"Berbat olan ne biliyor musun?" Ona fısıldadım, bunu yapıyordum çünkü söylediğim tek bir kelime hakkında hiçbir fikri olmayacağını biliyordum. "Tatlı olabilmen ve tatlı olduğunda *gerçekten* tatlı olman berbat bir şey. Bu berbat bir şey."

Ben konuşurken saçlarımı şefkatle okşamayı bırakmadı ama gözleri ağzıma kaydı ve ben konuşmamı bitirdiğimde tekrar benimkilere geldi.

Sonra "Seni anlamıyorum bebeğim" diye fısıldadığında kalbim sıkışmıştı. İşte yine oradaydı. Güzelmiş.

Bir elimi kaldırdım ve göğsüne koydum. Aşağıya baktı ama ben konuşunca gözleri tekrar benimkilere döndü.

"Dışarıda, Kral Lahn vahşi bir savaşçıdır ama burada, *benim* Lahn'ım... *kah* Lahn çok tatlı."

"Vahşi savaşçı, tatlı" diye mırıldandığında gözleri değişti, yoğunluğu arttı.

Ona sıırttım. "Anladın sayılır." "Sert savaşçı, tatlı," diye mırıldandı yine.

"Evet," diye cevap verdim ve eli göğsünde benimkine yaklaştı, uzun parmakları kıvrıldı, benimkileri yuttu ve sonra tuttular

Ellerimizi göğsünde tutarak sıkıca.

"Anla na neesoo, anka ta linay et na lapay sahka. Suh Tunak me tunoo et kah Circe me sahka, "* diye ilan etti ve ben usulca güldüm.

Sonra aynı yumuşak sesle, "Seni anlamıyorum bebeğim," dedim.

Başını iki yana salladı, dudakları yukarı kalktı ve yaklaştı. "Neesoo, kah Lahnahsahna."

"Neesoo?" Geri çekilmedi ama saçlarımı okşayan eli yüzüme gitti ve her bir göz kapağıma bir parmak ucuyla hafifçe dokundu, her dokunuşta gözlerim kırıştı, sonra parmak uçları elmacık kemiğimden aşağı kaydı.

"Neesoo," diye tekrarlardı usulca.

"Dinlenmek mi?" Tahmin ettim.

"Sessiz olun," diye cevap verdi, sonra yaklaştı ve sertçe emretti, "yağmalayın neesoo."

"Tamam koca adam, ben gidiyorum," diye mırıldandım.

Bu bana yumuşak bir kıkırdama getirdi, ondan daha önce hiç duymadığım bir şeydi ve onun hakkında çekici olan başka bir şeydi.

Parmak uçları saç çizgimin orta kısmından sağ kulağıma kadar indi. Sonra çenesini yukarı kaldırmadan önce gözleri benimkilere baktı, elleri beni bıraktı, yataktan doğruldu ve çadırdan dışarı çıktı.

"Neesoo," diye fısıldadım çadırın tavanına. Sonra gözlerimi kapattım ve neesoo yaptım.

* * * * *

Sabahın geç saatleriydi ve ben yatağında oturmuş kızlarımla gülüyordum. Gaal ve Packa benimle birlikte yatağıma uzanmışlardı ve hatta rahatsız görünen ama gevşeyen Teetru bile kenara oturmuştu. Jacanda ve Beetus odamda koşturup bir şeyler topluyor ya da onları işaret ederek bana Korwahk'ta bunlara ne dendiğini anlatıyorlardı. Ben de onların söylediklerini tekrarlıyordum, sonra onlara İngilizce'de ne dendiğini söylüyordum, onlar da benim söylediklerimi tekrarlıyorlardı. Sonra hepsi İngilizce hiçbir anlam ifade etmeyen ve inanılmayacak kadar saçma bir dilmiş gibi kıkırdıyorlardı (Korwahk öyle değilmiş gibi).

Kendimi iyi hissediyordum. Serin bir banyo yapmıştım, kızlar daha fazla aloe vera sapı getirmişlerdi ve yanıklarımın üzerindeki nemi yumuşatmıştık. Kötü, garip bir güneş yanığım vardı, ayaklarımda çaprazlar, kollarımda altının beni örtmediği yerlerde bantlar, göbeğimde pembe, göğsümde kafesler ve bütün gün tüylerimi giydiğim için yüzümün nasıl görüldüğünü Tanrı bilirdi. I

Muhtemelen aptal gibi görünüyordum ama serin banyo ve aloe vera işe yaradı. Harika hissettiğimi söyleyemem ama bok gibi de hissetmiyordum.

Dün gece şifacının giydiğinin çoğunu giyiyordum ama benimki gazlı bez değildi. Benimki yeşil elma rengine ince, yumuşak bir ipekti ve ayak bileklerime kadar iniyor ve kalçalarıma kadar yırtmaçları vardı. Ayrıca bir çift soluk sarı ipek iç çamaşırı giymiştim. Hayalet oyunumuzdan habersizdi ve başını kucağıma koymuş bebek kaplan uykusuna dalmıştı.

Kafamda dönüp duran bu dünya, kendi dünyam ve Lahn hakkındaki tüm saçmalıklardan uzaklaşıyordum. Tanrı biliyordu, bir molaya ihtiyacım vardı ve kendime bir mola veriyordum.

"Poyah!" Duyduk ve hepimizin gözleri Diandra'nın içeri girdiğini görmek için şam kapağına çevrildi.

Teetru yanlış bir şey yapıyormuş gibi yataktan fırladı ve diğer kızlar da gerildi ama "Poyah, Diandra!" diye seslendim ve yatağın ayak ucuna doğru yürürken kızlara bakmadı bile.

"Kraliçem bugün nasıl?" diye sordu.

"Çok daha iyi," dedim ona gülümseyerek. "Seni bu kadar erken aradığımı için üzgünüm -"

Elini yüzünün önünde salladığında konuşmayı kestim. "Lafı bile olmaz, Dahksahna Circe. Bu bir onurdur. Seerim yeni kraliçemize hizmet ettiğim için çok memnun, kendini çok önemli hissediyor." Gözleri parladı ve devam etti, "Bu da beni neden burada olduğuma getiriyor. Haberlerim var!"

Ona sıırttım ve yatağı okşadım. Hiç tereddüt etmeden yatağa uzandı ve kızlara bir şeyler söyleyerek onları telaşlandırdı.

Kaşlarıım çatık bir şekilde gidişlerini izledim ama Diandra konuşmaya başlayınca gözlerim ona döndü.

"Asla tahmin edemezsin," diye açıkladı. "Neyi tahmin edemeyeceğim?" Ben sordum.

"Tahmin et Dax bu sabah Seerim'e ne sordu," diye cevap verdi ve ben cevap vermedim, sadece ona baktım, bekledim. Kendini bana yaklaştırdı ve yatakta bir eline yaslandı. "Seerim'e dilimizi bilip bilmediğini sordu."

Aman Tanrım.

Bunun iyi olduğundan emin değildim.

"Öyle mi yaptı?" Fısıldadım ve o da başını salladı.

"Evet, canım, öyle yaptı. Seerim parçaları biliyor ama fazla değil." Kocaman sıırttı. "Ve Dax'ın ona ne sorduğunu bilmediği için bizim odaya gelip bana sordu. Bu çok önemliydi ve Dax hızlı cevaplar bekliyordu."

"Ne..." Yutkundum, "Ne sordu?"

Kocaman bir gülümseme yüzünü aydınlattı. "'Bebek', 'tatlım', 'koca adam', 'vahşi savaşçı' ve 'tatlı' kelimelerinin ne anlama geldiğini bilmek istedi."

Oh.

Benim.

"Ona ne söyledin?" Nefes aldım ve o da başını yana eğerek arkasına yaslandı.

"Ona ne anlama geldiklerini söyledim tabii ki."

Oh Tanrım.

Lahn'ın ne anlama geldiğini bildiği halde kendisine "bebeğim" denmesini kabul edeceğinden emin değildim. Ya da "tatlım". "Tatlı "yı da seveceğinden emin değildim.

Lanet olsun.

"Um... Diandra -" Ben başladım.

Başını iki yana salladı. "Endişelenmeyin kraliçem. Sizin topraklarınızda bunların kah fauna gibi sevgi sözcükleri olduğunu anlattım. Öyle olduklarını varsayıyorum."

Başımı salladım.

Başı daha da yana eğildi. "Koca adam bir sevgi ifadesi mi?" "Ah... aslında," diye mırıldandım.

"Alışılmadık," diye mırıldandı.

"Seerim bunu Lahn'a açıkladı mı?" diye sordum ve gözlerinde o hınzır, bilmiş bakışı belirdi.

"Gerçekten de öyle canım. Hemen ona geri döndü ve açıkladı. Sonra bana geri döndü."

Görünüşe göre Diandra yoğun bir sabah geçirmiş. Başka bir şey söylemeyince, "Ve?" diye sordum.

Gözleri yeniden parladı. "Seerim bana Dax'ın hiç bu kadar sert *ya da* bu kadar uzun güldüğünü görmediğini söyledi. Kralımız tüm bunları çok eğlenceli bulmuş."

Vay be!

Çok emindim.

Acımı gizlemek için Ghost'a baktım, parmaklarımı kürkünün arasından geçirdim ve fısıldadım, "Benim geldiğim yerde konuşma şeklimiz böyle ve insanların konuşma şekliyle dalga geçmek hoş değil."

"Dahksahna Circe, linas lütfen," diye yumuşak bir sesle rica etti Diandra ve ben de ona baktım. "Bal kelimesinin *anlamını* daha çok sevdiğine karar verdi ama ona bebek *dediğinizde* sizin nasıl konuştuğunuzu tercih ediyor.

Elbette o bir 'büyük adam' ve bunu belirtmenizi eğlenceli buluyor.
Yanlarında birkaç savaşçı vardı.

Seerim tüm bunları açıkladığında ve Seerim bana hepsinin sözlerinizi eğlenceli bulduğunu ama kötü bir şekilde değil. Bu dalga geçmek değil. Kocanızın sizi eğlenceli bulması güzel bir şey. Gülmek her ilişki için önemlidir ama evlilikte özellikle önemlidir. Değil mi?"

İtiraf etmeliyim ki haklıydı.

"Ne yaptı...?" Tereddüt ettim. "Ona tatlı demem hakkında ne düşündü?"

Tekrar sırtıttı. "Sanırım onu vahşi bir savaşçı olarak görmenizi tercih ediyordu ama ona tatlı demenize alınmadı ve tahminimce bunu yapmadan önce ona Lahn'ım dedğiniz için buna alınmadı."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim. "Bunu hatırladı mı?"

"*Dışarıda, Kral Lahn vahşi bir savaşçı ama burada, benim Lahn'ım... kah Lahn tatlıdır,*" diye okudu. "Söylediğin bu muydu?"

Öyleydi ve hafızam beni yanıltmıyorsa kelimesi kelimesine aynıydı. Vay canına.

"Evet," diye fısıldadım.

"O zaman," dedi usulca, uzanıp dizime dokunarak, "sanırım tahminim doğru ve *hiç* alınmadı kraliçem."

Midem önce alçaldı sonra ısındı. Oh

adamım. İşte yine başlıyoruz.

"Şimdi!" diye bağırdı ve vücudum hareketlendi. "Daha fazla haberim var."

Daha fazla habere dayanabilir miyim bilmiyordum ama aptal *olduğum* için yine de "Ne haberi?" diye sordum.

"Seerim senin Narinda'nı buldu."

Gülümsedim ve ellerimi önümde çırtım, böylece Hayalet başını kaldırdı ve tekrar yerleşmeden önce kaplan yavrusu kızgınlığıyla bana göz kırptı.

"Öyle mi?" Ben sordum.

"Gerçekten de öyle kraliçem. O Feetak'ın gelini." Ona doğru eğildim. "O iyi mi?"

Diandra nazıkçe gülümsedi. "Öyle. Feetak güçlü bir savaşçıdır. Güvenilir biri. Seerim ona saygı duyar. Ve bana Feetak'ın gelinine aşık olduğunu söyledi. Bu yüzden dışarı çıkmamış ve oyunlara gitmemiş. Onunla çok fazla zaman geçiriyormuş."

Bunun iyi bir haber olmasını umuyordum.

Diandra öyle olduğunu kanıtlayarak devam etti. "Bunu yapan bazı savaşçılar var. Elbette bu olaydan sonra oluyor ama bizim topraklarımızda buna kur yapmak denir. Seçime katılmasına izin vermedi, ancak

zorunlu olduğu için katılmıştır ve muhtemelen sizin de yaptığınız gibi bunu üzücü bulacaktır. Ama Seerim dün gece onunla birlikte kutlamada görüldüğünü söylüyor. Gerçi işler kontrolden çıkmadan önce onu erkenden odalarına geri götürmüş."

Evet, kontrolden çıktı. Bunu tekrar söyleyebilir.

Diandra konuşmaya devam etti. "Ama o iyi ve odalarının nerede olduğunu biliyorum, bu yüzden sen daha iyi olduğunda ve Seerim yaklaşmanın uygun olduğunu söylediğinde, yani Feetak buna izin verdiğinde, seni ona götüreceğim ya da ondan seninle ilgilenmesini isteyeceğim."

Tanrıya şükür.

"Bu harika olur Diandra, teşekkürler."

"Harika," dedi gülümseyerek. "Bir gün bana ülkenizden bahsetmelisiniz, Dahksahna Circe. Aynı dili paylaşıyoruz ama aynı dili konuşmuyoruz."

Bahse girerim bu ilginç bir sohbet olurdu.

Konuyu değiştirirken ona sııttım. "Peki ya diğer haberler?"

Nefes aldı, sonra yüzü tekrar aydınlandı ve "Dax konuştu ve biz binmiyoruz" dedi.

Gözlerimi

kırıptım.

"Ne?"

"Dax konuştu ve biz ata binmiyoruz," diye tekrarladı.

"Altında değilim -"

Eğildi. "Her zaman ata bineriz. Seçimin ertesi günü, gün ağarırken kamp toplanır ve toplandığı anda, sabahın erken saatlerinde, öğleden sonra ya da akşam, ata bineriz. Ama *sen* iyi *değilsin*, dün gece nöbet geçirdin, kralın endişeli ve sağlığından memnun olana kadar Horde'un ata binmemesine karar verdi."

Tanrım, neden kendimi bu adamdan hoşlanmadığıma ikna ettiğim her seferinde, onu sevmemi sağlayacak bir şey yapıyordu?

"Bu -" Sessizce başladım.

"Çok *tatlı* biri," diye tamamladı Diandra hınzır gülümsemelerinden biriyle. "Doğru," diye fısıldadım, yanaklarımın alev aldığını hissediyordum ama güneş yanığından değil.

Elini uzatıp dizime dokundu ve bunu gülerek yaptı.

Diğer yandan ben iç çektim.

Tam arkasına yaslanmıştı ki, kapının kanatları hızla açıldı ve gözlerim Lahn'ın içeri girmek için eğildiğini gördü.

Ve yine, işte başlıyoruz.

Kaba davranması, emirler yağdırması ve beni görmezden gelmesi için hazırlandım. Ama bunu yapmadı.

Gözleri bana doğru geldi ve sonra yaptı. Herkesin gözü önünde beni (ve miyavlayarak ona bakan Ghost'u) dikkatlice yatağın kenarına doğru çevirdi ve sonra bana doğru eğildi, yumrukları iki yanımda, vücudu belden aşağı eğik, yüzü çok yakındı.

Sonra yumuşak bir sesle konuştu.

"Erm..." Diandra fısıldadı, "Kralınız nasıl olduğunuzu soruyor."

Diandra tercüme ederken gözlerini benimkilerden ayırmadı ve ben de benimkileri onunkilerden ayıramadım.

"Ben iyiyim," dedim usulca ve Diandra tek bir kelime söyleyerek tercüme etti.

Lahn konuşmaya devam etti ve Diandra "Sana söyleneni yaptın ve dinlendin mi?" diye sordu.

"Uh... evet," diye cevap

verdim. "Meena," dedi

Diandra.

"Güzel," diye gürlledi Lahn ve sonra başka şeyler söyledi.

İşi bittiğinde Diandra konuştu. "Öğle yemeği yediğinde daha fazla ilaç almanı istiyor. Anladın mı?"

Başımı salladım.

"Güzel," diye tekrarladı başka bir gümbürtüyle ve sonra daha fazla konuştu.

Konuşmasını bitirmişti ve Diandra birkaç saniye tercüme etmedi, sonra duraksayarak ve sesinde mizahla, "Kralın bu gece bacaklarının arasında olmak istiyor, Dahksahna Circe. Bunun olabilmesi için daha iyi olmanı emrediyor."

Gözlerim büyüdü, yanaklarım tekrar alevlendi ve "Lahn!" diye bağırdım. Hiç pişmanlık duymadan bana sırtıttı.

"Fikrimi değiştirdim, bu cham'de tatlı değilsin," dedim öfkeyle, Diandra tercüme etti ve Lahn'ın eli hızla hareket ederek enseme kavradı, başını arkaya atıp kahkahalarla kükrerken sertçe sıktı. "Şaka yapmıyordum," dedim, Diandra tercüme etti ve azalan kahkahası anında yükseldi.

Brute!

Gözleri bana geldiğinde ona ters ters bakıyordum. Bir kez baktı ve gülümsemesi yüzünde sabit kaldı. Sonra konuştu.

Diandra, "Dişi kaplanımın kendini iyi hissettiği ya da en azından pençelerini açacak kadar iyi hissettiği açık," diye yorumladı.

"Aynen öyle," diye tersledim, Lahn sırttı ve Diandra şaşkın bir sesle, "Pardon, kraliçem?" diye sordu.

"Kesinlikle haklı!" Ben tekrar bağırdım, Diandra tercüme etti ve Lahn kıkırdadı.

Sonra yüzü asıldı ve "Neesoo, kah rahna fauna" diye fısıldadı.

Diandra, "Dinlen, benim altın geyiğim," diye fısıldadı ve ben bir nefes aldım ama bakışlarımı korumaya çalışsam da yüzümün yumuşadığını biliyordum.

Gözlerim kaydı ve fısıldadım, "Pekâlâ."

Lahn beni nazikçe kendine doğru çekti ve dudaklarını kulağımda hissettim, "Dinlen bebeğim," diye mırıldandı.

Gözlerimi kapattım ve titredim, sonra ıslak dilini boynumun sıcak derisinde hissettiğimde tekrar titredim. Geri çekildi, bir an gözlerimin içine baktı, doğruldu ve tek kelime etmeden ya da kimseye bakmadan çadırdan çıkıp gitti.

Çadırdaki sessizlik oldu ve sonra Teetru öne çıkıp Diandra ile benim aramdaki yatağa bir tabak kesilmiş armut ve üzüm koydu, tam o sırada Packa bize soğuk su bardakları uzattı. Ona gülümsedim, uzun bir yudum aldım ve bir dilim armut alıp ağzıma atmadan önce bardağı yere bıraktım. Sonra Diandra konuşmaya başladığında ona baktım.

"Genç bir delikanlıyken bile beni ölümüne korkuturdu. Çok yoğun. Çok vahşi." Diandra, gözlerini hâlâ papyon kapaklarına dikmişken başını bana çevirdi. "Ama ondan hoşlanmaya başlıyorum." Sonra o hınzır sırıtışını takındı. "Bence çok tatlı biri."

Kalbimi nasıl hissettirdiği için buna hemen bir son vermek zorunda kaldım.

"Dün beni dokuz saat boyunca yakıcı güneşin altında ve kızgın ateşlerin yakınında oturtup bana tek kelime etmediğinde ve karnımı doyurmama bile izin vermediğinde hiç de tatlı değildi," diye hatırlattım ona daha çok kendimi hatırlatmak için.

Yüzü yumuşadı ve sesi de yumuşadı, "Bunun sizi üzeceğini anlıyorum ama onun yanında oturmak sizin yeriniz. Her zaman ama *özellikle* de tören ve kutlama sırasında. Onun halkı bütün gününü güneşin altında çalışarak, güneşin altında at sürerek geçiriyor. Bunun seni hasta edeceğini bilmiyordu. Başka diyarlardan savaşçılara eş olan başka kadınlar olduğu doğru ama sayıları çok az ve Kral Lahn'ın onlardan hiçbirisiyle kişisel deneyimi olmadığı kesin."

Berbattı ama bu doğrudu.

Diandra konuşmaya devam etti. "Ve açıkçası, canım, dün gece... ya da şimdi... senin hastalanman ve bunun sorumluluğunun onu derinden rahatsız ettiği gözünden kaçmış olamaz. Seerim ve ben yatağımızdan sürüklendik, şifacı, Horde ata binmiyor ve normalde savaşçılarıyla ilgilendiği gün boyunca seni ziyaret ediyor."

Berbattı ama bu da doğruydı.

"Tamam, ona hak veriyorum," diye izin verdim ve dudakları yukarı kalktı. "Ama dün benimle saatlerce konuşmadı ve -"

"Açlıktan öldün mü?" Diandra sözümü keserek sordu. "Hayır," diye kısaca cevap verdim.

"İçki içmeden mi gideceksin?"

Başka tarafa baktım ve "Hayır" diye mırıldandım.

"Kraliçem, lütfen bana bakın," diye seslendi ve ben de baktım. "Ona söylediklerinizde haklıydınız. Burada o *senin* Lahn'ın. Ama dışarıda o bir Dax ve Dax tüm savaşçıların en kudretlisidir."

"Ama -" İtiraz etmeye başladım ve o da elini kaldırdı.

"Size nezaket ve şefkat gösterdiği zamanlar olacaktır. Ama *göstermediği* zamanlar da olacak. Bu durum seni üzdüğü için üzgünüm canım ve ileride böyle bir şey olduğunda anlayabilmen için sana şimdiden ders vereceğim. Bir savaşçı asla zayıflık göstermez ve ister doğru ister yanlış olduğunu düşünün, bu yumuşak duygular bir zayıflık olarak kabul edilir. Bu nedenle, bu kamaranın dışında çoğu zaman olduğu kişi olacaktır ve eğer şanslıysanız, ki öyle olduğunuz açık, bu kamarada sizin ona ihtiyaç duyduğunuz kişi olacaktır. Onun kraliçesi ve aynı zamanda basitçe gelini olarak rolünüz bunu anlamak ve bununla yaşamamanın bir yolunu bulmaktır."

Cevap vermedim çünkü verecek bir şeyim yoktu. Mantıklı konuşuyordu ki bu da berbattı.

Açıkça henüz anlamadığımı düşünerek devam etti. "Karılarının cazibesine kapılan ve orada," dedi cham kapaklarını işaret ederek, "bir savaşçının sadece saygı duymadığı değil, aynı zamanda alay ettiği şekillerde davranan savaşçılar oldu." Bana doğru hafifçe eğildi ve fısıldadı, "Tahmin edebileceğiniz gibi bu pek hoş karşılanmadı."

Eminim öyle değildir.

Diandra devam etti. "Kendi kararlarına göre hareket etmeyi bırakıp eşlerinin en ufak kaprisini yerine getirmek için harekete geçen savaşçılar bile var. Bu daha da az hoş karşılanıyor."

Hayal edebiliyorum.

Devam etti. "Ama bu pek sık *olmaz*. Son derece nadirdir ve nasıl karşılandığı ve gelininin cazibesine yenik düşen savaşçının başına gelenler nedeniyle son derece nadirdir. Ancak başka bir neden daha var ve o da bu adamlar savaşçı oldukları için, bu çok sık olmaz çünkü onlar oldukları kişilerdir ve beş yaşından itibaren böyle olmak için eğitilirler. Başka türlü nasıl olacaklarını bilmiyorlar."

Siktir, bu da mantıklıydı.

"Dahksahna Circe," diye devam etti Diandra, "bunu dinlemeni ve anlamanı tavsiye ederim. Korwahk'a ve yeni kocana alışman çok daha hızlı olacak ve *seni* çok daha memnun edecektir."

Dudağımı

ısırdım.

Sonra başımı

salladım.

Onaylayarak gülümsedi.

Sonra dengesiz bir nefes aldım ve burada olduğuma karar verdim, bu oluyordu, gitmiyordum, bu olana kadar başa çıkmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu, bu yüzden her şeyi bilsem iyi olurdu.

"Tamam Diandra, biraz daha açıklamayı isteyebilir miyim?" Rica ettim ve o da başını eğerek onayladı.

"Elbette, size her şeyi açıklamaktan onur duyarım çünkü siz benim kraliçemsiniz," gözleri ısındı, "ve bu benim için bir zevk olur çünkü siz benim arkadaşımsınız ve ben sizin memnun olmanızı istiyorum."

Evet, resmileşti. Diandra'yı kesinlikle sevdim.

"Teşekkürler," diye fısıldadım ve elimi güçlkle uzattım. "Ve her şey için teşekkürler. Çok naziktiniz ve eğer öyle olmasaydı ne yapardım bilmiyorum -"

Elini salladı ve araya girdi, "Bundan bahsetmeyelim. Bilin ki bu da benim için bir zevkti."

Ona gülümsedim, elimi uzattım ve sıkamak için elini tuttum. O da benimkini sıkı.

Sonra onu bıraktım, arkama yaslandım ve "Bir şey açıklamamı ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım. "Bu, şey... dün gece, geç saatlerde... kutlama..." Sözümü kestim, cesaretle çenesini kaldırdı ve ben de devam ettim, "Orada kadınlar vardı, şey... savaşçılarla birlikte dans ediyorlardı ve onlar -"

Diandra'nın yüzü değişince konuşmayı kestim. Yüzü anlamlıydı ama bana nasıl baktığını okuyamıyordum.

"Xacto," kelimeyi sanki söylememeyi tercih ediyormuş gibi söyledi.

"Xacto?" diye sordum ve o da başını salladı. "Xacto," diye tekrarladı.

"Uh -" Ben başladım.

"Savaşçı köleler," dedi ve ben gözümü kırptım.

"Savaşçı köleler mi?" Tekrarladım ve o da başını salladı. "Ne -?" Ben başladım ve o iç çekti.

"Suh Tunak ya da Horde, kolektif olarak kölelere sahiptir. Bunlar tek bir savaşçıya ait değildir ve Horde olarak savaşçılardan başka kimseye karşı bir görevleri yoktur. Her zaman genç ve çekicidirler ve bu özelliklerini kaybettiklerinde, hizmetlerinden farklı şekillerde yararlanabilecek ailelere satılırlar."

Sormak istemedim çünkü zaten az çok biliyordum. Ama sordum.

"Peki görevleri nedir?"

Sanki bir an önce bitirmek istermiş gibi hızlıca cevap verdi. "Savaşçıları yıkarlar, saçlarını yıkarlar ve örerler ya da savaşçının uygun gördüğü şekilde düzenlerler. Onları savaş ya da törenler için boyarlar. Savaştan, seferlerden ya da yorucu eğitimlerden sonra savaşçılara masaj yaparlar. Ayrıca savaşçıların ihtiyaç duyması halinde her zaman savaşçıların ilgisini çekmeye hazırdırlar."

Ona baktım.

Aynı hızla devam etti. "Genç savaşçılara karşı da görevleri var. Onlara, genç savaşçıların iyi birer öğrenci olmaları halinde ileride eşlerine büyük fayda sağlayacak şeyler öğretirler."

Aman Tanrım. Lahn yatağımızda iyiydi çünkü o kadınlar ona nasıl olacağını öğretti.

"Bu kötü bir şey değil, değil mi kraliçem?" Diandra sordu, sonra da açıkladı: "Son kısmı kastediyorum."

Cevap vermedim çünkü aklıma Lahn'ın suyla dozaj yaptığı ama saçlarını yıkamadığı, buna rağmen asla kirli ya da yağlı olmadığı ve çeşitli şekillerde düzenlendiği anılar gelince kalbim hızla çarpmaya başladı. Ve dün sırtını bile boyamıştı ki bunu yapmasına imkân yoktu. Ve şimdi içeri girdiğinde boyası yoktu ve saçları artık gevşek ve dalgalı değildi. Boynunun dibinden başlayan bir kuyruk şeklinde geriye doğru toplanmıştı ve saçları ince, altın bantlarla sırtında aralıklarla toplanmıştı.

"Lahn - mı?" Ben başladım.

"Kuşkusuz, canım," diye cevap verdi hızla.

Dik oturdum ve Ghost başını kaldırdı ama ben fark etmedim.

O *kadınlardan* biri kocamın *saçını mı* yıkıyordu?

Hayır, ben öyle *düşünmemiştim*.

"Dahksahna Circe, en iyisi -"

Gözlerim ona kaydı. "Sence Lahn... o... o...? *Sevişiyor* mu onları?"

Başını salladı, gözlerini kıstı, sonra açtı ve "Onları becermek mi?" diye sordu.

"Onlarla yattı mı, seks yaptı mı, cinsel *ilişkiye girdi mi, ilişki yaşadı mı?*" diye çıktım.

Yüzü anlayışla yumuşadı. "Kraliçem, bunun sizi rahatsız ettiğini görüyorum ama evet, tekrar söylüyorum, üzgünüm ama onların tarzı bu."

Bu onların

yoluydu. Bu

onların yoluydu.

Dün gece dans pistinde eğleniyorlardı. Ve Xacto ile eğlenen bazılarının evlerinde eşleri olduğunu biliyordum.

Onu dün gece bıraktım. Lahn benden en az bir saat daha uzun süre oradaydı, muhtemelen daha fazla.

Dün gece onu terk ettim!

Sonra çadırımıza geldi ve *beni* becerdi! Belki de eğlendikten sonra *Onları!*

"*Şimdi mi?*" Çığlık attım, Hayalet miyavladı ve şaşkınlıkla sarsıldı, sonra ruh halimi okudu ve yataktan atladı.

"*Şimdi mi?*" Diandra vücudu gergin bir halde sordu.

"Onları şimdi mi beceriyor? Yani, evlendiğimizden beri mi?"

Başını salladı, öne doğru eğildi ve elimi tuttu. "Bilmiyorum," dedi sessizce.

Bilmiyordu. Bu evet de olabilir, hayır da. Bu da *evet* anlamına gelebilir.

Elimi onunkinden çektim ve başka tarafa baktım.

"Kraliçem -" diye başladı.

"Eğer onların yolu olduğunu söylersen, yemin ederim Diandra, yemin ederim... Çığlık atarım," diye bağırdım çadır duvarına.

Sessizdi. Derin

nefes aldım.

Sonra kararımı verdim ve ona baktım.

"Sizden önemli bir ricada bulunacağım ve sizi uyarıyorum, bu ricayı yerine getirmek istemeyeceksiniz. Ben sizin kraliçenizim, bunu anlıyorum, ancak sizden istediğim şeyi reddetme hakkına sahip olduğunuzu ve hiçbir kırgınlık olmayacağını söyleyeceğim."

"Ee... tamam," diye tereddütle mırıldandı.

"Kocam eve geldiğinde söyleyeceklerimi tercüme etmen için bu gece burada olmanı istiyorum."

Hemen fısıldadı, "Aman Tanrım."

Ah canım haklıydı!

"Hayır diyebilirsin," diye hatırlattım ve gözlerimi tuttu.

Sonra öne doğru eğildi ve elimi tuttu. "Sana arkadaşın olarak tavsiyede bulunuyorum Circe -"

Başımı salladım ve elini sertçe sıktım. "Anlıyorum Diandra, anlıyorum. Güven bana, biliyorum. Şimdi, bu gece Lahn eve geldiğinde burada olacak mısın?"

Beni inceledi. Sonra elimi sıktı ve yumuşak bir sesle, "Evet Diandra, arkadaşın olarak bana ihtiyacın olduğunda her zaman yanında olacağım," dedi.

Gözlerim anında yaşlarla doldu ve ben başka tarafa bakmadan önce bir tanesi döküldü.

Onu bıraktım ve duvara "Teşekkür ederim" diye fısıldamadan önce elimin tersiyle ona vurdum.

Diandra cevap vermedi.

Sonra burnumdan nefesimi çektim, ona baktım, sahte bir gülümseme takındım ve "Neden öğle yemeği yemiyoruz?" diye sordum.

*Çeviri: "Bugün dinlen, yarın sağlıklı olup olmadığına bak a r ı z. Circe'im iyi değilse Horde ata binmez."

On İkinci Bölüm

Eşlik Görevleri

Gece çökmüştü; Diandra masada oturmuş üçüncü kadeh şarabını yudumlarken ben odada volta atıyordum.

Sıvı cesaretini geri çekiyordu.

Sıvı cesarete ihtiyacım yoktu; adrenalin ve duygularım yüksekti.

Lahn'ın başka kadınlarla seks yapması ve onların kendisini yıkamasına ve saçını yapmasına izin vermesi ihtimalinin beni *neden* bu kadar üzdüğünü düşünmeme izin vermedim.

Öyle oldu

işte. Hem

de çok.

Çok, çok.

Çok istediğim bir şeyi gördüğümde olduğu gibi, üzüldüğümde de mantıksız ve duygusal davranıyordum. Aradaki fark, üzüldüğümde *aşırı derecede* mantıksız ve duygusal olmam ve bunun ne yazık ki sıklıkla bir sürü aptallıkla karışmasıydı.

Bu yüzden kendi dünyamda hiç sorgulamadığım gibi bu dünyada da sorgulamadım. Sadece o gelgit dalgasının beni nereye sürüklerse sürüklemesine izin verdim.

Lahn eve gelir gelmez yapacağım şey de buydu.

Elma yeşili geceliğimi giymiştim ve uzun saçlarım dağınık bir düğümle toplanmış, içine bağladığım bir kurdele parçasıyla sarılmıştı. Yüzüme ve yanmış omuzlarıma dökülmesi beni çıldırtıyordu, bu yüzden yukarı çıktı.

Diandra, "Keşke otursanız kraliçem, beni geriyorsunuz," diye mırıldandı ve ardından biraz daha şarap emdi.

Durdum, ona döndüm ve gevezelik etmeye başladım. "Oturamıyorum. Yaralıyım. Ve bu arada, keşke bana kraliçem demeyi bıraksan. Dışarıdaki insanlar için öyle olduğumu biliyorum ama sen sadece benim arkadaşımsın. Bizden başka kimse bunun ne anlama geldiğini bilmiyor zaten, evdeki tüm arkadaşlarım bana Circe der çünkü adım bu ve orada kraliçe değilim ama olsaydım bile... böyle bir şey asla olmazdı ama yine de... onlara izin vermezdim. Ve sen benim arkadaşımsın. Bu yüzden bana sadece Circe demeni istiyorum."

Bana endişe verici bir şekilde çakırkeyif görünen çarpık bir gülümseme verdi ve biraz endişeyle Diandra'nın hafif sıklet olup olmadığını merak ettim.

"Bunu çok isterim... *Kirke*," dedi ve kıkırdadı.

Lanet olsun.

Kapaklar tokatlanarak açıldı, onlara döndüm ve Lahn eğilip içeri girdiğinde nefesim kesildi.

İşte başlıyoruz.

Gözleri Diandra'nın içinden geçip yatağın diğer ucunda duran bana dikildi. Sonra yüzü yumuşadı. Sonra bana doğru bir adım attı.

Elimi hızla kaldırdım ve "Dur" dedim.

Diandra tercüme etti.

Lahn durdu ve kaşları beni biraz olsun gevşetmeyecek şekilde birbirine yaklaştı, bakışları Diandra'ya kaydı ve sonra tekrar bana döndü.

"Konuşmamız gerek," dedim yumuşak bir sesle. "Önemli bir konu. Diandra'dan bizim için tercümanlık yapmasını istedim. Lütfen Lahn, benimle konuşur musun?"

Diandra yorumladı ve Lahn bir süre o korkutucu bakışla bana baktıktan sonra çenesini yukarı kaldırdı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve ifadesini temizledi.

Diandra onun bakışını, "Sanırım bu evet anlamına geliyor, Kirke," diye tercüme etti.

"Sanırım anladım tatlım," dedim ona, Lahn'ın kaşları tekrar birbirine çarptı ve Diandra'ya baktı.

"Lahn," diye seslendim ve gözleri bana döndü. "Dün gece Xacto'lardan biriyle seks yaptın mı?"

"Xacto" kelimesini söylediğimde yüzü uğursuz bir şekilde karardı ve Diandra söylediklerimi tercüme ettiğinde *daha da* uğursuzlaştı.

Nefesimi tuttum.

Bana kaşlarını

çattı.

Kalbimin acımaya

başladığını hissettim. Bana

kaşlarını çatmaya devam etti.

Kalbim sıkıştı.

"Ben," diye homurdandı sonunda.

Diandra gerçekten bildiğim bir kelimeyi "Hayır," diye tercüme etti ve göğsümün rahatladığını hissettim.

"Tamam bebeğim," diye fısıldadım Lahn'a. Fısıldadığımda gözlerinin kısa bir süre parladığını gördüm ama kaşları çatılmamıştı. "Şimdi," diye devam ettim dikkatlice ve sessizce, "senin dünyanda yaşadığımı biliyorum, bunu anlıyorum. Ama benim dünyamla ilgili bir şey açıklamak istiyorum, anlamamı istediğim bir şey ve bunun benim için ne anlama geldiğini anlamamı istiyorum. Dinleyecek misin?"

Diandra tercüme etti. Diandra sözlerini bitirdiğinde Lahn kaşlarını

çatmaya devam etti ama çenesini yukarı kaldırdı.

"Shahsha," diye fısıldadım, gözlerinden devam eden sıcaklıktan başka bir şey almadım ve sonra ilerledim. "Benim dünyamda erkekler eşlerine sadıktır. Onları aldatmazlar, başka kadınlarla seks yapmazlar ya da cinsel olsun olmasın onlarla herhangi *bir şey* yapmazlar. Başka kadınların onlara dokunmasına, onları yıkamasına izin vermezler... vesaire."

Diandra tercüme etti ve Lahn'ın normalde yaydığı ham, acımasız enerji tehlikeli bölgeye yükseldiğinde tercümesi belirsizleşti.

"Anlıyorum, burada savaşçılar bunu yapıyor," dedim hızlıca, Diandra da benimle birlikte tercüme ediyordu, "ama benim dünyamda böyle bir şey yok. Bizde *öyle* değil, eğer bir adam karısına bunu yaparsa, kadının onu terk etme hakkı vardır."

Bu bir hataydı. *Kötü* bir hataydı.

Vücudu şiddetle gerildiğinde bunu anladım, büyüyor ve genişliyor gibiydi ve boğazından çıkan hırıltıyı duydum.

Söz yok, sadece bir hırıltı.

"Circe, canım, bilmiyordum... yapmamalısın... savaşçı eşler asla -" Diandra söze başladı ama Lahn onun yerine konuştu ve sözleri kesik kesikti ve cidden çok kızgındı.

Konuşması bittiğinde Diandra tercüme etti.

"Gitmeyeceksin."

"Yapacağımı söylemiyordum, sadece -"

Diandra benimle konuştu ve Lahn onun üzerinden konuştu ve tercüme etti ama buna gerek yoktu. Sadece sinirli sözlerini tekrarladı.

"Gitmeyeceksin."

"Ben -"

O konuşmaya devam etti, Diandra da tercüme etti.

"Benden sonra Seerim'in karısını çağırmayacaksın."

Bu ani konu değişikliği ve anlamadığım sözleri karşısında gözlerimi kııptım.

"Ne?"

Diandra tercüme etti, Lahn konuştu ve sonra tekrar konuştu.

"Seerim'in kadınına 'tatlım' demeyeceksin. O benim." Oh be.

"Bu bir sevgi ifadesi," diye açıkladım. "Benim dünyamda biz bunu -" "O benim. Benden başka kimseyle kullanmayacaksın."

Onu inceledim ve bunun pek iyi gitmediğine karar verdim.

Ben de zor kısım için onu yumuşatmaya çalışmak amacıyla kabul etmeye karar verdim. "Tamam," diye fısıldadım.

"Tamam," diye ısırdı.

Sonra Diandra tercüme ederken konuşmaya başladık. "Xacto hakkında konuşmamız gerekiyor," dedim ona.

"Xacto'yu karımla tartışmayacağım," dedi bana. "Şey... bu benim için önemli," diye açıkladım.

"Bunun bir önemi yok. Bunu tartışmayacağım." Oh adamım. Şimdi sinirlenmeye başlamıştım.

"Ama Lahn, sana bunun benim için önemli olduğunu söylüyorum!" Tersledim. "Bu senin haddin değil," diye cevap verdi.

"Ben senin karınım!" Sesimi yükselterek karşılık verdim. "Ve karım olarak bu senin haddin değil," diye karşılık verdi. "Bu çılgınlık!" Ağladım.

"Öyle değil," diye karşılık verdi.

"Bunun benim için önemli olması senin için önemli değil mi?" diye sordum. "Hayır," diye karşılık verdi ve bunu *benim* dilimde söyledi.

Oh, evet. Şimdi sinirlenmiştim.

"Aynı fikirde değilim koca adam," diye karşılık verdim. "Ve sana tam burada, şu anda, tam bu kürsüde söyleyeceğim," önce ayaklarımı sonra da onu işaret ettim, "sana dokunmalarına izin vermeyeceksin." Parmağımı tekrar ona doğru salladım. "Seni yıkamalarına izin vermeyeceksin." Yine parmağımı salladım. "Sana masaj yapmalarına, muhteşem saçlarına, harika vücuduna ya da *seninle* ilgili hiçbir şeye dokunmalarına izin vermeyeceksin çünkü *bu*, bebeğim," elimi yukarı aşağı hareket ettirerek onu tepeden tırnağa taradım, sonra başparmağımı kendime doğru salladım ve eğildim, "*hepsi benim*."

"Vayoo ansha," diye emretti, kollarını kavuşturup ellerini kalçalarına koydu ve Diandra tercüme edemedi ben karşılık verdim çünkü bunun ne anlama geldiğini biliyordum.

"Xacto'yla bir işin olmayacağına dair bana söz verene kadar oraya gelmeyeceğim. Birinin seni yıkamasını istiyorsan," başparmağımı tekrar kendime doğru salladım, "bunu *karın* yapacak. Saçını örmesi için birine ihtiyacın varsa," başparmağımı bir kez daha salladım, "*ben* yaparım. Vücudundaki kaslara masaj yapacak birine ihtiyacın varsa," bu kez başımı salladım, "tahmin ettin koca adam, *o da ben* olacağım. Ve seni sikecek, aletini emecek ve boşalmanı sağlayacak birine ihtiyacın var," başparmağımı bir kez daha salladım, "*o da benim, sadece benim*. Beni anladın mı?"

Diandra konuşmayı bırakır bırakmaz Lahn, "Vayoo ansha," diye emretti.

Hemen karşılık verdim: "Hayır Lahn, beni anladığından emin olana kadar oraya gelmeyeceğim."

Diandra tercüme etti ve Lahn tekrarladı, "Vayoo ansha."

"Beni anladın mı?" Bağırdım.

O konuştu ve Diandra, "Lahnahsahna, pençelerini kınına sok ve kocanın yanına gel. Şimdi."

"Hayır!" Tersledim.

O konuştuktan sonra Diandra, "Son kez söylüyorum Kirke, ya buraya gelirsin ya da gelip seni alırım. Bunu istiyor musun?"

Onun karanlık gözlerine baktım. Sonra bunu istemediğimi fark ettim. Aslında, gözlerindeki bakış, bunu *gerçekten* istemediğimi gösteriyordu.

Lanet olsun.

Olduğum kadar kızgın görünmeye çalışarak ona doğru yürüdüm, bu çabamda başarılı olduğuma emindim.

Öne doğru eğilip uzun kollarını uzatarak beni kendine çektiğinde bir metre uzaktaydım, öyle ki vücuduna yapışmışım ve kolları benimkilere sımsıkı sarılmıştı.

Um. Uh-oh.

"Lahn," diye fısıldadım, ellerimi göğsüne bastırarak.

Konuştuğunda yumuşaktı ve kaşları yukarı kalkmıştı. Diandra tercüme etti, "Karım beni yıkayacak mı?"

Um. *Uh-oh!*

Kahretsin. Şimdi ne yaptım ben?

"Uh..." Kahretsin! Tanrım, bunun için hiçbir şey yoktu. "Evet," diye onayladım. Lahn'dan daha fazlası, Diandra'dan daha fazlası.

"Saçımı örmek mi?"

Ben ve koca ağzım.

"Evet."

"Beni boyamak mı?"

Bunu yapma fikri hoşuma gittiği için dudağımı ısırdım ve sonra "Evet" diye fısıldadım. Sırıttı.

Sonra yüzü yaklaştı ve konuşmadan önce gözleri ısındı.

Diandra çeviri yaptığında, Korwahk dilini gerçekten ve hızlı bir şekilde öğrenmem gerektiğini fark ettim. O artık ciddi bir üçüncü tekerlekti ve bu onun için utanç verici değilse bile benim için utanç vericiydi.

"Karım sikimi bacaklarının arasına *ve* ağzına mı alacak?" "Y... evet," diye kekeledim.

"Ağzı mı?" diye tekrarladı.

Oh adamım, bacaklarımın arasında bir karıncalanma hissettim ve yer değiştirdiler. O da hissetti, bunun nedenini biliyordu ve gözleri daha da ısındı. "Evet," diye fısıldadım.

Sonra o konuştu ve Diandra tercüme etti.

"Kralınız bu isteği yerine getirecek. Artık Xacto yok Lahnahsahna, sadece benim altın kraliçem var."

Ona baktım.

Aman Tanrım.

Pes etti.

Pes etti!

Savaşçı kralım pes etti.

Karnımın eridiğini hissettim. Sonra fısıldadım, "Shahsha, tatlım." Lahn gülümsedi.

Sonra kollarında rahatlardım, gözlerini tuttum ve dudaklarımı yaladım.

Bunu yapmamı izledi ve sonra "Veeyoo" diye homurdandı ve Diandra tercüme etmedi.

Hemen ayağa kalktı ve şamandıra kapaklarına yöneldi.

Onlara bakarken durdu, Lahn'ın etrafından ona baktım, "Teşekkür ederim" diye bağırdım ve karşılığında "Aferin" demeden önce göz kırptı, sonra kapakları geri tokatladı ve gitti.

O anda Lahn'ın kollarından biri bana dolandı, eli çenemin etrafında kıvrıldı ve beni yatağa doğru iterken yüzümü ona bakacak şekilde hareket ettirdi.

Başını benimkine doğru eğdi, böylece dudakları o kadar yakındı ki nefesini hissedebiliyordum. "Kah Circe wahloo boh," diye mırıldandı ve dudaklarındaki sıcaklıktan

Gözlerinden ve o cümleden anladığım kadarıyla şimdi başlıyorum demek istiyordu.

Oh adamım.

Bizi çevirdi, sonra yatağa oturdu ve beni önünde dizlerimin üzerine çöktürdü.

Evet, şimdi başlıyordum.

Şu anda.

Uzun bacakları iki yanımdaydı, dizleri bükülmüştü. Ellerime uzandı ve ikimizin de parmaklarının bağları çekiştirdiği derilerinin yanlarına yönlendirdi. İki seti çözdükten sonra ellerimi oldukları yerde bıraktı.

onunkini arkasındaki yatağa koydum ve gözlerini yakalamak için başımı geriye doğru eğdim.

Bakışlarını gördüğümde nefesim boğazımda düğümlendi. Bu bakışı tercüme etmeye gerek yoktu. O bakış çok şey anlatıyordu.

Kralımın, kraliçesini dizlerinin üzerinde bacaklarının arasında sevdiği söylenebilir. Mm.

"Kah Circe wahloo boh," diye mırıldandı, sesi kalındı.

Dudağımı ısırdım. Sonra çekingen bir el uzattım ve kasıklarına dayadım.

Her zamanki gibi benim için hazırды. Gözlerim düştü ve görsel kanıtım oldu.

Mm.

Bacaklarımın arasında bir sıcaklık hissettim ve otomatik olarak gözlerim yarıya indi.

Bundan zevk alacağımı hissediyordum, bu yüzden kralımın emrettiği gibi yapmaya ve şimdi başlamaya karar verdim.

Derisini soydum ve hediyem anında ortaya çıktı.

"Ah evet," diye fısıldadım, yumruğumu tabanın etrafına sardım, içeri girdim ve kadınlık görevlerimi yerine getirmeye başlarken gözlerimi kocama kaldırıp yüzünü izledim.

Haklıydım, hoşuma gitti.

Ama kocamın daha çok hoşuna gittiğini biliyordum.

* * * * *

Çadır mum ışığıyla doluydu ve ben çıplaktım, Lahn'la yatakta yan yanaydık, çarşaf belimize kadar uzanıyordu, kolları beni sarmıştı, gözlerimiz kilitlenmişti.

Elim göğsüne kaydı. "Göğüs," diye fısıldadım.

Alnı benimkine değene kadar yüzünü öne eğdi. "Harika," diye fısıldadı, gözümü kırptım ve sonra ona "harika" dediğimi hatırladım.

Ben atıp tutarken harika bir vücudu vardı ve kelimeyi duyup çeviriden hatırlamasına şaşırdım ve etkilendim.

Tanrım, çok iyiydi.

"Evet, bebeğim, harika," diye cevap verdim usulca ve elimi göğsünden yüzüne doğru kaydurdım. "Yanak," dedim elim onunkine dayandığında, hareket etti ve parmak uçlarımla gözüne dokundum, ikisi de kapandı ve devam ettim, "Göz," sonra aşağı, gözleri açıldı ve parmaklarım oraya dokunduğunda "Dudaklar," diye fısıldadım.

O dudaklar gülümsedi, sonra elim daha önce serbest bıraktığım saçlarına geri gitti.

"Saç," dedim sessizce.

Sırıttı. "Muhteşem." İşte yine oldu.

Ben de sırıttım. "Evet, *kesinlikle* muhteşem," diye onayladım, parmaklarım kalın kütlenin içinden aşağı doğru kayarken eli belimden, kalçamın üzerinden, kaldırdığı ve kalçasına astığı uyluğumdan aşağı doğru hareket etti.

Sonra tekrar kalçama ve göğsüme doğru kaydı, göğsümü kavradı, nazıkçe sıktı ve alnını hafifçe benimkine bastırdı.

İsteddiği şeyi aldım. "Göğüs," dedim fısıltıyla. "Harika," diye fısıldadı ve karnım aşağı indi.

Başparmağı meme ucumun üzerinde hafifçe kaydı ve ben de bunun yarattığı hisle dudaklarımı birbirine bastırıp "Meme ucu" diye nefes aldım.

Göz kapaklarının hafifçe inişini izledim ve lanet olsun, çok seksiydi. "Muhteşem," diye mırıldandı ve karnım ısındı.

Eli göğsümü bıraktı ve aşağı doğru kaydı, parmakları kıvrıldı, böylece karnımı okşarken parmaklarının arkasını kullanarak yaptı.

"Göbek," dedim usulca.

"Mm," diye mırıldandı ve bu sert ses yumuşak bir dokunuş gibi içimden süzüldü.

Eli bacaklarımın arasına indi ve bir parmağıyla içimi doldurdu.

Hiçbir şey söylemedim çünkü söyleyemezdim. Dudaklarım aralandı ve kalçalarım kıpırdarken yumuşak bir nefes aldım.

"Çok tatlı," diye fısıldadı ve bedenim onunkinin içinde eridi. "Shahsha, kah Lahn," diye nefes aldım.

Parmağı dışarı kaydı ve bir kez klitorisime doğru sertçe yuvarladı. Tekrar yumuşak bir şekilde nefes aldım, sonra tekrar aşağı kaydı ve beni doldurdu.

"Benim Kirke'm tatlıdır," dedi ve elim sırtından boynunun yan tarafına dolandı.

"Lahn," diye fısıldadım ve parmağı içeri ve dışarı hareket ederken başparmağı klitorisime gitti. "Evet," diye nefes aldım.

"Ah evet, bebeğim," diye düzeltti, başparmağı daha derine bastırıyordu, kralımın *gerçekten* dikkat ettiğini belli belirsiz fark ettim ama çoğunlukla parmaklarının ne yaptığına ve kalçalarımın sarsıldığı gerçeğine odaklanıyordum.

"Ah evet," diye kabul ettim, başımı eğdim ve kalçalarım elini sürmek için hareket ederken yüzümü boğazına soktum.

Bir parmak daha ekledi ve dilimi boğazında gezdirmek için başımı geriye doğru eğdim.

Bana bakmaya devam etti ve ben de parmaklarını sürmeye devam ettim, ta ki aniden beni sırtım onun önüne gelecek şekilde çevirene kadar, büyük elleriyle kalçalarımı kaydırды, sonra sikini içeri soktu. Kolları etrafımda hareket etti, parmağı klitorisime gitti, diğer eli göğsümü kavradı ve derin okşarken bir meme ucunu çektişirdi.

Başım geriye düştü ve bedenim sarsıldı.

"Oh evet bebeğim, bu daha iyi," diye nefes aldım. "Evet," diye homurdandı, "daha iyi, kah Circe."

"Becer beni, Lahn," diye yalvardım ve bunun bir tür evrensel olduğunu tahmin ettim çünkü derinlere sertçe ekledi. "Evet."

Yüzünü boynuma dayadığını hissettim ve dili oraya dokundu, itişleri daha da derinleşti ve hızlanmaya başladı.

Sonra her iki elini de kendi ellerimle kapattım, boynum geriye doğru büküldü, omzuna bastırdım, dudaklarım ayrıldı ve uzun, gerçekten harika bir doruğa ulaşırken uzun, sessiz bir inilti çıkardım.

Birkaç dakika sonra, Lahn'ın güçlü, sert iniltisi sessizliğe yakın bile değildi.

Uzun bir süre derinlere gömülü kaldı, elleri beni iki yerden kavradı, ellerim onunkileri kapladı ve onunkilerin de aynı şeyi yaptığını dinlerken nefesim düzleşti.

Sonra yavaşça dışarı kaydı ama sikini kaybettiğim anda uzun parmağı tekrar içeri kaydı ve ağzı kulağıma geldi.

"Benim Circe'm çok tatlı," diye hırladı ve dişleriyle kulağıma ısırды. Mum ışığında gülümsedim.

Başı yastıklara yerleşti ve ben de ona doğru bastırabildiğim kadar bastırdım, ellerim hâlâ beni sahiplendikleri yerde, onun üzerindeydi.

Ve yaklaşık iki saniye sonra aynı pozisyonda uyuyakaldım, kralım tarafından birden fazla şekilde sahiplenildim.

On Üçüncü Bölüm

O Kadar da Kötü Değildik

Geniş, emici bezi Lahn'ı kuruladıktan sonra kalçalarına sardım. Sonra ellerimi kalçalarına koyarak sabitledim ve gözlerinin içine baktım.

"İşin bitti bebeğim," diye fısıldadım.

Lahn çadırımızda dururken onu yıkamak için kızların sağladığı ılık su ve sabun dolu kovaları kullanmıştım. Dağ gibi bir adamdı, bu yüzden ondan çok fazla vardı - çok fazla deri, çok fazla kas, *her şeyden* çok fazla ve hepsi iyiydi ama ıslak, kaygan ve sabunlu olması daha da iyiydi. Yerdeki halılar sıırıslıklam ıslak ve sabunlu bir karmaşaydı. Ama banyo *cidden* eğlenceliydi.

Gözleri göğsüme düştü ve bir eli belime gitti, diğer eli göğsümü kavradı ve elma yeşili geceliğimin sıırıslıklam olduğunu görmek için aşağıya baktım, meme uçlarım sertleşmişti ve hayal gücüne hiçbir şey kalmamıştı.

"Bitmedi," diye homurdandı, başparmağı meme ucumun üzerinden geçerken başım geriye eğildi, dizlerim büküldü ve Lahn'ın iri olduğu kadar hızlı olması da iyiydi çünkü bacaklarım dışarı çıkamadan elleri beni belimden yakaladı, beni kaldırdı, kalçalarına sardı, kollarım omuzlarına dolandı ve yatağa doğru iki uzun adım atarak ikimizi de aşağı indirdi.

Sonra dudakları boynumda gezinirken eli geceliğimin içinde önce aşağı sonra tekrar yukarı kaydı.

Evet, banyo zamanı eğlenceli olacaktı.

* * * * *

Öğleden sonra geç saatlerdi ve Diandra'yla birlikte Narinda'ya gidiyorduk. Seerim ziyaret için izin vermişti ve ben de onu görüp nasıl olduğunu kontrol etmek için sabırsızlanıyordum.

Ama aklımda bir şey vardı.

"Diandra?" Seslendim; kolunun kıvrımıyla elimi okşadı ve bana baktı.

"Evet, Circe?"

"Şey... Seerim... seni öpüyor mu?"

Kaşları birbirine yaklaştı. "Beni öpmek mi?" "Öyle bir kelime yok mu? Uh -"

"O kelime bizde var, tabii ki var canım. Ve evet, elbette Seerim beni öpüyor."

Gözlerimi kaçırdım ve midemin sıkıştığını hissettim.

Lahn henüz beni öpmemişti. Garipti ve bu o kadar uzun sürmüştü *ki onu* öpmekten korkuyordu.

"Ah..." Diandra elimi sıkarken mırıldandı. Ona dönüp baktığımda gülümsediğini gördüm. "Ne?"

"Xacto," diye başladı, bu kelimeyi duyduğumda hazırlandım ve devam etti, "savaşçılarımız için pek çok şey yapıyorlar. Gençlere çok şey öğretiyorlar. Ama ağızdan ağıza temas etmelerine izin verilmez."

"Ne?" diye sordum. diye sordum ve gözlerini bana çevirdi. "Savaşçılar öpmelerine izin verilmiyor."

Kaşlarımın kalktığını hissettim. "Neden olmasın?"

Bana yaklaştı ve sesi alçaldı. "Çünkü ağızları birçok yerdeydi, canım." İğrenç.

Tekrar ileriye baktım ve mırıldandım, "Diğer kısımları da var ve sizin hesabınıza göre bunlardan kaçınıyorlar."

Kıkırdadı ve sonra açıkladı, "Evet, bu doğru ve bu yerler özeldir ve onları saklayacak kadar şanslı olanlarımız için özeldir. Ancak ağız gözlere yakındır ve Korwahk'lar gözlerin içerideki ruha açılan kapılar olduğuna inanırlar. Eğer bu kapıları yanlış insanlara açarsanız, ruhunuzu çalabileceklerine, sizi sakat bırakabileceklerine, işe yaramaz, topal hale getirebileceklerine inanırlar. Bir savaşçı *bunu* istemez."

Ruha açılan kapılar. Ruha açılan pencereler. Bunu daha önce de duymuştum ve bir bakıma aynı anlama geldiklerini düşünmüştüm.

Konuşmaya devam etti. "Xacto gibilerinin savaşçı ruha yakın olmasını istemezler. *Bu*, sevgili Circe, güvende tutulur ve sadece güvendikleri kişilere verilir... sevdiklerine."

Dudağımı ısırdım.

Diandra tahmin etti. "Dax seni öpmedi."

"Hayır," diye mırıldandım.

"Olabilir canım, nasıl olacağını bilmiyor."

Bu o kadar tuhaf bir düşünceydi ki, adımlarım duraksadı ve başımı çevirip ona baktım. "Ne?"

Başını bana çevirdi ve "Bu beni şaşırtmaz" dedi. "Bu... şey, bu çılgınlık," dedim ona.

"Anlıyorum," diye hınzırca sırttı, "seni çok memnun ediyor."

Kesinlikle öyle.

Yanaklarımın yandığını hissettim, o da gördü ve sonra hınzırca kıkırdadı.

Sonra bizi durdurdu, yüzümüzü bize çevirdi ve gözlerinin kötü ve bilmiş değil, nazik ve anlayışlı olduğunu gördüm.

Elini pazuma doladı ve sıktı. "Benim güzel Kirke'm, kralın vahşi bir savaşçı. Savaşta ruhunun ona rehberlik ettiğine inanıyor. Onu korur. Onu güçlü tutar. Kimsenin buna yaklaşmasına izin vermez. Onu korumak ve güvende tutmak için her şeyi yapar, tıpkı etini, kemiğini, kalbini, iç organlarını korumak için her şeyi yaptığı gibi. Bir Xacto'nun, bir fahişenin ya da yağma sırasında kaçırdığı bir kızın buna yaklaşmasına asla izin vermez."

Yağma sırasında aldığı kız mı?

Ben daha sormadan bizi tekrar yürütmeye başladı ve şu tavsiyede bulundu: "Ve şimdi, belki de bunu düşünmüyor bile. Eğer bu..." durakladı ve sesinde bir gülümsemeyle, "*şenliklerin* bir parçası değilse, bunu..." elini benimkine uzattı, "*şenliklere* dahil etmeni öneririm" dedi.

"Belki de beni ruhunun yakınında istemiyordur," diye mırıldandım, kıkırdadı ve elimi tekrar sıktı.

"Oh, canım, gördüğüm kadarıyla, bence bu konuda endişelenmene gerek yok."

Hmm.

"Circe!" Başımı kaldırdığımda Narinda'nın başını bizim tarafa çevirmiş bir odadan çıktığını gördüm.

"Narinda!" Ağladım, Diandra'yı bıraktım ve arkadaşımın yanına koştum.

Yanına vardığımda kollarımı ona doladım, o da bana doladı ve kötü bir üvey anne tarafından zalimce ayrılmış ve onlarca yıl sonra yeniden bir araya gelmiş tek yumurta ikizleri gibi kucaklaşırken birbirimizi ileri geri salladık.

Yine de geçit töreninin, avın ve düğün töreninin dehşetini paylaşmak bir kıza bunu yapabiliirdi.

Gövdelerimiz ayrıldı ama kollarımızı birbirimize doladık ve birbirimizin yüzüne gülümsedik.

"Bilmiyorum kraliçem, size dokunmalı mıyım yoksa derin bir reveransla eğilmeli miyim?" diye alay etti.

"Eğer reverans yaparsan kafanı kestiririm," diye karşılık verdim.

Birbirimize sırtttık ve sonra ayıldık. Gözlerim yüzünde gezindi ve sağlıklı görüldüğünü, beslendiğini, sulandığını, gözlerinin o gece gördüğüm istifadan arınmış olduğunu ve mutlu bile olabileceğini gördüm. Onu tekrar kollarıma aldım ve kulağına fısıldadım, "İyi misin?"

Başını salladığını hissettim. "Sen mi?"

"Dayanıyorum."

Kolları sıkılaştı. "Bana iyi davranıyor Circe, sanırım... sanırım..." durakladı ve dudakları kulağıma gelip "Sanırım benden *hoşlanıyor*" diye fısıldadı.

Kıkırdadım ve gövdeyi geri çektim ama kollarımı ona dolamaya devam ettim. "Söylentiye göre, senden çok hoşlandığı için seni odanda tutuyormuş."

Yanaklarının pembeye boyanışını izledim, başladı, sonra beni bıraktı ve omzunun üzerinden o gece onunla birlikte gördüğüm uzun boylu, yakışıklı savaşçıya baktı. Odasının hemen dışında duruyordu ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

"Feetak, Kraliçe Circe, şey... Circe, kocam Feetak," diye tanıttı, eli utangaç ve sevimli bir şekilde kocasıyla benim aramda gidip geliyordu.

Başını bana doğru eğdi. "Kah rahna Dahksahna hahla," diye gürledi göğsünü yumruklayarak, sonra gözleri Narinda'ya döndü. Onların ısınmasını izledim ve karısına doğru ilerledi. Ona usulca bir şeyler söyledi ve "Narinda sahna" diye bitirdi.

Ona baktı ve başını salladı ama yüzündeki yarı şaşkın ifadeden (son birkaç gündür birden fazla kez benimsediğimden emin olduğum bir ifade) söylediklerinin yarısını bile anlamadığını biliyordum.

"Dohno," dedi usulca, ona doğru ilerledi, elini beline koydu, başını eğdi ve ağzını onunkine değdirdi. Yanakları daha da pembeleşti, çenesini önce bana sonra Diandra'ya doğru salladı ve hızla uzaklaştı.

"Seni arkadaşlarına bırakacağım, keyfine bak güzel Narinda," diye tercüme etti Diandra ve Narinda gözlerini kocaman açarak ona baktı.

"Sahna'nın anlamı bu mu?" diye sordu, sesi nefes nefese çıkmıştı. Diandra gülümseyerek, "Gerçekten de öyle canım," diye cevap verdi.

Narinda savaşçısının kaybolduğu yöne bakarken gözleri uzaklara daldı ve fısıldadı, "Tanrım, bunu hep söylüyor."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve Diandra'nın dans eden gözleriyle buluştum. İşlerin yolunda gittiğini görmek için aşk doktoru olmaya gerek yoktu.

Narinda ve onun vahşi hayvanı.

Narinda kendine gelir gibi oldu, Diandra'ya odaklandı ve parmakları onun yanağına gitti. "Ah! Çok özür dilerim! Tanışmamıştık. Ben Narinda."

"Diandra," dedi Diandra, yanaklarına dokunmak için yaklaşarak.

Ayrıldıklarında Narinda, "Şahinvale'den misin?" diye sordu.

"Ben Korwahk'ım ama yıllar önce, evet, Vadi'den geldim."

Narinda önce Diandra'ya sonra da bana gülümsedi. "Bu harika değil mi? Artık konuşabileceğim ve gerçekten anlayabileceğim üç kişi var."

"Evet, oldukça harika," diye cevap verdim.

Zıpladı ve ağladı, "Aman Tanrım! Ne düşünüyorum ben? İçeri gel, içeri gel. Bizimkilerden birinden bize içecek bir şeyler getirmesini isteyeceğim. Bu güneşten kurtulalım."

Narinda bizi aceleyle arabasına bindirirken Diandra'ya gülümsedim ve değişimin dikkat çekici olduğunu düşündüm. Yıllar öncesine benzeyen o gece, Narinda havalı olmayabilirdi ama ağırbaşlıydı. Şimdi ise ilk kez aşık olan bir kız çocuğu gibi davranıyordu.

Kurtarıcım bu dünyadaki ilk gecemde iyi bir yerdeydi ve bundan memnundum. Aklımdan bir endişeyi atmak iyi hissettirdi.

Onun odasına girdik ve benimkine benzemediğini hemen gördüm. Birincisi, o kadar büyük değildi. Ve o kadar çok sandık yoktu. Ne de sandıklar. Ne de şamdanlar. Mobilyalar güzeldi ama ağır oymalı değildi. Yatağın (daha küçük olan) derisinin üzerindeki çarşaf tülündi, güzel bir tül ama ipek değildi. Çok fazla yastık yoktu ve bunlardan sadece birkaçı ipek veya brokarla kaplıydı, geri kalanı pamukla kaplıydı.

Yine de söylemeliyim ki, kıyafeti harikaydı ama gümüş ya da altınla çekilmemişti. Pareosu kırmızıydı, kemeri kırmızı, mor ve mavi örgülüydü ve askılı bluzu mordu. Küpeleri, birkaç bileziği vardı ama benim şıklığımın yanına bile yaklaşamazdı.

Tamam, belki de kraliçe olmak iyiydi.

Yatağına uzandık, kızı bize meyve suyu ve peynir ve üzüm dilimlerinden oluşan bir tabak getirdi ve sohbet ettik. Avdan önce taşınırken ve tutulurken bazı Korwahkça kelimeler öğrendiğini söyledi ama akıcı konuşmaya yakın bile değildi ve belli ki şanslı yaver gitmemişti ve benim gibi neredeyse başından beri bir tercümanı vardı. Ve

Feetak'ın konuşmasını kelimelerle yapmadığı açıktı. Bununla birlikte, söylediklerinin Narinda'nın hoşuna giden şeyler olduğu da açıktı.

Yerleştiğinden emin olduktan sonra konuşmayı o devraldı, gözleri bana geldi. "Senin için çok endişelendim. Kızlarıma ve Feetak'a seni sormaya çalıştım ama ne dediğimi bilmiyorlar ya da cevap *verdiklerinde* ben ne dediklerini bilmiyorum. Kral," başını salladı ve titredi, "korkutucuydu. Her şeyle nasıl başa çıkıyorsun?"

"Biraz zaman aldı ve Diandra'nın yardımı olduğu için şanslıydım ama alışıyorum."

Bana doğru eğildi ve fısıldadı, "Her şey çok garip, sence de öyle değil mi?"

Ona gülümsedim. "Bunu tekrar söyleyebilirsin."

Gülümsememe karşılık verdi ve arkasına yaslandı. "Ama düşünüyorum da, *kötü* bir tuhaflık değil, sadece bir tuhaflık. Yine de buna alışmanın biraz zaman alacağını düşünüyorum."

Ve bu konuda yanılmadığını düşünüyordum.

Diandra'ya döndü. "Ne kadar sürdü?"

"Ben de sizin ve kraliçemiz gibi, bana çok derin ve çok hızlı bir şekilde değer veren bir savaşçı tarafından sahiplenildiğim için şanslıydım. Bu yüzden, söylemekten mutluluk duyuyorum, hiç de uzun sürmedi."

Narinda'nın gözleri bana kaydı ve kocaman oldular. "O iri yarı, korkutucu adam seni şimdiden önemsiyor mu?"

"Uh -" Ben başladım.

Diandra kararlı bir şekilde, "Derinden," deyince Narinda önce ona, sonra da bana baktı.

"Ne kadar güzel değil mi! Oh, Circe, belki de o kadar da kötü olmayacak." Dudağımı ısırdım ama kafasını Diandra'ya çevirip, "Dillerini öğrenmen ne kadar sürdü?" diye sorduğunda bunu fark etmedi.

Böylece Narinda'nın Diandra'ya Korwahk'la ilgili her şey hakkında yaklaşık bin yedi yüz yirmi üç soru sorması, Diandra'nın bu soruları ayrıntılı bir şekilde yanıtlaması ve ardından Diandra'nın geçen haftaki hayatımdan ilginç kesitler sunmasıyla başladı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı Narinda, "sen hastayken senin için bu kadar endişelenmesi ne kadar harika. Neredeyse, bunu söyleyeceğime inanamıyorum ama... *romantik*."

Diandra ışınladı.

"Canavar beni dokuz saat boyunca güneşin altında bıraktı," diye homurdandım, Diandra'nın yüzünde parlayan ışık söndü ve bana dar bir bakış attı.

gözlü bir bakış.

"Ah, seni gördüm," dedi Narinda. "Seninle göz göze gelmeye çalıştım ama beni görmedin ve seni görmek istediğimi söylediğimde Feetak'ın beni anlamasını sağlayamadım. Gece çökmüştü ve nedense beni kürsüye yaklaştırmak istemedi."

Feetak'ın sesi her geçen an daha da iyi çıkıyordu.

Narinda devam etti. "Biraz sıkılmış görünüyordun ama *çok* güzeldin. Tüm o altınlar. Kıyafetlerin *harikaydı*. Ve *mücevherlerin!* Feetak bana bir sandık dolusu mücevher verdi ama sen sadece o kutlama sırasında benim tüm sandığımda olandan daha fazlasını takıyordun."

Evet, işte oradaydı. Kraliçe olmanın iyi bir şey olduğunun kanıtı.

"Dax'ımız altın kraliçesine büyük ödüller yağıdırıyor," diye duyurdu Diandra.

"Görebiliyorum!" Narinda haykırdı, gözleri giysilerimi ve mücevherlerimi taradı, kabul etmeliydim ki yine oldukça muhteşem bir gösteriydi, sonra uzanıp elimi tuttu. "Ama hasta olduğun için üzgünüm, Circe. Şimdi daha iyi olmana sevindim."

"Teşekkürler Narinda," dedim usulca.

"Altın kraliçe," diye cevap verdi Narinda aynı yumuşaklıkla. "Öyle derler," diye karşılık verdim kayıtsızca.

Öleceğim güne kadar hatırlayacağımı bildiğim bir şekilde gülümsedi. Küçüktü, tuhaftı, pek de iyi olmayan anılara bağlıydı ama yine de bir hazineydi.

"Korkunçtu," diye fısıldadı az bile söylediğini. "Ama belki de o kadar da kötü değildik."

Benim de ölene kadar hatırlayacağım ama o ana kadar unuttuğum şu sözleri okudum: "Olan olmuştur ama olacak olan *bizim* onu ne yaptığımızdır."

Gözleri nemlendi ve elimi sıktı, ben de onunkini sıktım, aynı anda kalbime bir şeylerin yerleştiğini hissettim.

Olacak olan, *benim* yaptığım şeydi.

Bunu hatırlamam gerekiyordu.

Dışarıda ani bir kargaşa oldu, hepimizin kafası şamandıra kapaklarına doğru döndü ve sesler içeri girdiğinde acil bir ses duyduk, hepimiz birden ayağa fırladık ve çadırdan dışarı koştuk.

İnsanlar birkaç adım aşağıdaki bir odaya doğru koşuyorlardı ve bağırışlar vardı.

"Neler oluyor?" Bağırırları dinlediğini görebildiğim Diandra'ya sordum.

"Zor durumdaki bir çocuk" diye cevap verdi, üçümüz birbirimize baktık ve hepimiz koşarak odaya gittik. Odayı çevreleyen grubun dışına çıktığımızda insanlar beni fark edip geri çekilmeye ve kraliçelerine yol açmaya başladılar. Kızlarımı öne çektim ve odaya vardığımızda, hemen dışarıda bir çocuk vardı, belki iki ya da üç, yüzü morarmıştı ve açıkça nefes almıyordu. Annesi onu sallıyordu, korku yüzünü kaplamıştı.

"Tanrım," diye fısıldadım onun sıkıntısına tanıklık ederken, sonra yerde büyük bir kuru et parçası olduğunu fark ettim. "Kahretsin, çocuk boğuluyor!" Hiç düşünmeden bağırdım ve ileri atıldım.

Biraz çaba harcadım ama çocuğu annesinin kollarından çektim, yaptıklarım karşısında çığlıklar ve bağırmalar oldu ve onu geri almam için beni tırmaladı ama onu görmezden geldim, sırtını önüme çevirdim ve babamın tüm nakliyecilerine aldırđığım sağlık ve güvenlik dersinde öğrendiğim Heimlich manevrasını yaptım. Dört kez ihtiyatlı bir şekilde (yaşı ve cüssesi göz önüne alındığında) yutkundu ama sonunda et ağzından fırladı ve anında havasız kaldı.

Bir sonraki güçlü yudumunu geri emerken, onu annesinin kollarına çevirdim ve kolları güçsüzce boynuna dolandı. Kıcının üzerine yığıldı, yüzünü onun küçük boynuna gömdü ve gözyaşlarına boğuldu.

Shoo. Sağlık ve güvenlik dersi için Tanrı'ya şükürler olsun. Sonunda çocukların onları bu derse soktuğum için bana ettikleri tüm dırdırlara değdi.

Anne ve çocuğa gülümsedim, saçlarına dokundum, sonra onunkine dokundum, sonra dönüp beni sessizce izleyen bir yüzler denizini gördüm.

Oh adamım.

Bütün gözler üzerimdeydi ve hiç ses çıkmıyordu.

Kahretsin, *şimdi* ne yaptım ben?

Sonra biri aniden bağırdı, "*Kah rahna Dahksahna hahla!*" "*Kah rahna Dahksahna hahla!*" bir başka bağırış havayı kirletti.

Sonra bir tane daha. Ve bir tane daha. Sonra bir ilahi. Sonra alkışlamaya başladılar. Tanrım. Sadece Heimlich manevrasıydı.

Kulaktan kulağa gülümseyen Diandra'ya ve bana komik bir şekilde bakan ama yine de kocaman gülümseyen Narinda'ya baktım. Sonra Diandra'ya gözlerimi devirerek kakhahalar atmasına neden oldum.

Sonra kalabalığa döndüm ve ellerimi kaldırıp avuç içlerime bastırarak slogan atmayı kesmelerini sağladım. Birkaç avuç içi baskısı gerekti ama ben onların

Kraliçe, kocam herkesin kıcını tekmeleyebilir, bu yüzden hemen sustular.

Uzaklaşmaya başlamıştım ki elimi tuttular ve anneye baktım, hala çocuğuna sıkı sıkı sarılmıştı ama elimi öpüyordu.

"Shahsha, shahsha, shahsha kah rahna Dahksahna hahla. Shahsha," diye elime doğru fısıldadı ve ben de onun yanında dizlerimi kırarak çömeldim, elimi yavaşça kavradığı yerden çektim ve parmaklarımı dudaklarına dokundurdum.

"Önemli bir şey değil, geldiğim yerde herkes bunu nasıl yapacağını bilir," dedim ve Diandra'nın tercüme ettiğini duydum. "Ve benim için bir zevkti," diye ekledim, Diandra tercüme etti, sonra gülümsedim ve fısıltıyla "Nahrahka" diye bitirdim.

Bana başını salladı, gözleri kocaman ve minnettardı. Ben de başımı salladım, ayağa kalktım, *insanlarıma* başımı salladım, sonra Diandra, Narinda ve ben Narinda'nın odasına geri döndük.

Bölüm On Dört

Kırılma Noktası

Geceydi ve Diandra'yı kamları dolaşmaya ikna etmiştim çünkü serin havada dışarıda olmak güzeldi, kamlar arasındaki patikaları aydınlatan her altı ya da yedi metrede bir toprağa saplanmış meşaleler rahat bir parıltı yayıyordu ve ben de bacaklarımı uzatmak istiyordum.

Güzel bir gündü. Korwakh'la bir gün daha, bu dünyada uyandığım bir gün daha, bunun benim hayatım olabileceğine dair bir ipucu daha, eski hayatım sonsuza dek benim için kaybolabilirdi ve imkansızı başaramazsam, ne olduğunu anlayıp tersine çeviremezsem, buna alışmak zorunda kalacaktım.

Artık Narinda ve Nahka da yanımdaydı. Narinda'nın odasında biraz daha vakit geçirdik, o Diandra'ya sorular sordu, Diandra cevapladı ve sonra Diandra ikimize de Korwakh dili dersleri verdi. Sonra odanın dışından bir "poyah" sesi duyduk ve boğulmakta olan çocuğun annesi Nahka içeri girerek bize akşam yemeği ikram etti.

Kabul ettik çünkü Diandra Nahka'yı tanıyordu ve bize onun çok sevimli olduğunu söyledi; çünkü Narinda'nın rüyalarında bu dünyadan göçüp gideceği konusunda ciddi şüpheler vardı ve komşularını tanıması onun için iyi olacaktı; ve çünkü bu benim hayatım ve bu insanlar benim insanlarım olabilir, bu yüzden onları tanımam gerekir diye düşünmeye başlamıştım.

Dil engeline ve Diandra'nın tercüme etmek zorunda kalmasına rağmen, Nahka ile akşam yemeği kızlar arasında her zaman olduğu gibiydi. Bolca yemek, bolca şarap, hayatlarımızdaki erkekler hakkında bolca konuşma (Nahka da savaşçı bir eşti, kocasının adı Bohtan'dı), Nahka oğlundan (boğulmakta olan çocuk) ve yeni doğan kızından bahsetti, Narinda ve ben topraklarımızdan bahsettik ve son olarak bolca kahkaha vardı.

Yakında tekrar yapmak üzere söz vererek ayrıldık, Narinda onu odasına geri götürdükten sonra bana ve Diandra'ya sarıldı, ben de Diandra'yı yürüyüşe çıkmaya ikna ettim. O da kabul etti, böylece her zamanki gibi fener ışığında yürüyorduk, bedenlerimiz birbirine yakındı, elim onun dirseğine dolanmıştı, diğer eli de benimkini sarıyordu.

"Uh... Diandra?" Ben
seslendim. "Evet, canım," diye
cevap verdi.

"Tüm Korwakh'lar bir ruha sahip olduklarını mı düşünüyorlar yoksa sadece savaşçılar mı?" "Tüm Korwakh'lar bir ruhları olduğuna inanıyor," diye yanıtladı.

"Yani... uh, onlar ruhani mi?"

Eli benimkini sıktı ve sadede geldi. "Gerçekten ne soruyorsun, Circe?"
Çadırın dışında ateş yakan bir kadına gülümsedim ve "Tanrı'ya inanıyorlar mı?" diye sordum.

"Tanrı mı?"

"Evet, Tanrı. Daha yüce bir varlık, her şeye gücü yeten bir güç, ilahi bir yaratıcı, bu tür şeyler" diye açıkladım.

"Sadece bir tane mi?" diye sordu ve ben de ona baktım. "Pardon?"

O da bana baktı ve yüzü şaşkındı. "Sizin ülkenizde sadece tek bir tanrı mı var?"

Yolumuza dönüp baktım ve başımı salladım. "Hem evet hem hayır. Farklı insanlar farklı şeylere inanır ve bazılarının dua ettikleri birden fazla Tanrı vardır ama ben... Ben sadece bir tanesine inanırım."

"Alışılmadık," diye mırıldandı.

Diğer elimi kaldırıp onunkinin üzerine koydum ve sıktım. "Ne olmuş yani? Korwahk bir tanrıya ya da tanrılara inanır mı?"

"Öyle, canım. Çok sayıda tanrıları var ve her bir kişi için hangi tanrının daha yüksek bir varlık olacağını seçiyorlar. Aslan Tanrı, Yılan Tanrı, At Tanrı, Çakal Tanrı, Kaplan Tanrı ve Gerçek Anne vardır. Çoğu kadın Gerçek Anne'ye dua eder. Sanırım," eli benimkini okşadı, "kralınız Kaplan Tanrı'ya dua ediyor."

Ben de bundan şüphelenirdim.

Konuşmaya devam etti. "Onların tapınakları yok, sunakları yok, kiliseleri yok. Kutsal erkekleri ya da kadınları yok ve tılsım taşımıyorlar. Bir kişiye, yere ya da nesneye ruhani bir önem atfetmezler. Ruh içeridedir, dualar sessizdir, ibadet bireysel ve kişiseldir. Yetişkinler yetişkinlerle tartışmaz. Tanrıların ve içsel ruhların öğretilerini aktaranlar ebeveynlerdir ve çocuklarının kendi bağıllık biçimlerini benimsemelerine izin verirler."

İlginç. Ve biraz da havalı.

"Yani, eğer ruhani iseler, um..." Sustum.

"Evet?" Diandra sordu.

Kahretsin.

İşte başlıyoruz.

"Şey, daha önce aklımdan çıkaramadığım bir şey söylediniz. Eğer Korwahk ruhani bir şeyse, doğru olmayan bir şey.

Lahn'ın bir kadını yağmaladığından bahsetmişsiniz -"

Bizi durdurup bana döndüğünde konuşmayı bıraktım ama elimi bırakmadı.

Oh adamım. Bunun iyi olmayan bir anlama geldiğini biliyordum. Gözlerine baktım ve konuştu.

"Horde'a saygı duyulur," dedi yumuşak bir sesle, "herhangi bir tanrıdan bile daha fazla. Bunun *nedeni* Korwahk ulusunu korumaları ve üzerine zenginlik yağdırmalarıdır. Ve bunu yağmacılıkla yapıyorlar."

Evet, bu hiç iyi değildi.

"Yağmacılık mı?"

Fısıldadım.

Başını salladı. "Korwahk, Maroo, Keenhak ve yakın ve uzak diğer komşu uluslar gibi savaşan bir ulus. Ama Korwahk diğerlerinin sahip olmadığı zenginliklere sahip. Altın ve gümüş damarları. Yeryüzünde büyük bir elmas zenginliği. Zümrüt ve yakut madenleri. Diğer uluslar bu zenginliklere göz diker ve kendi topraklarına katmak için sık sık savaşırlar. Horde, topraklarımızı işgal eden, Korwahk halkını öldüren, kadınlarımıza tecavüz eden bu ordulara karşı at sürüyor. Ve Horde bu orduları geri püskürtmekte ve topraklara barış getirmekte *asla* başarısız olmaz, Circe. Korwahk savaşçılarının kanına büyük borçludur."

"Bunu görebiliyorum," dedim usulca.

Bir nefes aldı ve devam etti, "Hükümet yok, kanun yok, ama doğru ve yanlış herkes tarafından biliniyor ve yanlış, Horde arasındaki Dax ve onunla birlikte seyahat eden ve ona hizmet edenler ve yerleşim yerlerindeki yüksek danışmanlar tarafından ağır bir şekilde cezalandırılıyor. Bu nedenle, bir hükümet, yol ve benzeri şeyler yapmak için kurulmuş bir hazine olmadığından, Dax halkını vergilendirmez ve Korwahk Horde kendi zenginliklerini arttırmak için komşu uluslara at sürer."

Tamam, bunun kötü kısım olduğunu tahmin ediyordum.

"Devam et," diye ısrar ettim, bilmeye ihtiyaç duyuyor ama aynı zamanda bilmek istemiyordum.

Bizi çevirdi ve tekrar yürümeye başladı. "Vahşice, bunu kabul ediyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Ama Sürü at sürüyorsa ve bir köy onların geldiğini biliyorsa, eğer akıllılarsa, Sürü'nün köylerini yağmalaması için adak adarlar. Sürü adakları alır ve yoluna devam eder. Eğer köy akıllı değilse ve adakta bulunmazsa ya da adak Dax tarafından çok az olarak değerlendirilirse, köye karşı at sürerler ve hak ettiklerini düşündükleri şeyi köyden alırlar."

Boğazımı temizledim ve yürüdüm ama tek kelime etmedim.

Diandra elimi sıktı ve sessizce konuşmaya devam etti. "Ve yağma yapıyorlar canım, hem de acımasız, savaşçı bir kabileden bekleyebileceğin gibi yağma yapıyorlar. Bunu söylediğimde hoşuna gitmediğini biliyorum ama bu onların tarzı, hep böyle oldu." Bir an sessiz kaldı ve sonra sesi daha da kısıldı, "Seni tanıdıkça aklının döndüğünü tahmin edebiliyorum."

Bu konuda yanılmadığını söylemek gerekir.

"Ancak kralınızın Xacto'dan vazgeçmeyi kabul etmesinin beni çok şaşırttığını sizinle paylaşacağım. Bu da onların tarzıdır ve herkes kendini bildi bileli böyledir. Bu fevkalade bir taviz, canım ve bunun kıymetini bilmeli, onu değerli tutmalı ve Dax'ın bunu yaptığı için asla pişmanlık duymaması için ona bakmalısın. Ama şunu da söylemeliyim ki, artık *senin* halkın olduğunu kabul etmen gereken halkının yöntemlerine karşı konuşursan, korkarım ki bunun pek de olumlu bir sonucu olmayacaktır."

Yanıt vermedim çünkü ben de aynı şeyden korkuyordum.

Diandra içini çektikten sonra anlatmaya devam etti. "Bu zenginlikleri, paraları, köleleri, hepsini geri getiriyorlar. Köleler satılıyor ve çadırlar inşa ediyorlar, madenlerde çalışıyorlar, evlere hizmet ediyorlar, Korwahk için daha iyi bir yaşam sağlıyorlar. Sikke ve diğer ganimetler kullanılır ve takas edilir, eşlere verilir, onlar da çiftçilerden ve zanaatkârlardan mal sipariş eden tüccarlara gümrük sağlar. Bu faaliyetler Korwahk yaşamının temelini oluşturur. Sürü halklarının üzerine ne kadar çok yağarsa, Korwahklar o kadar iyi yaşar, Sürü'ye o kadar saygı duyarlar. Bu onların döngüsü, geleneği ve *yoludur*."

"Tamam," dedim ve sesim titredi, "ama kadınlara ve kızlara tecavüz etmek ve mallarını çalmak için insanları öldürmek?"

"Bu onların yaşam biçimi," dedi basitçe.

"Kadınlara ve kızlara tecavüz etmek mi?" Sessizce sordum, başımı salladım ve itiraf ettim, "Lahn bunu yapıyor, Diandra, söylemeliyim ki midemi bulandırıyor."

"O zaman bunu yapmasını engelleyin."

Ben yürümeyi bırakınca Diandra da bıraktı ve bana döndü. "Pardon?" diye sordum.

"Onunla konuşup Horde'un yöntemini değiştirmeye ikna edemezsiniz. Onu ikna edebilseniz bile, savaşçıların yönetmeye ve onlara savaşırken ve yağmalarken uygun gördüklerini yapamayacaklarını söylemeye çalışırsa, bunu bir zayıflık olarak görürler. Doğru ve yanlış bilinse de, bunlar temel bilgilerdir ve

Korwahk'lar çoğunlukla istediklerini yaparlar. Nasıl işlediğini bilmiyorum ve Yeşil ve Marhac Denizlerinin ötesindekiler bunu vahşet olarak görüyorlar ve belki de öyle, ama Korwahk için bu işliyor. Ulus barış, zenginlik ve güvenliği bilir. Eğer bir ordu istila ederse, Horde harekete geçer ve kısa sürede buna bir son verir. İşte budur. Dortak ve gelinine benziyor. Diğer savaşçılar onu istismar ettiğini biliyor ve sizi temin ederim ki birçoğu bunu aşağılayıcı buluyor ama o bir savaşçı, eğitime katlandı, ulusuna zenginlik yağdırmak için kan akıttı. Odasında ne yaptığı ve Horde'un elde etmesine yardımcı olmak için ne yaptığı konusunda hiçbir yargıda bulunmayacaklar. Bu onların işi değil ve Horde'a hizmet ettiği sürece ona karşı asla hareket etmeyecekler."

"Peki, Lahn'ı nasıl durdurabilirim?"

Gülümsedi ve bir elini yanağıma götürerek yüzünü benimkine yaklaştırdı. "Ben de bu yaşam biçimini anlamakta büyük güçlük çektim. Bu, özellikle de bu, bana pek iyi gelmedi ve kabullenmem uzun zaman alan tek şey buydu. Horde'un bunu yapmasından hoşlanmadım ama özellikle de kocamın bunu yaptığını bilmekten hoşlanmadım ve o yaptı, sevgili Circe, biz evlendikten sonra bile yaptı."

Gözlerimi kapattım.

Diandra konuşmaya devam etti. "Ben de bunu yapmasını engellemenin bir yolunu buldum." Gözlerimi açtım.

"Nasıl?" Fısıldadım.

Elini bıraktı. "Seerim bir sefer olduğunda bana hep söylerdi. Çoğu durumda eşler savaşçılarla birlikte kalır. Eşler genellikle yakın tutulur. Bu yüzden, bir gece önce *ve o sabah* ihtiyacı olan *her şeyi* aldığından emin oldum, ihtiyacı olan her şeyi benden aldı, böylece başka birinden alma ihtiyacı hissetmeyecekti."

Ne demek istediğini anladım.

"Başka bir deyişle, onun beynini siktin," diye gülümseyerek cevap verdim.

"Ee..." diye mırıldandı ve sonra sıırttı, "eğer demek istediğini anladıysam, evet sevgili dostum, onun beynini siktim."

Elimde değildi, konu berbattı ama Diandra'nın bunu söylemesi beni kıkırdattı.

Sonra kıkırdamayı kestim ve "Aferin" diye fısıldadım.

Sırıltısı bir gülümsemeye dönüştü ve cevap verdi, "Gerçekten de. Ve taktığım işe yaradı. Bundan bahsetmezdi ama seferden toprak, ter ve kan kokarak dönerdi ama bir daha asla kadın kokusu duymazdı." Başını salladı

akıllıca. "Savaşçınızdan ihtiyacınız olanı almanın yolları var. Sadece onları bulmak için zeki olmalısınız."

Olacak olan, benim ne yaptığımdır.

"Doğru," diye fısıldadım, bir an gözlerimin içine baktı, sonra tekrar akıllıca başını salladı ve bizi yürümeye geri döndürdü.

Tanıdık çevreden odama geri döndüğümüzü anlayabiliyordum ve ata bindiğimizde başka bir düzeni nasıl öğreneceğimi ya da Hadım'ın Daxshee'yi her zaman aynı şekilde kurup kurmadığını merak ediyordum.

Sonra Seerim'i ve yaşını merak ettim.

"Seerim artık Horde ile mi yolculuk ediyor?" Diandra'ya sordum.

"Bazen, baskınlar sırasında, eğer isterse, ama genç savaşçıların eğitiminden sorumlu ve bu onun konsantrasyonunun çoğunu alıyor. Seçim sırasında, kırması gereken on yeni çocuk aldı ve birlikte çalıştığı diğer yirmi çocuğun sorumluluğunu da üstlendi. Bu işle oldukça meşgul ve bu önemli bir rol. Sadece yaşlandıkça onurlandırılan savaşçıların gençlerin eğitimini üstlenmesi gerekir. Bunun nedeni yeteneklerinin Dax tarafından arzu edilir görülmesi ve bu savaşçıların uzmanlıklarını aktarmalarını istemesidir. Bu büyük bir iltifattır."

Gururla konuştu ve cham görüş alanıma girdiğinde elini sıktım. "Aferin Seerim," dedim usulca.

"Gerçekten de öyle," dedi dalgınca, ona baktım ve sonra bakışlarını takip ettim.

İşte o zaman daha önce fark etmediğim bir şeyi fark ettim. Odamın dışında iki savaşçı duruyordu. Feetak ve Lahn'ın oyun gecesi konuştuğu sırtan kişi.

Artık sırtıtmıyordu, kaşlarını çatmıştı, tıpkı Feetak gibi ve bizi gördükleri anda odama döndüler, eğildiler ve içeri girdiler.

"Bir şeyler mi oluyor?" Diandra ve ben yaklaşırken sordum.

"Bilmiyorum," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Ama bildiğim bir şey var, yakında göreceğiz." Makama vardık ve ilk ben girdim. Mum ışığı vardı ve mekân savaşçılarla doluydu. Feetak ve sırtkan olan, bir başka sık sık Lahn, Seerim ve Lahn ile konuşurken görülür.

Gözlerim hiç de iyi bir ruh hali içinde görünmeyen Lahn'a takıldı. Tereddütle gülümsemeye başladım ve "Selam" diye fısıldadım.

İşte o zaman kırılma noktasını başlattı.

Bana doğru iki hızlı ve öfkeli adım attı, kolu aşağıya inip vücudunu geçti ve ben niyetini anlayamadan kolunu savurup bana vurdu

elinin tersiyle elmacık kemiğime vurdu.

Bunu tüm gücüyle yaptı ve bu nedenle görüşüm beyaz ışıklardan oluşan bir havai fişekle patladı, acı veren ağrı elmacık kemiğimden yayıldı, gözümü, yüzümü ve beynimi delerek kafatasımın içine çarptı ve yana doğru uçtum ve derilerin üzerine düştüm.

Diandra'nın, "Circe, sen -?" diye başladığını duyduğumda gözlerimi kırıştırtıyor ve dayanılmaz acının azalmasına odaklanıyordum. Başımı çevirdiğimde Lahn'ın onu öyle bir güçle geriye ittiğini gördüm ki, kocasının üzerine uçtu. Seerim onu yakaladı, parmakları pazılarına kapanırken onu sabit tuttu ama şefkatle değil. Acı azalırken belli belirsiz fark ettiğim üzere o da çok kızgın görünüyordu.

Lahn bağırarak bir şeyler söylüyordu ve gözlerim ona kayınca öfkeli bir şekilde bana baktığını gördüm. Elim elmacık kemiğime gitti ve şaşkınlıkla ona baktım.

"O... o benden... tercüme etmemi... istiyor," dedi Diandra duraksayarak ve ardından Korwahk dilinde hızlıca bir şeyler söyledi.

Hiçbir şey söylemedim, sadece kocama baktım.

Lahn'ın öfkeli gözleri, daha fazla kelime hırladığında ve Diandra konuşmaya başladığında beni terk etmedi.

"O... Dax... senin nerede olduğunu bilmediğini söylüyor. Seni aradıklarını söylüyor. Muhafız olmadan asla Cham'den ayrılmaman gerektiğini söylüyor." Durakladı ve Lahn gülemeye devam etti, sonra devam etti. "Kraliçe olduğunuzu, bunu ve olası tehlikeleri anlamanız gerektiğini ve asla ama asla muhafızınız olmadan odayı terk etmemeniz gerektiğini söylüyor." Durdu ve sonra, "Circe, çok özür dilerim, ben -" dedi.

Elimi yüzümden çektim, avucumu ona doğru kaldırdım ve o da konuşmayı kesti.

Lahn konuşmayı bırakmıştı ama kara gözleri hâlâ öfkeyle doluydu ve benimkilere o kadar şiddetli bakıyordu ki ateşi gerçekten *hissedebiliyordum*.

Ve hiç umurumda değildi.

Ayağa kalktım ve vücudumu ona doğru çevirdim.

Sonra konuştum ve ben konuştuğumda Diandra da konuştu.

"Babam annemi severdi. Onu derinden seviyordu. Mükemmel bir çift olduklarını söylerdi. Ben on yaşındayken annem öldürüldü." Diandra konuşmayı kesti ve yumuşak bir nefes alışını duydum ama sonra devam etti çünkü ben durmadım. "Bunu asla atlatamadı. Onu asla unutamadı. Asla. Ve bana

Bana normalde vereceği sevgiyi ve ona vereceği sevgiyi verdi. Benim değerli olduğumu dűşünüyor ve bana öyle davranıyordu. Bunun nedeni onun kızı olmamdı ama aynı zamanda annemin ona verdiği en önemli şeydim ve ondan geriye kalan tek şey bendim." Yutkundum ve sözlerimin Lahn'ın öfkesini delip geçmeye başladığını gördüm ama bunu da umursamadım ve konuşmaya devam ettim. "Ve kendime söz verdim, babam gibi beni derinden sevecek ve bana dünyadaki her şeyden daha fazla değer verecek bir adam bulacağıma *yemin ettim*."

Lahn'ın vücudunun kilitlendiğini gördüğümde konuşmayı bıraktım. Sonra devam ettim.

"Bana tecavüz ettin," diye fısıldadım ve Diandra yumuşak bir sesle konuştu, "ve bir şekilde seni affetmeyi içimde buldum. Bana vereceği zararı söylememe rağmen beni yakıcı güneşin altında bıraktın ve ben seni affettim. Bu senin dünyan, bu senin yolun ve ben bununla mücadele ettim ama kabul ettim." Nefesimi tuttum ve devam ettim, "Ama şu anda yaptığın şeyi, tüm masumiyetimle bir şey yaptığımda öfkeni benden çıkarmanı affedemem ve affetmeyeceğim. Sen kendi gücünün farkında değilsin ama bu güç çok büyük, erkekleri inekleştirecek kadar büyük ama ben erkek değilim. Ben bir kadını, *senin* kadını ve sen *tüm gücünü* bana karşı şiddet kullanarak kullandın ve bu, kah Dax, *affedilemez*."

Vücudunu tamamen hareketsiz tutarken aynı zamanda gözlerimi de tuttu.

Sözlerimi bitirdim ve bunu sessizce yaptım, "Babam onurlu bir adamdı ve bana değer verilmesini isterdi. Eğer burada olsaydı, o ve tüm adamları, bana verdiğiniz zarardan beni korumak için Horde'unuzun kılıçlarına kurban giderdi. Bunu yaparlardı ve yapmadan önce de *gözlerini kırpmazlardı*. Ve bu yüzden, ruhumun derinliklerinde bildiğim için ve bana verdiği her şeyden, bana gösterdiği tüm sevgiden dolayı, karşılığında onu bu dünyadaki her şeyden daha çok sevdim. Ona saygı duydum. Onu tanıdığım tüm erkeklerden daha çok onurlandırdım. Ama o artık benim için kayıp. O öldü ve bu nedenle beni korumak için burada olamazdı ama şunu bilmelisiniz ki kralım... eğer sizi tanısaydı, sizden hoşlanmazdı."

Konuşmayı bıraktığımda göğsümün hızla inip kalktığını fark ettim ve gözlerimi gözlerime diktim.

Sonra "Tahkoo tan!"* diye bağırdı ve bağırdığı anda çadırın boşaldığını hissettim ama gözlerimi Lahn'dan ayırmadım.

Yalnız kaldıktan sonra uzun süre birbirimize baktık, Lahn kıpırdamadan duruyordu, ben nefes nefese kalmıştım ki o sakın bir sesle, "Vayoo

anşa."

Başımı salladım ve fısıldadım, "*Asla*. İyi ve her zaman için, beni kaybettin. Na me lapay kah Lahn. Artık değil. "**

İrkilmesini izledim ama bu da umurumda değildi.

Kendine geldiğinde, "Vayoo anşa, kah rahna fauna" derken sesi yumuşaktı.

Başımı tekrar salladım ve hareket ettim. Onu atlatarak sandıkların yanına gittim ve kaçacak yerim olmadığını düşünerek dizlerimin üzerine çöküp bir gecelik almak için sandığı açtım. Gidecek hiçbir yerim yoktu. Saklanabileceğim ve boğazımı yakan gözyaşlarımı bırakabileceğim başka bir *odam* bile yoktu.

Bana ulaşmadan önce bana doğru geldiğini hissettim, sonra kolları arkamdan etrafıma dolandı, benimkileri önüme sıkıca hapsetti ve beni ayağa kaldırdı. Beni kendine yakın tuttu ve yüzü boynuma gelecek şekilde belimden eğildi. Orada daha yumuşak sözler söyledi ve ben de beni hapseden kollarını sertçe ittim ama her zamanki gibi hiç karşılık vermedi.

Boğazımdaki yanma, elmacık kemiğimde hâlâ hissettiğim acıyla yarışacak kadar arttı ve sinüslerimde gözyaşlarının ek sızısını hissettim.

Kollarımı kurtarmak için bir kez daha hamle yaparken "Bırak beni," diye fısıldadım.

Daha yumuşak sözler söyledi ve ben yine sarsıldım. Sonra beni bıraktı, uzaklaşmaya başladım ama bunu yapamadan havaya kalkmışım, kollarına sarılmışım ama kolları çelik bantlar gibiydi, beni yakınıma kilitlemişti. Sırtımı eğip doğrulmaya çalıştım ama boşunaydı. Döndü ve yatağa doğru iki uzun adım attı, oturdu ve sonra yanına düştü, sırtım yatağa dönüktü, kalçalarım onun kucağında, uyluklarım onunkilerin üzerindeydi ve boğazımdan kopan hıçkırığı yutamadım, çadırı kederin sesiyle doldurdum.

"Kah Lahnahsahna Circe," diye fısıldadı, eliyle başımı kavrayıp göğsüne bastırırken diğer koluyla beni olduğum yerde kilitledi.

"Bırak beni," diye göğsüne doğru hıçkırdım, ellerim yüzümün iki yanında göğsüne yaslanmıştı, itiyordum ama hareket etmiyordu. Pes ettim ve "Bırak beni" diye fısıldadım.

Gitmeme izin vermedi, ben ağlarken yüzümü göğsünde tuttu ve kolunu bana sımsıkı sardı, hıçkırdım, haykırdım, her şeyi içime attım. Her şeyi. Hissettiğim her şeyi. Günlerdir aklımdan çıkmayan her şeyi. Bu dünyada olmak ve nedenini bilmemek. Avlanmak ve tecavüze uğramak. Kafam karışık ve incinmiş olmak. Zinciri bana bağılyken bir adamın ölümünü izlemek. Dünyamı, babamı, işimi, arkadaşlarımı, kültürümü ve bildiğim her şeyi kaybetmek. Arkadaş bulmak ve aynı zamanda dostluklar kurmak

kopup kopmayacaklarını bilmeden. Ve anlamadığım bir adama aşık olmaya başlamaya karşı mücadele etmek, yolları beni korkuttu ve itti ama inkar edemediğim bir şey tarafından ona çekildim çünkü sadece... o... *güçlüydü*.

Ve sonra, kudretli kolunu bir kez savurdu, aşktan düştü ve o kadar acımasız bir çarpışmayla yere indi ki, beni paramparça etti.

Başka bir deyişle, çok fazla gözyaşı döktüm.

O kadar çoktu ki, beni tüketti. Çok fazla duygu vardı, hepsini dışarı çıkaramıyordum, bu imkansızdı, çaba beni öldürecekmiş gibi hissediyordum ve vücudum hayatta kalmak için kapanmak zorunda kalıyordu.

Bu yüzden gözyaşlarım akmaya devam ederken bile Lahn'ın kucaklayan kollarında uykuya daldım.

* * * * *

Gece uyandığımda hala Lahn'ın kollarındaydım ve hiç tereddüt etmeden çekildim, yuvarlandım ve yataktan kalktım.

Mum ışığı her zaman olduğu gibi hâlâ parılıyordu, geceleri onları hiç söndürmezdi ve bana sandıklara doğru yol gösterdi. Birini açtım, bir gecelik seçtim, çıkardım, giysilerimi ve mücevherlerimi çıkardım, onları umursamadan ayaklarımın dibindeki kilimlere bıraktım ve sonra geceliği üzerime geçirdim.

Sonra kapakların yanındaki post yatağına geçip uzandım, başım minderlere, sırtım yataktaki Lahn'a dönüktü.

Kollarını bana doladı, beni tekrar göğsüne bastırdı ve yatağa geri döndüm. İpeği altımızdan çekip aldı, üzerimize örttü ve sonra beni vücudunun altına çekti, ağır bacakları benimkilere dolandı, kolları neredeyse tamamen üzerime dolandı, ağırlığı beni yatağa sabitledi.

Her zamanki gibi, kaçış yok.

Ben de elimdeki tek yolla kaçtım.

Yüzümü başka tarafa çevirmek için boynumu büktüm.

Ama ben Lahn'la birlikteydim ve Lahn da Lahn olduğu için bana bunu bile vermedi.

Büyük eli çenemin etrafında kıvrıldı ve başımı ona bakacak şekilde çevirdi, sonra parmakları başımın yan tarafındaki saçlara kaydı, başparmağı yanağıma dayandı, yüzümü boğazına doğru zorladı ve orada tuttu.

Boğazımdaki yanmayı hissettim ve gözyaşlarına karşı verdiğim mücadeleyi yüksek sesle ileten derin bir nefes aldım.

Lahn'ın parmakları kafa derimde gerildi ama onun dışında eli hareket etmedi.

Benden çok şey aldı, elimde kalan her şeyi, ama onları geride tutmayı başardım.

Nefesim düzleştğinde, savaşımı kazandığımı bildirdiğimde, Lahn'ın boynu büküldü ve parmakları tekrar kafa derime hafifçe gerilirken dudaklarını saçlarımda hissettim.

Orada fısıldadı, "Na lapay kah rahna Dahksahna. Na lapay kah Lahnahsahna. Na lapay kah Circe. Fahzah, Circe. *Fahzah*. Farzah kay markan nahna rah ruhnee zo kay. *Farzah*. Kuvoo sah, Circe, loot farzah danhay. ****

Korwahk dilini çok iyi bildiğim söylenemezdi, yakınından bile geçemezdim ama ne dediğini anlayacak kadar biliyordum.

Ve bunu söyleme şeklinden, gerçekten ciddi olduğunu anladım.

Ve işte oradaydı, başka seçeneğim yoktu, kaçışım yoktu, hiçbir şeyim yoktu.

Bu yüzden gözlerimi kapattım, bedenimi rahatlamaya zorladım ve uyumaya çalıştım.

Bunu başarmam biraz zaman aldı ve ben dışarı çıkana kadar eli başımdan hiç ayrılmadı ve ben dışarı çıktığımda, *dışarı* çıktım.

Bu yüzden ne Lahn'ın elinin boynuma dolanmak için aşağıya indiğini ne de başparmağının yüzümü ona göstermek için çeneme şefkatle bastırdığını hissettim.

Ve son olarak, dudaklarının dudaklarıma değdiğini hissetmeden önce kolu etrafımda kıvrıldı, beni daha derine çekti ve sonra uykuya daldı.

*Çeviri: "Bizi yalnız bırakın!"

**Çeviri: "Sen benim Lahn'ım değilsin."

***Çeviri: "Sen benim altın kraliçemsin. Sen benim dişi kaplanımsın. Sen benim Circe'imsin. Her zaman, Circe. *Her zaman*. Altınının benden alınmasına asla izin vermeyeceğim. *Asla*. Bunu anla Kirke ve asla unutma."

On Beşinci Bölüm

Hediyeler

Daxshee'nin sklme ve toplanma sesleri etrafımı sarmıştı ama ne gördüm ne de duydum.

Tamamen kafamın içindeydim.

O dünyada olmak iyi bir yer değildi ve kafamın içinde olmak da çok daha iyi değildi.

Yine de daha iyiydi, bu yüzden oraya gidecektim.

Lahn'ın beni vurmasından sonraki gün öğleden sonra erken saatlerdi ve beni uyandıran (yatağımızda tek başıma, ekleyebilirim) odayı işgal eden seslerden toparlanmanın çoktan başladığını anladım.

Yatağa girdiğim anda kızlarım harekete geçti, beni beslediler, yıkadılar, kraliçe gibi giydirdiler ve sonra da yolculuk için eşyalarımızı toplamak üzere hızla işe koyuldular.

şimdi dışarıda büyük, yumuşak bir postun üzerinde, beni güneşten korumak için eğimli bir şekilde yerleştirilmiş bir gazlı bez parçasının altındaki minderlerde oturuyordum. Önümde el değmemiş bir tabak yemek, bir sürahi su, bir fincan vardı ve Ghost etrafta yuvarlanıyor, kızlarımdan birinin onun için yaptığı bir oyuncakla oynuyordu (başka bir deyişle, o şeyi parçalara ayırıyordu).

Etrafta yoğun bir hareketlilik, koşuşturma vardı ve muhtemelen on dört ya da on beş yaşlarında olan altı genç adamın, hepsinin uzun boylu, formda ve kaslı olduğu göz önüne alındığında, eğitimdeki Horde savaşçılarının Lahn'ı ve cham'imi aşağı çekmesini dikkatle izledim.

Bu işte iyiydiler. Glydler, hızlıydılar ve belli ki biraz pratik yapmışlardı.

Sonra onu çadırın etrafında görmeden önce hissettim. O ham, acımasız enerjiyi. Lahn geliyordu.

Hazırlandım ve sonra üzerinde postları, çizmeleri ve bir gün önce ördüğüm sa örgüsünden başka bir şey olmadan bana doğru ilerlediğini gördüm.

İyi hareket ettiğini fark ettim. Küçüklüğünden beri vücudunun ne yapabileceğini bilmek ve her santimine hükmetmek üzere eğitilmişti ve hareket ettiğinde tam olarak böyle görünüyordu.

Tüm bu g onun emrindeydi.

Ve şimdi onun ne kadar büyük bir güce sahip olduğunu hiç bilmek istemediğim bir şekilde biliyordum.

Görüş alanına girdiğim anda gözleri üzerimdeydi ve aynı anda onun irkildiğini fark ettim.

Beni işaretlemişti. Bunu biliyordum. Aynam yoktu ve bunun farkına varmak için onun tepkisini görmeme de gerek yoktu. Elmacık kemiğimin derisi en hafif dokunuşta bile ciddi bir acıya neden olacak kadar hassaslaşmıştı ve o kadar kötü şişmişti ki deri kırılma noktasına kadar gerilmişti. Ama bunu hissedemesem bile, o sabah beni gördükleri anda kızlarımın gözlerinde ve ardından tüm gün boyunca etrafımda dolaşanların gözlerinde gördüm. Ya da daha doğrusu, bana gülümsemeyen, başını sallamayan ama bakışlarımı kaçırان ve kocamın işaretini gördükten sonra hızla uzaklaşan yüzlerdeki o gözlerde.

Bana doğru ilerlerken, ürkmesine rağmen yürüyüşünün teklemeyi fark ettim. Eğilmekte tereddüt etmediğinde, eli benimkini bulup içine çekerken ve bana tek kelime etmeden beni nazikçe ayağa kaldırırken onu izlemek için başımı geriye doğru eğdim.

Bizi hareket ettirmeye başladı, eli elimdeydi ve bana hala hiçbir şey söylemedi ama "Teetru, Hayalet" diye havladı ve iki kısa kelimeyle meşgul kölesine evcil hayvanımla ilgilenmek için önemli görevlerinden zaman ayırması emrini verdi.

Artık yıkılmış olan çadırımızın etrafından dolanarak hızla açıklığa dönüşen patıkaya doğru ilerledi ve ben de ona ayak uydurmak için acele ettim. Bu sefer hızına itiraz etmedim. Bu sefer tek kelime bile etmedim.

Ama başını çevirdiğini biliyordum çünkü gözlerini üzerimde hissettim, sonra eli elimi sıktı ve yürüyüşü yavaşladı, böylece ayak uydurmak için yarı koşmak zorunda kalmadım.

Ona bakmadım bile. Adımlarımı yavaşlattım ve gözlerimi sandaletlerimden ayırmadım.

Toplanacak hiçbir eşyanın olmadığı bir alana girdik ama hareketlilik daha aşırı görünüyordu, bu yüzden kafamı kaldırıp baktığımda kaybolan Daxshee'nin eteklerinde olduğumuzu gördüm. Sıra sıra arabalar yükleniyordu ve ayrıca bir sıra at da bekliyordu.

İlk olarak Lahn'inkini hemen gördüm çünkü diğerlerinden en az bir el daha yüksekti, gözle görülür derecede güçlü bir canavar, devasa, muhteşem, onun için kesinlikle mükemmeldi. İkinci olarak, Lahn'ın atını gördüm çünkü yanında, hayatımda hiç görmediğim güzellikte göz kamaştırıcı beyaz bir at vardı ve atların etrafında biraz zaman geçirmiştım.

Babam on bir yaşımdan on dört yaşına kadar bana binicilik dersleri verebilmek için para biriktirmişti. Bunu beni sevdiği için ve annesini kaybetmiş bir kızı olduğu için yapmıştı.

ve onun dünyada en çok istediği şeye sahip olmasını istiyordu. Annemi geri istiyordum ama bu tamamen imkânsız olduğu için binicilik dersleri almak zorunda kalacaktım. Bunun babama ne kadar pahalıya mal olduğunu ve babamın buna gücünün ne kadar az yettiğini fark ettiğimde, ondan bu dersler için para ödemeyi bırakmasını istedim. Ama sonraki iki yıl boyunca her hafta sonu bir atın sırtında zaman geçirdim ve bunu elde etmek için altı at ahırını ücretsiz temizleyerek satın aldım.

Ve son olarak, Lahn'ın atını biliyordum çünkü Diandra ve Seerim onun önünde duruyordu.

Yüzünde ve vücudunda Seerim'in dün gece kızgınlıkla elini ona da götürdüğüne dair bir ipucu aradım ama yoktu. Ancak gözleri yüzümü net bir şekilde gördüğü anda yüzü yumuşadı, omuzları hafifçe çöktü ve uzaktan bile olsa gözlerinin nemlendiğini gördüm.

Evet, kesinlikle, kesinlikle ve gerçekten Diandra'yı seviyordum ve eğer bu lanet olası dünyadan çıkmayı başarırsam onu özleyecektim.

Lahn bizi Diandra ve Seerim'in yanına kadar götürdü ve sonra durdurdu. Elimi bırakarak kolunu omuzlarıma doladı ve beni çevirerek ön tarafımı ona yasladı. Halkının önünde ve başka seçeneğim olmadığı için kollarımı beline doladım ve Lahn konuşurken gözleri üzerimde olan Diandra'ya baktım.

Sonra Diandra yaptı. "Benden kendisine tercümanlık yapmamı istedi."

"Sana emretti demek istiyorsun," diye cevap verdim ve dudaklarını birbirine bastırdı. Sonra fısıldadı, "Evet, Dahksahna Circe."

Artık sadece arkadaşım değil, kralının huzurunda olduğu için bana unvanım diye hitap etti.

Başımı salladım; o da bana başını salladı ve sonra Lahn'a baktı.

Beni beyaz ata doğru çevirdi ve atın dizginini yakalamak için uzun bir kolunu uzattı, bunu beni bırakmadan yaptı. Atın pırıl pırıl parlayan beyaz burnunu, o kadar beyazdı ki sanki buz mavisi bir aura parıldıyordu, bize doğru yaklaştırdı ve konuştu.

"Bu benim dişi kaplanıma hediye," dedi Diandra ve gözlerim hâlâ konuşmakta olan Lahn'a kaydı. "Horde ata bindiğinde, kraliçeleri de biner."

Tek kelime etmeden ona baktım. Sonra gözlerim yavaşça önümdeki güzel canavara kaydı.

Lahn da Diandra gibi konuştu. "Onun bir adı yok, Circe."

Başımı salladım, gözlerim hâlâ attaydı ve elimi temkinli bir şekilde burnuna götürdüm. Dokunmama izin verdi, ben de onu okşadım.

"Selam kızım," dedim usulca.

Başını hafifçe yukarı kaldırdı, Lahn'ın eli hala dizginindeydi ama elim uçup gitti, sonra geri geldi ve burnuyla elime vurdu, ben de ona gülümsedim ve tekrar okşadım.

"Harikasın," diye fısıldadım, yaklaştım, Lahn'ın kolu benden uzaklaştı, dizginini bıraktı ve başımın yan tarafına hafifçe vurdu. "Seni görünce, güzelliğini yakalayacak bir isim yok, o yüzden neden ceketini yakalamaya çalışmıyoruz?" dedim ona. "Zephyr hakkında ne hissediyorsun?"

Başını tekrar kaldırdı, kısa bir süre salladı, sonra üç aşağı bir yukarı yaptım. Onay.

Ona sırtıttım, bir elimle burnunu iki yanından yakaladım ve göz göze gelecek şekilde aşağı indirdim.

"O zaman Zephyr," dedim, onayladığını umduğum bir şekilde homurdandı (ne yazık ki bu canavarı bu dünyada anlayamadım) ve sırtışımla bir gülümsemeye dönüştü.

"Lahnahsahna," diye seslendi Lahn ve ben gözlerimi kapattım, Zephyr'e son bir kez vurduktan sonra onu bıraktım ve kocama döndüm, bakışlarını yakalamak için başımı geriye attım.

Beni nazikçe kollarının arasına almakta tereddüt etmedi. Ellerimi hafifçe göğsünün sıcak tenine koydum, sonra o da Diandra gibi konuştu.

"Seni memnun ediyor mu?"

"Meena," diye cevap verdim onun dilinde.

"Güzel," diye cevap verdi sessizce benimkine ve kalbimin burkulduğunu hissettim.

Sonra gözleri yüzümde gezindi ve elmacık kemiğime takıldı. Gözleri tekrar benimkilere dönmeden önce uzun süre inceledi ve yumuşak bir sesle konuştu.

Diandra, "Dişi kaplanımın ağlamasından hoşlanmıyorum," diye tercüme etti.

O zaman onu ağlatmamalıydın, diye düşündüm ama sözlü bir yanıt vermedim.

O bekledi ama ben ona vermedim. O, istediği her şeye sahip olabilecek bir adamdı ve eğer olmazsa, onu alacak kadar güçlü bir adamdı.

Bir şey hariç.

Ben.

İç çekti. Sonra bir elini çeneme götürdü ve başparmağı çürüğümün altındaki deriyi fısıltıyla yumuşak bir dokunuşla sıyırdı ama yine de kaşlarımın protestoyla bir araya gelmesine neden olan bir miktar acıya neden oldu. Hareketi fark etti ve çenesi sertleşti.

Sonra tekrar konuştu ve Diandra tercüme etti. "Kraliçemin benim işaretimi taşıması hoşuma gitmiyor."

O zaman onu işaretlememeliydin, diye düşündüm ama sessiz kaldım. O bekledi. Ona bakışlarımdan başka bir şey vermedim.

Sonra tekrar konuştu, bu kez kendi kendine mırıldanır gibiydi ama Diandra yine de tercüme etti: "Pençelerini bile benden saklıyor."

Çok doğru, diye düşündüm ama sesimi çıkarmadım.

Gözleri dikkatle benimkilere odaklandı ve sonra daha da yaklaştı. "Çok yakında pençelerini tekrar kazanacağımdan hiç şüphem yok, dişi kaplanım."

Nefesini tutma, diye sessizce tavsiye ettim.

O bekledi, ben de bekledim.

Sonra tekrar konuştu ve Diandra, "Pekâlâ Kirke'm, geri çekilip yaralarını sarman için sana zaman tanıyacağım," dedi.

Çok teşekkürler, pislik herif, diye düşündüm alaycı bir şekilde.

Yüzümü izledi, nefesini içine çekti ve yavaşça dışarı verdi. Sonra beni kendine çekti, kolları daha da sıkılaştı, eğildi ve kulağıma anlamadığım ve Diandra'nın duymadığı bir şeyler fısıldadı.

Sonra aniden vücudu gerildi, başı yukarı kalktı ve omzunun üzerinden baktı. Sonra bir kolunu bıraktı ve benim tarafıma döndü.

İşte o zaman Nahka'yı gördüm, göğsüne bağlı küçük kızını taşıyordu, eli küçük oğlunun elini tutuyordu. Bir eli de Nahka'yla birlikte yürüyen Narinda'nın elindeydi, çocuk da aralarında duruyordu. Acele ediyor gibiydiler ama çocuk onları yavaşlattığı için zorlanıyorlardı.

En az beş adım önlerinde, yüzünde ciddi bir ifade olan ve pırıl pırıl ahşaptan yapılmış uzun, bodur bir kutu taşıyan bir savaşçı vardı, gözleri benim üzerimdeydi ve bize doğru geliyor gibiydi.

Bu da ne?

Gözlerim bana gülümseyen Narinda'ya döndü ve işaretimi yakaladığı anda anladım çünkü dudakları aralandı, adımları tekledi, sonra gözleri Lahn'a kaydı ve yüzü korkuyla doldu.

Ama Nahka küçük oğlunu sürüklemeye devam etti ve Narinda'nın gelmeye devam etmekten başka çaresi yoktu.

Aklında bir şey olduğu belli olan adam Lahn'ın önünde durdu, söylemek için beklemedi ve Diandra hemen çevirmeye başladı.

"Dax Lahn, karınla konuşacağım," dedi.

"Önce benimle konuşacaksın," diye cevap verdi Lahn, ne demek istediğı açıktı. "O halde duymadınız," diye açıkladı adam.

"Ne duydun?" Lahn sordu.

"Dün, eşimin ve birçok tanığın önünde, gerçek altın kraliçemiz oğlumun hayatını kurtardı."

Lahn'ın sırtımın ortasına doladığı kolu gerildi. Sonra Diandra onun "Ne?" sorusunu tercüme etti.

"Nefes almıyordu. Ülkesinde öğrendiğini söylediğı bir manevrayı uyguladı ve boğulmakta olan bir et parçasını dışarı attı. Eğer bunu yapmasaydı, oğlum Horde'a hizmet etmek için yaşayamayacaktı," diye açıkladı adam ve Lahn'ın gözlerini üzerimde hissettim.

"Bu doğru mu?" diye sordu ve ben de ona baktım.

"Önemli bir şey değildi," dedim usulca ve Diandra tercüme etti, sonra da savaşçının ağzından kelimeler dökülmeye başlayınca bunu yapmaya devam etti.

Adam, "Kraliçem, oğlumun ateşi için hazırlanmak yerine bugün yaşamasının bir şey ifade etmediğine katılmıyorum," dedi ve ben Lahn'dan ona baktım.

"Uh -" Mırıldandım.

Diandra benim mırıldanmalarımı tercüme etmedi ama onun sözlerini tercüme etti.

"Kralıma hizmet ediyorum, Horde'uma hizmet ediyorum ve dünden önce, görevim olduğı üzere, yeni kraliçeme hizmet ettim. Şimdi, size olan borcum asla ödenmeyecek. Ailem güçlü duruyor. Karım yas perdesinin altından bakmıyor. Boyayı almak için bizi terk etmeden önce onunla zamanımız var. Tanrı'nın izniyle, benim ve babamın benden önce yaptığı gibi, kendi ödülünü toplamak ve Horde'un geleceğini garanti altına almak için tohumunu karısına dökmek için yaşayacak. Bu hiçbir şey değil, bu her şey kraliçem ve her şeyi borçlu olduğunuzda, bu geri ödenemeyecek bir borçtur."

Um..." "Tamam" diye fısıldadım.

"Ama yine de Dax Lahn'ın izniyle sana bir hediye sunuyorum," dedi ve kutuyu açtı; güneş parıldayan gümüş ve mücevherlerin üzerinde parıldarken gözlerimi kırptım.

Sonra ağzım bir karış açık bakakaldım.

Kabzası tamamen mücevherlerle kaplı, mükemmel, parlayan gümüşten yapılmış bir hançerdi. Bunlar kaba yontulmuş değil, mükemmel bir şekilde işlenmişti.

parlaklıkları her yere yansıyor. Bol miktarda zümrüt ve safir vardı ama aynı zamanda elmaslar da vardı ve bunların miktarı da az değildi. Küçük değildi, büyük de değildi ama sadece mücevherlerin sayısı ve boyutu bile onu açıkça değerli kılıyordu ve benim gibi bu konuda hiçbir şey bilmeyen biri için bile işçiliği inkar edilemezdi. Benim dünyamda bu şey on binlerce dolar değerinde olurdu. Belki de yüzbinlerce.

Vay anasını!

Ona baktım ve "Yapamam -" diye başladım ama o (ve dolayısıyla Diandra) benim yerime konuştu.

"Gümüş ve mücevherler Korwahk'ın derinliklerinden çıkarıldı ama bunu yaratan zanaatkâr sizin topraklarınızdan. Bu Valearian ve kraliçemizi simgeliyor, bir zamanlar Vadi'nin, şimdi Korwahk'ın, sonsuza dek güzellik yaratmak için birbirine bağlı."

Bu o kadar güzeldi ki (doğru olmasa da) gözlerim yaşardı ve fısıldadım: "Sadece Heimlich manevrasıydı. Ciddiyim. Benim... topraklarımdan pek çok insan bunu nasıl yapacağını bilir."

"Bu herhangi bir şey değil, benim gerçek altın kraliçem," diye karşılık verdi.

Lahn sırtımı sıkarak yumuşak bir sesle konuştu, Diandra da tercüme etti: "İtirazlarını sustur ve hançeri al. Tereddüt ederek Bohtan'a saygısızlık ediyorsun."

Hızla ellerimi kaldırdım, Bohtan kutuyu ellerime yerleştirdi ve gözyaşlarımı kırıştıtarak ona baktım.

"Ben... Ben ne diyeceğimi bilmiyorum," diye fısıldadım, Diandra sözlerimi ve onun cevabını tercüme etti.

"Hiçbir şey söylemeyin kraliçem, sadece bundan sonra odamızı şereflelendireceğinizi, karımı güldüreceğinizi ve bunu oğlumuzun hayatını kurtardıktan birkaç saat sonra bile yaptığınız gibi rahatça yapacağınızı söyleyin."

"Ben, uh... tamam," diye cevap verdim, ciddi yüzü eridi ve bana gülümsedi. Ben de gülümsedim.

Sonra Lahn'a baktı ve "Kah Dax" diyerek çenesini kaldırdı, döndü ve uzaklaştı. Birkaç adım ötede durmuş olan Nahka'ya ulaşp oğlunu kaslı kollarının arasına almasını, kalçasına bağlamasını, diğer kolunu Nahka'ya dolamasını ve onu uzaklaştırmasını izledim. Arkasına baktı ve oğlu gibi el salladı. Ben de karşılığında el salladım.

Narında olduğu yerde sabitlenmiş, bana bakıyordu ve ben de ona bir şeyler söylemek üzereydim ki Lahn'ın havladığını duydum ve bedenim harekete geçti. I

Yakın çevreme dikkat etmeye başladım ve Hadım'ın yakınımnda olduğunu gördüm, belli ki bir süredir oradaydı, onun da söyleyecek bir şeyleri vardı ve konuşmak için zaman kolluyordu.

Ama benim ona baktığım kısa süre içinde gözleri iki kez bana kaydı ve bunda bana yanlış gelen bir şey vardı.

Ben daha ne olduğunu anlayamadan konuştu ve Diandra tercüme etti. "Daxshee neredeyse parçalandı, Kral Lahn, bir saat içinde yola çıkıyoruz."

"Dohno," diye mırıldandı Lahn çenesini sallayarak, Hadım başını eğdi ve dönüp hızla uzaklaşmadan önce gözlerini bir kez daha bana dikti. Lahn beni tekrar önüne doğru kıvırdığında onu gözden kaybettim, iki kolu da beni sarmıştı ve o konuşurken ona baktım ve Diandra yorumladı. "Hâlâ sıcaklığını koruyan bir güneşin altında birazdan yola çıkacağız. Zephyr'de iyi olacak mısın yoksa korunmaya ihtiyacın var mı?"

"Zephyr," diye cevap verdim hemen, onun ne kadar ilgili ve dolayısıyla tatlı olduğunu görmezden gelerek.

Lahn kollarını sıktıktan sonra devam etti. "Dişi kaplanım, tenindeki pembe bala dönüştü ama güneş gücünü kaybetmeden önce dört beş saat daha vuracak. Bir kez daha sıranın sana gelmesini istemiyorum."

"İyi olacağım," diye güvence verdim ve olacağım da. Öğleden sonra güneşi bütün gün güneşin altında oturmaktan çok daha farklıydı, artık bronzlaşmak zorundaydım ve her neyse, bu çatlak bronzluk çizgileri için bir şeyler yapmalıydım. Kendimi görmemiştim ama bir ucube gibi görünmeliydim.

"Bu bir söz mü?" diye itti ve onunla gözlerimi kilitledim.

"Söz veriyorum kralım, *iyi* olacağım," dedim ve çenesi sıkıştı. Sonra

"Nahna Dax" diye mırıldandı.

Kralınız. Sadece Lahn değil.

Bundan hoşlanmadığı belliydi. Her neyse.

Beklerken gözlerini tuttum. Gözlerimin arkasında bir şey çalışırken o da gözlerimi tuttu.

Sonra beni sıktı ve mırıldandı, "Tamam, Circe. Veeyoo..." ve Diandra'nın "Yolda görüşürüz" olarak çevirdiği bir sürü şey daha mırıldandı.

Başımı salladım, bir iç çekişle beni bir kez daha sıktı, omzumun üzerinden baktı ve çenesini yukarı kaldırdı ve ben de bir savaşçının başını sallayıp bize doğru geldiğini görmek için baktım.

Gardiyanım.

Sonra beni bıraktı.

Kutuyu kapatıp kolumun altına sokarak hızla uzaklaştım ve Diandra anında yanıma geldi.

O bir şey söyleyemeden ben konuştum.

"Sen iyi misin?" diye sordum ve gözlerini

kırıştırdı. "Pardon, canım?"

"Dün gece kocanız size el mi kaldırdı?" Açıkladım. "Hayır!" diye

haykırdı. "Tabii ki hayır."

"Kızgındı," diye hatırlattım ona.

"Öyleydi Circe, ama sadece bana bağırdı, ben de ona bağırdım çünkü sen haklıydın, ikimiz de yanlış bir şey yaptığımızı bilmiyorduk. Her şey masumdu. Onu sakinleştirmem, beni duymasını sağlamam biraz zaman aldı ama başardım ve o da bunun masum bir hata olduğunu anladı ve her şey yoluna girdi."

"Yani sana vurmuyor mu?" Ben sordum, o da bana baktı.

Sonra sessizce, "Artık değil hayatım," diye cevap verdi, "ve bir süre daha olmayacak."

"Doğru," diye mırıldandım.

"Aman Tanrım!" Duyduk ve ikimizin de kafası önümüzde duran Narinda'ya döndü ve eğer durmasaydık onu devirebilirdik. Titreyen elini elmacık kemiğıme doğru kaldırdı, sonra bıraktı, elimi kavradı ve beni kendine çekti. "Ah Circe," diye fısıldadı. "Ne oldu böyle?"

"Dün gece kocamın canını sıktım," dedim kısaca, Narinda şok içinde geri çekildi, yüzü anında soldu ve Diandra nefesini içine çekti.

Ona döndüm ve konuşmak için ağzını açmıştı. Ne olacağını biliyordum ve kendimi kaybettim.

"Yapma," diye fısıldadım tıslayarak, başımı sallarken aynı anda gözlerimden yaşlar boşandı... "Yapma. Bana bu yerin ve bu insanların nasıl çalıştığını, ne yaptıklarını, yöntemlerinin ne olduğunu daha fazla anlatma. Kim olduklarına ve neden böyle davrandıklarına dair daha fazla açıklama yapma." Narinda'yı bıraktım, tamamen Diandra'ya döndüm ve elini tutup sertçe sıktım. "Sana tapıyorum dostum, zaten kalbimin bir parçasına sahipsin ama sen de ben de biliyoruz ki dün gece yaptıklarının hiçbir mazereti yok, onun ve halkının yöntemlerine dair beni aydınlatacak hiçbir Korwahk açıklaması yok ki öfkesini üzerime bu şekilde salmasını haklı gösterebilirsin. Yüzüme bakamazsın, onun izini göremezsin, nasıl bir kadın olduğumu bilemezsin ve ne kadar yanlış algılırsa algılasın, beni bu hale getirecek bir şey yapabileceğimi düşünemezsin."

Onun bana vurduğu gibi bana vurması hiçbir şekilde sorun olmazdı. Bunu biliyorsun Diandra," diyerek elini sıktım ve sertçe salladım. "*Bunu biliyorsun.*"

"Circe," diye fısıldadı elimi sıkarak, "lütfen beni dinle. Bilmediğin şeyler var. Henüz öğrenmen gereken şeyler. Lahn'ın bildiği şeyler ve Seerim dün gece bana endişeden çıldırdığını söyledi -"

Başımı sertçe salladım, gitmesine izin verdim ve bir adım geri attım. "Hayır. Hayır, şimdi seni dinlemeyeceğim. Belki daha sonra, elinin tersinin yüzüme çarpmasının acısını hissetmediğimde ama şimdi değil."

Sonra olabildiğince hızlı bir şekilde, o başka bir şey söylemeden ve ikisine de bakmadan, odamın olduğu yere doğru aceleyle geri döndüm.

Korumam takip etti.

* * * * *

Tepemdeki yıldızlara baktım ve onlardan çok vardı. Karanlık gökyüzünü nefes kesici bir ışık pırıltısıyla kaplıyorlardı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Hayatımda görmemiştim.

Sonra bacaklarımı hareket ettirdim ve tüm vücudum karşı çıktı.

Öğleden sonra geceye kadar at sürmüştük. Ata binmeyeli yıllar olmuştu ve vücudum buna alışık değildi. Ata binmenin insanı fiziksel olarak ne kadar yıpratıldığını unutmuşum. Şimdi hatırladım.

Kamp yapmadık. Durduğumuzda Zephyr'den indim, iri yarı bir delikanlı onu almak için hemen yanıma geldi ve ardından Teetru elimi tutarak yanıma geldi. Kızlarım ellerimi ve yüzümü yıkamam için bana su verdiler, kurutulmuş et, peynir, gözleme ve kuru meyveden oluşan basit bir yemek ile bir bardak su ve bir kadeh şarap ikram ettiler. Bunlar temizlendi ve o gün giydiğim kıyafetlerle yatağım olarak kabul ettiğim bir yığın postun yanına götürüldüm. Herkesin yattığı gibi onlar da açıktaydı, ancak diğerlerinden biraz uzakta duruyorlardı.

Deneyimli bir kampçı olmama rağmen kamp yapmaya hevesli değildim. *Erkek* olan bir adamın tek çocuğuydum ve balık tutmayı, yürüyüş yapmayı ve bunun gibi şeyleri severdi. Bu yüzden beni de yanında götürdü. Ama yıldızların altında hiç uyumamıştım ve uyumak istediğimden de emin değildim. Roma'da değildim ama Korwahk'taydım ve bu nedenle Korwahkların yaptığını yapmak zorundaydım. Böylece yıldızların altında yattım.

Sandaletlerimi çıkardım ve üstteki postun altına kaydım. Krem rengi bir taş levhanın üzerine yerleştirilmişlerdi ama onlardan çok vardı (Lahn'ın odasındaki o devasa yığının nedenini anlamamı sağladı), bu yüzden her ne kadar

Şimdiye kadar uzandığım en yumuşak yatak değildi ama sert bir taş da değildi ve ağrıyan bedenim yaslanmaktan memnundu.

Kızlar yastık görevi görmesi için üst tarafa birkaç post yuvarlamışlardı ve ben de sırt üstü uzanıp yıldızlara baktım.

O gün Lahn'ı birkaç kez görmüştüm. Çoğunlukla yüzlerce attan oluşan ve en az iki katı kadar arabanın takip ettiği kortejin en önünde yer alıyordu ama sık sık geri çekilip savaşçıların yanına gidiyor ve onlarla konuşuyordu. Gözlerini iki kez üzerimde yakaladım ama bana hiç yaklaşmadı.

Erkeklerin arkasına binen kadınlarla birlikte at sürdüm. Bunu yaptım ama bunu Diandra'nın bineğinden kaçarken yaptım çünkü patlamamdan dolayı kendimi kötü hissediyordum. Sözlerimin yanlış olduğundan değil, sadece bana karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmayan bir kadına savurmadan önce onları tartmam gerektiğini düşündüm.

Durduğumuz anda Lahn'ı gözden kaybettim ve o zamandan beri onu görmedim.

Lahn'ın çizmelerinin yaklaştığını duyduğumda göz kapaklarım kapandığı için yıldızlar gözden kayboluyordu. Postun onun tarafından yana doğru döndüm ve botlarının birbiri ardına taş vurduğunu duydum. Sonra üstteki post hareket etti. Bir saniye bile geçmeden postların arasından çekildim ve bedenim sırtımdaki büyük, sert, sıcak postun içine doğru kıvrılmaya zorlandı.

Eli göğsümü avuçlamak için yukarıya doğru kayarken saçlarımın arkasına doğru sessizce konuştu ve ben hareketsiz kaldım. Konuşmaya devam etti ve ben bir şey yapmasını bekledim. Sadece birkaç metre ötemde kamp yapan yüzlerce insan varken benimle seks yapmaya çalışması tam da onun yapacağı bir şeydi.

Ama başparmağı göğüs ucumda gezinmedi, çoğunu anlamadığım kelimelerle konuşmaya devam ederken eli beni sıcak bir şekilde kavradı.

Sonra konuşmayı kesti, başı hareket etti, çenesiyle saçlarımı çekerken sakalının boynumun derisine değdiğini hissettim ve sonra dilinin kulağımın arkasından boynuma, oradan da omzuma kadar beni tattığını hissettim.

Yolculuk boyunca ürpertiye karşı kendimi çelikleştirdim ve neyse ki onu yenmeyi başardım.

Omzumun ucunda, sakallı çenesindeki uzun kılları ileri geri ovuşturdu, bu tatlı ve hoş bir histi ve bu sefer tamamen irademle tuttuğum gözyaşlarıyla burnumun sızlamasına neden oldu.

Bunu uzun bir süre yaptı, sanki karanlığa derin bir tefekkürle bakıyormuş gibi, aynı zamanda bana yine de bir okşama olan meşgul bir okşama verdi.

Sonra bana dolanan kolu beni daha da içine çekti ve tekrar postun içine yerleşti, iri bedenini hafifçe benimkine doğru eğdi ve nefesi düzleşene kadar onu dinledim.

Ancak o zaman gözlerimin kapanmasına ve bedenimin uykuya dalmasına izin verdim.

On Altıncı Bölüm

Dikkatli Olun

Beş Gün Sonra...

Arabaların, çemleri ve eşyaları taşıyan arabaların ve tabii ki aynı zamanda eşya olan kölelerin arasında en arkada gidiyordum, bu iğrenç bulduğum bir gerçektir ve yine de elimden bir şey gelmiyordu çünkü bu benim halkımın *yoluydu*.

Bu benim yeni taktiğim. Aslında ihtiyacım olduğundan değil. Bana Zephyr'i verdiği günden beri Lahn'la konuşmamıştım. Belli ki Dax'la ilgilenmesi gereken bir işi vardı ve sabah ben uyanmadan önce saklandığımız yerden ayrılmıştı ve yıldızların altındaki ilk gecemizden sonraki dört gecenin üçünde yolculuktan o kadar yorulmuştum ki uyuyakalmıştım ve yanıma kaydığını bile hissetmemiştim. Orada olduğunu ancak gecenin derinliğinde uyandığımda, kolunu etrafımda hissettiğimde, sıcak bedeninin bana doğru kıvrıldığını ve sonra tekrar uykuya daldığını anladım. Uyanık olduğum bir gece, hala geç bir saatti ve hiçbir konuşma girişiminde bulunmadı, yumuşak sözler söylemedi ya da sakalını yumuşak bir şekilde bana sürmedi, sadece beni ona doğru kıvrıldı ve saniyeler içinde uyudu ve kısa bir süre sonra ben de uyudum.

Ama artık günler geçmişti ve Diandra'dan ve arabalardaki eşlerle birlikte giden Narinda'dan kaçtığım bir zamandı ve ikisiyle de konuşmayalı çok uzun zaman olmuştu, çok uzun zaman.

Her şeyi berbat etmiştim. Aşırı duygusallaşmıştım (haklı olarak), sonra günlerce kafamın içinde takılıp kalmıştım ve artık kabalık, arkadaşlarımdan özür dilememe ve onlarla vakit geçirmeme noktasına gelmiştim. Ben onların kraliçesiydim, belki bana yaklaşamazlardı ve Narinda'nın bineği olmadığı için kesinlikle yaklaşamazdı. Ama ben istediğimi yapabiliirdim (bir bakıma) ve onlara yaklaşmamıştım.

Şimdi bir hanım evladı gibi arkaya binerek hem onlardan hem de Lahn'dan kaçıyordum.

Babam çok kızardı. Hanım evlatlarından nefret ederdi, kabalıktan hoşlanmazdı ve bana her zaman ertelemenin şeytan işi olduğunu söylerdi, *özellikle de* bir yanlış düzeltmeden önce uyguladığınızda.

Lanet olsun.

Bu düşünceyle köleler arasında bir kargaşa olduğunu fark ettim ve yanımdaki arabalara, sonra da onların baktığı yöne, yani ileriye baktım. İşte o zaman savaşçının dörtnala bize doğru geldiğini gördüm.

Savaşçı alanının oldukça dışındaydı; hepsi Dax'larıyla önden gidiyordu. Lahn'ın bana vurduğu gece Cham'de gördüğüm savaşçı da oydu.

Kahretsin.

Dörtnala yanımdan geçti ama nereye gittiğini görmek için eyerimde döndüğümde hızla geri döndüğünü ve sonra sol tarafıma geldiğini gördüm. Ne yaptığını anlayamadan eyerimden fırladım (evet, ikimizin de atları hareket halindeyken eyerimden fırladım) ve onun önüne dikildim. Zephyr'in dizginlerini ellerimden çekti, Zephyr sinirlenerek kişnedi ve sonra topuklarını bineğine dokundurdu, diliyle bir tıkırtı sesi çıkardı ve Zephyr yanımda koşarken dörtnala havalandık.

Hmm. Görünüşe göre kraliçe kölelerle gitmemiş. Bu yüzden not edildi.

Devam ettik ve Diandra'nın atının yanına geldiğimizde yavaşladı.

Kahretsin!

Sonra her iki at da hareket halindeyken beni tekrar Zephyr'in sırtına *bindirdi*. Boynumun kırılmasına yol açabilecek bir at kazasına kurban gitmeden önce eyerin kenarından tutup (eyerlerinde kulp yoktu) bacağımı çevirdim ve iki ayağım da üzengilerimi buldu. Dizginleri bana fırlattı, topuklarını bineğine dokundurdu ve savaşçılara doğru havalandı.

Harika.

Bu adamlar. Dizginlerimi tutup Zephyr ve beni ilerletebilirdi ama *hayır*. Beni idare etmek zorunda kaldı.

Onun gidişini izledim ve sonra aptalca savaşçıların ötesine, sürünün liderine baktım. Şüphelendiğim gibi, sürünün lideri eyerinde dönüyordu. Uzaktaydı ama onu görebiliyordum ve Lahn'ın gözlerinin üzerimde olduğunu biliyordum çünkü beni kaçıramazdı, Zephyr'in kürkü güneşte bir fener gibi parlıyordu, gruptaki tek sarışın olduğumdan bahsetmiyorum bile.

Yine harika.

Yüzünü öne dönmesini izledim ve nefesimi içime çektim.

Sonra, yapacak bir şey bulamayınca ve babam bana iyi öğrettiği için, kafamı kışkımdan çıkardım ve gözleri üzerimde olan Diandra'ya döndüm.

Sonra dedim ki, "Uh...

hey." Bir kahkaha patlattı.

Ona baktım ve kahkahası azalınca gözleri benimkilere takıldı. "Görüyorum ki kralımız kraliçesine karşı sabırsızlanıyor," dedi.

Uh... ne?

"Um..." Mırıldandım.

Öne doğru baktı ve açıkladı: "Seerim'in hatalarını görmesi, öfkeyle ellerini üzerime koyması yıllar aldı. Bunu sık sık yapmazdı ama ihtiyaç hissettiğinde yapmaktan çekinmezdi. Ancak bana o kadar sert vurup burnumu kanattıktan sonra durdu. Kanımı akıtmasıyla ilgili bir şey onu etkiledi ve bir daha asla yapmadı. Bir kere bile yapmadı. Aslında, sinirlendiğinde tek yapmam gereken, bana vuracağını düşünerek irkilmektir ve öfkesi yok oluyordu," bir elini kaldırdı ve tersledi, "aynen böyle. Görünüşe göre canım, kralımız bu dersi Seerim'den çok daha çabuk öğreniyor."

"Ona bir ders vermeye çalışmıyorum," dedim usulca ve tüm gerçekliğimle. "Belki öyle değil ama yine de yapıyorsun," diye cevap verdi.

Bir nefes daha çektim. "Diandra -" Nefes vermeye başladım, özür dilemek istiyordum ama daha çok ona bir özür vermek istiyordum ve onun nazik gözleri bana geldi.

"Bundan bahsetme," diye fısıldadı. "Hatırlıyorum güzel Circe'm, uzun zaman önceydi ama buraya getirildiğimde, sahiplenildiğimde ve anlamadığım bir hayata zorlandığımda zihnimde oluşan karmaşayı hatırlıyorum. Bu insanlarla yirmi iki yıl geçirdim, kocamla bir hayat kurdum, onu derinden sevmeye başladım, bir aile kurduk ve Korwahk oldum. Ama alışmak için çok zamanım oldu. Yıllar önce ben de sizin gibiydim ve bunu hatırlıyorum çünkü bu unutulmayacak bir şey. Benden çok daha iyisini başardın ve seninle gurur duyuyorum ama duygularımız zaman zaman bizi alt eder ve sana değer veren insanlarla bunu yapmalarına izin vermezsen başın belada demektir."

Gözlerimin yaşlarla dolduğunu hissettim, "Diandra -"

"Yine de," diye sözümü kesti, yüzünde bir pırıltı vardı, "senin gibi bana yol gösterecek mükemmel bir tercümanım yoktu. Bu yüzden seninle gurur duymanın yanı sıra kendimle de gurur duyuyorum çünkü söyleyebileceğim kadarıyla mükemmel bir iş çıkarıyorum."

Sonra kocaman sırttı ve o anda kahkahayı patlatan ben oldum.

Kahkahalarım kıkırdamaya dönüştüğünde onun gülümseyerek önüne baktığını gördüm ve "Bu gece kamp yapacağız, bundan eminim" dedi.

"Pardon?" Ben sordum.

"Çok çekici bir gülüşün var canım, havada çınlayan bir şarkı gibi, çok uzaklara gidiyor, sen bunu yaparken kocanın bineğine dönüp izlediğini düşünürsek, sanıyorum. Yaşlanıyorum ama gözlerim gayet iyi görüyor ve kaşlarını çatmasından anladığım kadarıyla bir süredir senin kahkahanı duymamış ve özlemiş, kendi kahkahası olsun istiyor ve bu yüzden Horde'dan olduğu için bir şey istediğinde bunun için bir şeyler yapacaktır. Yani, bu gece kamp kuracağız. Bundan eminim."

İçimden çok şey geçti ama "Pardon?" diye tekrarlarlarken gözlerim Lahn'a kaymadı.

Bana baktı. "Yaşadığımız tatsız... olaydan beri onun ilgisini çekiyor musun?"

"Um... hayır," diye mırıldandım.

"Sanırım o da bunu özlüyor," dedi. Midemin bulandığını hissettim.

"Diandra, sanırım... aslında, Lahn'la hiç güldüğümü sanmıyorum ve bu konvoyun arkasından gelen çeşitli Xacto'lardan istediği zaman dikkat çekebilir."

"Bir şeyi istemek ya da ona ihtiyaç duymak için ona sahip olmak zorunda değilsin ama sevdiğin bir şeye sahip olduğunda... çok sevdiğinde... ve elinden alındığında ve onu geri istediğinde, bu bir açlığa dönüşebilir. Kocan aç, Circe. Savaşçılar açlıklarını yatıştırmanın yollarını bulmadan önce uzun süre aç kalmazlar, bu yüzden onun cham'ına ihtiyacı olacak çünkü yapmayı planladığı şey için senin cham'ına ihtiyacın olacak, bu yüzden bu gece kamp kuruyoruz," diye tekrarladı, "bundan eminim."

Nefesimi içime çektim ve önüme

baktım. Bu iyi bir haber değildi.

"Şimdi, canım, bu gece karşılaşacağın şeyle yüzleşmeden önce, içeri hazırlıklı girmelisin," dedi ve ne olacağını biliyordum.

"Diandra, hazır olduğumdan emin değilim -"

"Hazır ol ya da olma Kirke, başka seçeneğin yok. Sen kraliçesin ve kraliçe olarak bunu bilmelisin ama kralla evlisin ve onu neyin harekete geçirdiğini anlamalısın ve evliliğin için, kocan için, halkın için ve kendin için tüm bunları anlamalısın."

İçimi çektim. Sonra mırıldandım, "Pekâlâ dostum, şu işi bitirelim."

"Circe, seni hayatta tutmaya çalışıyorum."

Gözlerimi kıptım ve başımı ona doğru çevirdim. Sonra nefes aldım, "Ne?"

Bana bakıyordu, tüm dikkatimin kendisinde olduğunu gördü ve tekrar öne doğru dönmeden önce başını salladı. "Korwahk ve halkı hakkında çok şey anlattım. Vahşiler, hatta bazı yönlerden ilkeller. Hükümetleri yok ama zenginlikleri var, toprakları var ve bir kralları var. O kralın sarayı yok ama bu saray entrikaları ve siyaseti olmadığı anlamına gelmiyor."

Ben de ileriye baktım ve "Diandra, tatlım, takip etmiyorum" dedim. "Şu adam, Geoffrey, onu hatırlıyor musun?"

Ona tekrar baktım ve o da bana bakınca başımı salladım.

Yüzünü öne çevirdi, ben de öyle yaptım ve devam etti: "O Middleland'dan. Middleland Kral Baldur tarafından yönetilir. Krallığına çok genç bir adam olarak geldi ve ben Vadi'den ayrılmadan önce hüküm sürdü ama Seerim de bana onun açgözlü, kötü ve hatta zalim bir adam olduğu için çok uzaklarda tanındığını söyledi. Halkına çok az değer verir ama altına çok önem verir. Ve *toprağa*. Ve eline geçirebileceği her türlü zenginliğe. Korwahk'ın bolca sahip olduğu türden zenginlikler."

Lanet olsun.

Diandra her zamanki gibi devam etti: "Bu Geoffrey'i sık sık değil ama birden fazla kez gördüm. Şimdi, Eş Avı'nı izlemek için çok uzaklardan gelen pek çok adam var. Onlar aşağılıktır; iğrenç nedenlerle izlerler ve onurları yoktur. Dax onları umursamıyor. Onun odak noktası Horde'dur ve tüccarlarına para getirdikleri için buna izin verir."

O adamları fark etmiştim. Ve bir eş avını seyirlik bir spor gibi izleyen herhangi bir erkeğin kesinlikle onuru yoktur.

Diandra sözlerine şöyle devam etti: "Sonra Horde'u, uygulamalarını ve Korwahk halkını incelemek için gelen başka adamlar da var. Bu genellikle akademik nedenlerle olur ama bu nedenler haince *de olabilir*. Dax bu adamların gözlem yapmalarına izin vermeden önce dikkatlice düşünür ama onlarla açıkça paylaşmaz. Ne öğrendikleri konusunda temkinlidir ve öğrendikleri her şeyi kontrol eder. Eğitim ve taktiklerin açığa çıkması uygun olmaz. Sürü başarılıdır çünkü kimse bir savaşçıyı savaşçı yapan şeylerin tamamını ve savaşı nasıl yürüttüklerini bilmez. Aslında, muhtemelen kaçırdınız ama savaşçı seçiminde ya da sonrasındaki kutlamalarda dışarıdan kimse yoktu ve hiçbir zaman da olmadı. Bu yasak. Geoffrey'nin sizi ziyaretinin hoş karşılanmamasının bir başka nedeni de, Korwahk'tan olmayan yeni bir kraliçe olmasaydınız, kısa süre önce sizi üzen bir ayinle sahiplenilmiş olmanızdı.

Muhtemelen, şahsınıza yakın herhangi bir şiddet karşısında alarma geçecekti, ayrıca büyük olasılıkla şeref muhafızlarınız ona farklı ve *hızlı bir şekilde* davranacaktı. O zamandan beri onu görmedik ve nedenini tahmin etmek için çok uğraşmama gerek yok."

Oh be. Geoffrey'nin kızardığını hissetmiştim. Ne salak ama.

"Sonra," diye devam etti, "başka diyarlardan elçi olarak gelen adamlar var. Dax bunlarla da ilgilenir."

Vay be. Bu Dax işinde sandığımdan çok daha fazlası varmış.

Diandra devam etti. "Dax'ın Dahksahna'sını yanına yerleştirdiği haberinin çok uzaklara ulaştığından hiç şüphem yok. Henüz iki hafta oldu ama atlar köpürmüş, gemiler mesajlar ve ulaklarla yelken açmış olacak. Bu haber aylar içinde yeryüzünü dolaşacak ve haberin duyulmasından birkaç dakika sonra komplolar kurulacak. Ve bu haber, yeni kraliçemizin efsanelerin altın kraliçesi olduğu haberi olacak. Bu da seni değerli bir meta haline getiriyor, canım."

Ona tekrar baktığımda damarlarımda buzların dolaştığını hissettim. "Bir meta mı?"

"Altın kraliçeleri kaçırılıp fidye için alıkonulursa Korwahk halkı ve Horde ne takas eder?" diye sordu ve ben göz kırptım.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

"Alıkonuldu ve işkence gördü, parçaları sağlam olmasa da canlı dönmesini sağlamak umuduyla vahşi zenginliklerle takas edildi?"

Tekrar ileri baktım ve yutkundum.

"Zenginlikler takas edilmez Circe, bunu bilmelisin. Horde at sürecektir ve kan dökülecek. Hem de çok fazla. Savaşçılar düşecek, dullar kalacak, çocuklar babalarını kaybedecek."

"Tamam," diye fısıldıyordum hâlâ, "anlıyorum."

"Hayır değilsin, yarısı bile değil," diye yanıtladı Diandra, gözlerimi kapattım ve o konuşmaya devam edince açtım. "Geoffrey senin Middleland'dan geldiğini ve uyum sorunu yaşadığını, iddialarına karşı çıktığını, kralından nefret ettiğini düşündü. Sana dostun olduğunu söyledi ama güvenilir biri olmasa da güvenini kazanmak istedi, seni halkına karşı kıskırtmak, kulağına sırlarını fısıldamak, Baldur'a bu toprakları ve zenginliklerini alması için gereken bilgileri vermek ve bunu Horde'u yok ederek yapmak için."

"Tamam," diye tekrarladım, sesim titriyordu, "anlıyorum."

"Hayır, üzgünüm Kirke, değilsin," dedi yumuşak bir sesle. "O pek çok kişiden biri. Her yerden ve her yerden adamlar aynı şeyi yapmak için ajanlar gönderecektir. Ama bu kafiledeki atlılar arasında bile Dax'a karşı komplo kuranlar var ve onlar da seni onun düşüşüne alet olarak görecekler. Seni izleyecekler canım ve kralımıza karşı komplo kurabileceğine dair vereceğin herhangi bir ipucunu değerlendirecekler. Ve bunu yapmak için her yerde senin her hareketini izleyen gözler ve casuslar var. Şu an da dahil."

Bu bana hemen Hadım'ı düşündürdü ama Diandra konuşmaya devam edince düşüncelerim değişti.

"Dax'ımız güçlü olduğu için Dax'ımızdır, çünkü kimse onu savaşta yenemez, ama aynı zamanda son derece zekidir. Barışı korumaya, ulusunu zengin tutmaya devam etmeseydi, bu dış etkilerle kurnazlıkla başa çıkmasaydı asla Dax olarak kalamazdı. Eğer bunu yapmasaydı, ki yapmayanlar da oldu, meydan okumalar o kadar yoğun olurdu ki, son savaşçı düşmeden önce bile başka bir kılıç çarpışmasıyla karşılaşır, o kadar bitkin düşerdi ki, silahını kaldıramadan başı giderdi."

Yikes!

Diandra devam etti, "Dax Lahn senin hain olmaktan değil, kaçırılmaktan korkuyor. Sen bunu bilmiyordun, ben de kocam ve ben neredeyse bağırp çağırana kadar bilmiyordum ama Seerim Dax'a pazar yerine gittiğimizi haber verdi ve Dax da bir muhafızın bizi takip etmesini emretti. Teetru kampın içinden yürüyeceğimizi haber verdi ve yine bir muhafız bizi takip etti. Arkadaşınız Narinda'yı ziyaret etme kararımız Teetru tarafından duyulmadı, kızlarınızdan hiçbiri etrafta değildi, bu yüzden ayrıldığımızda bizi görmediler ve nereye gittiğimizi bilmiyorlardı. Teetru gittiğimizi fark ettiğinde Dax'a haber gönderdi. Daha sonra, çok sonra, Feetak'tan sizin Narinda'yla birlikte olduğunuzu duymuş ama Feetak odasına gittiğinde biz Nahka'yla birlikteydik ve nerede olduğumuz hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu fark edildiğinde, sen ve ben Daxshee'de dolaşıyorduk ve çok kötü bir şans eseri, bizi bulmaları için gönderilen savaşçılardan bir şekilde kaçtık. Bu son derece talihsiz bir durumdu ve dakikalar ilerledikçe, özellikle de Geoffrey'nin temas kurduğunu gördüğünden ve Kral Baldur'un genellikle sinsi olan ama kimsenin şiddet uygulamaktan geri kalmayacağı yöntemlerini bildiğinden, kralınızı çok endişelendirdi. Bu yüzden, cham'inize vardığımızda, duyguları *onun* önüne geçti."

Ağzımın gerildiğini hissettim ve sert dudaklarımın arasından, "Bu yine de bir mazeret değil," dedim.

"Evet, canım, anlattığın babaya sahip olacak kadar şanslı olduğun topraklarda buna inandığını görebiliyorum ama yine de hoşuna gitmediğini bildiğim için biraz tereddütle sana bir *Korwahk Horde savaşı*yla evli olduğunu hatırlatıyorum."

Ona bakmak için döndüm ve o da bana döndüğünde gözlerimi ona kilitledim. "Bu yine de bir mazeret değil," diye tekrarladım sessizce, gözlerimi tuttu, sonra başını sallamadan önce bir iç çekti.

O yine ileriye baktı, ben de öyle.

Bunun üzerine ben de "Sadece aynı fikirde olmamak için aynı fikirde oluyorsunuz, değil mi?" dedim.

"Bu noktada akıllıca görünüyor," diye cevap verdi ve ben de gülümsedim.

Sonra elimde değildi, arkadaşım komikti ve pek de eğlenceli olmayan bazı bilgiler paylaştıktan sonra (en hafif tabiriyle), biraz duygu boşaltmaya ihtiyacım vardı ve bunu bu sefer daha iyi bir şekilde yapmaya karar verdim. Böylece yine kahkahayı patlattım.

Diandra benimle birlikte güldü.

Ayıldığımda, onları durduramadan gözlerim Lahn'a gitti ve onun yine bineğinin üzerinde bana doğru döndüğünü gördüm.

Oh adamım.

Birine seslendi ve ben başka tarafa baktım.

Diandra'nın bunu özlediği, nazıkçe, "Söylediklerime kulak ver, güzel dostum," diye ısrar etmesinden belliydi.

Başımı salladım, ona döndüğümde onun da ayık olduğunu gördüm, çok ayık ve çok ciddiye.

Ve sonra dedim ki, "Bu insanların, şimdi *benim* halkımın, hayatlarını yaşama biçimlerini kabul etmiyorum ama sana söz veriyorum Diandra, onlara zarar verecek hiçbir şey yapmayacağıma yemin ediyorum." Ona gülümsedim. Sonra fısıldadım, "Onlar benim halkım, biliyorsun."

Gülümsememe karşılık verdi ve sonra fısıldadı, "Dikkatli olun, uyanık olun ve güvende kalın kraliçem."

Başımı salladım, sonra dörtnala koşan toynak sesleri duydum ve az önceki savaşının döndüğünü görmek için tam zamanında ileri baktım.

"Şimdi ne olacak?" Beni geçerken mırıldandım, daire çizdi, geri geldi ve tekrar, bu sefer (*benden* gelen) küçük bir çığlıkla, beni Zephyr'den aldı, dizginlerini yakaladı, *gerçekten* sinirli bir kişneme verdi ve Diandra'yı bir bakışla deldi ve havladı, "Vayoo!"

Sonra tekrar dörtnala yola koyulduk ama doğrudan sıranın önüne doğru ilerliyorduk.

Doğruca Lahn'a.

Lanet olsun.

Savaşçı bizi yavaşlattı, Lahn'a yaklaştı ve sonra beni savaşçının atından indirip önüne oturttu. Yerleşmeden önce kolu beni sıkıca sardı, kığım kasıklarına kayd ve yan tarafa bakıp bir şeyler söyledi.

Baktığı yere baktım ve Diandra'yı yanımda gördüm, savaşçı gitmişti, Zephyr binicisiz onunla birlikte gidiyordu.

Evet. Kahretsin, öyleydi.

Diandra bana, "İkinize de tercümanlık yapmamı istiyor, Dahksahna Circe," dedi.

Harika. Sadece harika.

Yine başka seçeneğim yoktu.

"Tamam Diandra," dedim usulca ve gözlerimi ileriye diktim.

Lahn konuştu ve böylece Diandra'nın tercümanlığında sohbetimiz başladı.

Lahn, "Kamp kurana kadar benimle gel," diye emretti.

İşte oldu. Kamp kuruyorduk.

Lanet olsun.

"Tamamdır," diye küstahça cevap verdim (Diandra bunu tercüme etmedi ve muhtemelen küstahça söylediğim için söylediğimde Lahn'ın kolunu sıkmasına neden oldu).

Lahn konuştu. "Yolculuğumuz sırasında annen hakkında bilgi edinmek istiyorum."

Tüm küstahlığım kayboldu, sırtım dikleşti ve gözlerim Diandra'ya kayd. "Özür dilerim" der gibi başını yana eğdi ve ben de yüzümü tekrar öne çevirdim.

Lahn'ın kolu beni bir kez daha sıktı ve "Circe" diye hırladı.

Pes ettim çünkü başka seçeneğim yoktu.

"Tamam, ne bilmek istiyorsun?" diye sordum.

"Öldürüldü," dedi ama ben başımı salladım.

"Hayır, o öldürülmedi. Bir kazada ölebilirsin. O kaza geçirmedi. Öldürüldü."

"Kim tarafından?"

"Bir soyguncu, bir hırsız. Hırsızlık yaparken kadın adamın üzerine yürüdü; adam da silahını kadına doğrulttu ve onu öldürdü."

"Bu savaş sırasında mı oldu?" diye sordu.

"Savaş yoktu, o gün başka kimse ölmedi, o küçük bir hırsızdı. Sadece sıradan bir gündü, kötü şans, annemin yanlış zamanda yanlış yerde olması ve sonra da gitmesi."

Lahn uzun süre sessiz kaldı. Sonra, "Ona karşı bir şeyler hissediyordun."

"O benim annemdi," diye cevap verdim.

"Ona karşı bir şeyler hissediyordun," diye tekrarladı. Evet, evet. Kahretsin, evet. Ona karşı bir şeyler hissediyordum.

Nefesimi içime çektim ve usulca, "Onu bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordum, babam hariç. O iyi bir anneydi. Hayır, *harika* bir anneydi. Aptal, pervasız bir adamın elinde anlamsız bir şekilde öldü ve ben tüm hayatım boyunca bu bilgiyle yaşadım... ya da o yokken yaşadığım süre boyunca."

Yine bir süre sessiz kaldı. Sonra, "Peki babanın canını kim aldı?"

Gözlerimi kapattım.

"Bir rüya," diye fısıldadım.

"Ne?"

Nefes aldım ve gözlerimi açtım.

"Uykusunda öldü," diye yalan söyledim ve bu yalan beni çok etkiledi.

"Nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Adamlara emir mi verdi?"

Hüzünlü bir şekilde gülümsedim. "Evet, adamlara komuta ederdi." "O bir kral mıydı?"

Gülümsemem daha da hüzünlendi. "Evet, çok küçük bir krallığın." "Yani sen prensestin."

Gözyaşlarımı bastırmak için dudaklarımı birbirine bastırdım. Sonra başımı salladım ve "Evet, ben kesinlikle bir prensestim" diye fısıldadım.

"Ve şimdi sen kraliçesin."

"Evet, şimdi kraliçeyim."

"Baban senin için bunu isterdi, bu doğru değil mi?" diye sordu ve ben göz kırptım.

Bunu iyi planlamış, zeki piç.

"Kah Dax -" Başladım ama kolu nefesimi kesince durdum.

Dudaklarını kulağımda hissettim ve "Lahn" diye homurdandı.

"Lahn," diye hırladım ve kolu gevşedi ama başka bir şey söylemedim. Bunun üzerine "Sana bir soru sordum, Circe."

"Hayır," diye cevap verdim. "Hayır, kraliçe olsam da umurunda olmazdı. Beni mutlu ettiği sürece bir köylüyle evlenmemden mutlu olurdu. Günlerimi beni mutlu eden bir şey yaparak geçirdiğim sürece bir köle olmamdan bile mutlu olurdu."

"Hiçbir kral bunu istemez," dedi Lahn.

"Kızlarını seviyorlarsa isterler."

"Yanılıyorsun," diye beni bilgilendirdi.

"Kesinlikle değilim," diye bilgilendirdim onu.

"Öylesin, dişi kaplanım. Bir adam kızının zengin olmasını ister. Onu zarardan korumak için bir ordunun hizmetinde olmasını ister. Bir ulusun hayranlığını kazanmasını ister. Bir liderin eşi olmasını isterdi. Ve eğer onun için bunu bulamazsa, özgür bir adamın, güçlü bir adamın, cesur bir adamın, onun geçimini sağlayan ve kardeşlerinin saygısını kazanan birinin yatağında olmasını isterdi. Ben bir erkeğim, kızlarımız olabilir ve onlar için dileyeceğim şey budur."

Manzaraya göz kırptım.

Aman Tanrım, *Tanrım*,
Tanrım.

Ben nasıl...?

Aman *Tanrım*, *Tanrım*, *Tanrım*.

Doğum kontrolünü nasıl unutabilirim?

Aman Tanrım!

"Circe?" diye seslendi başka bir kol sıkıştırması üzerine. "Ne?" Fısıldadım.

"Ne dediğimi duydun mu?"

"Evet." Hâlâ fısıldıyordum.

"Yanıtın yok mu?"

"Hayır, haklısın. Zenginlik yağmuru, hizmetinde bir ordu, övgüler, bir liderin eşi. Hepsi kulağa hoş geliyor. Babam bunların hepsine bayılırdı."

"Kazmak mı?" Diandra sordu ve ben de dalgın gözlerimi ona çevirdim.

"Gibi. Bundan hoşlanırdı," diye açıkladım, Diandra başını salladı ve tercüme etti. İleriye doğru baktım.

"Şaka yapıyor," diye mırıldandı Lahn (ama Diandra yine de yorumladı).

"Hayır," dedim usulca ve başımı bir kez salladım. "Hayır, şaka yapmıyorum. Ama gerçek şu ki, babam bundan hoşlanmazdı. Onun hoşlanacağı şey, bir erkeğin kızına bunu vermek istemesi ve o erkeğin de *kendi* kızları için aynısını istemesi."

Diandra çevirisini henüz bitirmemişti ki Lahn elini kaldırarak kolunu göğsümün üzerinde bir açıyla eğdi, böylece parmakları boynumun etrafında kıvrılabildi ve beni sırtımı göğsüne yaslayacak şekilde çekebildi.

"Savaşçı olacağız," dedi bana sessizce, sesi normalden daha derindi.

Aman Tanrım.

"Doğru," diye fısıldadım.

"Ama kızlarımız da olacak, böylece onlara krallık vermek isteyen krallar bulabilirim."

Aman Tanrım.

"Doğru," diye tekrarladım başka bir fısıltıyla.

"Hiç görmediğim nadir bir güzelliğe sahipsin ama benim tohumumla daha da güzelleşeceksin," dedi yumuşak bir sesle.

Onun sözleriyle göğüslerim şişti ve başım aynı anda hafıfladı. Bu kombinasyon alışılmadık bir duyguydu ve hiç hoşuma gitmemişti.

Çenesini kapatmazsa bayılacaktım.

"Diandra'nın bu tür konuşmaları tercüme etmek zorunda kalmaması için Korwahk dilini gerçekten öğrenmem gerekiyor," diye homurdandım, Lahn kıkırdadı ve dudakları kulağıma gitti.

Orada, benim dilimde mırıldandı, "Evet, Kirke'm, biliyorsun."

Gözlerimi kırptım.

Tanrım, bir çeşit dil bilgini falan mıydı? İngilizceyi benim Korwahk'ı öğrendiğimden *çok* daha hızlı öğreniyordu ve dinlemesi gereken sadece ben ve Diandra vardı.

"Beni korkutuyorsun," diye fısıldadım.

"Özür dilerim canım, anlamadım," dedi Diandra ve gülmek için kendini zor tuttuğunu anlamak için ona bakmama bile gerek kalmadı. Ve kaybediyordu.

"Beni korkutuyor, um... beni şok ediyor, şaşırtıyor ama pek de iyi olmayan bir şekilde. Dilimizi çok hızlı öğreniyor ve bu hiç doğal değil."

"Olayları çabuk kavraması şaşırtıcı değil. Birçok ülkeden gelen büyükelçiler, devlet adamları ve yabancılarla sık sık bir araya gelir. Onları duymak ve anlamak onun için önemlidir, bu nedenle Dax'ımızın yedi dili akıcı bir şekilde konuştuğu yaygın olarak bilinir, canım," dedi Diandra bana, o kadar hızlı döndüm ki Lahn başını geri çekmek zorunda kaldı ve ona baktım.

"Yedi dil mi konuşuyorsun?" Nefes aldım, Diandra tercüme etti ve başını salladı, ben de eğildim ve nefes almaya devam ettim, "Yedi mi?"

Gözleri yüzümde gezindi ve dudaklarının bir tarafı kıpırdadı, ardından İngilizce olarak, "Evet, Circe, yedi," diye cevap verdi.

"O zaman neden İngilizce bilmiyorsun?" diye bağırdım. "Yani, Valearian ya da her neyse!"

Tercümeysi bekledi ve ardından Diandra onun cevabını tercüme etti. "Çünkü savaşmak ya da bela bulmak için Yeşil Deniz'i geçmeyen barışçıl uluslar olan Hawkvale ve Lunwyn'de konuşuluyor. Ve dilini öğrenerek onurlandırmak istemediğim bir tiran tarafından yönetilen Middleland'da konuşuluyor."

Kahretsin, bu mantıklıydı. Yine de sinir bozucuydu.

"Karınızın muhtemelen bu dünyada sizin konuşmadığınız tek dili konuşuyor olması sizin için büyük şanssızlık."

"Hayır," diye cevap verdi, "Korwahk'a savaş açamayacak kadar uzakta, dillerini bilmediğim pek çok ülke var. Hiçbiri Valearca konuşmuyor, bu da beni *senin* hangi küçük krallıktan geldiğin sorusuna getiriyor."

Uh-oh.

Çoğunlukla zaman kazanmak için ileri döndüm.

"Circe," diye seslendi, sonra Diandra gerisini tercüme etti, "bana bak." Dudağımı ısırdım ve ona döndüm.

"Hangi krallıktan geliyorsun?" sorusuyla kaşlarını kaldırdı. "Um..."

Kahretsin. İşte başlıyoruz. "Seattle."

Kaşları alçaldı ama sadece kısılmış gözlerinin üzerine örmek için.

"Seattle mı?" "Evet, *çok* küçük bir krallık," dedim ona.

"Bellebryn gibi mi?" diye sordu.

Bellebryn'in ne olduğunu bile bilmiyordum.

Doğru bilme şansım yarı yarıyaydı. "Evet."

Başını

salladı.

Shoo.

"Nerede?" diye devam

etti. Kahretsin.

"Yeşil Deniz'in üzerinde mi?" Bir tahminde daha bulundum.

"Nerede olduğunu bana mı *soruyorsun*, kaplanım, yoksa bana mı *söylüyorsun*?" diye sordu.

Tanrım, neden bu kadar kurnaz, zeki ve kral gibiydi ve hiçbir numarayı kaçırmıyordu? Pislik.

"Sana söylüyorum," diye cevap verdim. "Ama... *Tam olarak* nerede olduğunu söyleyemem çünkü coğrafya konusunda pek iyi değilim. Hiçbir zaman da olmadım."

En azından bu doğrudu.

Gözleri tekrar kısıldı. "Tigress Circe, korsanlar tarafından ele geçirilen ve yağmalanan bir gemideydin ve limana yanaştıklarında seni kıyıya taşıırken Korwahk izcileri tarafından kaçırıldın. Çok uzak bir diyardan gelip de indiğin yere ulaşmak için nereye gittiğini nasıl bilmezsin?"

Uh... *ne*?

"Ne?" Fısıldadım.

"Bir Korwahk izcisinin eline nasıl geçtiğini hatırlamıyor musun?"

Hayır, aslında yapmadım. Ve aslında, bunu hiç düşünmedim. Kahretsin.

"Circe," diye uyardı Lahn, ona odaklandım ve hızlı düşündüm.

"Şey, uh, biz, bilirsiniz... *seyahat* ederken ve uh... *yelken* açarken, um... çoğu zaman deniz hastasıydım ve geri kalan zamanlarda kitap okuyordum, bu yüzden çok fazla dikkat etmedim ve uh... korsanlar pek konuşkan değildi."

Bana baktı. Sonra başımın üzerinden baktı. Sonra mırıldandı, "Bu Seattle'ı hiç duymadım."

"Küçük," dedim ve gözleri bana döndü, ben de başparmağımın işaret parmağımı yarım santim boşluk kalacak şekilde kaldırdım, gözlerini kısarak gözlerinin içine baktım ve "Minicik," diye vurguladım. Elimi bıraktım. "Bir krallık bile değil, daha çok bir... *şehir* gibi."

Bana baktı. Sonra tekrar başımın üzerinden baktı ve "Bellebryn" diye mırıldandı.

Her neyse.

Devam etmemiz gerekiyordu.

"Annem bana benziyordu," dedim konuyu değiştirmek için, gözleri tekrar bana döndü, ben de devam ettim. "Bu garip, um... garip. Babam da senin gibi esmerdi. Hatta zeytin rengi teni vardı. Ama açık tenliydi, çok açık tenliydi. Genellikle esmerlik baskın bir özelliktir ama ben babamdan hiçbir şey almadım. Annemin saçını, gözlerini, tenini aldım."

"Gözleri mi?" diye sormak için sözümü kesti.

Başımı salladım ve sonra aniden yüzünü benimkine yaklaştırdı ve eli çeneme geldi.

Bu hızlı hareket karşısında hazırlandım ve o konuştuğunda iyi ki de öyle yapmışım.

"Yeterince derine bakma fırsatı bulursan, bir insanın ruhunu gözlerinde görebilirsin ama genellikle korunurlar, güvende tutulurlar. Ama sen öyle değilsin, kaplanım, iddia ettiğin gece, ay ışığında bile ruhunun gözlerinden parladığını görebiliyordum. Ruhunu herkesin görmesi için yüzeye yakın tutuyorsun ve bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey."

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Ne yazık ki konuşmaya devam etti. "Eğer sana gözlerini verdiyse, benim altın geyiğim, babanın annenin ölümünden çok sonra bile yasını tuttuğunu görebiliyorum. Eğer ruhunu biriyle paylaşırsan, onun senin üzerindeki etkisi asla kaybolmaz."

"Konuşmayı kes," diye fısıldadım ve gözyaşlarımın düşmeye hazır bir şekilde parıldadığını hissettim.

Lahn onları gördü ve eli yanağıma doğru kayd, başparmağı gözümün altından kayarak orada asılı duran gözyaşını serbest bıraktı ve teninde yakaladı.

"Dişi kaplanım ağlıyor," diye mırıldandı. Gözlerim uzaklara kayd.

Tekrar konuştu. "Yeterince içtin Kirke'm, yüzünü öne çevir ve kocanla sessizce at sür. Yakında kamp kuracağız."

Harika, dört gözle beklenecek bir şey daha.

Başımı salladım ve arkamı döndüm. Lahn, Diandra'ya bir şeyler söyledi ve ben de ona doğru bakıp bana gülümsediğini gördüm, gözleri parlıyordu, Korwahk çılgın romantik arkadaşım olduğu düşünülürse öyle olması gerekirdi ve ben de kendimi benimkileri yuvarlamaktan alıkoydum. Sonra atı savaşçıların arasında kaybordu.

İleriye baktım ve manzaraya, bir sonraki travmama ve beynime giren, kocamın az önce bana söylediği sözler *dışındaki* her şeye odaklanmaya çalıştım.

Ama kolu tekrar göğsümün üzerinden geçtiğinde, parmakları beni yakın tutmak için boynumun etrafında kıvrıldığında, başparmağı tatlı olduğunu düşünmemeye çalıştığım (ama öyleydi) boş bir okşamayla boğazımda yukarı ve aşağı kayarken bu zordu.

Yani, gerçek şu ki, zor değildi.

İmkansızdı.

On Yedinci Bölüm

Meydan Okuma

Döndürüldüm ve kaldırıldım, ardından Lahn'ın kollarında kucaklandım.

Gözlerimi açtığımda Daxshee'nin etrafımızda olduğunu gördüm, meşale ışığı her yerde parlıyordu.

Küçük, gürül gürül akan bir derenin kenarında durmuştuk; burada bol miktarda dikenli ot ve eğilmiş, salkım söğüt ağaçları vardı; yeşilleri, krem rengi taş, toprak ve kumdan oluşan manzaranın fonunda öylesine yeşildi ki büyüleyiciydi.

Dahksahna'nın kölelerine odayı kurarken yardım etmediği kısa sürede anlaşıldı. Deriler ve minderler, küçük bir testi şarap, bir başka testi su, bir tabak yemek ve (zavallı bebeğim) yaklaşık altı gündür kafeste olan Hayalet serbest bırakıldığında, kızlarım çalışırken ve genç adamlar çadırımızı kurarken onu besleyebilmem ve ona göz kulak olabilmem için bu açıklığa kavuştu. Bu çok açıktı çünkü Teetru başını sallayarak ve ellerini havaya kaldırarak onlar çalışırken benim de rahatlamam gerektiğini söyledi.

Bu durum hiç hoşuma gitmedi ama yine de başka seçeneğim yoktu. Ve doğruyu söylemek gerekirse, yolculuktan yorulmuştum. Diandra ve Lahn ile yaptığım sohbetlerden de yorulmuştum. Yemek yerken üç kadeh şarap içtikten, Daxshee'lerin yükseliş dansı olarak tanımlanabilecek şeyi hayranlıkla izledikten (bunu sık sık yaptıkları belliydi, hızlı ve aynı zamanda garip bir şekilde zarifti) ve Hayalet'le oynadıktan sonra, Hayalet uykuya daldığında benim de onunla birlikte uykuya dalmam, onu önüme yatırmam, postların ve minderlerin üzerine yerleşmem ve uykuya dalmam sürpriz olmadı.

Şimdi yarı uyanık, Lahn'ın kollarındaydım ve içinde dans eden mum ışığıyla parlayan odamıza doğru gidiyordum.

Başımı çevirip "Hayalet" diye fısıldadım ve gözlerim Gaal tarafından kucaklanıp götürülmekte olan evcil hayvanımı bulduğunda Lahn'ın kollarını sıktım.

Sanırım bu, Hayalet'in o gece başka bir yerde uyuduğu anlamına geliyordu. Alışılmadık bir durum değil. Lahn yavruma izin vermişti ama henüz yatağımıza girmesine izin vermemişti.

Eğildi, beni kollarına aldı, çadıra girdi ve ben uykulu bir şekilde içeri girdim.

Tamamen aynı görünüyordu ve her şey ayarlanmıştı, her şey. Sadece birkaç saat sürmüş olmalı ve hepsi tamamlanmıştı.

Tanrım, bu insanlar ne yaptıklarını biliyorlardı.

Lahn beni yatağın yanında ayağa kaldırdı, uzaklaştı ve Jacanda ile Beetus hemen yanıma geldiler. Zihnimi bulandıran bitkinliği ve vücudumu ağırlaştıran yorgunluğun donuk ağrısını göz kırparak uzaklaştırmaya çalıştım ve beni soymalarına yardım ettim. Packa elinde ılık, ıslak bir bezle geldi ve cennet gibi hissettiren uzuvlarımın üzerinde gezdirdi. Hızlıca yıkanmak dışında beş gündür banyo yapmamıştım ve ayrıldığımızdan beri aynı kıyafetleri giyyordum. Eşyalarımızı topladıkları zaman, biz yola çıkana kadar toplanmaya devam ettiler ve sadece yemek, içmek ve uyumak için gerekli olan şeyler üretildi.

Jacanda başıma Korwahkian tarzı bir gecelik geçirdi, bu gecelik neredeyse krem rengini andıracak kadar soluk bir leylak rengiydi. İpi göğüslerimin üzerinden bağladı, sonra bana baktı ve yorgun bir gülümseme verdi. Yanağını okşamak için bir elimi kaldırdım ve ona gülümsedim.

"Shahsha, kah Jacanda, boh na trahyay, kah fauna, "* diye fısıldadım ve gözlerindeki sıcak şaşkınlığı göremeyecek kadar yorgundum.

Sadece döndüm, ipeği geri çektim, yatağa çöktüm, ipeği yukarı çektim ve gözlerimi kapadım. Saniyeler içinde kendimden geçmişim.

Ve bir dakikadan fazla sürmeyen bir sürede geri dönmüştüm. Geri dönmüştüm çünkü ipek üzerimden çekilmişti ve kalçalarımda beni sırt üstü çeviren büyük eller vardı. O eller bacaklarımı açtığında gözlerim açıldı ve gözlerim Lahn'ın onların arasına yerleşmesine odaklandığında yorgunluğum kayboldu, elleri geceliğimin ipeğini kalçalarımaya kadar çekiyordu.

"Ne yapıyorsun?" Nefes nefese sordum ama cevap vermedi. Ağırlığı bana çarptı ama ağırlığının çoğunu yataktaki ön koluna alıyordu, ellerinden biri yukarı kalktı ve parmakları hızla göğüslerimin üzerindeki büzgüyü çekti ve kravat çözüldü.

Bir elimle bileğini sıkıca kavradım ve "Ne yapıyorsun?" diye tekrarladım.

Gözleri benimkilere geldi ve yanıyordu.

Oh lanet olsun. Ne yaptığını zaten biliyordum ama şimdi ne yaptığını *cidden* biliyordu.

Başı aşağı inmeye başladı, gözümü kırptım çünkü bunu beni öpmeye niyetliymiş gibi bir şekilde yapıyordu ve son anda başımı hızla yana çevirdim. Ayrıca ellerimi omuzlarına koydum ve

Aynı anda ben de kıpırdandım ama sert vücudunun devasa ağırlığı hareket etmedi.

Dudakları boynuma dokunduğunda kararlı bir şekilde "Hayır," dedim, "bu olmayacak. Yorgunum kah Dax ve uyumaya ihtiyacım var."

Başını sertçe kaldırdı ve eliyle çenemi kavrayarak başımı çevirdi ve beni ona bakmaya zorladı.

"Kah Lahn," diye hırladı.

Oh, hayır. Hayır, yapmadı. Bunu yapamadı ve bana ne olduğunu söyleyemedi. Hayır... yapmadı... *yapmadı*.

"Kah *Dax*," diye tısladım.

Yüzü benimkine yaklaştı, böylece görebildiğim tek şey gözleri oldu ve ağzı hareket ettiğinde neredeyse dudaklarıma değdiğini hissedebiliyordum.

"Kah *Lahn*," diye tekrar hırladı.

Gözlerinin içine baktım ve öfkeyle "*Asla*" diye fısıldadım.

"Hayır Circe, asla olmaz. Boh," diye sessizce karşılık verdi, başı eğikti ve yemin ederim beni öpmeye niyetliydi.

Dudakları dudaklarıma değmeden ellerim omuzlarına bastırdı ve kendimi yukarı doğru kaldırarak yastıkların üzerinde kaymaya başladım.

Bu bir hataydı. Geceliğim gevşedi ve aşağı kayarak göğüslerimi ortaya çıkardı ve kabarışım o bölgeyi tam ağzının hedef bölgesine götürdü.

Ve Lahn olduğu için bu fırsatı kaçırmadı. Eli çenemden ayrıldı, göğsümün altından kıvrıldı ve diğer kolu altımdan iterken kaldırdı, etrafımda kilitlendi ve sonra ağzı anında sertçe emdiği meme ucumun üzerine kapandı.

Otomatik olarak sırtım kamburlaştı.

Oh adamım, bu iyi hissettirdi. İçime ateş düştü ve ne yaptığımı anlayamadan iki elimin parmakları başının etrafında kıvrıldı.

Kahretsin, hayır, hayır, bunu yapamazdı.

Parmaklarım onun gevşemiş saçlarına dolandı ve geri çekti.

"Hayır," diye fısıldadım, emmeyi bıraktı ama sadece dili dönebilsin diye ve bu tartışılırdı ama bunun daha iyi hissettirdiğini düşünüyordum. Sonra ne düşündüğümü merak ediyordum. "Hayır!" diye bağırdım, tekrar emmeye başladı ve karnımda bir heyecan kıvrımı ve bacaklarımda bir ıslaklık hissettim.

Kahretsin!

Meme ucumu içeri çekmeye (ve dönüşümlü olarak döndürmeye) devam ederken, altında kıvrıldım ve eli göğsümden ayrıldı, kaburgalarımın altına, karnıma ve sonra içeri girdi ve parmağının beni doldurduğunu hissettim.

Tanrım, hoşuma gitti. Kahretsin, ama hoşuma gitti.

Ağzı meme ucumu bıraktı, etrafımdaki kolu beni altına çekti ama parmağı dikili kaldı ve başparmağı klitorisimi çimdikledi.

Kalçalarım sarsıldı.

"Kirke'm," dedi, sesi alçak ve kalındı, "ıslak."

Bu kadar kolay dil öğrenmesinin iyi olmadığını düşünüyordum. Berbat olduğunu düşünüyordum.

Kavgamı sürdürdüm ve "Bunu anlamıyorsun, kah Dax" diye çıkıştım.

"Evet," diye karşılık verdi, gözlerim kısıldı ve sahip olduğum her şeyle bacaklarımı büktüm, ayaklarımı yatağa diktim, kalçalarımı yukarı kaldırdım ve omuzlarını ittim, onu savurmayı başardım, onu sırtına aldım ve sonra ona biniyordum, eğildim, inanılmaz derecede harika saçlarıyla çevrili sinir bozucu güzel yüzüne bakıyordum.

"Yapamazsın!" Bağırdım, gövdesi bıçak gibi kesilmişti ve kolu hâlâ etrafımda sınırsız kilitliydi.

Uh-oh. Belli ki stratejimi iyice düşünmemişim.

Gözlerimin içine baktı ve gözlerinin yandığını gördüm ama içlerinde bir ışık vardı, parlaktı ve eğer doğru okuduysam, hem mizah hem de zaferle doluydu.

"Pençelerini çıkarıyor," diye mırıldandı ve bundan hoşlandığını biliyordum. Evet, mizah ve zafer.

"*Argh!*" Kaçmak için bir kez daha bağırdım ama kaçmak mümkün değildi.

Yok. Yok.

Ve benim savaşım çok daha zorlaşmak üzereydi. Bunu, hala bacaklarımın arasında olan eli sikini sarmak için hareket ettiğinde ve etrafımdaki kolu beni hareket ettirdiğinde anladım, böylece ucunu bacaklarımın arasındaki ıslaklığa kaydırabilirdi.

Dudağımı ısırđım. Bu güzel bir histi ve şaftı içime gömüldüğünde çok daha güzel hissettirdiğini biliyordum.

Ve ben istedim.

"Kah Lahn." Sözleri tekrar etmem için bir emirdi, sesi daha da derinleşiyor, sertleşiyordu.

İçeri girmek istedi.

Tanrım, bunu ben de sevdim.

"Hayır," diye reddettilim ve sikinin ucu klitorisimin üzerinden kaydıldı. Kalçalarım tekrar sarsıldı.

Lahn gülümsedi.

Tanrım! Çok sinir bozucuydu!

"Kah Lahn, Circe," diye tekrar emretti ve yanıt vermediğimde sert siki klitorisimin üzerinden tekrar kaydıldı. "Kah Lahn," diye tekrarladı, sesi artık sertti.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Kah Lahn," diye hırladı. "Hayır!"

Beni hafifçe aşağı itti ve sikinin ucunu klitorisime o kadar iyi hissettirecek şekilde sürtmeye başladı ki kemiklerim eridi ve ellerim bir su birikintisine dönüşmemek için boynunun iki yanına gitti.

Dudaklarım aralandı, başım hafifçe geriye gitti ve gözlerim yarıya indi.

Artık kolunun beni tutmasına gerek yoktu. Ben tutuyordum, Kalçalarımı hareket ettirerek kendimi onun şaftına sürüyordum, böylece eli saçlarımın arasına kayıyor, başımı ona bakacak şekilde eğiyordum ve gözlerim şaşkınlıkla onunkilere odaklanıyor.

"Lahnahsahna, *kah Lahn*," diye emretti, sesi artık boğuk çıkıyordu. Oh neyse, siktir et. Onlar sadece kelimelerdi.

Değil mi?

"Kah Lahn," diye fısıldadım, eli anında sikini kaydırdı, böylece ucu içimdeydi, sonra uzaklaştı, kolu kalçalarımın etrafında kıvrıldı ve beni aşağı indirdi, beni doldurdu.

Başım geriye fırladı ve onu daha derine çekmek için kalçalarımınla yere bastırdım. "Evet," diye nefes aldım, parmaklarım boynundaki kaslara gömülüyordu.

Kalçalarımın doladığı kolu gerildi, beni yukarı çekti, sonra aşağı itti ve ben yavaşça hareket etmeye başladım, gözlerine bakabilmek için başım tekrar öne eğildi.

Zafer, arzu, tatmin - Tanrım, çok ateşliydi.

Eli başımdan omzuma, koluma, bileğime dolandı, sonra ellerimizi aramıza soktu, parmağımı klitorisime bastırıp yuvarladı. Kalçalarım sarsıldı ve inledim ama ipucunu aldım, kontrolü ele aldım, parmağım yuvarlanırken yukarı ve aşağı, yavaş, tatlı bir şekilde kaydım. Her iki eli de vücudumda yukarı doğru kayarak dinlendi, avuç içleri çenemde, parmakları saçlarımda başımın yanlarını kavradı.

Sonra elini kendi elininkine doğru eğdi ve yine beni öpeceğini sandım.

Onun siki içimdeydi ve hoşuma gidiyordu, hayır, *bayılıyordum*. Bunu kendime verirdim ve bunu yaparken de ona verirdim.

Ama benim her şeyime sahip olamazdı.

Son anda başımı hareket ettirdim, dudaklarımı çenesinden boynuna doğru kaydardım, yüzümü oraya gömdüm, elimi kolunun altına soktum ve kolumu sırtına doladım.

Ve daha hızlı üzerine gittim, daha sert gıcırdattım, klitorisimi parmağım ile daire içine alırken ve tenine doğru inerken onu derinlere çektim.

Elleri aşağı kayıyor, kolları etrafımda kıvrılıyor, benimkiler sırtındaki kaslara gömülürken parmakları sürükleniyordu ve ben daha hızlı gidiyordum.

"Kah bahsah lapay rah. Zah xaxsah lapay hahnee rah. *Sahna*, "*** Lahn kulağıma fısıldadı, kelimelerin gürültüsü tenimde, göğüslerimin üzerinde, bacaklarımın arasında kayıyordu, oldu, sırtım kavislendi, saçlarım uçtu ve boşaldım.

Lahn beni ters çevirdiğinde, dizlerimi yukarı çekip sert ve derin bir şekilde vurduğunda işim bitmek üzereydi. Eliyle çenemi kavradı, başparmağını bir yana, parmaklarını yanağıma dayadı ve yüzümü sabit tutarak benimkine doğru eğildi.

Onun ateşli bakışlarına bakıyordum, göz kapaklarım indirilmişti, orgazmım tatlı tatlı uzaklaşıyordu, kalçalarım yanlarına iyice bastırılmıştı, ellerim aşağıda, parmaklarım kıcının sıkılan kaslarına kıvrılmıştı, o sert ve derin bir şekilde sürerken nefeslerimiz birbirine karışıyordu.

"Becer beni bebeğim," diye nefes aldım ve o daha sert vurdu. "Evet, kah Lahnahsahna," diye fısıldadı.

"Tanrım," diye fısıldadım, tırnaklarım tenine batıyordu, kalçalarım daha sıkı bastırıyordu, "Seni hissetmeyi seviyorum."

Gözlerini kapattı, parmakları yüzümde gerildi ve başı geriye düştü, boynundaki kaslar gerildi, kendini derin ve sıkı bir şekilde yerleştirirken damarlar dışarı fırladı ve doruğa ulaştığını çadırı dolduracak kadar yüksek sesle homurdandı.

Söylemem gerekir ki, bunu ben de sevdim.

İşini bitirdiğinde başı düştü, çenemdeki eli benimkini yana yatırdı ve ağır nefeslerini boynumda hissettim. Kollarım onu sarmak için hareket etti ve başı yukarı kalktı, yüzümü tekrar ona doğru eğdi, gözleri benimkilere takıldı, nefesi hala kesikti ve beni öpmek için tekrar hareket etti.

Tutuşuna karşı sarsıldım ve anında sıkılaştı ama ağzı benimkine doğru hareket etmeyi bıraktı.

Gözlerimiz çarpıştı ve ondan bir şey sakladığımı anladığını biliyordum ve nefesim kesildi çünkü bir Korwahk savaşçısının bundan hoşlanmayacağını biliyordum, hem de hiç.

Sonra hırladı, "Sen *benim* altınımsın, nahna xaxsah *benim* hahnee rah'imdir. Kay jahnan nahna lisa, na uvan *tee luh kay*. Ana kay jahnan nahna pahnsahna, Circe. Kay nayeesan tee. *Fahzah*. "***

Tamam, Lahn'ın söylediği her şeyi anladığımı söylenemezdi ama bir meydan okuma ortaya koymayı başardığımı bilecek kadar anlıyordum, o küçüklüğünden beri her türlü zorlukla yüzleşmek ve onu yenmek için eğitilmiş bir savaşçıydı ve bana kazanacağına dair söz vermişti.

Kahretsin, boku yediğimi
hissediordum. Ama ben olduğum
için pes etmedim.

"Bu gece şanslıydın, koca adam," diye fısıldadım, "ama ben de şanslıyım. *Gerçekten* yorgunum, üzerimden kalkar mısın?"

Bir an kaşlarını çatarak bana baktı, eli hâlâ yüzümü tutuyordu. Sonra gözleri kıpırdadı, sürüklendi, hala elmacık kemiğimi işaretleyen çürüğe takıldı. Sonra gözleri yumuşarken öfkesinin yavaşça kayboluşunu izledim. Sonra eli çenemi aşağı doğru eğdi ve dudakları çürüğümün üzerinde kayarken beni sabit tuttu.

Gözlerimi kapattım.

Kahretsin, tatlı olmasından gerçekten *nefret*
ediyordum. Alnını alnımda hissettim ve gözlerim
açıldı.

"Evet, Kirke'm, uyuyorsun," dedi usulca, sonra başını oynattı, çenemi bıraktı, burnunu başparmağının beni tuttuğu tarafa sürttü, yavaşça çekti ve vücudunu aşağıya, kısmen yanıma kaydırды, beni altına aldı, bacaklarını benimkilere doladı.

İçimi çektim ve o kadar yorgun ve doymuştum ki yardım edemedim ama sıcaklığının beni rahatlatmasına izin verdim.

Gözlerim kapandı.

Kolunu şefkatli bir şekilde sıktığında ve kulağıma fısıldadığında, "Anka, ta linay tera leenyahso na lapay, pençeler çeliğe karşı. "*****

Sesi yorgun, tatmin olmuş ve aynı zamanda yarını iple çekiyormuş gibi geliyordu. Hem de çok.

Cidden, Lahn'ın bu kadar hızlı İngilizce öğrenmesi berbattı. Ve daha da ciddi, boku yediğimi biliyordum.

*Çeviri: Teşekkür ederim, Jacanda'm, şimdi uyu, dişi geyiğim."

**Çeviri: Benim karım altındır. Amı sıvı altın gibi. *Çok güzel.*"

***Çeviri: "Sen *benim* altınımsın, amın *benim* sıvı altınım. Ağzına sahip olacağım, *onu bana vereceksin*. Sonra ruhuna sahip olacağım, Circe. Ona sahip olacağım. *Her zaman.*"

****Çeviri: "Yarın, çeliğe karşı pençelerinizin ne kadar yetenekli olduğunu göreceğiz."

On Sekizinci Bölüm

Sürü

Göz kapaklarım, odamın kanatlarının geri çekildiğini duyduğumda açıldı ve odamın duvarlarına vuran parlak güneş ışığını içime çektim.

Sabahın geç saatleri olmalı.

S ı r t ı m ı hafifçe gerdim ve kızlarımdan hangisinin geldiğini görmek için çenemi yastıkların üzerine eğdim.

Postlar içinde bir çift kaslı bacağın bana doğru geldiğini görünce gözümü kıptım. Gözlerim yukarı fırladı ve Lahn ciddi bir ateşle bana bakıyordu, Yüzünde ciddi bir memnuniyet ifadesi vardı.

Ben sırtüstü yuvarlanırken kışını yatağa doğru çevirdi ve işte o zaman geceliğimin belimde kıvrıldığını, üstümü başımı ortaya çıkardığını fark ettim. Dün gece üzerimizdeki ipeği çekmemiş, vücuduyla soğuğu engellemişti.

Elim geceliğime doğru uçu ama yaklaşılamadı bile. Sıkı bir kavrayışla yakalandı, geriye itildi ve yatağa bastırıldı. Diğer elimle denediğimde gözlerim ona kaydı ve o da beni yakaladı. Sonra her ikisi de başımın üzerinden yukarı çekildi ve gözleri göğsümden, göğüslerimin arasından, göbeğimden aşağıya, ipeğin üzerinden geçen diğer elini takip ederken bir elini tuttu, sonra beni bacaklarımın arasından kavradı.

Kahretsin.

Gözleri tekrar benimkilere döndü ve ben de ona ters ters baktım.

"Beni hissetmeyi seviyorsun," diye fısıldadı ve gözlerimi kırptırırken bakışlarım kaydı.

"Ne... ne?" Ben de fısıldadım.

Parmağı içeri kaydı ve bu çok harika hissettirdi, yüzündeki o bakışla birleştğinde dudaklarım ayrıldı ve karnımda bir zevk girdabı ortaya çıktı.

Bana doğru biraz daha eğildi ve "Dişi kaplanım beni hissetmeyi seviyor" diye tekrarladı.

Parmağı hareket etti. Kahretsin.

"Lahn," diye nefes aldım. Bunu ona dün gece söylemiştim ve bu sabah ne anlama geldiğini öğrenmeye çalışıyordu. "Seerim'le konuşuyormuşsun."

Gülümsedi ve lanet olsun, çok seksiydi.

Evet, Seerim'le konuşuyordu.

Sabah ilk işim Diandra'yı bulup öldürmek olacak.

Parmağı hareket etti, bir içeri bir dışarı kayıyordu. "Sah me lapay the part of me you love gahn tee jahkal, "* diye mırıldandı.

Tamam, hayır, önce Lahn benimle oynayacaktı, bana orgazm yaşatacaktı ve sonra Diandra'yı bulup onu öldürecektim, çılgın Korwahklı çöpçatanı.

Ve sabahın gündemi konusunda haklıydım, bir eliyle bileklerimi başımın üzerinde tutarken, diğer eli bacaklarımın arasında sırtım yükselene kadar çalıştı, kalçalarım parmaklarına bastırdı ve beni gerçekten çok sert bir şekilde boşalttığında haykırdım.

Bileklerimi bırakıp beni nazikçe kucağına çektiğinde, kollarını bana doladığında, yüzünü boynuma gömdüğünde ve beni kucakladığında hala içimde yikanıyordu.

"Benim Kirke'min pençeleri o kadar keskin değil," diye fısıldadı. Bedenim gerildi.

Cidden, *sinir bozucuydu*.

Ellerimi göğsüne doğru kaldırdım ve "Git buradan Lahn, banyo yapmam lazım" diye bağırırken bir santim geri çekilmesine neden olacak kadar sert bir şekilde ittim.

Başını kaldırdı ve sessizce gülen gözleri benimkilere takıldı. "Evet, kah Dahksahna, ben de."

Lanet olsun.

Devam etti. "Kah bahsah zah Lahn'ı yıkar, kay kah bahsah'ı yıkar."

"Karım Lahn'ını yıkıyor, ben de karımı yıkıyorum" dedi.

Lanet olsun!

"Lahn -" Başladım, sırttı ve sonra başını çevirip "Teetru!" diye havladı.

Kapaklar anında açıldı ve göğsümü onun göğsüne bastırdım, kollarım çıplaklığımı gizlemek için ona dolandı (buna ihtiyacım olduğundan değil, kızlarım beni birçok kez görmüştü ama alışkanlıktı), başımı çevirdiğimde beş kızımın da buharlı su kovaları, bezler ve sert, kremsi sabun diskleriyle içeri girdiğini gördüm. Onları dün gece fark etmediğim, taş ve çimen olan ve kilim bulunmayan yeni bir alana bıraktılar.

Lahn'ın banyosunda yarattığımız karmaşanın tekrarlanmayacağını gördüm. Artık bir duş alanımız vardı.

Saçmalık.

Sonra bize bakmadan dışarı çıktılar.

"Lahn -" Başladım ama ayaktaydım çünkü o ayaktaydı ve beni taşıyordu.
"Lahn!"

"Sessiz ol," diye emretti.

"Lahn!" Ayaklarımı düşürdü, taşa çarptılar ve geceliğim hemen ayak bileklerime kadar kaydı. Geceliğe mi yoksa kaçmaya mı karar veremedim, derileri onunkilere yapıştı. İçlerinden çıktı, bir kovanın sapını tutmak için eğildi, kaçmaya hazırlandım ama beni belimden yakaladı, beni içine çekti, vücudum onunkine çarptı ve bir saniye geçmeden başımıza bir kova dolusu ılık su döktü.

Sonra Lahn'ın kolu etrafımda sıkılaşıırken kova yere çarptı ve ben sıçrarken diğer elinin parmakları ensemden ıslak saçlarıma doğru kaydı.

Suyu göz kırparak uzaklaştırdıktan sonra yüzünün yaklaştığını gördüm ve sıcak, kaygan vücudunun benimkine doğru kaydığını hissettim.

Bunun güzel bir his olduğunu söylemeye gerek yok.

"Kah bahsah zah Lahn'ı yıkar, ben de Lahnahsahna'mı yıkarım," dedi yumuşak bir sesle. Sonra sabuna uzanırken ikimizi de yana doğru eğdi.

Her neyse. Banyoya ihtiyacım vardı ve şüphesiz onun da vardı.

"Her neyse," diye mırıldandım, sabunu elinden aldım ve devasa, fantastik göğsündeki muhteşem kahverengi tene bastırdım ve yaptığım şeye gerçekten kendimi kaptırmam uzun sürmedi (yaklaşık bir saniye).

Bundan yaklaşık bir saniye sonra, iki kolu da bana kilitlendi ve bir kahkaha patlattı.

Yaptığım şeyle ilgilendiğimi
biliyordu. Evet, kesinlikle *sinir*
bozucuydu.

Gülmeyi bıraktığında, başımı arkaya yatırdım ve ne kadar sinir bozucu olduğunu düşündüğümü ona göstermek için yüzümü buruşturdum.

Koyu renk gözleri buruşuk yüzümü inceledi, dudakları bana gülümsedi ve kolları beni sıktı.

Yine, her neyse.

Elimdeki göreve odaklandım. O da kendi görevine odaklandı.

Lahn ile banyo zamanına eklenen bu nüansın onu daha da eğlenceli hale getirdiğini söylemeye gerek yok.

Evet, kesinlikle sıçmıştım.

* * * * *

"Ah Circe, sevgilim, çok üzgünüm. Tanrım, Feetak'imin bana el kaldırdığını hayal bile edemiyorum," diye nefes aldı Narinda.

Feetak.

Evet, ole Feetak oradaydı ve bunu birden fazla şekilde kastetmişim.

Çok uzun sürmedi.

"Ben iyiyim," diye söz verdim, uzandım, elini sıktım; o da bana küçük, tuhaf gülümsemesini verdi ve benimkini sıktı.

Sonra Daxshee'ye baktım.

Narinda ve ben Lahn ve benim odamın dışında postların ve minderlerin üzerinde uzanırken, gözüm etrafta dolaşan, şirinlik yapan, eşyalara saldıran ve genel olarak yoldan geçenleri rahatsız eden Ghost'un üzerindeydi ve "Kay tingay," yani "Özür dilerim," diye seslendiğimde gülümseyerek uzaklaşıyorlardı.

Bizim odamız diğerlerinden biraz uzakta, hafif bir yükselti üzerinde dereye yakın bir yerde kurulmuştu, böylece Daxshee'nin çoğunun aşağıya yayıldığını görebiliyorduk (bu, Hadım'ın Daxshee'yi her seferinde aynı şekilde kurmadığını kanıtlıyordu).

Öğleden sonra geç saatlerdi, Narinda daha önce gelmişti, öğle yemeğimizi yemiştik ve şimdi meyve suyumuzu yudumluyor, sohbet ediyor ve Daxshee'nin faaliyetlerini izliyorduk. Altında tembellik edebileceğimiz, gölge sağlayan uzun, geniş bir tül örtü vardı. Bu hoş bir şeydi ama gereksizdi. Neredeyse tüm vücudum günlerdir güneşin altında sürdüğüm için altın sarısı bal rengindeydi. Ama bir mola vermek güzeldi.

Narinda'ya morluğun hikâyesini anlatmıştım ki bana çok daha iyi göründüğünü söyledi.

Ama gitmemişti.

Ve kocam ne kadar tatlı ve seksi olursa olsun, bunu unutmama izin veremezdim.

O bir kaplan ve meydan okumalarla büyüyen bir savaşçı olabilirdi ama ben küçük, sevgi dolu bir krallığın nazik, sevgi dolu kralı tarafından yetiştirilmiş bir dişi kaplandım ve neyi hak ettiğimi biliyordum ve bu hak ettiğim şey Lahn'ın bir hafta önce bana verdiği şey *değildi*. Yani elinde kazanmaya kararlı olduğum bir mücadele vardı.

"Oh bak! İşte Diandra! Poyah, Diandra!" Narinda çılgınca el sallayarak haykırdı ve ben de onun bakışlarını takip ettim.

Sonra benimki daraldı.

Diandra benim dar gözlü bakışıma utanmazca sırıttı, hemen yanıma geldi ve Narinda'ya bir "poyah" verdi.

büyük bir minder alıp yan tarafının altına koydu ve ardından meyve suyu içti.

Sonra dans eden gözleri bana geldi. "Nasılsınız kraliçem?" Şimdi bana kraliçem diyerek sinir bozucu olmaya *çalışıyordu*.

"Seninle konuşmuyorum," dedim ve bir kahkaha patlattı. "Bu da ne?" Narında sordu.

"Ah, hiçbir şey," diye cevap verdi Diandra, ben ona ters ters bakarken, "tabii Dax'ımızın dün gece odasından gelen ve Daxshee'nin yarısının duyduğu haz iniltisinden bahsetmiyorsan. Seerim ve ben o kadar yakın değiliz ama yine de ikimizi de uyandırdı."

Narında'nın kocaman gözleri bana çevrildi ve dudaklarında titrek bir gülümseme belirdi. Gözlerimi dikmeye devam ettim ama bunu kaldıracabileceğim en yüksek seviyeye çıkardım.

Diandra beni görmezden geldi ve tıpkı Diandra gibi gevezelik etmeye devam etti.

"Kraliçemizden öfkeli sözler duyuldu ama içeriden aldığım bilgiye göre kralımıza onu hissetmeyi sevdiğini söylemiş, bu yüzden dün gece onun için de işlerin sonunda iyi gittiğinden şüpheleniyorum."

Narında bastırmaya çalıştığı belli olan bir kıkırdama çıkardı... ve başarısız oldu. Yüzümü başka tarafa çevirdim.

Narında'nın sesi bana geldi. "Onu affettin mi Circe?" "Hayır," diye ısırdım.

Diandra, "Kafası değil ama diğer kısımları öyle," diye araya girince gözlerim ona kaydı.

"Beni kızdırmaya mı *çalışıyorsun*?" Tersledim.

"Evet," diye cevap verdi, "öfkelendiğinde çok sevimli oluyorsun." Narında'ya baktı. "Kralımız buna dişi kaplanın pençelerini göstermesi diyor. Kocam bana bu konuda açıkça ve sık sık konuştuğunu, hatta bununla *övündüğünü* söylüyor. Belli ki o da bundan hoşlanıyor... hatta benden bile fazla."

"Çeneni kapatacak mısın?" Kırptım ve o da başını geriye atıp güldü.

Sonra bana odaklandı, hâlâ kıkırdıyordu. "Daxshee her zamanki gibi çalkalanıyor ve son zamanlarda olduğu gibi her şey Dax'ları ve altın Dahksahna'ları hakkında. Dax odasından yıkanmış olarak çıkıyor ve Xacto'yu ziyaret etmiyor. Diğer şeylerin yanı sıra kahkahaları da odasından duyuluyor. Onun sağlığından memnun olana kadar yolculuğu erteler. Karısı yanında olduğu halde savaşçıların önünde at sürer. Ona bir at verir _"

"Bir atın var." diye kestim sözünü.

Kıkırdaması kesildi, gözleri ciddileşti ve Korwahk bilgeliğinin gelmekte

olduğunu daha o sessizce cevap vermeden anladım, "Biliyorum, canım.
Seerim bana

Ben sahiplenildikten iki yıl sonra bir at." Narinda'ya baktı. "Görüyorsun ya, savaşçılar savaşır, yani yenilirler. Horde her şeydir, dostluklar kurarlar, savaşta silah arkadaşlarını korumak için harekete geçerler ama kendilerini uzak tutarlar. Kalbinizdeki insanları kaybetmek için çok fazla fırsat var. Bu ruhu yener, zayıflatır. Ama bir savaşçının atı, işte bu farklı bir hikaye," diye açıkladı. "Savaşçı ve at birbirine bağlı olarak savaşa gider. Bir savaşçının atı onun bir parçasıdır. Aslında atlarını kendi uzuvlarının bir uzantısı olarak görürler. Seerim'in bana, atlarını çelikten korumak için hareket etmeseler alamayacakları yaralar alan savaşçıların savaş hikayelerini anlattığını duydum."

"Hay Allah," diye fısıldadı Narinda.

"Gerçekten de öyle," dedi Diandra. "İşte bu yüzden, canlarım, yeni evlenmiş bir eş kocasının atına binmeye hazırdır. Bu ata binmeye benzer ama aynı zamanda bir savaşçının hayatındaki en önemli yeni varlığa izin verdiği gece savaşçıdan ata yapılan törensel bir adaktır, çünkü ata binerken yeni gelini onun tohumunu sızdıracaktır ki sanırım ikiniz de anlamışsınızdır, bu tohum her savaşçı için hayati önem taşır. Bu nedenle, kendilerini güvende tuttuğunu, güçlü kıldığını ve kendilerinin bir uzantısı olduğunu düşündükleri bir yaratığa bunu sunmanın son derece değerli olduğunu düşünüyorlar."

Evet, bu dünyada ya da benim dünyamda herhangi bir erkek bu tür bir teklifin "son derece değerli" olduğunu düşünür.

Tanrım.

Narinda'ya burnumu kıvırdım, o da benimkini kıvırdı.

Diandra bakışlarımızı görmezden geldi ve konuşmaya devam etti. "Açıktası, atlar bir bütün olarak Horde tarafından büyük saygı görüyor. Çok sayıda savaşçının At Tanrısı'na dua ettiğini tahmin etmek zor değil ama iyi bir tahmin olur. Ve bu nedenle, bir bineğe sahip olmak bir ayrıcalık olarak kabul edilir. Kişi kendi bineğini *hak* etmelidir. Genç savaşçılar ilk cinayetlerini işlemek üzere seçilene kadar kendi bineklerine sahip olamazlar, bu da bir küheylan edinmeden önce on yıldan fazla bir süre eğitim almış olacakları anlamına gelir. Bununla birlikte, bir kocanın karısına böyle bir onuru hak ettiğini düşünene kadar vermemesi şaşırtıcı değildir. Örneğin, eşi ona başarılı bir şekilde ilk oğlunu verdikten ya da iyi bir savaşçı eşi olarak onun ihtiyaçlarını karşılamak için çok zaman harcadıktan sonra. Bu nedenle, Dax'ın yeni gelinine böylesine güzel bir binek hediye etmesi çok dedikoduya neden olur. Dedikodu," gözleri bana geldi, "dün gece çılgılığı duyulana ve bu sabah neşesi duyulana kadar çoğunlukla spekülasyondur." Yüzünde hınzır bir ifade belirdi.

Narinda. "Görünüşe göre, tatlı Narinda, Dax'ımızın yeni karısı onun ihtiyaçlarını oldukça iyi karşılıyor."

Ona baktım, Lahn'ın bana çoğu kadından çok daha önce bir at verdiğini öğrendiğimde, alay etmesine sinirlenemeyecek kadar şok olmuştum.

"O bir çelişki," diye mırıldandı Narinda ve gözlerim ona kayarak onun Daxshee'ye baktığını gördüm. "Circe'in bana işaretiyle ilgili anlattıklarından sonra onu sevmek istemiyorum ve onu her gördüğümde beni korkutuyor. Yine de söylediklerinin çoğu, o sertliğin altında büyük bir yumuşaklık olduğunu gösteriyor."

"Emin değilim, tatlı Narinda, kraliçemiz yumuşak olanı seviyor..." durakladı ve vurgulayarak bitirdi, "ama *sert olanı*."

"Diandra!" Ben tersledim ama Narinda'dan bir kıkırdama daha çıkınca o da kıkırdadı.

Tam o sırada, konuşmamızın nesnesi bir odun yığınının etrafından dolandı. Yakın değildi ama uzak da değildi ve hala ham enerjisi etrafı istila ediyordu.

Yolunu kesen iki savaşçıyla konuşmak için durduğunda nefesimi çektim. Sonra gözlerimin kocamın üzerinde gezinmesine izin verdim.

Tamam, bunu yüksek sesle itiraf etmezdim ama kendime kesinlikle sert olanı sevdiğimi itiraf etmek zorunda kaldım.

"Oh, bu da ne?" Diandra mırıldandı, gözlerimi Lahn'dan ayırdım ve sağıma baktığımda genç bir çocuk gördüm, zayıf, belki on bir, on iki yaşlarında ve kesinlikle savaşçı türünden değildi. Muhtemelen bu yüzden bir yerlerde antrenman yapmıyordu, onun yerine gitara çok benzeyen ve benim gözlerim ona çarptığında gitar gibi ses çıkaran bir şey taşıyarak odama gelmişti, yutkundu, yanında duran bir kadına baktı ve sonra tıngırdatmaya başladı ve sonra, bocalayarak, şarkı söylemeye başladı.

Kadın öne doğru ilerledi ve bir çiçeği benden ve kızlarımdan uzakta, dikkatlice postun üzerine bıraktı, sonra geri çekildi, oğlu şarkı söylerken gözleri Lahn'a ve bana doğru fırladı.

Gergin görünüyordu ve sürekli akorları karıştırıyordu ve dünyanın en iyi şarkıcısı olmadığı söylenmeliydi, ama hiç de fena değildi ve kesinlikle çok tatlıydı. Ama annesi ona güneş ışınları sesiyle birlikte ağzından fişkırmış gibi bakıyordu ve onun yanlış yapamayacağını düşündüğü belliydi ve muhtemelen bu yüzden değerli bir hediye olduğunu düşündüğü şeyi vermek için onu kraliçesine götürdü.

Yolunu kaybettiğinde ona cesaret verici bir şekilde gülümsedim, o yolunu buldu ve devam etti, ben de devam etmesi için sürekli başımı salladım.

Sonra göz ucuyla bir hareket gördüm, o tarafa baktım ve gerildim. Diandra ve Narinda'nın da gördüğünü biliyordum çünkü onların da gerildiğini hissettim.

Dortak, ortasında kirli görünümlü, kaba dokunmuş bir bandajla, göğsündeki ve yüzündeki oyuklar dikilmemiş ama yapışkanla parlıyordu ve çok iyi iyileşmeyeceği açıktı. Ama iyileşiyorlardı.

Kolları, boynu yara bere içinde olan ve dudağı yarılan gelini arkasından tökezledi.

Kadın iddia kolyesini takıyordu, adamın belinde bir iddia zinciri vardı, kolyeye bağlıydı ama adam kolyeyi avucunun içine almış ve kadını arkasından sürüklerken çekiştiriyordu.

Tanrım, cidden, bu adam siklerin kralıydı.

Lahn'dan bir metre kadar uzakta bir savaşçının yanında durdu ve onunla konuşmaya başladı. Mecbur olduğundan değil, kız hiçbir yere gitmiyordu. Onun izni olmadan olmazdı.

Gözlerim onun üzerinde gezinirken kalbim acıyordu, içime çektikçe daha da sıkışıyordu.

Bir zamanlar nasıl bir kızsız artık gitmişti. Her şey gitmişti. Yüz ifadesi boş, gözleri uzaktı. O kadar derin düşüncelere dalmıştı ki muhtemelen nerede olduğunu bile bilmiyordu.

Hızla Lahn'a baktım ve onun ve konuştuğu iki savaşçının gergin yüzlerle çifti izlediğini gördüm.

Ama tek kelime bile etmediler. Lahn sadece Dortak'a sırtını döndü ve konuşmasına devam etti.

Hiç düşünmeden şarkı söyleyen çocuğa döndüm, dizlerimin üzerine çöktüm ve enstrümanına doğru uzandım, parmaklarımı oynattım ve ona gülümsedim. Tıngırdatması da şarkı söylemesi gibi durakladı. Başını kaldırıp annesine baktı, annesi çenesini bana doğru uzattı, çocuk müzik yapmayı bıraktı ve gitar benzeri şeyi bana uzattı.

İki kayıp aşkımdan biri gitar delisiydi, ikisi akustik, ikisi elektro olmak üzere dört tane gitarı vardı ve bana nasıl çalınacağını öğretti. Sonra ben gitar çalmaya başlayınca çok kötü oldu ve kısa sürede ondan daha iyi oldum (şaka yapmıyorum, benden ayrıldığına ikna olmamın nedenlerinden biri de buydu ama bunu yüzüne vurduğumda öyle olmadığına yemin etti ama ben öyle olduğunu biliyordum). Beni terk ettiğinde kendi gitarımı aldım ve her zaman, her hafta, iki, üç kez, bazen her gün çalmak için zaman buldum.

Ve Dortak'ın karısına, kraliçe olsam da olmasam da, o çocuğun bana verdiği dışında hiçbir şey veremezdim.

Telleri ve perdeleri test ederken baldırlarımın üzerine oturdum, yolumu buldum ve sonra Israel Kamakawiwo'ole'nin "Over the Rainbow/Wonderful World" şarkısını söylemeye başladım ama bir ukulele ile değil bir gitarla.

Şarkı söylerken sesimin çocuğunkinden çok daha iyi olduğunu söyleyemezsiniz ama öyle olması da gerekmiyordu. Sözleri anlamasanız bile, şarkı güzel olmaktan başka bir şey olamazdı. Yere bakarken gözlerimi ondan ayırmadım ve kafasının bir yerinde iki tatlı, umut dolu şarkının sözlerinin tek bir güzel şarkıda bir araya gelmesini ve içinde yaşadığı karanlık dünyayı gökkuşağının tüm canlı tonlarıyla renklendirmesini umdum.

Sonra yavaşça başını kaldırdı, gözleri benimkileri buldu ve ben de her iyi kraliçenin yapacağını düşündüğüm şeyi yaptım; halkına elinden geleni yapmak için elinden geleni yaptı - çok fazla olmasa ve o insanlardan sadece biri olsa bile.

Ve şarkı oraya girdiğinde anladım. Gözleri yavaşça kapandı, yüzü yumuşadı ve o anda gökkuşağının ötesinde harika bir dünyada olduğunu kutsal olan her şeye umut ettim.

Oynamayı bıraktığımda gözleri açıldı ve ona gülümsedim. Dortak zincirini çekerek boynunu kırdı ve yüzündeki yumuşak ifade anında kayboldu, yerini bir acı parıltısı aldı.

Bunu yaptığı anda derin bir erkek sesinin sertçe seslendiğini duydum ve bu ses gerçekten çok kızgındı.

Ve bu Lahn'ın sesi değildi.

Soluma baktım ve Bohtan olduğunu gördüm. Ayrıca bir kalabalık çektiğimi de gördüm. Ayrıca Lahn'ın koyu renk gözlerinin daha önce bana hiç bakmadığı bir şekilde bana dikildiğini gördüm ama bu karnımı şişirdi ve kalbimi hafifletti.

"Kraliçene saygısızlık ediyorsun," diye fısıldadı Diandra ve ben başladım, sonra ona baktım ve gözlerinin önümüzde olup bitenlerde olduğunu gördüm ve tercüme ettiğini fark ettim.

Bakışlarını takip ettim ve Bohtan'ın hızlı adımlarla Dortak'a doğru yürüdüğünü ve karşılıklı konuşulduğunu gördüm.

Diandra yorumladı.

"Şarkı söyleyen kadınlar umurumda değil." Bu Dortak'tı.

"Kadınları hiç umursamıyorsun." Bohtan başını Dortak'ın karısına doğru salladı.

"Dikkatli ol Bohtan," dedi başka bir savaşçı.

"Evet, dikkatli ol Bohtan. Karım seni ilgilendirmez," diye uyardı Dortak.

"Haklısın. Karın beni ilgilendirmez. Ama ben konuşmuyorum Karınız hakkında. Köpeğinden bahsediyorum. Karını evcil hayvanın yapmışsın. Sikini hayvanlara sokmaktan hoşlanır mısın, Dortak?" Bohtan geri döndü ve dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü bunlar benim dünyamda kavga sözcükleriydi, bu yüzden Horde arasında *ciddi* kavga sözcükleri olduğunu tahmin ediyordum.

Bohtan devam etti. "Buna cevap verme, bildiğini biliyorum. Hayvanının sağladığı herhangi bir deliğe sikini sokarak bize nasıl bir savaşçı olduğunu gösterme fırsatını nadiren kaçırdığını düşünürsek bu kaçırılmazdı."

"Gelinim seni ilgilendirmez!" Dortak zincirini tekrar çekerek bağırdı.

"Ama o senin gelinin değil!" Bohtan karşılık verdi, Dortak'a ulaştıktan sonra tehlikeli bir şekilde eğildi. "O senin dize getirdiğin bir hayvandan başka bir şey değil. Oyunlarda yüzüne vurarak, silahlıyken Dax'ımıza meydan okuyarak, *kralımızın önünde kraliçemize* saygısızlık ederek yaptıklarınla Horde'u lekeliyorsun."

Diandra, Dortak'ın cevabı üzerine nefesini tuttu ve ben sadece onun nefesinden değil, havanın durgunlaşmasından da çok ama çok kötü bir şey olduğunu anladım.

Bir bakışta solgunlaştığını gördüm ve ısrarla "Ne?" diye fısıldadım.

Fısıltıyla cevap verirken gözlerini olan bitenden ayırmıyordu. "Dortak dedi ki, 'Ne kraliçemiz umurumda ne de yeni karısı iddiadan bu kadar kısa süre sonra ata *binen* bir kral. Sarı olanın siki iki haftadır elinde ve onu sikinden tutup gezdiriyor. Asıl *kralımız* yola geldi.'" Gözleri Lahn'a kaydı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Bu bir meydan okumadır."

Lanet olsun.

Benim gözlerim de Lahn'a kaydı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde olayı biraz ilginç bulduğunu belli eden bir ifadeyle etrafı inceliyordu. Ama sadece hafifçe.

"Dax'a meydan mı okuyorsun?" Diandra, Lahn'ın yanında duran bir savaşçının Dortak'a seslenişini yorumladı.

"Ne *Dax*?" Dortak kelimeleri tükürdükten sonra Lahn'a doğru yere tükürdü. "Ben Dax falan görmüyorum."

Sonunda Lahn konuştu ve bunu da ılımlı bir şekilde yaptı.

"İyileşebilmen için yumruklarını ve aletini gelinin Dortak'a götürmeyi bırakmanı tavsiye ederim. Seni dizlerinin üstüne çöktürmeden ve

kafanı."

"Dax'a sahip çıkıyorum," diye karşılık verdi Dortak, "yapacağım ilk şey aletimi sarı olanın içine sokmak ve vücudundaki her delikten sızana kadar tohumumu akıtmak olacak."

Nefesimi tuttum ama Lahn sırtıttı ve ben şok içinde onun tepkisine bakakaldım.

Sonra Diandra tekrar soluk soluğa kaldı ama Lahn'ın sözlerini çabucak tercüme etti: "Başımı alırsan Tanrılar ağlar çünkü dünya gökten düşüyor. Dişi kaplanıma yaklaşırsan pençelerini sana batırır ve son nefesin vücudundan çıkmadan önce iç organlarının dışarı döküldüğünü görürsün." Diandra bana baktı. "Bir kadının onu yenebileceğini ima etmek, herhangi bir savaşçı için büyük bir hakarettir, canım."

Bu herkes için büyük bir hakaret olurdu. Yine de, oldukça harika bir geri dönüşü.

Dortak tükürürken Diandra tekrar tercüme etmeye başladı, "Sarı olan senin sikiinin sahibi!"

Buna karşılık Lahn, "Doğru söylüyorsun ve bundan memnunum, onunla ne yapacağını biliyor ve nasıl yapılacağını bildiği şeyi seviyor. Dün gece onu içine sokarken, kraliçem tohumumu rahmine ekmeden hemen önce sikimi sevdiğini söyledi, bir savaşçı yaratabilecek bir tohum, zaten senden daha savaşçı olan bir tohum."

"Vay anasını," diye fısıldadım. Bu da iyi bir cevaptı, belki biraz kişisel bir cevaptı ama yine de iyiydi.

"Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum ve bunu tekrar söyleyebileceğini söyleyeceğim," diye fısıldadı Narında.

Diandra, Dortak'ın "Yarın kelleni alırım!" diye bağırdığını tercüme etti.

Buna karşılık Lahn, "Hayır, başsız leşini ateşe atmadan önce formda olmanı istiyorum. İki haftan var, Dortak. Sonra çeliklerimiz çarpışacak."

Dortak öfkeli bakışlarını hâlâ yakınında olan Bohtan'a çevirmeden önce bir an Lahn'a dik dik baktı.

Diandra yorumladı. "Ben Dax'ı almadan önce, *sen*," dedi ve Bohtan'a parmağını sallayarak, "kendine dikkat et ve aklını gelinimden uzak tut."

"*Sen*," diye karşılık verdi Bohtan, "ona bir gelin gibi davranırsan ben de öyle davranırım. Ona bir köpek gibi davranmaya devam edersen, acısına son vermek için onu bir köpek gibi öldürmek zorunda kalacağım."

Bohtan'ın sözleriyle (öyle demek istemediğini umduğum sözler) nefesimi tuttum, Dortak'ın yüzü o kadar kızardı ki kafasının patlayacağını sandım, sonra Lahn konuşmaya girdi.

"Bohtan, yeter, demek istediğın anlaşıldı."

Kral konuşunca Bohtan bir adım geri çekildi ama gözleri Dortak'tan ayrılmadı.

Sonra Diandra Bohtan'a şöyle tercüme etti: "Dax senin kuyruğunu cansız kafandan kestikten ve eyerinden düştükten sonra, onu ilk ele geçiren ben olacağım ve düğün hediým olarak *geline* sunacağım."

Sonra döndü ve uzaklaştı, başını bir an için eğmeden önce gözleri kısa bir süre bana geldi ve sonra hışımla gözden kayboldu.

"Kuyruk nedir?" Ben nefes almaya çalışırken Narında usulca sordu ama onun yerine kocamın gözlerini yakaladım.

"Bu onların saçı." Diandra'nın cevabını duydum. "Bir meydan okumadan sonra, galip gelen mağlubun kafasını eyerine bağlar ve Daxshee'nin içinden geçer. Kutlamaları bittiğinde, ne kadar sürerse sürsün, kafayı kuyruğundan keserek eyerinden kurtarır. Bundan sonra baş, onu yakalayanın insafına kalır, onunla ne isterlerse yapabilirler ve savaşçının bedeni başsız olarak ateşte yakılır. Herkes için kendi ateşinin olması önemlidir, böylece külleri ruhla birleşerek göklere yükselebilir. Korwahk, Maroo, Güney Topraklarından herhangi bir kişi aynı inanca sahiptir ve yakılmayan herhangi bir bedenin bu alemde görünmeyen, duyulmayan, güçsüz bir hayalet olarak dolaştığı düşünülür. Başın yakılmaması bir savaşçının yenilgisi için son bir aşağılamadır, çünkü sonsuza kadar başsız dolaşacaklar, aşağılanmalarının bir hatırlatıcısı olacaklardır."

Dinliyordum ama aynı zamanda, garip bir şekilde, kocamla iletişim kuruyordum. Diandra konuşurken gözleri benimkilerde kaldı, sonra çenesini bir kez hafifçe yukarı kaldırdı. İyi olup olmadığımı sormak istediğini anladığım için başımı salladım. Başımı salladıktan sonra arkasını döndü.

İşte o anda çocuğun enstrümanının bende olduğunu hatırladım, vücudum sarsıldı ve sonra ona dönüp gülümsedim, enstrümanı ona uzattım ve "Shahsha" dedim. Çocuk ve annesi yaşananlardan dolayı açıkça sarsılmıştı ve Diandra'dan enstrümanıla birlikte beni tekrar görmeye gelmesini, böylece birlikte çalıp şarkı söyleyebileceğimizi söylemesini istediğimde hemen geri aldı. Annesinin yüzü gülüyordu ama çocuk bunu yapmayı, Daxshee'de saçları yanarken çıplak koşmaya zorlanmayı istediği kadar istiyor gibi görünüyordu. Ben de o geldiğinde benim çalacağıma ve onun da arkadaşlarıyla eğlenebileceğine karar verdim.

Narında, "Bu... savaşçılar arasındaki çatışmalar sık sık olur mu?" diye sorarken uzaklaştılar.

"Hayır, tatlı Narında, olur böyle şeyler, onlar erkek, bu yüzden kaçınılmaz. Ama sık sık olmaz. Gerçi Dortak kimsenin gözdesi değil ve savaşçıların ona karşı sabırsızlandığını ya da onları konuşmaya zorlayan şeyler söylediğini gördüm. Bohtan iyi bir adam, iyi bir baba, Seerim onun iyi bir savaşçı olduğunu söylüyor. O ve Nahka, Nahka'nın sahiplenmesinden sonra neredeyse iki hafta boyunca odalarını terk etmediler; Nahka'dan o kadar etkilenmişti. Horde, onları geride bırakarak seçimin peşinden gitti. O iyi bir koca ve karısına değer veriyor." Diandra Narında'ya nazıkçe gülümsedi, bu gülümseme onu sahiplenilen savaşçı hakkında çok şey anlatıyordu. "Bazı adamlar vardır, damarlarında hangi kan akarsa aksın ya da kafalarına hangi öğretiler kazınmış olursa olsun, sadece iyi adamlardır."

Narında da gülümsedi ve bunda küçük ya da tuhaf bir şey yoktu.

Gaal öne çıktı ve derilerimizin üzerine bir tabak şekerlenmiş meyve koydu. Ona gülümsedim, o da bana gülümseyip kaçtı.

Teetru'nun daha yaşlı olduğu için biraz mesafeli olduğunu düşünerek gidişini izledim, görevlerini çok ciddiye alıyor gibiydi ve dün görevlerinin bir kısmının bana göz kulak olmak olduğunu öğrenmiştim. Ama Jacanda, Beetus ve Packa daha genç, daha arkadaş canlısı ve daha konuşkandılar. Günler geçtikçe Packa bile çekingenliğini üzerinden atıyor ve daha dışa dönük bir hale geliyordu. Sohbetimiz kesik kesikti ama Teetru'yla bile aramızda bir bağ oluştuğunu hissediyordum.

Ama Gaal mesafeli ve dikkatli duruyordu ve Diandra'nın dün bana söylediklerinden sonra bunu yapmaktan nefret ediyordum ama yine de merak ediyordum.

Kahretsin, kızlarıma göz kulak olmam gerekecekti, özellikle de Gaal'a.

Sonra duydum, uzaklardan gelen gök gürültüsü gibi bir gümbürtü. Tanıdıkta ama yine de tuhaf görünüyordu. Ufuk atlarla doluğu anda bunun ne olduğunu anladım. Bu, çok sayıda atın toynaklarının toprağı döverken çıkardığı seslerdi. Bunu son altı gündür duyuyordum ama bu farklıydı ve farklıydı çünkü bize doğru gelen atların sayısı yüzlerle ifade edilmiyordu.

Daha fazlası görünür hale geldikçe bakakaldım.

Vay anasını! Onlardan binlerce olmalı!

Gerildim, ilk düşüncem Lahn'a koşmaktı ki Diandra sakince, "Bakın, Horde geldi," dedi.

Başımı ona çevirdim ve "Horde mu?" diye sordum.

Elinde şekerlenmiş bir meyve vardı; ağzına bir parça attı ve çiğnerken bana baktı. Yutkundu ve sonra "Sürü" dedi.

"Ama," diye göz kırptım, "Horde'la birlikte olduğumuzu sanıyordum."

"Öyleyiz canım, bazıları. Av'a katılan savaşçılar, oğulları seçilmek üzere olan diğerleri, yeni savaşçıların sorumluluğunu alması gereken eğitmenler, kutlamalardan hoşlanan ya da eşleri hoşlanan diğerleri. Ama geri kalanı devriye geziyor ya da seferde."

Yolumuza devam eden atlara baktım ve çok sayıda arabanın arkadan geldiği görölüyordu.

"Geri kalanı mı?" Fısıldadım.

"Circe, benim güzel dostum, birkaç yüz savaşçı bütün bir ulusu güvende tutamaz. En son duyduğuma göre Horde'un sayısı yetmiş beş binin biraz üzerindeydi. Daha fazla da olabilir."

Ağzım açık kaldı ve ona bakakaldım.

Kocam yetmiş beş bin kişilik bir orduya mı komuta ediyordu?

Aman Tanrım!

Diandra başını yaklaşan alaya doğru eğerek, "Hepsi bu kadar bile değil," dedi. "Yarısı bile değil. Sadece Dax'la birlikte at süren savaşçılar. O törenlere başkanlık ederken, onlar da işlerini hallediyorlardı. Resmi işleri bittiğinde her zaman Dax'a katılırlar. Ayrıca, Korwahk'ta devriye gezen başka büyük birlikler ya da Dax'ın emrettiği seferleri yürüten başkaları da olacaktır. Sizce neden bütün gün ve gece boyunca savaşçılarıyla ilgileniyor? Bir Dax olarak yapacak çok şey var."

Şu anda yanında beş savaşçıyla toplanmış olan Lahn'a baktım; ellerini kalçalarına dayamış, gözlerini ufka dikmiş, savaşçılarının yaklaşmasını izliyordu. Adamlar onunla konuşuyordu ve içlerinden birinin söylediği bir şeyi bir kez başıyla onayladığında onu izlediğini ve dinlediğini anladım. Sonra kollarını göğsünde kavuşturdu, bakışlarını manzaradan ayırdı ve dikkatini kendisiyle konuşan adama çevirdi.

Hiçbir fikrim yoktu. Hiçbir fikrim yoktu. Aslında, sadece birkaç yüz kişilik vahşi, ilkel bir kalabalık, vahşi, ilkel bir kalabalık için yeterli görünüyordu, aslında çok fazla. Böyle bir lejyona komuta ettiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

"Circe?" Narında seslendi, başımı salladım, bakışlarımı kocamdan ayırdım ve arkadaşıma yönelttim. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, evet," dedim dalgınca, sonra giderek yaklaşan atlara baktım. "Ben iyiyim."

"Görüyorum ki artık nüfuz ediyor," dedi Diandra usulca ve benim sersemlemiş gözlerim ona dönerek onunkileri gördü, sersemlememişti ama beni anlıyordu. "Sana sürekli söylüyorum canım, sen bir kraliçesin. Şimdi bir *kraliçe* olduğunu anladığını görüyorum. A

Çok sayıda erkeğin, onların eşlerinin, çocuklarının ve korudukları insanların kraliçesi..." durakladı, "hepsi size hizmet ediyor."

"Evet, Diandra," diye fısıldadım, "nüfuz ediyor."

Bana doğru eğildi. "Bir çocuğun hayatını kurtardın ve halkın buna şahit oldu; ruhu içinde ölümüne ezilen bir kadına güzel bir şarkı söyledin, zihnine kısa bir an için uyum sağladın ve halkın buna şahit oldu. Kocanızın daha önce kardeşleri dışındakiler tarafından *hiç* duyulmamış kahkahalarını ve zevkinin seslerini odasından çınlattınız ve halkınız bunu duydu. Sana fısıltılar olduğunu ve bu fısıltıların seni hayrete düşürecek bir hızla yükseldiğini söylüyorum Kirke. Sen farkında değilsin ama yaptıklarıyla daha önce hiç tanışmadığın insanların kalplerinde güçlü sadakat bağları oluşturdu ve *iki haftadır* bizim Dahksahna'mızsın. Kralınız sadakati zenginlik, güvenlik ve kurnazlık sağlayarak inşa eder; sen, benim güzel Kirke'm, kendininkini ve dolayısıyla onunkini kalp meseleleriyle inşa ediyorsun. Bu seni hem güçlü hem de zayıf yapar. Bu zayıflıkları hedef almak isteyenler olacaktır. Dikkatli ol, uyanık ol ve *güvende kal*."

Yutkundum ve başımı salladım, gözlerim bana bakan Narinda'ya kaydı, onun da gözleri irileşmiş ve yüzü hafifçe solmuştu.

Sonra ilerleyen alaya döndüm ve kocamın devasa ordusunun bir kısmının gelişini izledim.

* * * * *

"Linas, rah," diye fısıldadı dudakları iki gözümün üzerinde gezinmeden önce. Başım beladaydı.

Kralım az önce benimle sevişmişti... evet, *benimle sevişmişti*, yavaş, tatlı, nazik, şefkatli. Bunu tarif edecek başka kelime yok, çok *güzeldi*. Ve çok hoşuma gitmişti. O kadar çok ki, unutabileceğimi hiç sanmıyordum, ne bir dokunuş, ne bir tat, ne bir vuruş, ne bir saniye, hiçbirini.

Ve şimdi üzerimde yatıyordu, ağırlığı yanımdaki yatakta bir kolunun üzerindeydi, diğer eli boynumda kıvrılmıştı, başparmağı çenemi hafifçe okşuyordu ve bana fısıldıyordu.

Adamım, o iyiydi.

"Evet, sanırım öyle diyebilirsin ama aslında gözlerim daha çok açık kahverengi," diye mırıldandım havayı dağıtmak için.

Çenesi aşağı eğildi, gözleri gözlerime kilitlendi ve bakışlarındaki ifadeyle karnım eridi.

Tamam, mesaj alındı, Lahn havanın bozulmasını istemiyordu.

"Gözler, *rah*," diye fısıldadı, sonra eli yanağımdan yukarı kaydı, parmakları başımın yan tarafındaki saçlarımın arasından geçerek aşağı indi ve saçlarımın bir kısmını ensemden topladı. "Lipa, rah," diye mırıldandı, başparmağı tekrar çenemi okşamaya başladı.

"Benim dünyamda ona altın demeyiz, sarışın deriz," diye fısıldadım, gözleri gözlerime takıldı, o sıcak, tatlı, memnun bakış hala derinliklerindeydi ve kalbim yerinden fırladı.

Sonra başını eğdi, ben destek oldum ve dudakları yanağımdaki teni sıyırdı. "Leeka, rah," diye gürlledi kulağımda.

Buna itiraz edecek değildim. Bu doğrudu, aldığım onca güneşle cildim altın rengini *almıştı*.

Başparmağı dudaklarımın üzerinde gezinirken, parmakları elinin çenemi kavrayabilmesi için hareket ederken başı geri geldi, "Lapay nahna lisa rahna, kah Lahnahsahna?"

Ne sorduğunu biliyordum. *Ağzın altın mı, dişi kaplanım?*

Kalbim bir kez daha çarptı.

Kahretsin.

"Lahn," diye fısıldadım, sonra başı tekrar eğilip benimkine değince dudaklarımı kapattım.

Tamam, daha önce bir kadını öpmemiş olabilir ama *bunu* gerçekten çok iyi yaptı.

"Mm, kah rahna fauna?" diye seslendi sessizce, ağzı dudaklarıma doğru hareket ediyordu.

Evet, iyiydi.

Sadece görebildiğim tek şey olan gözlerine baktım ve ağzımı kapalı tutmak için elimden geleni yaptım.

Yapmak istediğim şey onu öpmekti.

Ve bunu *çok* istiyordum.

O da ona baktı.

"Lapay tee?" diye fısıldadı, *öyle mi?*

Başımı salladım ve gözlerinin gülümsemesini yakından izledim, aynı anda dudaklarının da aynı şeyi yaptığını hissettim.

Sonra, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan, dili dudaklarımda gezindi.

Titredim ve dördü de ona sarılmış olan uzuvlarım gerildi.

Kahretsin, *evet*, iyi değildi. İyiydi.

"Evet öyle, Circe," diye fısıldadı dudaklarıma, dili tekrar dudaklarımda gezindi ve sonra "rahna tatlım," diye mırıldandı.

Tamam, hayatımda bazı güzel iltifatlar almıştım. Bunlardan biri, itiraf etmeliyim ki, Lahn'ın bana daha önce hiç görmediği nadir bir güzelliğe sahip olduğumu söylemesiydi. Bir diğeri de, tabii ki, gözlerimden parlayan ruhun şimdiye kadar gördüğü en güzel şey olduğunu söylemesiydi.

Ama bana ağzımın altın bal olduğunu söylemesi bu listenin tam ortasına yerleşti.

"Sahnahsoo kay neenkah," diye fısıldadı.

Bunu ben de biliyordum. *Beni içeri al.*

Karnım şişti, kalbim hızlandı ve bacaklarımla arası karıncalandı.

Kahretsin!

Başımı tekrar salladım ve diline bir kez daha dokundum. Oh

Tanrım.

"Sahnahsoo nahna Dax neenkah, kah Dahksahna," diye mırıldandı.

Kralınızı içeri alın, Kraliçem.

Aman Tanrım!

Bunu *hemen* durdurmalıydım.

Ellerimden biri sırtına, kolunun altına, göğsüne, boynuna doğru kaydı ve başparmağımı dudaklarımızın arasından geçirerek çenesinin yan tarafını kavradım.

"Hayır, Lahn, kah lisa lapay kahna, "*** diye fısıldadım.

Gözleri yine gülümsedi, bilmiş bir gülümseme, dolayısıyla *korkutucu* bir *gülümseme*.

"Hayır bebeğim, ağzın *benim*," diye fısıldadı, sonra başparmağı yanağımda, dudaklarımda gezindi, başparmağımı da yanına aldı ve eriştiğinde başını eğip ağzını tekrar ağzıma değdirdi.

Nefesimi tuttum ama o sadece başını kaldırdı ve fısıldadı, "Tamam, Kirke'm, anah na vatay. Anka, ta junay tooka. ****

Hiçbirini anlamadım ama yanımdan kayarak beni altına aldığında, bacaklarını benimkilere doladığında ve "Trahyoo" diye mırıldandığında neredeyse yıkıcı bir hayal kırıklığıyla karışık aşırı bir rahatlama hissettim.

Trahyoo istedim, trahyoo'ya *ihtiyacım vardı*.

Ama tek yapabildiğim dudaklarının hayaletini ve dilinin hayaletini hissetmekti.

Bu yüzden biraz zamanımı aldı.

Sonra, savaşçı kralımla karıştım, trahyoo yaptım.

*Çeviri: "Bu sevdiğin tarafım değil ama işimi görmeli."

**Çeviri: "Hayır, Lahn ağzım benim."

***Çeviri: "Tamam Kirke'm, bu gece sen kazandın. Yarın tekrar oynayacağız."

On Dokuzuncu Bölüm

Yargı

Altı gün sonra.

"Poyah, kah rahna Dahksahna!" Duydum, başımı çevirdim ve açık bir alanda günler önce bana şarkı söyleyen Keenim'i gördüm. Bir grup çocukla birlikte topa benzeyen bir şeyi tekmeliyordu. Futbol topundan daha büyüktü ama sivri uçları olmadan futbol topu şeklindeydi.

"Poyah, Keenim!" Geri seslendim, el salladım, o da el salladı ve arkadaşlarının hepsi bana şaşkınlıkla baktı, sonra gözleri yavaşça arkadaşlarına döndü ve kraliçenin onun adını bilip el sallamasına daha da şaşırdılar. Belli ki ilk ziyaretinden bu yana (benim onun gitarını çaldığım, onun da Ghost'la çaldığı) iki kez odama geldiğini onlara söylememişti ya da ona inanmamışlardı.

Bu beni cham denizine geri dönene kadar gülümsetti, sonra gülümsemem soldu ve düşüncelerim dağıldı.

Yürüyor, düşünüyor ve en önemlisi görülüyordum. Horde'un dönüşüyle birlikte binlerce savaşçı, onların eşleri, çocukları, köleleri ve diğer yandaşları ortaya çıkmıştı. Daxshee'nin gürültüsü de yayılması gibi artmıştı.

Bu konudaki iyi haber ise Lahn'ın geri dönen ordusunun kocamı meşgul etmesiydi.

Bu konudaki kötü haber ise geri dönen ordusunun kocamı meşgul etmesiydi.

Bu nedenle, son altı sabah boyunca beni elleriyle uyandırdı, sonra beni hızlı, sert ve parlak bir şekilde becermeden önce beni ısıtmak için hiç zaman kaybetmedi. Kendi orgazmına izin vermeden önce her zaman benim orgazmımı zorlardı. Terliydi, enerjikti, ateşliydi, harikaydı ama asla uzun sürmezdi. Sonra ağzımı isterdi, reddederdim, o bilmiş, korkutucu sırtışıyla bana açıkça zamanını beklediğini söylerdi. Sonra beni yataktan sürükleyerek çıkarırdı, böylece ona hızlı bir banyo yaptırabilir ve saçlarını onun istediği gibi örebilir ya da düzenleyebilirdim. Sonra bir koluyla beni kendine doğru çeker, diğer elini çeneme dolayarak yüzümü kaçamayacağım şekilde konumlandırır, ağzıma onunkıyla dokunur ve sonra giderdi.

Yani *gitmişti*. Onu bütün gün görmedim ve geceleri uyanık kalmaya çalışsam da (bu gerçeği kendime itiraf etmiyordum); yanımdaki yatağa kaydığında asla uyanık değildim.

Bunun iyi tarafı, onun tatlılığına, ateşliliğine ve Lahn'a dair diğer her şeye karşı koymayı kolaylaştırmasıydı.

Kötü haber ise onu özlemiş olmamdı. İtiraf etmek berbattı ama işte oradaydı.

Korkunç, vahşi, başka bir evrendeki yağmacı bir sürünün kralı olan kocamı özledim.

Bu nasıl bir şeydi?

Bu konudaki bir diğer kötü haber ise bana tek başıma bolca zaman kazandırmış olmasıydı.

Diandra'nın bakması gereken bir kocası, bir kızı ve bir cham vardı ve ben onun tek arkadaşı değildim, bu yüzden her gün onunla zaman geçirmeme rağmen, günler geçtikçe gözlerimi açtım ve cham'i gördüm, bu dünyaya yerleşiyor ve bunu kalıcı olarak yapıyormuşum gibi görünüyordu. Bu, aslında bu dünyaya alışmanın bir yolunu bulmam gerektiği ve Diandra'nın her saniye yanımda olamayacağı anlamına geliyordu.

Aynı şekilde Narinda'nın da elinde çok dikkatli bir vahşi vardı ve komuta edeceği bir lejyonu yoktu. Bu yüzden çoğu zaman eli kolu bağlıydı (umarım gerçek anlamda değildir ya da belki, eğer bu konuda tatlıysa, o zaman umarım gerçek anlamda).

Nahka, Cham, kocam ve iki çocuğumla aynı durumdayım.

Ve kızlarım her zaman kilimleri dövmek, banyoları durulamak, saronglarımı temizlemek, şamdanları parlatmak, toprak fırında gözleme pişirmek, ateşin üzerinde şişte et kızartmak ve benzeri şeylerle meşgul görünüyorlardı. Yardım etmeye çalıştım (birden fazla kez) ama Teetru beni Jacanda ve Beetus'la üstlerimi ve sargılarımı kurutma ipinden çekerken gülüşürken gördüğünde küplere bindi ve Packa'yla derede kahvaltı tabaklarını yıkarken yakaladığında (sessiz, şefkatli Teetru tarzıyla) aklını kaçırdı, ben de bunu yapmayı bıraktım.

Ben bir kraliçeydim. Kraliçe şeyleri yapmam gerekiyordu. Ve kraliçe işleri bulaşık yıkamayı içermiyordu.

Mesele şu ki, bana kraliçe olarak ne yapmam gerektiğini söyleyecek ilkel, vahşi orduların başka kraliçelerini tanıımıyordum ve Diandra harika bir danışman olmasına rağmen hiç kraliçe olmamıştı. Kocam bana tavsiyelerde bulunmak için etrafta değildi, bu konuda iyi olacağından emin değildim ve tavsiyeleri korkutucu olabilirdi.

Bu yüzden yapabileceğim en iyi kraliçe şeyinin halkımın arasına karışmak, gülümsemek, başımı sallamak, konuşmak (elimden geldiğince), onları tanımak ve beni görmelerine izin vermek olduğuna karar verdim. Bu nedenle, her gün Daxshee'de yürüyüşler yaptım ve o gün beni kim koruyorsa onu takip ettim.

Bugün Bain, yani sırtan savaşçı, bana göz kulak olan diğer savaşçı Zahnin'in (ve ata bindiğimiz gün beni iki kez atımdan indiren savaşçının) aksine arkadaş canlısıydı. Bain benimle yürüdü ve bir yandan insanları ve çemleri tararken bir yandan da benimle konuştu. Zahnin iki adım arkamda yürüdü ve bana hiç bakmadı. Ancak, sürekli kötü bir ruh hali içindeymiş gibi görünüyordu. Benimle ilk kez birlikte olduğunda, onunla sohbet etmeye çalıştım. Bu o kadar başarısız oldu ki, bir daha denemedim.

Bain ile konuşmak da eğlenceliydi. İngilizce konusunda hiçbir fikri yoktu, bu yüzden Korwakh'ımı onun üzerinde denemek zorunda kaldım. Bu onu güldürdü (çok güldürdü, Korwakh'ım gerçekten kötüydü) ama gülmeyi bıraktıktan sonra sabırlı bir öğretmendi. Beni düzeltirdi ve yürürken bir şeyleri işaret eder ve onlara ne dendiğini söylerdi (örneğin, ateş çukuru, *pahkah*, meşale, *pahkan* ve sadece ateş, *pahk*). Ayrıca halkımla sohbet ederken araya girer, çoğu zaman onların söylediklerini taklit ederek *beni* güldürürdü.

Ama bugün, kafamın içindeydim ve Bain bunu hissetti, bu yüzden yakınımda yürümesine ve sık sık benimle yumuşak bir şekilde konuşmasına rağmen; düşüncelerimi yaşamama izin veriyordu.

Bain'in bunu yapması bana belki de bir yerlerde yeni gelininin de sırtıttığını düşündürdü.

Kafamın içindeydim çünkü gün tuhaf görünüyordu. Nedenini tam olarak kestiremiyordum ama tuhaftı. Havada hissederek uyandım ve hala geçmemişti.

Ama aynı zamanda Lahn'ın bir Korwakh izcisinin eline nasıl geçtiğim hakkında söylediklerini düşünüyordum. Bunun nasıl olduğunu açıkça biliyordu, dolayısıyla sormuş olmalıydı. Bu şaşırtıcı değildi; yeni eşiniz hakkındaki merak ve bu beni rahatsız etmedi. Bu konuda beni rahatsız eden şey, anlatılacak bir hikâye olmasıydı. Kadınlarla dolu bir kafeste uyandığımı sanmıştım.

Nasıl bir korsan gemisinde olabilirim?

Hiçbir anlam ifade etmeyen bir durumda bu hiç mantıklı gelmiyordu. Buradaydım, neredeyse üç haftadır buradaydım ve görünüşe göre eve dönmeyecektim.

Ama ben buraya nasıl geldim?

Peki korsan gemisindeki Kirke (ya da her kimse) kimdi?

Cevaplara ihtiyacım vardı ama onları nasıl bulacağımı bilmiyordum ve onları istediğimden de emin değildim. Bilgi, gerçeklikten daha korkutucu olabilirdi.

Bununla birlikte, Diandra o sırada dikkat etmediğim bir şey söylemişti çünkü kendimi berbat hissediyordum, kontrolsüzce titriyordum ve Lahn

Son derece sinirliydim, bu yüzden aklımda başka şeyler vardı, ama güneş çarpması geçirdiğimde bana ilacın doğal olduğunu, "büyücülük" olmadığını söyledi.

Eğer bu dünyada hayvanları duyabilseydiniz (ve Ghost benimle konuşsaydı, o bir bebektir, çok fazla kelimesi yoktu ve hepsi Korwahk'tı, bu yüzden çoğu zaman ne dediğini bilmiyordum, ama yine de miyavlamalarını, mırlamalarını ve hırlamalarını insan dili gibi anlıyordum), atlar buz mavisi gibi parlayacak kadar beyaz olabilseydi, masum kadınlar Seattle'da yatağa girip alternatif bir evrene taşınabilseydi - o zaman sihir olabilirdi.

Ve belki de burada birileri bunu uygulamıştır.

Ve belki de birisi bana neler olduğunu biliyordu.

Ve bunun ne olduğunu bilseydim, belki o zaman ne yapmam gerektiğini bulabilirdim.

"Dahksahna Circe," diye mırıldandı Bain ve yanımda gerildiğini geç de olsa fark ettim.

Kendime geldim, başımı kaldırıp ona baktım, sonra gözlerinin nereye dikildiğine baktım.

Hadım bize doğru geliyordu ve gözleri benim üzerimdeydi. "Tee lapay lee Xacme, "*" dedi Bain nefesinin altından bana.

Tekrar Bain'e baktım ve yüz hatlarını yeniden düzenlemeden önce, yüz hatlarında hoşnutsuzluk gördüm.

Oh adamım.

"Kah Dahksahna," diye mırıldandı Hadım, önümde dururken başını eğdi.

Hmm. Bana "kah Dahksahna" derdi. Çoğu kişi beni iyi tanıyorsa bana "rahna Dahksahna" ya da "rahna Dahksahna hahla" veya "Dahksahna Circe" derdi.

Kimse bana kraliçem demedi. Ne garip.

"Poyah," diye selamladım ve yüzü maskeli bir şekilde kafasını kaldırdı. Oh be.

"Ben Hadım'ım," dedi ve ben gözümü kırptım.

"Eng'i tanıyor musun... Yani Valearian'ı?" diye sordum.

"Vadi'nin dilini konuşuyorum," diye cevap verdi çenesini biraz kaldırarak.

İngilizce konuşuyordu. Çok garip. Lahn neden bu adamı tercüman olarak kullanmadı?

"Şey, um... harika, uh, bu harika, yani. Sonunda seninle tanışmak çok güzel," diye kekeledim. "Senin adın ne?"

Bana baktı. Sonra tekrarladı, "Ben Hadım'ım."

"Uh... tamam, bunu duymuştum ama..." Yikes! "Adını soruyordum."

"Benim adım mı?" diye sordu.

"Evet, doğduğunda sana verilen," dedim ona.

Zaten maskeli olan yüzü kapandı.

"Bu ismi erkekliğimle aldım, kah Dahksahna," diye soğuk bir şekilde beni bilgilendirdi.

Tamam, bir insanın hayatında yapması gereken pek çok rahatsız edici konuşma vardı. Birinden ayrıldıklarında, birincisi. Her şeyi berbat ettiklerinde ve hatalı olduklarını kabul etmek zorunda kaldıklarında, bir diğeri için. Ama taşakları kesilmiş bir adamla taşaklarının kesilmesi hakkında konuşmak hepsinin önüne geçer.

Gözlerini tuttum. Sonra usulca, "Doğru, ama başına o vahşet gelmiş olsa da sen hâlâ o adamsın, bu yüzden... Adını bilmek istiyorum," dedim.

Bu noktada Bain, "Kraliçeniz sizden ne istiyor?" diye soruyormuş gibi bir şey söyledi ama emin değildim.

"Kah trooyha," diye cevap verdi Hadım (işte, Bain'in sorusu konusunda haklıydım).

"Uvoo tee luh zah," *ver ona, diye* sertçe ve sabırsızca emretti Bain.

Hadım kısa bir süre Bain'e sertçe baktıktan sonra bana döndü.

"Karrim, kraliçem," diye cevap verdi yine hafifçe başını eğerek. "Shahsha," dedim usulca.

Bir an bana baktı ve sonra şöyle dedi: "Özür dilerim; yapacak çok işim vardı. Av, seçim, yolculuk, kendimi kraliçeme sunamayacak kadar meşguldüm. Sizden özür diliyorum."

"Gerek yok, anlıyorum." Meşgul Daxshee'yi işaret etmek için bir kolumu uzattım ve aynı zamanda ona gülümsedim. "Sorumluluklarınız çok büyük. Bunu herkes görebilir."

Bir kez daha başını eğdi ve "Şahsha" diye mırıldandı. Gözleri Bain'e kaydı ve tekrar bana döndü, o kadar hızlıydı ki devam etmeden önce neredeyse bir şeyler görüyordum. "Sana tahna Dax ile iyi geçinip geçinmediğini soruyorum."

Başımı yana eğdim. "Pardon?"

Gözleri dikkatle elmacık kemiğime gitti, artık herhangi bir renk değişikliği olmadığından şüpheleniyordum ve sonra tekrar bana döndü. "Sen ve Tahna Dax, umarım her şey yolundadır."

"Her şey yolunda" demeden önce omurgamda bir karıncalanma hissettim. Sonra, Bain'in de bu konuşmaya dahil olmasını istediğim için Korwahk dilinde şöyle dedim

doğru anladım, "Jak lapay yahka." *Her şey yolunda.*

"Jak lapay yahka? Zut tela?" Bain sordu ve ben de ona baktım.

"Kay loot kah Dax," diye cevapladım sorusunu, *Her şey yolunda mı? Neyle?* Sonra Hadım'a baktım. "Kah Lahn lapay uh... meşgul gahn biz, um, iyi başa çıkıyoruz, uh, ta lapay yahka. Fahnahtan. "***

Hadım'dan yine kibirli bir selam geldi, "Dohno, kah Dahksahna, çok dohno," belli ki Bain'in gözlerinden ve belki de Bain'in yaydığı mutsuz titreşimden kaçınıyordu ve bundan ciddi bir şekilde kaçınmak istediği açıktı ve bunu başka bir mini baş eğme ile söylediğinde anladım, "Seni... gezintilerinizle baş başa bırakacağım. Goyah, kah Dahksahna," Bain'le göz teması kurmadan eğildi ve mırıldandı, "Goyah, Tunakan. "***

Sonra aceleyle uzaklaştı.

Bunun gidişatından hoşlanmadığım söylenebilirdi ve Bain bizi tekrar ilerletmek için koluma dokunduğunda, devam eden mutsuz havasından onun da hoşlanmadığını anladım.

Sonra Korwahk dilinde konuştu ve anlayabilmem için kolay kelimeler kullandı. "O adamı sevmiyorum."

Uh-oh.

Sonra da uyarmaya devam etti, "Dikkatli ol, Dahksahna

Circe." Bunu hemen hemen anladım.

"Tamam," diye fısıldadım.

Tam o anda, damarlarımda buz parçalarının yırtılmasına neden olacak kadar korkunç bir çığlık havayı deldi.

Anında Bain'in kollarından biri havaya kalktı, eli boynunun arkasına gitti ve orada kılıcını yumuşak ve hızlı bir şekilde kınından çıkardı, diğer kolu belime dolandı ve beni kendine çekti, etraftaki insanlar üç çadır aşağıdaki bir cham'a koşarken bile geri çekildi.

Bain diğer yöne doğru koşan birine bir soru sordu, cevap aldı ve adam o kadar hızlı konuştu ki, sadece "Dortak" ve "zak bahsah" kelimelerini seçebildim, *karısı*.

Lanet olsun.

Sonra bir çığlık daha havayı böldü. Lanet olsun!

Bain'in vücudu cevap karşısında kaskatı kesildi ve beni geri çekmeye çalıştı ama ben ayaklarımı diktim ve ona bakmak için boynumu büktüm.

Korwahk'ta "Ona gitmeliyiz!" diye bağırarak için elimden geleni yaptım.

"Ben, kah rahna Dahksahna," diye reddetti.

"Bain! *Ona gitmeliyiz!*" Beni geri çekmeye devam etti, ben de "Nahna Dahksahna tahnoo tee!" diye bağırdım. *Kraliçeniz emrediyor!*

Bir kalp atışı boyunca gözlerimin içine baktı, bir şeyler okuduğu belliydi ve sonra "Tooyay kay" diye mırıldandı.

Diandra bana "tooyo "nun ne anlama geldiğini söylemişti ve birebir çevirisi yoktu ama tariften "sıkmek" anlamına geldiği anlaşıyordu, bu da Bain'in "sik beni" diye mırıldandığı anlamına geliyordu ki bu başka bir zaman komik olabilirdi ama belli ki o zaman değil.

Sonra beni bıraktı ama elimi tuttu, kılıcını kınından çıkarmadı ve çadıra doğru koşmaya başladık. Etraftaki insanlara emirler yağdırdı, döndüler, beni gördüler, ayrıldılar ve sonra çadırın önüne vardık ve bir kabus gördüm.

Dortak karısını önünde diz çöktürmüştü, eli saçlarında yumruk olmuştu, ona doğru eğilmişti, bıçağın ağzı boğazındaydı ve omzundaki kocaman yaraktan kan damlıyordu. Yüzü kıpkırmızıydı ve öfkeden iki büklüm olmuştu, belli ki yakın zamanda karısının yüzüne vurulmuştu ve burada küçük bir tokattan bahsetmiyoruz, bu yeterince kötü olurdu, ama *yumruklar*, yanakları bir gözyaşı nehrinde çalkalanıyordu ve boğazını kesmek üzere olduğunu biliyordum.

Bu yüzden hiç düşünmeden döndüm, Bain'in kemerindeki bıçaklardan birinin kabzasını kavradım, kınından çıkardım, geri döndüm ve bıçağı Dortak'ın şahdamarına dayayana kadar bir atış gibi ilerledim.

Korwahk dilinde "Dur," diye emrettim.

Bana nefretle baktı ve sonra bıçak etini kesti, sığ kesikten hemen kan damladı ama dehşetini derimde sürünecek şekilde haykırdı.

Bıçağımın ucunu boynuna bastırdım. "*Dur!*" "Kah rahna Dahksahna," dedi Bain usulca, yaklaşmıştı.

"Kraliçeniz emrediyor!" Dortak'a Korwahk dilinde bağırdım, Bain'i görmezden geldim, gözlerim bir canavarın karanlık, acımasız gözlerine yapışmıştı.

Bıçağını daha derine soktu ve bir çığlık daha havayı kirletti, kadın adamın kollarında iki büklüm oldu (bıçağın derisini açtığını düşününce yapılacak en akıllıca şey olmadığını düşündüm belli belirsiz) ve çenesinden yaşlar süzüldü.

"*Kraliçeniz emrediyor!*" Çığlık attım, bıçağımın ucunu daha derine ittim ve bir kan damlası ucun etrafını sardı.

Durdu ve bana dik dik baktı, ben de gözlerini tuttum. Göz göze gelmiştik. Ağır nefes alıyordum, göğsüm derinlemesine genişliyor ve her nefesi hissedebileceğim kadar sert iniyordu.

"Kraliçen emrediyor, Dortak, kılıcını bırak," dedi Bain arkamdan Korwahk dilinde ve Dortak'ın gözleri ona kaydı.

"Kraliçeniz emrediyor, *kılıcınızı... bırakın.*" Biraz öteden tanıdık gelen bir ses daha geldi ama bıçağımı boğazına saplamamaya ve/veya bayılmamaya konsantre olduğum için sesin yerini belirleyemedim.

Dortak'ın bakışları tekrar bana döndü ve ben de onu tuttum. "*Kılıcını bırak!*" Bain gürledi.

Dortak'ın gözleri omzumun üzerinden geçip tekrar yukarı baktı, sonra başka bir şeyi yakalamak için bana doğru kaydı, sonra dudağı alaycı bir şekilde kıvrıldı ve kılıcını bırakıp karısını itti, böylece kadın yüzüstü odalarının önündeki toprağa düştü.

Ona doğru ilerlemeye başladım ama bir adım bile atamadım. Bain'in eli benimkine dolandı ve beni de peşinden sürükleyerek uzaklaştı. Beni insan kalabalığının arasından çekip çıkardığında aralarında Zahnin'in de bulunduğu birkaç savaşçıya gözüm ilişti, sesinden bir şey anlayamıyordum (çünkü bana pek bir şey söylememişti, söylediklerinin çoğu tek heceliydi ve hepsi de homurdanıyordu).

Arkamı kollamasına şaşırdım.

Ben de Bain'in hızlı, kararlı, aceleci adımlarına ayak uydurmak için Daxshee'nin içinden koşuyordum ve yaprak gibi titriyordum.

Odama vardığımızda beni içeri itti, kılıcını elimden kaptı, kınına soktu, sonra eğildi, parmağını yüzüme dayadı ve Korwahk dilinde hırladı, "Gitme."

Yüzü korkutucuydu ama orada başka bir şey daha vardı.

Endişe.

Oh lanet olsun. Sıçıp batırmıştım.

Dışarı çıkarken, kapakların hemen içinde duran Teetru'ya bir şeyler havladı. Gözleri irileşti ama başını salladı, adam dışarı çıktı, kızlara seslendi ve hepsi koşarak içeri girdi. Sonra hepsi Teetru'nun konuşmasını dinledi. Sonra hepsi başını salladı ve kapaklarda durdu.

Kapaklar boyunca dizilmiş kızlarıma baktım. Sanırım hiçbir yere gitmiyordum.

İçimde bir his vardı, çuvallamamıştım, *çuvallamıştım.*

* * * *

"*Seni ne ele geçirdi?*" Diandra ağladı.

Haklıydım. Berbat etmemiştim. Ben *batırdım*.

"Ben... Ben... Ben... Ben nereden başlayacağımı bile bilmiyorum!" diye bağırdı.

En az iki saat geçmişti ama sanki iki yıl geçmiş gibiydi. Kızlarım artık kapaklarda değildi. Hayır, ortadan kaybolmuşlardı. Onların yerinde iki tane iri yarı, korkutucu görünümlü savaşçı vardı.

Kesinlikle bir yere gitmiyordum.

Diandra on beş dakika önce gelmişti ve olan bitenden haberdardı çünkü olay Daxshee'de bir yangın gibi yayılıyordu.

Volta atıyordu.

Yatakta bağdaş kurmuş sessizce panik içinde oturuyordum.

"Sana bir savaşçının odasında ne olduğu kimseyi ilgilendirmez demedim mi?" diye bağırdı.

"Cham'in dışındaydılar Diandra," dedim usulca, adımlarının ortasında durdu ve bana doğru döndü.

"Bu komik değil canım, bununla *ilgili hiçbir şey* komik değil" diye tısladı, oysa komik olmaya çalışmıyordum, sadece bilgilendirici olmaya çalışıyordum ama bana doğru iki hızlı adım attığında bunu paylaşmadım, eğildi ve tersledi, "Bir savaşçıya silah tuttun."

"Evet, ama -"

"Sen bir *kadınsın* ve bir Korwahk Horde *savaşçısına silah doğrulttun!*" diye çıkıştı.

"Diandra -"

"Kraliçe olman önemli değil, sen bir *kadınsın* ve o da bir *savaşçı!*" diye kestirip attı.

Bir elimi kaldırdım. "Tatlım," diye fısıldadım, "lütfen."

"Seni zorlamaya çalışmıyordu. Evinizi yağmalamıyordu. İzniniz olmadan kölelerinize kötü davranmıyor ve isteğiniz üzerine durmayı reddetmiyordu. *Karıyla birlikteydi!*" diye bağırdı.

"Ama o -" Elimini bırakarak tekrar denedim.

"Onun ne olduğu ya da ne *olmadığı* seni ilgilendirmez!" diye bağırdı. "Onu öldürecekti!" Ben haykırdım.

"Ve eğer yaptıysa bunun için Dax'la yüzleşecek, *seninle* değil. Sen değil, Circe. Dax."

"Horde'un iki üyesi sırtımı aldı," dedim ona sessizce. Doğruldu ve "Ne?" diye tersledi.

"Bain ve Zahnin bana arka çıktılar, beni desteklediler," diye açıkladım.

"Evet, bunu ben de duydum. Ve sen sadece Dax'ın, ki o asla Ama onu Dax olarak tanıdığım onca yıl boyunca *hiç* hoşgörölü davranmadı, bugün hoşgörölü davranıyor çünkü kardeşlerine karşı çıktıkları için kellelerini isteyebilir."

Nefesimi içime çektim, boğazımın düğümlendiğini ve gözlerimin aynı anda açıldığını hissettim.

Bakışımı gördü ve bir kez başını salladı. Sonra gergin bir sakinlikle ve biraz da korkuyla usulca, "Evet, bunu yapabilir Circe," dedi. Bitirmeden önce durakladı, "Ve seninkini de sipariş edebilir."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım.

"Bu iyi bir fikir dostum, Tanrı'na dua et. Korkarım şu anda O'na ihtiyacın olacak," diye fısıldadı ve korkunun gözlerini doyurduğunu ve ellerinin titrediğini gördüm.

Evet, cidden sıçıp batırmıştım.

Çadırın kapakları şak diye açıldı, gözlerim o yöne kaydı ve savaşçıların önce gerildiğini sonra kenara çekildiğini, ardından da Lahn'ın eğilip içeri girdiğini gördüm.

Nefes almayı bıraktım.

Bain, Zahnin ve Seerim onu takip etti ama benim gözüm sadece Lahn'daydı.

Onu okumaya çalıştım ama bana doğru dört adım atıp durduğunda ve kollarını göğsünde kavuşturduğunda yüzü bomboştu. Tüm bu süre boyunca beni izliyordu ama hiçbir şey belli etmiyordu.

Hareket etmeyi bıraktığında beni izlemeye devam etti.

Önünde eğilmem mi, açıklama yapmasını istemem mi, hayatım (ve Bain ve Zahnin'in) için yalvarmam mı yoksa boğazımı yakmakla tehdit eden dehşet dolu göz yaşlarına boğulmam mı gerektiğini bilmiyordum.

Ben de orada öylece oturup ona baktım. Bu bir süre sürdü.

Sonra başını çevirdi ve Diandra'ya çenesini salladı, bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ta ki hemen bana dönüp konuşmaya başlayana kadar.

Diandra onun ne demek istediğini anlayarak tercüme etti.

"Görünüşe göre dişi kaplanım pençelerinden daha fazlasını açıyor." Oh lanet olsun. Bunun iyi bir başlangıç olduğunu düşünmemiştim.

Sessiz kalmanın ihtiyatlı bir davranış olacağını düşündüm.

Lahn konuştu. "Bir savaşçının kanını akıttınız kraliçem." Dudaklarımı birbirine bastırdım ve sessiz kaldım.

"Bugün onun kanını emen ikinci kadınsın. Senden önce karısından çelik
k a p m ı ş t ı ."

Omzundaki yara. Karşı koydu.

Bunda trajik derecede güzel bir şey vardı. Bunu Lahn'la paylaşmadım. Çenemi kapalı tuttum. Bana baktı. Buna dayandım ve sükunetimi korudum.

Sonra da Diandra'nın tercümanlığında yumuşak bir sesle, "Buradan bile gözlerinde parladığını görüyorum," dedi.

Çok ihtiyacım olan bir nefesi içime çektim ve u s u l c a , "Linay tela?" dedim. *Neyi gördün mü?*

"Ruhunuz, savaşçı kraliçem," diye cevap verdi benim dilimi kullanarak yumuşak bir şekilde.

Tamam, bu iyi miydi?

Yumuşak bir şekilde konuşmaya devam etti ama Diandra tercüme ederken Korwahk diline geri döndü. "Kararımı verdim dişi kaplanım ve bu senin vereceğin bir karar olmayacak.

hoşuna gidecektir. Ama ben sizin kralınızım ve bu benim kararım, bu yüzden yapılacak." "Ne... kararınız nedir?" Devam etmeyince fısıldadım.

"Savaşçılarım kraliçelerinin yanında durdular; cezalandırılmayacaklar. Onlar sizin kişisel muhafızlarınız olarak görevlendirildiler ve emrettiğim şeyi yapıyorlardı. Hayatınızı kurtarmak için gerekirse kılıç kuşanacaklarına dair yemin ettiler. Onları içine soktuğun durum çok ciddiye, Dortak'ın niyeti karısının hayatına son vermektir ve senin müdahalen kılıcını onun üzerinde kullandıktan sonra çeliği sana çevireceği anlamına geliyordu. Seni güvende tutmak için bana ettikleri yemine sadık kaldılar. Kendilerinden bekleneni yaptılar, bu nedenle benim kınamamı hissetmeyecekler."

Bu iyiydi. "Oh... tamam."

Fısıldadım.

"Sen, Kirke'm, onları kraliçeleri ve kardeşleri arasında seçim yapmak zorunda bırakmamalıydın. Kötü bir karar veren onlar değil, sendin."

Lanet olsun.

Yine bana baktı. Ağzım kurudu.

Sonra bakışları benimkilere kilitlendiğinde, "Kah teenkah rahna tunakanahsa" diye mırıldanmadan önce gözlerinde anlamadığım bir şeyin parlayışını izledim.

Diandra fısıldadı, "Benim küçük altın savaşçım." Tamam, bilmiyordum. Bu iyi miydi?

Lahn sessizliğe gömüldü. Yutkundum.

Sonra Diandra'nın tercümanlığında konuştu. "Dişi kaplanım, gelecekte bir savaşçı *olmak* istiyorsan, bir savaşçı gibi *düşünmeni* istiyorum ve bu da pençelerini açmadan ya da çeliğini kınından çıkarmadan önce... gerçekten... *düşünmen* anlamına geliyor."

Tamam, "gelecekte" dedi, bu da bir tane olduğunu gösterir.

"Lahn," diye fısıldadım.

Benim üzerimden konuştu (Diandra'nın yaptığı gibi). "Onun hayatını almalıyım, Circe." Gözlerimi kırptım.

Sonra "Ne?" diye sordum.

"Kocasına çelik götürdü, bu yasak. Onun hayatını almalıyım."

Ciğerlerim daraldı.

Sonra tekrarladım, bu sefer daha yumuşak bir sesle, "Ne?" "Bu benim kararım," diye açıkladı.

Ciddi olamaz.

"Ona nasıl davrandığını biliyorsun," diye fısıldadım. "Biliyorum."

"Başka seçeneği yoktu," diye açıkladım.

Lahn başını salladı. "O bilmiyordu," diye onayladı. "Ve şimdi, ben de biliyorum." "Ama sen kralsın," dedim sessizce.

Bana doğru bir adım attı ve ben de ellerimi kullanarak yatakta geriye doğru kaydım. Gözleri bedenime kaydı, durdu ve sonra benimkilere geldi.

"Ben kralım," dedi sessizce. "Ve bir hafta içinde Dortak'ın kılıcının meydan okumasıyla yüzleşeceğim. Ama bugün, onun karısını cham'lerinde kurduğu hapishaneden kurtarma sorumluluğuyla karşı karşıyayım. Dortak düşecek. Serbest bırakılmak için bir hafta beklemek zorundaydı. O haftayı beklememeye karar verdi. O Korwahk. Ona çelik götürdüğünde ne yaptığını çok iyi biliyordu. Eğer onun hayatına son vermezse, benim son vereceğimi biliyordu. Bu kararı o istedi, Circe. Bu salıverilmeyi istiyor. O biliyor, ben biliyorum ve sen, kaplanım, onun ellerinde gördüğü muamelenin ruhunu kıldığını biliyorsun. Onun içinde öldü. Başka bir aleme gitti. Ona yeniden katılmak istiyor. Ve ben bu hükmü verirken ve ceza infaz edilirken sen de tahtında yanımda oturacaksın. Kraliçem olarak orada olacaksın, bana ve halkına karşı görevin olduğu gibi. Ama aynı zamanda onun için de orada olacaksın. Bir sonraki âleme geçmeden önce görmek istediği senin gözlerin. Yüzeye bu kadar yakın olan ruhun ona rehberlik edecek." Gözlerimi ona dikmişim ve nazik bir sesle sözlerini bitirdiğinde nefes nefese kalmıştım: "Bu benim kararım, altın dişi geyiğim. Kendini tahtın için hazırla."

Sonra hemen döndü ve çadırdan dışarı çıktı, tüm savaşçılar da onu takip etti.

Onlar gittikten sonra ve kızlarım koşuşturarak içeri girdikten sonra bile uzun dakikalar boyunca kapaklara baktım.

Sonra gözlerim yavaşça Diandra'ya kaydı.

"Az önce o kadının infazına katılacağımı mı söyledi?" Fısıldadım ama yatağa yakındı, bana doğru uzanıyordu, aceleci bir tavrı vardı.

"O yaptı canım ve gecikmemeliyiz. O zavallı kızın iyiliği için acısına bir an önce son vermeliyiz. Bu nedenle seni hazırlamamız gerekiyor." Elimi tuttu, beni dizlerimin üzerine çekti ve otomatik olarak yataktan sürünerek çıktım.

Ve sonra, tek kelime etmeden, korku seli içinde, kızlarımın ve Diandra'nın beni tahtıma oturmaya ve bir infaza tanıklık etmeye hazırlamalarına izin verdim.

*Çeviri: "Bu Hadım."

**Çeviri: "Ben ve kralım... [Hadım'a] Lahn'ım meşgul ama biz, um, iyi başa çıkıyoruz, uh, iyiyiz. Mutluyuz."

***Çeviri: "Elveda [daha sonraya kadar], Tunakan." [*Tunakan*: Suh Tunak veya Korwahk Horde Savaşçısı]

Yirminci Bölüm

İnfaz

Korwahk Kraliçelerinin infaz kıyafetleri vardı.

Bunu giysilerim çıkarılıp yenileri giydirildiğinde öğrendim. Büyük, kare bir siyah ipek parçası, katlanmış ve göğüslerimin etrafına bağlanmış, ucu aşağı sarkıyor ve göbeğimde bir noktaya geliyor, iki altın disk dikilmiş ve aşağı sarkıyordu, her noktaya bir tane, iki tane daha vuruyor, soğuk ve ağır, sırtımdaki bağdan. Altınla işlenmiş siyah bir peştemal. Dokuma deriden yapılmış, altın zincirlerle örülmüş siyah bir kemer. Boynumu dibinden çeneme kadar kaplayan halkalardan yapılmış altın bir gerdanlık. Altın bantlarım pazılarıma kadar itilmiş, uzun, geniş altın halkalar kulak memelerime sabitlenmişti. Ayaklarıma siyah deri sandaletler bağlanmıştı.

O günkü makyajım nazikçe ama hızlıca silindi ve gözlerimin etrafına siyah sürme, kömür grisi göz farı, elmacık kemiklerim ve şakaklarım boyunca altın pudra tozu ve dudaklarıma koyu dut rengi dudak boyası sürüldü.

Saçlarım olduğu gibi bırakılmıştı, uzun bukleler halinde sallanıyordu ama o gün için saçlarımı süsleyen toka ve tokalar çıkarılmıştı ve Teetru parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi, saçlarımı salladı ve biraz salladı, böylece daha da büyük hissettirdi.

Tüylerden oluşan altın şerit saçlarımın arasından geçirilerek başımın etrafına bağlandı.

Diandra bizi çadırın kapaklarından geçirdiği anda savaşçıları gördüm. Bir, iki ya da dört değil... on kişiydiler. Diandra beni cham denizine doğru yönlendirirken, dördü önde, biri iki yanda, dördü arkada olmak üzere sıraya girdiler.

Daxshee ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü ve biz yürürken tek bir kişi bile görmedik. Gece çökmüştü ve meşale ışığı uçsuz bucaksız alanı aydınlatıyordu. Daxshee'nin neredeyse karşı ucundaki yükselti üzerindeki açık alanın alev alev yandığını görebiliyordum ve uzaktan bile insanların orada toplandığını gördüm ve bunun nedeni çok sayıda olmalarıydı.

Ve gideceğimiz yerin orası olduğunu biliyordum.

Hava, o sabah uyandığımda ve tüm gün boyunca olduğu gibi yanıltıcı ama şimdi daha kötüydü. İçeri bastırıyordu. Kalın hissediyordum.

Nefes alamıyordum.

Yürürken Diandra bana, "Dax hoşgörülüydü, canım," diye fısıldadı. Her zamanki gibi elimi dirseğinin iç kısmına dolamış, beni kendine çekmiş ve diğer elini de benimkinin üzerinde tutmuştu. "Bu bir lütuf," dedi.

devam etti. "Seni ya da savaşçılarını cezalandırmadı, kararını sana açıklamak için zaman ayırdı; bunu nazıkçe yaptı, güzel Kirke. Hayretler içindeyim. Bu bir lütuf."

"Sana tapıyorum tatlı dostum, ama şu anda kendimi olacıklara hazırlamam gerekiyor, bu yüzden lütfen sessiz olmanı rica edebilir miyim?" diye fısıldarken gözlerini önümden ayırmadım.

Elimi kolundan çekti ama kendi elini belime doğru kaydırđı ve beni daha da yakınma çekerek, "Elbette aşkım," diye mırıldandı.

Kolumu beline doladım ve sessiz, boş Daxshee'de yürüdük. Uzun bir yürüyüşü ama tek suçu bir Korwahk izcisinin dikkatini çekecek kadar güzel olmak olan bir kadının infazına tanıklık etmeye kendimi hazırlamam için yeterince uzun değildi.

Sonunda önümüzde, savaşçı muhafızların arasından, omuz omuza vermiş insanlardan oluşan bir duvar gördüm. Bizi gördüler ve geçebilmemiz için yavaşça ayrıldılar. Geçtiğimizde Diandra'ya daha sıkı sarıldım, dosdoğru önüme baktım ve tüm gözlerden kaçtım. Yanlış yaptığımı düşünüyorlardı, muhtemelen birçoğıu cezalandırılmam gerektiğini düşünüyordu ama gözlerini kaçırmamın nedeni bu değildi. İçimde bununla yüzleşecek güç olduğunu düşünmüyordum ve elimdekileri kaybetmemek için bir arada tutmam gerekiyordu, şimdi değil, bu kadar erken değil. Beni buraya her ne getirdiyse, ben onların kraliçesiydim. Öyle davranmam gerekiyordu.

Sonra etrafı nispeten aydınlık olan, her tarafında meşaleler yanan ve yükselen ateş ocaklarının bulunduğu bir açıklığa girdik ve gözlerim hemen içinde ne olduğuna gitti.

Dortak, ayakta, ayaklarını genişçe dikmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, omzunda sargı bezi, sırtı bize dönük ama boynu bükülmüş, böylece gelişimizi izleyebiliyor.

Gözlerim taşa takılıp ayaklarının dibindeki gelinini görmeden önce onu zar zor içeri aldım. Dizlerinin üzerine çökmüş, öne doğru tamamen eğilmiş, alnını taşın üzerinde duran ellerine dayamıştı.

Görebildiğim kadarıyla, bembeyaz bir tül peştemal giyyordu.

Gözlerim, Lahn'ın yan yana tahtlarımız, yanında ateş ocakları ve etrafını çevreleyen meşalelerle bir platformun üzerinde durduğunu görebildiğim yükselişe gitti.

Boyanmıştı.

Yanımda bir şey hissettim, oraya baktım ve Seerim'in Diandra'nın yanında olduğunu gördüm. Elini Diandra'nın üzerine koymuştu ama aniden yukarıya baktı ve gözlerini takip ettiğimde Lahn'ın başını bir kez salladığını gördüm. Başını sallayan Seerim'e döndüm. Karısının elini tutmak için elini bıraktı ve o anda bile

meşaleli gece I gördüm ve firma sıkılmak önce o taşındı uzakta ve ortadan kayboldu.

Arkadaşıma
kavuşacaktım. Tanrıya
şükür.

Arkadaşım bir idamda ön sırada oturacaktı.

Uzun adımlarla yürüdü ve ne adımları sarsıldı ne de yanımdan ayrıldı. Söz verdiğim gibi.

Kahretsin, ama ona çok şey borçluydum.

Yükselişe dönüp baktığımda Bain ve Zahnin'in tahtımın arkasında durduğunu fark ettim. Biz yaklaşırken Lahn kendi tahtına oturdu. Kral modundaydı, boş, boyalı gözleri benden ayrılıp tahtına oturduğu anda bunu anladım.

Oyalanmadım. Muhafızlar çekip gitti ve ben de doğruca tahtıma yürüyüp oturdum, Diandra da yanımda duruyordu.

Davullar vurmaya başladı, küçük davullar, ama gürültü dev bir tokmak gibi geceye çarpıyordu.

Ellerim sandalyemin kolçaklarına gitti, parmaklarım kıvrıldı ve sıktım.

Sonra aniden davullar durdu ve durdukları anda Lahn bağırdı ve Diandra yorumlamak için kulağıma eğildi.

"Buradayız çünkü Dortak'ın yeni gelini çeliği kocasına götürdü!"

Kimse tek kelime etmedi. Meşale ışığı dans ediyor, ateş çıtırdıyordu. Parmaklarım tahtıma doğru gerildi.

Lahn konuştu. "Şimdi, benim kararımı almalı!"

Yutkundum ve gözlerim hâlâ kralının önünde eğilmiş olan kadına kaydı.

Sonra havada bir fısıltı dolaştı, başımı kaldırdım ve kalabalığın arasından bir savaşçının ilerlediğini gördüm. Diğer kampın tören alanındaki geniş alanın yakınında bile olmayan küçük açıklığa doğru ilerledi ve durdu.

Bohtan'dı.

Bağırdı ve Diandra tercüme etti: "Konuşmak istiyorum, kralım!" "Duyulacaksınız!" Lahn da bağırdı.

Bohtan gecikmedi. "Altın savaşçı kraliçemiz Dortak'ın gelinine sahip çıktı. Dortak'ın karısıyla bir bağı var ve benim karım Nahka ile de bir bağı var. Karım Nahka bu bağı daraldığını hissetti, onu gerçek altın kraliçemiz aracılığıyla Dortak'ın gelinine bağladı ve eğer emriniz olursa

Hayatını bağışlayarak, Dortak'ın ruhunun yeni gelinini diriltmede kraliçemize yardımcı olmak istiyor."

Ciğerlerim tutuldu ve bedenim de onlarla birlikte katılaştı.

Lahn sessizliğini korurken havada bir fısıltı daha dolaştı.

Tahtlarımızın beş metre ötesindeki kız kıpırdamadı ama Dortak'ın yüzü tiksintiyle buruştu.

Sonra başka bir savaşçı açıklığa doğru ilerledi. Gözlerim ona kaydı ve onun Feetak olduğunu gördüm.

"Konuşmak istiyorum, kralım!" diye
bağırdı. "Duyulacaksınız!" Lahn karşılık
verdi.

Feetak gecikmedi. "Yeni gelinim Narında da kraliçemizle bir bağ paylaşıyor. Bana kendisinin de Dortak'ın karısının ruhunu diriltmek için kraliçemize yardım etmek istediğini söyledi."

Diandra'nın elinin omzuma doğru kıvrıldığını hissettim, bu durum karşısında ciddi bir şaşkınlık içindeydi ve ben de öyleydim, özellikle de Narında'nın Feetak'ı bundan haberdar edecek kadar Korwahk diline hakim olmadığını düşünürsek, ama bir şekilde ya bunu başarmıştı ya da o bunu varsaymıştı ve onun için ya da sadece iyi bir adam olduğu için öne çıktı.

Gözlerimi dikip hızlı nefeslerimi kontrol etmeye çalışırken tahtıma sıkıca tutundum. Başka bir savaşçı öne çıktı. "Konuşmak istiyorum, kralım!"

Ve bir diğeri, "Konuşmak istiyorum,
kralım!" Tüylerim diken diken oldu.

Aman Tanrım!

Diandra'nın parmakları öyle sert sıktı ki acı verdi. Ve
sonra bir tane daha geldi, "Konuşmak istiyorum,
kralım!" Ve bir tane daha, "Konuşmak istiyorum,
kralım!"

Aynı anda üç farklı taraftan üç kişi daha geldi. "Konuşmak istiyorum,
kralım!"

Dortak'ın kolları gevşedi, bir adım geri çekildi ve kafasını çevirip
kardeşlerine baktı, yüzü artık öfkeyle çarpılmıştı.

Gelini hiç kıpırdamadı.

Daha fazla savaşçı öne çıktı ve aynı sözleri haykırdı.

"Yeter!" Lahn gürledi, ona baktım ve elini kaldırdığını gördüm. Bana
bakmadı.

Açıklığa döndüğümde oranın neredeyse savaşçılarla, Dortak ve beyazlar
içindeki geliniyle olduğunu gördüm.

Ben ve sessiz kalabalık nefesimizi tutarken hava bastırdı.

Sonunda Lahn konuştu. "Dortak'ın gelini, kralına gözlerini ver."

Hiç tereddüt etmeden baldırlarının üzerine oturdu ve gözlerini Lahn'a dikti. Göğüslerinin etrafına geniş bir gazlı bez sarılmıştı ve boğazındaki kesiğin etrafına da ince bir sargı bezi sarılmıştı. Yüzü temizlenmişti ama sol gözü neredeyse şişmiş, morarmış ve morarmıştı.

Tekrar yutkundum.

"Suh Tunak'ın savaşçıları senin adına konuşuyor," dedi

Lahn ona. Kadın çenesini kaldırdı.

"Karıları sizin adınıza konuşuyor," diye devam etti Lahn. Çenesini tekrar kaldırdı.

"Kraliçem ve kadınlarının senin ruhunu diriltmesini mi istiyorsun?" Lahn sordu ve Diandra'nın parmakları omzuma kenetlenirken ben tahtıma tutundum.

Ona bir çıkış yolu veriyordu! Kadın başını salladı.

Hayır! Hayır!

Sandalyemden fırlamak için gerildim ama Diandra'nın eli beni tuttu.

"Hükümün verildiğini anlıyor musun?" Lahn sordu.

Çenesini kaldırdı.

"Ve sen de bu yargıyı kabul ediyorsun," dedi

Lahn. Çenesini tekrar kaldırdı.

Hayır! Hayır!

Vücudum kıpırdamadan oturmak için gösterdiği çabayla titrerken dudaklarımın titrediğini hissettim.

Lahn'a ulaşmak istedim. Ona, benim ve Suh Tunak'ın eşlerinin onun ruhunu diriltmemize izin vermesinin kendi kararı olduğunu söylemesini istedim. Bu düşünceyi gecenin içine gönderdim ve aklına girmesini umdum.

Olmadı.

Sessizce, "Pekâlâ kardeşim," dediğinde anladım.

Başım yana kaydı ve onun başını çevirdiğini ve çenesini bir şeye doğru kaldırdığını gördüm. Gözlerim oraya kaydı ve Hadım'ın uzun, ince bir bıçakla öne çıktığını gördüm.

Lahn kadına döndü ve ben de döndüm, baldırlarının üzerinde oturduğunu gördüm, görünüşe göre sakindi. Dortak'a baktığımda gülümsediğini gördüm.

Tanrım, *Tanrım*, *Tanrım* ama o adamdan *nefret ediyordum*.

Hadım onun arkasına geçip öne doğru eğilerek onu kavrarken parmaklarım boynuzlara öyle bir gömüldü ki kırılacaklarından korktum,

çenesinin altından garip bir şekilde şefkatle tuttu ve bıçağı boğazına dayadı.

Sonra gözlerini kralına kaldırdı.

"Söyleyecek sözün var mı, kardeşim?" Lahn yumuşak bir sesle sordu.

Beyazlı kadın ona baktı. Sonra yavaşça gözleri bana kaydı.

Sonra ağzından küçük, trajik bir gülümseme geçti ve tek bir kelime söyledi.

"Gökkuşağı."

Ve sonra o kadar hızlıydı ki sanki ben görmemişim gibi, elleri havaya kalktı, bıçağı kavradı ve şaşkınlıkla bağırarak Hadım'dan kopardı. Kabzasından tuttu, karnına doğrulttu, içine soktu ve yukarı çekti.

Yaradan kan fışkırdı, yüksek sesli solumalar, çığlıklar ve haykırıışlar her yerden duyuluyordu ama ben ayağa fırladım, kollarım dimdik, başım arkaya eğik ve göklere doğru çığlık attım.

"Hayır!"

Tam ağladığım sırada şimşekler gökyüzünü aydınlattı, gök gürültüsü havayı doldurdu, gökler açıldı ve yağmur yağdı.

"Acısına son verin!" Lahn bağırdı.

Bir şekilde onun şimdi ayakta olduğunu biliyordum ama bakmadım. Başımı eğdiğimde öne doğru düştüğünü gördüm.

Hadım gecikmedi, dizlerinin üzerine çöktü, elleri Dortak'ın gelinine gitti, onu kalçalarına doğru çekti ve bıçağı karnından çıkardı. Acı dolu gözleri benimkileri yakaladı ve bıçağı hızla boğazından geçirirken onları tuttum, kan fışkırdı, taşı ıslattı ve ben izledim, gözlerim gözlerinden hayatın akması için geçen korkunç, kısa saniyeler boyunca onunkilere kilitlendi.

Yağmur çarşafı halinde yağıyor, kanını karanlık bir nehir halinde hafif taşın üzerinde yıkıyordu.

"Hayır," diye fısıldadım gözlerim yaşla dolarken, yağmur tenime, saçlarıma, giysilerime çarptı, hepsi saniyeler içinde sıırılsıklam oldu.

Dortak zaferle kükredi, gözlerim ona gitti ve göğsüne bir yumruk indirdi, sonra havaya yumruk attı, döndü ve kalabalığın arasından kabaca ilerledi.

Sonra göz ucuyla bir hareket gördüm. İki adam ve dört kadın. Adamlar bir şey taşıyordu ve kadınlardan birinin elinde kocaman bir tomar beyaz kumaş vardı. Düşen kadına ulaşılar.

Adamlar onu özenle kaldırıp bir ucuna yerleştirirken, kadınlar da ıslak taşın üzerine örtüyü düz bir şekilde yerleştirdiler. Kadınlar cansız bedenini nazikçe yuvarlayıp ıslak, beyaz tül kefene sıkıca sararken uzaklaştılar; yaralarından sızan kan hala kefeni kırmızıya boyuyordu.

Kadın sarıldıktan sonra adamlar öne çıktı, onu bir sedyeye taşıdı ve hepsi hızla açıklığın dışına çıktı.

"Kah Lahnahsahna," diye seslendi Lahn.

Bir rüyadaymışım gibi buğulanan başım yavaşça ona doğru döndü ve yağmurun etkisiyle boyasının vücudunda eridiğini gördüm.

Kolunu bana doğru uzattı.

Ona baktım.

Diandra kulağıma, "Kralına git," diye fısıldadı, elleri belimde, beni itiyordu. "Şimdi, aşkım."

Kralıma doğru ilerledim, elimi tuttu, beni kendine çekti, kollarımızı büktü ve elimi göğsüne yakın tuttu, ben de onun yanında durdum ve platformdan indik, yağmurun altında sessiz ve hareketsiz (geçmemize izin vermek dışında) duran kalabalığın arasından geçerek yukarıya doğru yürüdük.

Başımı dik, gözlerimi dik tuttum ama bu yol boyunca ağlamadığım anlamına gelmiyordu.

* * * * *

Biz geldiğimizde kızlarım odadaydı ve hemen harekete geçtiler.

Giyisilerim ve mücevherlerim alındı ama Packa ıslak tenimi kurulamak için üzerime bir bez koyamadan Lahn "Tahkoo tan" diye mırıldandı ve aceleyle odadan çıktılar.

Lahn da hala ıslaktı, siyah boyası sızıyordu ama artık sakalsızdı, y a n ı m a geldi ve beni nazikçe yatağa çekti, sadece ipek çarşafın altına değil, postun ilk katının altına da.

Sonra beni kollarına çekti, yüz yüze geldik, eliyle başımın arkasını kavrayarak yüzümü boğazına bastırdı.

Kürsünün tepesine vuran yağmuru dinledim ve malzemenin nasıl ıslanmadığını ve ıslaklığın içeri sızmadığını merak ettim.

Ben bunları düşünürken Lahn bana sarıldı.

Sonra fısıldadım, "Bunu ona senin Hunt'ın yaptı."

"Rayloo, kah rahna fauna," dedi Lahn yumuşak bir sesle ve beni sıktı.

Benim dilimde konuşmama rağmen sözlerimi anladı, bunu biliyordum. "Onu buna senin avın sürükledi." Hâlâ fısıldıyordum.

"Rayloo, Circe."

"Çok güzeldi." Fısıldamaya devam ettim.

Lahn cevap vermedi.

"Onun güzelliğini öldürdü ve ruhunu katletti."

Lahn bir süre hiçbir şey söylemedi, sonra sessizce "Ruh mu?" diye sordu. "Halkımın pahn sahna için kullandığı kelime, onun ruhu," dedim ben de aynı şekilde sessizce. Bu beni bir kez daha sıktı.

Sonra eli başımın arkasından kayarak çenemi kavradı ve çenemin altındaki başparmağı hafifçe yukarı bastırarak başımın geriye doğru eğilmesini sağladı. Bana bakıyordu, gözlerinin mum ışığında yumuşak olduğunu görebiliyordum.

Korwahk'ta "Gökler ağladı," dedi.

Yaklaşan fırtına nedeniyle havanın bütün gün kötü hissettirdiğini biliyordum ama yine de İngilizce olarak "Masumlar cezalandırıldığında böyle olur" diye cevap verdim.

"Masumlar mı?" diye fısıldadı.

"Yanlış yapmayanlar," diye cevap verdim

Korwahk dilinde. Başını eğdi, böylece alnı benimkine dayanabildi. Gözlerimi kapattım.

Sonra onları açtım ve Korwahk dilinde fısıldadım, "Haklıymışsın, bunu diledi."

"Biliyorum, kaplanım," diye fısıldadı İngilizce olarak.

Korwahk dilinde "Beni cezalandırmadığınız için teşekkür ederim" derken fısıldamaya devam ettim.

Çenesi hafifçe geri çekildi ve alnı benimkinden uzaklaşarak, "Seni olduğun gibi olduğun için cezalandırmayacağım," dedi.

Gözlerimi kıptım ve usulca "Ne?" diye sordum.

"Kah Circe, sen kah Lahnahsahna'sın, sen benim savaşçı kraliçemsin. Sen busun. Kimsenin seni yaptığı şey değil. Gözlerinden parlıyor. Suh Tunak'a hizmet etmesi için seçtiğim çocuklarda gördüğüm şey bu. Bu yüzden seni seçtim. Bu yüzden uyuyoruz. Bu yüzden birlikte efsanenin Altın Hanedanlığını başlatıyoruz." Devam ederken başparmağı çenemi okşamaya başladı. "Bugün harekete geçmeden önce düşünmüş olmanı dilemediğimi söyleyemem. Eğer Dortak onun canını alsaydı, bu onun işkencesine daha erken son verir ve onu bu gece yaşadıklarından kurtarırdı. Ama senin böyle biri olduğunun farkındayım." Kalbim boğazıma düğümlenerek ona baktım. Korwahk dilinde konuşuyordu ama bunu yavaşça yapıyordu ve söylediklerinin çoğunu anlıyordum ve itiraf etmeliyim ki söyledikleri beni etkiledi. Sonra sözlerini bitirmeden önce ağzının seğirmesini izledim, "Yine de en azından gelecekte bunu dizginlemeye çalışman konusunda seni uyaracağım. Siyahlar içindeki kraliçemi sevmiyorum."

Kıyafetlerim burada harikaydı, bu doğruydu. Ama onunla birlikteydim ve umarım hayatım boyunca bir daha o siyah kıyafeti giymek zorunda kalmam.

"Tamam," diye fısıldadım ve başparmağı benimkini süpürürken dudakları kıvrıldı. "Tamam," diye tekrarladı.

Daha söyleyeceklerim vardı, bu yüzden "Lahn?" diye seslendim.

"Mm?" diye mırıldandı çeneme bir kez daha vurarak.

Tamam, kahretsin, kocamı gerçekten sevdiğim bazı zamanlar olduğunu söylemeliyim. Şimdi onlardan biriydi.

"Adamlarınızı cezalandırmadığınız için de teşekkürler," dedim ve sırtışı bir gülümsemeye dönüştü.

"Kirke'm," diye başladı, "iddia ettiğin gibi kılıcımı çaldın. Hiç kimse, başka bir adam, başka bir savaşçı, silahımı almadı. Bir kez bile. Küçük savaşçın parladığında hiçbir şeyden çekinmeyeceğini biliyorum. Bain'in silahına el koymayı aklından geçirdiğin için onu cezalandıramazdım çünkü sen de aynısını bana yaptın. Seni kontrol edemedi, bu yüzden o ve Zahnin durumu kontrol etmeye çalıştı. Bu cezalandırmak için bir neden değil."

Yine Korwahk dilinde konuşuyordu, bu yüzden hepsini yakalayamadım ama özünü anladım.

Ve özü beni bakakaldım.

Yanıt alamayınca Lahn sessizce konuştu. "Boyamı üzerinde seviyorum, altın geyiğim, çünkü onu sana nasıl sürdüğümü seviyorum. Ama savaşçı ruhunun boyayı hak etmesini daha çok seviyorum."

Bakmaya devam ettim. Sonra (Korwahk dilinde) "Hiç kimse silahını almadı mı?" diye sordum.

Başını salladı.

"Vay canına," diye fısıldadım ve o yine gülümsedi.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum dişi kaplanım, ama söyleyiş şekline ve yüzündeki ifadeye bakılırsa sormama gerek yok."

Yüzümün yumuşadığını hissettim. Sonra alnım çenesine değene kadar başımı eğdim. Buna karşılık o da dudakları alnıma değene kadar başını eğdi.

Sonra, orada, "Karımın emriyle gökler ağladı" diye mırıldandı.

Boğazına bakarak göz kırptım ve ne demek istediğini sormak için başımı arkaya doğru eğdim ama daha bir şey söyleyemeden, odamın dışından bir adamın "Kah Dax!" diye bağırdığını duydum.

Lahn'ın başı döndü ve sonra, benim şaşkınlığım (ve dehşetim) üzerine, Korwahk dilinde "Girin!" diye bağırdı ve *beni de yanına alarak* yatakta oturmak üzere ayağa kalktı. Sırtımı önüne doğru çekerken postlar düştü, böylece yüzüm ona dönüktü.

odamızın kanatlarını açarak göğüslerimin üzerindeki koluyla çıplaklığımı eğilip odamıza giren üç savaşçıdan bir nebze olsun gizledi.

Beni korumasına gerek yoktu. Gözleri sadece krallarındaydı.

Hızlı ateş Korwahk fırlatıldı ama ondan bunu aldım:

"Size ihtiyaç var kralım," dedi savaşçılardan biri.

"Gelinime katılıyorum," dedi Lahn (ki bunun hoş olduğunu düşündüm). "Bu önemli kralım," dedi başka bir savaşçı.

Lahn, "Karımı yatağımızda bırakıyorum, öyle olsa iyi olur," dedi.

"Yeminim var," diye konuştu ikinci savaşçı tekrar.

Lahn iç çekmeden önce tereddüt etti. Sonra beni kollarının arasında çevirdi, eli çenemin alt kısmına dolandı ve yüzünü benimkine doğru eğdi.

"Dinlen ve uyumaya çalış dişi kaplanım. Ben döneceğim," dedi İngilizce. Başımı salladım, yüzümü sabit tuttu ve dudaklarını dudaklarıma dokundurdu.

Sonra beni yatağa yatırdı, postları üzerime attı, yan taraftan çıktı, şortlara gitti, dışarı çekti, sonra bir çift post daha çekti ve hala kalçalarında bağlayarak cham'den ayrıldı.

Savaşçılar takip etti.

Yağmur yağdı.

Çadırdaki yatağıma uzandım, damlaların şamdana vuruşunu dinledim ve kocamın emrettiği gibi yapmaya çalıştım - dinlenmek ve uyumak.

Ama kafamdaki tek şey bir canavarın güzel, trajik gelininin bilmediği ama ruhumda onun anladığını bildiğim bir kelimeyi söylemesiydi: "Gökkuşağı."

Ve umarım bunu atlatmıştır, ruhu artık harika bir dünyada yaşamaktadır.

* * * * *

Lahn'ın kolları beni vücudunun içine aldığı anda uyandım.

Uykulu bir şekilde yüzümü onunkine doğru kaldırdım ve gözlerim dalgalanarak açıldı. "Her şey yolunda mı?"

Fısıldadım.

"Evet, benim altın geyiğim, şimdi uyu."

Başımı salladım ama onunki benimkine yaklaşırken yüzümü ona doğru eğmeye devam ettim.

Ve sonra dudakları benimkilere değdiğinde, sersemlemiş ve düşünmeden, benimkiler ayrıldı.

Ve bunu yaptıkları anda, dili içeri girdi. Harika hissettirdi ve tadı daha da güzeldi.

Uykulu bir şekilde ağzımı kocama sunarken bedenim onunkine daha da yaklaştı, kabul etti, kolları etrafımda sıkılaştı ve derin derin içti.

Öpüşmeyi bitirdiğinde dudaklarının benimkilere değdiğini hissettim ve sertçe fısıldadığı "Altın bal" sözlerini duydum.

"Mm," diye mırıldandım, çenemi eğdim ve yüzümü Lahn'ın boğazına soktum. Sonra onun güçlü ve sıkı kollarında uykuya daldım.

Bölüm Yirmi Bir

Altın Tanrıça

"Uyan kraliçem," diye duydum Lahn'ın sesini, gözlerim irkilerek açıldı ama ben daha tam uyanamadan beni yataktan kaldırdı, kıçımı kucağına yerleştirdi, dizlerimi büktü, bir kolu baldırlarımı ve belimi çevreledi, diğer eli ensemden yukarıya doğru saçlarımı karıştırdı.

Uykulu bir şekilde yakışıklı yüzüne odaklandım ve "Hey" diye fısıldadım. Sonra o da bana "Selam" diye fısıldarken gözlerindeki gülümsemeyi izledim.

Gözlerimin de gülümsediğinden oldukça emindim çünkü bunu ağzımın yaptığını biliyordum. Sonra bakışları ağzıma kaydı, gözleri büyüdü ve başı eğildi.

Dudaklarıma doğru mırıldandığında gözlerindeki sıcaklığı fark ediyordum: "Kralın senin altın balını istiyor."

Bir gece öncesine dair belli belirsiz bir anı beynime süzüldü ve hiç tereddüt etmeden onları davet edercesine ayırdım ve hemen ardından Lahn'ın dilinin içeri girdiğini hissettim.

Hayır. Dün gece gördüğüm bir rüya değildi. Kocam *öpüşebilir*.

Kollarım omuzlarına dolandı, o geriye çekildi, sonra döndü, sırtım yatağa, Lahn'ın vücudu benimkine çarptı; öpüşürken dillerimiz dans ediyordu. Yer değiştirdi ve bu değişimin ne anlama geldiğini biliyordum, bacaklarım ayrıldı, kalçaları arasına düştü ve eli derisinin bir tarafındaki bağlara gitti.

Saniyeler sonra, dili ağzımı yağmalarken, siki yavaşça içime girdi.

Ağzının içinde inledim.

Oh, bu çok iyiydi.

Yavaşça hareket etmeye başladı, tatlı vuruşları telaşsızdı, ağzı benimkini hiç terk etmiyordu.

Hayır, *bu* iyiydi.

Dizlerimi kaldırıp onu daha derine çekmek için kalçalarımı yanlarına bastırdığımda ve kollarımla sıkıca tuttuğumda dudakları nihayet yanağımdan kulağıma doğru ilerledi.

"Altın kraliçem göklere hükmediyor," diye fısıldadı kulağıma, neden bahsettiğini sormak için başımı çevirdim ama o da başını çevirdi, ağzı tekrar benimkine geldi ve tüm düşünceler onun ağzına, ağırlığına, sıcaklığına, sikine... *ona kayarken* sorum buharlaştı.

Dili ağızıma geri kayarken gözleri açıktı ve karnımın düştüğünü, uzuvlarımın gerildiğini, ciğerlerimin yandığını hissettim, onu gördüm, *onu* gördüm, altın rengi, parıldayan, parlak ve acımasız ve derin... Tanrım, gözlerinde çok derin.

Ama ben gördüm.

Beni öperken, benimle sevişirken ve bana ruhunu gösterirken başını kaybetmemek için elim saçlarına doğru kaydı.

Hiç böyle bir şey görmemiştim ve... çok *güzeldi*.

Öpücükler, hafif dokunuşlar ve yavaş, tatlı, derin vuruşlar dışında hiçbir şey yapmayan Lahn, doruğa ulaştığımda gözlerimi kapatabilmem için ruhunu bırakmak zorunda kalana kadar ateşi inşa etti, inlemem ağızında boğuldu.

Sadece birkaç saniye sonra, kendi orgazmımdan henüz tam olarak kurtulamamışken, ağızım onun iniltisinin hediyesini aldı.

Kendini toparladıktan sonra dudakları yanaklarımı, gözlerimi taradı ve yüzü boynumda kayboldu.

Ona sıkıca sarıldım ve odamın çatısına baktım, bana ruhunu, onun için çok değerli olan bir şeyi, güvende tuttuğu, paylaşmadığı bir şeyi gösterdiği için duygulanmaktan kendimi alamadım ve daha da ötesi bu gösteriden gözümün kamaşmasına engel o l a m a d ı m .

Kahretsin.

Bir nefes aldım, başımı çevirdim ve ağızımı kulağına dayayarak, "Bu öpüşme işinde doğuştan yeteneklisin," diye fısıldadım.

Başını kaldırdı ve gözleri benimkilere dikildi, parıltı gitmişti ama bakışları sıcaktı.

"Doğal mı?"

Elim çenesini kavrayacak şekilde kaydı. "Hiç bir kadını öptünüz mü kralım?" Sorumu Korwahk dilinde yumuşak bir şekilde sordum.

Gözleri beni okumaya çalışıyormuş gibi hissettiren bir şekilde benimkileri tuttu ve ardından açıkça ihtiyatlı bir şekilde "Ben" diye olumsuz bir itirafta bulundu.

Ben onun ilkiydim.

Bunu başka kimseye vermemişti. Sadece bana vermişti.

Kahretsin. Bu hoşuma gitti.

Ona gülümsedim. "Bu işte iyisin," dedim usulca İngilizce olarak. "Doğuştan." Bana baktı, ben de başımı iki santim kaldırdım, dudaklarım onunkinden bir nefes uzakta, "Kay anhay tee." diye fısıldadım. Durakladım ve vurgulayarak bitirdim, "*Chah*."

Çok beğendim.

Gözlerinin gülümsemesini tekrar izledim.

Sonra gözyaşları yoğunlaştı ve "Kah rahna tunakanahsa Pahnsahnalla" diye fısıldadı.

Göz kıptım.

Bu yeniydi. Beni aradı, *benim altın savaşçı tanrıçamı*.

"Ne?" Sonra Korwahk dilinde sordum, "Tela?"

Cevap vermek yerine çekildi, yuvarlandı ve oturdu, beni de yanına aldı, böylece ona sarıldım. Başımı kavrayan eli benimkini aşağı eğdi ve belime doladığı kolu beni sıkıca kavradı.

Sonra Korwahk dilinde (çoğunu yakaladım, bazılarını tahmin ettim), "Üzgünüm kaplanım, ama bu sabah zor bir seçim yapman gerekiyor. Ya ateşe katılırsın ya da katılmazsın. Bu senin seçimin ama Dortak'ın gelininin küllerinin gökyüzüne savruluşunu izlemeni tavsiye ederim."

Lahn'ın bana ne dediğine dair tüm düşünceler aklımdan uçup gitti.

Dün gece bir idam ve intihara katıldım. Bu sabah da bir cenazeye.

Muhteşemdi.

Bazen bu kraliçe işinin berbat olduğunu söylemeliyim.

Gözlerim kulağına kaydı ve Korwahk dilinde "Gideceğim" diye fısıldadım.

"Lahnahsahna," diye seslendi ve ben de ona dönüp baktım. "Bu kolay bir seçim değil," dedi ve sonra beni sıktı. "Ama doğru olan bu."

Anlaması çok güzeldi ve benimle gurur duyuyor gibi görünmesi daha da güzeldi.

Bunu ona söylemedim. Onun yerine içimi çektim ve

başımı salladım. Sonra Korwahk dilinde "Adı neydi?"

diye sordum. Anında cevap verdi, "Bilmiyorum."

Tekrar göz kıptım, sonra bakakaldım. Sonra sordum,

"Bilmiyor musun?" Başını salladı, "Bilmiyorum."

Deli miydi o?

Bir santim geri çekildim ve gözlerimin kısıldığını hissettim. "Adını bilmediğin bir kadının ölüm emrini mi verdin?"

Kolunu sıkması beni geri getirdi ve beni incelerken kaşları çatıldı. "O bir savaşçının karısı. Tabii ki adını bilmiyorum."

Tabii ki adını bilmiyor muydu?

Delinin *tekiydi*.

Sonra aklıma geldi ki, bize tercümanlık yaptığı onca zaman boyunca bir kez bile Diandra'ya adıyla hitap etmemişti. Eğer ondan söz ettiyse, Diandra'dan "Seerim'in karısı" ya da "Seerim'in kadını" diye söz etmişti.

"Biliyorsun," dedim ona, "kadınlar savaşçıların eşleridir ama aynı zamanda başka pek çok şeydirler. Onlar annedir. Arkadaşırlar. Şifacıdırlar. Onlar -"

"Circe," diye sözümü kesti, sabırla konuşarak, "onlar aynı zamanda ülkedeki en güzel kadınlar. Bu nedenle Suh Tunak için bir savaşçının eşinden başka bir şey olarak var olmazlar. Olamazlar. Bu yasaktır."

Şimdi şaşkınlık ve merak içinde bakıyordum. "Yasak mı?"

Lahn başını salladı. "Gördüğüm tüm kadınları geride bırakan güzelliğiyle Dahksahna'm olduğun için pişmanlık duyduğum zamanlar olduğunu söylemeliyim. Bu, insanların senin kim olduğunu bildiği anlamına geliyor, sergileniyorsun, yanımda oturuyorsun ve erkeklerin gözleri seni inceleyebilir ve inceliyorlar. Bunu görüyorum, çalışmalarından büyük zevk aldıklarını görüyorum ve bu genellikle uzun sürüyor." Başka bir sıkıştırma. "Bu hoşuma gitmiyor ama Dax olarak benim yüküm bu."

Uh-oh. Karnım erimeye başlamıştı.

Lahn konuşmaya devam etti. "Bir savaşçının karısının, kocası olmayan bir savaşçıyla aynı yatağı paylaşması büyük bir suçtur. Eğer böyle bir şey olursa, her ikisi de ağır şekilde cezalandırılır. Eski zamanlarda bu sık sık olurdu. Savaşçılar erkektir ve eşleri güzeldir. Gerekli mesafeyi korumak için, savaşçılar için tüm eşler yalnızca bir savaşçının karısı veya gelini olarak bilinir. Temas çok azdır ve savaşçılar ile diğer eşler arasındaki kişisel ilişkiler çok nadirdir ve sadece kocanın izin verdiği durumlarda gerçekleşir ve genellikle her zaman koca *tarafından* denetlenir. Siz kişisel muhafızlarınızla bağlar kurarken ve Daxshee'de halkınız arasında dolaşırken taşımam gereken bir başka yük."

Bunu biliyor muydu?

"Bunu biliyor muydun?"

"Bain ve Zahnin faaliyetlerinizi her gün bana rapor ediyor kraliçem."

Oh. Pekala. Bu pek de şaşırtıcı değildi. Rahatsız edici ama şaşırtıcı değil.

İyi haber şuydu: Bu, kadınları ele geçirmek ya da kimliklerini ellerinden almakla ilgili değil, sadakatsizliği durdurmakla ilgiliydi.

Ve ilk kez, "ağır ceza" kısmı dışında gerçekten kötü bir haber yoktu ki bunu bilmek istemediğim için sormayacaktım.

Gözlerinin içine baktım ve cevabıma hazırlandığını gördüm, bu yüzden "Tamam" dediğimde gülümseyip beni bir kez daha sıkmadan önce çenesi yarım santim geri çekildi.

Sonra tekrarladı, "Tamam."

O kelimeyi söylediğinde neden bu kadar tatlı olduğunu düşündüm? Hayatıma devam etmem gerekiyordu.

"Sanırım banyo yapmalıyım..." diye mırıldanarak kendimi itmeye başladım, sonra geri çekildim ve onu tamamen içime çektim.

Dün gece vücudunda boya nehirleri vardı. Şu anda o değil ama ben boyalıydim, yargılamadan sonra bana sarıldığında bana aktardığı boya.

Dün gece saçları örülmüştü (dün sabah yaptığım bir şey). Şu anda saçları serbestçe dalgalanıyordu.

Ve son olarak, dün gece, *boyanmıştı*.

Vücudum dondu.

Boyanmıştı! Ve onu boyayan *ben* değildim.

"Lahn," diye seslendim ve sırtıırken saçlarımdaki eli aşağı kayarak kürek kemiklerimin arasında durdu.

Sonra normalden daha derin bir sesle mırıldandı, "Dişi kaplanım, kucagımda oturup tohumumu sızdırıyorsun, adımı söylemene gerek yok."

Tamam, bu biraz ateşliydi ama ben onun ateşli olmasını bekleyecek havada değildim.

İki elimi omuzlarına koydum ve "Dün gece seni kim boyadı?" diye sordum.

Bana baktı ve kepenklerin gözlerini kapatmasını izledim.

İyiye işaret *değil*.

"Peki," diye devam ettim, "bu sabah seni kim yıkadı?"

Kolları bana daha sıkı sarıldı ve yumuşak bir sesle "Circe -" dedi. Hayır, ben öyle *düşünmemiştim*.

"Xacto'yu ziyaret ettin mi?" Tehlikeli bir sesle sordum ve kolları daha da sıkılaştı.

"Kah Lahnahsahna -" diye

mırıldandı. Bu evet demektir.

Hayır, ben öyle düşünmemiştim.

"Söz vermiştin!" İngilizceye dönerek haykırdım, omuzlarına sertçe bastırdım ve geri gitti ama beni de yanına aldı, büktü ve sonra sırtüstü yattım, o yine üstümdeydi. "Bırak beni!" Bağırđım, hala itiyordum. "Söz vermiştin!"

"Sessiz ol Kirke," diye emretti

usulca. "Sessiz olmayacağım!"

Bağırđım.

Kolu etrafımdan çekildi, böylece eli yüzümü kavrayabilirdi, başparmağı dudaklarıma geldi ve hafifçe bastırdı.

"Sessiz olun kraliçem," dedi İngilizce, sonra Korwahk diline döndü, neyse ki çoğunu anlıyordum. "Dün gece beni boyayacak durumda değildiniz ve geleneklere göre, hükmümü vereceğim bir törende boyanmam gerekiyordu. Başka seçeneğim yoktu ve söz vermiş olmama rağmen, ruh halinizi düşünerek sözümü tutmadığımı anlamalısınız. Bu sabah, boyamdan kurtulmak ve sana verdiğim sözü daha fazla bozmamak için derede yüzdüm."

Oh. İyi o zaman. Bu anlaşılabilir bir şeydi. Hatta güzeldi.

Kahretsin.

"Peki," diye fısıldadım başparmağına, "tamam o zaman."

Bir kalp atışı boyunca gözlerimin içine baktı, sonra başını geriye attı ve güldü. Ne olduğunu anlamadan başparmağı dudaklarımdan ayrıldı, hala gülen ağzı onun yerini aldı, dili ağzımın içine kaydı ve beni sert ve derin bir şekilde öptü.

Tamamen doğal.

Ben de onu öptüm ve ben üstte olacak şekilde yuvarlandı, iki eli de saçlarımı tutmak için hareket etti.

Öpüşmemizi kestiğinde gözlerinde hâlâ neşe olduğunu yakından gördüm.

Nedenini azımsanmayacak bir küstahlıkla söylediğinde anlayacaktım, "Dişi kaplanım inatçıdır ve pençeleri keskindir ama onun ağzını kazanacağımı biliyordum."

Böbürleniyordu.

O da haksız değildi.

Ben de gözlerimi devirip "Her neyse" diye mırıldandım.

Bu onun kıkırdamasına neden oldu ve ben de tekrar gözlerimi devirmek zorunda kaldım.

Sonra kıkırdamayı bıraktı ve "Kirke," diye seslendi ve gözlerim tekrar ona döndüğünde elleri saçlarımı bıraktı ve kolları beni sardı. "Seninle birlikte ateş yakma törenine katılmayacağım. Yapacak çok işim var. Sana bir onur muhafızı eşlik edecek. Onların gözünün önünden ayrılmamanı emrediyorum ve" kollarını sıktı, "eğer Dortak kendi canına kıymaya sürüklediği gelininin yakılmasına katılma küstahlığında bulunursa, hiçbir tepki göstermeyeceksin. Onunla bir haftadan kısa bir süre içinde hesaplaşacağım ve o zaman sen ve Suh Tunak sadece kötü anılara sahip olacaksınız."

Yine Korwahk dilinde konuşuyordu, bu yüzden söylediklerinin hepsini anlamadım ama takip ettim. Yine de Dortak'ın orada olacağı fikrine takılmıştım ki bu çok kötü bir zevkti, kötü zevki *tanımlıyordu* ve kralım benden en yakın bıçağı kapıp ona doğru uçurmamamı istiyordu.

"Circe," diye tekrar seslendi Lahn, ona odaklandım ve İngilizce olarak "Tamam mı?" diye sordu.

Ona baktım. Sonra bir iç çektim. Sonra zorla "Tamam." dedim.

Sırıttı, sonra başını kaldırdı ve kulağıma "Kah teenkah tunakanahsa" diye fısıldadı, emrini kabul etmemin zor olduğunu bildiğini ama kabul ettiğim için memnun olduğunu söyledi.

Sonra boynumun derisini öptü, beni sırtüstü yatırdı, saçları omuzlarından, göğsünden ve sırtından aşağı dökülürken bana gülümseyerek ne kadar seksi görüldüğünü anlamaya çalışırken bir saniye bana sıritti, sonra öne eğildi, ağzını alnıma dokundurdu ve yataktan çıktı.

Yana doğru yuvarlandım ve "Teetru!" diye havlarken derilerinin bağlarını bağlamasını izledim, sonra arkasına bakmadan kapakları kenara itti ve gitti.

Sırt üstü yuvarlandım, ipeği çıplak bedenime çektim ve Korwahk'ta cenazelerde siyah giymediklerini umdum.

Sonra kızlarımın banyoyu sürükleyerek çadıra girerken bana "poyah" diye seslenmelerini dinledim ve bu sabahın geri kalanı üzerimden geçerken kahvaltının yakında servis edileceği anlamına gelen gümüş takımların çınlamasını duydum: Lahn'ın ağzının benimkinin üzerinde olması; kocamın en değerli varlığını benimle paylaşması; bana güzel olduğumu ve başka erkeklerin beni izlemesinden hoşlanmadığını söylemesi; boyanması gerektiğinde beni düşünmesi ve boyayı yıkarken de beni düşünmesi, bunu sözünü tutarak yapması; saçlarının açık olmasını ne kadar sevdiğim ve gülüşünü duymaktan ne kadar hoşlandığımı.

Kahretsin, *kahretsin, kahretsin.*

Başım beladaydı.

Ona neden sürekli göklere hükmettiğimi söylediğini ve bana neden yeni bir isim - tanrıça - verdiğini sormayı unuttuğumu çok sonraları hatırlayacaktım.

* * * * *

Cenazeye buz mavisi giydim ve imzam olan altın renginden hiçbir şey takmadım: gümüşle vurulmuş buz mavisi bir pareo, buz mavisi, geniş süet bir kemer (dokunulduğunda o kadar pelüştü ki şok ediciydi ve anında ona aşık oldum), göğüslerimi örtmek için yine buz mavisi, uçlarında ağır, gümüş ovaler sarkan ipekten bir kat daha. Mücevherlerim minimaldi, sadece gümüş avize küpeler ve pazardan aldığım inci bilezikler. Makyajım sedef rengindeydi.

Teetru ilk kez saçlarımı üstten ve yanlardan geriye doğru kıvrılmış bukleler ve kıvrımlar halinde düzenleyerek arkada görünmeyecek şekilde yerleştirdiği tokalarla bir düşüş yarattı.

Odamdan çıkmadan önce atların sesini duymuştum ama bu kadar çok olmalarına şaşırmıştım. Dört at daha önce görmediğim savaşçıları taşıyordu. Diandra alaca atının üzerindeydi, Seerim de siyah bir binek üzerinde onun yanındaydı. Feetak kestane rengi atının üzerinde Narinda'yı önünde tutuyordu. Bain'in arkasında yeni gelini Oahsee oturuyordu ve kolları onun belindeydi. Zahnin yalnızdı ama ayaktaydı, eli geyik derisi atının dizginini tutuyordu. Bohtan, Nahka ile birlikte bir palomino atının üzerinde. Ve Zephyr benim için oradaydı.

Kadınların hepsinin elinde çiçekler vardı ve ben Zephyr'e yaklaşırken Jacanda bana iki kat daha fazla yapraklı olmas ı dışında kaplan zambağına benzeyen güzel, canlı turuncu bir çiçek uzattı.

Benimki kadar güzel olmasa da kimsenin en güzel kıyafetlerini giymediğini hemen fark ettim. Ateş yakma törenine katılmanın bir kutlama nedeni, gösteriş yapma fırsatı ya da bir moda geçidi olmadığı açıktı. Neyse oydu, hüznü bir olaydı, bir hayatın sonunu işaret ediyordu - bu seferki diğerlerinden daha trajikti ve her ölüm bir trajedi barındırıyordu, bu da bir şey ifade ediyordu.

Ben ata binerken Zahnin öne çıkıp beni fark etti, sonra hemen atına doğru yürüdü, atını kaldırdı ve yola koyulduk; önde iki savaşçı, arkalarında Feetak ve Narinda, yanlarında Bohtan ve Nahka. Ben Diandra'nın atıyla yanıma düştüm. Seerim arkamızda, Bain ve Oahsee'nin yanında, Zahnin ve son iki savaşçı.

"Ateş çok uzakta canım," dedi Diandra bana, sonra çenesini havaya kaldırdı, "rüzgâr," diye tamamladı açıklamasını.

Haklıydı, hava rüzgarlıydı. Neyse ki yağmur toz ve kumu ıslatmıştı, bu yüzden bizi ısırmak için süpürülmedi. Rüzgâr şiddetli değildi ama serin bir esinti de değildi. Ateşin uzağa kurulmuş olması iyiydi; bir kıvılcımın uçmasına ve Daxshee'nin yanıp kül olmasına ihtiyacımız yoktu. Bir süre için yeterince kalp kırıklığı yaşamıştık.

"Sen iyi misin?" Ona sordum.

Başını çevirdi ve bana küçük bir gülümseme verdi. "Ben de sana bunu soracaktım." Küçük gülümsemesine karşılık verdim, elimi uzattım, tuttu ve sıktı. Sonra ellerimizi bıraktık ve "Üzgünüm" diye cevap verdi, öne doğru döndü ve hissederek "üzücüydü" dedi.

Bunu tekrar
söyleyebilirdi. "Sen
mi?" diye sordu.

"Lahn dün gece benimle ilgilendi," diye cevap verdim ve gözlerini üzerimde hissedince başını bana doğru çevirdiğini anladım. Çılgın romantik Korwahklı arkadaşımı ve onun bu haberi nasıl karşılayacağını düşünerek iç çektim. Sonra dürüstçe itiraf ettim, "Bu doğru. Çok sevimliydi."

Yine hissederek, "Memnun oldum," diye mırıldanırken gözlerinin benden ayrıldığını hissettim.

Ben de
öyleydim.

Lanet
olsun.

Bir süre sessizlik içinde sakın bir yürüyüşle çamların arasından geçtik.

Sonra Diandra konuştu ve sesinde incinmiş bir damar olduğunu duyunca şaşırdım. "Neden bana büyü yapabildiğini söylemedin?"

Gözlerimi kırptırdım ve ona baktım. "Ne?"

Soruma cevap vermedi. Onun yerine şöyle dedi: "Neden sakladığını anlıyorum dostum. İtiraf etmeliyim ki, Vadi'de büyürken sahip olduğum inançların çoğundan uzun zaman önce vazgeçtim, ancak vazgeçtiklerim arasında büyüü küçümsemem yer almıyor. Dolayısıyla, dünyanın o bölgesinde büyüdüğünüz için, belki de burada da aynı olduğunu düşünerek bu bilgiyi saklamak istediğinizi anlayabiliyorum. Ama şunu bilmelisin ki," dedi bana bakarak, "Korwahk'ta büyüye sahip olanlara karşı böyle bir küçümseme yoktur. Sayıları azdır ve saygı görürler."

Ona bakmaya devam ettim. Sonra tekrarladım, "Ne?"

Yine sorumu duymazdan geldi ve "Ama keşke bana söyleyecek kadar güvenmiş olsaydın. Sizi göklere hükmederken görmek büyük bir sürpriz oldu."

İşte yine oldu.

"Diandra, ben göklere hükmetmedim," dediğimde bana baktı.

"Açıkladığım gibi, bunu saklamak zorunda değilsiniz. Aslında, keşke daha önce bilseydim." Tekrar öne doğru baktı. "Sen benim arkadaşımsın ve sırrını benimle paylaşmış olsan bile, bu senin hakkında hissettiklerimi değiştirmez. Kişiliğin göz önüne alındığında, asil bir büyüye sahip olduğun çok açık."

"Diandra, tatlım, ben büyü *yapmıyorum*, soylu ya da başka bir tür," diye iddia ettim ve gözleri tekrar bana doğru geldi.

"Kirke, ben *oradaydım*," diye cevap verdi. "Ağtını göklere haykırdığını gördüm ve bunu yaptığın anda onlar da feryat etti."

"Bunu *ben* yapmadım. Fırtına bütün gün devam ediyordu," diye belirttim. "Bu doğru, ama fırtınanın dinmesini sen istedin," diye karşılık verdi.

Başımı salladım ve hafifçe fısıldadım, "Bu delilik."

"Öyle mi? Benim ve binlerce Korwahk'ın aynı şeye tanık olduğunu düşünürsek, neden böyle düşündüğünüzü anlamıyorum."

Başımı tekrar salladım ve "Ben -" diye başladım ama sözümü kesti.

"Bu da gece boyunca fısıldanıp durdu. Karı kocalar kafa kafaya verdikçe, komşular komşularla görüştükçe pek çok şamdan yanık kaldı." İleriye doğru baktı. "Fırtınanız, savaşçıların Dortak'ın gelini adına yaptıkları eşi benzeri görülmemiş eylemlerle birleşince..." başını bir kez salladı ve sözlerini şöyle bitirdi: "İnanmayanlar varsa bile artık yok."

Gözlerimi kırpıttım ve tekrar "Ne?" diye sordum.

Bana döndü. "Efsanenin altın kraliçesi, onun vahşi kralı, Altın Hanedan, birçok hikaye var ve yıllar geçtikçe, bu hikayeler, yapma eğiliminde oldukları gibi, efsanevi, fantastik hale gelene kadar büyüyor ve inşa ediliyor."

"Peki Altın Hanedanlığın fantastik hikâyesi nedir?" Bilmek istediğimden emin olmasam da sordum.

Tabii ki, Diandra bana söyledi. "Her zaman hayal ürünü olduğunu düşündüğüm şey, kudretli kral ve altın kraliçesinin tanrı ve tanrıça olduğunu söyleyen şeydi. Adamın eşsiz bir gücü, kıyaslanamayacak kadar kurnazlığı ve kraliçesinin de büyüğü vardı. Onu öldürmek imkânsızdı ve kraliçe aya, yıldızlara, güneşe, nehirlerle ve denizlere, göklere ve yere hükmediyordu."

Ona baktım.

Konuşmaya devam etti. "Hikâyeye göre asla yaşlanmazlar, ilk oğulları Dax'ın yerine geçene kadar gençlik içinde yaşarlar. Sonra da kanatlı atlarıyla göklere uçarlarmış."

"Bu çok saçma," dedim usulca.

Bana yakından baktı. "Circe, dün gece umutsuzluğunu *hissedebiliyordum*. Güçsüzlüğünden dolayı yaşadığın hayal kırıklığını *hissedebiliyordum*. Senden bir aura gibi parlıyordu. Ve ayağa kalkıp ağıtını haykırdığında, tek kelimen derimi delip geçmiş gibi hissettim. Ve bunu yapan senin sözündü, canım, gök gürültüsü ve şimşek değil, ki sana hatırlatırım, gökler açılırken aynı anda gözyaşlarını dökmezler. Uzaktan başlarlar ve biri diğerini takip eder, uyarıda bulunurlar. Islak bir şekilde üst üste gelmezler. Bu dünyada uzun yıllar yaşadım ve siz dün gece bize seslenene kadar bunu bir kez bile görmedim."

Tamam, kabul etmeliydim, uzun yıllar yeryüzünde yaşadım, *benim dünyamda*, ama yine de bunun olduğunu hiç bilmiyordum ve çok yağmur yağan Seattle'da yaşıyordum.

Oh adamım.

Yine de doğru olamazdı. Şans eseri olmalı.

"Diandra, tatlı dostum, sana söylüyorum, ben büyü tutmuyorum," diye fisıldadım ve beni dikkatle inceledi.

Sonra sessizce karşılık verdi, "Belki de inanıyorsun ve dün geceye kadar bunu bilmiyordun ve duyguların kontrolden çıkarken senden taşı. Ama önemli değil, artık halkınız buna inanıyor, büyük bir güce sahip olduğunuza inanıyor, kralınızın ölemeyeceğine inanıyor, asla yaşlanmayacağınıza inanıyor ve ruhlarının derinliklerinde Altın Hanedanlığın üzerimizde olduğuna inanıyorlar."

İleriye düşündüm, *lanet olsun, şimdi bununla ne yapacağım?*

"Dün gecedен daha fazlası var, canım," diye devam etti. "Altın Tanrıça'nın tanımına tam olarak uyuyorsun. Altın saçlar, altın gözler ve şimdi de güneşte geçirdiğin zamanla birlikte altın bir ten. Seraflar gibi şarkı söylüyorsun ve kalbin de gözlerin kadar altın. Ama sen savaşçı ulusun kraliçesisin çünkü sen bir savaşçısın, ruhun vahşi, en başından beri zorlu kralınla eşleşiyorsun, iddia ettiğin gece. Savaşçıların kendileri sana başka hiçbir kadına duymadıkları saygıyı duyuyorlar, dün gece birçok kişinin müdahale etmek için öne çıkmasının da gösterdiği gibi kısa sürede büyük bir sadakat kazandın, bu o kadar olağanüstü bir olay ki hala inanmakta güçlük çekiyorum. Aynı şey kudretli Dax için de geçerli. Seerim bana yıllardır Kralınız Lahn gibi bir savaşçıyı daha önce hiç görmediğini, hatta gençken bile onun bir benzerini görmediğini söyledi. Hiç attan inmemiş, hiç silahsızlandırılmamış, ilk avına on dört yaşında çıkmış çünkü öğretmenlerinin ona öğretecek bir şeyi kalmamış, derslerinde o kadar başarılı olmuş ki. "

Oh adamım... *gerçekten mi?* On dört mü? Vay anasını.

Konuşmaya devam etti. "Onu zorluklarla yüzleşirken gördüm ve gücü ve hızı hayret verici. İnsanüstü ve şimdi, öyle görünüyor ki, bunun nedeni onun bir insan değil, sizin gibi bir tanrı olması."

"Diandra, ben -" Başladım ama elini kaldırdı ve ben de durdum.

"Daha sonra konuşuruz, şimdi değil aşkım, çünkü ateşe yaklaşıyoruz."

Tuhaf ve ürkütücü sohbetimizi düşününce fark etmemiştim ama şimdi fark ettim. Çamlardan ayrılmış ve şimdi inmekte olduğumuz küçük bir tepeye tırmanmıştık. Yaya ve atlı diğerleri, üzerinde beyaz tüllere sarılmış bir cesedin bulunduğu uzun, ahşap odun yığınının doğru ilerliyordu. Orada

Bizim gibi hâlâ yaklaşmakta olan birçok kişi vardı ama görünüşe göre binlerce kişi toplanmış, sessiz ve saygılı bir şekilde bekliyordu.

Alayımız yaklaştığında, muhafızların önünden gelen emir üzerine yoğun kalabalık dağıldı ve ben kraliçe olduğum için doğruca ateşin yakılacağı yere gittik.

Gördün mü? Bazen kraliçe olmak iyi *değildi*.

Ateşin yakınında durduk ve tepeye çıkan odunların yoğun bir şekilde çiçeklerle karıştığını gördüm, her renkten, şekilden ve boyuttan yüzlerce çiçek vardı, gövdede bile çiçeklerini o kadar yükseğe fırlatabilenlerin çiçekleri vardı.

Zahnin'in atı tırısila ilerledi ve ben atımdan inerken beni görmek için atından indi.

Sonra kadınlarım ve ben odun yığınınına yaklaştık, her birimiz kendi zamanımızda çiçeklerimizi oduna koymadan önce bir an için kendimizi düşüncelere kaptırdık.

Sonra geri çekildik ve kalabalığın geri kalanı gibi sessiz bir şekilde atların ve insanların bize katılmasını ve varsa çiçeklerini sunmalarını bekledik.

Ateşin yakınında durduğumda, çok sayıda göz hissettim. Bu alışılmadık bir durum değildi ama Diandra ve benim konuşmamdan sonra duyularım bu gözleri fiziksel olarak hissedecek kadar artmıştı.

Bunu üzerimden attım ve sayımızın artık artmadığını fark ettim ancak etrafıma pek bakmadım. Bunu tanrıça olduğumu düşünen insanlarla karşılaşmak istemediğim için değil (çılgınca!), aralarında Dortak'ı görmek istemediğim için yaptım. Lahn'a bir söz vermişim ve bunu tutmam gerekiyordu. Bunu yapmak için de cehalet mutluluktur stratejisini benimsemem gerekiyordu.

Ayrıca, güneş çarpması geçirdiğimde benimle ilgilenen kır saçlı kadın şifacının, başka bir kadının yaktığı yanmayan bir meşaleyle yan tarafta durması için hiç zaman kaybedilmediğini fark ettim.

İlginç, ateşi kadınlar yaktı.

Sonra meşalesi yandığında nefesimi çektim ve vücudu bana doğru gelmeden önce gözleri bana geldi.

Oh, kahretsin. Hayır. Bu bir kraliçelik görevi miydi? Gelmeye devam etti.

Tanrım, bu bir kraliçelik görevi gibi görünüyordu. Harika, harika.

Önümde durdu ve konuştu. "Benim altın kraliçem, ruhu bir sonraki âleme geçerken ona bakışını nasıl tuttuğunu izledim. Bu benim için bir onurdur.

Bedeninin ruhuna katılabilmesi için küllerini gökyüzüne gönderecek meşaleyi size sunuyorum."

Sonra bana meşaleyi teklif etti.

Hay aksi.

Yapacak bir şey yoktu, ben de meşaleyi aldım ve ateşe baktım.

Sonra şifacıya baktım ve "Adını biliyor musun?" diye sordum.

Gözleri ısınmadan ve dudakları küçük bir gülümsemeyle yukarı kalkmadan önce bir saniye yüzümü inceledi.

"Onun adı Mahyah'tı, benim gerçek, altın kraliçem."

Başımı salladım. Sonra derin bir nefes aldım ve ateşe doğru yürüdüm.

Sonra cesede baktım, o kadar yüksekteydi ki gazlı bezi değiştirmeleri dışında pek bir şey göremedim, görülebilecek kan yoktu ve yüzü de örtülmüştü.

Sonra muhtemelen geçit töreninde yürüyen ve caddelerindeki savaşçılara bakıp hangisinin onun olacağını merak eden, belki de bir savaşçının karısı olarak yaşayacağı hayattan heyecan duyan ve üç kısa hafta içinde aşağılanan, kirletilen, dövülen ve istismar edilen genç bir Korwahk kadını düşünüm.

Sonra arkamı döndüm ve Diandra'ya

seslendim. Hemen yanıma geldi.

Geldiğinde, "Tercüme edebilir misin?" diye fısıldadım.

Başını salladı.

"Uygun değilsen hayır diyebilirsin -" Ben başladım ama o başını salladı ve koluma dokundu.

"Sözlerinizi söyleyeceğim kraliçem."

Ona gülümsedim.

Sonra cesaretimi kaybetmemek için hiç vakit kaybetmedim, kalabalığa döndüm ve Korwahk dilinde yüksek sesle konuştum, elimden gelenin en iyisini yaptım ve bunu berbat etmemeyi umdum.

"Ben daha yeni Korwahk'ım ve dilinizi yeni öğreniyorum. Küllerini gökyüzüne göndermeden önce genç Mahyah'ı ateşinde onurlandıracak kadar öğrenemedim henüz. Bu yüzden arkadaşım Diandra, birkaç gün önce Mahyah'ın ruhuna ulaşmak ve ona birkaç dakika huzur vermek umuduyla söylediğim bir şarkının sözlerini sizin için tercüme edecek. Ölümünden önce bana, şarkısını söylediğim toprakların gitmek istediği topraklar olduğunu söylemişti. Şimdi şarkıyı size söyleyeceğim, böylece Mahyah'ın nerede olduğunu ve mutlu bir yerde olduğunu bilebilirsiniz."

Sonra Diandra'ya baktım, o da bana başıyla onay verdi.

Sonra eşlik etmeden şarkı söyledim. Harika değildim ama berbat da değildim. Sesim kesinlikle serafılar gibi çıkmıyordu, gerçi seslerinin neye benzediğini de bilmiyordum. İyi haber şu ki, gözlerimi kapatıp zihnimi şarkıya verdiğimde tüm sözleri hatırladım. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki, ben şarkı söylerken Diandra'nın sözleri çevirdiğini bile duymadım.

İşim bittiğinde gözlerimi açtım ve bir yüz denizi gördüm, ağlayan kadınlar vardı, gözleri ıslaktı, elleri ağızlarındaydı ama bütün gözler benim üzerimdeydi.

"Limon damlasının ne olduğunu bilmiyorum Circe ve baca tepeleri yok ama elimden geleni yaptım," diye fısıldadı Diandra bana ve başımı ona çevirip gülümsedim.

Sonra elini tuttum, sıktım ve "Eminim mükemmeldi" diye fısıldadım.

Gülümsedi ve elimi geri sıktı.

Sonra odun yığınınına döndüm ve tülle örtülü cesede baktım.

Sonra fısıldadım, "Umarım güzel Mahyah, gökkuşağının üzerindesindir."

Sonra meşaleyi çiçeklerle kaplı tahtaya fırlattım ve anında Zahnin tarafından geri çekildim, Seerim de Diandra'yı hızla büyüyen cehennemden birkaç metre ötede kalabalığın önünde durması için geri çekti, alevler rüzgârın etkisiyle hızla ısındı.

Alevler Mahyah'ın bedenini yalayıp geçerken gözyaşlarım burnumu yaktı, sonra gözlerim bir şeye takılıp gökyüzüne yükseldiğinde donakaldım ve nefesim boğazımda düğümlendi, etrafta soluk sesleri duydum, bedenlerin şaşkınlıkla kıpırdadığını hissettim ve Diandra'nın eli benimkine gelip sıkıca tuttu.

Bunun nedeni, alevler gökyüzünde ateşin üzerinde dans ederken, parlak, mükemmel bir gökkuşağı oluşmasıydı.

Ağzım açık bir şekilde gökkuşağına baktım. Oh.

Kahretsin.

Yirmi İkinci Bölüm

İyilik

Tamam, inkar edilemezdi. Kanıtlar büyü yaptığımı gösteriyordu.

Kahretsin.

Eve dönüş yolculuğumuz sessizdi, herkes kendi düşüncesindeydi. Aynı zamanda kablolar da bağlıydı. Çünkü yağmur gece durduğu, rüzgâr ve güneş ıslaklığı hızla kuruttuğu için gökyüzünü mükemmel bir gökkuşağı kavisinin süslemesine imkân yoktu.

Ben emretmedikçe.

Kahretsin!

Belki de tamamen delice görünse de bir sihrim vardı. Belki de dün gece kazara göklere hükmetmişimdir. Belki de gökyüzünü bir gökkuşağıyla doldurdum, böylece Mahyah'ın külleri ruhuyla buluşmak üzere gökyüzünde süzûlebildi.

Ve belki de bu büyü beni en başta bu dünyaya getirmişti. Belki de beni buraya getiren *bendim*.

Bu da kendimi (bir şekilde) geri gönderme kapasitesine sahip olanın *ben* olduğum anlamına gelir.

Benim dünyamda bu gibi düşünceler beni doğruca arabama götürür ve orada en yakın akıl hastanesine gidip gönüllü olarak kayıt yaptırırdım.

Ama *bu* dünyada, görünüşe göre her şey mümkündü.

Mesele şu ki, ben *bu dünyadaydım* ve bu da deli olmadığım, aksine berbat olduğum anlamına geliyordu.

Daxshee'ye geri döndüğümüzde, arkadaşlarımı taşıyan atlar kamların arasından dolanan çeşitli patikalara doğru yola çıktılar, sessizliğimizi bozan tek şey sessizce vedalaşmaktı. Seerim, atı onu başka bir patikaya götürmeden önce çenesini karısına doğru kaldırdığında ve sadece Diandra ve ben kaldığımızda, arkadaşımınla sohbet etme zamanının geldiğine karar verdim.

Bu şansı elde edemedim. Zahnin bir emir verdi, dört savaşçı çenelerini kaldırıp uzaklaştılar ve Zahnin'in atı tırısya yanıma geldi.

Başımı kaldırıp ona baktığımda bana ters ters baktığını gördüm, bakışları Diandra'ya kaydı, sonra tekrar bana döndü ve sonra çenesinin kaya gibi sertleştiğini izledim.

Oh adamım. Bunun iyi olmadığını düşünüyordum.

Belki gökkuşağını sevmiyordu. Ya da cadıları. Cadı olduklarını bilmeyen asil büyüye sahip olanları bile.

"Her şey yolunda mı Zahnin?" diye sormadan önce hazırlandım.

Bakışları kaşlarını çatmaya dönüştü. Sonra yanağında bir kas sıçradı.

Sonra homurdandı, "Ben."

Onun ötesine, kamışların arasından geçen dolambaçlı yollara bakarken vücudumun gerildiğini hissettim ve her şey yolunda değilse neden korumamızı görevden aldığını merak ettim.

"Um -" Ben başladım.

Dişlerinin arasından, "Altın kraliçemden bir iyilik istiyorum," diyerek sözümü kesti.

Bu iyiliği istemediğini söyleyebilirdiniz, sanki *gerçekten* bu iyiliği istemiyormuş gibi. Ya da, belki, *herhangi bir* iyilik.

Bakışlarım Zahnin'e bakan Diandra'ya kaydı. Gözlerimi üzerinde hissetti; bana baktı ve omuz silkti. Sonra tekrar Zahnin'e döndüm.

"Ne tür bir iyilik talep ediyorsunuz?" diye sordum.

Kaşlarını çatarak bana baktı ve yanağındaki bir kas sıçradı. Sonra homurdandı, "Yeni gelinim."

Bunlar beklediğim ya da neden söylediğini anladığım kelimeler değildi, bu yüzden ona göz kırptım ve başka bir şey söylemeyince, "Yeni gelinin..." diye sordum.

Savaşçının havasını yakalayan geyik derisi atı, onun altında heyecanla dans etti ve Zahnin dizginleri sıkıca tutarak atın sakinleşmesini sağladı.

Sonra, hiçbirini kaçırmamak için tüm dikkatimi topladığım bir hızla açıkladı: "Yeni gelinim de senin gibi. Harika bir güzelliği var. Geçit töreninde, benim için sadece onun olduğunu biliyordum. Onu almak için dört erkek kardeşimle dövüştüm. O da senin gibi Korwahk'tan değil. Bizim dilimizi konuşmuyor. Konuşmuyor..." duraksadı ve gözleri kısıldı, "*hiç*."

Oh be. Bu iyi bir haber değildi.

Dudağımı ısırdım.

Zahnin sertçe devam etti. "Senin aksine, o benim odama ve yeni hayatına alışmadı. Gerçek kraliçemden istediğim iyilik, onunla konuşmanız ve kralıma yaptığınız gibi karım olarak yeni hayatına alışmasına yardımcı olmanız."

Zahnin'in neden bu kadar kötü bir ruh halinde olduğunu (haklı olarak) hissediyordum.

Ayrıca (haklı olarak) karşımdaki gururlu savaşçının sık sık iyilik istemediğini hissediyordum, yani... *asla*.

Bu nedenle, "Bizi ona götür" dedim.

Bana baktı ve sonra Diandra'ya bakmadan, "Seerim'in karısı -" dedi.

Ben araya girdim. "O da bana eşlik edecek. Suh Tunak ile hayatımı birleştirmemin sebebi o. Geline çok yardımcı olacak."

Bir süre daha kaşlarını çattı, çenesi hâlâ sertti, o kas sıçradı, sonra çenesini salladı, dizginlerini salladı ve Diandra'yla ben atlarımızı çekip onun peşinden kamışların arasından geri döndük. Bunu yaparken, gözleri bana geldi ve parıldıyorlardı. Dudaklarımı birbirine bastırdım ve gülmemeye çalıştım.

Zahnin, Lahn ve benimki kadar olmasa da çoğundan daha büyük bir kulübenin önünde durdu ve o attan inerken bir kız öne doğru koştu. Tek kelime etmeden dizginleri kıza fırlattı ve Zephyr'den indiğimde beni görmek için atını döndürdü, sonra ayaklarım yere bastığında aynı şeyi çoktan inmiş olan Diandra'ya yaptı. Kız üç atın da dizginlerini eline aldıktan sonra Zahnin gizlice kapıya doğru yürüdü ve kapıyı kenara iterek içeri girdi.

Diandra ve ben takip ettik.

İçeri girdiğimizde ve gözlerim güneşten uzak kalmaya alıştığında, Zahnin'in çadırının ne Feetak ve Narinda'nınkine ne de Bohtan ve Nahka'nınkine (Narinda'nınkinden biraz daha büyüktü) benzemediğini hemen fark ettim. Neredeyse Lahn ve benimki gibiydi. Daha büyük yatak (o kadar da büyük değil). Yatağın ve yastıkların üzerinde ipek vardı. Daha fazla sandık (Lahn ve benimki kadar çok değil). Güzel mobilyalar. Birçok şamdan ve uzun mumluklar. Ve ayrıca tütsü kokusu, misk ve bergamot kokusu vardı. Çok güzel kokuyordu ve anında Teetru ile tütsü hakkında konuşmam gerektiğine karar verdim.

Buna, bir kızın yataktan telaşla kalkışını izlerken karar verdim. O kadar telaşlıydı ki, yatağın başından devrildi ve kışının üzerine düştü. Sonra ayağa fırladı ve hızla geri çekildi, gözleri korku içinde Zahnin'e yapışmıştı, vücudu titriyordu.

Onu inceledim.

Evet, Zahnin'in bu kadar kötü bir ruh halinde olmasının nedeni buydu. Üç hafta oldu ve hâlâ böyle mi? Hiç iyi değil.

Zahnin'e baktım, gelinini izliyordu ve hiç mutlu değildi. Hiç mutlu değildi, son derece sinirli görünüyordu ve devasa, vahşi bir Korwahk savaşçısının bu bakışı korkutucuydu.

Tamam, Zahnin'in romantizm konusunda birkaç derse ihtiyacı olduğu açıktı ama önce kıza odaklanmam gerekiyordu.

Korku dolu gözlerini kocasından ayırmadığını görmek için ona dönüp baktım. Ayrıca onu kafesteki kadınlardan biri olarak tanıdım.

benim gibi olduğunu düşündü. O zamanlar gözle görülür bir şekilde dehşete kapılmıştı ve şimdi de daha az dehşete kapılmış değildi.

Yine de Zahnin'in tarif ettiği gibi oldukça güzeldi. Açık kahverengi saçları, yeşil gözleri, peri gibi güzel bir yüzü vardı ve çok minyondu. Kalçaları ve göğüsleri hakkında yazılacak pek bir şey yoktu ama teni şeftali ve krem gibiydi ve onda narin bir şey vardı, hareketsiz dururken bile zarif bir şey. Zahnin'in değil (o andan önce öyle olduğunu düşünürdüm) pek çok erkeğin koruyucu bir şekilde çekileceği bir şey.

Ama belli ki Zahnin hakkında yanıılmışım.

Yine de bu Zahnin'e yardımcı olmayacaktı. Lahn kadar uzun değildi ama yine de uzun boylu ve son derece kaslıydı. Lahn beni küçeleştirirdi ve ben de ortalama boydaydım. Bu kız küçüktü ve Zahnin ona dev gibi görünüyor olmalıydı.

Bir adım öne çıktım ve gözleri Zahnin'e dönmeden önce bana dikildi.

"Merhaba," dedim sessizce İngilizce olarak ve bakışları hızla bana geri döndü,

"Ben Circe, Korwahk Kraliçesi."

Bana baktı.

İleriye doğru temkinli bir adım daha attım ve usulca devam ettim,

"Yardım etmek için buradayız; güvendesiniz."

Yutkunmasını ve dudaklarını yalamasını izledim ama konuşmadı.

Bir adım daha attım ve sonra "Bana adını söyleyebilir misin?" dedim.

Bana göz kırptı, alt dudağını ısırды ve sonra hızla tanıdığım bir dilde bir şeyler söyledi, kelimelerden biri "Valearian" idi.

Fransızca konuşuyordu.

Kahretsin.

Lisede iki yıl Fransızca dersi almıştım ama o lisedeydi. Yıllar geçmişti. Tanıdım ama konuşabilmemin imkanı yoktu.

"O Fleuridian, canım," diye fısıldadı Diandra bana. "Bilmediğim bir dil."

Harika, Fransa'ya Fransa demiyorlardı ve Diandra Fleuridian (ya da her neyse) konuşmuyordu.

Yine mi bok!

"Uh..." Lise Fransızcamı kullanarak başladım, "Bonjour," diye denedim.

"Je m'appelle Circe."

Gözleri büyüdü, sonra ıslandı, sonra ellerini önünde kavuşturdu ve gözlerini bana dikerek hızlı hızlı Fransızca konuşmaya başladı.

Zahnin ve benim aramda gidip geliyor.

Hiçbir şey

yakalayamadım.

Kahretsin, kahretsin,

kahretsin!

Ona gülümsedim, elimi kaldırdım, konuşmayı kesti ve başımı hafifçe Diandra'ya çevirdim, "Daxshee'de onun dilini konuşan biri var mı?"

"Evet, Circe, birkaç tane ve ben yardım etmekten mutluluk duyacak birini tanıyorum. O da benim gibi uzun yıllardır burada." Diandra cevap verdi ve Zahnin'e dönerek Korwahk dilinde şöyle dedi "Kölelerinden birine Veenuk'un karısı Claudine'i bulmasını söyle."

Zahnin kıza kaşlarını çattı ama çenesini salladı ve sonra tokat atarak odadan çıktı. O çıkarken kızın rahatlamasını izledim.

İyi değil.

Ona doğru bir adım daha attım ve yumuşak bir sesle, "Comment tu t'appelles?" diye sordum, o da bana baktı, gözleri yumuşak, tavırları rahatlamıştı.

"Sabine," diye fısıldadı.

"Tamam, Sabine, ma erm... Fleuridian no c'est bon, uh... ama yardım alıyoruz."

Bana göz kırptı, sonra da kendi dilinde söylediklerimi anladığını ama benim dilimde anlamadığını bildiğim bir şekilde başını salladı.

Umarım Claudine yakınlarda oturuyordur.

Zahnin çadıra geri dönüp Diandra'ya bir şeyler homurdandı ve Sabine anında gerildi.

Zahnin'e yaklaştım, gözleri bana geldi, hala kızgın görünüyordu, bu bakış hala korkutucuydu ama sineye çektim, ona yakın durdum ve Korwahkça fısıldadım, "Karının adı Sabine, bunu biliyor muydun?"

Başı o kadar hafifçe sallandı ki görmediğime kendimi inandırabildim, aynı şekilde gözlerinde de bir parlama oldu. Ama başını gelinine doğru çevirip güzel bir ismi daha da güzelleştiren derin ve sert sesiyle "Sabine," diye mırıldandığında yüzündeki kızgın ifadenin hafifçe kaybolduğunu kaçırmadım.

Karısının adını bilmiyordu ama bildiği için memnun olduğu belliydi. Sakinleştirici bir nefes aldım.

Bununla çalışabilirim.

Kocasına dikkatli gözlerle bakan Sabine'e döndüm. Gözleri bana kayana kadar bekledim ve gülümsedim. Gülümsemem tüm bedenini saran korkuyu hafifletmedi ve bunun Zahnin'in katılımından kaynaklandığını biliyordum.

Sonra aklıma geldi ki, büyük olasılıkla Zahnin de karısına Lahn'ın bana yaptığının aynısını yapıyordu. Yani, Av sırasında ona tecavüz etmişti, ya ona ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu (benim tahminim, o da "korunaklıydı") ya da bunu biliyordu ve bundan nefret ediyordu. Bu darbeyi aldı ve son üç hafta boyunca her savaşçının karısından hak ettiğini hissedeceği şekilde vücudunu kullanmaya devam ettikçe almaya devam etti.

Onu inceledim. Temizdi ve beslendiği belliydi. Gözle görülür bir istismar belirtisi, kesik, çürük ya da şişlik yoktu. Şalvarı, bandanası, kemeri ve takıları çok güzeldi. Oldukça fazla gümüş takıyordu. Saçları ustalıkla düzenlenmiş ve makyajı ustalıkla yapılmıştı, bu da ona iyi bakan bir kızı ya da kızları olduğu anlamına geliyordu. Tüm bunlar kocasının karısına bakmak için elinden geleni yaptığını gösteriyordu.

Sadece ona bir kadının ihtiyaç duyduğu şekilde bakmıyordu.

Anlamıyordu ama üç haftadır onu bir kabusu yaşamaya zorluyordu.

Tamam, belki de bununla çalışmam.

Takviye olmadan olmaz tabii.

Zahnin'e döndüm ve fısıldadım, "Kralıma ihtiyacım var. Ona bir haberci gönderip, eğer şu anda benimle ilgilenemeyecek kadar meşgul değilse, ilgilenmesini rica edebilir misin? Acil değil ama isteğimi yerine getirmesine olumlu bakarım."

Zahnin beni inceledi, Lahn'ın mevcut durumumuza çağırılması konusunda ne hissettiğinden açıkça emin değildi.

Sonra homurdandı ve tokat atarak çadırdan çıktı. Bunu evet olarak kabul ettim.

Ben de bunu Zahnin'in karısının onunla birlikte yeni hayatına alışmasını istediğine dair bir işaret olarak algıladım.

Sonra kadına döndüğümde Diandra'nın ona yaklaştığını ve yumuşak bir sesle konuştuğunu gördüm.

Sonra nefesimi içime çekip Claudine'i ve umarım Lahn'ı bekledim.

* * * * *

Kocamla birlikte Zahnin'in çadırının dışında dururken kaşlarının uğursuzca çatılmasını ve gözlerinin tehlikeli bir şekilde kısılmasını izledim, sonra da Korwahk dilinde öfkeyle fısıldadı: "Kaplanım benden *ne* yapmamı istiyor?"

Yaklaştım (ya da daha yakındım, zaten oldukça yakındım), elimi göğsüne koydum (kollarını k a v u ş t u r d u ğ u göğsüne), ayağa kalktım

Korwahk dilinde elimden geldiğince fısıltıyla cevap verebilmek için parmak uçlarıma basarak başımı geriye doğru eğdim ve özetle (daha ayrıntılı olarak) tekrarladım, "Zahnin ile konuşman gerekiyor. Benden bu iyiliği istedi ama üzerine düşeni yapması gerekiyor. Onu rızası dışında almayı bırakmalı. Geri çekilmeli, ona kur yapmaya başlamalı, onunla yemek yemeli, ona hediyeler, çiçekler, şekerlemeler, mücevherler getirmeli. Onunla konuşmaya çalışmalı, Korwahk dilini öğretmeli. Onu gezdirmeli ve yeni ülkesini göstermeli. Onunla nazikçe konuşmalı, ona nazikçe bakmalı, ona nazikçe dokunmalı. Ve onunla bir şey denediğinde, bunu *senin* benimle yaptığın gibi yapmalı ve kendi zevkini almadan önce ona zevk vermeye çalışmalı. Ve ben bunların hiçbirini ona söyleyemem, Lahn, bunların hepsini ona *senin* söylemen gerekiyor."

Lahn burnunun ucuyla bana baktı. Sonra sordu: "Kraliçem beni savaşçılardan uzaklaştırıp başka bir savaşçıma yeni karısını becermemesini söylememi istedi," işte oradaydı, *tooyo*'nun *becermek* anlamına geldiğini biliyordum, "bunun yerine ona şeker getirip ata bindirmemi mi istedi? Bu doğru mu Kirke?"

Bunun pek iyi gittiğini düşünmüyordum.

"Um... evet?" Stratejimden artık o kadar da emin olmadığım için sordum.

Lahn bana bakmaya devam etti. Sonra başımın üzerinden baktı. Sonra iç çekti. Sonra bana bir daha bakmadan botunu çevirdi ve uzaklaştı.

Bunu hayır olarak kabul ediyordum. Harika.

Zahnin'in odasına geri döndüğümde Diandra ve Claudine'in (Diandra'dan daha yaşlıydı ama yine de harika bir güzelliği vardı, belki sudaki bir şeydi ya da Korwahk izcilerinin iyi gözleri vardı) yatakta Sabine'in iki yanında oturduğunu, Claudine'in ona bir şeyler mırıldandığını gördüm. Bütün bunlar Zahnin'in çadırın kapaklarından birkaç adım içeride, bacaklarını dikmiş, kollarını kavuşturmuş, gözlerini karısına ve iki kadına dikmiş bir şekilde durduğu yerden baktığı sırada oldu.

Eğer ona böyle bakmaya devam ederse, asla sakinleşmeyecek ve onu içeri almayacaktı.

Ona yaklaştım, koluna dokundum, başımı çadırın kanatlarına doğru salladım ve takip edip etmediğine bakmadan dışarı çıktım.

Takip etti.

Bunu yaptığında, yaklaştım, karanlık gözlerine baktım ve korkutucu olduğunu ama yine de yakışıklı olduğunu gördüm. Kaşını kesen bir yara izi vardı ki bu sadece seksi bir adamı daha da seksi yapıyordu. Eğer sürekli olarak birinin kafasını koparmak istiyormuş gibi bir ifade takınmasaydı, süper seksi olurdu.

Nefesimi içime çektim, gerçekten huzur dilediğini umdum ve sonra Korwahk'ta Lahn'a söylediklerimin aynısını ona da söyledim. Parıltısı öfkeye dönüşecekmiş gibi görüldüğünde (bu ona karısını zorla alıkoymayı bırakması gerektiğini söylediğim zamanlara denk geliyordu) arada bocaladım ama ilerledim.

Sözlerimi şöyle bitirdim: "Zahnin, koruyucum, bunların hiçbirini duymak istemediğini biliyorum. Ama eğer odanda huzur istiyorsan, gözyaşı ve korku yerine zevk çılgınlıkları ve neşe sesleri duymak istiyorsan, onun ve" diye eğildim, "*kendi* sesin, o zaman söylediklerime kulak vermelisin."

Kızgın bakışları hiç değişmedi, ben de devam ettim.

"Diandra ve Claudine ile birlikte ona dilinizi ve halkınızın yöntemlerini öğretmek, yeni hayatını anlamasına, sizinle ve onunla iletişim kurabilmesine yardımcı olmak için elimden geleni yapacağım, ama yapabileceğimiz tek şey bu. Gerisini siz yapmalısınız."

Bana öfkeyle bakmaya devam etti.

Kahretsin. Yapacak bir şey yoktu.

Devam ettim. "Kralınız, dokunuşu almayı bırakıp vermeye başlayana ve sohbetimizde bana nezaketle davranana kadar benimle bağını koparmadı. O Suh Tunak'ın en kudretlisi, elindeki savaşın farkına vardı, analiz etti, stratejisini oluşturdu ve sonra gerekli olan her yolu kullanarak bu savaşı kazanmaya gitti. Ve Zahnin," diye yaklaştım ve canını vermek pahasına da olsa beni koruyacağına söz veren, Dortak'a karşı beni destekleyen ve karısının onunla birlikte yeni hayatına yerleşmesini açıkça isteyen bu adamın hatırı için, kendime itiraf ettiğim gibi ona da itiraf ettim, "Lahn'ım bu savaşı kazandı. Artık geceleri uyanık yatıp onun dönmesini bekliyorum. Dönmediğinde, beni elleriyle uyandıracağı sabahı iple çekerek uykuya dalıyorum. O benim kralım, o benim savaşçım, o benim kocam ve her şeyden önce gururla söylüyorum ki... o *benim*."

Zahnin tek kelime etmedi ve bana bakmaya devam etti. Ben de onun bakışlarına karşılık verdim, hiçbir fikrim yoktu.

Sonra homurdandı ve çenesini kaldırdı.

Bunu evet olarak kabul ettim.

Ona umutla gülümsedim. Gülümsememi izledi, başını salladı, kaşları çatıldı ve dudaklarının seğirdiğini gördüm.

Evet, kesinlikle ateşli. Sabine'in içinde varsa, yakında o kadar da kötü yapmadığını düşüneceğine dair ipuçları vardı.

Sonra, umarım, Zahnin en büyük hediyesini onunla paylaşır ve o da uygulandığını ve sevildiğini hissedirdi.

O sabah hissettiğim gibi.

Sabine ve Zahnin için iyi, benim için kafa karıştırıcı ve endişe verici bir haber. Kahretsin.

* * * * *

"Karım gökkuşağı yaratıyor," diye mırıldandı Lahn odamızın çatısına doğru.

Geç olmuştu. Az önce ateşli ve ağır bir şekilde sevişmiştik, o kadar ateşli ve ağırdı *ki üç kez* boşaldım (evet, *üç*). Doymuş, uykulu ve gerçekten iyi bir ruh halindeydim çünkü kocam ben uykuya dalmadan önce eve gelmişti ama bunun aynı zamanda bana üç orgazm yaşattığı için olduğunu da belirtmek gerekir. Ruh halim, zihnimde ağırlaşan tüm bu şeylere izin vermeyecek kadar iyiydi, bu yüzden onu bir kenara bıraktım.

Ona doğru kıvrılmışım, bacaklarım onunkilere dolanmıştı, kolum karın kaslarına dayanmıştı, yanağım omzundaydı. Lahn sırtüstü yatıyordu, kolu altımdaydı, kıvrılmıştı, parmak uçları kalçamın derisinde rastgele desenler çiziyordu.

"Lahn," diye fısıldadım göğsüne.

"O da deli," diye mırıldanmaya devam etti ve ben bir ön kolumun üzerine çıkıp ona baktım.

"Deli mi?" Ben sordum.

Gözleri bana kaydı ve açıklamak için tek bir kelime kullandı.

"Zahnin." Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Lahn konuşmaya devam etti. "Benden bir daha böyle bir şey yapmamı isteme, Circe. Kalbinin birçok konuda sana yol gösterdiğini anlıyorum. Ama ben bir savaşçıyım, *o da* bir savaşçı ve bu asla geçemeyeceğimiz bir çizgi. Anlaşıldı mı?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım.

Gözleri ağızma kaydı, sonra kolu beni sıkıca sararak vücuduna çekti. Diğer elini kaldırarak saçlarımı yüzümün bir tarafından alıp boynumun arkasında tuttu.

Sonra mırıltıyla konuştu, "Kraliçemin dudaklarının sıkıca bastırılmasından hoşlanmıyorum." Dudaklarımı gevşettim ve hafifçe başını memnuniyetle salladı, sonra gözleri benimkilere kilitlendi ve tekrar konuştuğunda sesi yumuşak ve eşitti, lanet olsun

Ben, şefkatli.

Ve hoşuma gitti.

"Kalbinin sana rehberlik etmesine izin vermen benim için çok şey ifade ediyor. Seni işaretledikten ve onu benden korumaya zorladıktan sonra bana geri dönmene rehberlik etti."

Oh Tanrım. Yine tatlı olmaya başlamıştı.

Konuşmaya devam etti. "Ama korkarım bu sana zarar verecek, dişi geyiğim. Ve o kalbi açarken dikkatli olmanı istiyorum. Zahnin benim en yakın teğmenim ve onun hakkında çok şey biliyorum. Eğitime doğrudan ailesinin gözetiminden gelmedi. Babası o doğmadan önce ölen bir savaşçıydı. Çok geçmeden annesini de bir hastalık aldı. Ailesi onu yanına almış ama sahip oldukları kısa süre içinde ona pek de şefkat göstermemişler. Bu da bana karısına bunu nasıl sağlayacağını anlamadığını düşündürüyor. Avdan bu yana çok zaman geçti, bu yüzden onu kazanması için büyük umutlar beslememelisiniz, çünkü bunu yaparsanız ve başarılı olamazsa, yıkılacağınızı biliyorum. Bu olabilir ve oluyor da. Eşleriyle arasını düzeltemeyen savaşçılar var. Eğer bu gerçekleşmezse, onları bir kenara atıp başka bir ava katılabilirler. Suh Tunak'ın bir savaşçısı olarak, yataklarını ısıtacak bir güzelliğe sahip olmak, bunu isteyerek yapmak, arzularını sağlamak ve onlara oğullar vermek onların ödülüdür. Ve bunu bulana kadar aramaya devam etmek de onların hakkıdır."

Başımı eğdim ve fısıldadım, "Bir kenara mı atıldın?"

Başını salladı. "Bir kenara atılanlara bakılır, çem verilir, hatta bir köle bile verilir. Ama bir savaşçının karısının yaşadığı gibi cömert bir hayat sürmezler. Temel ihtiyaçlar sağlansa da, birçoğu iyi bir yaşam sürmek için bir zanaat öğrenmek zorundadır. Bazen kendilerini gelin olarak almak isteyecek özgür bir adam bulurlar ve alırlar da ama bu nadirdir. Bir kenara atılan bir savaşçının karısı, bir erkeğin ihtiyaçlarını karşılamaya uygun olmadığı ya da karşılayamayacağı ününü taşır ve güzel olmasına rağmen kaçınılır."

Bu berbattı.

"Zahnin'in karısı Sabine... eğer... bu olursa, Korwahk'tan olmadığı için, memleketine geri gönderilecek mi?" diye sordum.

Gözleri parladı ve kararlı bir şekilde "Kesinlikle hayır" dedi. Hmm.

"Neden?"

Lahn aynı kararlılıkla, "Ona sahip çıkılıyor, o Korwahk," dedi.

Hmm.

Konuyu değiştirme zamanı çünkü bu beni sinirlendirebilir ve sinirlenecek havada değildim.

"Siz... eğitimden önce ailenizin gözetimi altında mı büyüdünüz?"

Bu ona sorduğum ilk kişisel soruydu.

Ve cevap vermekte tereddüt etmedi. "Evet, kaplanım. Babam Dax ve annem Korwahk'tı, harika bir güzelliği vardı. Annem ona sadece bir erkek evlat verebilmiş olsa da, zor bir doğum yüzünden daha fazlasını vermesi mümkün olmamıştı. Annemin ona bahsettiği savaşçıyla mutluydu ve o da annemle mutluydu." Sesi kısıldığında saçlarımdaki eli yumruk oldu, "Ve babamın bir meydan okuma sırasında ölümünü izledim. O zamanlar savaşçıydım ve katıldım. Dahksahna olarak ve görevi olduğu üzere annem de katıldı. Babamın sonu benim gibi onu da derinden etkiledi ve ona çok değer verdi. Görevden alınmış bir Dahksahna olarak, Korwahk halkı ve ben ona bakarak hoş bir hayat yaşayabilirdi ama o onsuz yaşamayı seçmedi. Cesedi yakıldıktan bir gün sonra kendi canına kıydı."

Aman Tanrım. Bu korkunçtu.

Elimi çenesine götürüp "Lahn" diye fısıldadığımda kendimi onun içinde erimiş hissettim.

Gözleri benimkileri tuttu. "Oğlunun, kralını yenen Dax'ı yendiğini görecektir kadar yaşayamadığı için üzgünüm. Saygı duymanın zor olduğu bir adamdı ve sadece babamın kellesini aldığı için değil. Onun kellesini almak babamın intikamını almaktan çok daha öte bir zaferdi."

"Tatlım," diye nefes aldım ve eli boynumun yanına gitti, gözlerinin ısınmasını izlerken başparmağı çenemi okşamaya başladı.

"Keşke yıllar önce yatağında olsaydın Kirke," diye fısıldadı gözlerimin derinliklerine bakarak, "şimdi olduğu gibi altın ruhunu benimle paylaşarak benimkine merhem olsaydın." Sözlerinin ipeği içimde süzülürken nefesimi tuttum, sonra sııttı. "Ve ayrıca intikamımı aldığımda zaferimi kutlamak için buradayım."

Tanrım, ne adamdı ama.

Elimde değildi, ona sııttım.

"Anladığım kadarıyla bu..." Durakladım, Korwahk dilinde kelimeyi aradım ve bulduğumu umdum, "*enerjik*."

Başparmağı okşamayı bıraktı ve parmakları saçlarımdan arasına girerek dudaklarımdan onunkilere değmesi için baskı uyguladı.

Orada, İngilizce fısıldadı, "Oh evet."

Doğru kelimeyi ya da doğru *bir* kelimeyi buldum.

Ağzına karşı gülümsedim.

Gözleri ısındı ve benimkilere karşı hırladı.

Sonra başı eğildi, parmakları daha da bastırdı, dudaklarımı dudaklarına bastırdı, dudaklarım açıldı ve dili anında içeri girdi. Boğazımdan bir ses çıkardım ve beni sırtüstü yatırdı.

Sonra Dax'ı ele geçirdikten sonra ne kadar enerjik hissedeceğini gösterdi. Yıllar geçmişti ama ihtişamının azalmadığı açıktı ve bunu biliyordum çünkü zaten sıcak ve ağır bir seanstan sonra bile... *olağanüstüydü*.

Öyle ki, yüksek sesle inlemelerim, sızlanmalarım ve çığlıklarım yoldan geçenler tarafından fark edildi, yakınlarda yaşayanlar ve casuslar onun inlemeleri, homurdanmaları ve doruğa ulaştığı son çığlığı gibi dikkat ediyorlardı.

Ve benimle işi bittikten sonra, *tamamen bittikten* sonra, sihir yapmayı düşünmeden yorgun bir uykuya daldım. Göklere seslenip onları ağlatmayı, gökyüzüne bir gökkuşağı göndermeyi düşünmeden. Kendimi eve göndermek için içimde sihir olabileceğini düşünmeden. Zahnin ve karısını düşünmeden, yakında her şeyin yoluna gireceğini umarak.

Hayır, bunların hiçbirini düşünmedim.

Bunun yerine, kocamın sıcak, sert, iri vücudu benimkinin yanına ve kısmen üzerine yerleşmeden, kolları sarılmadan, bacaklarımız birbirine dolanmadan önceki saniyelerde hiçbir şey düşünmedim.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Yarışma

Yedi gün sonra.

Parmaklarımı siyah boya kabına daldırdım ve titrediklerini gördüm.

Kendime gelmem gerekiyordu.

Ama çok geçmeden, hatta çok geçmeden, altın rengi kıyafetlerimi giyip gitmeye hazırdım ve kocamı boyar boyamaz odamızdan çıkıp Dortak'la karşılaşmak üzere Lahn'a doğru yola koyulacaktık.

Bir şeyi biliyordum, Lahn onu yenecekti.

Bir şey daha biliyordum, Dortak'tan ne kadar nefret etsem ve benim hakkımda ne kadar az şey söylese de, hayatının yakında sona ereceği gerçeği umurumda değildi ama yine de kocamın kafasını kesmesini izlemek için sabırsızlanmıyordum.

Ve son bir şey daha biliyordum, Dortak hile yapmaktan çekinmeyecekti ve bunu yaptığında Lahn'ın zarar görmesini istemiyordum.

Ve bunu istemediğimi biliyordum çünkü başka bir adamın, bir tacizcinin ve bir hilekârın, onuruyla savaşıyor bir adama zarar vermesini istemiyordum. Ve bunu istemediğimi biliyordum çünkü Lahn beni beslemiş, korumuş, mücevherler ve harika kıyafetlerle donatmıştı.

Bunu istemedim çünkü kocama değer veriyordum ve bu duygu çok derindi.

Ve bu yüzden aklımı kaçırarak kadar korkmuştum.

* * * * *

Son yedi gün iyiydi, çok iyiydi, *fazla* iyiydi.

Bain ve Zahnin ile dolaşmaya devam etmiştim ama şimdi Zahnin sohbet ediyordu. İçini döktüğü derin sohbetler yapmadık ama konuşuyordu. Tavsiye istemedi ya da cham'inde işlerin nasıl gittiğini paylaşmadı ama yaptığım gözlemlerde anlaşılabilir bir şekilde homurdanmaktan fazlasını yaptı, Korwahk'ımı düzeltti ve sık sık halkımla konuşurken (daha nadir ve daha nadir durumlarda) karıştırdığımı açıklamaya çalışmak için araya girdi.

Ancak her gün Sabine ile ilgilenmek için onun odasına gidiyordum. Benim ricam üzerine Diandra ve Claudine bizimle birlikte avlanan Korwahklı olmayan diğer kızları arayıp bulmuşlardı. O da Fleuridian'dı, adı Anastasie'ydi ve savaşçısı ona karşı daha nazik davransa da, benim ya da Sabine'nin aldığı yardım olmadan, hala bilmediği bir kültürde kaybolmuştu.

anlıyor ve biraz da telaşlanıyordu (örneğin seçimden *ya da* sonrasındaki kutlamalardan korunmamıştı). Narında ile birlikte Diandra ve Claudine hepimize Korwahk dilinde dersler veriyordu ve Nahka sık sık geliyor, bazen arkadaşlarını da getiriyor ve dersler Diandra ve Claudine'in çevirmenliğinde kız kıza vakit geçirmeye dönüşüyordu. Bu sırada Sabine'nin çadırından kahkahaların yükselmesi uzun sürmedi.

Ve bu kahkaha, kapaklar geri çekilip Zahnin içeri girdiğinde bir kez daha çınladı.

Sabine koşarak uzaklaşmadı ama gözlerini ona dikti. Vücudunu gergin tutuyordu ama ne gergin ne de korkmuştu, sadece temkinliydi.

Bunu ilerleme olarak saydım.

Manzarayı şöyle bir süzdükten sonra gözleri gelinine kaydı ve "Her şey yolunda mı karıcığım?" diye sordu.

Claudine yorumladı ve bir anlık tereddütten sonra başını salladı.

Sonra Zahnin çenesini ona doğru eğdi, öne doğru yürüdü ve tüm yeni kız arkadaşlarının önünde yumuşak bir hareket yaptı.

Parmaklarının arkasını hafifçe yanağında gezdirirken, kız hafifçe irkilmekten kendini alamadı.

Bunu akıllıca görmezden geldi ve "Bu beni memnun ediyor" diye fısıldadı.

Sonra başka bir şey söylemeden ve kimseye bakmadan arkasını döndü ve dışarı çıktı.

Güzel. *Çok* güzel.

Sabine ağzı açık bir şaşkınlıkla çadırın kapaklarına baktı.

Diandra, Claudine, Nahka ve hatta Narında ve ben bilmiş ve eğlenmiş bakışlar paylaştık.

Onunla geçirdiğimiz süre boyunca Sabine işlerin nasıl gittiğini paylaşmadı, biz de sormadık. Ancak Zahnin'in hareketi, nezaketle yetiştirilmemiş olsa bile, onunla doğmuş bir adam olduğuna dair umudumu korumamı sağladı.

Lahn'ın uyarılarını duymuş ve dikkate almıştım ama yine de elimde değildi. Umutluydum.

* * * * *

Gökkuşağı gününün gecesinde Lahn'ın sürüsünü yerleştirdiğini ve bu nedenle eve çok daha erken geldiğini anladım. Bu daha fazla sevişme anlamına geliyordu. Aynı zamanda daha fazla sohbet anlamına da geliyordu, bazıları içten (örneğin ona babam, adamları, binicilik dersleri ve benzeri hikayeler anlattığımda), bazıları bilgilendirici (Lahn Korwahk hakkında bir şeyler açıklıyor, günlerini nasıl geçirdiğini, benim nasıl geçirdiğimi, benim ona

Gitar çalmayı nasıl öğrendiğimi (gerçi hayatımdaki başka bir erkekten bahsetmek hoş karşılanmadı, bu yüzden bunu bir daha yapmamayı aklıma not ettim)), bazı sohbetler eğlenceliydi ve kocamın kuru bir zekâyâ sahip olduğunu fark ettim.

Ayrıca, beni boyun eğmiş bir şekilde komik bulduğunu, boyun eğmiş olsa bile bunun çekici olduğunu hissettiğini fark ettim. Yaptığım ve söylediğim şeylerin yarısından, kalbimin beni yönlendirmesinden, sinirlerimin kolayca alevlenmesinden dolayı oldukça deli olduğumu düşünüyordu, biliyordum ama bunu çekici buluyordu ve saklamıyordu.

Bu hoşuma gitti.

Hatta bir keresinde akşam yemeğini benimle birlikte yemek için tam zamanında eve geldi ve yemek yerken onu hiç yemek yerken görmediğimi fark ettim. Ayrıca çok yediğini de fark ettim. İri bir adamdı ve çok iştahlıydı. Bu şekilde yemek yerken, o karın kaslarını nasıl koruduğunu kimse tahmin edemezdi. Ama yemekten zevk alması ve bunu saklamaması hoşuma gitmişti.

Ayrıca bana karşı pek çok açıdan nazikti ve Diandra'ya Korwahk ve Horde hakkındaki öğretilerinde zaman ayırıp sabırla yardımcı olmaya başladı. O bir kraldı, istediğini yapabiliirdi ve bunu sorgulanmadan yapmayı bekleyebilirdi ve halkı çağlar boyunca kendi yaşam tarzlarını sürdürmüştü ama bana bir şeyleri açıklamak için zaman ayırması hoşuma gitti.

Doğruyu söylemek gerekirse, Lahn'la ilgili her şeyi sevmeye başlamıştım. Ve aptal ben, bunu durdurmak için kesinlikle hiçbir şey yapmadım.

* * * * *

Diandra, Nahka ve Narinda ile sık sık vakit geçirdim ama büyüm ve olası tanrıça statüm konusunu hiçbirine açmadım, onlar da bana açmadılar.

Neden yapmadıklarını bilmiyordum ama aptal olduğum için yapmadım.

Ve yapmadım çünkü Zahnin'in karısını kazanmasını ve çok tatlı olan Sabine'in yaşadıklarından sonra yerleşmesini ve memnuniyeti ve hatta mutluluğu bulmasını istedim. Mahyah'ın asla bulamadığı şeye sahip olmasını istedim. Bunu çok istedim. Ve Mahyah için yapamadığım şeyi yapmak, yani ona yardım etmek istedim.

Ayrıca Daxshee'de dolaşmayı, halkımla konuşmayı, Bain'le gevezelik etmeyi, Zahnin'le yorum alışverişinde bulunmayı, Korwahkça öğrenmeyi, yüzleri tanımayı ve halkımın yaşamlarını paylaşmaya başlamayı, kimin hasta, kimin hamile, kimin oğlunun bir sonraki seçimde kocamdan önce gideceğini ve benzerlerini bilmeyi sevdiğim için de yapmadım.

Ayrıca Lahn'la geçirdiğim geceleri, sohbetlerimizi, sevişmelerimizi de seviyordum. Ve sabahlarımızı, onun banyolarını, bazen benim de onunla banyo yapmamı, o önümde bağdaş kurmuş otururken ben post yığınının üzerine oturup saçlarını örerken ya da toplarken yaptığımız yumuşak konuşmaları ve... sevişmelerimizi (bu tekrarlanacak kadar iyiydi) seviyordum.

Diandra haklıydı ve ben de haklıydım. Lahn bana vurduktan sonra ona söylediklerimi dinledi ve istemeden de olsa ona bir ders vermiş oldum, aynı zamanda elinde bir savaş olduğunu fark etti ve bu savaşı kazanmaya koyuldu. Benimle zamanını, zekasını, tatlılığını, sabrını ve bedenini paylaşarak değişmişti ve bunu yaparken de başarılı olmuştu.

Ve ganimetinin tadını çıkarıyordu çünkü geçit töreninde bana bir bakışından yıllardır beklediği şeyin ben olduğumu anlamıştı (bunu bana samimi sohbetlerinden birinde söyledi). Ve artık ona sahipti ve sadece memnun değil, açıkça mutluydu.

Ve daha da ötesi, bunu ona verenin ben olmam hoşuma gitti.

Bu nedenle, büyü konusunu açmıyordum çünkü aslında Korwahk'la, kocamla ve arkadaşlarımla birlikte olmaktan *keyif* alıyorum.

Bu, bir burrito ya da Diandra veya Narinda'yı arayabileceğim bir cep telefonu için cinayet işlemeyeceğim anlamına gelmiyordu, çünkü yanımda birilerini istediğimde evde olmalarını umarak muhafızlarımdan biriyle onların evlerine kadar gitmek yerine, bu özlemler gün geçtikçe azaldı, evle ilgili anılarım silikleşti ve Korwahk benim gerçekliğim haline geldi.

Bunu düşünmeme izin verdiğimde, kendime yakında neler olduğunu öğreneceğimi ve sonra ne yapacağıma karar vereceğimi söyledim.

Ama şimdilik kendime bunu veriyorum. Çünkü hoşuma gitti.

Gördün mü? Aptal.

Lahn Dax yarışmasında Dortak'la karşılaşmadan ve belki de yaralanmadan önce tüm bunları çözmeliydim, izlemek zorunda kalacağım bir şey ya da Tanrı korusun, bu dünyanın tanrıları ağladı çünkü yer gökten düşüyordu ve Dortak kocamın güzel kafasını aldı, sonra bana döndü.

Gördün

mü?

Tamam

en.

Aptal.

* * * * *

Tencereyi masanın üzerine koydum ve Lahn'a döndüm. Gözlerine bakmadan, köprücük kemiğinin girintisinden başladım ve göğsünden aşağıya doğru ağır bir çizgi çizdim, o ana kadar ezberlediğimi fark etmediğim deseni boyamaya başladım.

"Uh..." Günün olaylarını aklımdan çıkarmak ve Lahn'ı elimden titremesini kontrol edemediğim gerçeğinden uzaklaştırmak için mırıldandım, "sadece siyah giyiyorsun. Savaşçıların taşıdığı diğer renkler neyi ifade ediyor?"

Sorumu sorarken ona bakmadım ama cevap verirken bana bakmak için başını eğdiğini biliyordum.

"Beyaz, öldürmeye yeni başlayan, tecrübesiz bir savaşçıdır. Kırmızı, sefere çıkanları gösterir. Mavi, savaşa gidenleri veya Korwahk'ta devriye gezenleri. Tüm renkler, tecrübeli olanları, akınlara gidenleri ve savaşta kendilerini iyi idare edenleri ve dolayısıyla kendilerini kanıtlamış olanları gösterir. Baskın yapmayı veya savaşmayı ya da her ikisini birden seçebilirler. Görmemiş olabileceğiniz bir renk olan yeşil, artık zamanlarını eğitimle geçiren savaşçılardır. Sadece siyah giyenler benim teğmenlerimdir, benim kulağıma sahip olan, görevdeki birliklere liderlik eden veya Daxshee ile seyahat eden Horde'a ait olan savaşçılardır, başka bir deyişle, onlar da savaşta kendilerini kanıtlamışlardır; en iyi savaşçılarımızdır ve bu nedenle yüksek bir rütbeye sahiptirler."

"Mm hmm," diye mırıldandım, dinliyordum ama dinlemiyordum, sonra döndüm, kabı aldım, daha fazla boya çıkardım ve ona geri döndüm, yaylara başlamak için elimi kaldırdım.

Tenine dokunmadım. Bunun nedeni parmaklarının bileğimi sarmasıydı.

Sonra usulca İngilizce, "Bana altın gözlerini ver Kirke," dedi.

Dudağımı ısırdım ve gözlerimi onunkilere diktim. Gözleri yumuşadığında ve eli bileğimi sıkıca kavradığında hiçbir şey saklamadığımı anladım.

"Beni yenemeyecek," diye fısıldadı, yine İngilizce.

"Doğru," diye fısıldadım ama bu tek kelime titredi.

Kaşları hafifçe kalktı. "Kralınıza güvenmiyor musunuz?"

Başımı bir kez salladım. "Hayır, biliyorum." Sonra hala fısıldıyordum, sesim titremeye devam ediyordu, "Aldatıyor" dediğimde.

"Bunu biliyorum," diye cevap verdi Lahn ve ben karşılık vermeyince diğer eli gelip enseme dolandı ve beni sıcak bir şekilde orada tuttu. "Bunu bildiğim için, bunun için plan yaptığımı düşünmüyor musun?"

Um... aslında, hayır. Bu düşünce aklıma gelmemiştir.

"Uh," diye başladım ve sonra itiraf ettim, "Hayır, yapmadım. Çıldırarak çok meşguldüm."

Korwahkların arasındayken neredeyse her zaman Korwahkça konuşurken, Lahn çadırımızdayken İngilizce konuşmamızı istedi. Çabucak anladı ve belki de gerçekten bir tanrı *olduğunu* ya da en azından süper zeki *olduğunu* kanıtladı. Dahası, bu kalbimi yumuşatmaya yardımcı oldu çünkü dilimi öğrenmek ve bunu benimle paylaşmak istemesi hoşuma gitti.

Şimdi de sordu, "Çıldırarak mı? Bu ifadeyi birçok farklı şekilde kullanıyorsunuz."

"Bu sefer endişeli, üzgün ve her ikisinden de çok var" diye açıkladığımda gözleri yüzümde gezindi.

Sonra boynumdaki eli beni kendine çekti ve dudakları dudaklarıma değebilsin diye eğildi.

"Beni yenemeyecek Kirke," diye fısıldamadan önce bir santim uzaklaştı.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, gözleri parladı, hemen serbest bıraktım ve fısıldadım, "Tamam, Lahn."

Eliyle beni sıktı ve "Beni yenemeyecek" diye tekrarladı. Sonra bir kez daha sıktı ama bu kez elini sıkıca tuttu. "Bu benim sana yeminim. Bu yarışmaya Dax unvanımı korumak için katılıyorum ama aynı zamanda eğer kellemini alırsa öleceğimi ve zamanımı öteki âlemde geçireceğimi bilerek katılıyorum çünkü seninle başa çıkacağını ve bunu gelinine yaptığından daha kötü yapacağını biliyorum. Bunun olmasına izin vermeyeceğim ve düşüp bunun olmasına *izin vermeyeceğim*. Ben senin kocam, seni güvende tutacağım ve bunu ayaklarımı bu dünyada tutarak, havayı soluyarak ve seni güvende tutmak için orada olarak *yapacağım*. Bunu anlıyor musun?"

Tamam.

Tamam.

Tamam.

Kahretsin.

Tamam.

Tamam.

İşte oradaydı. Kocamdan *gerçekten* hoşlanıyordum.

Ve onun bu açıklamasından sonra yapabildiğim tek şey "Evet" diye fısıldamak oldu. "Tamam mı?" diye sordu boynumu bir kez daha sıkarak.

"Evet, Lahn, ben iyiyim."

"Tamam," diye karşılık verdi, sonra boynumu bıraktı ve hafifçe geriye çekilerek, "Ağır olsun kraliçem. İki saatten kısa bir süre içinde, çıplak vücudunu siyahımla kaplamaya yetecek kadar üzerimde olmasını istiyorum."

Tüm cildim karıncalandı.

"Uh... tamam," diye nefes aldım, bu kelime hiç titremiyordu ve o sııttı.

"Tamam," dedi ve bileğimi bıraktı.

Başımı eğdim ve kocamın muhteşem göğsünü, kollarını, sırtını ve yüzünü öldürücü, müthiş siyah çizgilerle boyamaya başladım.

* * * * *

Lahn ve ben birlikte Daxshee'nin içinden Mahyah'ın (aslında) kendi canını aldığı platformun bulunduğu açıklığa doğru yürüdük.

Lahn bana dokunmadı ama izlemeye gelen insanların oluşturduğu denizde yanımda yürüdü. Bıçaklı kemerini takmış ve kılıcını sırtına bağlamıştı, bunlar bir meydan okuma sırasında kullanmasına izin verilen tek silahlardı, ancak Lahn bana bunun onur sistemine göre yapıldığını söylemişti. Oyunlardaki dövüşlerde olduğu gibi hakem yoktu. Bir meydan okuma sırasında her şey serbestti ve kimse birinin adil dövüşmeye niyetli olmadığından emin olmak için kontrol etmiyordu.

Açıklığa vardığımızda, Dortak'ın zaten orada olduğunu gördüm, siyah ve kırmızıya boyanmıştı, yaraları açıktaydı ve iyileşiyordu ama iyileşmemişti. Sırıtiyordu ve Tanrım, o sırtış öldüğünde yüzünde donup kaldığında çok mutlu olacaktım.

Lahn'la birlikte platforma doğru yürürken gözlerimi onunkilerden ayırdım. İkimiz de adım atmak için bir bacağımızı kaldırdığımızda davullar çalmaya başladı. Onları duyunca tekrar titremeye başlamak için insanüstü bir çaba göstermem gerekti. Bunun nedeni Lahn'a inanmamam değil, sadece o lanet olası davullardan nefret etmemdi. Bu otomatik bir tepkiydi ve (oldukça gururlu bir şekilde, ekleyebilirim) geri püskürtmeyi başardım.

Lahn beni tahtıma götürdü, yine Bain ve Zahnin'in arkasında durduğu bir taht.

Onlara bakıyordum, bu yüzden Lahn'ın ikisinin de çenelerini ona doğru kaldırmalarına neden olacak ne yaptığını göremedim ama bu hoşuma gitmedi. Bununla birlikte, Lahn benim için yapmaya yemin ettiğinden farklı bir olasılık için plan yapıyordu. Bu iyi bir şeydi, temellerini koruyordu ve bunu güvende olacağımdan emin olmak için yapıyordu, çünkü o çene kaldırmalardan Bain ve Zahnin'in, Lahn'ı yenip bana dönmesi durumunda Dortak'a karşı duracaklarına yemin ettiklerini biliyordum.

Ama yine de.

Sistemime yayılan korkuyu yendim, sakın bir şekilde döndüm ve tahtıma oturdum.

Diandra bana katılmadı çünkü artık katılmak zorunda değildi. Korwahkçam hala akıcı değildi ama yeterince uzun süre maruz kalmıştım.

yolumu buldum.

Onu özleyecektim.

Lahn'a baktığımda platformun kenarında durduğunu gördüm, boyalı sırtı bana dönük, elleri kalçalarında, gözleri Dortak'ta.

Davul sesi kesildi.

Tanrıya şükür.

Lahn hareket etmedi ve kalabalık sessiz kaldı.

Sonra Dortak bağırdı, "Kafanı aldığında bedeninin ateşe atılmayacak," eliyle Mahyah'ın evine ulaşmak için geçtiğimiz tepenin üzerinde, biraz uzakta kurulmuş bir ateşi işaret etti, "Onu nehre atacağım. Sonra kafanı odamın dışına monte edeceğim ve orada tutacağım, böylece sarı olan odama her girip çıktığında, eti kafatasına kadar çürürken onu göreceksin."

Dişlerimi sıktım ve ellerimi kucığımda gevşek durmaya zorladım. Lahn hareket etmedi ya da konuşmadı.

Dortak bundan hoşlanmadı ve Dortak olarak bunu daha da ileri götürdü. "Ondan önce, senin sarı olanı çıırılçıplak soyacağım ve onu senin başını tutmaya zorlarken onunla Daxshee'ye bineceğim. Sonra sarı tüyden tacını koparıp amına sokacağım ve onu kışından alacağım. Önümüzdeki aylarda, artık işime yaramayacak hale gelene kadar onu kullanırken, *benim* odamda ondan gelen sesler seninkinde çıkardığı seslerden çok daha farklı olacak."

Evet. Resmileşti diyebiliriz. Lahn onun kellesini aldığı anda uykularım kaçmayacaktı.

Bunun üzerine Lahn hareket etti ve yapmak için hareket ettiği şey nefesimi emmeme ve tutmama neden oldu.

Kemerini çıkardı, bana döndü ve bıçaklarını uzattı. Gözlerim ona dikildi, ellerim bıçakları almak için otomatik olarak havaya kalktı. Sonra göğsündeki kayışı çözdü ve kılıcını çıkardı. Bunu yaptıktan sonra kılıcı kollarımın üzerine gelecek şekilde tahtımın üzerine koydu.

Sonra, hala yüzü benimkiyle aynı hizada olacak şekilde eğilmişti, boyalı gözleri bana geldi ve *gördüm... gördüm...* altın rengi, parlak, acımasız ruhu yüzeye yakın parlıyordu ve diyelim ki... *kızgındı*.

Uh-oh. Dortak'ın başı dertteydi.

Nefesim ciğerlerime doldu, gerginlik vücudumdan buharlaştı ve ona sııttım.

"Canına oku kaplan," diye fısıldadım.

Gözlerini kırpmadan önce bir saniye gözlerimi tuttu ve ruhu gizlendi, öfkesi gitti.

Sonra, yemin ederim, *bana göz kırptı*.

Şaka

yapmıyorum!

Göz kırptı!

Bir kıkırdamayı

bastırdım.

Sonra kocam döndü ve platformdan uzaklaştı.

Dortak kolunu kaldırıp kılıcını kınından çıkarırken kahkahalarla güldü.

Sonra gözleri kısıldı ve ilerleyen Lahn'a tükürdü: "*Aptal!*" Lahn ona

kayıtsızca, "Kelleni kendi çeliğinle alırım," dedi. "Ha!" Dortak

haykırdı. "Ben hiç silahsız bırakılmadım."

"O zaman bugün senin ilk ve son günün olacak," diye karşılık verdi Lahn, hâlâ ona doğru ilerliyordu, yaklaştıkça yaklaşıyordu, kolları gevşemiş ve yanlarında sallanıyordu, adımları sabitti ve Dortak sonunda akıllandı ve silahsız bile olsa bir tehdidin yaklaşmakta olduğunu fark etti.

İşte o zaman duruşunu aldı ve tereddüt etmeden, güçlü bir kükremeyle Lahn'a saldırdı.

Ve Dortak sadece Dortak olmak için beklemedi.

Bir pislik, bir pislik, tüm yarakların kralı ve son olarak, lanet olası, pis, küçük bir *Hile*.

Çünkü hücumu sırasında sol eli havaya kalkıp savruldu ve sarı bir toz izi bıraktı. Yüzüne gelmesini önlemek için kendi etrafında döndü, sırtıyla ilerledi ve tahminimce bu her neyse rakibini kör edecekti.

Zaten sessiz olan kalabalığın üzerine anında bir şok sessizliği çöktü.

Yine nefesimi tuttum ama Lahn'ın söz verdiği gibi endişelenmeme gerek yoktu. O hazırlıklıydı. Anında yere düşüp vücudunu kıvrarak bir omzunun üzerine indiğinde bunu anladım, yuvarlandı, bacakları başının üzerindeydi, sonra döndü ve birkaç kez daha yanlara doğru yuvarlandı, tozdan oldukça uzakta sırt üstü yere indi. Sonra, hiç gecikmeden, o harika diz kaldırışlarından birini yaptı ve bacaklarının gücünü ve karın kaslarının kuvvetini kullanarak, ellerini kullanmadan ayaklarını geri aldı.

Evet, kocam tam bir baş belasıydı.

İşte o zaman bir kez daha nefesimi tuttum ama korkudan değil. Huşudan.

Kralımın ne kadar vahşi bir savaşçı, ne kadar güçlü, ne kadar hızlı, ne kadar zeki olduğunu çok duymuştum. Onun gücünü şahsen biliyordum.

Ama hiçbir fikrim yoktu.

Hiçbir fikrim yok.

Dortak tekrar saldırıya geçti. Ve sonra tekrar. Ve tekrar. Ve tekrar. Ve bunu her yaptığında, Lahn'ın vücudu zarıfçe hareket etti veya sallandı, Dortak'ın attığı her yumruk veya hamleden Lahn sadece bir fısıltıyla değil, bir mil farkla kaçındı. Sanki Lahn onun zihnindeydi ve tam olarak hangi hareketi yapacağını biliyordu. Dortak'ın kılıcı havada ısıklık çalarak on beş santim yukarısından geçerken saçına ördüğüm örgü uçtu. Gövdesini geriye doğru salladı ve Dortak'ın çeliği yanından vızıldayarak geçti. Dortak bir hamle yapacaktı ve Lahn tam tur dönecekti ve Dortak havadan başka bir şey yakalayamayacaktı.

Bu uzun bir süre devam ettikten sonra, aniden Lahn ona yaklaştı, kılıcından kaçındı, kolunu tuttu ve görünür bir kolaylıkla savaşıyı ve kılıcı çevirdi, Dortak sırt üstü taşın üzerine düştü. Lahn hiç tereddüt etmeden ağzına bir tekme attı ve kafası tamamen sarsılırken kan fışkırdı.

Lahn bir adım geri çekildi ve "İlk kan" dedi.

Bunun bir anlamı olmalı ki, o ana kadar sessizce izleyen kalabalık bir tezahüratla çılgına döndü.

Ve Dortak ayağa fırlayıp çileden çıkmış bir halde tekrar saldırırken tezahürat yapmaya devam ettiler; savuruşları ve hamleleri artık hiçbir şekilde hesaplanmamıştı ama benim gibi bu tür şeylerden hiç anlamayan biri için bile artık stratejik değil, öfkeliydi.

Lahn da taktiğini değiştirdi. Artık sallanmıyor, dönmüyor ve eğilmiyordu. Kaçındığı her yumruk ya da hamleyle birlikte Dortak'a darbe üstüne darbe indirerek hareketini tamamladı; kaburgalarına indirdiği güçlü bir yumruk Dortak'ın homurdanmasına neden oldu; çenesine indirdiği bir darbe ağzından daha fazla kan fışkırtmasına yol açtı; dizinin arkasına indirdiği bir topuk Dortak'ın sertçe dizinin üstüne düşmesine neden oldu ve bu böyle devam etti.

Lahn Dortak'ın elmacık kemiğinde sızıntı yapan bir kesik açmıştı, ağzından kayıp dişlerinden ve dudaklarındaki iki kesikten kan akıyordu, Dortak'ın gövdesinde ve sırtında Lahn'ın yumruklarının birleştiği yerde şiddetli, öfkeli kırmızı yaralar vardı ve Lahn Mahyah'ın omzuna açtığı yarayı yeniden açtı. Kan sızıyordu ve Dortak'ın öfkesi gazaba dönüşmüştü, acı ve çaba homurtuları havayı doldurdu, teri kanına karıştı ve aldığı dayak, harcadığı çaba ve kontrol altında tutması gereken duygularıyla hareketleri sarsıntılı ve koordinasyonsuz hale geldi.

Sonra, o kadar hızlıydı ki gördüğüme inanmakta zorlandım, Lahn'ın eli yılan gibi dışarı çıktı, Dortak'ın kemerindeki bıçağı çaldı ve omzuna sapladı. Sonra Dortak şaşkınlık, acı ve hayal kırıklığıyla bağırırken Lahn'ın eli hiç tereddüt etmeden tekrar içeri daldı, Dortak'ın diğer bıçağını çaldı ve Mahyah'ın açtığı eski, şimdi yeniden kanayan yaraya sapladı.

Dortak öfkeyle böğürürken beş adım geri çekildi.

Kalabalık ise sevinçten çılgına dönmüştü.

Ön tarafa yakın biri bağırdı, "*Puntay zan, kah Dax!*" *Bitir işini, kralım!*

Ve bu bağırış bir ilahiye dönüştü: *Puntay zan! Puntay zan! Puntay zan!*

Ama Lahn'ın oyunu bitmemişti ve Dortak bıçakları teker teker etinden çekip çıkardıktan sonra bir kenara fırlatıp kılıcını havaya kaldırarak Lahn'ın üzerine yürüdüğünde, Lahn çelikten kaçmak için eğildi ama bir kolunu kaldırdı. Dortak'ın kılıcı tutan elini yakalayan ve yukarıda tutan Lahn, Dortak'ın ilerleyişi sırasında karnına bir yumruk attı, sonra arkadan böbreklerine bir darbe indirdi, sonra döndü, bir bacağını kaldırdı ve Dortak'ın kolunu o kadar acımasızca çekerken aynı anda Dortak'ın sırtına bir çizme dikti ki, en az yirmi metre uzakta olmama rağmen kemiğin kırıldığını duyabiliyordum.

Dortak gibi kalabalık da bu sesle kükredi ama çılgılığı acıdan geliyordu. Yüzüstü yere düştü ve kılıcını düşürdü, artık ağır silahı kırılan omzuna bağlı koluyla taşıyamıyordu.

Lahn, Dortak sağlıklı (mı) eline tutunmaya çalışırken birkaç adım uzaklaştı ve dizlerini altına aldı.

"Tekrar ediyorum kardeşim, duymak istiyorum. Dişi kaplanımla ne yapmayı düşünüyordun?" Lahn seslendi ve Dortak bir eli ve iki dizinin üzerinde başını çevirip omzunun üzerinden Lahn'a baktı. Yüzü kıpkırmızıydı, terliyordu, kanlıydı ve sadece nefretle değil, azımsanmayacak bir acıyla da çarpılmıştı. "Altın tanrıçam gökleri açtı ve gelinin bu dünyayı terk ettiğinde gözyaşlarına hükmetti. Küllerini bir sonraki âleme götürmek için gökyüzüne bir gökkuşağı çizdi. *Sen* düştüğünde gökler ağlamayacak ve o da sihrini gökkuşağı için harcamayacak. Can damarın taşa çarptığında cennete en çok yaklaşacağın an bu olacak. Altın gelinimin, ruhunu ebedi ıstıraba yönlendirmek için hiç enerji harcamasına gerek kalmayacak. Ruhun tam olarak nereye gitmesi gerektiğini bilecek."

Dortak gözle görülür bir çabayla kendini ayağa kaldırdı, kılıcını almak için eğildiğinde acıyla homurdandı, baskın olmayan sol elini beceriksizce Lahn'a doğru kaldırdı.

Lahn ona baktı. Sonra sadece başını bana çevirdi.

"Sıkılmadın mı daha?" diye sordu.

Ben biraz değildim. Dehşet vericiydi ama itiraf etmeliyim ki aynı zamanda havalıydı.

Ama kocamın işini bitirdiğini hissediyordum ve seslendim, "Meena, kah Dax. Na weykun kay nahna quaxi. Ta jahnay boonahn keeta jahko. Kay zookay junu." *Evet, kralım. Bana boya sözü vermiştin. Yapacak daha iyi işlerimiz var. Ben oynamak istiyorum.*

Sözlerim üzerine kalabalık yine çılgına döndü. Lahn sırttı.

Ben de sırttım.

Sonra muhtemelen kalan tüm enerjisini harcayan güçlü bir kükremeyle Dortak saldırdı, Lahn'ın kafası geriye döndü, o zaman bunun herhangi bir şekilde havalı olduğunu düşünmeyi bıraktım ve kralım yarışmayı bitirirken sakladığımı umduğum bir dehşetle baktım.

Kolaylıkla saldırıyı savuşturdu ve bunu yaparken Dortak'ı silahsızlandırdı. Dortak koşarak Lahn'ın yanından geçti ama Lahn gecikmedi. Dortak garip bir şekilde durup rakibiyle yüzleşmek için hantalca dönmeye başladığında, Lahn çoktan Dortak'ın çeliğini savurmuş ve anında alçak, güçlü, yumuşak bir hamle yaparak Dortak'ın dizlerini kesmişti.

Kelimenin tam anlamıyla.

Bacaksız Dortak, bir canavardan bile duyulması acı veren bir acı feryadıyla tekrar yüzüstü yere düştü.

Dehşet verici bir şekilde parçalanmaktan büyük zevk aldığı belli olan kalabalık çılgına dönmüş, çığlıkları, sloganları ve tezahüratları havayı doldurmuştu.

Ama Lahn'ın işi bitmemişti. Eğildi ve Dortak'ın saçlarını kullanarak hâlâ hayatta olan ama kesinlikle düşmüş olan savaşçıyı bacaklarını geride bırakarak tahtımın bir metre yakınına kadar sürükledi. Sonra Lahn Dortak'ın bacaksız bedenini havaya kaldırdı ve muazzam bir hamleyle havaya kaldırdı. Nefret dolu, kanlı, artık solgun ve acı çeken yüzüne bakarken gözlerimi açık tutmaya zorladım... *ciddi* bir şekilde... Lahn saçlarını bırakmadan önce Dortak'ın bedeni yere yıldırım hızıyla düşmeye başladığında Lahn hızla Dortak'ın kılıcını iki eliyle kavrayarak aşağı doğru savurdu ve Dortak'ın boynunu tam ortasından kesti.

Elimde değildi, çok iğrençti, yüzümü buruşturdum.

Neyse ki kimsenin fark ettiğini sanmıyorum, Lahn'ın bile. Dortak'ın başsız, bacaksız, çok ama *çok* ölü bedenine bakıyordu ve kalabalık çılgına dönmüştü.

Korwahk'lar kendi yöntemleriyle şenliklerini tamamlamakta gecikmediler. Adamlar ileri atıldı, biri Dortak'ın kesik bacaklarını, ikisi de birer kolunu yakaladı ve leş parçalarını sürükleyerek açıklığın dışına taşıdılar, ateşe doğru ilerlediler. Bir başka adam Lahn'ın atı Lahkan'la birlikte ileri atıldı ve Lahn'ın kendisi de kuyruğundan yakaladığı kafaya doğru ilerledi.

Bineğine doğru yürürken Dortak'ın kanlı kılıcını platforma fırlattı, kılıç tahtada takırdadı ve gözleri benden öteye Bain ve/veya Zahnin'e kaydı.

"Unahyoo see," diye homurdandı, *Erit şunu*. Sonra gözleri bana geldi ve tekrar İngilizceye döndü. "Yeterince içtin ve benimle gelmeyeceksin. Halkınla birlikte iç ve neşelen, ben döneceğim ve kutlama yapacağız."

Başımı salladım.

Çenesini yukarı kaldırdı, Dortak'ın kafasını kuyruğundan Lahkan'ın üzengisine bağladı (bunun başlangıcını gördüm ve gözlerimi kaçırdım çünkü cidden *iğrençti*), sonra gecikmeden eyere çıktı, dizginlerini salladı, Lahkan döndü ve Lahn topuklarını atına geçirdi. Lahkan hemen dörtlüye ileri fırladı. Kalabalık içeri girmişti ve açıklık artık bir açıklık değildi ama bu yarışmalarda yeterince bulunmuşlardı, hızla Lahn'ın yolundan çekildiler ama bunu bağırarak, alkışlayarak, yumruklarını havaya kaldırarak, göğüslerine vurarak ve genel olarak gürültülü ve son derece kabadayı bir şekilde yaptılar. Erkekler, kadınlar ve hatta çocuklar Lahn'ın peşinden Lahkan'a koştu, muhtemelen Lahn Dortak'ın kuyruğunu kestiğinde ona yakın olmak ve böylece kafasını ele geçirebilmek umuduyla.

Lahn gözden kayboldu, fiçılar üretildi, testiler ortaya çıktı ve deri kaplı fincanlar elden ele dolaştırıldı.

Parti zamanı gelmişti.

Bain ve Zahnin sandalyemin arkası yerine yan tarafına geçtiler.

Bir kadın öne çıktı ve bana deri kaplı, reçine astarlı, kokladığımda içinde zekat olduğunu anladığım bir fincan uzattı.

Seçme şansım olsaydı, şarabı tercih ederdim. Korwahk şarabı mükemmeldi.

Ama zekât teklif edildi ve zekât verildi.

Başımı kaldırıp Bain'e baktım, gözlerini bana diktiğinde fincanımı kaldırdım ve sonra başımı zaten bana bakan Zahnin'e çevirdim.

"Suh Dax!" "*Dax!*" diye bağırdım ve sonra bir kurşun yedim.

Başımı dikleştirmeden önce iki savaştının da kıkırdadığını duydum.

Evet, Zahnin bile.

* * * * *

Oh, evet. Evet, evet, evet.

"Daha sert, bebeğim," diye yalvardım, çok yakındı, *bu* kadar yakındı ve lanet olsun, çok büyük olacaktı.

Üzerimde boya vardı, hatta üzerimde başka bir adamın kanı vardı ve ayrıca ellerimde tahtına meydan okuyan ve bu dünyada yürümeye uygun olmayan bir adamın canını alan vahşi bir savaşçı vardı ve o kutlama havasındaydı.

Önünde ellerimin ve dizlerimin üzerindeydim, Lahn derin ve sert bir şekilde içime giriyordu. Zaten üzerime inmişti, boşalmama izin vermemişti; klitorisimi parmağıyla yuvarlarken ona binmeme izin vermişti, boşalmama izin vermemişti; kendime dokunurken onu ağzıma almama izin vermişti, yine boşalmama izin vermemişti; ve şimdi beni sertçe beceriyordu. Hazırdım. Öyle hazırdım ki, hiç bu kadar hazır olmamıştım.

Geldiğinde, beni paramparça edecekti.

Lahn üzerime eğilmişti, bir kolu etrafıma sarılmıştı, parmakları meme ucumu çok nazıkçe değil ama çok etkili bir şekilde çekiyordu, diğer eli çeneme sarılmıştı, beni ilk kez sevdiğim bir şekilde becerdiği gibi başımı geriye doğru tutuyordu... ama daha iyisi.

Çok daha iyi.

Elleri beni bıraktı ve biri sırtıma girerek beni aşağı itti. "Atoo luh nahna Dax, kah Dahksahna, uvoo zan nahna xaxsah," dedi.

"*Kralınızın önünde eğilin kraliçem, ona amcığınızı verin*" diye homurdandı.

Emredileni yaptım, göğsümü yatağa yasladım, yanağımı yatağa bastırdım, kollarım önümde düz durdu, tahriklerini karşılamak için kıkırmı geriye doğru kaldırdım.

İri elleri kaburgalarıma uzandı ve şiddetli sarsıntılara rağmen beni sertçe geri çekti.

"See lapay tee, kah rahna Dahksahna," diye homurdandı, "uvoo kay nahna rahna xaxsah." *İşte bu, benim altın kraliçem, bana altın amcığını ver.*

"Evet, kralım," diye nefes aldım, yaklaşıarak, "kah rahna xaxsah lapay nahna." *Altın amım senindir.*

"Kahna," diye hırladı, *benimki.*

"Nahna," diye nefes nefese *kaldım, senin.*

"Jak kahna," diye homurdandı, derinlere vuruyordu, *tamamen* bana aitti ve ben kendimi kaybettim, başım geriye fırladı, saçlarım uçtu, ellerim derileri sıktı ve kalçalarım onunkine çarptı, beni boğdu, coşkuyla haykırmama neden oldu, şaka değil, sırf gücü içimden geçerken mini bir orgazm transına girerken coşku. Ama yine de kralımın, sikini derinlere gömüp beni son bir kez kendisine çekerken, elleri kaburgalarımda şiddetle sıkılırken attığı güçlü salıverme çılgılığını kaçırmadım.

Vücudumu (gerçek) ilk seferimizmiş gibi kabaca yukarı kaldırdığında iyileşmeye yakın değildim, böylece neredeyse askıya alınmış, sikine saplanmışım. Elleri kaburgalarımın göğüslerimi örtmek için hareket etti ve sesi kalın ve boğuk bir şekilde konuştuğunda kulağımdaki nefesi hala zorlanıyordu.

"Kahna," diye homurdandı, göğüslerimi sıkarken.

"Nahna," diye kabul ettim, başımı çevirip alnımı boynuna bastırdım.

Elleri birbirine bağlı cinsel organlarımızı kavrarken kollarından biri göbeğimin etrafından dolanarak beni tuttu.

"Kahna," diye tekrar homurdandı, klitorisimi çimdikledi, kalçalarım sarsıldı ve "Nahna" diye fısıldamadan önce inledim.

Sonra eli vücudumdan yukarı, boğazıma doğru kaydı ve başparmağını dudaklarımın arasına soktu. Onu hemen kabul ettim ve anında daha derine emdim. Bu kez kalçaları sarsıldı ve boğazından alçak sesle çıkan hırıltısını duydum.

"Kahna," diye homurdandı yine, dilim başparmağını döndürdü, dışarı kaydırıldı ve ben "Nahna," diye fısıldarken alt dudağımda gezindi.

"Uvoo nahna lisa luh kay," *Ağzını bana ver.*

Başımı geriye eğdim ve ben boğazından aşağı inene kadar ağzımı aldı.

Ağzını benimkinden ayırdı ama gözlerimi açtım ve eli karnıma gidip İngilizceye dönerken gözlerimi yakaladı.

"Bu gece, tohumumu rahmine ekim, Kirke'm. Bu gece, bir savaşçı yarattık. Bu gece, senin altının ve benim boyam karıştı ve bu dünyanın göreceği en büyük savaşçıyı yarattık."

Tamam, bu beni çok korkuttu. "Tohumu" da muhtemelen kendisi kadar erkeksi olan çok erkeksi bir adamla defalarca korunmasız seks yaptığım gerçeğini ısrarla görmezden geliyordum. "Olursa hallederim" tarzında bir yaklaşım sergiliyordum (günler geçtikçe bu cümledeki "olursa" daha çok "ne zaman" anlamına geliyordu). Başka bir deyişle, görmezden geliyor ve aptalca bir şekilde olacak olanın olmasını umuyordum.

Ama dürüst olmak gerekirse, ölümle tehdit edilsem bile bu havayı yok edemezdim.

"Bu imkânsız, Lahn'ım," diye fısıldadım, bir elimi kaldırıp boynuna doladım, "bu dünyanın görebileceği en büyük savaşçı zaten bu dünyada yürüyor ve şu anda benim içimde."

Gözlerinin alev alev yanışını, içindeki altın ruhu ortaya çıkarışını izledim, sonra hırladı ve ağzımı tekrar aldı, ben inleyene kadar yağmaladı ve sonra serbest bıraktı.

Bunu yaptığında, boynunda olmayan elim bacaklarımın arasına kaydı ve onu kavrayana kadar derinlere indi.

"Kahna," diye fısıldadım ve altın ruhunun daha parlak bir şekilde parlamasını izledim. "Nahna," diye fısıldadı.

Evet, *benim*.

Boynundaki parmaklarım sıkıştı ve tekrarladım, "Kahna."

Hiç tereddüt etmeden, "Nahna" diye onayladı.

Hararetle parlayan gözlerine baktım ve usulca, "*Kah Dax, kah tunakan, kah Lahn.*" Kralım, savaşçım, Lahn'ım.

Dudakları dudaklarıma geldi ve fısıldadı, "Meena, Kirke'm, jak nahna." Evet, *Circe'm, hepsi senin*.

Dili aralarına kaymadan saniyeler önce dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü, benimkinin ucu tatlı bir dokunuş için onunkiyle buluştu, sonra bu bağlantıyı kopardı, beni aletinden çekti, beni çevirdi ve yatağa sırtüstü yatırdı. Bacaklarımı ayırdı, üstüme çıktı ve ben kollarımla geniş omuzlarını çevrelerken onları kendine doğru çekti. Sonra eli vücudumda dolaştı, vücudunun dokunmadığı tüm tenime dokunabildi, diğer kolu yatakta dinlenirken ağırlığının büyük kısmını aldı.

Bunu yaptığı süre boyunca güzel, koyu, siyaha boyanmış gözleri benimkilere kilitli kaldı.

Sonunda, uzuvlarım onu sıktı ve fısıldadım, "Boyamızı seviyorum tatlım, ama Dortak'ın üzerimde olmasından hoşlanmıyorum. Banyo yapabilir miyiz?"

Başını eğip ağzını ağzıma değdirdi ve eli yukarı çıkıp boynumun kenarına kıvrıldı.

Sonra alçak sesle konuştu ve söyleyeceklerinde ciddi olduğunu biliyordum çünkü İngilizce ile uğraşmadı, Korwahk dilini kullandı, "Bunun senin dünyana ait olmadığını anlıyorum Kirke'm, ama bu gece yatağımızı paylaşıyor."

Hayır, bu *hiç* hoşuma gitmedi.

Lahn konuşmaya devam etti. "Bedeni ateşte yakıldı, kafası bir oyuncak ya da ganimet oldu, Korwahk onun ölümünü tezahürat ve ilahilerle, içki ve dansla kutladı. Ve o aşağılanmayı tattı, yenilmeden önce dövüldü, silahsızlandırıldı ve hareketsiz bırakıldı, kendi çeliğiyle kesildi. Ama onunla işim bitmedi. Ben seni ağzımla, sikimle, parmaklarımla içime alırken, ağzın beni derinden emerken ve ben seni yalvartırken, nefesini keserken ve haykırtırken onun kanı yatağımızı paylaşıyor. Ve sen altımda uyurken, tohumum bacaklarının arasından sızarken o da bunu paylaşıyor. Yarın onu senden uzakta yıkayacağım, bu gece, eğer ruhunun herhangi bir parçası bu alemde kaldıysa, cham'ımızda paylaştığımız güzelliği bilecek ve kraliçemi kirletmekle tehdit ettiği için, bu benim *onu* kışına sokma yolum."

Tamam, nereden geldiğini anlayabiliyordum, Dortak'ın söylediklerinden sonra adamımın kızgın olduğunu biliyordum. Ama artık tutku bittiğine ve sarılma başladığına göre, üzerimde bir adamın kanıyla uyumak için can atmıyordum.

Ve bunu Lahn'a anlatmaya başladım. "Lahn -"

Başını salladı ve başparmağı dudaklarıma gitti. "Hayır, Circe. Bu olacak. Kralın bunu emrediyor."

Başparmağını dudaklarımdan çektiğinde fısıldadım, "Ama bebeğim, bu *iğrenç*."

Gözlerini kırıştırdı. "İğrenç mi?"

Başımı salladım. "İğrenç. İğrenç. İğrenç. Blech. İğrenç. *İğrenç*."

Sırıttı. Sonra bana şunu hatırlattı: "Onun kanını ve benim boyamı taşıırken bana nahna xaxsah verdiğinde bunun... *iğrenç*... olduğunu düşünmemiştin."

"Ama -"

"Ya da sikimin daha sert olması için yalvardığında." "Ama, La -"

"Ya da kalçalarını sikime o kadar şiddetli bastırdığında -"

Kolumu omuzlarından çektim ve parmaklarımla ağzını kapattım. "Tamam, tamam, anladım. Haklısın. Ve bu senin için bir şey ifade ediyor, o yüzden tamam..." Elimi ağzından çektim, iç çektim ve pes ettim. "Üzerimde iğrenç kanla uyuyacağım."

Yüzü boynumda kaybolmadan önce sırtışını yakaladım ve mırıldandı. "Shahsha, kah rahna Dahksahna."

"Nahrahka," diye mırıldandım, elimi boynundan sırtına, oradan da kürek kemiklerinin arasına doğru kaydırırken, "*Tanrım, kralım için neler yapıyorum,*" diye düşündüm.

"Kah teenkah tunakanahsa bugün çok cesurdu," dedi kulağıma ve başını kaldırdı, başparmağı elmacık kemiğimi süpürmek için hareket etti. "Bunu izlemenin çaba gerektirdiğini biliyorum Circe. Seninle çok gurur duydum."

Onun tatlılığı içime işlerken kızgınlığımın kaybolduğunu hissettim. "Teşekkürler tatlım," diye fısıldadım.

Gözleri yüzümde gezindi ve "Senden daha iyisini hayal edemezdim" diye fısıldadı.

Aman Tanrım.

Oh... *Tanrım...*

Az önce öyle mi dedi?

Sıcak gözlerine baktım. Az önce bunu söyledi.

Ve bu o *kadar* tatlı, o *kadar* beklenmedik ama o *kadar* hoştu ki nefesim kesildi ve tek yapabildiğim ona bakmaya devam etmek oldu.

Daha bitirmemişti. "Daha iyi bir eş, daha iyi bir kraliçe. Rüyamda bile senden daha iyisini yaratamazdım."

"Kes şunu," diye fısıldadım çünkü daha fazla dayanamıyordum ve daha fazla dayanamıyordum çünkü içimde çiçek açan mutluluk beni boğmakla tehdit ediyordu.

Dudakları hafifçe yukarı kalktı ama gözleri daha da ısındı. "Tamam, kah Lahnahsahna, bunu durduracağım."

Oradaki karıncalanmayı kontrol etmek için burnumdan nefesimi çektim ve sonra başımı kaldırıp yüzümü boynuna gömdüm, tüm uzuvlarımla sıkıca tutundum.

Lahn kulağıma konuştu. "Kraliçem, sakın uykuya dalmayın. Seni becermeyi bitirmedim."

Tamam, belki de ona "f" kelimesini öğretmemeliydim. Elbette, ona açıkladığımda yüksek sesle güldü, sonra beni kucağına aldı, yatağa fırlattı ve anlamını canlandırdı.

Ama *sıcak* olduğunu söylüyordu, çok sıcak.

Başım yatağa düştü ve şaşkınlıkla ona baktım. "Sen değil misin?"

"Hayır. Yakın değil."

Kaşlarımın havaya kalktığını hissettim.

"Yakın değil mi?" "Hayır."

"Vay canına," diye fısıldadım. "Belki de sen bir tanrısın."

Bir kahkaha patlattı ve bunu uzun süre yaptı, devasa vücudu kahkahayla titriyor, benimkini de sevmediğim ama *sevdiğim* bir şekilde hareket ettiriyordu.

Sonra hâlâ kıkırdayarak alnını alnıma dayadı ve fısıldadı: "Kay *lapay* el Pahnsahnak, kah Pahnsahnalla." *Ben bir tanrıyorum, tanrıçam.* "Ve bunu sana kanıtlayacağım."

Sonra ağzı benimkini aldı ve bunu bana kanıtladı.

Oğlum, bunu bana kanıtladı.

Adamımın savaş alanında kış tekmelediğini düşünüyordum ve öyle de oldu, hayranlık içindeydim. Ama ben daha çok bizim odamızda yapabildiklerine hayrandım.

Çok, *çok* daha fazlası.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Karar

Bir ay sonra.

"Circe, ah, *Circe*, yapamadım," diye nefes aldı Diandra, belli bir özlemle incelediği ama altın ve değerli taşlarla dolu olduğu için muhtemelen karşılayamayacağı, lal taşı ve ametistle bolca işlenmiş ağır altın bileziğe bakarken - az önce bileğine kelepçelediğim bileziğe.

"Yapabilirsin dostum ve yapacaksın da," diye fısıldadım ve yeni bileziğini incelerken başı geriye eğildi, gözlerinden ıslak parıltılar geldiğini gördüm ve hala fısıldayarak sözümü bitirdim, "Bana söz verdiğin gibi yanımda durdun ve biliyorum tatlı dostum, *biliyorum*," vurgu yapmak için bileğini bir kez salladım, "bunun kolay olmadığı zamanlar oldu. Ama benim yanımda olmanın sana hak ettiğin lütfu sağlayacağı zamanlar olacağını bilmeni istiyorum çünkü sen nazıksın, sabırlısın ve cömertsin. Bize verdiğin her şey için minnettarlığımızın bir göstergesi olarak Lahn'dan ve benden bu hediyeyi almanı istiyorum."

Benim elimi tutmayan eli yanağımı okşamak için havalandığında bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzülüşünü izledim.

"Her dakikayı, zor olanları bile bir zevk haline getirdin, benim gerçek, altın kraliçem," diye fısıldadı, kendi gözlerimin yaşlarla dolduğunu hissettim ve ona gülümsedim.

Sonra, kraliçe olmayan gözyaşlarına boğulmadan önce ortamı yumuşatmak için şaka yaptım: "Şu anda bile cömert davranıyorsun. Baş belası olabileceğimi biliyorum."

Bir saniye bana baktı, muhtemelen "baş belasının" ne olduğunu bilmiyordu ama kesinlikle anlıyordu. Sonra bir kahkaha patlattı, bileğini tuttuğum yerden çekti ve beni kollarının arasına alıp sıkıca sarıldı.

Aldığım gibi geri verdim.

Ayrıldığımızda elini son bir kez sıktım ve parlayan gözlerine gülümsedim. Sonra onu bıraktım ve Teetru'ya gülümsedim.

Korwahk dilinde "Adama biraz para ver tatlım," dedim, Teetru gözleri Diandra ve benim üzerimde olmasına rağmen transa geçmiş gibi sarsıldı. Başını salladı ve tüccara doğru zıpladı, içinde Lahn'ın sikkesi olan ipli deri kesesini açtı.

Diandra'nın dirseğinden tuttum ve onu tezgâhtan uzaklaştırdım, arkama dönüp çevreme gülümsedim.

Bir gece önce büyük bir gezgin tüccar grubu yaklaşmış ve gece boyunca Daxshee'nin dış mahallelerine yerleşmişti. Bu sabah, Daxshee halkı Noel satışlarının ertesi günüymüş gibi üzerine üşüştü.

Ben de tabii ki Diandra, Narinda, Sheena, Nahka, Oahsee, Claudine, Sabine, Anastasie ve Nahka'nın birlik tarafından evlat edinilen iki en iyi arkadaşı Char ve Vuntus'tan oluşan kız ekibimi topladım ve alışverişe çıktık.

Kraliçe olarak ve silah taşıyan, iri ve kaslı olan ve emirler yağdıran Bain tarafından takip edilen ben veya kızlarım, ilgimizi çeken herhangi bir tezgahın önüne gidebiliyorduk.

Harikaydı, harika vakit geçiriyordum, havadaki atmosfer heyecanlıydı ve ben mutluydum. Mutluydum çünkü arkadaşlarımla birlikteydim. Mutluydum çünkü alışveriş yapıyordum, yapmayı sevdiğim bir şey. Ve mutluydum çünkü onlar da mutluydu, kıkırdıyor, konuşuyor ve satın alıyorlardı.

Ama daha çok mutluydum çünkü Lahn yarın evde olacaktı.

* * * *

Söylemeye gerek yok, kararımı verdim.

Sihirli ya da değil. İçimde güç var ya da yok. Vahşi ulus ya da değil. Ben kalıyordum.

Çünkü burada kraliçe bendim.

Çünkü burada harika kıyafetlerim vardı. Çünkü burada güzel bir büyüye sahiptim.

Çünkü burada, dostlukları hayal edebileceğim her şeyin ötesinde sınanmış ve güçlü ve doğru kalmış harika arkadaşlarım vardı.

Ve bunun nedeni, işte, aşık olmamdı.

Belki hayallerimdeki adamla değil ama şimdiye kadar karşılaştıklarımın daha erkek olan bir adamla. Vahşiydi, buna şüphe yok. Ama benim için inanılmaz derecede tatlıydı.

Ve benim hayallerinin ötesinde bir kadın olduğumu düşünüyordu. Ve bu benim işime yaradı.

* * * * *

Bir süredir çılgın Korwahk dünyasının çekiciliğini inkâr ettiğimi biliyordum.

Birlikte geçirdiğimiz haftalar, yaşadığımız dramlar ve kalp kırıklıkları boyunca Lahn'la aramızda çelik gibi sağlam duran o tuhaf bağı ben de inkâr ediyordum.

Ama Dortak'ı yendikten ve benimle kutlama yaptıktan sonra anladım.

Aşık olduğumu biliyordum.

Ertesi gün olacaklar bunu çürütülemez bir şekilde kanıtlayacaktı.

* * * * *

Kulağıma fısıldadığı nazik bir "Uyan Kirke'm" sözüyle beni uyandırmıştı. Gözlerim irkilerek açıldığında ve başım onu almak için döndüğünde, yüzünde daha önce bir kez gördüğüm bir şey gördüm - bana bakarken

Mahyah'a şarkı söyledikten sonra.

Tanrım, bu bakış çok güzeldi. "Ne?" Ben de fısıldadım.

"Göreceksin," dedi sessizce, sonra eğildi, suyun sıçradığını duydum ve ıslak bir bezle bana geri döndü. "Daha sonra düzgünce yıkanacağız. Ama şimdi görmelisin ve Dortak bunu bizimle paylaşmıyor."

Sonra derimdeki kanı şefkatle yıkamaya başladı ve bunu zaten kendisine de yaptığını gördüm.

Dirseklerimin üzerine kalktım ve başladım, "Lahn -"

Gözleri göğsümden benimkilere kaydı. "Sessiz ol, benim altın geyiğim."

Tuhaf ses tonu ve yüzündeki solmayan o muhteşem ifade beni susturdu. Tüm boyayı yıkamadı ama tüm kanı yıkadığından emin oldu. Sonra bezi yatağın yanındaki kovaya bıraktı, beni kucakladı ve ayağa kaldırdı. Bir sandalyenin arkasında asılı duran bornozumu almak için yürüdü. Zaten postun içindeydi. Bana uzattı; kollarımı geçirdim ve belime bağladım.

Sonra elimi tuttu ve beni kamara kapaklarına doğru yönlendirdi.

Şafağın yeni söktüğünü gördüm; Daxshee hareketsizdi, çoğu uyuyordu.

Elini elime koyarak beni derenin geçtiği arka tarafa doğru götürdü.

Ama oraya varmadan önce gördüm ve gördüklerime inanamadım.

Derenin kıyısı boyunca Mahyah'ın yaktığı ateşe koyduğum gibi bir çiçek cümbüşü vardı. Daha önce de vardılar ama bu kadar çok değillerdi ve çoğu Korwahk tarafından Mahyah'a verilmek üzere kesilmişti. Şimdi o kesilen çiçeklerin yerini *bir gecede* yenileri almış ve sayıları üç kattan fazla artmıştı.

Ve sadece Mahyah'a verdiğim çiçeğin canlı turuncusu değil, aynı zamanda derenin kenarları boyunca göz alabildiğine u z a n a n beyaz, sarı ve kırmızılar da vardı. Kenarlar boyunca sıralanmış söğütler eğik dallarını sarkıtmış, uçları suyun yumuşak akışına dalmıştı.

Şaşırtıcı derecede güzeldi.

Lahn beni derenin hemen yukarısındaki evimizin arkasındaki yükseltide durdurdu ve sırtımı önüne doğru çekti, bir eli karnımda, diğer kolu göğsümün üzerinde eğikti, eli boynuma dolanmıştı, tıpkı ata binerken beni kendisine doğru tuttuğu gibi.

Hayal meyal fark ettim ki, derenin bizim tarafımızda ve karşı tarafında çok sayıda olmasa da insanlar vardı, hepsi sessizdi, hepsi bu manzaraya bakıyordu.

Sonra Lahn ağzı kulağıma gelecek şekilde eğildi ve karnıma hafifçe bastırırken sessizce konuştu.

"Dün gece bir savaşçı yapmadığınızı görüyorum. Altın tanrıçam, tohumum bir savaşçı üretseydi umarım çiçek cümbüşü yaratmazdı." Sesi alçaldı, eli daha derine bastırdı ve kolu gerildi. "Bir kızımız oldu."

Onun sözleriyle tenimde bir ürperti belirdi, bir kız düşüncesiyle hayal kırıklığına uğramadığını anladığımda bir başkası onu takip etti... hiç de değil.

Ağzını boynumun derisine dokundurdu, sonra başını kaldırdı ve çenesini saçlarımın tepesine dayadı ve ben yarattığımı düşündüğü şeye bakarken bana sarıldı.

Sonra inanılmaz güzel bir şey oldu.

Ben onları düşünmeden, anılar kafamın içinde geziniyordu.

Ghost'u istediğimde Lahn'ın merhamet göstermesi.

Lahn'ın beni sırtına alıp oyunlara taşınması. Zekatı ilk içtiğimde Lahn'ın bana sırtması. Güneş çarpmasından titrerken Lahn'ın beni tutması.

Lahn benim için ilaç hazırlıyor ve içmem için dudaklarıma tutuyor.

Lahn hastalandıktan sonra gün boyunca beni kontrol etti.

Lahn bana Zephyr'i veriyor.

Lahn beni atının üzerinde tutuyor, annemi, babamı soruyor, bana güzel olduğumu söylüyor, benim için iğrenç olan iddiamın onun için nasıl değerli bir hediye olduğunu açıklıyordu.

Lahn'ın gözleri benimkileri tutuyor, Dortak meydan okumasını genişlettikten sonra sözsüz olarak iyi olup olmadığını soruyordu.

Mahyah'ın ölümünden sonra Lahn benimle ilgilendi.

Lahn bana şimdiye kadar aldığım en büyük hediye, birden fazla kez, ruhunu sundu.

Lahn bana kalbimin beni ona geri götürmesinden memnun olduğunu söyledi.

Ve Lahn dün gece bana daha iyi bir ben hayal edemeyeceğini söyledi.

Ve her bir anı beynimde parıldarken, şaşkın bir sessizlik içinde yeni bir çiçeğin yoktan var oluşunu ve kıyı boyunca bir yerlerde renk cümbüşü içinde ačíşını izledim.

Lahn'ın bana ruhunu verdiği ve son olarak bana bir rüyadan daha iyi olduğumu söylediği, her ikisi de düzinelerce çiçeğin patlamasına ve şaşırtıcı bir canlılıkla kıyıları süslemesine neden olan anılar hariç.

Vay *anasını*. Bende kesinlikle

büyü vardı. Ve asil değildi.

Harikaydı ve acayip *güzeldi*.

Bunu paylaşanların gözleri şaşıklıkla bana döndü ve Lahn başımın üzerinden "Karım mutlu şeyler düşünüyor" diye mırıldanırken kollarıyla beni sıktı.

Evet. O haklıydı, ben

yaptım. Ben... *çok...*

lanet... yaptım.

Ve yaptım çünkü vahşi, savaşçı bir krala aşıktım ve onun beni sevdiğini ruhumun derinliklerine kadar biliyordum.

Kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum ve yarattığım güzelliğe baktım.

Bu beni de mutlu etti.

Ve bu düşünceyle bir çiçek canlandığında gülümsedim.

Lahn kıkırdadı.

O da mutluydu.

Bir çiçek daha ačítı. Çok

havalı!

"Loolah," diye yorgun bir miyavlama duydum ve başımı çevirip Lahn'a ve bedenlerime baktığımda Gaal'in tüm kızlarla paylaştığı çadırdan çıktığını gördüm, Hayalet bize doğru ilerliyordu, güzel mavi gözlerinden hala uyku akıyordu ve haftalar geçtikçe yavrumun bir yavru olmaktan çıkıp bir dişi kaplana dönüştüğünü fark ettim.

"Poyah, kah teenkah lahnaşahna," diye seslendim, bize doğru geldi, başını Lahn'a ve bacaklarıma çarptı, sonra poposu çöktü ve onlara yaslanarak oturdu.

Lahn'ın kolları beni bir kez daha sıktı ve başka bir çiçek ačítıęını biliyordum ama Ghost'a bakıyordum ve onu görmedim.

Ellerimden biri büküldü, böylece parmaklarıımı göbeğimde onunkilere dolayabildim.

Sonra "Seni seviyorum Lahn'ım" diye fısıldadım ve hızlı nefes alışının tıslamasını duydum.

Sonra yüzünü boynuma gömdü ve fısıldadı, "Loot kay hansahnalay na, my Circe." *Ve seni seviyorum, Kirke'm.*

Onun sözleriyle derenin kıyıları bir çiçek cümbüşüne dönüştü, o kadar çoktu ki, bir çiçek diğerinin üzerine yığılırken hiçbir kıyı görünmüyordu.

İşte o zaman anladım ki, babamı seviyordum, arkadaşlarımı seviyordum, Seattle'daki evimde iyi bir hayatım vardı ve orada mutluydum.

Ama hiçbir yerde burada olduğum kadar mutlu değildim. Ve asla geri dönmeyecektim.

* * * * *

Sonraki iki hafta boyunca hayat normal seyrinde devam etti. Bain ve Zahnin ile birlikte halkımın arasında dolaştım. Kızlarımla vakit geçirdim. Korwahk'ım artık derse ihtiyaç duymayacağım kadar gelişti. Sabahlarım kocamla yatakta, sonra banyoda, akşamlarım onunla masamızda ve sonra tekrar yatağımızda geçti.

Ve memnun değildim, muhteşem bir şekilde mutluydum.

Sihrimi keşfetmeyi, belki eve gidip Pop'a bir şeyler açıklayıp açıklayamayacağımı, ona, çocuklarına ve arkadaşlarıma veda edip geri dönüp dönemeyeceğimi, hatta belki gidip gelmeyi planlayıp planlayamayacağımı düşünürken karanlık anlar geçti ama bunun için zamanım olacağına karar verdim. Ve o zamanın ne zaman geleceğini bilecektim; o zaman Lahn ve Diandra ile konuşacak ve bunu planlayacaktım. Ama endişem şuydu: Seattle'a dönersem Lahn'a geri dönemezdim.

Ve şu anda, güzel bir gerçekliğe dönüşen çılgın bir rüyada var olduğum için mutluydum.

* * * * *

İki hafta sonra, Lahn ve ben akşam yemeğimizi birlikte yerken, bana Daxshee'nin ertesi gün toplanıp yola çıkacağını söyledi.

Ve sekiz gün boyunca öyle yaptık, ta ki çok fazla çalılık olmayan ama çok fazla taş, toprak ve kum bulunan kasvetli bir kayalığa tekrar yerleşene kadar. Garip bir yerdi ve özellikle dere kenarındaki yerimize kıyasla pek çekici değildi ama ben ne bilirdim ki? Ben Dax değildim.

Daxshee'nin yükseldiği sabah, Lahn bana ertesi gün bir baskına liderlik etmek için ayrılacağını ve beş gün boyunca geri dönmeyeceğini söyledi.

Ve beni götürmeyecekti.

Gitmesini istemiyordum çünkü benden uzak kalmasını istemiyordum ama dahası da vardı.

Bu beni endişelendirdi.

Diandra bana savaşçıların yağmalamaya çıktıklarında eşlerini yanlarında tuttuklarını söylemişti. Ve eğer Lahn yağmalamaya çıktıysa, benim de ona yakın olmam gerekiyordu.

Ve Lahn'a onunla gitmek istediğimi kesin bir dille söylediğimde, ilk vurdulu kırdılı kavgamızı yaptık. O kesin bir dille reddetti ve ben de onun reddetmesine izin vermeyi kesin bir dille reddettim. Ben bağırdım, o gürledi. Bu uzun sürdü ve hararetlendi. Sadece Dax olarak gitmeme kararını sorguladığım için değil, aynı zamanda komşu bir ülkeye gireceğimiz için böyle bir yolculuğun benim için tehlikeli olacağını düşündüğü için gitmek istediğim için de kızgındı, hatta öfkeliydi. Öfkesine rağmen, bir kez bile bana vurmak için elini kaldıracak kadar kontrolden çıkmasına izin vermedi.

Bu iyiydi.

Kötü olan, sonunda aklımdan geçenleri onunla paylaşmamdı.

"Eğer yağmacılık yapıyorsan, o zaman senden önce seninle ilgilenemem!" Tersledim ve onu şaşırttığı belli olan sözlerim karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

"Ne?" diye karşılık verdi.

Ellerimi kalçalarımaya koydum ve gözlerimle vücudunu taradım. "Unutma tatlım, *o* benim, *tamamen* benim. Bunu kendin söyledin. Ve bunu *kimseyle* paylaşmayacağım. Kutlama yaparken nasıl olduğunu bilirim, *hem* de *çok* iyi bilirim ve kutlamadan önce ve sonra birlikte kutlama yapacağın kişi *ben* olmadan ganimet toplamaya ve köyleri yağmalamaya gitmeyeceğinden emin olabilirsin."

Bu saçmalığı söylediğime inanamıyordum ama işte söylüyordum.

Bana baktı ve şok içinde mi bakıyordu, ne diyeceğini bilemiyor muydu yoksa pişman olacağı bir şey söylememek için öfkesini mi kontrol ediyordu bilemedim.

Çok ileri gitmiştim, aptalca devam ettim. "Başka bir deyişle, Lahn, baskın ve yağmalamanın büyük bir hayranı değilim. Bunun senin yöntemin olduğunu biliyorum, bundan hoşlanmıyorum ama buna karşı konuşmayacağım. Ama yağmacılığınıza tecavüzü eklemeyeceksiniz. Hayatta olmaz. Benden başka kadın almayacaksın."

Yüzü granite döndüğünde ve birkaç kalp atışı boyunca sessiz kaldıktan sonra usulca "Karım bana ne yapıp ne yapamayacağımı söylerken odamda dikiliyor muyum?" diye sorduğunda ışığın doğduğunu biliyordum.

Ses tonu tehlikeliydi, yüzündeki taş gibi ifade kadar tehlikeliydi ve şanslıydım ki bunu okuyabilecek kadar zekiydim, bu yüzden sessizliğimin cevabım olmasına izin verdim.

Lahn devam etti. "Bir karı koca, Circe, bundan bahsetmezler." Durakladı ve sözlerini şöyle bitirdi: "*Asla*."

"Biz herhangi bir karı koca değiliz," diye karşılık verdim.

"Anlaştık, başınızı birçok yönden size veriyorum. Bununla uğraşmayacağım. Bu sizi ilgilendirmez ve bundan bir daha asla bahsetmeyeceğiz kraliçem. Asla. Anlaşıldı mı?"

Olamaz. *Kesinlikle* hayır.

"Kir, ter ve kandan başka bir şey koklayarak geri dönersen, benden olmayan bir kadını aldığına dair ilk ipucunu alırım, işimiz biter Lahn, şaka değil. Seni terk edeceğim." Gözleri parladı ve vücudu gerildi ama ben konuşmayı kesmedim. "Beni bulup geri getirirsen seni yine terk ederim. Gitmiş olarak kalana kadar devam edeceğim. Ve bu arada, beni bir daha *asla* tatlı bulamayacaksın. Benim dünyamda bir kocanın karısına sadık kalmasının önemli olduğunu söylüyorum, bunun *önemli* olduğunu anlamalısınız. Vücudunu benden başka kimseyle kullanmayacağına güvenebileceğimi bilmem *çok önemli*. O benim dediğimde, ruhunu benimle paylaşman dışında, bana verdiğin en değerli armağan olduğunu kastediyorum. Ona değer veriyorum. Ona *tapıyorum*. Ve onu başka bir kadın üzerinde zorlayarak lekelediğini düşünmek içimi parçalayacak."

Konuşmamı bitirdiğimde ağır ağır nefes alıyordum ve Lahn gözlerimi tuttu ama vücudu çığ, öfkeli, acımasız bir enerji yaymaya devam ederken sessizliğini korudu.

Sonra aklıma geldi ki, eğer yağmacılığıyla birlikte tecavüze de kalkışırsa (ki bu yeterince kötüydü), yalan söylemiyordum. Bu sahip olduğumuz şeyi yok ederdi ve ben sahip olduğumuz şeyi seviyordum. O bunu bilmiyordu ama ben sahip olduklarımızı korumak için her şeyden vazgeçmişim. Ve o anda kocama baktığımda, onun pes etmeyeceğini biliyordum. Bu onun kim olduğu ve ne yaptığıydı ve bu bizim sonumuz olacaktı.

İşte bu yüzden gözlerim doldu ve o yaşlar yanaklarımdan aşağı süzülürken dudaklarımin titrediğini hissettim ama onun öfkeli bakışlarını ıslaklıkla birlikte eriyene kadar tuttum.

Sonra yan tarafa baktım ve fısıldadım, "Beni parçalayacaksın. Bunu yapıyorsun; beni yok edeceğini *bile* bile yapıyorsun." Nefesimi tuttum ve gözyaşlarımı elimin tersiyle sildim.

omuzlarımı dikleştirdim ve tekrar ona baktım. "Ama sen Dax'sin ve bir savaşçısın, bu yüzden istediğini yapmakta özgürsün."

İşte o zaman hırladı, "Beni bırakmayacaksın." Cevap vermedim.

"Beni *asla* terk etmeyeceksin."

Sessizliğimi korudum, gözlerini tuttum ve bakışmaya başladık.

"Beni asla terk etmeyeceksin Kirke, beni terk edebileceğin hiçbir şekilde" diyerek bozdu.

Bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyordum ama sormadım ya da sormaya fırsatım olmadı çünkü konuşmaya devam etti.

"Bunu sağlamak için, senden başka bir kadını asla almayacağım."

Teslimiyetçiliği karşısında gözlerimin dolduğunu hissederken umutlu bir nefes aldım ama daha bitirmemişti ve konuştuğunda sesi normalden çok daha alçaktı ve çadırın içinde gümbürdüyordu.

"Tek bir uyarım var, bunu tekrarlamayacağım ve şunu belirtmek isterim ki, sizden bir kez bile kim olduğunuzu değiştirmenizi istemedim. *Bir kez bile*. Benim halkımdan değilsiniz ve *bana* garip gelen davranışlarda bulunuyorsunuz, ancak bunun doğru olduğunu anlamamış görünüyorsunuz. Ama senden asla *kim* olduğunu değiştirmeni istemedim."

Yüzümü buruşturdum çünkü bu doğruydu. Benden kendi yaşam tarzını kabul etmemi bekliyordu ama asla kim olduğumu değiştirmemi istemedi.

Devam etti. "Bu senin için vereceğim son taviz. Ben neysem oyum, ben Korwahk'ım, ben savaşçıyım, ben Dax'ım ve beni olduğum gibi kabul etmelisin. Bedenimi sana zorla kabul ettirmiş olabilirim ama sevgini zorla kabul ettirmedim, kim olduğumu bilerek onu bana *verdin*. Hayatlarımızı yaşarken, bunun bazı kısımlarına katılmamaya karar verip sonra da sevgini elinden almaya karar veremezsin Circe. Bu şekilde yaşamayacağım. Bu nedenle, bunun üzerinde düşünmeli, bununla barışmalı ve asla, benim altın kraliçem, benden bir daha *asla* böyle bir taviz istememelisin."

Cevap vermek için dudaklarımı araladım ama bana fırsat vermedi. Pencere kapaklarına doğru ilerledi, onları geri tokatladı ve gitti.

Çok geç saatlere kadar dönmedi ama döndüğünde ben uyanıktım. O bana katılana kadar yatağımızda hareketsiz kaldım ve bana sarılmadığında ya da beni kendine çekmediğinde, bana dokunmadan sırt üstü yattığında hala ne kadar kızgın olduğunu anladım.

Ben de tereddütle fısıldadım, "Teşekkür ederim..." Sonra durakladım, "Bu benim için önemliydi, teşekkür ederim."

Lahn cevap vermedi.

İlerledim. "Bazı şeyleri gözden geçireceğim ve seninle ve Korwahk'la olan hayatımla barışacağım."

Lahn'dan bir şey yok.

Devam ettim. "Bir daha asla başka bir imtiyaz istemeyeceğim, söz veriyorum."

"Beni asla terk etmeyeceğine söz ver." diye hırladım.

Gözlerimi sımsıkı kapadım, yuvarlandım, ona doğru kaydım ve bir dirseğimin üzerine kalktım ama diğer elimi göğsüne koydum.

Gözlerim onunkilerle kilitlendiğinde, "Seni asla terk etmeyeceğime söz veriyorum bebeğim," diye fısıldadım.

Ve bunu ciddiymişim gibi söyledim çünkü ciddiydim. Ve o anda, onun için gerçekten bir dünyadan vazgeçtiğimi bilmiyordu. Ama sözlerimin ağırlığı hala bunu anlatıyordu.

Bana ters ters baktı, sonra kollarını bana doladı, beni aşağı çekti, dudakları dudaklarımı yakaladı ve sonra beni sırtüstü yuvarladı.

Ertesi sabah gitti.

Ve yarın evde olacaktı.

Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama bekleyemedim. Kralımı özledim.

* * * * *

"Oh Circe!" Nahka kumaş tezgahının etrafını saran kalabalığın arasından seslendi, elinde güneşte parıldayan saf altın ipekten bir parça tutuyordu, "Bunu almalısın! Altın kraliçemiz için *yapıldı!*"

Elinde tuttuğu altın ipekten daha parlak bir şekilde bana bakıyordu.

Ona gülümsedim ve başımı biraz arkamda duran Teetru'ya doğru çevirdim. "Gidip bana şal için biraz alabilir misin?" Başını salladı, sonra devam ettim: "Kendin için beğendiğin bir şey seç, Jacanda, Packa, Gaal ve Beetus için de parçalar seç. Kızlarımın güzel şeylere ihtiyacı var. Saronglar ve üstler için de."

Şok içinde bana göz kırptı ve kıpırdamadan durdu.

Ben de ona sıırttım, elini tuttum, sıktım ve başımı sallayarak "Git" dedim.

Başını sallayıp aceleyle ilerlemeden önce bedeni fiziksel olarak sarsıldı.

Bir elin dirseğine dolandığını hissettim ve diğer tarafıma baktım. Sabine'di.

Korwahk dilinde "Sizinle konuşabilir miyim?" diye sordu.

Dili öğrenmişti ve gittikçe daha iyi öğreniyordu. Elbette benim kadar iyi değildi. Ben, memnuniyetle söylüyorum, neredeyse akıcı konuşuyordum. Ama Anastasie'den daha iyi olmasına rağmen o kadar pratik yapmamıştı. Claudine onlara hâlâ günlük dersler veriyordu.

Ayrıca Zahnin'le arasında olanları paylaşmamıştı ve ekibimden kimse de burnunu sokmamıştı. Bununla birlikte, o içeri girdiğinde iki kez onun odasıındaydım. İlki birkaç hafta önceydi ve anında gerilmişti ama korkudan değil, hala sadece temkinliydi. İkincisi iki gün önceydi ve ona belli belirsiz bir gülümseme sunmadan önce dudağını ısırmişti. Adam her iki seferde de yumuşak sözler söylememiş ya da haftalar önce yaptığı gibi nazik bir dokunuşta bulunmamıştı ama her iki seferde de onu gördüğünde gözleri ısınmış ve ağzı yumuşamıştı.

Umudum, onun kırılmasıydı.

O anda, bizi biraz geriye ve kalabalığın dışına çektiğinde, Bain de bizimle birlikte hareket ettiğinde, kesinlikle öyle olduğunu anlayacaktım.

Utangaç bir şekilde Bain'e baktı ve onun duymasını istemediğini biliyordum.

Ona bir bakış attım ve "Sabine ve ben biraz yalnız kalabilir miyiz?" diye sordum.

Gözleri benden Sabine'e, oradan tekrar bana kaydı. Sonra ağzı seğirdi. Sonra duyma mesafesinin dışına çıktı.

Sabine gecikmedi. Hemen konuya girdi. "Dürüst olabilir miyim?" Başımı salladım.

Beni inceledikten sonra, "Yani, *gerçekten* açık sözlü." dedi. Kıkırdamamak için kendimi zor tuttum ve tekrar başımı salladım.

"Benim... senin tavsiyene ihtiyacım var,"

dedi. "Ne hakkında, tatlım?" Ben sordum.

"Hakkında," gözleri kaydı, dudağını ısırdı ve sonra tekrar bana döndü, "şey... Zahnin, benim, şey... kocam."

Yüzümü ona döndüm, elimi hâlâ dirseğimde duran elinin üzerine koydum ve fısıldadım: "Elimden geleni yapacağım. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Tekrar bana bakıyordu ve yanaklarının pembeleştiğini gördüm.

Sonra biraz bozuk bir Korwahkça ile hızlıca konuştu, "O... o... bir süredir... *değişti*. İlk başta, o... *iyi değildi*. Biliyorsun, sana söyledim, neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama öyle bir noktaya geldim ki, bilmiyorum, karar verdim... ee, olmaya devam ettiğine göre, durmayacağını biliyordum. Bu yüzden bana her dokunduğunda, ben sadece," yüzü daha da pembeleşti ve fısıldadı, "bunu yapmalıyım."

dizlerimin üzerine çöktüm, geceliğimi yukarı çektim ve yüzümü yatağa koydum, beni her zaman aldığı gibi... böylece... *bu işi bitirecekti.*"

Aman Tanrım. Ne kadar iğrenç.

Dirseğimdeki elini bıraktım, diğerini tuttum, göğsüme yasladım ve "Çok üzgünüm, tatlı kızım" diye fısıldadım.

Başını salladı ve dudağını ısırıldı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı, sonra nefesini burnuna çekti ve fısıldamaya devam etti, "O benim ilkimdi."

Aman Tanrım. Bakireymiş.

Elini sıktım. "Oh Sabine, *çok* üzgünüm."

"Ben... hoşuma gitmedi," diye son derece yetersiz olduğunu bildiğim bir cümle kurdu.

"Yapmazsın," dedim ona. "Elbette yapmazsın. Bunu anlıyorum."

Tekrar başını salladı ve sonra bir santim daha yaklaştı. "Ama bana bunu yapmadı. *Haftalardır* yapmadı."

Başımı sallama sırası bendeydi ama sessiz kaldım.

Sabine konuşmaya devam etti. "Ve o, dediğim gibi, değişti. *Büyük ölçüde* değişti. Ses tonu yumuşadı ve bir süre yüzümü okşamak ya da saçımı omzumdan almak dışında bana hiç dokunmadı. Yatakta bile." Konuşmayı bıraktığında onu teşvik etmek için tekrar başımı salladım, o da derin bir nefes alıp devam etti. "Sonra o... benimle sohbet etmeye başladı. Ne dediğini pek anlamıyordum ama geceleri çadırımıza gelir ve benimle konuşurdu... sessizce. Sonra bir gece gittiğinde... şey, bana yatmaya hazırlanmam için zaman tanımak için her zaman gitmeye başladı," diye açıkladı ve devam etti, "gitmeden önce alımdan öptü," gözlerini sıkarak kapattı, sonra açtı ve nefes aldı, "*güzeldi.*"

Yine durdu. Elini sıktım ve "Devam et." dedim.

"Şey başladı... başladı, ee... sonra tekrar değişmeye başladı ama önceki haline dönmedi. Sadece beni *öptü*. Ağzımı falan değil. Gözlerimi, alnımı ya da omzumdaki saçları süpürürken eğilirdi, bilirsiniz..." durakladı ve fısıldamadan önce kirpikleri çok sevimli bir şekilde biraz titredi, "o çok uzun."

"Çok uzun boylu olduğunu biliyorum Sabine," diye fısıldadım o devam etmeyince. "Şey, boynumu öpmek için eğilirdi... şey, boynumu. Ve sonra... sonra, bir

Gece benimle yatağa girdiğinde beni kollarının arasına aldı ve ben onun... bilirsin işte... yapacağından korktum."

Tekrar başımı salladım ve elini sıkıca tuttum. "Biliyorum."

Bana doğru daha da eğildi. "Ama o yapmadı. Sadece bana sarıldı. Ve ben... Ben... onunla bu şekilde yattım." Gözleri yuvarlaklaştı. "Bir bebek gibi." Gülümsedim. "Bu çok iyi."

"Ben... öyle mi?" diye sordu tereddütle.

"Evet," diye yanıtladım hiç tereddüt etmeden. "Devam etti mi -?"

Başını salladı. "Evet, her gece bana sarılıyor. Ama... şey... geçen gece... şey..." gözleri kaydı ve sessizleşti.

"Sabine, bana söyleyebilirsin," diye fısıldadım ve gözleri bana geri döndü, yüzü şimdi alev alev yanıyordu.

"Bana *dokundu*," diye fısıldadı saygıyla, gözleri ısınıyordu, eğildi ve hızla devam etti. "Beni tutuyordu, sonra sırtımı ona döndü ve elleri üzerimde hareket etti ve bunu bir süre yaptılar, yatıştırıcı bir şekilde, sonra rahatladım çünkü oldukça... *hoş* hissettirdi ve sonra onları başka şekillerde kullanmaya başladı... böyle şekillerde..." bakışlarındaki ifade uzaklara kaydı ve nefes alırken dudaklarında küçük bir gülümseme oynadı, "böyle *şekillerde*."

Zahnin için iyi oldu. Aferin savaşçı!

Elini sıktım ve odağı tekrar bana geldi, ardından "İyiydi" dedim.

Gözleri kocaman oldu. "Hayır, Circe, *çok güzeldi*." Pekâlâ! Zahnin kesinlikle *o adamdı*!

"O zaman bu kesinlikle iyi," diye bilgilendirdim ve yüzü düştü. Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim ve dikkatlice "İyi değil mi?" diye sordum.

Başını salladı, yana baktı ve usulca şöyle dedi. "Bana zarar verdi."

Oh adamım.

"Evet, öyle," diye yumuşak bir sesle onayladım ve gözleri tekrar bana çevrildi.

"Ama tekrar istiyorum," diye itiraf etti ve ben gözümü kırpıttım ama o devam etti. "Sadece... bunu bir daha *yapmadı* ve ben... şey... ondan nasıl *isteyeceğimi* bilmiyorum."

Bir kıkırdamayı bastırdım, onu tutmaktan vazgeçtim ama iki elimi çenesini kavrayacak şekilde kaldırdım ve yüzümü ona doğru eğdim.

"Tamam, o zaman tatlı kızım, sana tavsiyemi vereceğim. Eğer bunu istiyorsan, kalbinde bu değişikliği istediğini biliyorsan, tahminimce kocan sana vermek istediği güzelliğin bir ipucunu göstermiştir. Şimdi bunu yaptığına göre, sizin ona bunu beğendiğinize ve daha fazlasını vermesini istediğinize dair bir işaret vermenizi bekliyor." Ellerimin altında yüzünün ısındığını hissettim ama konuşmaya devam ettim. "O yüzden bir dahaki sefere alnından öptüğünde başını geriye doğru eğ ki onun yerine dudaklarını öpsün." Gözlerini yakından izledim

tekrar genişledi ve devam etti. "Ya da, eğer cesaretin varsa, yatakta sana sarılırken ona dokun. Tek yapmanız gereken elinizi göğsünde gezdirmek ya da onunkini bulup vücudunuza götürmek. İpucunuzu alacaktır ve sonra sizin rolünüz bitecek ve o yolu gösterecektir."

Bana baktı ve fısıldadı, "Ben... Circe, bunu yapabilir miyim bilmiyorum."

Ona gülümsedim. "Yapabilirsin Sabine, eğer sana verebileceklerini istiyorsan ve sana söz veriyorum," ellerim çenesinde sıkılaştı, "sana söz veriyorum, sana zaten verdiği hediyeği nasıl vereceğini bildiğine göre, sana tekrar vermek için başka yollar, *daha iyi* yollar biliyor. Ve eğer daha önce paylaştıklarını sevdiysen, söz veriyorum, henüz sunmadığı nimetleri daha da çok seveceksin."

"Gerçekten mi?" diye nefes aldı, açıkça şaşırmıştı ama bu fikir hoşuna gitmişti. "Evet," diye fısıldadım.

Beni inceledi ve fısıldayarak cevap verdi, "Claudine senin şeylerden hoşlandığını söylüyor.

bu, um... büyük ölçüde ve, er... *sık sık* bizim Dax ile."

"Evet," diye tekrarlardım, ellerimi bıraktım ama ikisini de tuttum. Sonra ona dedim ki, "Sana olanların Korwahların tarzı olduğunu biliyorsun ve ben buna göz yummuyorum. Bu benim topraklarımda da olmuyor. Ben de senin yaşadıklarına katlandım ve senden daha fazla hoşlanmadım. O kadar uzun süre katlanmadım ama katlandım. Bildiğim tek şey, kocanızın gururlu bir savaşçı olduğu ve sizin mutluluğunuzu, gururunun bir kenara bırakıp onunla birlikte yeni hayatınıza yerleşmenize yardımcı olmam için benden yardım isteyecek kadar çok istediği. Bu onun için kolay bir şey değildi ama başardı." Ellerini sıktım. "Senin için." Dudaklarını içeri çekti ve ben de bitirdim. "Yaptığı şeyi yaptı çünkü başka bir yol bilmiyordu. Bu bir mazeret değil, sadece gerçek. Şu anda yaptıklarını ve Diandra'yla beni sana getirdiğinden beri geçen haftalarda yaptıklarını seni önemseydiği ve mutluluğunu istediği için yapıyor. Buraya gelmek için izlediğin yol yerine buna odaklanmaya çalışırdım ve umarım dostum, sana şefkat göstermeye ve mutluluğun için çalışmaya devam eder. Ve seni, onunla olan hayatında bunu dileyebilecek kadar önemsiyorum ve bunu sana inandığım gerçek olarak söylüyorum ve sana zorla dayatılan acımasız bir hayata tahammül etmenin bir yolunu bulacağın umuduyla sana yalan söylemiyorum."

Gözleri yaşlarla doldu, dişleri dudağını ısırdı ve yumuşak bir sesle, "Sana inanıyorum Kirke," demeden önce başını salladı.

Ben de başımı salladım ve ellerini bir kez daha sıktım.

Sonra hem onun hem de Zahnin için son bir şey paylaştım: "Zahnin bana seni geçit töreninde gördüğünde onun için tek kişi olduğunu anladığını söyledi." Bu şaşırtıcı iltifat karşısında yüzünün yumuşamasını izledim ve paylaşmaya devam ettim. "Lahn bana beni sahiplendiğinde, ay ışığında bile, ruhumun gözlerimde parladığını gördüğünü ve bunun o güne kadar gördüğü en güzel şey olduğunu söyledi. Bana göre, bana tecavüz ediyordu. Ona göre ise her zaman değer vereceği bir hediye alıyordu. Bu, kabullenilmesi zor bir çelişkidir ve hissettiğimiz acıyı, beynimize kazınmış bir anıyı, yaşadığımız dehşeti iyileştirmese de, bununla yaşamama izin verecek kadar merhem olduğunu söyleyemem."

Dudaklarını yaladı, başını salladı ve ellerimi sıktı.

Ben de şu sonuca vardım. "Onu affetmenin bir yolunu bul, tatlı Sabine, o da seni ödüllendirecektir. Söz veriyorum."

"Umarım öyledir," diye
fısıldadı. "Ben de öyle
umuyorum," diye
onayladım.

Bana sıırttı, belli belirsizdi ama yine de umutluydu. Ben de ona sıırttım.

Sonra bizi önümüzde sıralanan tezgahlara doğru çevirdim, kolumu onun beline doladım, o da benimkine doladı ve bu şekilde grubumuza geri döndük.

Teetru'yu aradım ve onu elinde katlanmış kumaş parçaları tutarken buldum; altınım, güzel ama onun kadar lüks olmayan farklı renklerdeki diğer beş kumaşa karşı görkemli bir şekilde parlıyordu. İçinde ısıltılı bir dizi bilezikten başka bir şey olmayan bir masanın bulunduğu bir tezgâhın kenarında duruyordu. Sabine'i bırakıp ona doğru ilerlediğimde parmağını uzatmış, mavi taşlarla parıldayan gümüş bir bileziğe ürkekçe dokunduğunu gördüm.

Onun ötesine uzandım, bileziği aldım ve sııradı, kafasını bana doğru çevirdi.

"Özür dilerim, altınım -" diye söze başladı ama ben tüccara baktım.

"Bunu Teetru'm için alacağım," bileziklere baktım ve kızlarımı tamamlayacak dört tane daha seçtim, "ve bunları." Onları tüccara gösterdim, bana fiyatını söyledi ve ben de Teetru'ya döndüm.

Donmuş elinden keseyi çıkardı, içine daldı ve bozuk paraları çıkardı.

Sonra ne kadar değer taşıdıklarına dair hiçbir fikrim olmadığını fark ettim ve böylece Nahka'nın hediyelerimi öderken kazıklanmadığımdan emin olmak için öne çıkmasıyla bir ileri bir geri başladı. Ödeme yapıldıktan sonra Nahka geri çekildi ve ben de Teetru'nun ön kolunu tutup bileziği bileğine geçirdim.

"Çok güzel," dedim, gözlerim onunkilere kayınca başının bileziğe doğru eğildiğini gördüm.

Sonra bana doğru döndü ve gözlerinde okuyamadığım bir şeyin parladığını gördüm.

"Yapamazsın -" diye başladı.

"Komik," diye gülümseyerek sözünü kestim, "az önce yaptım."

Sonra başka bir şey söylemesine fırsat vermeden kolumu beline doladım ve onu masadan uzaklaştırdım. Sonra onu bıraktım, diğer bilezikleri keseye koydum ve ona geri verdim.

"Eve döndüğümüzde bunları kızlara verebilirsin. Yeşil olanı Jacanda'ya, sarı olanı Gaal'a, pembe olanı Beetus'a ve kırmızı olanı da Packa'ya. Tamam mı?"

"Evet, benim altın kraliçem," diye fısıldadı, gülümsedim, bir elimi kaldırdım ve üst kolunu sıktım, sonra Narinda'nın uzattığı bakırla kaplanmış menekşe renginde bir kumaş parçasını hayranlıkla seyreden kız arkadaşlarıma baktım.

"Hadi yemek yiyelim!" Ben seslendim ve kraliçe konuştuğunda herkes dinledi. Böylece öğle yemeği yedik.

Ama kraliçe olsam bile saatlerdir alışveriş yapıyorduk ve kızlarımın acıkmış olması gerektiğini biliyordum.

Yirmi Beşinci Bölüm

Saldırı

O öğleden sonra, Bain bana odama kadar eşlik ettiğinde, nöbet değişimi olduğunu biliyordum çünkü Zahnin'in dışarıda durduğunu gördüm.

Ona gülümsedim, çenesini bana doğru eğdi ama garip bir nedenden ötürü Teetru'nun onun ötesine geçip çadıra doğru koşuşturmasını dikkatle izledi, başını çevirdi.

Sonra geri döndü ve yüksek sesle Bain'e seslendi, "Uzağa gitme."

Bu sözler karşısında donakaldım ama boynum kıpırdadı, böylece Zahnin'i dikkatle inceleyen Bain'e bakabildim. Çenesini Zahnin'e doğru salladı ve sonra uzaklaştı. Çamların arasında kayboluşunu izledim ve tekrar Zahnin'e döndüm. Sonra ona doğru ilerledim.

"Bir terslik mi var?" diye sordum.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı. "Ama ben bir savaşçıyım. Beş yaşımdan beri içgüdülerime güvenmek üzere eğitildim ve içgüdülerim bana bir şeylerin doğru olmadığını söylüyor."

Lanet olsun.

"Ne?" Ben sordum.

"Tekrar söylüyorum, altın kraliçem, bilmiyorum. Sadece içgüdülerimin yanlış olduğunu umalıyım."

"Hiç yanılırlar mı?"

Bakışlarımı tuttu. Sonra homurdandı,

"Ben." Harika.

"Güvendesin," dedi ve ben de ona odaklandım. "Hiçbir şey sana zarar veremeyecek. Asla."

İyi haber şu ki, sesi bu konuda kararlıydı. Çok kararlı.

Kötü haberi irdelemeden iyi haberde bırakmaya karar verdim çünkü kısmen sesi sert geliyordu ama çoğunlukla bu özel konuşmaya devam etme havasında görünmüyordu. Ve Zahnin konuşacak havada olmadığına, kraliçe olsun ya da olmasın, konuşmadık.

Ben de konuyu onun konuşmak isteyeceği bir konuya çevirmeye karar verdim.

Ona yaklaştım ve sessizce, "Pekala, koruyucum, bu tüm kız kulübü kurallarına aykırı ama onun ve senin iyiliğin için paylaşacağım" dedim.

Burnunun ucuyla bana baktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Zahnin ile olan tecrübelerime dayanarak, bunun onun dikkatini çektiğim anlamına geldiğini biliyordum.

Gerçi şu anda neden bahsettiğime dair muhtemelen hiçbir fikri yoktu.

"Bugün Sabine ile konuştum," dedim, gözlerinin parladığını gördüm ama Ben devam etmeden önce bana verdiği tek cevap buydu. "Ya da

benimle bir tane vardı." Konuşmayı kestim ve cevabını bekledim.

Sadece bana baktı.

Cidden, Sabine onunla sohbet ettiğini söyledi ama ben buna inanamadım. Konuştuğunu biliyordum ama çok konuşmuyordu.

Ben de ona her şeyi anlattım. "Sen de varsın,

Zahnin." Bu bir tepki aldı. Şaşkınlıkla gözlerini

kırıştırdı. "Ben... var mıyım?" diye sordu.

Sırıttım. "İçeri. İçeri. *İçeri*," diye cevap verdim. "Her ne yapıyorsan ve birkaç gece önce her ne yaptıysan," vücudunun bu bilgiye sahip olduğum için şaşkınlıkla hafifçe sarsılmasını izledim ama yine bana verdiği tek şey buydu, ben de konuşmaya devam ettim, "hoşuna gidiyor. *Hem de çok*."

Bana baktı ama tek kelime etmedi.

İçimi çektim. "Demek istediğim, sen onun ilkiydin, bu *onun* için pek iyi gitmedi, um... bu yüzden ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yok ama o istiyor..." Eğildim, "*daha fazla*. Sadece nasıl soracağını bilmiyor."

İşte oradaydı. Gözleri ısındı ve ağzı yanlardan hafifçe kıvrıldı. Beni yakalamıştı ve yakaladığı şey ateşliydi. Hem de *çok* ateşli. Etrafımda süper seksi bir adam olmasaydı, bunun *ultra* seksi olduğunu düşünürdüm.

Sabine'in şansı yaver gidecekti.

"Bu yüzden bir hamle yapmasını tavsiye ettim ve bunu izlemeniz gerekecek," diye paylaşmaya devam ettim. "Çekingen, utangaç belki de garip olabilir ve bunu yapması kesinlikle biraz cesaret isteyecektir ama bir hamle yapacaktır, sizin de bunu karşılamanız ve *nazikçe* oradan almanız gerekecektir."

"Doğru," diye homurdandı.

"Sizden *ve* duygularından hâlâ biraz korktuğunu ne kadar vurgulasam azdır. Tecrübeli değil. Ona öğretmek zorunda kalacaksın."

Dudak kıvrımı daha da büyüdü ve alçak sesle "Öğretmen olabilirim" dedi.

Eminim yapabilir. Ve bunu dört gözle bekliyor gibi görünüyordu.

Yine de, "*Sabırlı* bir öğretmen." diye uyardım.

Dudak kıvrımı bir gülümsemeye dönüştü.

"*Sabırlı* bir öğretmen olabilirim," diye bana

güvence verdi. Oh, evet. O da bunu dört gözle

bekliyordu. Sabine kesinlikle şanslı olacaktı.

Ona sıırıttım. Sonra fısıldadım, "İyi eğlenceler, koruyucum."

Etrafindan dolaşmak için hareket ettim ama eliyle pazumu yakaladı, ben de ona bakmak için başımı arkaya eğdim.

Glmsemesinin solduğunu ama gözlerindeki yoğunluğu fark ettiğimde kolumu bıraktı.

"Shahsha, kah rahna Dahksahna hahla," diye mırıldandı.

"Lapay fahnahsan, kah jahnjee," *Mutlu ol, koruyucum*, diye mırıldandım.

Çenesini yukarı kaldırdı.

Etrafindan dolaştım ve odama girdim. Ben içeri girerken Teetru da dışarı fırlıyordu. Ona gülümsedim ama başını garip bir şekilde hafifçe yana eğdi, glmsememe karşılık vermedi, aceleci ve gergin görünüyordu ve tüm gereken aceleyle çadırı terk etti.

Onun arkasındaki yerine geri dönerken kanatlara baktım.

Tamam, şimdi içgüdülerim, o zamana kadar sahip olduğumu bilmediğim içgüdülerim bir şeylerin doğru olmadığını söylüyordu.

Çadırın etrafına bakarken vücudumun gerildiğini hissettim. O gün aldığım altın rengi kumaş, sandıklardan birinin üzerinde katlanmış bir şekilde duruyordu. Gözlerim hareket etti ve etrafı taradı ama hiçbir şey farklı görünmüyordu.

Ta ki masayı görene kadar.

Ve bulduğumda, ona baktım.

Sonra, tahta gibi, ona doğru yürüdüm.

zerinde Bohtan'ın bana verdiği pırıl pırıl ahşap kutu vardı, açılmıştı, hançer cham'ın snk ışığında bile parlıyordu. Yanında bir kat mavi kumaş ve onun üstünde de Teetru'ya verdiğim mavi bilezik vardı. Para kesesi orada değildi, diğer kızlara aldığım diğer kumaş parçaları ya da bilezikler de yoktu. Teetru'nun kumaşı dışarı taşıdığını fark ettim. Kese onda değildi ama sandığa kilitlediğini tahmin ettim.

Omurgamda bir ürperti hissederken masaya ve üzerinde ne olduğuna baktım.

Sonra hiç düşünmeden elim dışarı fırladı, hançeri kaptım ve "*Zahnin!*" diye bağırdım.

Ama artık çok geçti.

Etraftan kumaşın yırtılma seslerini duydum ve cham'in yan tarafına baktığında bir hançerin dikilmiş olduğunu ve yırtıldığını gördüm.

Döndüm ve onları içeri aldım.

Her yerde hançerler vardı!

Kahretsin! Etrafım sarılmıştı!

Kolum dışarı fırladı ve sol elimle ağır bir mumluk tuttum, o sırada odanın ön tarafında çeliğin çelikle çarpıştığını duydum. Teetru'nunki renginde derileri olan devasa adamlar odadaki yarıklardan içeri girerken mum tutucumdan düştü.

"Hayır!" Üzerime geldiklerinde çığlık attım.

Sonra, birdenbire, bir şey üzerime geldi ve o her neyse içimden geliyordu. Garip bir şekilde görüyordum ama görmüyordum. Garip bir şekilde bedenim benim emrimde değildi. Sadece kendi isteğiyle hareket ediyordu.

Tüm gücümle mumluğa vurdum ve bana yaklaşan ilk adamı başının üstünden yakaladım. Gözleri yuvalarından fırladı ve kolları arkamdan dolanıp beni kaldırırken yana doğru savruldu.

Elimdeki hançeri çevirip mumluk ile arkamdan kafasına vurmaya çalışırken ayaklarımla var gücümle tekme attım ve ıskaladım. Ama taktığım işe yaramıştı, bir yandan beni zapt ederken bir yandan da kendini savunmakta zorlanıyordu.

Sonra hançeri geriye doğru savururken ayaklarımla tekrar tekme attım ve bıçağı yan tarafındaki ete sapladım. Uludu, kolları gevşedi ve ben ayağa düştüm. Yumruğum hala hançerin kabzasına sarılıydı, hançeri çıkardım, döndüm ve daha fazla elin belime yaklaştırmaya başladığını hissetmeme rağmen, eli kemerindeki bıçağa ulaşmadan, bıçağımı göğsüne sapladım, kalbini hedefledim ve sonra çektim.

Amacım doğrudu.

Kan fışkırdı ve bir taş gibi yere düştü ama bir diğeri beni yakaladı. Bir saniyeliğine.

Sonra hayatımda daha önce hiç duymadığım vahşi bir hırıltı duydum ve aniden özgür kaldım.

Bunun nedeni, tatlı, küçük dişi kaplan yavrumun bir anda ortaya çıkıp üzerine atlamasıydı. Saldırı karşısında şaşırıp adam yana doğru tökezledi ve artık pek de bebek sayılmayan kaplan dişleri şahdamarına doğru ilerledi.

İzleyecek zamanım yoktu, yine arkadan yakalandım ve bu seferki akıllıca geldi. Bıçak boğazıma yaklaşmıştı ki hançerimi fırlattım, sapını yakaladım ve tekrar geriye doğru ittim, eti buldum. Aynı anda başımı geriye doğru salladım ve çenesine çarptı. O geri çekildi ve ben hançeri tekrar elime aldım, döndüm ve göğsüne doğru bir kesik atarak derisini yüzdüm.

Odada daha fazla bedenin varlığını hissettim, çeliklerin çarpışmasını ve erkeklerin homurtularını duydum ve tahminimce Zahnin ve/veya Bain çadıra girmişti. Saldırganımın göğsüne bir kesik daha atarken bakmadım. Üçüncü hamlemde bileğimi yakaladı ve бүktü, koluma öyle bir acı saplandı ki dizlerimin üstüne çöktüm. Diğerkolu bıçakla birlikte tekrar boğazıma geldi ama hızlı hareket ettim. Mumluğubırakarak bileğini kavradım, tüm gücümle çekiştirdim ve elimdeki tek silahı kullanarak öne doğru eğildim. Dişlerimi.

Sertçe ısırdım, o kadar sertti ki ağzımdan kan fışkırdı ve o da inledi. Sonra beni bıraktı, dizlerimin üzerinde hızla döndüm ve bıçağımı karnına sapladım, diğerehim kabzadakini örtmek için gitti, onu yukarı çektim, onu kestim, kan fışkırdı ve aşağı aktı.

Tökezleyerek geri çekildi ve dizlerinin üzerine düştü.

Ayaklarımı kaldırdım, birini kaldırdım ve yüzüne olabildiğince sert bir tekme attım. Yana düştüğünde, beni iterek yolundan çekildi ve sonra Bain'in kılıcını bir kavis çizerek savuruşunu, kafasını gövdesinden ayırışını, vücudu halıya düşerken kan fışkırışını ve kafasının uçarak yatağın arkasına düşüp yuvarlanışını izledim.

Bain'in kolu beni belimden yakaladı ve bağıırırken sırtımı sıkıca önüne çekti, "Daxshee'yi kilitleyin! Tüm savaşçılar alarma geçsin! Daha fazla Maroo olup olmadığını görmek için arama ekipleri gönderilsin!"

Gözlerim çadırın kanatlarına kaydı ve tanımadığım bir savaşçının başını sallayıp hemen çıktığını gördüm.

Sonra gözlerim çadırın içinde dolaştı, yeni tehditler aradı ve otomatik olarak yerdeki cesetleri saydı, mevcut tüm alanı dolduruyor gibi görünen cesetleri (ya da iğrenç bir şekilde vücut *parçalarını*). Bir, iki, üç, dört, beş... Donup kalmadan önce Lahn'a ve odama sıçrayan kanı gözümün önüne getirerek (bir araya getirilirse) on taneye kadar ıkabildim.

Zahnin çadırın arka tarafındaydı, vücudu benim aldığım derin nefeslerle kabarıyordu ve Bain'in bana doğru çekildiğini hissediyordum. Zahnin kanlı kılıcını bir elinde tutuyordu, aşağıya dönüktü, diğerehimde de aynı derecede kanlı bir bıçak vardı. Hayalet ayaklarının dibinde oturuyordu, çenesi kanlıydı, dili sarkıyordu, sıkılmış ve kestirmeye hazırmış gibi gözlerini kırptıştırıyordu.

Ayrıca Zahnin'in göğsünden aşağıya ve karın kaslarına doğru açılmış sivri bir et parçası gördüm.

"Hayır," diye fısıldadım derisinden damlayan kanı izlerken. "*Hayır!*" ığlık attım ve Bain'in tutuşu etrafımda sıkılaştı.

"Bir şeyi yok, bir şeyi yok altın kraliçem, sadece bir sıyrık," diye fısıldadı Bain.

Bu *lanet* olası vahşi savaşçı adamlar. Bir sıyrık!

Kanı *derisinden* aşağı damlıyordu.

Bir hamleyle Bain'in elinden kurtuldum ve doğrudan koruyucuma doğru koşmaya başladım. Yani yatağın üzerinden koştum. Hayalet dört ayak üzerine sıçradı ve geri çekildi, Loolah'ının ruh halini açıkça okuyordu ve bununla hiçbir ilgisi olmasını istemiyordu.

Yanına vardığımda nazikçe elimi üzerine koydum ve ona bakmak için başımı arkaya doğru eğdim.

"Seni aşağı indirmeliyiz. Bunu temizlememiz gerek.

İhtiyacımız var -" Homurdanarak araya girdi, "Kraliçe Kirke, ben iyiyim."

Geri çekildim ve "İyi *değilsin!*" diye bağırdım. Sonra çadırın kanatlarına döndüm ve bağırdım, "*Jacanda! Buraya gel!*"

"Altınım -" Zahnin başladı ama başımı ona doğru çevirdim, kendi kanlı hançerimin ucunu yüzüne doğru kaldırdım ve gözleri silahıma giderken ağzı kapandı.

"Sessiz ol Zahnin, yarana bakmama izin vereceksin. Kraliçeniz bunu emrediyor!" Emrettim.

Bakışları kılıcımdan yüzüme kaydı, dudakları kıpırdadı ve sonra gözleri Bain'e kaydı.

"Bunu bize kralımız söyledi," dedi sert bir sesle.

"Gerçekten de kraliçemizin kafasına bir şeyler giriyor..." Bain'in sesi eğlenmiş gibi çıkıyordu... evet, *eğlenmişti*... arkamdan kardeşiyle aynı fikirdeydi.

Gözlerimi kısarak Bain'e baktım, sonra bakışlarımı tekrar Zahnin'e çevirdim ve tersledim, "Artık şakalaşmak yok. *Sen!*" Hançerimi Zahnin'e sapladım. "Yere yat." Bıçağı yatağa doğru salladım. "Yarana bakıyorum."

"Nasıl isterseniz, savaşçı kraliçe," diye mırıldandı, sesi de eğleniyor gibiydi, derinden, daralan bakışlarım kısıldı ve Jacanda içeri koştu, yüzü solgun, gözleri kocaman, korkusu vücudunun her santiminden okunuyordu.

Ona döndüm. "Su kaynatın. Sabuna, temiz bezlere ve daha temiz bandajlara ihtiyacım var. Bir iğne ve ipliğe ihtiyacım olacak..." Durdum çünkü Korwahk dilinde "sterilize" kelimesinin karşılığını bilmiyordum, sonra "temizlenmiş" dedim. Kafası karışmış gibi görününce, "Onları da kaynatın... *uzun süre.*" diye açıkladım. O da

Başını salladı ama şimdi daha az korkmuş ve daha şaşkın görünüyordu. Görmezden geldim ve devam ettim. "Şifacıyı bana getirin. Ve zekât alması için birini gönderin. *Çok fazla* zekat."

"Biraz zekât işime yarayabilir," diye mırıldandı Zahnin ve ben de ona doğru döndüm.

"Onu *içmeyeceksin*. Yaranı temizlemek için kullanacağım." Belli belirsiz bir şaşkınlıkla bana baktı.

"Beni sorgulama," diye emrettim. "Benim topraklarımda bunu yapıyorlar. Yapılması gereken iyi bir şey."

Bain çadırın öbür ucundan nefesini tutarak, "İyi bir zekâtın boşa gitmesi," diye yorum yaptı ama ben bunu fark ettim ve ona döndüm.

"Kilit altına almanız gereken bir Daxshee ya da toplamanız gereken olası düşmanlar *falan* yok *mu*?" Ben sordum.

Bir seğirmeyi bastırmak için dudaklarını birbirine bastırdı ve gözlerimi kısarak ona baktım.

"Evet, benim gerçek altın kraliçem," diye mırıldandı, eğlenen gözleri Zahnin'in üzerinde gezindi, sonra çadırdan çıktı ve Jacanda'nın hâlâ orada durduğunu fark ettim.

"Git tatlım, *şimdi*," diye ısrar ettim, başını salladı ve fırladı. Zahnin'e döndüm ve "Yere yatmıyorsun" dedim.

"Tamam," diye mırıldandı, yatağa doğru ilerledim ve kanlı çarşafı ve üzerinde kan olan postları çıkardım. Sonra da kanlı yastıkları ittim.

Yapmadığım şey, çadırımı dolduran parçalanmış cesetlere ya da ceset parçalarına bakmak ya da kendimin en az bir, muhtemelen bir buçuk can aldığım gerçeğini düşünmekti (öldürücü bir yara vermiş olabilirim ama öldürmeyi kesinlikle gerçekleştiren Bain'di, bu yüzden bunu yarım olarak sayıyordum). Teetru'mun beni kendi halkına ihbar ettiği haberini düşünmeme de izin vermedim.

Bana ihanet etti ama hançerimi çıkardı, hem beni uyarmak hem de kendisinin ya da benim elimizdeki tek silahı sağlayarak bana bir savaş şansı vermek için hançerimi açıkça ortaya koydu.

Ve son olarak, neden bu iki şeyi de yaptığını, önce bana ihanet edip sonra beni uyardığını düşünmedim.

"Kraliçemden bir savaşçı bulup bu cesetleri toplamak için diğer savaşçıları bir araya getirmesini istemek için izin alabilir miyim?" Zahnin arkamdan, benimle konuştuğundan çok daha istekli bir şekilde sordu (çünkü benimle asla i s t e k l i bir şekilde konuşmazdı) ve ses tonundaki mizahı duydum ve

Bununla ilgili bir şey sistemimde yükselen adrenalini ve ardından gelen öfke patlamasını buharlaştırdı.

Yataktan doğruldum ve ona döndüm.

"Bunu yapacağım," dedim usulca, "lütfen benim için uzanır mısınız?"

Ses tonumdaki değişikliği okudu ve yüzü yumuşadı, eğlencesi azaldı ve gözlerine sıcaklık geldi.

"Ben iyiyim, altın kraliçem, bu benim yeminim."

"Benim için kanını akıt," diye fısıldadım, "lütfen, *lütfe*n, buna ihtiyacın olmadığını biliyorum ama seninle ilgilenmem gerekiyor. *Lütfe*n."

Beni inceledi. Sonra başını salladı. Sonra uzandı.

Çadırın kanatlarına doğru koştum, kafamı dışarı uzattım ve her iki tarafta iki savaşçı muhafız gördüm.

"Sakıncası yoksa burayı temizlememiz gerekiyor," dedim solumdakine.

Başını salladı ama hareket etmedi. Bunun yerine, emrimi yaklaşık on adım ötede duran bir savaşçıya bağırdı. O savaşçı da başını salladı, döndü ve emrimi başka birine bağı r a r a k ilet ti.

Gerisini izlemek için etrafta takılmadım. Packa'nın Lahn ve benim kullandığımız büyük banyo bezleriyle bana doğru koştüğünü gördüm ve çadıra geri döndüm.

* * * * *

Söylemeye gerek yok, herkes biraz şaşırdı ve ülkemde serbestçe uygulandığını açıkladığım ilaçtan *rahatsız* oldu.

Etleri birbirine dikmediklerini söyledi Bain, dudakları kıvrılmış, gözleri tiksintiyle dolu bir şekilde.

Evet, bunu söyleyen kişi benim evime denk gelen bir yerde bir grup düşmanı doğrayan bir adamdı. Ve sonra, katliamın arasında durup yoldaşıyla şakalaştı.

Dahası, mikroplar için bir kelimeleri yoktu, çünkü mikropların ne olduğunu bilmiyorlardı, bu yüzden Zahnin'in yarasını temizlemek için neden iyi zekatı harcayacağımı açıklamam sağır kulaklara düştü.

Neyse ki kraliçe bendim de emirlerime boyun eğmekten başka çareleri yoktu ve öyle de yaptılar.

Gerçi Bain ve Zahnin bunu açıkça benimle dalga geçerek yaptılar.

Ancak, açıkça midesi bulanana Gaal'e (Jacanda bana çok yetenekli bir terzi olduğunu söylemişti, Daxshee'deki en iyisini bulmasını istediğimde) Zahnin'in yarasının kenarlarını birbirine dikmesini emrettiğimde, ayakta durup gözlemleyen şifacı bunun bilgeliğini gördü.

"Çok zekice," diye mırıldandı Gaal, sinir ve isteksizlikle yutkunarak ama yine de oyun oynayarak, mum alevinde daha da sterilize ettiğim iğneyi ve Jacanda'nın ateşin üzerindeki bir tencerede kaynattığı ve benim de Zahnin'in yarasını dikmek için zekâta batırdığım ipliği kullanmaya başlarken.

Gaal birkaç kez kusacakmış gibi göründü (ve ben de tam yanıdaydım, *iğrençlikten* bahsediyorum) ama moral desteği için yakınında kaldığım için dayanmaya devam etti. Gözlerini benden ayırmadı, ben de onu cesaretlendirmek için başımı salladım ve sonunda hoşnutsuzluğunu kaybetti ve benim son derece sınırlı deneyimime göre çok iyi bir iş çıkardı.

Zahnin'e gelince, yüzünü bile buruşturmadı ama başının altına koyduğum yastıklarla yatağıma uzandı, bir kolu bükülmüş, eli başının arkasında, yatağın başında duran Bain'le tüm bu olanlar boyunca dostça sohbet etti, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve bir ayak bileğini diğerinin üzerine geçirmiş, ilkel bir muayene odasında küçük bir tıbbi prosedüre dönüşen şeye uymayan sıradan bir savaşçı pozu veriyordu.

Kapandıktan sonra, Gaal uzaklaştığında yarayı tekrar zekatla temizledim, şifacı onu iyileşmeye yardımcı olacağına söz verdiği bir merhemle yapıştırdı (ellerini sabunla yıkayıp zekatla durulamasını sağladıktan sonra) ve sonra oturdu, böylece uzun bir bandajı önünden aşağı bastırabildi, sonra temiz bir gazlı bezi gövdesinin etrafına ve etrafına sıkıca sardı ve sonunda ustalıkla bağladı.

Bu arada cesetler genç stajyer savaşçılar tarafından kaldırılmıştı ve Jacanda mobilyaları ve sandıkları silmeye koyulurken Packa ve Beetus yüzleri solgun bir halde çarşafı ve yastıkları kapıp halıları çekerek onları dışarı çıkarmışlardı.

Pazara geri dönüp kızlarıma daha fazla hediye almam gerekiyordu. Zaten görev çağrısının ötesine geçtiler ve bunun karşılığında yiyecek, cham ve minimum kıyafet dışında hiçbir şey alamadılar. Kan silmek görevin o kadar ötesine geçti ki, komik değildi.

Bu arada Ghost, yatağın ayakucunda yan yatmış, dünyaya küsmüş bir şekilde uyukluyordu ve bunu biliyordum çünkü etrafta onca insan ve hareketlilik olmasına rağmen kıpırdamıyordu bile.

Zahnin'i geri itmek için omzuna baskı uyguladığımda şikayet etmeden gitti ama tamamen yaslandığında bana baktı.

"Şimdi biraz zekat alabilir miyim?"

Onu inceledim. Solgun değildi. Hiç baygınlık geçirmemişti. Ve gözlerinde acı yoktu. Hem de hiç. Aslında, tamamen normal görünüyordu.

Bu çocukları canları çıkana kadar eğitmişler. Kelimenin tam anlamıyla.

Sakinleştirici bir nefes aldım ve "Evet, koruyucum, alabilirsin -" diye cevap verdim.

Kapaklar tokatlandığında konuşmayı bıraktım ve onlara doğru dönüyordum ki yumuşak, kadınsı bir nefes sesi duydum.

Sabine odamın içinde duruyordu ve Diandra ile Claudine arkasındaki kapaklardan içeri giriyorlardı. Sabine kocasına ve bandajına bakıyordu, gözleri kocaman, yüzü solgun, ağzı yumuşaktı. O gözlerin göğsünden yüzüne doğru süzülüşünü izledim, sonra da dökülmemiş gözyaşlarıyla aydınlanmalarını seyrettim.

Bana doğru kaydılar. "Circe?" diye fısıldadı.

"O iyi tatlım, onu iyileştirdik," diye ona güvence verdim.

Başını sallamadan önce birkaç dakika bakışlarımı üzerinde tuttu. Gözleri, hareket etmediğini ve sessizce onu izlediğini fark ettiğim Zahnin'e geri döndü. Sonra hızla bana geri döndüler.

Ne yapacağını bilmediğini fark ettim.

Yatağın ortasında, kocasının yanında dizlerimin üzerinde oturuyordum ve kolumu ona doğru uzattım.

"Sorun yok, yanına gelebilirsin. O iyi ve ona zarar vermeyeceksin," diye seslendim usulca, vücudu hafifçe sarsıldı, sonra dudağını ısırdı.

Nefesimi tuttum.

Sonra yavaşça, ayak ayak üstüne atarak yatağa doğru yürüdü. Sonuna geldiğinde bir dizini yatağa koydu ve dört ayak üzerinde sürünerek yanıma geldi.

Zahnin tek kelime etmeden izledi.

Geri çekildim ve yerimi aldığında durdu, kıcını baldırlarına oturttu, dizleri kalçasından bir inç uzaktaydı.

"İyi misin kocacığım?" diye fısıldadığını duyduğumda ayaklarım yatağın kenarındaki taşa çarptı.

"Meena," diye cevap verdi Zahnin anında.

Sabine bir an duraksadıktan sonra, "Acı çekiyor musun?" diye sordu. Zahnin hemen

"Ben," diye cevap verdi.

Yumuşak bir nefes alış verişini duydum ve kendi nefesimi bıraktım; eli belli belirsiz havaya kalktı, sonra hafifçe karnındaki bandajın üzerine yerleşti ve "Dohno" diye fısıldadı.

Onun sözü ve dokunuşuyla, bakışları karısının üzerinde sıcak, yüzü yumuşak, Zahnin elini kaldırdı ve vücudu hareket etmedi, hatta gerilmedi bile.

kocasının yanağını okşamasına izin verdi.

Sonra Sabine'in ne kadar tatlı olduğu konusunda haklı olduğumu kanıtlayan bir şey yaptı.

Yavaşça ve dikkatlice yan yattı ve onun yanına kıvrıldı, başı omzunda, eli hafifçe bandajının üzerindeydi. O hareket ettikçe, Zahnin'in parmakları saçlarının arasından kayarak yerleştiğinde başının arkasını kavradı.

Gözlerim onunkilere gitti ve onunkilerin de bana baktığını gördüm. Ve iletişim kuruyorlardı.

Başımı salladım, mesajı açık ve net bir şekilde almıştım. Parmakları karısının saçlarını karıştırmaya başladı.

"Herkes dışarı," diye usulca emrettim ve ikinci kez sormama gerek kalmadı.

Jacanda silmeyi bırakıp kovanı kaptı ve koşuşturmaya başladı. Şifacı ve Bain, Claudine'in çıktığı ve Diandra'nın şu anda ilerlemekte olduğu çadır kapaklarına doğru ilerlediler. Gaal çoktan gitmişti.

Geriye dönüp bakmak istedim ama bakmadım, bu doğru değildi ama gerçekten çok istedim.

Gerek yoktu.

Zahnin'in, "Bana geldiğin için teşekkür ederim güzelim," diye mırıldandığını duydum. Kapakları arkamdan indirmeden önce Sabine'nin yumuşak iç çekişini duydum.

Kanatlar yerleşirken Sabine'nin sevimli, sessiz bir şaşkınlıkla "Aman Zahnin, bu bir *kaplan* mı?" diye sorduğunu duydum.

Bunu sessiz bir erkek kıkırdaması izledi.

Hmm. Görünüşe göre Ghost'u Sabine ile hiç paylaşmamışım ve aklıma onu odamda hiç ağırlamadığımı geldi.

Bunu yapmak zorunda kalacağımı düşünerek Diandra ve Claudine'e doğru yürüdüm. Bütün arkadaşlarımın evinde öğle ya da akşam yemeği yemiştım. Düşüyordum. Sıra bana gelmişti.

Bu düşünceler, Diandra'nın gözleri bana gelip sonra da boylu boyunca bana doğru kaydığında beynimden silindi.

Sonra gözyaşlarıyla doldular.

"Ah, Circe'm," diye nefes aldı, hareket etmeyi bıraktım, yere baktım ve her tarafımın kan içinde olduğunu gördüm.

Fark etmemiştim bile.

Ona iyi olduğumu söylemek için başımı kaldırdığımda aniden hava değişti ve toynakların gürültüsünü duydum.

Başımı tam zamanında soluma çevirdiğimde Lahn'ın Lahkan'la birlikte bize en yakın takozu temizlediğini gördüm. Onun erken dönüşüne şaşırarak ya da sevinecek vaktim yoktu. Yaşamadım çünkü dört nala geliyordu ve yavaşlamıyordu.

Onu birkaç atın daha takip ettiğini belli belirsiz fark ettim ama fazla dikkat etmedim çünkü *Lahkan dört nala koşmaya devam ederken* vücudu aniden atından *savruldu!*

"Lahn!" Ayakları yere sağlamca bastığında ve Lahkan çok yakınımdan geçtiğinde panik içinde kaskatı kesilerek bağırdım, hareketin esintisini ve kuyruğundan gelen bir dokunuş fısıltısını hissettim ama buna da konsantre olamadım.

Lahn peşimdeydi.

Ya da elleri öyleydi. Uzunlarımın, omuzlarımın, göğüslerimin, göbeğimin, belimin üzerinde gezindi, kurumuş kanın üzerinde sürüklendi, sırtım ona dönük olacak şekilde beni sarsıp aynı şeyi yaptı.

Sonunda ne yaptığını anladım ve "Lahn, ben iyiyim" diyerek geri dönmeye çalıştım.

Arkamı dönmedim. Beni geriye doğru itti ve vücudum bunun şiddetiyle sallandı ve sadece elleri çenemin iki yanında kenetlendiği için ayakta kalabildim.

Sonra gözlerimin içine baktı ve nefesimi tuttum çünkü ruhu oradaydı, tam orada, tam yüzeyde, Dortak tehditlerini haykırdıktan sonra bile olduğundan daha altın, parlak ve acımasız yanıyordu.

Kızgın değildi. Kızgın değildi. Ruhu gazapla doluydu.

Lanet olsun.

"Ben iyiyim tatlım," diye fısıldadım, ellerim parmaklarımı bileklerine dolamak için kalktı ve parmakları acı verecek kadar sert bir şekilde bastırdı. "Gerçekten, ben -"

Sözümü bitirmedim çünkü beni serbest bıraktı ama başını geriye attı ve öfkeyle kükredi. Söz yoktu, sadece içinden gelen ve eşi benzeri olmayan bir öfkeyle dolu ilkel bir haykırış göklere yükseldi. Çenesini indirip tekrar kükreyerek yumruğunu göğsüne vurdu ve devasa bedenini atlarının üzerinde, kısıtlı alanda birbirleriyle boğuşan savaşçılara doğru çevirirken, bu sınır tanımayan vahşi gösteri karşısında şaşkınlık ve şok içinde bir adım geri çekildim.

Yumruğunu tekrar göğsüne vurdu ve "Maroo'ya biniyoruz!" diye kükredi. Oh kahretsin!

Atların üzerindeki savaşçılar, etrafta duranlar, nöbet tutanlar ve odamızı koruyanların hepsi kükreyerek, yumruklarını havaya kaldırarak ya da göğüslerini yumruklayarak karşılık verdiler.

"Düşmanımızın kanı kraliçemin altınını lekeliyor!" Lahn böğürmeye devam etti, "benim" kelimesinin üzerine göğsünü yumrukladı ve sonra güçlü bir kolunu bana doğru salladı. "*Benim* odamda onun üzerine kapandılar," bir yumruk daha, "ona sağladığım güvenliği paramparça ettiler," bir yumruk daha, "ve kardeşimizin kanını döktüler!" İki yumruğuyla göğsüne vurdu. "Karşılığında, Maroo kanından *nehirler* yaratacağız. Toprağımızın taşı onunla *ağlayacak* ve biz *intikamı* bileceğiz!" Bir gümbürtü daha ve savaşçılarından gelen bir kükreme daha... Artık sayıları artıyor, daha fazlası katılıyor ya da yaklaşıyordu.

Diandra ve Claudine'in yanıma yaklaştığını hissettim, Diandra'nın eli benimkini bulurken Lahn döndü ama bana bakmadı.

Benden öteye baktı ve emretti, "Kanlarını altın derisinden temizleyin. Eşyalarımızı kaldırın ve bu şamdanı yakın, *hemen*. Yeni bir tane yapılmasını emredin, bir hafta içinde hazır olmasını ve altın gelinimi barındırmasını istiyorum." Durakladı, öne doğru eğildi, başımı çevirdim ve Gaal ile Beetus'un donmuş bir şekilde ona baktıklarını gördüm ve kükredi, "Kımıldayın!"

Hareket ettiler ve bunu hızlı yaptılar.

Lahn savaşçılarına döndüğünde yine bana bakmadı ve gürlemeye devam etti, "Tohumum onun rahmine ekildi ve o benim çocuğumu taşıyor. *Benim dişi kaplanıma ve senin altın savaşçı kraliçene* saldırdılar. Suh Tunak'ın tüm güzelliğine ve doğmamış çocuğuma saldırdılar. *Torunlarının* anlayacağı bir intikam alacaklar ve gelecek çağlar boyunca bunu bilerek *yataklarında titreyecekler!*"

Tamam, sakinleşmiyordu, yani... hiç.

"Lahn," diye fısıldadım, nedense sesim daha yüksek çıkmıyordu ama Diandra elimi sıktı.

"Hayır, Circe, şimdi değil. Hiç de değil," diye mırıldandı kulağıma. "Normal bir savaşçının karısı bile sınırların dışındadır ve düşman bunu bilir. Daxshee'nin içine asla girilmez, *asla*. Çok geçmiş zamanlarda bu oldu ve o geçmişte Suh Tunak tıpkı bizim Dax'ın şimdi anlattığı gibi at sürdü ve intikamlarının acımasızlığı unutulmadı... şimdiye kadar." Ona baktım ve sözlerini çabucak bitirdi. "Bir cham'ı istila etmek, sizi zorla almalarına benzer. Bu semboliktir. Kocanız olarak size sunduğu güvenliktir ve bu ihlal edilmiştir. İntikamı tadacak ve Maroo bunun için kanını akıtacak."

Aman Tanrım.

"Kız alındı mı?" diye sorduğunu duyduğumda gözlerim Lahn'a kaydı. Çenesini kaldıran bir savaşçıya ters ters baktığını gördüm.

Sonra Lahn emretti, "Bana haini getirin."

Olamaz. Olamaz.

Hayır.

Vücudum gerildi.

Teetru'yu

istiyordu.

"Yine de dostum, yine de. Güçlü ol. İntikam almasını bilecek," diye mırıldandı Diandra, kolu bana dolandı ve diğer tarafımdaki Claudine de aynısını yaptı.

Buna sevindim çünkü aniden titremeye başlamıştım ve bu sadece biraz da değildi.

"Haberciler gönder kardeşim," diye bağırdı Lahn başka bir savaşçıya.

"Bu gece yola çıkıyorlar. Suh Tunak toplanıyor."

O savaşçı başını salladı, döndü ve kardeşlerinin arasından hızla geçerek gözden kayboldu.

Lahn aniden döndü ve yine benden öteye baktı. Omzumun üzerinden baktım ve Zahnin'i çadırın dışında gördüm, kolunu yanında küçük görünen ve gözle görülür şekilde titreyen karısına dolamıştı. Karısını çevirmiş, önünü kendi tarafına çevirmiş ve kolunu omzuna dolamıştı ama gözleri kralındaydı.

Görmüş, duymuş ve anlamıştı ve muhtemelen sızlanmamak için dudaklarını birbirine bastırıyordu.

O benim kızımdı.

Gözleri bana kaydı ve ben de ona gülümsedim. Titrediğini biliyordum. O da karşılık verdiğinde onunki de titredi.

Evet, o benim kızımdı.

Korwahk değildik ama olmayı öğreniyorduk. Hızlı.

Sonra Lahn konuştu ve ben de ona döndüm. "Kanının intikamı alınacak."

Arkamdan Zahnin cevap verdi, "Evet, kralım."

Başını bana doğru salladı. "Ayrıca ödüllendirilecek."

"Evet, kralım," diye tekrarladı Zahnin ve Lahn'ın bakışları kendisinden birkaç adım ötede duran Bain'e kaydı.

"Çeliğinizin üzerindeki lekeler ödüllendirilecek," dedi

Lahn. Bain çenesini yukarı kaldırdı.

Sonra atlar yanaştı, bir patika açıldı ve ben nefesimi tuttum.

Diandra ve Claudine sıkıca tutundu.

Hızlıca düşünerek, kalbimde ne olacağını bilerek, döndüm ve Zahnin'in bakışlarını yakaladım.

"Gözlerini sakla," diye seslendim, anlaşılmaz bir şekilde homurdandı ama büyük eli kalktı, Sabine'nin gözlerini kapatarak onu önüne çevirdi ve yüzünü sargılı göğsüne gömdü.

Ona doğru eğildi ve nazikçe, "Kulaklarını tıka, gözlerini kapat. İş bittiğinde sana söyleyeceğim."

Acı dolu bir çığlık duyunca geri döndüm ve Teetru'nun taş zemine savrulduğunu görünce irkildim.

Ayrıca ciddi şekilde kötü muamele görmüştü. Üzerinde kıyafet yoktu, kollarında, bileklerinde, kalçalarında, dizlerinde ve boğazında morluklar oluşmuştu ve yüzü de dahil olmak üzere vücudunun her yerine kurumuş, beyaz bir madde sıçramıştı ve ben bunun ne olduğunu biliyordum.

Dizlerimin bağı çözüldü ama Diandra ve Claudine bana yaklaşarak bacaklarımı tekrar güçlü durmaya zorlayana kadar beni tuttular.

Teetru'nun bedeni yan yatmıştı ama yerdeydi, sadece başı yukarı kalktı ve gözleri bana geldi, sonra bedenimdeki kanda gezindi.

Acı doluydular ama beni şok eden şey sadece vücudunda hissettiği acı değildi. Onunla karışmış farklı bir acı vardı.

Sonra fısıldadığını duydum, "Bana karşı nazik olmamalıydın."

Bedenim sarsıldı ve gözlerim yaşlarla doldu.

"Hazırlayın onu," diye bağırdı Lahn.

Bain ileriye doğru adım atıp saçlarını kullanarak ağlamasına neden olsa da benimle olan bağı koparmadan onu dizlerinin üzerine çekerken bakışları benimkilere kilitlenmişti.

Islak yanaklarımdan aşağı aktı ve acı boğazımı yaktı. Çelikten bir tıslamayla Lahn kılıcını kınından çıkardı.

"Keşke bana karşı nazik olmasaydın."

Bain serbest kalmadan ve Lahn acımasız bir kılıç darbesiyle başını gövdesinden ayırmadan önceki son sözleri bunlardı.

Diandra'nın kollarına döndüm ve yüzümü boynuna gömdüm, böylece gökyüzünü yararak beş yüz metre arkamdaki uçurumdan aşağı inen şimşegi kaçırdım.

"Onu uçurumdan aşağı atın. Yakaladığınız savaşçılardan biriyle kafayı Maroo kralına geri götürün. Onu serbest bırakmadan önce insanlıktan çıkarın. Kafası ve

Taşakları, çelikleri kilitlemeden önce krallarına hediyem olsun," diye emretti Lahn. Acı dolu bir hıçkırığı yutkunarak bastırdım ve bu daha da acı verdi.

"*Gelinimi yıka!*" Lahn böğürdü, Diandra'nın başını salladığını hissettim ve sonra o ve Claudine beni nazıkçe kızlarımın odasına doğru yönlendirdiler ve ben giderken Zahnin'in yumuşak, "Kraliçene katıl," sesini duydum.

Ama daha fazla bir şey duymadım ve hissetmedim; bunun nedeni de kafamın içine dalıp her şeyi çözmeye çalışmamdı.

Ben Korwahn'tım, Korwahn Kraliçesi ve savaştaydık.

Ben Korwahn'tım, kendi kendime tekrarlardım, Korwahn Kraliçesiydim ve savaştaydık.

Kendimi toparlamak için bir yol bulmalıyım.

Bir şekilde.

* * * *

"Yemelisiniz, altın kraliçem."

Döndüm ve Jacanda'ya baktım.

Onun çadırındaydım. Onun ve kızların eşyaları gitmişti, nerede olduklarını bilmiyordum (benim için). Temiz ipek çarşafı yatağımız, fırçalanmış sandığımız ve temizlenmiş mobilyalarımız taşınmıştı. Çadır daha küçüktü, eşyalar daha dar bir alana sıkışmıştı.

Yıkanmışım, saçlarım yıkanmış, kulaklarımın arkasındaki ve bileklerimdeki deri parfümlü yağla meshedilmişti. Mavi cübbemi giyiyordum.

Teetru'nun haftalar önce isteğim üzerine getirttiği tütsü yanıyor, çilek kokuyordu.

Packa bunu yakmak için ayarladı çünkü sevdiğimi biliyordu ve muhtemelen beni yatıştıracağını düşündü. Ama zulayı bulacak ve daha sonra, onlar etrafta yokken ondan kurtulacaktım. Bu bana Teetru'yu hatırlattı, yaptıkları beni öldürebilirdi ya da bana zarar verebilirdi, Zahnin'e de zarar vermişti ama aynı zamanda beni kurtarmak için elinden geleni yapmıştı. Asla anlayamayacağım bir paradoks çünkü artık sormam için nefes almıyordu.

"Bu gece Diandra'nın kızlarıyla mı yatacaksın?" Ben sordum ve Jacanda başını salladı. "Evet, benim gerçek kraliçem. Ama şafaktan önce burada olacağız.

bize ihtiyacı var."

"Uyu, dişi geyiğim, bugün çok yoğundu. Senin ve kızlarımın dinlenmeye ihtiyacı var. Devam edeceğim," diyerek onu temin ettim.

"Burada olacağız," diye kesin bir dille cevap verdi. "Ben -"

Sözümü kesti. "Kral bunu bekleyecektir."

Konuşmayı kestim ve başımı salladım çünkü bu doğrudu, Lahn bunu beklerdi. Sonra iki elimi kaldırıp yanaklarına koydum ve yüzümü onunkine yaklaştırdım.

"Teetru için çok üzgünüm," diye fısıldadım ve gözlerinin sertleşmesini şaşkınlıkla izledim.

"O bir hain," diye tısladı, geri çekildi, başını yana çevirdi ve sonra ağzıyla tükürür gibi bir ses çıkardı ama bana dönmeden önce tükürük çıkmadı. "Ben köle olarak doğdum. Beetus gibi iyi efendilerim olduğu için şanslıyım. Packa ve Gaal öyle değildi. Bu yüzden Packa çekingen, Gaal ise temkinli. Ama birçok gece senden bahsettik, altın kraliçemizden, bizimle gülen ve nazıkçe konuşan, nazıkçe dokunan, savaşçısı bize her zamankinden daha iyi bol yiyecek sağlayan. Sen bizim gerçek altın kraliçemizsin ve o da Maroo'luydu ama tıpkı hepimiz gibi senin dokunuşunun altınlığını biliyordu. Kölelere normalde emredilir, sorulmaz ve dahil edilmezler; hizmet etsek bile biz var değiliz. Biz sizin için varız. Var olmak *iyi* hissettiriyor. Neredeyse seni bizden alıyordu. Bu affedilemez ve bu affedilmeyecek, ne savaşçı tarafından, ne savaşçı gelin tarafından, ne özgür erkek ya da kadın tarafından, ne köle tarafından, ne Korwakh'tan herhangi biri tarafından ve özellikle de bize, Kızlarınız dediğiniz kişi tarafından. Aramızda olmaktan onur duyuyordu ve şimdi başsız bedeni bir uçurumun dibinde çürüyor, bir sonraki alemde ruhuna asla katılamayacak bir beden. Onu özlemeyeceğiz, birimiz bile. Dax'in ona karşı çok iyiydi. Onun kellesini almak yerine, Xacto'ya bile yapmaları yasak olan şeyi yapmaları için onu savaşçılara teslim etmeliydi."

Tamam, aklımda bir not var, Jacanda'nın kötü tarafına geçme.

Ben de böyle düşünmüştüm. Söylediğim şey fısıltıyla "Pekala tatlım" oldu.

Başını salladı ve şambrellere doğru ilerledi ama durup geri döndü.

"Onun kumaş parçasını senin cham'inle birlikte diğer eşyalarıyla birlikte yaktım ve Beetus bileziğini uçurumdan aşağı attı. O artık yok."

Başımı salladım. Mesajı almıştım. Onun hakkında bir daha konuşmayacaktım. O da başını salladı.

"İyi geceler Jacanda," diye fısıldadım.

"Bir şeyler ye," diyerek başını yiyecek koyduğu masaya doğru eğdi. "O zaman iyi uykular altın kraliçem," diye fısıldadıktan sonra odasından çıktı.

Nefesimi içime çektim. Sonra ellerimi yanaklarıma götürdüm ve bastırdım.

Sonra gözyaşlarımın ve titremelerimin tekrar geldiğini hissettim ve onları kontrol altında tutmak için mücadele ettim.

Çadırın kapakları geriye doğru tokatlanırken, gözlerim oraya uçarken ve kocamın Ghost eşliğinde eğilip içeri girmesini izlerken bu savaşı kazandım.

Bir adım atıp durduğunda ona baktım. Hayalet durmadı. Bana doğru yaklaştı, ben de dizlerimi göğsüme doğru çömeltiltim ve başını ellerimin arasına alana kadar gelmeye devam etti. Onu tuttuğumda kulaklarının arkasını kaşımaya başladım.

"Hayvan yardımına koştı," dedi Lahn ve ben başımı ona bakmak için geriye doğru eğerken kaşınmaya devam ettim. "Şu andan itibaren bizimle uyuyacak."

Başımı salladım ve yüzünü
inceledim. Hâlâ kızgın
görünüyordu.

Dudağımı ısırdım.

Bu onu daha da sinirli gösterdi.

Dudağımı ısırmayı bıraktım.

Gözleri Ghost'a kaydı ve daha da kızgın görünüyordu. Bu
da ne böyle?

Bana baktı ve sertçe, "Kalk karıcığım ve yanıma gel," diye emretti.

Yapmak istemedim, çünkü çok kızgın görünüyordu, ama yaptım. Verdim Hayalet başını okşadı, doğruldu ve ona doğru yürüdü.

Birkaç santim ötede durdum.

"Ellerini üzerime koy," diye emretti ve devam eden öfkesi karşısında sessiz kalmanın ve dediğini yapmanın ihtiyatlı bir davranış olacağını düşünerek ellerimi kaldırdım ve göğsüne koydum.

Dokundukları anda elleri yukarı kalktı ve daha önce yaptıkları gibi çenemin iki yanına kenetlendiler ama bu sefer beni kabaca içeri ve yukarı çekti, böylece bana doğru eğilirken ayak parmaklarımın üzerindeydim.

"*Kimse*," diye bağırdı, gözleri benimkilerden bir santim uzaktaydı, "*kimse* kraliçeme dokunamaz."

"Tamam bebeğim," diye fısıldadım.

"Kimse onu çelikle tehdit edemez." Sözlerini dişlerinin arasında gıcırdatmaya devam etti.

Ellerim boynuna doğru kaydı. "Pekâlâ," dedim usulca.

"Kimse ona ihanet edemez," diye devam etti. "*Hiç kimse*, özellikle de cömertlik ve nezaket gösterdiği, onun altın dokunuşunu hisseden *hiç kimse*."

Elleri üzerimdeyken elimden geldiğince başımı salladım. "Evet, tatlım."

Yüzüme kaşlarını çattı. Sonra da "İşbirlikçiye söyleyecek sözün yok mu?" diye sordu.

"I..." Başladım, elleri üzerimdeyken elimden geldiğince başımı salladım ve devam ettim. "Tatlım, gitmeden önce sana bir daha kim olduğunu ve ne yaptığını sorgulamayacağıma dair söz vermiştim ve bu sözümü tutuyorum." Yanan gözleri benimkilerden ayrılmadı ve ben devam ettim. "Zor tabii, çünkü beni bilirsin, her konuda söyleyecek bir şeyim vardır -"

Bitirmedim. Elleri çenemden ayrıldı, kolları etrafımda kilitlendi, bir eli başımın arkasındaydı, yana yatırdı, diğer elini diğer tarafta doğru eğdi ve ağzı benimkinin üzerinde ezildi.

Ağzı ve dili beni doyururken boynuna tutundum ve sonra dudaklarını dudaklarımdan ayırdı. Sonra yüzümü göğsüne bastırdı, yanağımı bastırarak şekilde çevirdim ve ellerimi kollarının altına sokup ona sardım.

"Eve erken gelmişsin," dedim (biraz da nefes nefese) konuşmamızı sıradanlaştırmak için.

"Zahnin bir Maroo'yu öldürdüğünü söylüyor," diye karşılık verdi Lahn, belli ki sıradan şeylerle ilgilenecek havada değildi.

"Tee..." Tereddüt ettim, sonra temkinli bir şekilde devam ettim, "Saldırının yakın olduğunu biliyordu ve Bohtan'ın bana verdiği hançerimi benim için dışarıda bıraktı. Hazırlanmak için bir anım vardı."

"O *kut** senin hayatını kurtarmadı, Circe, Zahnin, Bain, Hayalet ve *sen* kurtardınız," diye hırladı kollarını sıkarak. "Sana hazırlanman için bir an bile vermemesini dinlemeyeceğim."

"Uh... tamam," diye fısıldadım.

Aklıma bir not daha, Lahn'ın yanında Teetru'dan da bahsetme.

Sessizdi. Bu bir süre sürdü.

Sonra sessizce, "Savaşçı olduğun için Tanrıma şükrediyorum," dedi.

Başımı salladım. Son birkaç saat içinde birkaç kez benimkine de verdim. İçimde olduğunu hiç bilmiyordum ama bulduğuma çok sevinmişim.

Sonra devam etti. "Ve büyü yaptığın için sana daha çok teşekkür ediyorum. Siz savaşırken, şimşekleriniz gökyüzünü doldurdu. Savaşçılar ve Daxshee'deki herkes şimşek fırtınasının doğal değil, kraliçeleriyle ilgili bir şey olduğunu biliyordu. Bu sayede hain kaçamadı ve kardeşlerinin dönüşünü bekleyen diğer Maroo savaşçıları da yakalandı."

Vay be.

Vay canına.

Bunu bilmiyordum. Hiçbirini.

"Evet, büyü iyidir," diye kabul ettim, başıma uyguladığı hafif baskı gevşedi ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim. Sonra konuyu değiştirdim. "Neden eve erken geldin?"

"Bu sabah erkenden Keenhak'tan bir haberci geldi. Maroo kralına yakın Keenhak casusları komployu duymuş ve bana geldiler. Bu karar akıllıcaydı. Maroo, Altın Hanedanlığı sona erdirmeye çalışırken onlar ittifak kurdular. Keenhak bu hareketinden dolayı ödüllendirilecek." Başımı salladım ve o da sözlerini bitirdi. "Daxshee'ye dönmek için çok at sürdük ama çok geç kalmıştık."

"Ben iyiyim," dedim sessizce.

"Bütün gün kör at sürdüm, gördüğüm tek şey altın kraliçemin kanla kaplı hayalleriydi."

Aman Tanrım. Bu berbat bir şey olmalıydı. "Ben iyiyim," diye tekrarladım.

"Ve seni kanlar içinde görmek için Daxshee'ye gidiyorum."

Kollarımla onu sıktım. "Tatlım, ben *iyiyim*."

"Bunu görebiliyorum ve hissedebiliyorum, ama umurumda değil. İntikam -"

Bir kolumu onun etrafından çektim ve parmaklarımı ağzına dokundurmak için elimi kaldırdım.

"Biliyorum, Lahn. Kan nehirleri. *Biliyorum*. Bu beni korkutuyor, ürkütüyor ve senin ya da bir başkasının zarar görmesini istemiyorum ama biliyorum. Yapman gereken şey bu. Yani yapacaksın ama şimdi senden bir iyilik isteyebilir miyim ve 'Tanrıya şükür altın kraliçem iyi' öpücüğüne eklemek için sana bir hoş geldin öpücüğü verebilmem için yeterince uzun süre sessiz kalabilir misin? Sonra da intikam hakkında istediğin kadar atıp tutabilirsin."

Gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Sonra parmaklarıma karşı, "Parmaklarını çek Kirke, elin ağzımın üzerindeyken beni zor öpüyorsun," dedi.

Vücudum kollarında gevşerken ona gülümsedim ve elimi hareket ettirdim. Sonra parmak uçlarımda yükseldim, boynunu büktü ve kocama, tahminimce oldukça iyi bir eve hoş geldin öpücüğü verdim. Bunu tahmin etmiştim çünkü öpücüğün ortasında beni kaldırdı, bacaklarım kalçalarına dolandı ve yatağa doğru yürüdü ve ben aşağı indim, o da üstümdeydi.

Hayalet sinirle hırladı ve tüneğinden atladı.

Sonunda Lahn'ın ağzı benimkini terk etti ve uzuvlarım onun etrafında sıkılırken yüzünü boynuma gömdü.

İşte oradaydı. Çok büyüktü. Çok güçlü. Benim kocam. Yanımdaydı. Yatağımızda.

Sonra aklıma geldi ve kendimi tutamadım, nefesim kesildi.

Başını kaldırdı ve gözleri benimkileri buldu. Bulduklarında gözleri ısındı. "Bebeğim," diye fısıldadı ve nefesim tekrar kesildi.

"Bugün bir buçuk adam öldürdüm," diye fısıldadım, gözümün kenarından bir damla yaş süzüldü.

Başı seğırdi ve "Yarım mı?" diye sordu.

"Bain kafasını kesti ama ben çoktan iç organlarını kesmiştim, o anda hayatta kaldı ama uzun süre hayatta kalamayacaktı."

Lahn'ın çenesinin sertleşmesini izledim ve bunun kahkahayı bastırmak için mi yoksa bir öfke kükremesi mi olduğunu bilemedim.

Sonra bana sessizce (ve korkutucu bir şekilde) şu bilgiyi verdi: "Bunu yaptığına sevindim çünkü yapmasaydın seni öldüreceklerdi. Planları seni yakalamak, Daxshee'nin dışına çıkarmak ama seni öldürüp cesedini bulmamız için bize bırakmaktı. Bunun yerine savaşçı bir kraliçe, onun olağanüstü hayvanı ve iyi içgüdülere sahip muhafızlarla karşılaştılar. İşler planladıkları gibi gitmediği için, planlarını ellerinden geldiğince iyi bir şekilde uygulamak zorunda kalacaklardı ve bunun yerine seni bizim odamızda öldüreceklerdi."

Bunun doğru olduğunu biliyordum. İlk adam beni yakalamıştı ve muhtemelen beni hafife alarak bunu silahsız bir şekilde yapmıştı. Sonuncusu aynı şeyi yapmadı ve bana bıçakla saldırdı.

Bu beni çok korkuttu ama elimden geldiğince sineye çektim ve başımı salladım.

Sonra sol gözümünden bir damla daha, ardından da sağ gözümünden bir damla daha yaş süzüldü ve burun deliklerimin titrediğini hissettim.

"Bana ihanet etti," diye fısıldadım ve Lahn'ın yüzü yumuşadı, eli başımın yan tarafını tutmak için kalktı, başparmağı şakağımdaki ıslaklıkta gezindi.

"Bunu neden yapsın ki?"

Lahn kendi fısıltısıyla, "Bilmiyorum," diye cevap verdi.

İçeri girerken iki kez kesilen bir nefes çektim. "Peki madem öyle, neden hançerimi çıkarıp beni uyarsın ki?"

"Bunu ben de bilmiyorum, benim altın geyiğim." Ben de bilmiyordum.

Ona bileziği verdikten sonra Teetru'nun bana bakan yüzünü düşündüm.

"O benim kızımdı," dedim o kadar yumuşak bir sesle ki zar zor duyuluyordu, nefesim kesildi ve vücudum hıçkırıklarla titremeye başladığında görüşüm eridi.

"Circe'm," diye mırıldandı Lahn, üzerimden yuvarlandı ama beni sıkıca çekip göğsünde ağlarken bana sarıldı.

Lahn intikam hakkında atıp tutma fırsatı bulamadı. Zor bir gün geçirdiğim söylenebilir, bu yüzden haykırmanın tam ortasında bayıldım sayılır. Ne yaptığını bilmiyordum.

Ama daha sonra, onun ağırlığını ve sıcaklığını hissetmek için uyandım, çarşaf belimize kadar geliyordu ve Ghost yatağın ayak ucunda uyuyordu.

O an için güvendeydim, kocam evdeydi ve her şey yolundaydı. Ben de rüyalarımın geri döndüm.

*Çeviri: Kaltak

Yirmi Altıncı Bölüm

Korwahn

Altı hafta sonra.

Artık resmileşmişti.

Kesinlikle hamileydim.

Lazımlığa tükürdüm ve daha fazlasının boğazımdan ve ağzımdan çıkmamasını umarak nefesimi içime çektim.

Cidden, kusmaktan nefret ederdim. Ve bunu bir lazımlıkta yapmak pek de eğlenceli olmayan bir aktiviteyi çok daha az eğlenceli hale getiriyordu.

Mide bulantısı geçip de her şey yolunda gibi görüldüğünde leğene geçtim, sürahidenden bir beze biraz su döktüm, ağzımı sildim, bezi çalkaladım, yüzümü sildim ve tekrar çalkaladım. Sonra ağzımı suyla çalkaladım ve Jacanda'nın dişlerini ve dilimi fırçalamam için bana verdiği ince, kırık dalı aldım. Onu kullandım, tekrar çalkaladım, bezi aldım ve banyodan çıkarken katladım... odadan.

Lahn yatakta yan yatmış, ipek çarşafı beline kadar çekmiş, dirseğini yastığa dayamış, gözlerini bana dikmişti.

Artık o kadar da küçük olmayan diş kaplanım köşedeki büyük, kabarık, postla kaplı minderin üzerinde uzanmış, pembe dili bir kemiği yalıyordu.

Mide bulantım geri döndüğünde midem bulandı ve gözlerim tekrar Lahn'a kaydı.

Midem bulansa da kocamın ateşli olduğu gözümünden kaçmadı.

Sadece sabah bulantıları yüzünden bu konuda hiçbir şey yapacak durumda değildim.

Yatağa gittim, çarşafı geriye çektim, bir bacağımı kaldırdım ve başımı yastıklara yaslayarak sırtüstü yere çöktüm. Çarşafı yukarı çektim ve katlanmış, serin bezi gözlerimin üzerine kapattım.

Lahn'ın sıcaklığını yanımda hissettim, sonra iri elini karnımda hissettim.

"Belki de yanılmışımdır," diye mırıldandı. "Eğer içinde altın bir kız taşıyorsan

sana bu kadar sert davranmazdı." Yaklaştığını hissettim ve yumuşak sesi kulağıma geldiğinde ve eli karnıma hafifçe bastırıp "Sanırım bir savaşçı yarattık, diş geyiğim" diye fısıldadığında haklı olduğumu anladım.

"Ne olduğu umurumda değil, yeter ki bundan memnun ol, çünkü alacağın tek şey bu koca adam," diye mırıldandım ve kulağımda kıkırdadığını duydum ama ağzının tenime değdikten sonra o bölgeden ayrıldığını hissettim.

Güzel hareketti ve Lahn'ın eğlendiğini duymak hoşuma gitti. Ama ben eğlenmiyordum.

Giysimin bir tarafını kaldırarak gözlerimi ona kaydırdım ve hala sırtıttığını gördüm ve ona "Şaka yapmıyorum. Kusmaktan hoşlanmıyorum, *gerçekten* hoşlanmıyorum."

Hâlâ gülümseyen yüzünde kaşlarının kalkışını izledim. "Kusmak mı?"

"Fırlatmak, Buick'i çağırmak, kabarmak, kusmak, kusmak."

Tekrar kıkırdadı.

Komik bir şey bulamadım.

Bezi bıraktım ve "Bundan sonra doğum kontrolüne devam" dedim. Bir başka kıkırdamayla Lahn'ın "Ne doğumu?" diye sorduğunu duydum.

"Doğum *kontrolü*. Küçük Lahn ya da küçük Lahnahsahna bu dünyaya giriş yaptıktan sonra kılıcını kınına sokacaksın koca adam."

Eğlenmiş ama kafası karışmış bir şekilde, "Kılıcımı mı kınına sokuyorum?"

Bezi tekrar kaldırdım, ona ters ters baktım, sonra bakışlarımı tartışılan bölgeye doğru kaydırdım ve anladığından emin olmak için o yöne doğru hafifçe başımı salladım.

Anladı. Kahkahalarla kükrediğinde anladım.

Yine komik bir şey bulamadım.

Bezi bıraktım ve yatağı sarsan iri bedeninin beni savurmasına izin vermemeye çalıştım.

Sonunda mizahını sakınleştirdi ama şöyle dedi: "Bunun Kuzey Toprakları'nda uygulandığını duymuştum. Biz Güney Toprakları'nda aynı şeyi uygulamıyoruz kraliçem."

"Trend belirleyici olacaksın," diye mırıldanarak karşılık verdim. "Trend belirleyici mi?"

"Modayı belirlemek, ilk olmak."

Hâlâ karnımda olan eli yukarı kayarak göğsümün etrafında kıvrıldı ve bana bilgi verirken sesi kısmen eğleniyor, kısmen de ciddiydi. "Altın kraliçemle arama hiçbir şeyin girmesine izin vermeyeceğim."

Akıllıca bir şey söylemek için ağzımı açtım ama eli tekrar karnıma kayarken konuşmaya devam etti.

"Ve birçok çocuğumuz olacak, Suh Tunak'a hizmet edecek birçok savaşıımız, babalarının güzelliğini yüzünüzden daha fazla görebilmesi için birçok altın prensesimiz."

Çok tatlıydı, *gerçekten* çok tatlıydı ama... Ben öyle *düşünmüyordum*. "Çok tatlısın Lahn, ama ben çok ciddiyim."

"O zaman ben de ciddi olacağım ve sana bu *şeyleri* kullanmayacağımı söyleyeceğim." "O zaman şenlikler sona ermeden çekileceksin. Bu tam kanıt değil

Ama yine de bir şey olacak," diye mırıldandım.

Birdenbire bez kayboldu ve Lahn'ın yüzü benim yüzümdeydi, büyük vücudu üzerimdeydi ve artık hiçbir şeyin komik olmadığını düşündüğünü hemen fark ettim.

"Tohumumu senin derine
harcamayacağım." Uh-oh.

Yüzüne baktım ve çok ama çok yanlış bir şey söylediğimi anladım.

"Lahn -"

"Bir savaşçının tohumu onun özüdür; Suh Tunak'ın geleceğidir. Verebileceği en ağır hakareti vermek için kullanılmadıkça ya da bir Xacto'nun vücuduna salınmadıkça boşa gitmez. Hainler, canlı yakalanacak kadar zayıf düşman savaşçıları, tespit edilecek kadar aptal casuslar, boşa giden tohumları alırlar. Ve bir savaşçı tohumunu Xacto'ya ekmez ve siz, benim altın kraliçem, Xacto *değilsiniz*."

Tamam, bu konuşmanın gitmek istemediğim bir yola doğru sert bir dönüş yaptığını söylemek güvenliydi. Bu yüzden hemen yolumuzu değiştirmeliydim.

"Tamam," diye fısıldadım.

Bana ters ters baktı. Sonra "Tamam" diye
kestirip attı. "Ben... bilmiyordum," dedim
sessizce. "Artık biliyorsun."

Eminim öyledir.

Sakallı çenesini kavramak için bir elimi kaldırdım ve fısıldadım, "Özür dilerim bebeğim. Bir daha bundan bahsetmeyeceğim. Sadece hasta olmaktan gerçekten hoşlanmıyorum."

"Ben de bundan hoşlanmıyorum. Bu, sabahları xaxsah'ını alamayacağım anlamına geliyor. Sabahları xaxsah'ınızı almayı *seviyorum*. Hoşuma *gitmeyen* şey akşama kadar beklemek zorunda kalmak."

Hmm. Belli ki özrüm onu daha iyi bir ruh haline sokmamıştı.

Bu yüzden onun ruh halini iyileştirmeye çalıştım ve yumuşak bir şekilde, "Lisa'nla benim xaxsah'ımı almaya ne dersin, bakalım nasıl olacak?" diye önerdim.

"Ağzım bacaklarının arasındayken hasta olduğun için sana kur yapmak istemiyorum Kirke."

Tamam, bu işe yaramadı.

Ona doğru yuvarlandım, elimi göğsünde gezdirirken mide bulantısıyla savaştım ve sonra bir kolumu sırtına dolayarak "Lahn -" diye fısıldadım.

Birden burnundan nefes aldı ve bunu o kadar keskin bir şekilde yaptı ki sustum.

Sesini çıkardığında gözleri benimkilerle kilitlendi ve "İki gün sonra Maroo'ya gidiyoruz" diye fısıldadı.

Gözlerimi kapattım ve başımı öne eğdim.

Bunu biliyordum ve bu konuda konuşmak istemiyordum. Ne o zaman, ne de başka zaman. Yakında bunu yaşayacaktım.

Bir saniye sonra dudaklarını alnımda hissettim ve gözlerim boğazının güzel sütununu görmek için açıldı.

Tenime karşı şöyle dedi: "Bir ay ya da bir yıl kampanyada olabiliriz. Sen burada olacaksın ama ben olmayacağım."

Pekâlâ, doğum kontrolü tartışmasına kızmamıştı, endişelenmişti. Bu iyiydi. Kötü olan ise kocam için bu konuyu konuşmam gerekiyordu ama ben konuşmak istemiyordum.

"İyi olacağım," dedim nazikçe.

"İyi olacağını biliyorum." Eli tekrar karnıma bastırdı ve ağzının alnımdan uzaklaştığını hissettim, bu yüzden gözlerini yakalamak için başımı geriye doğru eğdim. "Ama her gün, o ya da o senin içinde büyüyor ve ben bunu göremeyeceğim. Sen ağırlaşacaksın ve ben senin güzelliğinin daha da güzelleşmesini izlemek için burada olamayacağım. Ve o gelebilir ve ben bağlantıyı kesmek ve babalarını tanımaları için baktıkları ilk varlık olmak için burada olmayacağım."

"Burada olmasan bile seni tanıyacaktı tatlım. Bilecekler."

Kaşları çatılmış, hafif bir hakaretle bana baktı. "Doğumda ben olmalıyım. Onu senin rahminden çıkaran ben olmalıyım. Bir çocuğun görmesi gereken ilk varlık, Kirke, babasıdır. Hissetmeleri gereken ilk dokunuş babalarının dokunuşudur. Anneleri ile olan bağları aylarca sürer, babalarının *da kendi* bağlarını kurması için bunlara sahip olması gerekir."

Vay canına, bu çok güzeldi. Ama ne kadar güzel olsa da, onu "rahmimden çekip alacak" ebe gibi birini umuyordum. Ebe bile vahşi, ilkel bir sürüye hizmet ediyordu. Tahminimce kocam çok fazla doğumla ilgilenmemiş, hatta çok fazla doğuma katılmamıştı (yani *hiç*) ve muhtemelen ihtiyacım olabilecek deneyime sahipti.

Bilirsin, her ihtimale karşı.

Bunu paylaşmanın akıllıca olacağına karar verdim. Onun yerine iç çektim. Sonra onu sıktım.

Sonra dedim ki, "Biraz Maroo kıcı tekmelesen iyi olur, bebeğim, sonra *seninkini* al. evime..." Durakladım ve fısıldadım, "*Güvende*."

Dudakları kıpırdamadan önce gözleri uzun süre yüzümde gezindi. "Plan bu," diye mırıldandı.

Ona sıırttım. O da sıırttı.

Sonra soldu ve "Gitmeliyim" diye fısıldadı.

Başımı salladım ve bekledim. Sonra geldi, eli çenemdeydi, başparmağı elmacık kemiğimi süpürüyordu ve gözleri yüzümde öylesine yoğun bir şekilde dolaşıyordu ki sanki görüntüsünü beyninde yakmaya çalışıyordu.

Bu, saldırının ertesi gününden beri her sabah beni terk etmeden hemen önce oluyordu. Tahminime göre (ama sormadım) bu, beni öldürmeye yönelik bir komployu öğrendikten sonra bana ulaşmak için zorlu bir yolculuk yaparken aldığı psikolojik yaranın bir göstergesiydi. Sonra eve vardığında beni ilk kez kanlar içinde görmüştü. Bunun onu derinden etkilediği açıktı. Kaybettiğim fikrinin bile onu bu kadar derinden yaralayabileceğini düşünmek güzel bir şey olsa da, bu yaranın orada olmasından nefret ediyordum.

Sadece bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum.

Ben de yapabileceğimi bildiğim tek şeyi yaptım. Ona sarıldım ve ısııl ısııl gülümsedim.

Sonra ben de "Şuna ne dersin, bu gece eve geldiğinde *Xac'ını Lisa'mın* içine koyarım" dedim.

Gözlerindeki yoğunluk değişti, sonra azaldı, sonra farklı bir şekilde geri döndü, sonra kolu etrafımda kıvrıldı ve beni daha derine çekti.

"Az önce bana bir söz verdin, kah bahsah," diye homurdandı.

Hafifçe yukarı ittim ve ağzına karşı, "Vazgeçmeyeceğim, kah bahsan," diye fısıldadım.

Başını eğip beni derin ve ıslak bir şekilde öpmeden önce gözleri bir kalp atışı boyunca benimkileri tuttu ve o dalı kullandığıma gerçekten memnun oldum.

Ayak parmaklarım kıvrıldığında, meme uçlarım sertleştiğinde ve ağzına kusmak istemediğimi fark ettiğimde, dudaklarımı serbest bıraktı, yukarı kalktı, alnımı öptü ve sonra iri vücudunu benimkinin üzerinden geçirip yataktan çıktı. Sonra omzumun üzerinden onun muhteşem vücudunun ve gerçekten güzel kalçalarının banyo tarzı odaya doğru yürüyüşünü izledim.

Sonra sırt üstü döndüm ve karnımın durumunu inceledim.

İyiydim.

Tam Lahn'ı bu durumdan haberdar etmek için seslenecektim ki içimi bir mide bulantısı kapladı.

Tamam, yani iyi değildim. Bu yüzden Lahn'a seslenmedim.

Ama onu dinledim ve diğer odalarda ve yatak odamızda dolaşırken onu izledim. Dinledikçe ve izledikçe, duyduklarımı ve gördüklerimi hafızama kaydettim.

Son altı haftayı değerlendirdim ve bunu önümüzdeki altı haftanın (ve daha fazlasının) neler getireceğini düşünmemek için yaptım.

* * * * *

Saldırıdan sonra iki hafta boyunca kampımızda kalmıştık. Lahn bu süre zarfında yine çoğunlukla ortadan kayboldu çünkü bir savaşı planlamak belli ki çok zaman alıyordu. Ama her gün beni uyandırıp çok güzel bir günaydın dedikten sonra giderdi ve bir sonraki günaydınım kadar onu göremezdim.

Emrettiği gibi, eskisinin yerine yeni bir şambrel bir hafta içinde (aslında daha çok beş gün gibi) bana barınak oldu. Bu daha koyu, daha kalın kumaştan yapılmıştı ve çeşitli yeni direklere sahipti. Diğerinde sadece çatıyı tutanlar varken, bunda her destek arasında yıldız şeklinde dört tane vardı, böylece bir bıçak kumaşı kesebilse bile, ahşap destekleri kesmedikçe kimsenin sıkışması için yeterli alan yoktu.

Lahn açıkça işini şansa bırakmıyordu. Bu iyi hissettirdi. Ama o direkleri her gördüğümde üzüliyordum. Eski cham'imizi özledim ve Teetru'mu bildiğim haliyle özledim (tabii ki sonunda olduğu haliyle değil).

Üzücü olanın üzerinde durmadım.

Çadırımız da daha büyüktü, belki her tarafı iki fitti ama dairesel bir çadırın çevresine eklenen iki fit çok fazlaydı. Eski çadırımıza kıyasla daha büyük görünüyordu.

Bu ilave alanı, uzun ve dar masamız geri getirilmediğinde ve yerine aynı uzunlukta ama üç kat daha geniş bir masa, etrafında iki yerine dört sandalye ile yerleştirildiğinde anlayabilirdim. Ayrıca, dekorumuza küçük bir sedir ile bir sandalye daha eklendi (evet, gerçek bir sandalye!). Sandalye ahşap ağırlıklıydı ancak arkası ve oturağı minderliydi ve gül rengi kadife ile kaplıydı ve üzerine bir desen işlenmişti.

Bunlar yağma ganimetleriydi.

Bunu hiç düşünmemiştim. Bunun yerine yeni mobilyalarımın kızlar gecesi için mükemmel olduğunu düşündüm ve onları bu amaçla kullandım. Hem de bolca.

Ayrıca yeni bir kölem vardı (daha fazla yağma ganimeti). Adı Quixa'ydı, Jacanda ve Beetus'tan daha büyük, Gaal ve Packa'dan daha gençti ve Korwahk'tı.

Teetru'yu kaybettikten sonra doğal olarak kızların liderliğini üstlenen Jacanda (sürpriz oldu, Gaal ya da belki Packa'yı tahmin ederdim, ama Jacanda bu konuda gerçekten iyiydi, kızlar ona alıştı ve çok çabuk uyum sağladı), Quixa'yı kanatları altına aldı ve eklemekten çok memnun oldu.

Ve bana Quixa'nın da çok sevindiğini söyledi. Ve nedenini açıkladı.

"Quixa doğuştan köleydi ve efendileri nazikti. Ancak Keenhak'tan geçerken Maroo'lar tarafından saldırıya uğramışlar ve efendileri öldürülmüş. Maroo tarafından kaçırıldı ve *herkes* Maroo'nun Maroo kölelerine bir şekilde, diğer uluslardan gelen tüm kölelere başka bir şekilde davrandığını ve *iyi* şekillerde olmadığını biliyor. Bir Dahksahna'ya hizmet ettiği için mutlu ve evinde olduğu için de *çok* mutlu. Bu son üç yıl," diye başını salladı, "Quixa için hiç de iyi geçmedi."

Tamam, itiraf etmeliyim ki bu, Lahn'ın yağma yaparken onu başkasından çalması konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağladı. Çok daha iyi değil ama bu da bir şeydir.

Lahn'ın çoğu zaman ortalıkta olmaması ve kişisel muhafızlarımın ikiden altıya çıkması dışında benim için işler her zamanki gibiydi. Lahn Bohtan, Feetak ve Char ile Vuntus'un kocaları Tark ve Yoonan'ı (sırasıyla) saflarına kattı. Bu durum bir sabah seçimlerini sorduğumda ve Lahn'ın cevap verecek zamanı olduğunda açıklandı.

"Onların eşleriyle bir bağ paylaşıyorsun. Bu sayede size sadece onların altın savaşçı kraliçesi olmanızdan daha fazla bağlanırlar. Bu da sadakati artırıyor. Eşleri sana zarar gelmesini istemez çünkü sen onların dostusun. Ve bu savaşçılar eşlerine karşı derin duygular besledikleri için bunu sağlayacaklardır."

Bunun güzel bir bakış açısı olduğunu düşündüm. Devam ettiğinde daha güzeldi.

"Hepsi de Dahksahna'm için daha fazla koruma isteyeceğimi bildikleri için bana ayrı ayrı geldiler ve bu hizmet için gönüllü oldular."

Kesinlikle daha güzel.

En az iki kişi olmadan hiçbir yere gitmezdim ama genellikle yanımda dört korumam olurdu ve olanlardan sonra onların varlığı kesinlikle hoş karşılanırdı.

Bu iki hafta boyunca, Diandra'nın bana "akıncılar" ya da "akıncı grupları" olduğunu söylediği, başka bir deyişle yağmaya çıkan Horde gruplarından üçünü gördüm. Saflarımızı kalabalıklaştırmak için ufukta at sürdüler. Her akıncı grubunda yaklaşık yüz at (savaşçılar ve eşleri) ve arabalardan oluşan konvoyları vardı. Ayrıca bir tane de "devriye" gördüm (bu bilgiyi yine Diandra'dan aldım); bu, sivilleri diğer ülkelerin yağmacılarından korumak veya istilaya karşı tetikte olmak için Korwahk'ta devriye gezen bir Horde birliğiydi. Korwahk bunu kendisi yapıyordu ama başkalarının da yapmasına izin vermiyordu. Bununla birlikte, bu durum nadiren gerçekleştiğinden bu gruplar sık sık harekete geçiyordu. Devriyenin birkaç yüz atı (artı arabalar) varmış gibi görünüyordu.

Lahn bana bu geri dönen savaşçıların Daxshee'ye konum olarak en yakın olan gruplar olduğunu ve bizimle birlikte yola çıkacaklarını açıkladı. Onların gelişini bekliyorduk ve devriyenin bize katılmasından bir gün sonra Lahn, Daxshee'yi toplayacağımızı ve Suh Tunak'ın geri kalanıyla Korwahn'da buluşacağımızı duyurdu.

Bu arada Korwahn, Korwahk'taki en büyük şehirdi ve Horde'un tüm üyeleri burada çok fazla zaman geçirmeseler de kalıcı konutlara sahipti.

Korwahn'a gitmek dört günlük bir yolculuktu ve varacağımız günün sabahı kızlarım bana iş verdi. Jacanda bana, Suh Rahna Tunakanahsa Dahksahna Hahla olarak ilk kez Korwahn'a tepeden tırnağa kraliçeden başka bir şey görünerek gitmeyeceğimi söyledi.

Saçımdaki ve tüylerimdeki altın tozu konusunda ayak diredim (başka bir deyişle, ikisini de giymeye niyetim yoktu). Korwahk Horde bir bütün olarak at sürüyordu, herkes dört gün boyunca toz içindeyken ben bir fener gibi parlamayacaktım.

Ancak saf altın ipekten bir pareo, altın disklerden oluşan kemerim, göğüslerimin etrafına bağladığım altın ipekten bir kıvrım, alt kısmında altın bir top bulunan uzun, ince altın zincirlerden oluşan küpelerim ve aynı zincirlerden oluşan ve aralıklı olarak toparla süslenmiş uyumlu bir gerdanlık kolyem vardı. Yanaklarımda şeftali rengi, dudaklarımda şeftali rengi parlatici, sedefli şeftali rengi göz farı vardı ve şakaklarımda ve gözlerimin etrafına altın tozu sürmelerine izin verdim (çünkü her kız bilir, tozlu bir iz sürse bile biraz parıltı her zaman iyidir). Ayrıca kıvrılmış, bükülmüş saçlarımı arkadan ağır, altın bir tokayla tutturmalarına izin verdim.

Hepsi bu kadardı ama bu kadarı yeter de artar diye düşündüm.

Jacanda'yı dinlemeliydim.

Korwahn görüldüğünde, Bain'in atı benimkine geri döndü ve beni Zephyr'den kopardı, bizi dörtlüye Lahn'a götürdü, Lahn beni Bain'den kopardı ve önüne dikti ve Bain ve Zephyr uzaklaştı.

Görünüşe göre, Korwahn'a Dax'ımla lider olarak girecektim.

Lahn kolunu sıkarak ve kulağıma mırıldanarak bunu doğruladı.

Bir yorum yapmadım; önümdeki mavi gökyüzüne doğru uzanan iki büyük, sade, krem rengi taş platoya bakmakla meşguldüm. Birbirlerine kırk beş derecelik bir açıyla bakıyorlardı; biri diğerinden biraz daha uzun, daha kısa olanı ise daha fazla çıkıntı yapıyordu. Krem rengi çamurdan yapılmış, birbirine bağlı devasa bir bina gibi görünen bir şey vardı ve koyu renkli kirişler yüzlerini yukarı kaldırıp manzaraya yayılıyordu.

Olağanüstüydü. Ve bu
uzaktan oldu.

Yakından daha iyi
oldu.

Dax'ın Horde'u görülmüştü ve bu nedenle insanların hazırlanmak için zamanları vardı. Bunu yapmak için şehirden kaçan erkekler, kadınlar ve çocuklar tarafından coşkuyla karşılandık. Bu nedenle, Lahn'ın kulağına Tanrılar Bulvarı diye fısıldadığı yere vardığımızda, orada sıralanan devasa heykellerin podyumları insanlarla doluydu, hepsi Lahn'a ve bana yapraklar fırlatıyor, unvanlarımızı haykırıyor ve tezahürat yapıyordu.

Rengârenk yapraklar havada süzülmeseydi bile, Korwahn'a giden Tanrılar Bulvarı nefes kesici olurdu.

Kıvrıla kıvrıla (biraz) daralan heykellerin geniş ucundan başlayarak, en az bir erkek boyunda iki krem rengi taş podyum ve her birinin üzerinde fildişi gibi görünen mermerden oyulmuş özdeş bir taş kadın (en az üç erkek boyunda ve Korwahn erkeklerinden bahsediyoruz) vardı. Kadın tamamen hamileydi, koca göbeği şalvarının üzerinden çıkıntı yapıyordu, iri göğüsleri bir bandeau ile örtülmüştü. Kollarından biri karnının altında kıvrılmış, diğer kolu kaldırılmış, eli güneşi engeller ya da bir şeyi bulmak için uzaklara bakar gibi gözlerinin üzerinde duruyordu (Lahn bana ikincisinin olduğunu söyledi, Gerçek Anne'nin gözleri savaşçısının dönüşünü bekliyordu). Saçları uzundu ve mermerden oyulmuş bukleler ve kıvrımlar halindeydi ancak her tarafı altın tokalarla süslenmişti, bunlar gerçek altından yapılmış gibi görünüyordu ve parlak güneşte parlıyorlardı (ve Lahn bunların gerçekten de gerçek altın olduğunu doğruladı). Boynunda, kulaklarında, bileklerinde ve pazularında da altın vardı.

Bir sonraki sarmal bir yıldı, uzun, ince gövdesinin bir kısmı saldıracakmış gibi kalkmıştı. Ağzı açıktı ve dişleri ile ince, çatallı, çıkıntılı dili altın rengindeydi. Sırtında sarmalın uzunluğu boyunca uzanan elmas şeklindeki işaretler de altındı.

Bir sonraki, hazırola duran bir çakaldı; sırtındaki ve gür kuyruğunun ucundaki beneklerin ikisi de altın rengindeydi.

Sonra tüm yelesi altın renginde, görkemli, uzanmış bir aslan geldi.

Sonra at arka ayakları üzerinde kalktı, iki ön toynağı havayı tırmalıyordu. Her toynağı, yelesi ve kuyruğu altın.

Ve son olarak, sinsi sinsi ilerleyen, altın rengi çizgileriyle oyulmuş kaplan. *Muhteşemdiler*. Her biri. Sonuncusu. Biri.

Lahn'a da söyledim (ağzıma düşen bir yaprağı çıkardıktan sonra).

Bundan daha iyisi olamazdı ama Lahn ve ben sakın sakın yürüyen bir Lahkan'ı şehre doğru sürerken hava yine de muazzam derecede serindi.

Ve ne şehir ama.

İnsanların koşuşturması vardı; her yerdeydiler (tezahüratlar ve taç yaprağı fırlatmalar gibi). Ve uzaktan bakınca yanılmadığımı gördüm. Baktığınız her yerde ferforje haçlarla kaplı pencereler ve tonlarca kapı vardı. Şehrin içinden geçen geniş bir yol vardı, bazı daha az geniş yollar da bu yoldan ayrılıyordu ama binaları kesen bir sürü dar dolambaçlı yol ya da dik, taş merdivenler vardı. Yine de çoğunlukla, şehir planlaması düşünülmenden inşa edildiği belli olan bir grup binadan ibaretti. Bir, iki, üç, hatta altı kat yükseliyorlardı, koyu renkli ahşap kirişler gökyüzüne ya da çatıdan yanlara doğru çıkıntı yapıyordu. Hepsi de krem rengine benzeyen kerpiçten yapılmıştı.

Aslında her şey krem rengiydi. Yolların toprağı ve taşı (asfalt değil, sadece doğal), yürüyüş yolları, dik basamaklar ve binalar, hepsi.

Ama renk vardı. Yolların ya da dar patikaların üzerinde binadan binaya uzanan yıkama hatları, canlı üstlüklerin ve sarongların asılı olduğu. Küçük balkonlarda ve kapıların kenarlarında canlı çiçekler ve yeşilliklerle dolu pencere kutuları ve parlak renkli saksılar vardı (bunlardan çok fazla olmadığını söylemek zorundayım, Korwahk açıkça yeşil başparmaklarla dolu değildi - ama kremayı kırmak, bir renk sıçraması eklemek ve gözlerinize güzel bir sürpriz yapmak için yeterince vardı). Ana yoldan açılan geniş meydanlar, masaların üzerinde renkli çadırlar ya da tezgahların üzerinde çizgili tenteler bulunan pazar tezgahlarıyla doluydu. Kapıların çoğu çıplak ahşap olsa da bazıları yeşile, bazıları kırmızıya boyanmıştı,

Bazıları mavi, bazıları beyaz, bazıları mavi, beyaz ve kırmızı çizgili siyah (bunlar savaşçıların evleriydi, diye fısıldadı Lahn biz yol alırken kulağıma, kapıları vücutlarına sürdükleri boyayla uyumlu olacak şekilde boyanmıştı).

Ve her kapının dibinde, Korwahn'ın minnettar vatandaşlarından (yine Lahn'dan bana fısıldanan) eve hoş geldin diyen küçük bir çiçek yığını vardı. Ve biz yapraklar savrula savrula ilerlerken, peşimizden gelen Horde eve vardıklarında ya da eve varabilmek için bir yoldan dönmek zorunda kaldıklarında dağıldılar, böylece Lahn'ın Lahkan'ı siyah boyalı ve her ikisinde de parıldayan altın bir şerit bulunan çift kemerli bir kapıda durdurduğu küçük platonun tepesinde çok az kişi kaldı. Gördüğüm bu tür işaretlere sahip tek kapıydı ve eminim ki bu tür işaretlere sahip tek kapı Korwahn.

Home.

Kapımızda benim altın rengimi ve Lahn'ın siyahını görünce kalbim ısındı ve karnım guruladı. Gergin ve heyecanlıydım. O kapılardan geçmek için sabırsızlanıyordum ve tuhaf bir nedenden ötürü aynı zamanda ölümüne korkuyordum.

Bu duyguların içinden çıkmaya fırsatım olmadı. Lahn attan indi, beni çekti ve içeri götürdü.

İçerisi serindi; ilk fark ettiğim şey buydu. İkinci fark ettiğim şey ise ortada açıkta kalan bir avlu ve içinde güzel bir mozaik döşemeli tabanı olan küçük, gürül gürül akan bir çeşme olmasıydı. Fıskiye'nin ve avlunun dört bir yanında rengârenk saksılar vardı ve içleri çivili ya da sarkan yeşil bitkilerle doluydu. İki katlıydı ve her kapı avluya bakan ya da avluya bakan bir balkona açılıyordu.

İkinci fark ettiğim şey ise yaşlı, hafif kambur, kısa boylu, yuvarlak hatlı bir kadının bize doğru yaklaşmakta olduğuydu. Koyu renk saçlarında bol miktarda çelik grisi vardı, yüzünde bir sürü kırışıklık vardı ve telaşlı ama ekonomik bir tavrı vardı.

Bunun Twinka olması gerektiğini biliyordum, Lahn'ın bana bahsettiği, o yokken evine bakan ev kölesi.

Benden hoşlanmıyordu, bunu hemen anlamıştım ve Lahn'a o kadar da sıcak baktığından emin değildim çünkü bana başıyla selam verdi, Lahn da hafifçe eğildi ve sonra tek kelime etmeden yanımızdan geçip kapıların dışında durdu, ellerini kalçalarına dayadı ve arkadan gelen arabalara doğru kaşlarını çattı.

"Annem ve babamla birlikteydi, burası onların da eviydi. Buraya benden daha uzun süre evim dedi ve benden çok daha fazla zaman geçirdi.

Burada benden daha fazla. Burayı kendi evi gibi görüyor." Lahn bana bir gece önce yıldızların altında yatarken söylediği bir şeyi hatırlattı.

"Mm hmm," diye mırıldandım, Twinka'nın dimdik sırtına bakarak.

Lahn Korwahk dilinde, "Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsa onu kendim kırbaçlarım," diye mırıldandı, gözlerim ona kaydı ve yaşlı halinin kulaklarını etkilemediği belli olan Twinka yüksek sesle kükredi.

Hıçkırıkları duymazdan geldim ve Lahn'a İngilizce olarak "Yapmayacaksın" diye tısladım. "Meena," dedi Lahn bana, sonra gözleri Twinka'ya döndü ve sözlerini şöyle tamamladı sıkıca, "kay jahkan. "*"

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Lahn'ın gözleri tekrar bana döndü ve dudaklarıma dik dik baktı. Onları açtım.

Lahn'ın bakışları eridi ve sırtıttı.

Gözlerimi devirdim.

Sonra Lahn Twinka'ya döndü, "Uvoo kah Dahksahna el cuun, boh. Lee aka lapan ansha bel fahkah yo na geenheeso. "***"

"Meena, kah Dax," diye mırıldandı, "kay pahnsay yo nahna tahnhan. "***"

Elimde değildi, onun mırıldandığı asi sözler karşısında dudaklarımı birbirine bastırdım ve gözlerim büyüdü.

Lahn bana gülümsemeye devam etti.

"Eğer onu kırbaçlarsan," dedim İngilizce olarak, "seninle bir hafta konuşmam."

Lahn'ın gülümsemesi, İngilizce olarak, "Eğer kırbacımın ucunu hak edecek bir şey yaparsa, hiçbir şey yapmayacaksın," diye cevap vermeden önce soldu.

Doğru ya. Unutmuşum.

"Doğru," diye fısıldadım, "unutmuşum."

Lahn bir an bana baktı, sonra muhtemelen kurtuluş için tavana baktı. Twinka sabırsız bir ses çıkardı.

Turuma çıktım.

Çok fazla olsa bile, fazla bir şey yoktu. Bir sürü oda, çok fazla mobilya yok. Çok fazla bir şey göremedim, Twinka neredeyse koşuyordu, bir şeyleri işaret ediyordu, zar zor yakaladığım kelimeler mırıldanıyordu, açıkça yeni kraliçesine bir tur vermekten daha iyi yapacak işleri olduğunu düşünüyordu ve geldiklerinde kızlara patronluk taslayabilmek için bunu bitirmek istiyordu.

Korwahn'da pek mobilya olmadığını gördüm. Çoğunlukla çok sayıda minder ve karo zeminler üzerinde kalın kilimler vardı. Yemek odası benzeri odada bile uzun, çok alçak bir masa ve etrafında yere serilmiş on iki büyük minder vardı. İçinde "çalışma odası" yazan bir masa bulunan bir oda yoktu. Altı yatak odası vardı ve her birinde paravanın arkasında bir lazımlık ve sürahiyle su dolu bir leğen bulunan banyo benzeri bir oda vardı ve ana odada (ana oda olduğunu tahmin ediyordum) büyük, oyma ahşap bir gardırop ve gerçek bir şezlong bulunan başka bir oda vardı. Her yatak odasında gerçek gibi yataklar vardı, yani platform yerden iki ayak yüksekti, şilte bizim odamızdakinden iki kat daha kalındı, baş kısmında iki kat daha fazla yastık vardı ve ipek çarşafarla (post yok) ve karmaşık işlemeli ipek yorganlarla kaplıydı. Ama yatak başı ya da ayak ucu yoktu.

Evdeki en iyi oda, ana süitin dışında yer alan, mavi ve yeşil mozaik karoları ve kenarlarındaki mavi ve yeşil pedleriyle gerçekten bir *havuza* benzeyen banyo odasıydı. Banyo, içinde yüzülebilecek kadar büyüktü ve Korwahn'a ve ötesindeki manzaraya bakan bir balkona açılan büyük bir penceresi vardı. Keyifli bir nefes alışımına Twinka ağır, ahşap kapıyı isteksizce yukarı kaydırıp ve buharlı su fişkırlarak banyoya aktı. Küvetin dibinin hafifçe alçaldığını ve suyun karşı ucundaki giderleri tıkayan dört dar parça sakızimsı bir madde olduğunu gördüm.

"Korwahk'ta kibirli bir şekilde, "Kaplıcadan doğrudan besleniyoruz," dedi. Biz," diye devam etti kibirli bir şekilde, "tüm Korwahn'da böyle bir nimete sahip olan sadece *yedi* evden biriyiz."

Kutsama kelimesinin bunun için uygun olduğunu düşünerek başımı salladım. İçeri fişkıran su (kapıyı tekrar kapatmadan önce) berrak, temiz ve buharlıydı ve banyo yapmak için sabırsızlanıyordum.

Twinka dışarı çıktı, ben de onu takip ettim ve turumuza devam ettik. Duvarlarda ilginç tablolar, bakır ya da gümüş levhalar, metal üzerine işlenmiş desenler ve hatta ağır, oymalı çerçeveli aynalar olduğunu fark ettim (ve aylar sonra ilk kez kendimi gördüğümde, Korwahk güneşinin, Jacanda'nın boyalı yüzünün, aşkın ve hamileliğin bana yakıştığını söylemek zorundaydım - ben bile itiraf etmeliyim ki *harika* görünüyordum).

Her şey pırıl pırıldı ve her an devrilecekmiş gibi görünen ama yirmi üç yaşındaymış gibi hareket eden Twinka tarafından iyi bakıldığı belliydi.

Kare çatı (içinde avlu deliği olan) dışında hepsi bu kadardı ve kesinlikle *müthişti*. Büyükten küçüğe bir sürü rengarenk saksı vardı, içleri çivili yeşillikler, sarkan bitkiler ve canlı çiçeklerle doluydu. Ayrıca tembellik etmek ve güneşi yakalamak için üzerinde kalın yastıklar bulunan şezlonglara benzeyen bir alan vardı. Bir başka alanda ise kıvrımlarla süslü yuvarlak demir bir masa ve ona uygun dört sandalye bulunuyordu. Son alanda ise bol miktarda kalın hasır ve kocaman, parlak renkli ipek yastıklar vardı.

Tam bir vaha. Evdeki en iyi yer, hiç şüphesiz.

Çatıdan sonra her şey yokuş aşağı iniyordu ve Twinka beni arka tarafta, içinde ateş yakan bir fırına benzeyen ilkel bir ocak ve uzun, hırpalanmış bir masa bulunan bir mutfığa götürdü. Arka kapıdan küçük, düzenli bir avluya (daha fazla saksı bitkisi ile) çıkınca kölelerin kaldığı yer vardı, dört küçük oda, ikisi üstte, ikisi altta, her odada yerde iki ikiz boy palet, her paletin yanında iki çekmeceli ahşap şifonyer ve her şifonyerin üzerinde bir cılız mumluk vardı.

Hmm. Bu konuda bir şeyler yapmam gerekecekti.

Jacanda'dan öğrendiğime göre Packa, Lahn'a en uzun süre hizmet etmiş ve ben gelmeden önce onun yemek ve barınma ihtiyaçlarını karşılamıştı. Geri kalanları Av'dan iki gün önce bir açık artırmada satın almıştı (birçok müstakbel kocanın müstakbel eşlerinin ihtiyaçlarını karşıladığı yer).

Oahsee'den (Bain'e sormuş, o da cevaplamış) öğrendiğime göre Lahn, katıldığı ama Dax olarak katılmadığı diğer avlardan önce köleler satın almış, sonra da hiçbir şey ilgisini çekmeyince onları hemen satmış.

Dolayısıyla orada bulunan tek kişi Packa'ydı.

Avlu alanına geri döndüğümüzde Lahn gitmişti ama kızlarım stajyer savaşımlarla birlikte dışarıdaki vagondan eşyalarımızı taşıyorlardı ve kızlar hayranlıkla etrafa bakıyorlardı.

Twinka onları görür görmez konuşmak için ağzını açtı. Ve o konuştuğu anda, oraya ilk ben vardım.

Bak, buranın onun evi olduğunu anladım, bunu tamamen anladım, ama bunlar *benim* Kızlar.

Ve kimse onlara patronluk taslamıyordu.

Korwahk'ta kızlarımı Twinka'yla, Twinka'yı da kızlarımla hızlıca tanıştırdım ve ardından "Bunlar şimdilik burada kalabilir. Twinka, lütfen kızlarıma evi gezdir ve sonra yıkanmak, temiz kıyafetler giymek, gezintiden sonra biraz dinlenmek ve yemek yemek için biraz zamana ihtiyaçları olacak. Ondan sonra bu eşyalar paketinden çıkarılabilir."

Twinka, etrafındaki kırıksıklıkları üçe katlayacak kadar gergin bir ağızla gözlerini kısarak bana baktı.

Sonra, "Gay na tahnay, "****" diye mırıldandı, kızlarımın arasından baktı ve koşarak uzaklaştı.

Onun peşinden koşarken hepsi bana baktı. Bir nefes aldım ve bıraktım.

Sonra Lahn'ı aramaya çıktım ve onu banyo benzeri odadan çıkıp ana süite girerken buldum.

"Hey," dedim kocaman bir gülümsemeyle. "Evini beğendim. Çatısı acayip *harika*."

"Dohnno," diye mırıldandı yanımdan geçip kapıya doğru yürürken. Anında söndüm ve şiştiğimin farkında bile değildim.

Sonra umutsuzca dönüp onu gözlerimle takip ettim. Aklında Horde ve savaş işleri olduğunu ve kral modunda olduğunu, bu yüzden kral işleri yapmak için uzakta olduğunu düşündüm.

Ama tamam, yılın sadece iki ayı burada yaşıyordu, bu yüzden muhtemelen burası onun için önemli bir yer değildi ve tabii ki benim dünyamda bir kocanın karısını ilk kez eve getirmesinin büyük bir şey olduğunu bilemezdi.

Ama yine de...

Kapıya doğru yürümek yerine kapıyı tutup fırlattı. Sonra bana döndü.

Sonra gözlerindeki bakışı yakaladım.

Sonra bana doğru yaklaşırken ona kocaman bir gülümseme daha verdim.

Sonra yanıma gelip beni güçlü kollarına aldığı anda gülerek ağladım.

Önce yatağı test ettik.

Kocaman, yumuşak ve *sağlamdı*.

Daha sonra yüzme havuzunu test ettik. *Harikaydı*.

* * * *

Twinka'nın Ghost'u sevmediğini söyleyelim. *Hem de hiç*.

Ayrıca kızlarıma gösterdiğim yakınlık, ilgi, alaka ve rahatlıktan hoşlanmadığını ve aynısını ona yapmama olumlu yanıt vermeyi reddettiğini de söyleyebiliriz.

Ama umurumda değildi.

Ben kraliçeydim.

Bir ava katılmıştım. Bir intihar-öldürme infazına tanık oldum. Dax için bir meydan okuma izledim. Odamda kanlı bir saldırıdan kurtuldum. Elimizdeki en ilkel aletlerle küçük bir tıbbi prosedüre yardımcı oldum. Kızlarımdan birinin kafasının kesildiğini gördüm. Küçük, tatlı, güzel, ürkek bir Fleuridian kızı ile karanlık, gururlu, suskun bir Horde savaşçısı arasında gecikmiş bir maç yapmıştım.

Gök gürültüsü, şimşek, yağmur, çiçekler ve gökkuşakları yaratabiliyordum. Ve vahşi bir hayvanı bir ay içinde kendime aşık etmiştim. Onun anlattığına göre, neredeyse ilk görüşte olmuştu.

Yani benimle uğraşmayacaktı.

Bu yüzden onu görmezden geldim ve kızlarım da öyle yaptı. Çok işe yaradı.

* * * * *

Korwahn'a yerleştikten sonra hayat normal seyrinde devam etti. Ekibimle vakit geçirdim (çatımda, onların çatılarında, yemek odamda, onların yemek odalarında, avlumda, onların avlularında, anladınız siz onu). Koruyucularımla birlikte şehirde dolaştım. Halkımla tanıştım. Pazar yerinde alışveriş yaptım.

Lahn iki kez akşam yemeği için ve üç kez de ben yatmadan önce eve geldi. Bunun dışında, adamım meşguldü.

Berbattı.

Ama ben kraliçeydim, o yüzden sineye çektim.

* * * * *

Sabah bulantıları başladığında Korwahk şarabını bıraktım. Lahn, akşam yemeğinde bana bir kadeh doldurmasını engellediğimde bunu sorguladı ve ben de benim dünyamda hamile kadınların alkollü içecek içmediğini, çünkü bunun rahimdeki büyümeyi etkilediğini fark ettiklerini açıkladım.

Bunun üzerine kaşları birbirine çatıldı ama daha fazla sorgulamadı ve şarabımı doldurmadı.

Bu arada, sabah bulantılarının başlaması ve dolayısıyla onun çocuğunu taşıdığının doğrulanması Lahn tarafından büyük bir rahatlıkla karşılandı. Korkmuştum ama mutluydum. Pahnsahna'sında onun çocuğunu taşıdığımı zaten biliyordu.

Yine de ona kutlama yaptırdım.

Kutlama şeklime bakılırsa Lahn pek aldırış etmedi.

* * * * *

Korwahn'daydık çünkü Suh Tunak Maroo'ya gitmeden önce orada toplanıyordu.

Biz de Korwahn'daydık çünkü Lahn kardeşlerine bir mesaj daha göndermişti ve bu da altın kraliçesini korumak için Korwahn'da geride bırakılacak seçkin bir ekip oluşturduğuydu (seçkin bir ekip, ne kadar havalı değil mi?). Bu ekip için kendini öne sürmek isteyen herhangi bir savaşçının bunun için yarışması ve belirli bir tarihe kadar gelmesi gerekiyordu.

Yarışmaya gitmeme izin verilmiyordu, sadece savaşçılar katılabiliyordu. Seerim, Diandra'ya bunun nedenini midemi bulandırabileceği için olduğunu söylemişti ve Lahn ilk olarak midemin yeterince bulandığını, ikinci olarak da her sabah midemin bulandığını biliyordu.

Bu yüzden gitmeme izin verilmediğine sevindim. "İzin" kelimesinden pek hoşlanmasam da bunu Lahn ile paylaşmadım.

Lahn bana muhafızlarımın beş yüz kişi olacağını söylemişti.

Ayrıca bana bu pozisyonlar için on beş bin kişinin yarıştığını söyledi. Evet. *On beş bin.*

Bu beni çok şaşırttı ve
duygulandırdı. Zaten kim
etkilenmez ki?

* * * * *

Kraliçenin savaşçılarının birbirlerini yeni şeritleriyle boyadıkları Boya Töreni'ne katıldım (Xacto, eminim, ben ve katılan diğer eşler yüzünden orada değildi).

Resmi işler için kullanılan en üst platonun en tepesindeki devasa açıklıkta boynuzdan tahtıma oturdum ve savaşçıların kürek kemiklerindeki bir noktadan omuzlarının üzerinden göğüs kafeslerindeki bir noktaya doğru kıvrılan üç ince siyah şeritle boyanmasını izledim. Bu noktadan kollarının etrafından öne doğru üç tane daha boyanmıştı. Omuzlarının ucunun ortasına da kalın bir altın şerit çizilmişti.

Bu boyayı törenler için giymiyorlardı. Her gün takıyorlardı. Lahn bana bunu gururla yaptıklarını söyledi.

Ben de çok şaşırdım ve çok etkilendim.

Öyle ki, gözyaşlarına boğuldum.

Lahn ben ağlayana kadar bana sarıldı.

İşim bittiğinde, hormonlardan kaynaklandığını söyledim. Sonra hormonların ne olduğunu açıkladım.

Bana deliymişim gibi baktı. Sonra,
akıllıca, bıraktı.

Zahnin onların komutanıydı. Bain, Feetak, Bohtan, Tark ve Yoonan onun yardımcılarıydı.

Narında bana, ilk avını dokuz yıl önce (yani on altı yaşında) gerçekleştirmiş olan genç savaşçı Feetak'ın rütbesindeki bu büyük sıçramadan çok memnun olduğunu söyledi.

Bu onun için daha fazla sarong anlamına geliyordu çünkü Lahn hepsine kendi parasından ödeme yapıyordu ve bu onların akınlardan ya da savaşlardan kazandıklarından daha fazlaydı (cidden, adamım yüklü olmalıydı... Yani, beş yüz savaşçı?).

Bu onu da mutlu etti.

Ben de mutlu oldum.

* * * * *

Evet. Mutluydum. Korwahn iyiydi. Hayat güzeldi. İyi olmayan tek şey sabah bulantılarıydı ama o da saat 10'a kadar sürüyordu.

Diğer her şey iyiydi.

Ve bir gün daha öyle olacaktı.

Sonra kocam savaşa gitti.

* * * * *

"Kah Lahnahsahna, kah lipa," diye mırıldandı Lahn, gözümü kırıştırtıp ona baktım.

Saçını yapma vakti gelmişti.

Yanımdaki yatağa oturdu ve elini diğer tarafıma yerleştirdi. "Bunu yapabilecek kadar iyi hissediyor musun?" diye sordu, gözleri benim (muhtemelen solgun) yüz.

Yaptım ama muhtemelen oturduktan sonra yapmazdım.

Ama parmaklarımı onun güzel saçlarında gezdirme şansından asla vazgeçemezdim. Şimdi olmaz. Yarından sonraki gün Lahkan kapımıza dayanmışken, Lahn Lahkan'ın sırtındayken ve kralım bana yapılan bir yanlışın intikamını almak için savaşa giderken olmazdı.

"Evet," diye fısıldadım, nefesimi içime çektim, ayağa kalktım ve altın bantlarının bulunduğu küçük sandığa doğru yürüdüm. "Nasıl istersin?"

"Bunched," dedi, başımı salladım, ihtiyacım olanı aldım ve yatağa döndüm.

Yatağın kenarındaki yere bağdaş kurup oturmak için hareket etti. Arkasında bağdaş kurarak yatağa oturdum, saçlarını topladım ve toplarken verdiği hissi ezberledim.

Son bandı da taktıktan sonra kollarımla omuzlarını çevreledim ve çenemi bir tanesinin üzerine koydum.

"Seni sevdiğimi biliyorsun," diye fısıldadım kulağına.

"Biliyorum," diye fısıldadı, döndü, kollarımı çekti ve önümde diz çöktü, elleri yüzümü çerçeveledi.

Karanlık gözlerine baktım.

"Ne kadar olduğunu biliyor musun?" Fısıldamaya devam ettim. "Ne kadar, bebeğim?" Lahn da fısıldamaya devam etti.

Alnımı onunkine doğru eğdim ve ona gerçeği söyledim. "Benim dünyamdan daha fazla."

Gözlerinin gülümsemesini izledim. Sonra parmaklarının kafa derime bastırıldığını hissettim. Sonra dudaklarının dokunuşunu hissettim.

Sonra ayağa kalktı ve gitti.

*Çeviri: "Evet, yapacağım."

**Çeviri: "Şimdi kraliçeme bir tur attır. Diğerleri yakında patronluk taslamak için burada olacaklar."

***Çeviri: "Evet, kralım, emriniz için yaşıyorum."

****Çeviri: "Emrettiğiniz gibi."

Yirmi Yedinci Bölüm

Devlet İşleri

Sabine ve Narinda ile birlikte minderlere uzanmış, Korwahn üzerinde güneşin batışını izliyorduk. Hayalet ayaklarımın dibindeki minderlerin üzerinde yüzükoyun yatıyordu, ön bacakları önünde uzanıyordu, başı yukarıda, gözlerini kırıştırıyor ve havayı kokluyordu.

Bulunduğum noktadan, güneşin zayıflayan ışınlarının gökyüzünde koyu pembe, altın ve vermillion renklerini vurduğunu, son parıltıların Tanrılar Bulvarı'ndaki heykellerin üzerindeki altına vurduğunu görebiliyordum.

Gözlerim nefes kesen manzaradan karşı köşedeki masanın etrafında toplanmış kızlarımı gördüğüm çatıya kaydı. Bileklerindeki ve küpelerindeki bileziklerde parıldayan güneşi gördüm.

Gaal dizlerinin üzerinde bir kumaş parçasını ayakta duran Quixa'nın kalçalarına doluyordu. Masanın her tarafına, o gün kızlarıma pazardan aldığım kumaşların farklı renklerdeki kesimlerinden oluşan canlı kumaşlar saçılmıştı.

Birkaç hafta önce bir kraliçenin kızlarının sıkıcı, yırtık pırtık saronglar ve bandauslarla dolaşmamalarına, mücevherler, makyaj malzemeleri ve parlak renkli, modaya uygun kıyafetler giymelerine karar vermiştim. Memnuniyetle, her biri haftalar önce aldığım ilk kumaştan bu yana dört parça kumaş ve bugün yeni bir parça ile takılarını ve makyaj malzemelerini almışlardı. Ayrıca yataklarının yanında birden fazla şamdan vardı ve her birinin odasında aynalar, küçük sanat eserleri ve yataklarının üzerinde, odalarındaki krem kerpiç monotonluğunu kırmak için parlak renkli yorganlar vardı.

Gözüme bir hareket çarptı, çatıya çıkan dolambaçlı, siyah, ferforje merdivene baktım ve Twinka'nın geldiğini gördüm.

Twinka kızlarımı giydirmemi onaylamıyordu ve bunu sözsüz olarak açıkça ifade ediyordu, tıpkı şu anda yaptığı gibi onlara doğru dudaklarını bükerek bakıyordu.

Ben görmezden geldim ve kızlarım da öyle yaptı ama bana doğru ilerleyişini izledim. Paspaslarımızın iki adım ötesinde durdu.

"Kraliçemin bir şey yapmak için gerçekten bir köleye ihtiyacı var mı?" diye sordu. Akşam yemeğini çoktan yemiştik ve keçiboynuzu damlası tabağına baktım,

şekerlenmiş meyveler, ballı bademler, şarap sürahisi, mango suyu sürahisi

Sabine, Narinda ve kızlarımın kumaşlarını yerleştirmeden önce bize getirdikleri, paspasların üzerinde duran gümüş kadehlerim.

Sonra Twinka'ya baktım ve "Ben" diye cevap verdim. Dudakları sıkılaştı ve başını eğdi.

Sonra döndü ve üç adım öteye yürüdü.

İşte o zaman "Twinka?" diye seslendim.

Gözle görülür, sesli ve ağır bir şekilde iç çekti ve kaşlarını kaldırarak arkasını döndü.

"Bugün senin için üç parça kumaş aldım. Gaal sana elbiseler dikecek" dedim, çünkü kalçalarına saronglar, göğüslerini örtmek için bandauslar ya da askılı bluzlar değil, boynunun altından geçirip arkadan bağladığı uzun bir kumaş parçası giyiyordu.

Bir tane vardı. Her zaman temizdi ama aynı zamanda yıpranmıştı.

"Nezaketiniz olağanüstü kraliçem," diye açık yüreklilikle fikrini söyledi, "ama giysilerim iyi."

"Katılmıyorum," diye karşılık verdim.

"Bu kumaşı bana yaşlı Dahksahna verdi," diye bilgi verdi.

"Yeni Dahksahna sana daha fazlasını veriyor," diye cevap verdim, karşılık vermek için ağzını açtı ama ben ondan önce davrandım. "İyi, eğer onu evde giymek istiyorsan, bu senin seçimin. Bu evden çıkıyorsun; bunu Dax ve Dahksahna'nı temsilen yapıyorsun ve yeni saronglarını giyiyorsun."

Bana ters ters baktı. Sonra başını eğdi. Sonra döndü ve hızla çatıdan indi.

Kızlarım onu izlediler ve alçak sesle kıkırdamadan önce beklediler, bunu ancak o gözden kaybolduktan sonra yaptılar.

Hasırlara doğru gülümsedim, meyve suyu kadehimi aldım ve bir yudum içtim. "Ona çok sert davranıyorsun," diye mırıldandı Narinda, kadehimi yere bıraktım ve

şaşkınlıkla ona baktı.

"Pardon?" diye sordum ve gözleri merdivenin tepesinden bana kaydı.

"O yaşlı ve inatçı, kendi bildiğini okuyor. Aylardır bu evin idaresini elinde tutuyor ve tek başına yaşıyor, belli ki bundan hoşlanıyor," diye cevap verdi Narinda. "O bir köle ve burası kocanla birlikte senin evin ama onun hissettiklerini anlamalısın."

Bu doğru olduğu için hiçbir yanıt vermedim.

Narinda devam etti. "Babam bana inatçı biriyle başa çıkmanın en iyi yolunun inatçı *olmalarına* ve kararlarıyla yaşamalarına izin vermek olduğunu öğretti. Eğer eski püskü saronglar giymek istiyorsa, o zaman kendini inkar ediyor demektir.

nezaket ve güzellik. Bu onun seçimi Kirke ve yanlış bir seçim ama bununla yaşamasına izin vermek *sana* zarar vermez."

Bu da doğru olduğu için yine de cevap vermedim.

Narinda yumuşak bir sesle, "İyiliği zorlayamazsın, güzelim," dedi. Ve bu da doğruydı.

"Pekala, tatlı Narinda," diye cevap verdim, "Gaal'dan bunları yapmasını isteyeceğim ve Twinka'ya bunları giyip giymemenin kendi seçimi olduğunu söyleyeceğim."

Narinda bana gülümsedi. Ben de bilge arkadaşlara sahip olmanın iyi bir şey olduğunu düşünerek gülümsedim.

Sonra sessizce, "Baban çok bilgeymiş," dedim.

Başını salladı ve gözleri uzaklaşmadan önce kendi kadehinden bir yudum aldı ve sessizce geri döndü, "Gerçekten de yleydi."

O küçük, tuhaf gülümsemesiyle gülümsüyordu, ben de onu düşünceleriyle baş başa bırakıp tekrar manzaraya baktım. Pembeler kayboluyordu, altın rengi gitmişti ve yıldızlar ortaya çıkmaya başlarken vermilyon ve gece mavisi çizgiler gökyüzünü kesiyordu. Kızlarımdan birinin etrafta dolaştığını duydum ve çatı aydınlandığında, çatının kenarındaki tutuculara takılı meşaleleri yaktığını anladım.

Bacağımın drtldğn hissettim, aşağıya baktım ve Narinda'nın ayak parmağıyla beni hafifçe drttğn gördüm. Ona baktığımda küçük ve tuhaf değil, bilmiş ve eğlenmiş bir şekilde gülümsediğini gördüm. Gözleri, en azından son on dakikadır tamamen sessiz olduğunu geç de olsa fark ettiğim Sabine'deydi.

Narinda'nın ve benim başımızın üstündeki minderlerin üzerinde uzanmış olan arkadaşıma baktığımda onun da manzarayı seyrettiğini gördüm, yüzü yumuşaktı, dudakları yukarı kalkıktı, ama gözleri ateşliydi.

Birileri iyi şeyler düşünüyormuş.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve gözlerimi Narinda'ya diktim.

Kocaman gülümsedi, başını geriye eğdi ve Korwahk dilinde seslendi, "Sabine? Güzelim, bizimle misin?"

Sabine başladı ve başını bize doğru çevirdi. Korwahk dilinde "zr dilerim, çok özür dilerim, kilometrelerce uzaktaydım," diye cevap verdi.

"Hayır değildin, vahşi hayvanınla yataktaydın," diye takıldım, yüzünün kızarmasını izledim, sonra gözleri parladı, sonra minderlerini bize yaklaştırdı ve "Dürüst olabilir miyim?" diye sordu.

Bu tanıdık bir şeydi ve bu yüzden de iyi olacaktı, bu yüzden Narinda ve ben birbirimize ve Sabine'e yaklaştık, Narinda, "Ne yapabilirsin ki?"

Güzel olan, her dürüst olmak istediğinizde dürüst olup olamayacağınızı sormak değildir. Bence açık sözlü olabileceğinizi kabul edebilirsiniz."

Bu doğru olduğu için bir kıkırdamayı bastırdım. Sabine, Zahnin'le neler yaptığını anlatmadan önce her zaman açık sözlü olup olamayacağını sorardı. Ve saldırıya uğradığım gün bu konudaki mührü kırdıktan sonra, bu konu hakkında çok konuştu. Hiç itiraz etmedik, bu yüzden açık sözlü olabileceğini biliyor olmalıydı.

Sabine başını salladı, sonra daha da içimize eğildi ve fısıldadı, "Sen... sen... şey, biliyor musun... *üstte yapabileceğini* biliyor muydun?"

"Üstte mi?" Narinda masumane bir tavırla sordu ve ben de kıkırdamamı bastırmak için ayağımla kaval kemiğine vurdum.

Sabine'in gözleri dans etti ve vücudu hafif bir heyecanla sıçradı. "Oh evet, Narinda, *üstte*. Bak, biliyorsun... daha önce, şey, sana nasıl olduğunu anlatmıştım, Zahnin yaralandıktan sonra, bilirsin... daha önce işleri ilerletmekte tereddüt ettim, erm... biz... um... o... şey, tüm o homurdanma ve inlemelerle çok fazla çaba gerektiriyor gibiydi. Yarasını ağırlaştırmasını istemedim."

"Evet tatlım, biliyoruz, bize söyledin," diye mırıldandım sesimdeki eğlenceyi gizleyemeden.

Sabine tekrar başını salladı ve devam etti. "Yani, sana söylediğim gibi, ben... ee... işleri ilerletmedim. Ama o... ellerini benim sevdiğim şekilde kullanmaya devam etti."

"Bunu biz de biliyoruz," diye mırıldandı Narinda ve biz de biliyorduk, bize anlatmıştı, bazen ayrıntılı olarak ve Sabine'in hoşuna gidecek şekilde kullandığı sadece elleri değil, ağzıydı da.

Sabine konuşmaya devam etti. "Ama ben... şey, bir şey vardı, bilmiyorum. Hoşuma gitti, bilirsiniz, biraz. Gerçekten *çok*. Ama... bir şeyler eksikti."

Neyin eksik olduğunu biliyordum. Zahnin'in vahşi kılıcı kayıptı. Narinda ve ben sessiz kaldık.

Sabine konuşmaya devam etti. "Ne olduğunu bilmiyordum ama iyiydi... Yani, *güzel ama daha fazlasını*

istedim." "Evet?" Narinda sordu.

"Ama ne olduğunu bilmiyordum," diye tekrarladı Sabine.

Ona ne istediğini söylemek için yaklaştım ama ben söyleyemeden o devam etti.

"Ben de Zahnin'e sordum." Gözlerimi kırptım.

Zahnin ve Sabine arasında işlerin *yavaş yavaş* ilerlediği söylenebilirdi. Sabırlı bir öğretmen olabileceğini söylediğinde yalan söylememişti. Sabine'ye karşı çok istekliydi ve buna ağızıyla ve elleriyle Sabine'nin çok hoşuna giden ama Sabine'nin karşılık vermediği için çok sinir bozucu bulduğu şeyler yapması da dahildi.

Bunda şiirsel bir adalet olduğunu hissettim, çünkü Zahnin alıp vermedikten sonra iki kat daha fazla verip almamıştı. Kur yaptığı bir aydan bahsetmiyorum bile.

Ama Zahnin için üzülmeye başlamıştım ve müdahale etme zamanının gelmiş olabileceğini düşünüyordum. Benim ricam üzerine, şifacı dikişlerini almak için çoktan evine gelmişti ve ondan önce bile bandajları takmıyordu. Yarası hâlâ pembeydi ama büyük ölçüde iyileşmişti. Ama o bir savaşçıydı; ufak tefek şeylere dayanabilirdi. Ama haftalar geçmişti ve çok şey veriyordu ama hiçbir şey alamıyordu.

Ve Sabine bu konuda hala çekingendi. Ona sormasına çok şaşırdım.

"Ona sordun mu?" Fısıldadım, sesim hissettiğim şokla doluydu ve o yine başını salladı.

"Evet, öyleydik, ben... şey, *yaklaşmıştım*. Ama onu durdurdum, ne hissettiğimi ve onu inciteceğimden endişelendiğimi söyledim ve sonra... sonra... sonra..." gözleri yuvarlaklaştı ve Narinda ve ben eğildik, "sonra sırtüstü yuvarlandı, bunu yaparken beni aldı ve beni *onun üzerine* yerleştirdi." Gözleri uzaklara daldı ve ben elimi kaldırıp yüzüne vurarak dikkatini yeniden çekmeden, çünkü kesinlikle ateşli seks la-la diyarındaydı, vücudu sarsıldı ve bize geri döndü. "Bu şekilde tüm işi benim yapabileceğimi ve onun incinmeyeceğini söyledi."

Yanılmamıştı.

Bir kahkahayı daha bastırdım ve Narinda ayak parmağıyla bacağımı tekrar dörterken onun bir homurtu yuttuğunu duydum.

"Ama..." Sabine devam etti, tüm bunları tamamen kaçırmıştı, "Ben... şey, tüm işi yapmadım. Tam ortasında, oturduğum yerden kalktı ve kollarını ve ellerini üzerimde kullanarak beni *daha hızlı* ve... bilirsiniz, *daha sert* hareket ettirdi. Ben de... bilirsin... *yaptım*." Sonra dudaklarını birbirine bastırdı ve "Daha önce yaptıklarından ve içimde hissettiklerinden sonra kendimi durduramadım!" diye patladı.

Eminim yapamamıştır.

"Sabine -" Başladım ama sözümü kesti.

"Ve harikaydı... *harikaydı... harikaydı*. Sanırım onun da hoşuna gitti."

Öyle olduğuna emindim.

"Sabine -" Tekrar denedim ama konuşmaya devam etti.

"Ama bilmiyorum... Endişeleniyorum. Ya ona zarar verirsem? Güçlü ve sağlıklı görünüyor ama ben istemiyorum..."

Küçük, tatlı Sabine'in büyük, güçlü Zahnin'i incittiğini düşünerek kahkahalara boğulmamaya çalıştım ve başardım ve sesimi duyurma zamanının geldiğine karar verdim.

"Sabine," diye seslendim, elini tutmak için uzandım. "Çatıya geri dön ve yatak odandan çık, tatlı dostum."

Gözleri bana odaklandı.

Elini sıktım. "O iyi. Kesinlikle iyi. Onun için endişelenme. Şu anda ona ihtiyacı olduğu şekilde bakıyorsun. Beş yaşından beri vücudunun neyi yapıp neyi yapamayacağını bilmesi için eğitildi. Bırak neyi kaldırabileceğine o karar versin ve sadece... uh..." Sırıttım, "Yolculuğun tadını çıkarın."

Gözleri büyüdü, yüzü fener ışığında görebileceğim kadar kızardı ve sonra kıkırdadı, ben de onunla birlikte kıkırdamanın güvenli olduğunu düşündüm ve Narında da ona katıldı.

Bir kez daha sıktıktan sonra elini bıraktım ve o da şimdi çoğunlukla gece yarısı mavisini bir gökyüzünü ve puslu pembe çizgilerle parıldayan yıldızları gösteren çatıya baktı.

"Benim savaşçı kocam nazik ve sabırlıdır," diye fısıldadı gece gökyüzüne. "Asla ama asla düşünemezdim ki..." durdu ve gözleri bize döndü. "Bir kabus gibi başladı ama şimdi en tatlı rüya gibi görünüyor." Başını yana eğdi ve "Bu nasıl olabilir?" diye fısıldadığında dudaklarında küçük, şaşkın bir gülümseme belirdi.

"Bilmiyorum tatlım, ama bir şekilde bu çocuklar bunu başarabiliyor," diye cevap verdim duygularımla.

"Elbette yapabilirler," diye onayladı Narında, hepimiz birbirimize baktık ve sonra yine kıkırdadık.

Tam o sırada Ghost'un boğazının derinliklerinden gelen alçak, uyarıcı bir hırıltı duydum. Başımı ona doğru çevirdiğimde başının merdivenlerin tepesine dönük olduğunu gördüm. Sonra zarif bir şekilde ayağa kalktı ama dikkatli ve temkinli bir şekilde beni destekledi ve merdivenlere baktım.

Bohtan ve Bain onları yükseltiyordu. Gülümsemeye başladım ama yüzlerindeki ifadeyi fark ettim, titreşimi hissettim ve Hayalet'in hırıltısını tekrar duydum ve bir şeylerin ters gittiğini anladım.

Bain kızlarıma, "Kraliçenizi tahtına oturması için hazırlayın" diye emrettiğinde bunu kesinlikle anlamıştım. Resmi bir iş. Çabuk yapın, gecikemeyiz." Gözleri bana geldi. "Zephyr'le birlikte sizi cephede bekliyoruz."

Dönmeden önce başka bir şey söylemedi ve iki savaşçı da merdivenlerden inerek gözden kayboldu.

Bu da ne?

"Neler oluyor, Circe?" Beş kızımın da kumaşlarını olduğu yerde bırakarak bana doğru koşuşturmalarını izlerken Sabine kısık ve endişeli bir sesle sordu.

Bilmiyordum.

Bildiğim şey, çok yakında bunu öğrenecek olmamdı. Ve ben kraliçeydim, bu yüzden kıcımlı kaldırmam gerekiyordu.

Ayağa kalktım ve fısıldadım: "Her şey yolunda, eminim ama acele etmeliyim."

Ve arkama bakmadan acele ettim.

* * * * *

"Canavar burada kalacak," diye emretti Bain ve ben de evin önünde Zephyr'e bindiğim yerin yanında duran Ghost'a baktım.

"I -" Ben başladım.

Bain, "Eve götürün," diye emretti, bana karşı hiç kullanmadığı ses tonuyla irkildim. Sonra başımı salladım ve Ghost'a baktım.

"Hayalet, eve gir bebeğim."

"Ben" ya da "hayır" olarak duyduğum korkutucu bir şekilde hırladı ama hareket etmedi.

"Ev, şimdi, Hayalet," diye talep ettim, yine inkarını homurdandı ve hala hareket etmedi.

"Bunun için vaktimiz yok kardeşim," diye mırıldandı Bohtan.

"Pekâlâ," diye mırıldandı Bain, çenesini Bohtan'a doğru salladı, sonra dizginlerini salladı ve atı döndü. Hedefe yöneldi. Zephyr'i onun arkasına taşıdım, Hayalet yanımda sinsice ilerliyordu. Bohtan arkada kaldı.

"Bain, yapabilir misin-" Ben aradım.

"Konuşmak yok, altın kraliçem," diye emretti ve ben dudağımı ısırdım. Yanlış bir şeyler vardı. Bain böyle biri değildi. Bana karşı değil. Kahretsin.

Muhafızlarım ve dişi kaplanımla birlikte sessizlik içinde en üst platoya doğru at sürdüm. Üzerimde beyaza boyanmış altın bir şalvar, beyaz bir askılı bluz ve altın bantlar vardı.

pazularım ve ön kollarım, altın halka küpelerim, elmacık kemiklerimdeki ve şakaklarımdaki altın tozu ve tüylerden oluşan altın tacım.

Kesinlikle, her zamanki gibi, Altın Kraliçe.

Ancak platonun tepesine vardığımızda, hiç de krallara layık olmayan bir nefes aldım.

Çünkü uzaktan görebildiğim kadarıyla, Korwahn'ın arkasından platoya doğru uzanan yükselti üzerinde geniş bir atlı denizi vardı, o kadar çoklardı ki saymak mümkün değildi, binlerce, belki de on binlerce. Hava artık tamamen kararmıştı ama yine de onları görebiliyordum çünkü ellerinde meşaleler vardı ve yerde azımsanmayacak sayıda ateş yakılmıştı. Onları seçemiyordum ama Korwahn olmadıklarını biliyordum çünkü gece havasını karıştıran hafif esintide uçuşan birçok flama vardı.

Korwahn savaşçıları flamalarla uğraşmazlardı ya da en azından ben hiç görmemiştim.

Ve resmi açıklıktaki geniş platonun tepesinde Korwahn savaşçılarından oluşan bir kalabalık vardı, belki iki yüz, benim muhafızlarımdakiler dışında hiçbirisi resimli değildi.

Hepsi sadece gevşek dikkat olarak tanımlanabilecek bir şekilde ayakta duruyordu ve hepsi tamamen silahlıydı.

Platonun kenarından ilerlerken, Lahn'ın platonun çıkıntılı dudağına taşla oyulmuş, beş derin basamağı olan platformdaki tahtında oturduğunu gördüm. Hadım onun yanındaydı, diğer yanında da benim boynuzlu beyaz tahtım duruyordu. Ön tarafa geldiğimizde, platformun en alt basamağından yaklaşık bir adım ötede büyük bir sandalye olduğunu gördüğümde bir nefes daha çektim.

İçinde, üzerinde siyah ve kırmızı bir ejderha resmi olan çelik bir zırh göğüs zırhı giyen bir adam vardı. Çizmeli ayağının yanında, tepesinden siyah ve kırmızı tüyler fışkıran bir zırh miğferi vardı. Ama pantolon ve çizme giyyordu ve başında, elmas ve yakutlarla süslenmiş altından yapılmış, neredeyse alnına kadar inen bir taç vardı.

Kırılmış ve çelimsizdi, kırmızı yanakları ve huysuz, boncuk gibi gözleri vardı. Çok büyük bir göbeği vardı, bu da göğüs zırhının onu içine alacak şekilde biçimlendirilmesi gerektiği anlamına geliyordu ve bu onu gülünç gösteriyordu.

Gülmedim, hatta gülümsemedim bile.

Çünkü boncuk gibi gözleri üzerimdeydi ve parlıyordu.

Yanında, kalbim yerinden çıkacak gibi oldu, Geoffrey duruyordu, çok daha zayıf, çok daha solgun ama çok daha temiz görünüyordu.

Onun gözleri de benim üzerimdeydi ve onlar da parlıyordu.

Bu her neyse, zaten iyi olmadığını hissettiğim bir şeyin aslında daha da kötü olduğunu düşünüyordum.

Son olarak, taçlı adamın koltuğunun arkasında sekiz tane uzun boylu, silahlı ve tam zırhlı adam sıralanmıştı.

Bohtan atını yanıma sürdü ve mırıldandı, "Attan inmiyorsun. Bacağını yana sall. Zahnin seni kralımıza teslim edecek."

Başımı hafifçe eğdim ve attan inişimizi izlemeyen Lahn'ın önünde durduğumuzda söyleneni yaptım, bakışları önünde oturan adamdan hiç ayrılmadı.

Bohtan'ın bana söylediği gibi, Zahnin öne çıktı ve beni Zephyr'den çekti. Hayalet yanımda sinsice dolaşırken bana tahtıma kadar eşlik etti ve biz yürürken tüm teğmenlerinin arkamızda toplandığını hayal meyal fark ettim.

Önüne geçtiğimde Lahn bana bakmadı, ben otururken de bakmadı ve muhafızlarım tahtlarımızın arkasına geçtiler, Zahnin benimkinin yanında ya da karnının üzerine yerleşmiş olan Hayalet'in yanında durdu, başı yukarıda, gözleri sandalyedeki adamda, tavrı tetikte.

"Kralınızın önünde eğilmiyor musunuz?" dedi sandalyedeki adam ve gözlerim ona kaydı. "Benim Kirke'm koca kafalı."

Gözlerimi kırpıttım ve aynı anda birkaç şeyi fark ettim. Birincisi, Xacme Lahn için çeviri yapıyordu ki Lahn çoğunlukla akıcı bir şekilde İngilizce konuştuğu için bunun garip olduğunu düşündüm. İki, karşımdaki bu adam beni tanıdığını düşünüyordu ve bunun iyi bir şey olduğunu düşünmüyordum. Ve üç, havada tehlikeli bir titreşim süzülürken Lahn'ın bu adamın bana Circe demesinden hoşlanmadığını biliyordum.

Kimse bir şey söylemeyince İngilizce olarak "Sizi tanıyor muyum efendim?" diye sordum. Lahn'dan gelen titreşimin değiştiğini hissettim ama sadece daha keskin, daha tetikte olmak için, daha az tehlikeli değil.

Sözlerim üzerine karşımdaki adam göz kırpmasına karşılık verdi. "Beni tanıyor musun?" diye sordu.

"Evet, sizi tanıyor muyum?" Ben de sordum.

"Öyle umuyorum güvercinim, on dört yaşından beri yatağımı ısıtıyorsun," diye cevap verdiğinde ne keskin bir soluk alabildim ne de içimdeki tiksintiyi gizleyebildim.

Sonra fısıldadım, "Ne?"

Gözleri kısıldı. "Güzel soru, tatlı Kirke, ama benim bilmek istediğim, bu oyunu oynayarak ne kazanmayı umduğun?"

"Oyun mu?" Sessizce sordum, aklım başımdan gitmiş, bir düşünce yakalamaya çalışıyordum. "Benim olduğunu biliyorsun. Altı yaşından beri benimsin. Sen

"Sen on dört yaşındayken *gerçekten* benim oldu," diye imalı bir şekilde öne eğildi.

"Bu çok saçma," diye karşılık verdim, düşünmeden ve "ve mide bulandırıcı" kelimelerini eklemeyen, çünkü cidden, on dört mü? Bu adamın bana dokunmasına asla izin vermeyeceğimden bahsetmiyorum bile. Birincisi yaşlıydı, ikincisi iğrençti.

Kaşları kalktı ve arkasına yaslandı. "Saçma mı?"

"Kesinlikle. Seni hayatımda hiç görmedim," diye cevap verdim.

Bana ters ters baktı. Geoffrey yana kaydı. Nefes nefese kalmamak için kendimi tutmaya çalıştım.

Sonra gözleri Lahn'a kaydı. "Bundan sıkıldım. Neden burada olduğumuzu biliyorsun." Xacme (gereksiz yere) tercüme etti ve Lahn homurdandı, "Meena."

"Evet," diye seslendi Xacme.

"O zaman şartlarımızı açıklayacağım. Ovanızda önünüzde göreceksiniz ki, yanımda otuz bin Ortadoğulu asker getirdim. Elbette biliyorum ki vahşileriniz onları aceleyle kesip geçecek. Bunu yapmadan önce Korwahn'a gireceklerini ve muhtemelen kılıçlarının kimi kestiğine dikkat etmeyeceklerini de biliyorum... kadınları, *eşleri*, geleceğin *savaşçıları*."

İğrenç tehdidi karşısında yine nefesimi tuttum ama o devam etti.

"Maroo'ya at sürmenizin arifesinde, bu süreçte sizden alacakları savaşçılardan bahsetmiyorum bile. Seferinize çıkmadan hemen önce böyle bir şey istemezsiniz sanırım."

Ben de şüphelenirdim.

Konuşmaya devam etti. "Büyücümü ele geçirmene ve Korwahn'a binmemizi engellemene karşılık olarak dört sandık Korwahn altını, dört gümüşün, dört elmasın, aynı miktarda yakut, zümrüt ve safir ve..." durakladı ve Geoffrey'ye, sonra tekrar Lahn'a baktı, "en güvendiğim elçilerimden birine yaptıklarının karşılığı olarak bir sandık daha altın kabul edeceğim."

Gözlerim bana gizleyemediği bir nefretle bakan Geoffrey'e kaydı. Sonra öne doğru eğildi ve ağzını sonuna kadar açtı. Hemen geri çekildim çünkü meşalelerin ve ateş çukurlarının ışığında bile dilinin olmadığını gördüm.

Aman Tanrım. Lahn onu yakalatmış ve seçim günü benimle konuştuğu için dilini kestirmişti.

Bu kadar zayıf ve solgun olmasına

şaşmamalı. *Aman Tanrım.*

Gözlerimi Geoffrey'den ayırdım ve tekrar taçlı adama baktım.

Lahn cevap vermedi.

Adam da öyle yaptı. "Gecikmeniz büyük talihsizlik. Askerlerime ata binmeleri için kolayca işaret verebileceğimi bilmelisin. Adamlarınızın alarma geçtiğinden ve savunmaya hazırlandıklarından eminim. Hiçbir gecikmeye izin vermeyeceğim."

Lahn Korwahk dilinde konuştu, Hadım tercüme etti. "Korwahk topraklarındasınız Kral Baldur, nasıl konuştuğunuza dikkat edin. Burayı siz yönetmiyorsunuz."

Demek bu Kral Baldur'du. Vay be. Pisliğin tekiydi.

Göğsü kabarmıştı. "Ve size hatırlatırım, katılan tek kral siz değilsiniz."

"Önemli olan tek kişi benim," diye cevap verdi Lahn, Hadım'ın tercümesinin ardından Korwahk dilinde ve bunu duyan Kral Baldur anında kendini kaybederek sandalyesinin koluna etli bir yumruk indirdi.

"Küstah!" Kral Baldur tersledi. "Giydiğim taca saygı duymuyorsun; elçime işkence ediyorsun ve büyücümü çalıyorsun. Hiç onurunuz yok. İlkel olduğunuzu biliyorum ama devlet işlerinde misilleme olmadan böyle davranmayı bekleyemezsiniz."

Lahn (yine Korwahk dilinde), "Gözdağı tehditleri, saçma talepler ve haklı palavralar Kuzey Toprakları'nda iş yapma yönteminiz olabilir ama artık Kuzey Toprakları'nda değilsiniz," diye cevap verdi.

Kral Baldur sandalyesinde öfkeyle kıpırdandıktan sonra bağırdı, "Bu çok çirkin! Yanında oturan kadın *bana ait!*"

Gerildim ama Lahn öne doğru eğildi, ön kolunu dizime dayadı, saldırgan bir şekilde değil, sadece rahatça, "Altın kraliçem seni tanımıyor, nasıl sana ait olabilir?" diye karşılık verdi.

"Yalan söylüyor!" Kral Baldur eliyle bana doğru işaret ederek bağırdı ve Hayalet hırlayarak ön patilerinin üzerinde doğrulup oturdu, mavi gözleri kraldan ayrılmıyordu.

Lahn alçak bir sesle, "Dikkat et, şişko adam," dedi ve Kral Baldur'un yüzü kelimeler tercüme edildiğinde öfkeden kıpkırmızı oldu, "Kraliçeme hakaret etme." Kral cevap vermek için ağzını açtı ama Lahn konuşmaya devam etti. "Yanınızdaki bu adam bir elçi değil. O bir casus. Güney Toprakları'nda bu tür faaliyetler sert bir şekilde ele alınır. Uzun yıllardır aramızda. Yöntemlerimizi biliyor. Yaptıkları aptalcaydı ve cezası da çabuk oldu. Eğer kaçtıysa

Sana bir kız gibi ağlıyorsa, Marhac Denizi'ni geçip onu Korwahk'ın tozuna ve taşına götürecek gemiye binmemeliydi."

Tamam, birinin dilini kesmek sert bir davranıştı ama Lahn haksız da sayılmazdı. Kuralları bilirsiniz, oyunu oynarsınız, kaybedersiniz, bedelini ödersiniz.

Hala. Yikes!

"Eylemleriniz barbarca, kadınları ele geçirmeniz ve onları siklerinizin kölesi olmaya zorlamanız *da dahil*, bu kadınlardan biri *benim* ve yanınızda oturuyor. Eğer onu yanında tutmak istiyorsan, karşılığını alacağım!" Kral Baldur bağırdı.

"Kraliçemi çalmakla mı tehdit ediyorsun?" Lahn sordu.

"Ödeme *yapmıyorsanız*, askerlerim ata bindiğinde olacıklara hazırlıklı olmalısınız," diye karşılık verdi Kral Baldur, arkasındaki zırhlı adamlar dikkatle doğruldu ve Lahn arkasına yaslandı.

Yapmadığı şey konuşmaktı.

Bu sessizlik uzun sürdü ve belli ki Kral Baldur'un tahammül edebileceğinden çok daha fazlaydı çünkü gözleri bana kaydı.

"Kirke, hemen kralına gel!" diye emretti. "*Bana* hizmet ediyorsun."

"Size söylüyorum efendim, sizi *tanımıyorum*," diye cevap verdim, yerinden fırladı ve fırladığı anda Hayalet dört ayağını birden kaldırıp hırlamaya başladı.

"Yalan söyleme, seni aptal *sürtük!*" diye gürledi. "*Kralına* gel!"

"Otur," diye İngilizce emretti Lahn ve Kral Baldur'un bakışları hem öfkeyle hem de Baldur'un dilini kullanmasına açıkça şaşırarak ona döndü.

"Seni kokuşmuş, vahşi hayvan, *bana* emir vermeye *cüret etme!*" Kral Baldur kırıptı.

Lahn ona yine İngilizce olarak "Ya oturursun ya da bacaklarını dizlerinden keserek seni oturmaya zorlarım," dedi ve gerildim çünkü bunu yapabileceğini ve yapacağını biliyordum. Silahlı değildi ama isterse bir saniyeden kısa bir süre içinde silahlı olabileceğinden şüpheleniyordum.

"Küstahlık!" Kral Baldur bağırdı. "Bir devlet ziyareti sırasında bir krala saldıramazsınız!"

"Güney Toprakları'ndasın şişko adam, istediğimi yaparım. Şimdi koca kıcının üstüne otur yoksa ulusun kralını kaybedecek. Zayıf olan ve sevgilisinin sikini kıcından kabul ederken sikinin okşanmasını tercih eden oğlun senin tahtına geçecek. Bu da demek oluyor ki, *o* zayıf olduğu için ulusunuzu *sevgilisi* yönetecek."

Kral Baldur, bunun doğru olduğunu gösteren bir işaret olarak ağzını kapattı. Açılan gözleri Lahn'ın bu bilgiye sahip olmasına şaşırdığını anlatıyordu. "Ne yazık ki," diye devam etti Lahn, "bunu tercih eden pek çok erkek olduğu gibi, oğlunuz da güçlü biri değil. Ama sen de biliyorsun ki şişman adam, öyle değil ve sevgilisi açgözlü, çıkarıcı ve aptal. Eğer oğlun tahtında oturur ve sevgilisinin iplerini eline almasına izin verirse, kendi halkın kardeş toprakları Lunwyn, Fleuridia ve hatta Hawkvale ile yeniden birleşmek için ayaklanacak ve Prens Noctorno yıllarca süren oburca çılgınlıklarının intikamını almak için Orta Diyar'a at sürecek ve başarılı da olacaklar.

Middleland, zaferleri olarak parçalara ayrıldıkça yok olacak."

Kral Baldur ona ters ters baktıktan sonra, "İşimiz bitti. At bineceğiz," dedi ve elini kaldırmaya başladı ama Lahn "Ben olsam bunu yapmazdım," diye uyardı.

Lahn'ın alçak, gürleyen ve sert ses tonuyla Kral Baldur'un eli havada durdu ve Lahn'a ters ters bakmaya devam etti.

Bunu yaptığında Lahn, "Maroo'ya gitme planlarımızı biliyorsunuz. Maroo'ya *ne zaman* gitmeyi planladığımızı da biliyorsun. Umarım siz ve askerlerinizin benden habersiz topraklarımdan geçtiğini düşünecek kadar aptal değilsinizdir, bu yüzden Korwahn'ı savunmak için size karşı at sürmeye hazırlanacağımı da biliyorsunuzdur."

Kral Baldur tek kelime etmedi, bu yüzden Lahn'ın haklı olduğunu tahmin ettim, Korwahn'tan tamamen Lahn'ın geldiğini bildiğini bilerek geldi ki bunu yapmak tuhaf bir şeydi.

Lahn devam etti. "Bildiğim tek şey, öfke nöbeti geçirip hazinemizi ele geçirmeye çalışmak, çünkü sanma ki şişko adam, bir an için büyümlü olanı geri almaktan çok, zenginliklerimizden oluşan sandıklarla tahtına dönmek istediğinden şüpheleniyorum. Senin oyunun ulusunun değil, tahtının zenginliğini arttırmaya odaklanıyor. Tahtınızın. Bu yüzden, eğer taleplerinizi reddedersem, şehrimi savunmakla meşgul olduğum sırada, kraliçemi kaçırmak için bir komplo kuracağınızı düşünüyorsunuz. Bu da otuz bin askerinizi bir öfke nöbeti ve açgözlülük uğruna benim savaşçı çeliğime kurban edeceğiniz anlamına geliyor. Bununla birlikte, şüphesiz bir kaçış planınız vardır, böylece savaşçılarınız düşerken, güvenli bir şekilde anavatanınıza dönebilir ve aynı zamanda altın gelinim karşılığında fidye talep ederek zulmünüzü sürdürebilirsiniz."

Durakladı, Kral Baldur hiçbir ses ya da hareket çıkarmadı ve Lahn devam etti. "Bilmediğin şey şu ki, biz Keenhak ile ittifak yaptık. Onlar kırk bin savaşçısını Maroo'ya karşı seferimize yardıma gönderdi.

Ve sen önümde gürlerken, askerlerinin arkanda sıralandığını bilmenin güveniyle, Keenhak savaşçıları *onların* arkasında düzen aldı. Sen o elini kaldırırsan, ben de benimkini kaldırırim ve askerlerin Korwahn havasından ilk nefeslerini almadan önce kesilirler ve ben, şişman adam ya da kardeşlerim, arkanızdaki metal adamları kesmek dışında bir kılıç kaldırmak zorunda kalmayız."

Kral Baldur'un eli havada kaldı, dudakları kıvrılmaya başladı ve Lahn sözlerini bitirdi.

"Ve bilmelisiniz ki, bir saat önce mevzilerini alan okçularınız, kraliçem Korwahn'ın Majestic Rim'ine ulaşmadan önce gönderildi. Bir tanesi bile hayatta değil."

Geoffrey bir adım geri çekildi. Kral Baldur'un yüzü soldu ve eli düştü. Gülümsememek için kendimi zor tuttum. Hayalet kışının üzerine oturdu.

"Şimdi," diye devam etti Lahn, "açgözlü, şişman ellerinizde Korwahk'ın ödülüyle dolu sandıklarla gitmeyeceksiniz. Gideceğiniz şey hayatınız ve eğer altın kraliçemi tehdit eden bir komplo kurarsanız, kendi taşaklarınızda boğularak öleceğinizi ve bunu gözlerimin içine bakarak yapacağınızı bilmek olacak."

Kral Baldur gözle görülür bir şekilde yutkundu. Geoffrey bir adım daha geri çekildi.

Lahn sabırsızlandı. "Ben vahşiyim, bu yüzden bu teklifle cömert davrandığımı anlamalısın. Bu yüzden varlığınızın devam etmesinin beni sabırsızlandırdığını da bilmelisiniz."

Geoffrey hızla geri çekildi ve arkasındaki Korwahk savaşçıları denizinde kendini kaybetti.

Kral Baldur Lahn'a son bir kez uzun uzun baktıktan sonra iri cüssesini sağa sola kaydırıp ve arkasındaki adamlara bağırdı. "Bana bineğimi getirin!"

Ve bineği kendisine getirilirken sessiz bir Lahn'ın yanında sessizce oturdum ve zırhlı askerleri kendi atlarına ustalıkla binerken ve sonra biraz aceleyle uzaklaşırlarken, onun eyerdeki ağırlığını kaldırması için iki deneme yapmasını izledik.

Onları gözden kaybettiğimde Lahn'a döndüğümde başını geriye eğdiğini ve gözlerinin Zahnin'de olduğunu gördüm.

"Onu odalarımıza götürün. Onu içeri kilitleyin. Yanında ne bir köle ne de bir eş olsun ve hayvanı ondan uzak tutun. Bunu hemen yapın," diye emretti Lahn, ayağa kalktı ve ben arkasından göz kırparken merdivenlerden aşağı indi.

"Gelin, altın kraliçem, şimdi," dedi Zahnin kararlı bir şekilde ve yavaşça, şaşkınlıkla başımı ona çevirdim.

Kolunu bana doğru uzattı.

Lahn'ın kaybolduğu yere baktım ve hızlı, derin nefeslerimle göğsümün yükselip alçaldığını hissettim.

Yanlış olan her neyse henüz bitmemişti. Ne kadar kötü olursa olsun, en kötüsünün henüz gelmediğini hissediyordum.

Bu yüzden Zahnin'in yardımı olmadan ayağı kalktım, omuzlarımı dikleştirdim, başımı dik tuttum ve Zephyr'e doğru yürüdüm.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Açığa Çıkarma

Lahn'ı ve yatak odamı arşınladım, peştemalim arkamda uçtu ve bunu uzun süre yaptım. Bir saat de olabilirdi, beş saat de.

Beş gibiydi.

Yanımda Ghost bile yoktu ve zaman geçtikçe adrenalinim de tedirginliğim gibi yükseldi. Çok korkmuştum, kafamın içinde sıkışıp kalmıştım ve yüzümü temizlemedim, hatta tüyden tacımı bile çıkarmadım.

Sadece volta attım ya da dört pencereden birine doğru yürüdüm ve meşalelerle aydınlatılmış sokaklarda ne görebileceğimi görmeye çalıştım.

Hiçbir şey

göremiyordum.

Bu yüzden daha

fazla hızlandım.

Lahn beni odamıza kilitlemişti.

Beni odamıza kilitledi.

Bana bakmadı, benimle konuşmadı, aslında bana inandığını söylemesine ve beni savunmak için tehditler savurmasına rağmen; Kral Baldur ile yüzleşmesi sırasında bana hiç bakmadı veya benimle hiç konuşmadı.

Kral modundayken bunu yapabilirdi ve daha önce de yapmıştı ama şu anda bulunduğum yerde bunun başka bir şey olduğunu biliyordum. İyi olmayan bir şey. Aslında, o kadar iyi değildi ki, kötüydü.

Ve Kral Baldur'un beni tanıdığını. Beni altı yaşımdan beri tanıdığını söylemişti.

Bu da neydi böyle?

Ama bildiğime dair bir his vardı içimde. Korsan gemilerini ve kralları biliyordum. Hepsi bir araya geliyordu.

Paralel bir evrendeydim ve burada başka bir Circe vardı, tıpkı bana benzeyen, şu anda burada olmayan biri.

Ve Kral Baldur ona büyücüm demişti.

Belki de sihre sahipti, sahip olduğunu biliyordu, *onu* manipüle edebiliyordu ve belki de kendini bu dünyadan benim dünyama ışınlayan ve beni buraya gönderen oydu.

Korsanlar ve ardından Korwahn izcileri tarafından ele geçirildikten sonra nasıl yapılacağını bilseydi, yapardı. Korwahn'taki uygulamalarını ve o ağılda beklerken onu nelerin beklediğini bilseydi, bunu yapardı. Bunu biliyordum.

Beni buraya gönderiyor.

Aman Tanrım.

Ve bunu bildiği için asla geri dönmek istemezdi. Lahn'ın kim ve nasıl biri olduğuna dair hiçbir fikri olamazdı. Sadece bir kabustan kaçtığını düşünecekti.

Bu da demek oluyordu ki, sihrim benim emrimde değil, duygularımın kaprislerinde olduğu için, babama, arkadaşlarıma bir şeyler açıklamak, veda etmek için geri dönemeyecektim ve kesinlikle gidiş geliş olmayacaktı.

Sonsuza kadar burada sıkışıp kalmıştım ve şimdi bunun iyi bir şey olduğundan emin değildim.

Kapı açıldı ve Lahn içeri girdi. Kapı arkasından kapandı ve tıpkı sessiz Zahnin bana eşlik ettiğinde olduğu gibi sürgünün eve fırlatıldığını duydum; tıpkı birkaç saniye sonra yüzme havuzunun kapılarının sürgülenmesi gibi. Soyunma odamızdan ve banyo benzeri odamızdan avlunun etrafındaki balkona açılan hiçbir kapı yoktu.

Hapsedilmiştim.

"Lahn -" Ona doğru ilerlemeye başladım.

Bir elini avuç içine doğru kaldırıp, "Bana yaklaşmayın kraliçem," diye hırladığında durdum.

Uh-oh.

Kalbim sıkıştı, karnım sıkıştı ve her ikisi de acıdı... *çok* acıdı.

"Lahn," diye fısıldadım.

Lahn kollarını geniş göğsünde kavuşturup ayaklarını iki yana açarak, "Kaçırdığın kısımları sana anlatacağım," dedi. "Bu Geoffrey'e, benim iznim olmadan bir seçime katılıp kraliçemle konuşma küstahlığından dolayı cezam verildikten sonra, aceleyle kralının yanına döndü. Oraya vardığında, Dax'ın altın Dahksahna'yı onun yanına yerleştirdiğini ve Altın Hanedanlığın yükselişini müjdelediğini bildirdi."

Durduğunda başımı salladım, o da devam etti.

"Kraliçemin tanımını okuyan Kral Baldur, onu kendi kişisel büyücüsü olarak tanıdı. Doğuştan büyük güçlere sahip bir kadındı, bu yüzden çocukken Baldur tarafından ele geçirilmiş ve onun emrine girmişti. Büyüdükçe güzelleşen bir çocuk. Bu yüzden onun büyüsünü ve bedenini istediği gibi kullandı."

Aman Tanrım. Zavallı diğer Circe artık benim dünyamda.

Lahn düşüncelerimi yarıda keserek devam etti. "Belli ki büyücüsü onun ilgisinden ya da zorla hizmet ettirilmesinden hoşlanmamış. Bir süre önce kaçtı. Kralıyla arasına mesafe koymaya çalıştı ama gemisi ayarlandı.

Yeşil Deniz'de korsanlar tarafından ele geçirildi ve daha sonra Korwahk izcileri tarafından yakalandı. Yine de, Baldur burada olduğunuzu duyduğunda, askerlerini toplamak için bir saniyesini bile boşa harcamadı ve Korwahk'a doğru harekete geçti."

Ona "o" diye hitap ediyordu, bu da onun ben olmadığımı bildiği anlamına geliyordu. "Lahn -" Ben başladım.

"Sessiz ol," diye fısıldadı.

"Ama -"

"*Sessiz ol!*" diye gürledi, bana doğru eğildi, ham enerjisi odayı doldurdu ve anında nefes almakta zorlandım.

Ben de sessizleştim.

Bana baktı ve ben de onun bakışlarını tuttum. Bunu, bedenimi tüketmekle tehdit eden sarsıntılara karşı savaşıyor ama yaptım.

Sonunda konuştu ve bunu sessizce yaptı. "Sen o değilsin."

Başımı sallayacak cesareti bulmam bir saniye sürdü ama salladım.

Bana tekrar baktı. Sonra fısıldadı, "Senin *ne* olduğunu bilmiyorum."

Acı içime işlerken nefesimi tuttum çünkü sadece ne olduğumu bilmediğini değil, bunun ne olduğunu sorguladığını ve öğrendiğinde bundan nefret edeceğinden şüphelendiğini söyledi.

Duymadım, odağım o odadaydı ama dışarıda hafif bir yağmur yağmaya başladı.

Tekrar konuştuğunda, acı on kat artarak geri geldi.

"Bildığım tek şey, şüphelendiğimden çok daha güçlü olduğun. Güzelliğinle beni büyüledin. Aylarca süren aldatmacalarla beni manipüle ettin. Becerikli ağzın ve bedeninle beni kandırıp senden bir çocuk doğurmamı sağladın, *senden*, bilinmeyen bir yaratıktan. Bir Dönüşen."

Bu o kadar canımı yaktı ki, "Lahn, bebeğim, lütfen beni dinle" diye fısıldamaktan kendimi alamadım.

Çenesini yukarı kaldırdı. "Duyulacaksın ama seni uyarıyorum Kirke, bu duyulmak için tek fırsatın olacak, bu yüzden söyleyeceğin her şeyi inandırıcı kılsan iyi olur." "Ve bunu yaparken bana yumuşak isimlerinden bahsetmeyeceksin." diye emrederek sözlerini bitirdiğinde ona bakakaldım.

O darbeyi aldığımda yutkundum ve aklım başımdan gitti.

O ilkel, vahşi bir sürünün kralıydı ve ona söyleyeceklerim pek hoş karşılanmayacaktı, bunu biliyordum. Biliyordum. Kendi dünyamdaki birine neler olup bittiğini anlatsam deli olduğumu düşünür ve bu düşüncesinde haklı çıkardı.

Ama başka seçeneğim yoktu. Ve ona bakarken, bunu ona çok daha önce, onun emriyle değil, kendi isteğimle söylemem gerektiğini biliyordum. Bunun daha iyi olup olmayacağını bilmiyordum ama denemeliydim.

"Ben bu dünyadan değilim," diye fısıldadım itirafımı.

"Bunun farkındayım Kirke," diye hızlıca cevap verdi ve ardından "Bu şekli başka birinden mi alıyorsun?" diye sordu. Sorusu karşısında gözümü kırıştırdığımda, "Gerçek formun nedir?" diye açıkladı.

Başımı salladım ve ellerimi uzattım. "Ben bu şekle girmiyorum. Bu benim. Bu her zaman bendim."

Çenesi sertleşti ve bakışları parlamaya başladı.

Bana inanmamıştı.

İleri atıldım. "Ben... Av'ın diğer kadınlarıyla birlikte ağılda uyandım. Evde, Seattle'da yattım -"

"Seattle diye bir ülke yok kraliçem," diye sözünü kesti Lahn. "Bana buranın anavatanınız olduğunu söylediğinizde, çok seyahat etmiş olanlara danışmayacağımı düşünmediniz mi? Hiçbiri bu Seattle'ı duymamış."

"Benim dünyamda var," diye

yanıtladım. "*Buna*," diye tükürdü,

"inanacağım." "Lahn -"

"Devam et, Kirke," dedi sabırsızca.

"Ben... tamam," diye başımı salladım. "Benim dünyam farklı. Çok farklı. Bu -"

"Hormon denen şeyler var," diye araya girdi, "ve mikroplar. Ve İnsanlar boğulmasın diye Bohtan'ın oğluna yaptığınızı yapıyorlar. Kadınlarının hamileyken şarap içmesine izin vermiyorlar. Ruhla yıkamadan önce ve sonra yaraların etlerini birbirine dikerler. 'Meksika' diye bir yerleri var. Şok veya korku ile birlikte geldiği sürece hemen hemen her duyguyu açıklamak için 'cıldırmaq' derler. Kölelere aile gibi davranırlar. Kraliçeleri halklarının arasında özgürce dolaşır; tüm kraliçelerin yapması gerektiği gibi kendilerini uzakta tutmazlar."

Vay canına. Gerçekten dikkat etmiş.

Lahn konuşmaya devam etti. "Bana bu dünyadan olmadığına dair pek çok işaret verdin ve ben senin xaxsah'ınla öyle sarhoş oldum ki, gözlerinde parlayan ruhla öyle büyülendim ki, her birini görmezden geldim."

"Öyle değildi," dedim usulca. "Hayır mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Hayır," diye başımı salladım ve elimi kaldırdım. "Lahn... ben... burası bana da çok yabancı ama ben... şey, katlandım, üstesinden geldim, uyum sağladım ve ben..." Tereddüt ettim, yutkundum ve "Sana aşık oldum" diye fısıldadım.

Odadaki enerji acımasızlaştı, o kadar acımasızdı ki etime çarpıyordu.

"Elimin tersini hissetmek istemiyorsan bir daha bana bu sözleri söyleme," diye homurdandı.

Gözlerinde yanan öfkeye baktım.

Ciddiydi.

Aman Tanrım.

Bu oluyor muydu?

Onun öfkeli, taş gibi, güzel yüzüne bakmaya devam ettim. Gerçekleşiyordu.

Oluyordu.

Ve bu düşünceyle birlikte, yine suçsuz olduğum aklıma geldi. Masumdum. Yaptığım tek şey uykuya dalmaktı. Ve o zamandan beri sayısız kâbus gördüm, her birinden daha da güçlenerek çıktım. İyi bir kraliçe olmuşum. İyi bir eş olmuşum. İyi bir aşık olmuşum. Ona *her şeyimi* vermişim. Bedenimi, dünyamı, aşkıma ve *çocuğumuzu* taşıyordum.

Siktir... *bu!*

Elimi indirdim, omuzlarımı dikleştirdim ve dışarıda, evimizin hemen üzerinde, ikimiz de görmeden bir şimşek havayı aydınlatırken kocamla gözlerimi kilitledim.

"Kulağa inanılmaz *geldiğini* biliyorum," dedim, "çünkü inanılmaz. Fantastik. Olağanüstü. *Tuhaf*. Ama bu... öyle..." Öne *doğru* eğildim, "*doğru!*"

Ağzını açtı ama o konuşmadan ben devam ettim.

"Tam burada, şu anda, hissettiğin şeyi *ben* de hissettim ve muhtemelen şu anda hissettiğinden yüz kat daha kötüydü, Lahn, çünkü *benim* dünyamda kadınları avlayıp onlara tecavüz etmiyorlar. *Benim dünyamda* bunu yaparsan uzun, çok uzun bir süre hapse girersin. Her şey, *her şey*," ellerimi uzattım, "farklıydı. Kıyafetleriniz. Diliniz. Manzara. Evleriniz, yemekleriniz, mobilyalarınız, alışverişleriniz. Burada savaşçılar deri giyer, kuzeyde zırh giyerler gibi biraz farklı demek istemiyorum, *çok* farklı demek istiyorum. Benim dünyamda ata binmeyiz, araba kullanırız. Benim dünyamda lazımlık yok, tuvalet var. Kölelerimiz yok. Bu *yıllar* önce yasaklandı. Çoğu ülkede kral ya da kraliçe bile yok!" I

şimdi bağıırıyordu, pencerelerimizin dışında hızlı ve sıcak şimşekler çakıyordu. "Ve eğer yaparlarsa, hiçbir güce sahip değiller, sadece göstermelikler."

Bana ters ters baktı, korkutucuydu ama umurumda değildi. Çok ileri gitmiştim. Sadece konuşmaya devam ettim.

"Buraya geldiğimde çok *korkmuştum*. Bırakın hareket etmeyi ya da konuşmayı, nasıl nefes alabildiğimi bile bilmiyorum. Benim dünyamda böyle şeyler olmaz, varlıkların bu şekilde değişmesi, benim onun yerini almam, onun benimkini alması. Ama güçlü büyücü Circe'nin erkeklerden, kralından, korsanlardan, gözcülerinizden yeterince çektiğini ve o lanet olası *avınız* sırasında o ağılda dururken başına gelecekleri bildiğini ya da öğrendiğini ve bu yüzden kaçıp gittiğini sanıyorum! Ve kendi dünyasını terk ettiğinde, *benimle* yer değiştirdi. Kontrolüm yoktu ve sana söyleyeyim Lahn, geçtiğimiz aylarda pek çok kez eve geri dönmeyi diledim, *dua ettim* çünkü sen, insanların ve uygulamaların beni korkuttu ve *midemi bulandırdı*."

"Senin için talihsiz bir durum Circe, sadece senin sözlerinden bunun doğru olduğunu anlayamıyorum," dedi.

"Evet," diye tısladım, "öyle. Ve tahmin et ne oldu koca adam, bunun doğru olup olmadığını *ben* bile bilmiyorum. Bildiğim tek şey benim burada olduğum ve onun olmadığı. Tüm bildiğim bu. Sadece tahmin ediyorum."

"Ve tahmin ediyorum, çünkü biz burada dururken bile siz göklere hükmediyorsunuz, olağanüstü bir güce sahipsiniz. Bunu saklamadınız, bu sizin emrinizde ve böyle olduğu için, başka hangi sonuçları elde etmek için başka hangi gücü kullandığınızı merak ediyorum."

"Bu benim emrimde değil, Lahn," diye parladım ve bir kolumu şimdi şimşeklerle parlayan ve yağmur yağarken gök gürültüsüyle kükreyen pencerelere doğru fırlattım. "Olan biten *her şey* benim *hissettiklerim* yüzünden oldu. Ve sen," diye parmağımı ona doğru salladım, "bunu biliyorsun amına koyayım."

"Halkımın uygulamalarından rahatsız olduğunu söylediğini de biliyorum, ama seni kazanmam uzun sürmedi, değil mi karıcığım? Üç gün içinde elime sürtünmeye ve sikimi kaldırmaya başladın," diyerek ne yazık ki Tanrı'nın dürüst gerçeğini ifade etti. "Zahnin'in karısının onu kazanma çabalarına boyun eğmesi *aylarını* aldı. Ama sen değil," kolunu bana doğru uzattı ve sonra tekrar göğsünde kilitledi. "Hayır, benim altın gelinim değil, sadece sikime binmekle kalmıyor, ben içine sokarken inliyor, eğer Xacto'yu bırakırsam ağzına almayı teklif ediyordu."

her şey o olabilir içintutmak Ben sarhoş üzerinde onu
takılar ise kaprislerine boyun eğmem için beni manipüle
etti."

"*Bu delilik!*" Gök gürültüsüne eşlik eden bir çığlık attım.

"Yağmalarken ne özgür kadın ne de köle aldım Kirke, çünkü
Bunu *sen* istedin!" diye bağırdı.

"Çünkü bu benim için önemliydi!" Ben de aynı ses tonuyla karşılık verdim.

"Evet, beni büyülü tutmak gerçekten de, her ne sebeple olursa olsun,
sizin için önemli. En azından ben bunun doğru olduğuna inanıyorum."

Başımı salladım ve sustum. Buna
inanamıyordum.

Bu inanılmazdı.

Aynı zamanda yürek parçalayıcıydı.

Hayır, bu konuda yanılmışım.

Ruhumu mahvetti.

Burnumdan sertçe nefes aldım ve şimşek ve gök gürültüsü durup yağmur
yağmaya devam ederken kendimi sakinleştirmeye çalışarak başka tarafa
baktım.

Sonra derin bir nefes aldım ve tekrar kocama baktım. Ve
konuştuğumda, bunu yumuşak bir şekilde yaptım. "Senin için
bir dünyadan vazgeçtim." Bana ters ters baktı, bana hiçbir şey
vermedi.

Devam ettim. "Güçlerim olduğunu öğrendiğimde belki onları eve
dönmek için kullanabilirim diye düşündüm," gözleri parladı ama tek
anladığım buydu, ben de devam ettim, "ama sonsuza kadar değil. Babam
ölmedi." Bir kez daha parladı. "Yaşıyor, evinde ve belki de sahte bir Kirke
ile birlikte yaşıyor. Yine de farkı anlayacaktır, bunu *biliyorum*. Endişeden
aklını kaçırmış durumda, bunu da biliyorum. Nerede olduğumu, iyi olup
olmadığımı ve beni nasıl geri getireceğini merak ediyor. Bunu da
biliyorum. Bunu biliyorum ve oradaki hayatımın iyi olduğunu da biliyorum.
Hayatımı seviyordum. Evimi seviyordum. İşimi seviyordum. Beni seven ve
benim de sevdiğim pek çok insan vardı." Nefesimi içime çektim ve sonra
fısıldadım: "Ama senin dünyanın beni ne kadar korkutsa da, uygulamalarımız
beni ne kadar tiksindirirse de, ben yine de seni seçtim."

Gövdesi sarsıldı, neredeyse fark edilmiyordu ama ben yakaladım.

Ona bakmaya devam ettim. "Senin için dünyamdan vazgeçtim, Lahn.
Benim dünyamdaki insanların iğrenç bulacağı şeyler boyunca senin yanında
oturduğum ve bunu başım dik bir şekilde yaptım. Dayanabildiğim için, sana
iyi bir kraliçe olabildiğim için *gurur* bile duydum. Nasıl kraliçe olunacağını
bilmiyordum ama her gün halkınızın arasında dolaştım ve onlara zamanımı,

kulağımı ve ilgimi verdim,

Yapmam gerekenin bu olduğunu umuyordum. Bu lanet yerde yaptığım her şey, sana aşık olmadan önce bile, *senin* içindi... lanet olsun..."

Ondan sonra, ağır ağır nefes alıyordum ve o tek kelime etmedi, sadece öfkeyle taş suratlı bir şekilde bana bakmaya devam etti.

İçeri giremiyordum. Azıcık bile. Azıcık bile.

Bu bilgi ruhuma yerleştikçe dışarıdaki yağmur durdu ve daha yavaş, daha yumuşak, daha sessiz yağmaya başladı.

"Senin için dünyamdan vazgeçtim," diye fısıldadım, "ve eğer şimdi bana gelmezsen, kollarını bana dolamazsan ve bana inandığını söylemezsen, geri dönüş yolumu bulmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim."

Cevabı hemen geldi. "Sana gelmeyeceğim Kirke. Şu andan itibaren gözetim altında tutuluyorsun ve yaramazlık yapmaman için en güçlü cadılarımızın eşlik ettiği muhafızlar tarafından gözetleniyorsun. Hamileliğin sona erene ve bana nasıl bir yaratık doğuracağını görene kadar bu evde tek başına, kölelerin, arkadaşların ya da evcil hayvanın olmadan tecrit altında kalacaksın. Halkımızdan sihir sahibi olanlardan aldığım bilgiye göre, doğum sırasında onu saklayamayacaksın ve doğarken gerçek şeklini koruyacak güce sahip olmayacak."

Aman Tanrım.

İşte o zaman öldürücü darbeyi indirdi.

"Ancak o zaman hükmümü bildirmek ya da yatağıma geri dönmene izin vermek için sana geleceğim."

Bu kadar.

İşim bitmişti.

Tıpkı Dortak'ın bana bağladığı iddia zincirinde olduğu gibi, Lahn da bu sözlerle bağlantımızı kopardı.

"Seni terk ettim," diye fısıldadım ve kafası sarsıldı. "Ne?"

"Tam burada duruyorum ama sana söz veriyorum, sadece zihnimde olsa bile, seni terk ettim. Gittim. Beni sonsuza dek kaybettin."

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Sen bir savaşçı mı yoksa altın bir kız mı doğurdun, göreceğiz."

Başımı iki yana salladım. "Hayır," gözyaşlarımı yuttum. "Hayır. Buraya kadar. Çok ileri gittin. İşimiz bitti. Ben artık yokum. Beni asla geri alamayacaksın, Lahn. Asla."

"Eğer söylediklerin doğruysa, seni daha önce kazandım Kirke. Ve eğer söylediğin gibiyse, bunu tekrar yapacağım."

Benimkiler ıslanırken onun karanlık, sevgili gözlerine baktım ve Lahn'ın görmesi için her zaman yüzeye çok yakın olan ruhun parlayan, altın girdabı benden habersiz parıldadı ve sonra tamamen söndü.

Sonra fısıldadım, "Hayır. Yapmayacaksın."

Sonra ona doğru döndüm ve yüz hatlarında hızla beliren telaşı fark edemedim.

Pencerelere doğru ilerledim ve dışarı baktım, kollarım karnımın üzerinde korumacı bir şekilde çaprazlanmıştı, kalbimin parçalarından kan damlıyordu, sessiz gözyaşları yüzümden aşağı süzülürken ciğerlerim boş hissediyordu.

"Circe," diye seslendi Lahn ama bakmadım. Bakamazdım. Onu tekrar görsem bile asla eskisi gibi göremeyeceğimi biliyordum.

Söylediklerimin çılgınca olduğunu biliyordum ama kendim olduğumu da biliyordum. Ve sadece aylardır bendim.

Ve bana aşık olmuştu.

Ama iyi günde de kötü günde de bana inanması gerekiyordu.

Onunla yaptığım gibi. Bazen zor oluyordu. Ama başardım. Ve o yapmadı.

Ve yeterince içmiştim. Hem de fazlasıyla. Bitmişti.

"Circe, bana bak," diye emretti.

Gözlerimi yağmura diktim ve o tekrar konuşmadan önce uzun bir süre böyle yaptım.

"Kendinize ve taşıdığınız yaratığa dikkat etmezseniz bana bildirilecektir."

Taşıdığım yaratık.

Güzelmiş.

Yanıt alamayınca devam etti, "Ve Kirke, eğer durum buysa, kendine ve karnındakine iyi bakman için emir alacaklar."

"Asla... asla," diye fısıldadım yağmura şiddetle, "zarar verecek hiçbir şey yapmayacağım. çocuğum."

Lahn sessizliğe gömüldü.

Karşılık gelen yaşlar yanaklarımdan süzülürken gözlerimi yumuşak yağmura diktim.

Sonra sesi bana tekrar geldi, bu sefer daha yumuşaktı, neredeyse tatlıydı, neredeyse, ama tam olarak değil, Lahn'ım.

"Circe -"

Sözünü kestim, sesim düz, ölü ve benden daha önce duyduğu hiçbir şeye benzemiyordu.

"Güle güle, Lahn."

Kapıya vurulan yumruğu, sürgünün kayışını, kapının açıldığını, sonra kapandığını ve sürgünün beni içeri kilitlemek için fırlatıldığını duymadan önce bir süre hiçbir şey duymadım.

Gözlerimi kapattım ve taze yaşlar yanaklarımdan aşağı süzüldü.

Sonra bekledim ve enerjisinin gerçekten de odayı terk ettiğini hissettiğimde ona baktım.

Yalnızdım.

Tüyden tacımı yırttım, ikiye böldüm, dörde böldüm, parçalardan başka bir şey kalmayana kadar yırttım.

Kalıntılarını benden uzağa fırlattım ve karo zeminde kırımın üzerine çöktüm, dizlerim göğsüme, yüzüm dizlerime, kollarım baldırlarıma sıkıca sarıldı ve hıçkırıklarımda odayı deldi, dışarıdaki yağmur artık yumuşak bir şekilde gelmiyordu ama acımasız tabakalar halinde şehre çarpıyordu.

Ve ileri geri sallandım, kalçalarıma kırık dökük fısıldadım, "Beni eve götür, beni eve götür, beni eve götür, eve gitmem *gerek*. Lütfen, lütfen, benim için orada her ne sihir varsa, *beni eve götürmek* için emrime amade olsun."

Eve gitmedim.

Hayır, gözyaşlarımdan bitap düşmüş bir halde fayansın üzerinde kıvrılmış uyuyakalmışım, dışarıda yağmur aralıksız yağmaya devam ediyor.

Sonra durdu ve durduğunda da bunu aniden yaptı.

* * * * *

Yağmur öyle aniden durdu ki, Dax Lahn bunu duydu.

Bütün gece kraliçesinin hüznünü dinleyerek, o ıslaklığı tenine çarpıyormuş gibi hissederek, anlamadığı duyguların içinde savaşımasına neden olarak, daha sonrasına kadar şüphe ve suçluluk olduğunu bilemeyeceği duygularla, uyumadan ya da uyumamış olarak, yatağından fırladı, koridoru yırtarcasına geçti ve Circe'nin sürgülü kapısının dışında duran Bohtan ve Feetak'ı görmezden geldi.

Sürgüyü geri fırlattı, kapıyı açtı ve odanın boş olduğunu gördü.

Aramadan sonra, sadece eşiyle paylaştığı odalar değil, evlerinin her odası boştu.

Ondan geriye, kraliçenin kiremitli zeminde yatan parçalanmış tüylerinden başka bir şey kalmamıştı.

Pencerelerin dışındaki demir haçlar yerinde duruyordu, kurcalanmamışlardı ve Lahn, küçük Kirke'sinin bile küçük bir çocuğun geçemeyeceği boşluktan kendini zorla geçiremeyeceğini biliyordu.

Yapabilse bile, ev platonun kenarına dayanmıştı, atlarsa onu yakalayacak hiçbir şey yoktu ve düşüş o kadar derindi ki onu öldürebilirdi.

Yine de Dax Lahn savaşçılara platonun altını aramalarını emretti.

Ölü ya da diri Kirke'yi göremeden geri döndüler, büyüsü onu kurtarmış olmalı ki kaçabildi, bir ayak izi bile yoktu.

Karısı gitmişti.

Senin için dünyamdan vazgeçtim.

Bu haber sisteminden geçerken, Suh Tunak'ın komutanı, tüm Korwahk'ın Kralı Dax Lahn başını geriye attı ve kükredi.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Ev

Adımın söylendiğini duydum ve garip bir şekilde söyleyen *benmişim* gibi geldi.

Gözlerim faltaşı gibi açıldı ve aynaya baktım.

"İyisin tatlı ikizim," dedi yatakta üzerime eğilmiş gibi görünen yansımam ve elimin sıkıca sıkıldığını hissettim. "Yorgunluğun seni telaşlandırmasın. Büyü tüm yorgunluğunu alıyor. Birkaç gün sürecek. Seninle ilgileneceğiz. Dinlen tatlım."

Göz kapaklarım kapandı çünkü söylediklerimde haklıydım, çok yorgundum, o kadar yorgundum ki inanılır gibi değildi. Hayatım boyunca hiç bu kadar yorgun hissetmemiştim.

Ama zorla açtım ve hâlâ bana doğru eğildiğini gördüm.

Kendime gülümsedim ama gülümseyen *ben değildim*.

Sonra fısıldadım (ama bu benim fısıltım değildi), "Güvendesin, tatlı Kirke, *evindesin*."

Sonra gözlerim tekrar kapandı. Ve onlar aslında benimdi.

* * * * *

"Bir gün böyle kalacak Harold, belki iki gün."

Sesimde olan ama dudaklarım tarafından söylenmeyen kelimeler yakınımdan fısıldanırken gözlerimi zorla açmaya çalıştım.

Harold.

Babam.

"O iyi mi?"

Aman Tanrım. Evet. Babam!

Gözlerimi açmaya ve bir daha duyacağımı hiç düşünmediğim sesine doğru dönmeye çalıştım ama uykuyla mücadele edemedim.

"O..." bir tereddüt, "iyi."

"Circe, sevgilim, eğer buna sahip değilsen bana karşı kendini tutamazsın..." Babamın uyarısı kesildi ve bir iç çekiş duydum.

"Üzgünüm sevgili babacığım, zayıflar ama hislerim bana onun hamile olduğunu söylüyor."

Babamın sert, kaba bir nefes çektiğini duydum.

Sonra dışarıdaydım.

* * * * *

"Benimle misin, aşkım?"

Gözlerim yavaşça açıldı ve önce yatağımı, sonra da onun ötesinde yatak odamı gördüm.

Seattle'da.

Vay

anasını!

Sırtımı döndüm ve yatağın yan tarafına baktım. Yemek masamın sandalyelerinden birinde oturan bendim.

Ya da... diğer ben.

"Circe?" Fısıldadım ve o da gülümsedi.

"Otur ikizim," diye fısıldadı, sandalyeden kalkıp bana doğru eğildi, kendimi yukarı çekmeme yardım etti ve arkama yastıkları yerleştirdi.

Şok içinde ona baktım.

Tamamen benim. Hık demiş burnundan düşmüş. Benim kıyafetlerimi giyiyor ama son birkaç ay içinde saçını kestirmiş.

Tekrar yerine oturdu ve biraz öne doğru kayarak elimi tuttu.

"Benim sen olmadığımı biliyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Kim olduğumu biliyor musun?" diye

devam etti. Tekrar başımı salladım ve

o da gülümsedi.

"Ne olduğunu çözmüşsün," diye fısıldadı. Bir kez

daha başımı salladım ve o da bana karşılık verdi.

"Nasılsın?" diye sordu.

Çılgına dönmüştüm. Tamamen.

"Um..."

"Hâlâ yorgun musun?"

diye devam etti. Başımı

salladım.

"Susadınız mı, acıktınız mı?"

Öyle olmama rağmen başımı salladım. İkisiydim.

"Nasıl...?" Başladım ve bu sefer başını salladı.

"Bilmiyorum. Gerçi senin de benim gibi güçlerin olduğu açık. Bununla birlikte, Harold bana asla sahip olmadığınızı söyledi ve gerçekten de bana bu dünyada *kimsenin* sahip *olmadığını* söyledi. Ama yanılıyor; burada gücü elinde tutanlar bizim evdekilerden daha akıllı. Bunu en gizli sır olarak saklıyorlar. Bu akıllıca. Yine de, aşırı yorgunluğunuzdan anlaşılıyor ki, kendinizi bu dünyadan evinize nasıl götüreceğinizi keşfetmişsiniz. Ben de aynı şeyi hissettim..." duraksadı, yüzü yumuşak ama temkinli bir hal aldı, "kendimi ruhlandırdım."

Biliyordum. Tamamen kaçtı.

Onun için iyi. Benim için çok kötü.

"Seni eve getirmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorduk," diye devam etti. Büyüm tükendi. Bilmiyordum, gerçi uyarılmışım ama dünyalar arasında hareket etmek için çok büyük miktarda güç gerekiyor. İçimde büyüdüğünü hissediyorum ama çok zayıf ve yenilenmesi yıllar, hatta on yıllar alabilir. Ama bu dünyada yardım edebileceğini düşündüğümüz bir cadı bulduk. Biz deneyemeden sen geri döndün." Küçük bir tebessüm etti. "Bu iyi bir şey ve babamızı çok rahatlattı."

"Babamız mı?" Fısıldadım ve o da küçük, temkinli bir omuz silkme hareketi yaptı, hâlâ gülümsüyordu. "Sana yaptıklarım için beni affetti, özellikle de bir yandan bu cadıyı bulmak için çok çalışırken bir yandan da seni eve getirmek için kendi güçlerimi yeniden inşa etmenin yollarını bulmaya çalıştığım için. Babam ben çok küçükken kralım tarafından öldürüldü, böylece o... şey..." Durdu ve devam etti: "Babanla çok konuştum. Bazı şeyleri açıkladım ve yakınlaştık." Gözleri ısındı. "O iyi bir adam ve büyük bir kalbi var. Babam tıpatıp ona benzediği için, ama tabii ki hafızası sayesinde, çok daha genç olduğu için, o zaman onun gerçekten benim babam olduğunu söylüyor."

yol." Tekrar gülümsedi. "Ama ben ona hâlâ Harold diyorum." Ona bakakaldım. Ya da daha doğrusu *kendime*.

Gülümsemesi soldu ve gözleri büyüdü.

Sonra fısıldadı, "Şimdi ben de senden aynısını istemeliyim, eğer bunu bana verecek yüreği bulabilirsen."

"Aynı ne?" Ben de fısıldadım. "Bağışlama."

Tekrar baktım ve daha da yaklaşarak elimi sıktı.

"Biliyordum, senin var olduğunu biliyordum," dedi usulca, gözlerini sıkıca kapadı ve devam etmeden önce açtı. "Ne yapacağımı biliyordum... kendimi korumak için sana ne yaptığımı biliyordum ama... ama..." dudaklarını birbirine bastırdı ve serbest bıraktı, o kadar sessiz söyledi ki onu duymak bir çaba gerektirdi, "Daha fazla dayanamadım."

Biliyordum. Biliyordum. Kahretsin, biliyordum. "Circe," diye fısıldadım.

"Yıllarca," diye fısıldadı, "kralım..." başını salladı, "sonra o korsanlar sırayla. Sonra o gözcüler beni yakaladı. Korwahk'ı biliyordum. Av'ı biliyordum. Çok üzgünüm, tatlı ikizim," elini sertçe sıktı ve ilk kez onda fark ettiğim ama bende hiç fark etmediğim altın sarısı açık kahverengi gözlerine yaşlar doldu.

Daha fazla dayanamayacağım. Büyüyü biliyordum, duymuştum ve sık sık düşünmüştüm. Ama bildiğim tek büyü yer değiştirmekti, dünyalar arasında kendi başıma hareket etmek değil, beni seninle değiştirmekti ve bunu bilinmeyen sana yaparsam kendimle yaşayamazdım. Ama o kalemde dururken, Av için hazırlanmışken, onurlu olanı yapacak gücüm kalmamıştı ve bunun yerine bencilce olanı yaptım. Böylece seninle yer değiştirdim ve bunu neden yaptığımı biliyorum. Nedenini biliyorum. Ama seni öğrenmek, senin hayatını yaşamak, sevdiklerinle birlikte olmak, bundan pişmanlık duyduğumu bilmelisin."

Ben de onun elini sıktım. "Yapma."

Şaşkınlıkla bana göz kırptı. "Ne?"

"Baldur'la tanıştım," derken gözleri büyüdü ve başımı sallayarak devam ettim, "Korsanları duydum. Hepsini bir araya getirdim ve bunu neden yaptığımı biliyorum," dedim nazikçe. "Anladım. Oğlum..." Ona elimden geldiğince gülümsedim, "Biliyor muyum?"

Başını salladı ve gözleri önce karnıma sonra tekrar bana kaydı. "Öyle olduğunu biliyorum. Ah Circe, benim yüzümden katlandığın dehşetler."

"Bunu da yapma." Elini tekrar sıktım. "Her şey bitti." Başını salladı. "Öyle."

Evet, öyleydi.

"Olan oldu," diye fısıldadım, "ve olacak olan..." Sözlerimi yarıda kestim, gözlerim yaşlarla doldu ve diğer benin aksine onları tutamadım.

"Ah, ikizim," diye fısıldadı, beni kollarına çekti, yatağa oturdu ve ben ağlarken bana sarıldı. Kollarımla ona sarıldım, yüzümü boynuna gömdüm ve hıçkırığa hıçkırığa ağladım.

Ve kayıp krallığım için ağladım. Kayıp Hayaletim için. Kaybettiğim Diandra, Narinda, kızlarım ve ekibim için. Kayıp muhafızım için.

Ve kayıp kralım için.

Bu, çok ağladığım ve bunu uzun süre yaptığım anlamına geliyordu.

Durduğumda ikizim beni yatağa geri yatırdı, bana bir kutu selpak getirdi ve ben gözlerimi ve yanaklarımı silip burnumu silerken saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı.

"Sana kahve ve kahvaltı getireceğim. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Ben de babanı arayacağım."

O zaman başımı salladım ve ona titrek bir gülümseme verdim.

"Önce ikinciye yapacağım" diye mırıldanarak başıyla o n a y l a d ı . Sonra elimi tuttu ve beni bırakmadan önce son bir kez sıktı ve

odadan çıktı.

Arkasından baktım.

Evet, benim kıyafetlerimi giyyordu. Onları aldığımda yanılmadığımı görmek güzeldi; o kotlar üzerimde harika duruyordu.

Sonra saronglarımı özleyip
özlemeyeceğimi merak ettim. Ya da
güneşi.

Ya da toprak, kum ve taş.

Oda kaplarını özlemeyeceğimi biliyordum.

Geri kalanını, lanet olsun, kaçıracaktım.

Yatağa geri döndüm, bir topun içine kıvrıldım ve derin nefes
aldım. Artık ağlamak yok.

Bu yapıldı.

Şimdi, sineye çekmek
zorundaydım.

Evdeydim.

Otuzuncu Bölüm

Geri

Beş ay sonra.

Garajdaki nakliye kamyonları filosunun (filo, yani dört tanesi) üzerindeki ışıklar panel panel söndü, sadece ön kapının yanındaki ışık yanmaya devam etti ve Pop'un gece için kapandığını anladım.

Arkadaki ofisimde son faturayı bir zarfa koydum, adresin camdan görünüp görünmediğini kontrol ettim ve yalayıp kapattım.

Babam kapı aralığında içeri girdi ve ben de ona gülümsedim.

"Sadece bunu damgalamam gerekiyor, sonra üstümü değiştirmek için eve gidiyorum. Seninle partide buluşuruz."

Diğer Circe gidiyordu ve biz de bir veda partisi düzenliyorduk. Pop'un ona verdiği, benim ona verdiğim ve çocukların onun için topladığı parayı alıyordu (biraz eğitimle, ben yokken benim yerime ofisi devralmıştı, bu işte iyiydi ve burası endişelendiğim kadar dağınık değildi) ve New Orleans'a gidiyordu. Oraya gidiyordu çünkü orası hakkında okumuştı ve orayı görmek istiyordu, aslında beni eve götürmenin yollarını aramadığında ve ofiste çalışmadığında, yeni dünyası hakkında çok şey okuyordu ve görebildiği kadarını keşfetmek istiyordu. Seattle'dan oraya giderken ülkenin büyük bir bölümünü görebileceği için New Orleans iyi bir seçimdi (bu arada babam ona araba kullanmayı öğretti).

Ayrıca oraya gidiyordu çünkü babamın eski bir arkadaşının çekici kamyon şirketindeki ofisinde bir iş açığı vardı. Babam onu (ya da bir bakıma beni) tavsiye etti ve işe alınması için bir iyilik istedi.

Ne yazık ki, babamın bu eski dostuyla gençken birkaç kez karşılaşmıştım, bu yüzden onunla ilk kez tanışmak için içeri girdiğimde (ama girmediğimde) bir sürpriz yaşayacaktı ve Circe olmayan bir Circe'ye sahip olacaktı.

Babam her şey olup bittikten ve arkadaşı Buster Kirke'yi tanıdıktan sonra her şeyi açıklayacağını söyledi. Bunun akıllıca olduğunu düşündü. İkizim de aynı fikirdeydi. Tartışma zahmetine girmedim. O ikisi bir elmanın iki yarısı gibiydiler ve bana sık sık saldırıyorlardı ve açıkçası artık ağzımı açacak halim kalmamıştı. Buster'a kalp krizi mi geçirtmek istiyorlardı? Onları durdurmayacaktım.

Pulu zarfın üzerine koydum, yaptığım diğer dördünü aldım ve onları dışarıdaki tepsiye koydum, aslında bir dışarıdaki tepsi değildi, çünkü

Yarın garajdan çıkıp onları sokağın sonundaki posta kutusuna koyacak olan benim (artık) koca kığım olacaktı. Yine de, gelen kadar gidenle de ilgilenen ben olsam bile giden kutumu seviyordum.

Bilgisayarımı kapatmaya başladım ama Pop'un önümdeki iki çatlak vinil koltuktan birine yerleştiğini gördüm.

"Sevgilim, konuşmamız gerek," dedi. Oh, kahretsın.

Bunu yapmak istemiyordum. Aslında bunu yapmaktan beş ay boyunca başarıyla kaçınmıştım. Beş ay daha ya da belki elli yıl daha dayanmayı umuyordum.

"Şimdi olmaz, geç kalacağız," dedim ve faremin düğmesine basarak makinemi kapattım.

"Şimdi, Circe, uh... diğer Circe anlayacaktır." Cidden, iki tane ben olması garipti.

Ona baktım. Sonra onun bakışını aldım. Bu onun kararlı bakışıydı. Sonra konuşmayacağımıza karar verdim, şimdi ya da asla.

"Baba -"

Çocukluğumdan beri olduğu gibi, babamın söyleyeceklerini söyleme ve benim söyleyeceklerimi duyma konusundaki kararlılığı benimkinden çok daha fazlaydı.

"Circe, sevgilim, ne oluyor?" diye bana doğru eğildi. "Haklı değilsin." Monitörümü kapattım ve ilan ettim. "Ben iyiyim."

Babamın sözleri beni yakaladığında sandalyemden kalkmaya başladım.

"Kızım, kalp acısını gördüğümde tanımadığımı mı sanıyorsun? Kahretsın sevgilim, yirmi beş yıldır hayatımın her günü aynada bana baktığını gördüm."

(Artık) şişko kığım sandalyeye geri oturdu ve babama baktım.

"Ve şimdi," diye devam etti, "sana her baktığımda bunu görüyorum." Elini kaldırdı ve parmak eklemlerini masama vurdu, sonra da arkasına yaslanıp, "Artık dalga geçmek yok. Ne... veriyor?"

"Baba," diye fısıldadım.

"Circe," dedi Pop kararlı bir şekilde. "Baba!" Ben de tersledim.

"Circe!" Pop karşılık verdi.

Kahretsın!

Ona baktım. Bakışımı aldı ve kaşlarını kaldırdı. Sonra başımı salladım. "Ben -"

Pop araya girdi. "O pisliği seviyorsun."

Göz kırdım. Sonra acı beni bıçakladı. Sonra başka tarafa baktım.

Bir süre sonra Pop mırıldandı, "Shee-it. Seviyorsun. O pisliği seviyorsun." Ona dönüp baktım.

Biliyordu. Evet, biliyordu.

Bunu hiç konuşmamıştık. Diğer Circe bana hikayesini tamamen anlatmıştı (ve hayal ettiğimden daha kötüydü ve kötü olduğunu hayal etmişim). Ben kendiminkini paylaşmamıştım. O da burnunu sokmadı. Ama Korwahk'ı ve uygulamalarını biliyordu ve beni bir şahin gibi izledi, tıpkı babamın paylaştığını düşündüğümünden beri yaptığı gibi (aylarca ortadan kaybolduğumdan bahsetmiyorum bile, bu yüzden silah utangaçtı). Ama burnunu sokmadı. Bu ikisini baş başa görüyordum, başlangıçta eve geldiğimde birkaç kez oluyordu ama son zamanlarda giderek daha sık olmaya başlamıştı.

Bunu onlar planlamıştı. Babamla birlikte onun da orada olup gözümü korkutmaması bir mucizeydi.

Bu arada, diğer ben sinir bozucu olabiliyordu. Tatlı ve komikti ama aynı zamanda cidden sinir bozucuydu.

"Circe, konuşmaya başla yoksa senin yerine ben konuşurum," diye uyardı Pop.

"Öyle mi?" Sertçe sordum. "Sen ve Circe, ikiniz de her şeyi çözdüğünüzü sanıyorsunuz, değil mi?"

"Anladığım kadarıyla evladım, beş aydır ilk kez bana ateş püskürdüğünü görüyorum. Ve *benim* Circe'im bademcik iltihabı olduğunda bile ateş püskürürdü. Bir metre beş santim boyunda, üç yüz kilo ağırlığında ve kafasından daha büyük etli bir yumruğu olan Larry'ye ateş püskürebilirdi. On iki kişilik ekibimi, onlar farkına varmadan idare edebilirdi. O ateş, kızım, yok oldu ve Circe ve ben, arkadaşın Marlene, bunun sebebinin..." durdu, çenesi benim tecavüze uğradığım düşüncesiyle büküldü, sonra tekrar başladı, "ama öyle değil. Öyle değilmiş. Gözlerinde sana işkence eden anıların acısını görmüyorum. Ben farklı bir acı görüyorum sevgilim, tanıdığım, bildiğim, *içimde yaşayan* bir acı."

"Bu konu hakkında konuşmasak olmaz mı?" Sessizce sordum.

"Hayır, beş aydır bu konu hakkında konuşmuyoruz ve sen de bundan vazgeçmiyorsun. Şimdi söyle bana kızım, ona aşık oldun mu?"

Dudaklarımı yaladım. Sonra gözlerimi kapattım. Sonra onları açtım ve fısıldadım,

"Evet."

Başını eğip tavana baktı ve mırıldandı: "Kahretsin. Circe bu saçmalığın olacağı konusunda beni uyarmıştı."

"Baba -" Ben başladım ama o başını bana doğru eğdi. "Peki neden eve geldin?"

Gözlerimi kırptım. "Ne?"

"Doktora gittin, zaman vardı. Taşıdığın çocuğun icabına baktırabilirdin..." Kürtaj lafı geçtiğinde gözlerimin parladığını biliyordum, tam beni gösterdiğinde. "Şu. Şuradaki. Bu çocuğu *istiyorsun*. O pislik bu çocuğu sana zorla vermedi; sen onun *için* taşıyorsun. O bebeği sen yaptın ve bunu yapmak hoşuna gitti. Yanılıyor muyum?"

Aman Tanrım. Ciddiyim. Babamla oraya gitmek istemedim.

"Baba -"

"Cevap ver, yanılıyor muyum?" "Hayır," diye ısırdım.

"Biliyordum amına koyayım," diye kestirip attı. "Baba -"

Yine sözümü kesti. "Peki neden geri döndün?" "Neden olduğu önemli değil," diye karşılık verdim hemen.

"Kesinlikle öyle çünkü sen, Circe, kızım, sen... *sen* annenin ve benim ürünümsün. Onu ölümden önce ve ölümden sonra bunca zaman aptalca nedenlerle sevmedim. Bunu yaptım çünkü böyle bir aşk varsa *ölmez*. Ve sana söylüyorum, sevgilim, onun yerine o kurşunu ben yeseydim, şu anda benim sana baktığım gibi o da sana aynı ölü gözlerle bakıyor olurdu. Sen bana bakarken gözlerinde olan aynı ölüm. Biz Quinn'ler aşık olmayız. Biz *aşık* oluruz. Ve sen, kızım, sen aşıksın, o yüzden bilmek istediğim şey, neden tüm sihirli gücünü, peri tozunu ve bokunu kullandın ve bebeği içindeyken eve geldin ve bir daha geri döneceğini bilemedin?"

Sözlerine karşı koyamadım, o yüzden söylemedim. Sadece ona söyledim çünkü bu işi bitirebilirdim.

"Onun dünyasından olmadığımı öğrendi." "Yani?"

"Benim... yanlış olduğumu düşündü. Bir değişken. Ona büyü yaptığımı düşündü. Onlar farklı, ilkel. Ama burada bile... sadece sen sen olduğun, benim babam olduğun ve sevdiğin gibi sevdiğin için Kirke'yle ve benimle olanları anladın. Başka bir adam, buraya gelen Circe

ma h v o l u r d u . Sen değil. O şanslıydı. I..." Nefesimi içime çektim ve "o kadar şanslı değildim" diye bitirdim.

"Yani dinlemiyor mu?"

"Dinledi, sadece bana inanmadı."

"Yani ona söyledin ve sonra ne oldu?" Babam sordu. "Ben... şey, sanırım kendimi uzaklaştırdım."

"Tamam o zaman?" Pop itti ve ben tekrar göz kırptım. "Hayır, şey... belki birkaç saat sonra."

Başını iki yana salladı. "Pekala, söylemeliyim ki kızım, o pisliğe hiçbir şey vermek istemesem de, *bunu* görebiliyorum. Bu şey... delilik. Circe bana neler olduğunu anlattığında kafamı toparlamam birkaç günümü aldı. Çıldırdığını sanmışım. *Hamile* olduğunu da eklemeliyim... kışını oradan çıkarmadan önce o pisliğe bir iki gün vermeyi düşündün mü?"

Ona baktım ve bunu yaptım çünkü hayır, hayır yapmamışım.

Başını salladı ama gözleri beni hiç bırakmadı. "Hayır, yapmadın. Benim Circe'im değil." Tavana baktı ve bakışları bana dönmeden önce tekrar "Shee-it," dedi. "Sen asla değişmeyeceksin. Her zaman kalbinle hareket edeceksin, duygularının seni ele geçirmesine izin vereceksin ve aklınla düşünmeyeceksin."

Bunu daha önce de duymuşum. "Baba -"

Tekrar öne doğru eğildi. "Kızım, babanı dinle."

Lanet olsun. Söyleyecek bir şeyi olduğunda Diandra'dan bile beterdi.

Bana bakmaya devam etti. "Seni kaybetmek istemiyorum. Bunu sana şimdi söyleyeceğim, tekrar gidersen kalbim kırılır. Ama gidersen, gittiğini bilirim ve o torunum babasına kavuşur ve sen de... sen de ona kavuşursun. Ve gözlerindeki o ölü ifadeden anlıyorum ki, eğer geri dönersen, benim sahip olduklarıma, bunca yıldır değer verdiğim şeylere, anneni kaybetmeden önce onunla yaşadıklarıma sahip olacaksın. Ve şunu biliyorum sevgilim, ilkel insanların yaşadığı bambaşka bir dünyaya gitmek zorunda kaldım ve ağaçlara işemek ve bir nehrin kenarına sıçmak zorunda kaldım, umurumda değil. Annen orada olsaydı, ben de orada olurdum."

Gözlerim doldu ve "Baba" diye fısıldadım.

"Ve sana şunu söyleyeceğim, zor bir yolculuk olacak, hayatımdaki en zor yolculuk, ama seni götürmemi istiyorsan, seni o cadiya götüreceğim ve gitmeden önce sana sıkıca sarılacağım ama seni özleyecek olsam da, benim kaybettiğim şeye sahip olduğunu bildiğim için senin adına mutlu olacağımı bilerek gideceksin."

Gözlerimi kapattım ve başka tarafa baktım.

Sonra duvara dedim ki. "Anlamıyorsun. O... o... her şey zordu, onunla birlikte olmak, o dünyaya uyum sağlamak, ama ben ona bağlı kaldım." Babama dönüp baktım. "Bana atılan her sınavda onun yanında oldum ve bunu söylerken, Baba, kadınların karınlarına bıçak saplanması, erkeklerin bacaklarının kesilmesini ve kafalarının vücutlarından ayrılmasını izlediğimi kastediyorum." Babamın gözleri büyüdü ama ben devam ettim. "Ve bir adamın canını aldım... aslında bir buçuk adamın ama... her neyse. Ona sadık kaldım. Lahn'a sadık kaldım. Dünyanın ve *onun* bana fırlattığı her şeye rağmen. Tek bir duruşması vardı, Pop, *tek bir* duruşma ve midesini bulandıran hiçbir şeye tanık olmak zorunda kalmadı, ilk canını almadı, değer verdiği biri tarafından ihanete uğramadı ve bu yüzden neredeyse hayatını kaybetmiyordu. Sadece bana inanması gerekiyordu. Bu kadar basit. Sadece bana inanmalıydı. O inanmadı. Onun için hissettiklerimi öldürdü. *Öldürdü*. Geri dönecek gücüm yok ve Kirke'nin de beni gönderecek gücü yok. Ve o cadıya gitmeyeceğim baba. Asla geri dönmeyeceğim. Özleyeceğim, arkadaşlar edindim, benimle konuşabilen evcil bir kaplanım vardı ve Tanrı aşkına ben lanet bir *kraliçeydim*. Hayat garipti, çılgıncaydı ama aynı zamanda güzeldi. Ama geri dönmeyeceğim. Asla. Eğer içimde öldürdüğüm şey bir daha asla canlanmayacaksa, öyle olsun. Senin sahip olduğun şeye sahip olacağım ve bunu yapacağım. Onun çocuğuna sahip olacağım ve tıpkı senin gibi, bu benim için yeterince iyi olacak."

Babam bana baktı ve ben de onun gözlerini tuttum.

Sonra hayatımda sık sık karşılaştığı bir gerçeğin farkına vardı: Bir konuda kararımı verdiğimde, kalbim beni kararlı olduğum yola yönlendirdiğinde, beni ikna edemeyecekti.

"Kraliçe miydin?" diye sorduğunda bunu anlamıştım.

Gözlerimi kapadım, nefesimi içime çektim ve sonra açtım. "Evet, Korwahk ulusunun gerçek, altın savaşçı kraliçesi."

Gözlerini kırptırdı ve "Lanet olsun" diye mırıldandı.

"Aynen öyle," diye mırıldandım ve bunu gururla yaptım.

Bana bakmaya devam etti. Sonra sordu, "Kızım, yarım bir adamı nasıl öldürürsün? Orada yarım adamlar mı var?"

Rahatladım. Sonra sııttım.

Sonra dedim ki, "Kirke'nin partisi için beni al, yolda sana hikayeler anlatırım."

Ayağa kalkarken başını salladı ve "Bilmek istediğimden emin değilim" diye mırıldandı. Bu muhtemelen akıllıcaydı.

Gözleri bana geldi.

"Ama dinleyeceğim," dedi usulca. Evet, işte Pop buydu. Her zaman dinlerdi. "O zaman ben de sana anlatırım," dedim usulca. Başını salladı. Sonra, "Adı Lahn mıydı?"

Acıyla savaşmak için dişlerimi sıktım. Kontrol altına aldığım da başımı salladım. "Dax Lahn, Korwahk kralı ve Korwahk Horde'unun en güçlü savaşçısı."

Babamın dudakları kıpırdadı. Sonra da, "Kızım, yüksekleri hedeflemiştir. Bir kralın gözüne girdiğin için seninle gurur duyuyorum."

Gözlerimi devirdim.

Babam kapıya doğru ilerledi ve ben de içinde çantamın olduğu çekmeceyi açtım. Ayakta dururken onun geçmediğini fark ettim ve durup ona baktım.

"Emin misin, sevgilim?" diye fısıldadı.

Başımı salladım. Emindim. Çok emindim. Her gün, *bütün* gün acıyordu. Ama emindim.

O da başıyla onayladı. "Seni bir saat sonra alırım," diye mırıldandı ve uzaklaştı. Arkasından paytak paytak yürüdüm.

Doğruyu söylemek gerekirse, *o kadar* da şişman değildim. Her gün yoga yapıyor, yürüyüşe çıkıyor ve doğru besleniyordum çünkü içimde (gelecekte) 1.80 boyunda bir savaşçı büyüye bilirdi ve onun doğru besinlere ihtiyacı vardı.

Tam da altın bir kızın ihtiyaç duyacağı gibi. Ben de kendime baktım.

Cinsiyetini öğrenmemiştim, bilmeyi reddediyordum, ultrasona bile bakmamıştım ve bebeğin sağlıklı büyüüp büyümediğini öğrenmek dışında (öyleydi) herhangi bir haber duymayı kesinlikle reddediyordum.

Kendime nedenini itiraf etmiyordum ama bunu yaptığımı biliyordum çünkü hala Korwahk'ta olsaydım, Lahn ve ben altın ana kadar bunu bilemeyecektik.

Yani burada, ben de bilmek istemiyordum.

Kapıya doğru ilerledim, ofisimin ışıklarını söndürdüm ve babamla benim için açık tuttuğu ön kapıda buluştum.

Sonra yeni hamilelik elbisemi giymek ve yeni dünyasında hayatına başlarken diğer benle vedalaşmak için eve gittim.

* * * * *

En iyi arkadaşım Marlene önümde derin derin nefes alırken pencereden

yağmura baktım.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu.

Gözlerim ona kaydı ve başımı salladım.

Babama Lahn'ı sevdiğimi ve neden ayrıldığımı anlatmışım. Bu, oraya giderken (ve partideki ilk üç birası boyunca) onunla paylaştığım Hayalet, Diandra, Narinda, Zahnin ve Sabine hikayelerini, Dax için mücadeleleri ve bir çadırdaki kanlı kavgaları içeriyordu.

Diğer şeylerin yanı sıra.

Çılgına dönmüştü ve aşırı içiyordu.

Bu konuda konuşma taktiğimin beni daha iyi hissettirmediğine karar veriyordum ve aynı zamanda onu eve benim bırakacağıma karar veriyordum (aynı zamanda babamın da, anahtarlarına zaten el koymuşum, çantamdaydılar).

"Vay canına," diye nefes aldı Marlene. "Yani... ateşli miydi?" Pencereden dışarı baktım. "Çok ateşliydi."

"Ve o da iyiydi -" diye başladı.

Ona bakmadan sözünü kestim. "Çok."

"Kızım," diye tek heceli bir kelimeyi yedi heceye çıkardı.

İçimi çektim.

Eli koluma dokundu ve yaklaştığını hissettim, ona baktığımda yüzünün yumuşadığını gördüm.

Tanrım, Marlene'i severdim.

"Tatlım, o cadıya gitmek istemediğine emin misin?" diye sordu sessizce.

Ama o anda onu o kadar da sevmiyordum.

"Sana söyledim, hayır."

"Circe, gerçekten, bilmiyorum. Yolda bir bebeğin var."

"Biliyorum ve hala hayır."

Kaşları yukarı kalktı. "Ama belki de orada seni özlüyor, işleri berbat ettiği için kendine kızıyor, eve dönmeni istiyordur. Belki de senin için endişeleniyordur, senin nerede olduğunu, bebeğinin nerede olduğunu, ikinizin de iyi olup olmadığını merak ediyordur. Bunu hiç düşündün mü?"

Hayır, yapmadım. Gerçi Lahn'ın bana özlem duyması şaka gibiydi. Muhtemelen tecavüz ediyor, yağmalıyor ve kılıcıyla insanları kesiyordu.

Ve elinde Xacto vardı.

"Umurumda değil," diye cevap verdim. "Ama hayır, doğrusu bunu hiç düşünmedim ama Lahn *özlem* duyacak türden bir adam değil. İhtiyaç duyduğu şeyi çeşitli kadınlardan elde edebilir ve bir yıldan kısa bir süre içinde başka bir eşe sahip olabilir.

yarı yarıya. Ve seçebileceği kadınların çoğu ona sahip olmak için can atıyor olacak. O iyi olacak."

"Cir -"

Kolumu onun elinden çektim ama elini tutup sıktım. "Gerçekten, tatlım, dediğim gibi... *hayır*. O iyi olacak, ben iyi olacağım ve bebeğim de iyi olacak. Cadı yok. Geri dönmek yok. Bu çocuğu doğurduktan *sonra* bir bebek partisi daha istiyorum ve o partide..." Sırıttım, "alkol servisi yapıyorsunuz."

Bana baktı. Sonra sırtıttı.

Marlene benim için parti düzenleyeceği için çok mutluydu. Bebeği doğuracağımı öğrendiğinden beri bunu planlıyordu ki bu beni ilk gördüğü ve hamile olduğumu öğrendiği gündü. Seattle'ın yarısı katılacaktı. Arkadaşlarıma, kendi arkadaşlarına, arkadaşlarının arkadaşlarına sormuştu ve muhtemelen gazeteye açık bir davetle (hediye getirdikleri sürece) bir duyuru koymuştu. Bebek mağazasında kayıt yaptırdığımda, tarayıcı şeyi elimden çekip aldı, seçimlerimi yaptı ve bir keresinde dudağında salya gördüğüme yemin edebilirim, o kadar kudurmuştu ki. Bebek delisiydi. Bu çocuğu doğurmam için sabırsızlanıyordu.

Tamam, Marlene'i sevmeye geri dönmüştüm.

Bu nedenle elini bıraktım, onu kollarıma çektim ve sarıldım.

"Seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadım kulağına, beni sıktı ve aynı sözleri fısıldayarak karşılık verdi.

Babamın "Lanet olası pasta zamanı!" diye bağırdığını duyduğumda başımı çevirdim ve Ernie'nin mutfağından çıktığını gördüm (Ernie, babamın en iyi arkadaşlarından biriydi, babam ve çocukları, taşındıkları yer oraya birazcık bile yakınsa hemen hemen her gün Ernie'nin yağlı kaşığında öğle yemeği yerlerdi ve bu nedenle Circe'nin partisi Ernie'nin yerindeydi).

Elinde büyük, dikdörtgen bir pasta vardı, beyaz kreması, kenarlarında kalın krema girdapları ve kocaman krema çiçekleri olan türden, bu sarı. Yüzü pastanın üzerinde yanan mumlar tarafından parlak bir şekilde aydınlatılmıştı ve gözleri yakında doğum günü pastası yiyeceği düşüncesiyle ışıltı ışıltıydı.

Cidden, babam doğum günü pastası delisiydi. Doğum günü pastasını Eğer yapabilseydi yeni bir gün doğacaktı.

Kirke'ye doğru yürüyor ve nedense "For She's a Jolly Good Fellow" nakaratını başlatıyordu.

İşıl işıl parlayan Circe'e baktım.

Mutluydu, buna hiç şüphe yok. Bu dünyada güvendeydi, arkadaşlarım ve ailem onu (ve garip bir şekilde hikayemizi) tereddütsüz kabul etmişti (ben oraya vardığımda kabul etmişlerdi).

Artık bir zorbanın oyuncağı ya da korsanlarla dolu bir geminin oyuncağı değildi.

Özgürdü. Bu
iyiydi. Çok
iyiydi.

Bu olaydan iki güzel şey çıktı. Circe gülümsüyordu, gözleri parlıyordu ve şu anda karnımda tekmeleyen değerli tutacağımı bildiğim bir hayatım vardı.

Gülümsedim.

"Circe?" Marlene seslendi ve ben de dönüp ona baktım. Telaşlanmış görünüyordu.

"*Circe!*" diye haykırdı ve konuşmak için ağzımı açtım ama kelimeler çıkmıyordu ve her şey, Marlene, arkasındaki restoran, kabinler, her şey...
O...

Eriyordu!

Siktir!

Kafamı babama çevirdim.

"*Baba!*" Çığlık attım ama pastayı yere bırakıp bana doğru koşmaya başlayan dalgalı görüntüsünü gördüğümde bile hiçbir şey çıkmadı.

Başaramadı. Her
şey kararmıştı.

Sonra saf altının ışıltılı vuruşlarıyla parladı.

Sonra bir cham'ın ortasında duruyordum, arkamda bir ateş yanıyordu ve boynuna kaba bir sarong bağlayan vahşi, köhne kıçlı saçlı bir kadın ayaklarımın dibindeki taşa ölü bir baygınlıkla düştü.

Gölgelerde bir hareket gördüm.

Bana doğru geldi.

Bir erkek bedenine dönüşürken başımı kaldırdım ve Lahn'ın karanlık gözlerine baktım.

Üzerime gelmeye devam ederken "Hayır," diye fısıldadım.

Gözlerim ayaklarımın dibindeki kadına kayarken titrek bir elimi avuç içimi ona doğru kaldırdım. Bir ışık gibi sönmüştü.

Beni geri getirirken sihrini tüketmişti.

Gözlerim tekrar Lahn'a döndüğünde onun üzerimde olduğunu gördüm, göğsünün sert kasları avucumun içindeydi. Bir adım geri attım, şimşek gibi hızlı hareket ediyordu ve ben

kollarında kaldırılmıştı.

Sırtımı dikleştirdim ve "*Hayır!*" diye bağırdım.

"Rayloo, kah rahna fauna," diye fısıldadı, kolları demir gibi sıkı ve güçlüydü.

Gözlerimi sertçe kapattım ve bedenim onun kollarında gevşedi. "Hayır," diye fısıldadım.

Sonra kamışlıktan çıktık, kığım bir atın üzerindeydi ve Lahn'ın hemen arkamda sallandığını hissettim.

Gözlerimi açtığımda karşımda Tanrılar Bulvarı'nı gördüm ve Lahkan'ı altımda hissettim.

Lahn'ın kolu çıkık kaburgalarımı sıkıca sardı, beni Lahkan'ın sırtına doğru eğdi, topuklarını atına gömdü ve Korwahn'a doğru caddede ilerledik.

Sikeyim.

Bölüm Otuz Bir

Arama

Altı hafta sonra.

Kaplanlar mırıldandı.

Bunu biliyordum çünkü artık tamamen büyümüş olan kızım yatakta benimle yan yana yatıyordu, koca göbeğimi sırtına bastırmıştı, elim yumuşak, kalın kürkünün arasında geziniyordu ve mırıldanıyordu.

Loolah'ının evde olmasından memnundu. Bunu sadece mırıltılarından değil, bana söylediği için de biliyordum.

Aniden başı hızla yukarı kalktı ve hızla karnına doğru hareket etti, vücudundan aşağıya kapıya baktı, mırıltısı gitmişti, boğazında alçak bir hırıltı vardı.

Gözlerimi kapattım.

Lahn oradaydı.

"Çekil, canavar," diye emretti, kız biraz daha hırladı ve o da "*Çekil*," diye kııptı.

Bir hırıltı daha çıkardı, başını çevirip bana baktı, ona gülümsedim, mavi gözlerini kırıştırdı ve ancak o zaman ayağa kalkıp yataktan zarifçe süzüldü.

Gözlerimi kapattım ve bekledim.

Çok beklemedim. Hiç beklemedim.

Lahn yatakta bana katıldı, sonra beni yanına çekti, kolunu altıma soktu ve yastıklara yaslanırken beni kendine yakın tuttu.

Başımı omzuna yaslamaktan başka çarem yoktu, ben de öyle yaptım. Gözlerimi kapalı tuttum. Sonra açtım çünkü parmakları geceliğimin ipeği üzerinden kalçama rastgele desenler çiziyordu ve bu, gözlerim kapalıyken daha iyi hissettiriyordu.

Sorun şu ki, gözlerim açıkken göğsünü görebiliyordum. Yani her iki şekilde de sıcımışım.

"Kah Lahnahsahna, nahna rahna linas, shalah," diye mırıldandı, *Kaplanım, altın gözlerin, lütfen.*

Usulca iç çektim, dirseğime kadar yükseldim ve ona baktım. Tanrım, muhteşemdi ve ben bundan nefret ediyordum.

Gözlerimin içine baktı ve tek kelime etmedi. Sonra bakışları yüzümde gezindi. Sonra tekrar gözlerime baktı.

Aynı talim. Her sabah. Altı hafta boyunca her sabah, her lanet günde.

"Benden kilitli tutuyor," diye mırıldandı ve ben göz kııptım.

Hmm. Bu yeniydi.

Ve o zaman anladım. Sonunda ne yaptığını anladım.

Ruhumu arıyordu.

Şey, o gitmişti. Kırmıştı. Başka tarafa baktım.

Elini kaldırıp çeneme doladı ve yüzümü nazikçe hareket ettirerek ona bakmamı sağladı.

"Beş ay boyunca gözlerini kaybettim, dişi domuzum ve onları özledim. Onlarda parlayan ruhun olmadan geri dönmüş olsalar bile, geri çevrilmelerinden hoşlanmıyorum."

Evet, aynı matkap. Tatlı davranıyordu.

Gözlerini tuttum. Dik dik bakmadım. Ters ters bakmadım. Bunun bitmesini bekledim.

Bazen, diğerlerinden daha uzun sürdü. Bugün, uzun süreceğini hissediyordum.

Sonra yeni bir şey daha yaptı. Beni sırtüstü yatırdı ve üzerime çıktı, ama yakındı ve eli büyük, şişmiş karnıma gitti, sıcaklığı ipeği delip geçti.

"Yakında gelir," diye mırıldandı.

Bu doğruydı. Yaklaşıyordu. Her an olabilir.

Lahn'ın da altın kızından vazgeçtiğini biliyordum. Bunu biliyordum çünkü bir keresinde gecenin köründe çocuğum beni öyle bir tekmeledi ki uyandım. Ve eli karnımda olan Lahn da uyandı. Berbattı ama itiraf etmeliyim ki ay ışığında gözlerinin merakla parladığını, ruhunun benim görmem için ortaya çıktığını, çocuğunun ilk kez hareket ettiğini hissetmekten duyduğu mutluluğun gizlenmeye yakın bile olmadığını gördüğümde hoşuma gitti. Hepsini sevdim. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi.

Ve elini hafifçe karnıma bastırarak mırıldandı: "İşte bir savaşçı, benim altın dişi geyiğim."

Haksız olmadığını düşündüm. Çocuk tekme atabiliyordu ve çok hareketliydi. Sanki orada yüzüyor gibiydi, taklalar atıyor, kurbağalama atıyor, her şeyi yapıyordu. Daha fazla hareket alanı olmadığı için çok sinirliydi ve bunu bana sık sık tekme atarak belli ediyordu.

Lahn, "İstemediğini biliyorum ama ben de seninle ve şifacıyla birlikte banyoda olacağım" diyerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Tekrar iç
çektim. Bunu
tahmin
etmiştim.

Bu arada Lahn son beş ay içinde bir ara bana inanmaya karar vermişti. Elini karnıma koyarak uyuması ya da beni ayakta gördüğünde arkamdan gelip kollarını bana dolması ve iki elini de karnıma koyması bir şey ifade ediyorsa, bu çocuğu tekrar dört gözle bekliyordu.

İyi haber, şifacının yanımda olacak olmasıydı. Kötü haber ise havuzda doğum yapacak olmamdı. Normalde bunun sorun olmayacağını düşünüyordum ama su bir kaplıcadan geliyordu ve çocuğumun daha ilk nefesini almadan canlı canlı haşlanmasını istemiyordum.

Ama tek kelime etmedim.

Her neyse, belki de su konusunda dramatik davranıyordum. O kadar da sıcak değildi. İçinde yıkandım.

Lahn'ın yorumuna cevap vermedim ve iç çekme sırası ona geldi.

"Duyduğuma göre arkadaşların her gün seni görmeye geliyormuş Kirke," dedi sessizce ve gözlerim kaydı. "Linas, şalah," diye fısıldadı ve gözlerim geri döndü.

Kızlardan kaçıyordum. Döndüğümünden beri hiçbirini görmemiştim. Diandra'yı bile. Bu kabaydı ama bir durumdaydım. Burada olmak istemiyordum ve burada kalmaya niyetim yoktu, bu yüzden arkadaşlıklarımızı geliştirmeye devam etmek istemiyordum çünkü onları ilk seferinde yeterince özlemiştim.

Eve gidecektim.

Bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum çünkü artık Lahn'ın kontrolü altından çıkamazsam ve bir şekilde bir ya da iki günlüğüne işsiz kalmayı, on yıl boyunca tüm gücünü kaybetmeyi ve beni eve göndermeyi umursamayan başka bir cadı bulamazsam eve dönmemin hiçbir yolu yoktu.

Bu tür bir araştırmanın sonuç vereceğini düşünmemiştim.

Ama umudum vardı. Her gün babamın o cadıyla çalıştığını, Korwahn'ın eriyeceğini ve eve döneceğimi umuyordum. Sonra da beni orada köklendirecek bir koruma büyüsü buluyordum. Bunun vücudumun her santimetresine garip dövmeler yaptırmak anlamına gelmesi umurunda değildi. *Asla* gitmeyecektim.

"Sizi özleyiyorlar kraliçem," diye konuşmaya devam etti Lahn ve ben tekrar ona odaklandım. "Sizin için, taşıdığınız çocuk için endişeleniyorlar. Sizi görmek istiyorlar."

"Onları görmek istemiyorum," dedim

sessizce. Gözleri yumuşadı. "Circe -"

Başımı salladım. "Burada güçlü bağlar kuramam. Babam evde beni geri götürebilecek bir cadı tanıyor. Eminim h a z ı r l a n ı y o r . Ben de

yakında gidiyor."

Yanlış bir şey söyledim. Yüzü sertleşti ve eli karnımdan aşağıya, yan tarafıma kaydı ve sonra kolu sıkılaştı, yüzü yaklaşırken diğerk tarafımı önüne kilitledi.

"Bir daha gitmeyeceksin," diye hırladı.

"Korkarım bu konuda başka seğeneğinyok, Lahn."

"şu anda bunun seni üzeceğini biliyorum, kah Lahnahsahna, ama üzüliyorum. Ruhunu ezdiğimde, seni geri aldığımdaya tekrar gitmeye çalışacağını bilmeyeceğimi düşünmedin mi? Seni *gerçek* evine götürmek için yapılan büyü aynı zamanda seni bu dünyaya, Circe'ye, *bizim dünyamıza* bağladı. Asla geri dönmeyeceksin."

Ona baktım.

Ciddi değildi.

Ciddi miydi?

Konuşmaya devam etti. "Ayrıca seni bana bağlıyor, böylece bu dünyada benden kaçmaya çalışsan bile seni hissederim ve seni bulabilirim. Kendini gizleyemezsin. Her zaman bir şekilde bana görünür olacaksın."

Ona bakmaya devam ettim.

Cidden, ciddi olamazdı! "Yapmadın," diye nefes aldım.

"Yaptım," diye karşılık verdi.

"Yapmadın," diye tekrarladım nefes nefese ve yüzü yaklaştı.

"Ben... *lanet*... yaptım," diye hırladı. "Beni asla terk etmeyeceğine söz verdin ve beni terk ettin. Bunun bir daha olmayacağından eminim."

Dudaklarımın ayrıldığını biliyordum ve burnumda gözyaşlarının sızısını hissediyordum. Sonra fısıldadım, "Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Sen bana özgür iradenle kendini verdin, sen benimsin. Ben de sana kendimi verdim, ben seninim. Seni elimde tutmak için her şeyi yaparım kraliçem, *buna* inan."

"Bu... sapık psikopat gibi bir şey." Hâlâ fısıldıyordum.

"Bunun ne anlama geldiğı hakkında hiçbir fikrim yok ve umurumda da değil. Bu böyle. Ve Circe," yüzü yaklaştı, eli yanımdan yukarı, göğsümün üzerinden, boynumdan yukarı kayarak başparmağının elmacık kemiğimi süpürdüğü çenemi kavradı ve usulca bitirdi, "Ruhunu içinde dirilteceğim. Bunu yapmak için hiçbir şeyden kaçınmayacağım. Benim için yeniden parlayacak. Buna sen de inanabilirsin."

Ben onu durduramadan başparmağı dudaklarımın üzerinden geçti, çenemin etrafında kilitlendi ve başımı sabit tutarak aşağı eğildi ve dudakları dudaklarıma dokundu.

Karnım sıkıştı.

Sonra başını kaldırdı ve gözlerimin içine baktı, sonra başparmağını dudaklarıma götürdü, kaldırdı ve alnımdan öptü, sonra yataktan yuvarlandı ve odanın diğer ucuna doğru yürüdü.

Kapıyı açmasını izlemek için dirseklerimin üzerinde doğruldum ve Twinka'nın elinde birkaç banyo bezi olduğunu gördüm.

"Savaşçı eşleri ziyarete geldiğinde onları geri göndermezsiniz. Onları içeri alırsın. Eğer gelmezlerse, kızlarından birini onları almaya göndereceksin. Bu krallarının emridir ve içlerinden biri itaatsizlik ederse, karısı ya da kölesi, bana hesap verir. Anlaşıldı mı?" Lahn sertçe sordu.

Twinka bana baktı ve kocaman gülümsedi.

"Meena, kah Dax," diye mırıldandı, çünkü bunun beni kızdıracağını ve/veya üzeceğini biliyordu ve bunu yapacak her şeye hazırды.

"Dohno," diye mırıldandı Lahn ve sonra gitmişti.

Yatağa geri çöktüm ve tavana baktım.

Twinka bezleri banyo tipi odaya götürürken mutlu bir şekilde mırıldandı.

* * * * *

Çatıda bir şezlonga oturdum, uzaklara, Tanrılar Bulvarı'ndaki altından parıltıyan güneşe baktım ve her gün dışarı çıkıp o altını parlatan bir köle birliği olup olmadığını merak ederken karmaşık örgülü, gevşek dokuma şalı etrafıma çektim. Çoğunlukla kum ve tozla çevrili olsa bile her zaman parlıyordu.

Ben de öyle olduğunu düşündüm.

Hayalet, eve geldiğimden beri her zaman olduğu gibi yanımdaydı, şimdi ön tarafına uzanmış, çenesi patilerine yapışmıştı.

Onu dalgınca okşadım ve ne yazık ki düşüncelerim heykel kölelerinden düşünmek istemediğim ama kendimi durduramadığım başka konulara kaydı.

Ben yokken Lahn yoğun bir beş ay geçirmişti. Ekibimi görmemiş olsam da kızlarımdan kaçamadım ve onlar da bana bildikleri her şeyi anlattılar.

İlk olarak, Lahn, Suh Tunak ve Keenhak savaşçıları planlandığı gibi Maroo'ya saldırmışlardı. Maroo, Dax tarafından intikam alınacağına dair tüyler ürpertici mesajlarını almıştı, bu yüzden istilayı planlamışlardı ama komşu Keenhak'ın ek meydan okumasıyla da karşılaşacaklarına dair hiçbir fikirleri yoktu.

Gaal, parlak gözleri ve ürkütücü hikâyelerini anlatırken duyduğu korkutucu heyecanla, Suh Tunak ve Keenhak'ın Maroo'yu bozguna uğrattığını söyledi ve bunu bana anlatırken ne yazık ki bazı ayrıntılara girdi. İntikam arandı ve bulundu ve Maroo öğrendikleri dersi kısa sürede unutmayacaktı.

"Hayır," diye öne eğildi Gaal, gözleri kocaman ve neşeliydi, "*nesiller boyu*."

Eğer anlattıkları bir şey ifade ediyorsa, bunun doğru olduğuna inanıyordum. Bir gün
ciddi bir şekilde.

Görünüşe göre, Lahn ve adamları intikam almak için dalga geçmemişler. Vay canına.

Bu yaklaşık üç ay sürdü ve Suh Tunak bir sürü Maroo kölesi ve ganimetle Korwahn'a geri döndü.

Korwahn halkı sevinç içindeydi. Bu zenginlikler üzerlerine yağarken, bunun Altın Hanedanlığın başladığının reddedilemez bir kanıtı olduğunu hissettiler.

Lahn ve Suh Tunak bir hafta boyunca zafer kutlamalarını paylaştıktan sonra ortalığı kasıp kavurmak ya da devriye gezmek üzere kendi gruplarıyla yola koyuldular.

Ortadan kaybolmam ve Daxshee ile seyahat etmemem, eve dönmeden önce şehri vuran şiddetli fırtına ile açıklanmıştı. Jacanda bana fırtınanın benim çok kötü bir dönem geçirmemden kaynaklandığı söylentisinin yayıldığını ve o gece hamileliğimdeki gelişmeler nedeniyle fırtına boyunca yatağımdan çıkmamam gerektiğini söyledi.

Bu hemen kabul edildi.

Ama kızlarım ve ekibim kaybolduğumu biliyorlardı çünkü kaybolduğum gün kızlarıma beni evde aramaları emredilmişti ve ekibime de kocaları tarafından söylenmişti. Bu bilgi hakkında sessiz kalmaları için yemin ettirilmişlerdi (dillerinin kesileceği tehdidiyle ki bu herkes için işe yarar). Ancak Beetus, Daxshee ayrılmadan ve onlar da onunla birlikte gitmeden önce kız ekibimin her gün teker teker, ikişer ikişer, üçer üçer ya da bazen hepsinin ziyaret ettiğini ve bunu bir haber olup olmadığını öğrenmek için yaptıklarını açıkladı.

Bu güzeldi.

Ayrıca, Korwahn halkı ya da Korwahn'dan geçen ve benim zoraki istirahat haberimi duyan yolcular, Altın Hanedanlığın varisini sağ salim teslim etmem umuduyla kapımıza çiçekler koydular.

Bu da güzeldi.

Daxshee, Korwahn'a dönüp kış için yerleşme ve Dax'ın doğum için Dahksahna'sına yakın olma zamanı gelene kadar sürüklendi.

Korwahk'ın bu dünyada muhtemelen ekvatorun güneyinde olduğuna karar vermiştim çünkü onlar için kış, Seattle için yaz demekti. Onların kışları da benim dünyamdaki her şey gibi farklıydı. Günler daha geç doğuyor ve alacakaranlık daha erken geliyordu ama sadece birazcık. Bazı gri günler ve ruh halim nedeniyle gerçekleşmeyen (ya da ben öyle düşünmüyordum) ara sıra serpiştiren yağmurlar vardı, çok değil, belki haftada bir. Hava biraz daha soğuktu, daha çok gri günlerde. Ve akşamlar kesinlikle daha soğuktu. Lahn ve ben artık yatağımızın ipek yorganını kaplayan yumuşak, kabarık, parlak renkli yün bir battaniyeye sahiptik, bu da ısıyı içeride tutmak için harikalar yaratıyordu ve Lahn'ın sıcak vücudu da işin içine girince hiç üşümüyordum.

Lahn bana inanmaya karar verdiğinde, ben bilmiyordum ve açıkçası kızlarım da bilemezdi. Bununla birlikte, savaşa gitmesi ve ardından Daxshee ile seyahat etmesi bu hikayeyi hemen hemen anlattı.

Başka bir deyişle, Dax Lahn için her zamanki gibi bir işti, kayıp kraliçe ya da değil.

Ama Jacanda, ben yokken her gün, bütün gün ve bütün gece, kızlardan birinin oraya dönmem ihtimaline karşı odamda oturmakla görevlendirildiğini (sadece Packa Lahn ve Daxshee ile gitti) ve evde her zaman dört muhafızımın görevlendirildiğini paylaşmıştı. Bir cadı da eve taşınmıştı. Bu sayede kızlar muhafızları uyurabilecek ve eğer geri dönersem beni fiziksel olarak alıkoyacaklardı, cadı da beni sihirli bir şekilde alıkoyacaktı ve Lahn'ın derhal bilgilendirilmesi emredilmişti (ya da bir ulak nerede olursa olsun hemen oraya gidebilecekti).

Bunun nedeni Lahn'ın işini şansa bırakmaması mıydı, özellikle de bir canavar değil de onun gerçek çocuğunu taşıyor olma ihtimalim varken, yoksa bana inandığı ve beni geri istediği için miydi, hiçbir fikrim yoktu.

Ve umurumda değildi.

Parçası olmak istemediğim bir dünyada yaşamanın bir yolunu bulma ihtiyacına geri dönmüştüm.

Ve Lahn'ın bana kendi hayatımla ilgili hiçbir seçenek sunmamasına geri döndüm.

İçimde pek de umursayacak bir şey bulamıyordum. Tüm mücadele beni terk etmişti ve onu bulmak için enerjim yoktu.

Yani olan oldu ve olacak olan benim bundan ne çıkaracağımdı. Sadece ne yapacağıma karar vermem gerekiyordu.

Karnımda garip bir acı hissettim ve elim oraya gittiğinde kaşlarım birbirine yaklaştı.

Bu yeniydi.

Karnıma baktım. Artık vücuduma sarılmış ve Twinka'nın yaptığı gibi boynumun arkasından bağlanmış saronglar giyiyordum. Jacanda bana bunun Korwahk'ta hamile bir kadın için alışılmadık bir durum olduğunu, saronglarını ve üstlerini normal şekilde giydiklerini, karınlarının kemerlerinin üzerinden dışarı çıktığını söyledi. Korwahk için bunu anlayabilirim. Onlar Korwahk'tı; her zaman çılgınca şeyler yaparlardı. Ama ben hiçbir şekilde devasa karnımı sergileyerek dolaşamazdım. Aldığım fazla kiloları kontrol altında tutmayı başarmıştım ama karnım kocaman olmuştu. Çocuk kocaman olmalıydı.

"Şimdi ne yapıyorsun, kah teenkah tunakan?" Elimi devasa kabarıklığın alt kısmına dolamak ve onu yakınımında tutmak için kaydırırken fısıldadım.

Ghost başını kaldırdı ve merdivenlerin tepesine baktı. Bakışlarını takip ettim ve Diandra'nın tepeye çıktığını gördüğümde nefesimi tuttum. Sonra Hadım'ın onu takip ettiğini görünce nefesim kesildi.

Bakışlarım tekrar Diandra'ya kaydı ve sessizliğimi korudum. Gözleri üzerimde gezinirken sıcaktı ama yüzü ifadesizdi.

Anladım.

Kaba, dayanılmaz ve affedilmez bir kabalık yapmıştım; hem kalın hem de anoreksik tarzda zayıf olduğum zamanlarda yanımda olan iyi bir arkadaşıma karşı. Bunu ona açıklayacak kelimeleri bulmam gerekecekti ve beni iyi hissettiren ve aynı zamanda suçluluk duymama neden olan şey, onun beni anlayacağını ve affedeceğini bilmemdi.

Hak ettiğimden emin olmadığım bir şey.

Ama şimdi, Hadım'ın Diandra'nın yanındaki varlığı sessizliğimi korumamı, gardımı almamı ve kendimi hazırlamamı sağladı.

Gözleri yüzümde gezindikten sonra masaya ve sandalyelere doğru yürüdü. İki tanesini kaptığı gibi yanıma getirdi ve şezlongumun ayak ucuna yerleştirdi. Diandra oturana kadar arkasını tuttu ve iki kat sargısını bacaklarının üzerine yerleştirdi (iyi fikir, soğuğu önlemek için iki eş sargı, bunu hatırlamam gerekecek) ve kendi şalını bir bandeau veya kısa yularlı bir üstle değil, onu göbeğine kadar örten ince dokuma, yumuşak yünden yapılmış kısa kollu, dar bir tişörte benzeyen vücudunun üst kısmına yaklaştırdı.

Ancak Diandra yerleştikten sonra Hadım bana doğru oturdu.

İkisinin de gözleri benim üzerimdeydi.

Tek kelime etmedim.

Sonunda Hadım Korwahk dilinde konuştu. "Umarım iyisinizdir, benim gerçek, altın kraliçem?"

Göz kırptım.

Sesi sessizdi, içinde bir endişe vardı ve bana gerçek, altın kraliçem demişti. Sadece kraliçesi değil.

Hmm.

"Ben iyiyim," diye cevap verdim.

Başını bir kez salladı ve bana şu bilgiyi verdi: "Kralımız doğru söylüyor. Onun çocuğuyla ağırlaşan güzelliğiniz muhteşem bir şekilde çiçek açıyor."

Gerçekten, Lahn'ın tatlı olmayı bırakmasını diliyordum, sadece bana karşı değil, şimdi de etrafta dolaşıp bana iltifat ettiğini duyuyordum. Sinirlerimi bozuyordu.

"Shahsha," diye mırıldandım, gözlerim Diandra'ya kayınca başını hafifçe yana eğdiğini gördüm, yüz hatlarında artık gizleyemediği bir endişe vardı.

Kahretsin.

Hadım, "Kadınlarınızın size eşlik etmesine izin vermediğinizi fark ettim," dedi ve ben de ona dönüp baktım.

"Bir süredir... kendimde değildim," diye cevap verdim. Başını öne eğdi.

Sonra usulca, "Kaybettiğin dünyanın yasını tutuyorsun," dedi. Ona göz kırptım.

O biliyordu.

Bu sürpriz oldu.

Her neyse. Lahn bu adama güvenecek kadar aptalsa, öyle olsun. Bu beni ilgilendirmezdi.

Cevap vermemeye karar verdim.

"Korwahk'ta bana Karrim diyen tek bir kişi var," dedi tuhaf bir şekilde, konuyu değiştirerek ve ben tek kelime etmedim ama gözlerimi ondan ayırmadım. "Kralım," diye sessizce bitirdi ve ben tekrar hazırlandım.

Hayalet, şık cüssesini şezlonguma yaslayarak destek gösterisi yaptı.

Elim karnımdan kürküne doğru gitti ve onu okşadım.

Yapmadığım şey konuşmaktı.

"Sonra..." diye devam etmeden önce bir an durakladı, "bana olanlardan sonra, özlediğim şey erkekliğim değildi." Bekledi ve ben cevap vermeyince (bu habere oldukça şaşırdığımı söylemeliyim) devam etti, "Horde'umdu. Kendimi bildim bileli babam bana geleceğimin savaşı olacağından bahsederdi ve uzuvlarımı istediğim gibi hareket ettirebildiğim için

Beni savaşçı *olmam* için eğitti. O bir savaşçıydı. Bu onun kanında vardı, bana da geçti. Benim için Dax'ın avucunu toprağa bastırđı ve beş yaşındayken Horde'a hizmet etmek için ilk kez diz çöktüğüm günden daha güzel bir gün yoktu."

Vay canına. İlginç.

Konuşmaya devam etti. "Bu nedenle, benim için oradan kovulduğum günden daha kötü bir gün olmadı."

"Özür dilerim," diye fısıldadım çünkü gerçekten de bu adama karşı temkinli olmam gerekiyordu ama bir şeyler söylemem gerektiğini hissettim çünkü sesi sahte olduğuna inanmadığım bir duyguyla titriyordu.

Başını tekrar eğdi. "Bu yüzden, yeni Dax beni arayıp kardeşlerime dönmek için hizmetimi istediğinde duyduğum sevinci tahmin edebileceğinizi umuyorum. Savaşmıyordum, gücüm eskisi gibi değildi. Ama diğer yeteneklerimi kullanarak hizmet edebilirdim. Bu yeni Dax gördüğüm en kudretliydi ama daha kudretliydi çünkü komuta etmek için kaslarından daha fazlasını kullanıyordu. Bir savaşcının gücünün çeliğinde değil, başka bir yerinde olduğunu biliyordu. Ve bunu kullanmama izin verdi, hala emrimde olan ve her zamanki gibi güçlü olan bu gücü ulusuma hizmet etmek için kullanabilirdim. Benden sadece Av'a, seğımlere ve Daxshee'ye hizmet etmemi değil, aynı zamanda onun gözü kulağı olmamı ve hayati önem taşıyan konularda onun adına hareket etmemi istedi. Ve ben de bunu yaptım, yapıyorum, Horde'uma gururla hizmet ediyorum ama daha çok Altın Hanedanlığı başlatan kudretli Dax'a hizmet ediyorum."

Konuşmayı bıraktığında başımı salladım ve o da devam etti.

"Her şeyi bilmek ve her şeyi görmek benim görevim. Suh Tunak'ı, Dax'ımı ve dolayısıyla Korwakh'ımı korumak benim görevim. Ve bu nedenle, o sahiplenildikten sonra, kraliçemi, bir yabancıyı izlemek ve sonra aramak ve onu test etmek benim görevimdi." Durakladı ve ardından küçük bir gülümseme takındı. "Bana adımı sordu, sadece kocasının bana seslendiğı bir ad ve yöntemlerimiz ona yabancı gelse de kocasına sadık kaldı." Gözlerini gözlerime dikti ve fısıldadı, "Testi geçti."

Ona göz
kırdım. Aman
Tanrım!

Karrim korkmam için bana zaman tanımadı, konuşmaya devam etti. "Ve bu nedenle, savaşçı kraliçemiz, altın olanın ruhunun kırıldığına dair ciddi endişelerim var. Zaferini kocasından saklıyor. Kocasının çeliğıyle meydan okumaktan zevk aldığı pençelerini kınına sokuyor."

Oh adamım.

Diandra yer değiştirirken bile sessiz kaldım ve gözlerimi ondan ayırmadım. Bu değişimin ne anlama geldiğini biliyordum. Bu, kızlarımın konuştuğu, Diandra'nın dinlediği ve şimdi de karıştığı anlamına geliyordu.

Kahretsin.

Karrim usulca, "Kaybolduğun gün onun kederli kükremesi Korwahn'ın çok uzaklarından duyuldu," dedi ve bedenimin tamamen hareketsizleştiğini hissettim. "Fırtınanın şiddetiyle, aniden durmasıyla, herkes ona senin komuta ettiğini biliyordu ve birçok kişi çocuğunu kaybettiğini düşündü ve ses o kadar acı vericiydi ki, belki de sen bile. Herkes senin sadece bir dönüş yaptığını, iyi olduğunu ama dinlendiğini duymaktan memnun oldu."

Beynimde dolaşan sözlerini reddetmek için dudaklarımı birbirine bastırdım. Güzel sözler. *Harika* kelimeler.

Tehlikeli kelimeler. İç huzurum ve kalbim için tehlikeli.

"Ve o gün beni çağırdılar," diye devam etti Karrim. "Horde savaşa gidiyordu ve ben genellikle kralıma katılır, mesajlarının ve emirlerinin farklı cephelerde savaşan savaşçılara gönderilip alındığından emin olurum. Ama Maroo'ya doğru yola çıktıklarında benim Horde'la birlikte at sürmememi emretti. Bana çok gizli bir şekilde başka bir dünya olduğunu, senin, onun tanrıçasının, ona oradan geldiğini ve geceleyin oraya dönerken seni kaybettiğini söyledi. Ve sonra seni eve getirip buraya bağlayabilecek bir cadı bulmak için bu dünyayı aramamı emretti. Hiçbir masraftan kaçınılmamasını emretti. Lunwyn'in buzlu derinliklerini araştırmam gerekse bile bunu yapacaktım. Uzak diyarları araştırmak için Yeşil Deniz'in tamamını geçmem gerekse bile bunu yapardım. Seni eve geri getirecek ve *burada tutacak* büyüü bulana kadar durmazdım." Bir kez başını salladı. "Ve bunu yaptım."

Artık ağır ağır nefes alıyordum.

Lahn bunu kayborduğum gün yapmıştı. Lahn bunu anında emretmişti. Lahn son beş ay içinde bana inanmaya karar vermemişti ve Lahn içine devam etmemişti.

Lahn beni geri getirmek için hemen planlar yapmaya başladı. Aman *Tanrım*.

"Neyse ki kralıma bu hizmeti sunabildim. Çok at sürdüm, birçok atı yağladım, birçok zenginliği değiş tokuş ettim. Ve sadece seni geri getiren cadıyı bulmakla kalmadım, aynı zamanda onu keşfettiğim Akıncı kocasının gemisini süsleyen kuzeyin buz saçlı prensesini de buldum, bir gemi

Lunwyn'deki kışlık evlerinden birini süslemediği zamanlarda üzerinde durur ve bana kendisinin de sizin dünyanızdan geldiğini söyledi."

Vay anasını!

"Gerçekten mi?" Öne doğru eğilerek fısıldadım.

Başını salladı ve yine gülümsedi. "Gerçekten. O ve kocası seninle çok ilgileniyorlar çünkü onun gibi bir başkasını hiç duymamış. Benimle yaptığı uzun konuşmalar, bana dünyanızı anlatması, sizi sorması için hiçbir ödeme talep etmediler. Sadece döndüğünüzde onları bulması için bir haberci göndermemi istediler. Çok seyahat ediyorlar ve mesajımın ne zaman ulaşacağını bilmiyorum ama ulaştığında seni ziyaret etmek niyetinde, benim altın kraliçem."

Vay canına. Vay canına. *Vay canına.*

"*Vay canına,*" diye nefes aldım, gülümsemesi genişledi ve Diandra'nın bir kahkahayı bastırdığını duydum, ben de ona baktım. Tam bir sürtük gibi davrandığımı unutarak ona gülümsedim ve "Diandra, tatlım, bu *harika* değil mi?" diye sordum.

Ağzı yumuşadı, gözleri parladı ve fısıldadı, "Gerçekten de öyle aşkım, çok... *harika.*"

Bakışlarını tuttum ve gözlerimin de parladığını hissettim.

Sonra karnımda bir acı daha hissettim, kaşlarım birbirine çarptı ve aşağıya baktım ama Karrim yine konuştu.

"Tüm bunları size anlatıyorum, benim gerçek, altın kraliçem, çünkü bu ayrılığın neden devam ettiğini anlamak için sizinle Dax'ımız arasında ne olduğunu bilemem. Ama bilmenizi isterim ki -"

Acı geri geldiğinde inlediğimde konuşmayı kesti, daha sıkı, daha derin ve refleks olarak öne eğildim, elimi Ghost'tan aldım ve şişmiş karnımın etrafına sardım.

"Circe?" Diandra seslendi ve acı azalırken dişlerimi sıkmayı bıraktım.

Nefesimi içime çektim ve sıkı bir "O" şeklinde oluşturduğum dudaklarımdan dışarı verdim.

Sonra arkadaşşıma baktım. "Ben iyiyim, sadece -"

Konuşmayı bıraktım ve Karrim sandalyesinden fırladı, Hayalet dört pençesinin üzerine fırladı ve Diandra bana doğru fırladı.

Çünkü suyum geldi. Oh adamım.

Diandra'ya baktım ve sözümü bitirdim. "Ben iyiyim; sadece bir bebeğim olacak."

Yüzüme gülümsedi.

Karrim koşuşturdu için ve adımlar ve bağırdı Aşağı,
"Ara ve Hemen Dax! Çocuğu geliyor!"

Harika.

Karrim'in koca bir ağzı vardı.

Diandra beni dikkatlice şezlongdan çekerek, "Hâlâ yapabiliyorken seni şu merdivenlerden i n d i r e l i m ," diye mırıldandı.

Bunun iyi bir fikir olduğunu düşündüm. Ayağa kalktıktan sonra onu takip ettim ve Karrim koşarak yanımıza geldi. Beni merdivenlere kadar götürdüler, her iki tarafta da birer kişi kollarımı sıkıca tutuyordu, sanki sadece hamile değil de sakatmışım gibi.

Bunu görmezden geldim ve Diandra'ya döndüm.

"Konuşmalıyız." "Evet canım," diye başını salladı,

"ama belki şimdi olmaz." Merdivenlerin başına vardık.

"Açıklamam gerekiyor."

"Eminim vardır," diyerek beni bıraktı, bir adım attı, sonra dönüp elimi tuttu ve Karrim arkamdan beni fark edince aşağıya doğru götürmeye başladı, "ama sonra."

"Olmamın bir nedeni vardı -" Ben başladım, merdivenlerin yarısında durdu ve elimi sıkıca kavradı.

"Circe, lütfen merdivenlerden inmeye, Dax'ın yerine geçecek savaşçıyı başarıyla teslim etmeye konsantre olur musun ve *sonra* yaralarını sarmak, kaybettiğin dünyanın yasını tutmak, geleceğini düşünmek için neden kendini kilitlediğin hakkında konuşuruz... bunların hepsini ben ve tüm arkadaşların zaten *anlıyoruz*. Bu sana iyi geliyor mu?"

Sırıttım. "Evet tatlım, kulağa hoş geliyor."

Akıllıca başını salladı, "Dohno," diye mırıldandı ve Karrim'le birlikte beni merdivenlerden aşağı indirdiler, Twinka hariç tüm kızlarım gizleyemedikleri bir heyecanla parmak uçlarında zıplayarak bekliyorlardı.

Kahretsin.

Otuz İkinci Bölüm

Tanrı ve Tanrıça

"İkın, altın kraliçem," diye seslendi arkamda duran şifacı, kollarını koltuk altlarımdan geçirerek gövdeyi destekliyor, ellerini omuzlarıma doluyor ve kulağıma sesleniyordu.

"Doğru" diye nefes alırken gözlerim Lahn'ın kollarına kilitlenmişti.

Artık resmileşmişti. Bir daha asla çocuk sahibi olamayacaktım. Yapmıyordum çünkü bu bok *bir anne* gibi acıyordu.

Korwahkların bebekleri nasıl doğurduğu konusunda da hiç heyecanlı değildim. Yani ben Korwahk tarzı bir gecelikle havuzdaydım, şifacı beni sırtımdan tutuyordu, asistanlarından biri (üç! Sanki o kadar arkadaşa ihtiyacım varmış gibi!) beni bir yanımdan, diğeri diğer yanımdan tutuyordu, üçüncüsü sormadığım bir nedenle havuzun dışındaydı ve hepsinden iyisi (değil!) ayak bileklerim Lahn'ın geniş omuzlarına dayanıyordu. Bu arada, bu Lahn postunu giymiş, havuzun içinde diz çökmüş ve ortaya çıkmaya tenezzül ederse çocuğu yakalamaya hazır bir Lahn'dı.

Görünüşe göre yanılmışım. Kah teenkah tunakan hareket etmek için yeterli yeri olmadığından rahatsız değildi. Orayı seviyordu ve kalıyordu.

Vücudumun onun orada olmasıyla işi bitmişti.

Sorun şu ki, ne kadar zorlasam da, ne kadar derine itsem de çocuğu çıkaramadım.

Ve bu uzun zamandır devam ediyordu. Çok uzun. Çok yıpranmıştım.

Kalan tüm gücümle ittim, ki bu gerçekten çok fazla değildi, sonra pes ettim, başım şifacının omzuna düştü çünkü artık onu tutamıyordum, gözlerim bu bok başladığından beri ilk kez Lahn'ın kollarıyla temasını kaybetti (tabii ki itmek için onları kapattığım zamanlar hariç).

"Circe, canım, lütfen, lütfen, *it*," diye cesaretlendirdi Diandra.

Havuzun kenarında dolaşıyor, Hayalet de yanı başında sinsice onu izliyor, ellerini ovuşturuyor ve dakikalar geçtikçe gözle görülür bir şekilde heyecandan küçük çaplı korkuya, büyük çaplı korkuya geçiş yapıyordu ve artık panik içinde saklanmıyordu.

"Yapamam," diye fısıldadım, acı içimi parçalıyordu, aynı anda hem itip hem de acıyla savaşıyordum. Olmuyordu işte.

"Kesmeliyim, Dax'ım," dedi şifacı sessizce.

"Ben," diye hırladı Lahn şiddetle.

"O gelmiyor," diye devam etti şifacı sessizce, aşikâr olanı söyleyerek. "*Ben!*" Lahn havladı ve kolları bana daha sıkı sarıldı.

"Kraliçem, lütfen, *itmelisiniz*," diye fısıldadı kulağıma.

Zayıfça başımı salladım, başımı kaldırdım ve tekrar denedim. Çok az şeyim kalmıştı, elimden geleni yaptım, gözlerimi sıktım ve topuklarımı Lahn'ın omuzlarına gömdüm ama hiçbir şey yapmadım.

Beni destekleyen kolların arasına yığıldım.

"Dax'ım," diye tısladı şifacı acilen, "*kesmeliyim*."

"Kesersen kraliçemi kaybederim," diye homurdandı Lahn ve ben zaten kapalı olan gözlerimi daha da sıkı kapattım.

Şifacı, "Belki savaşçıya yaptığı gibi onu da dikebilirim," diye önerdi.

Aman Tanrım. İlkel deneysel ameliyat.

Harika.

"*Kesmeyeceksin*," diye tekrar homurdandı Lahn ve parmaklarının ayak bileklerimi sıkıca sardığını hissettim. "Dişi domuzum," diye seslendi, sesi yumuşaktı, "bana gözlerini ver."

Acıyla savaştım, nefesimi çektim ve çabayla başımı kaldırdım.

Sonra gördüğüm şeye baktım. Bulanık bir bakıştı ama gördüm.

Evet, kesinlikle gördüm. Açık ve gizlenmemiş. Lahn korkmuştu.

"Benim dişi kaplanım yenilgiyi kabul etmez," dedi bana, parmakları ayak bileklerimi sıkarken. "Benim altın savaşçım asla yenilgiyi kabul etmez." Gözlerim yavaşça kapandı ve parmakları beni sıktı, ben de onları açtım. "İkın bebeğim," diye fısıldadı.

Gözlerimi tuttu ve tıpkı o gün odamızda olduğu gibi, içime bir şey geldi, sahip olduğumu bilmediğim bir şey, içimde kabardı, beni ele geçirdi ve dişlerimi sıktım, başımı salladım, gözlerimi kapattım, topuklarımı kocamın omuzlarına gömdüm ve ittim.

Sert.

Sonra

tekrar.

Ve tekrar.

Ve lanet olası bir kazanç.

"Taç giyiyor," diye fısıldadı bir asistan.

"Gerçek Anne'ye şükürler olsun," diye nefes aldı şifacı. Sonra tekrar ittim.

Ve tekrar.

"İşte böyle, Kirke'm," diye cesaretlendirdi Lahn, parmakları artık ayak bileklerimin etrafında kıvrılmıyordu ama iç uyluklarımın etinin derinliklerine doğru okşuyordu, kolları bunu yapmak için sarılmıştı.

Ben de tekrar ittim ve Lahn'ın elleri benden bacaklarımın arasına doğru hareket ederken onun boşaldığını hissettim.

"Oh Circe!" Diandra sevinçle haykırdı.

"Kralın kılıcı!" diye seslendi şifacı hızla.

Etrafıma su sıçrarken destek kollarıma yığıldım. Şükürler olsun.

Çıkmıştı!

Dudaklarımı yaladım ve başımı şifacının omzuna yaslayarak son asistanın da suya girdiğini ve Lahn'la bacaklarımın arasında çalıştığını gördüm.

Sonra artık kalınlaşan sesinin "Circe'm" diye seslendiğini duydum ve başımı arkaya çevirdiğimde elinde mükemmel, minik, siyah tüylü bir erkek bebek tuttuğunu gördüm.

Ve o *mükemmeldi*. Kesinlikle mükemmeldi. Tüylü kafasının tepesinden bebek ayak parmaklarının ucuna kadar.

Bir yandan da hüngür hüngür ağlıyordu.

Gözlerim yaşla dolduğunda bebeğimi gözden kaybettim.

Sonra vücudum sarsıldı ve yeni bir acı karnımı yırttığında çığlığım havayı deldi.

"Çocuğu alın!" diye bağırdı şifacı ve bedenim sarsıldı, sonra acı yeniden yıkandıkça kasıldı, etrafıma su sıçradı, insanlar yer değiştirdi ve Lahn havladı, "Neler oluyor?"

Bacaklarımın arası gibi karnımın da dürtüldüğü birkaç dakikadan sonra şifacı mutlu bir şekilde cevap verdi, "İşte bir tane daha geliyor. İkin kraliçem, *ıkın*."

Başka bir tane mi?

Tekrar arkamda konumlanırken ona bakmak için başımı çevirdim.

"Bir başkası mı? Başka ne?"

"İkiz taşıyorsun," dedi bana, "it, benim gerçek altın kraliçem." İkiz mi?

Gözlerim Lahn'a k a y d ı ve "Ailenizde ikiz var mı?" diye sordum.

Bana baktı ve emretti, "Circe, it." "*Söyle*

bana!" Çığlık attım.

"Evet!" diye kırıptı. "Babam, rahmini paylaştığı kız
k a r d e ş i n d e n önce doğdu."

Oh. Aman Tanrım. *Tanrım!*

"*Ve bana söylemeyi düşünmedin mi?*" Çılgılık
attım. "Circe, aşkım, *it!*" Diandra ağladı.

Lahn'a ters ters baktım.

Sonra dişlerimi sıktım, gözlerimi kapattım, topuklarımı kralımın
omuzlarına (*sertçe*) gömdüm ve ittim.

Kızım kolayca çıktı.

Kafasında altın rengi tüyler vardı.

* * * * *

Yatağın hareket ettiğini hissettim ve Lahn'ın yanıma iyice yerleştiği
sırada gözlerim açıldı. Başının yukarıda olduğunu ve birine başını
salladığını gördüm, başımı çevirdim ve Diandra ile şifacının yatağın
yanında, her birinin elinde kundaklanmış bir bebek olduğunu gördüm.

Diandra önce kara başlı oğlumla birlikte eğildi ve onu göğsüme yatırdı.
Şifacı ikinci olarak geldi ve altın başlı kızımı kardeşinin yanına yatırdı.
Aynı anda Lahn'ın kolu yeni doğan çocuklarının etrafını sardı, benimki de
bebeklerimin etrafını sardı.

Diandra ve şifacı sessizce uzaklaştı, kapı arkalarından kapandı.

Dudaklarının şakağıma değdiğini hissettiğimde gözlerim Lahn'a kaydı,
sonra yatak hareket etti ve dudaklarını her bir bulanık kafaya değdirmesini
izledim.

Ve bu arada, dudaklarının her dokunuşunda kalbim eriyordu.

Başını kaldırdı ve yüzü benimkine yaklaştı.

Sonra yumuşak ve tatlı sesiyle, "Ona Tunahn, yani at adını veriyorum.
Babam bana nasıl gururlu, vahşi ve kurnaz olan kaplan tanrısının adını
verdiyse, ben de savaşçımıza güçlü, zeki ve sadık olan at tanrısının adını
veriyorum."

İşte oradaydı, Dax Lahn ne düşündüğümü bile sormadan çocuğumuza
isim vermişti.

Yine de "Tunahn "ı sevdim ve seçme nedenlerini kesinlikle beğendim.

"Şimdi, kah teenkah tunakanahsa," diye fısıldadı. "Kızımızın adını ne
koyacaksınız?"

Oh. Sırayla yapıyorduk.

Tamam, bunu
anlayabilirim.

"Isis," diye ağızımdan kaçırdım bilmediğim bir nedenle. Birden ağızımdan çıkıverdi.

"Isis," diye fısıldadı, gözleri kızın altın sarısı başına kayıyordu ve bu iki heceyi söyleyiş şeklinden bunun o olduğuna karar verdim. Benim kızım Isis'ti. Sonra gözleri bana geldi. "Altın prensesimize neden bu ismi verdin?"

Kocamla ilk kez tuhaf ve oldukça havalı bir şeyi paylaştığımızı fark ettiğim de başımı biraz eğdim.

Ben de sessizce cevap verdim: "Senin ailen sana bir tanrının adını vermiş, benim ailem de bana bir tanrıçanın adını vermiş. Circe büyü tanrıçasıydı. Isis de bir tanrıça. Annelik ve büyü tanrıçasıdır."

Lahn çok hoşuma giden bir sırtışıla sırttı.

Sonra fısıldadı, "Bu beni memnun etti."

Bu beni de memnun etti ve lanet olsun ki onu memnun etmesi beni de memnun etti. Gözlerinin içine baktım ve "Dohno" diye fısıldadım.

Uzun, güçlü kolu ailesinin etrafında sıkılaştı ve gözleri ağızıma düştü. Nefesim kesilip gözlerim onunkilere kayınca ısınan kalbim daha da ısındı. Benimkine doğru geliyordu. Dudaklarımız birbirine değdiğinde onunki açıldı ve benimki de aynısını yapmakta tereddüt etmedi, dilimin ucu onunkinin tatlılığına dokunmak için hareket etmekte tereddüt etmedi ve bu dokunuşla içime bir sıcaklık doldu, güçlü ve inanılmaz derecede tatlı.

Başını kaldırdı ve gözlerindeki tek bir bakıştan onun da aynı şeyi hissettiğini anladım.

"Seninle gurur duyuyorum, benim altın geyiğim," diye fısıldadı. "Shahsha," diye fısıldadım.

"Yine de," dudakları seğirdi, "sanırım en son topuklarını omuzlarıma vurduğunda, kızımızı bu dünyaya getirmekten çok başka bir şey için çabalamıştın."

Bu konuda yanılmıyordu.

Gözlerim kaydı.

"Circe," diye seslendi ve gözlerim geri kaydı. Sonra nazıkçe paylaştı, "Hayatımda bundan daha mutlu olduğum tek bir an oldu ve o da bana beni sevdiğini söylerken sihrinin yarattığı güzelliği paylaşmaktı." Koluyla bizi bir kez daha sıktı. "Teşekkür ederim, bebeğim."

Bu da içimden ılık ve tatlı bir şekilde geçerken dudağımı ısırdım.

Tamam, başım beladaydı. Bu tür bir tatlıya karşı koyamayacaktım.

Yine de, o an bunu gerektiriyordu, bu yüzden yardım edemedim ama fısıldadım, "Bir şey değil, Lahn."

Gözleri daha da ısındı, sonra başını eğdi, böylece dudaklarını alnıma, şakağıma ve sonra dudaklarıma değdirebildi.

Sonra yanıma yerleşti ve kulağıma sessizce seslendi, "Dinlen, dişi domuzum. Sen uyurken seni ve ailemizi güvende tutacağım."

Tamam, lanet olsun. Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Bu tatlının da ötesindeydi. Bu çok güzeldi.

"Tamam," diye fısıldadım, kolum göğsümde uyuyan minik demetleri sıkıca sardı, yumuşak bir nefes aldım, hafif bir iç çekişle bıraktım ve gözlerimi kapattım.

Birkaç dakika sonra, ben ve ailem kocamın güçlü kollarında güven içinde uyuduk.

* * * * *

Kükremesini duydum, tam olarak yakın değildi ama uzak da değildi ve gözlerim açıldı.

Yumuşak mum ışığı yatağımızın başucundaki dört uzun demir tutucudan odamızı aydınlatıyordu. Odanın geri kalanı karanlıktı ama bağırarak söylenen sözler bana doğru gelirken, gözlerim yatakta sırt üstü yatan ve vücudumun kıvrımlarına yakın duran kundaklı iki bebeğime kaydı ve başımı yastıklara yasladım.

Odamızdan ve banyo odasına açılan kapılardan baktığımda, kocamın balkonda durduğunu ve sokaktan gelen birçok meşalenin parlak ışıklarıyla aydınlandığını gördüm.

"Altın savaşçı kraliçeniz, güzelliğinin Altın Hanedanlığı müjdelediği iddiamı bir kez daha kanıtlıyor!" Lahn bağıırıyordu. "Güçlü bir şekilde savaştı ve birliğimizin meyvesi, imparatorluğumuzun geleceği ona meydan okuduğunda yenilgiyi tatmayı reddetti. Altın kraliçemin her zaman yaptığı gibi zafer kazandı ve altın rahminde tohumumdan bir değil *iki* varis doğurdu!"

Heyecanlı ve şok olmuş bir tezahürat yükseldi ama Lahn bunun üzerine konuştu.

"Geleceğin Dax'ı olacak güçlü, savaşçı bir prens ve tüm Korwahk'a güzellik ve bereket yağdıracak güzel bir altın prenses!"

Bir başka coşkulu tezahürat daha ama Lahn yine tezahürat boyunca konuşmaya devam etti.

"Prens Tunahn ve Prensler Isis, altın kraliçemin büyüğü ve benim kudretimle örülen güvenlik ağında uyuyorlar, Hanedanlığımızı tüm halkımız için ileriye taşıyana kadar büyüüp serpilecekler!"

Lahn'dan bir tezahürat ve daha fazlası.

"Selam Prens Tunahn! Prensler Isis'i selamlayın! Ve altın Kraliçeniz Kirke'yi selamlayın!"

Çocuklarımı ve beni selamlayan tezahüratlar yükseldi ama Lahn'ın işinin bittiğini biliyordum. Her zamanki gibi, yarattığı çılgınlığın tadını çıkarmadı. Döndü ve bana doğru yürüdü.

Bunun biraz abartılı olduğunu düşünerek hareketlerini izledim ama hoşuma da gitmedi değil.

Değerli kundaklarımın yer değiştirdiğini hissettim ve gözlerimi Lahn'dan ayırdığımda her iki bebeğimin de uyanık olduğunu ve sıkı sargılarının içinde hareket ettiklerini gördüm. Tunahn'ın hareketleri tedirgin, hatta talepkâr görünüyordu. Isis'inki keşfe çıkmış gibiydi, görmeyen gözleri kırışıyordu; uyanıktı ama memnun görünüyordu.

Tezahüratlar devam ederken Lahn'ın ağırlığı yatağa vurdu ve "Emmek istiyorlar, kah rahna fauna" diye fısıldadı.

Oh adamım.

Buna alışmam gerektiğini düşünerek başımı salladım, şimdi başlasam iyi olur dedim ve yüzümü buruşturarak oturur pozisyona geçtim.

Lahn Isis'i dikkatlice kucağına aldı ve ben göğüslerimin üzerindeki büzgü ipini gevşettikten sonra bana uzattı.

"Önce prensesimiz," diye mırıldandı onu dikkatle elime aldığımda.

Onu konumlandırıyordum, meme ucumu kızıma uzatırken biraz garip ve çok utanmış hissediyordum ve Lahn yaygara koparan Tunahn'ı aldı.

Sonra, Tunahn Lahn'ın kolunun kıvrımına yerleşmişken, diğer kolu dışarı çıktı, belime dolandı ve beni nazikçe çevirdi ve beni ve Isis'i onun sert cüssesine yaslanmamız için geri çekti.

Oraya vardığında, Isis hemen yapıştı ve emmeye başladı.

Sütüm akarken gözlerimi kapattım, kocamın beni destekleyen gücüyle çocuğumu besledim ve tüm bunlar ipek gibi içimden geçti.

Rahatladım ve kızımı kucağıma aldım. Lahn'ın parmakları yan tarafımı yatıştırıcı bir şekilde okşadı. Tunahn üzölmeye devam etti.

"Oğlumuz açgözlü olacak," diye mırıldandı Lahn ve ben gülümsedim. Baba oğul gibi.

"Belki de gelecekte önce Tunahn gitmeli. Isis beklemekten memnun görünüyordu," diye önerdim.

"Ben," diye yanıtladı Lahn. "Rahminden daha fazlasını aldı ve önce dışarı itti. Artık sabretmeyi ve paylaşmayı öğrenmelidir."

Bu doğruyd u, rahmimden daha fazlasını alma kısmı. Tunahn sağlıklı bir u f a k l ı k t ı . Isis kardeşine kıyasla daha narindi.

"Tamam Lahn," dedim usulca, "bir savaşçının nasıl inşa edileceğini biliyorsun."

"Mm," diye mırıldandı ve bu benim de içimden ipek gibi geçti, "ve bir prensesin nasıl şımartılacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Adamım. Oh

adamım.

Durduramadım ve denemedim; başımı omzuna yasladım ve şakağımı boynuna bastırabilmek için çevirdim. Bunun üzerine Lahn daha sıkı tutundu.

İsis'in işi bittiğinde, bebekleri değiştirmenin imkansız manevrasını gerçekleştiren Lahn oldu ve Tunahn beslenirken Isis'i ve beni tekrar tuttu (hemen yapıştı ve sertçe emdi - kesinlikle açgözlü ve ne istediğini biliyor - bu nedenle kesinlikle babasının oğlu).

Olayın ortasında, şakağım kocamın boynunda, oğlum kollarımda uyuyakaldım ve daha sonra karanlık bir odada, geceliğim göğüslerimin üzerinde bağlı, vücudum kralımın güçlü güvenliği altında soğuğa karşı korunaklı bir şekilde uyandım.

"Uyu Circe'm," diye mırıldandı, kolunu bana dolayarak sıkılaştırdı. "Gücünü yeniden kazanmalısın."

"Çocuklar nerede?" Uykulu bir sesle sordum, göz kapaklarım bir aşağı bir yukarı kayıyordu, bir yandan onun emrine uymak isterken bir yandan da cevap almak istiyordum.

"Yataklarında, her zaman uyuyacakları yerde. Bu bizim yatağımız, altın kraliçem," diye cevap verdi Lahn, gözlerim kapandı ama dalmadan önce mırıldanarak sözünü bitirdiğini duydum, "Altın İsis'im rahatsız olmadığı sürece. O zaman babasına sahip olacak."

"*Aman Tanrım*" diye düşünerek uçup gittim.

Otuz Üçüncü Bölüm

Diriliş

Altı hafta sonra.

"Circe! Seninle ne yapacağımı bilmiyorum!" Diandra belli belirsiz bir sabırsızlıkla bana bakarak ağladı ve göğsüme bağlı uyuyan minik bedeninin üstündeki karanlık kafayı avuçlamak için elimi kaldırdım.

"Diandra!" "Sus!" diye tısladım. Gözlerim, ben ve ekibimin dolaştığı kalabalık pazar yerinde bir o yana bir bu yana kaydı. "Tunahn'ı uyandıracaksın yoksa insanlar duyabilir."

Hafif bir kıkırdama duydum ve gözlerim Zahnin'e çok yakın duran Sabine'e ve Isis'i kendi küçük bebek yumrusunun üzerinden göğsüne bağlamış olan Narinda'ya kaydı. Sonra bakışlarım Claudine, Nahka, Anastasie, Oahsee, Char ve Vuntus'a kaydı, onlar da dudaklarını birbirine bastırarak, dans eden gözlerini çevirerek ve erkeklerin göğüslerine takabilecekleri çeşitli deri kayışların bulunduğu bir tezgâha hevesli bir ilgiyle bakıyormuş gibi yaparak hızla uzaklaştılar.

Diandra bana yaklaştı ve elini Tunahn'ın başındaki elime koydu ve tıslayarak karşılık verdi, "Küçük savaşçını rahatsız etmek istemiyorum ama insanların duyması umurumda değil! Bu böyle devam edemez."

Diandra'nın pek de nazik olmayan sorusu üzerine, çocuklarımız doğduktan sonraki dokunaklı sahnelerden sonra bile Lahn'la aramızdaki şeylerin değişmediğini tereddütlü bir şekilde onunla (ve ekibimle) paylaşmıştım.

Bunun nedeni, ilkel bir dünyada birdenbire iki çocuk annesi olmaya kendimi kaptırmış olmam ve bebeklerimi ellerine almak için sabırsızlanan kölelerim olsa bile, bu işin el yordamıyla olacağına karar vermemdi.

Her ikisini de emzirdiğimi ve Tunahn'ın sürekli beslenmek istediğini düşünürsek, elle beslemekten başka seçeneğim yoktu.

Bu nedenle çok yorgundum, sürekli koşturuyordum ve neredeyse her zaman kucağımda (veya vücuduma bağlı) bir veya iki çocuk vardı. Hatta gecenin yarısında bile. Bu olmadığı zamanlarda da uykumu almaya çalışıyor ya da yemek yiyordum çünkü emzirmek insanı aç bırakıyordu.

Kısmen meşgul olduğum için, kısmen de ondan uzak durmak için elimden geleni yaptığım için kocamı çok fazla görmedim (bu nedenle ekibimle pazar yerinde dolaşıyordum ve çocuklarımla birlikte halkımın arasında olmak ve bebeklik kilolarımı atmak için birçok yürüyüşe çıkıyordum) çünkü çocuklarımızla, özellikle de Isis'le birlikteyken ona (ve her ikisine de) çok düşkündü,

gerçekten, ama erken uyarı işaretleri Prenses Isis'in Babasının Küçük Kızı olacağını gösteriyordu) içime o sıcak tatlılığı o kadar güçlü gönderdi ki, bazen ayaklarımı tutmam bir mucizeydi.

Ve bu, onun *benim* üzerime titremesini hesaba katmıyordu.

Dax Lahn ailesiyle gurur duyardı ve bu konuda hiç çekinmezdi. Çoğunlukla da öyle olacaktı çünkü o anın sıcaklığıyla intikam almak için topuklarımı omuzlarına gömdüm. Annemin annesinin ikiz olduğunu unutmuştum ve bunun benim geleceğim için ne anlama gelebileceğini keşfetmek için yıllar önce bunu araştırmış ve genetik olarak ikiz taşımaya yatkın bir kadın olduğunu bulmuştum.

Yani bu benim hatamdı ya da daha doğrusu benim nimetimdi.

Bu bilgiyi kimseyle paylaşmadım ve bu nedenle herkes Dax'ın sadece en güçlü değil aynı zamanda en erkeksi olduğunu, *diğer* güçlü kılıcının benden iki çocuk doğurduğunu söyleyerek övünüyordu. Buna yatkın olanın ben olduğumu ve yüzen savaşçıların dölleyebileceği iki yumurta bıraktığımı bilmiyorlardı. Açıklamaya çalışsam bile anlamayacaklardı ve söylemeliyim ki Lahn'ın kendisi de birlikteliğimizin sonuçlarından oldukça memnun görünüyordu, bu yüzden açıklamaya cesaret edemedim.

Bunların hepsi aynı zamanda, kendime itiraf etmiyordum, beni derinden yaralayan ama inatla iyileşmesine izin vermediğim bir yarayı amansız tatlılığıyla iyileştiren bir kocaya karşı savunma mekanizmamdı.

Ama şimdi onu affetmiştim ve bunu ona nasıl söyleyeceğimi bilemiyordum. Ve işler tersine dönüyordu. Erteledikçe, mesele onu affettiğimi söylemekten çok, vahşi hayvanımı kancadan kurtarmakta geciktiğim için affedilmeye ihtiyaç duymam haline geliyordu.

Neden hep bunu yapıyordum?

Tanrım, ne kadar aptalmışım!

Ve şimdi, aptal olduğum için, yaklaşık üç hafta önce Lahn'ın tatlılığı sabırsızlığın bir kenarını tutmaya başladı, bu kenar büyüdü, yayıldı, inşa edildi ve bilendi ve şimdi kılıcının kenarı gibi uzun ve çok keskin.

Evet. Yani. Acayip. *Aptalca*.

"Dax kötü bir ruh hali içinde," diye tersledi Diandra, dikkatimi aptallığımdan çekip aptallığının sonuçlarını göstermeye geri döndürerek, "ve bu kötü ruh hali onunla birlikte eve gelebilir ama aynı zamanda yayılır ve Dax olduğu için yayıldığında *çok uzaklara* ve *geniş bir alana* yayılır. Sizi temin ederim ki, hayal kırıklığını evde sizinle paylaşırsa, bunu savaşçılarıyla ve yeterince yakın olan herkesle nasıl paylaştığını yüz katına çıkarabilirsiniz

dilinin kırbacını almak için." Bana doğru eğildi. "Bundan emin olabilirsiniz çünkü *Seerim bana* Kral Lahn'ın siyah bir aurayla çevrili olduğunu ve savaşçı, stajyer, özgür adam ya da köle olsun herkesin ona ve aurasına *çok uzak durduğunu söyledi.*"

Oh adamım.

Diandra olduğu için bana bakmaya devam etti. "Ve şunu söyleyebilirim ki Dax, *Dax Lahn* olduğu için, kinini daha fazla tutmaya ve *cazibeni* esirgemeye devam edersen bu kırbacın bir kırbacın ucuna ya da çeliğin kenarına dönüşme ihtimali yüksek. Adam adeta bir meydan okuma ya da sabırsızlığını *birinin* üzerine boşaltmak için yalvarıyor ve bildiğim tek şey o kişinin *sen* olmayacağını."

Oh adamım!

Ben daha ağzımı açmadan o devam etti. "Bilmek istediğim şey, stajyer savaşçılardan birinin eyerini yeterince parlatmamasından ve bu algılanan hata yüzünden sırtının açılmasından sorumlu olmaya istekli misiniz?"

Hayır. Bunu hiç istemediğim söylenebilir.

Yine de Lahn'ın eyerini parlatmasına şaşırdım. Vahşi bir hayvanın böyle bir şeyi önemseyeceğini düşünmemiştim.

"Hayır, Diandra," diye fısıldadım ve elim oğlumun başının üzerinde daha sıkı kıvrıldı çünkü gerçekten çok... aptaldım!

Eli düştü ama benim alanımdan çıkmadı.

"Anlıyorum canım, sen bana kim olduğuna ve nereden geldiğine nasıl tepki verdiğini anlattıktan sonra... söylediği sözler, bunun seni nasıl damgalayacağını. Kelimeler yumruklardan daha derin izler bırakır; daha uzun sürer ve bazen asla geçmez. Ama Hadım sana Dax Lahn'ın seni eve getirmek ve buraya getirdiğinde de yanında tutmak için hiçbir şeyden kaçınmadığını *söyledi.* Ve korkuyu gördüm..." gözleri yüzümde daralırken benimkiler genişledi, "ah evet canım, ona çocuklarını teslim ederken ve hiçbir büyüün seni geri getiremeyeceği bir şekilde onun için kaybolacağını düşünürken bunu kaçırmadım." Nefesini içine çekti ve devam etti. "Seni seviyorum, güzel dostum, altın kraliçem, seni çok sevdiğimi biliyorsun, ama bu yeterince ileri gitti. Seninle paylaştığımız örneklerden biliyorum ki, sevdiklerine yanlış yaptığını hissettiğinde onlarla konuşmakta zorlanıyorsun..." Tanrım, korkut beni, beni *kesinlikle* tanıyordu. "Ama şunu da biliyorum ki sen bizim savaşçı kraliçemizsin, kalbin de

sıcaktır ve yaraları onarmak ve affetmek için gereken sözcükleri bulacak gücü kendinizde bulabilirsiniz."

Eli tekrar Tunahn'ın başındaki elime geldi ve gözleri derin derin benimkilere baktı.

"Kelimeler bul Kirke," diye nazikçe ısrar etti. "Evliliğindeki yaraları onar, kocanı affet ve onun da seni affetmesine izin ver. Bunu kendin için, onun için, küçüklerin için ve tanrılar adına *hepimiz* için yap."

Dudağımı ısırdım.

Sonra ekibime baktım.

Sonra gözlerim kalktı ve teker teker Zahnin ve Bain'in gözlerine takıldı. Zahnin çenesini yukarı kaldırdı. Duymuştu.

Diandra ile aynı fikirdeydi. Bunda şaşılacak bir şey yoktu.

Bain sırtıttı. Duymuştu. Düşünceleri çoktan zor kısmı aşmış ve iyi şeylere gelmeye başlamıştı.

Ve kesinlikle iyi şeyleri kaçırdığım söylenebilir.

Yani Bain'den de bir sürpriz yok.

Bain'e başımı salladım, sonra bıraktım ve dudaklarımı oğlumun bulanık kafasına yaslarırken Diandra elini çekti.

Sonra bir hareketlilik duydum, başım yukarı kalktı ve elim Tunahn'ın başını bırakıp bir kolumu koruyucu bir şekilde sararken Zahnin'in büyük elini omzuna sıkıca sarmış genç bir çocuğu gözaltına aldığını gördüm.

"Dax altın kraliçesinin gelmesini emrediyor. Bu acil bir durum. Gecikmemesi emredildi." Koşmaktan nefesi kesilen çocuk kelimeleri aceleyle söyledi.

Lanet olsun.

Gözlerim Zahnin'e gitti ve onun çenesini bana doğru salladığını gördüm ve sonra emredildiği gibi, yani gecikmeden hareket etti. Ekibim sıraya girdi ve Zahnin önden, Bain arkadan pazar yerinden ve Korwahn sokaklarından geçerek Lahn'a ve evime doğru hızla ilerledik.

Hepimiz kapıdan zar zor içeri girdik ve Lahn'ın avluda kollarını kavuşturmuş, bacaklarını dikmiş, yüzü granit gömülmüş bir şekilde durduğunu görünce şok oldum. Yanında zamandan daha yaşlı olması gereken bir kadın duruyordu. Saçları kırışmış, tel tel olmuş ve başının her tarafına, omuzlarına ve göğsüne dökülmüştü. Hemen arkasında duran Twinka'dan ve Twinka'nın arkasında duran Jacanda'dan bile daha kambur ve kırışık.

"Çocukları alın, hemen," diye bağırdı Lahn, ses tonuyla bedenim harekete geçti ve Twinka ile Jacanda öne atladılar (Twinka, bu arada, benden hala hoşlanmıyordu ve bunu hala saklamıyordu ama çocuklarıma deli gibi *tapıyordu*, o kadar ki ona göz kulak olmak zorundaydım çünkü yemin ederim, eğer yapmazsam çılgın köle onları gecenin bir vakti kaçıracaktı).

Twinka Narinda'nın yanına gitti ve Jacanda da benim yanıma geldi, Lahn sert emirler vermeye devam ederken ikisi de sargılarımızı çözüp çocukları almak için harekete geçti.

"Geri kalanlar, gidin. Şimdi. Kulak istemiyorum." Gözleri Twinka'ya kaydı. "Çocuklara sizin odanızda bakılacak, ben izin verene kadar bu eve girmeyin," başını sallayan Twinka'ya doğru salladı ve Isis'le birlikte koşarak uzaklaştı, Jacanda da Tunahn'ın peşinden. "Zahnin," diye bitirdi Lahn, "iş bittiğinde cadıya dışarı kadar eşlik etmek için sen kal."

Deli saçlı, kambur kadına göz kırptım ve beni incelediğini gördüm; bir Korwahk'ın tenine ve muhtemelen eskiden saçlarına sahipti ama gözleri parlak maviydi.

Tuhaf.

Ve o bir cadıydı.

Daha garip.

Bununla ne yapacağımı bilmiyordum. Bildiğim tek şey, burada her ne yapıyorsa Lahn'ın hoşuna gitmediği.

Bunun iyi olduğunu düşünmemiştim.

Ekibim dışarı çıktı. Zahnin ön kapıdaki yerini aldı. Jacanda ve Twinka, Tunahn ve Isis'le birlikte çoktan gitmişlerdi ki Lahn kollarını indirdi ve alt kattaki odalardan birine girdi, bu bir tür oturma odasıydı ama yine de hepsi öyleydi, çünkü yemek masası olan oda hariç hepsinde çoğunlukla kilim ve minderler vardı.

Cadı ve ben onu takip ettiğimizde, odaya girdikten sonra kapıyı çarptı ve hiç vakit kaybetmeden döndü, bacaklarını dikti, kollarını kavuşturdu ve "Mesajınızı kraliçeme iletin" diye havladı.

Başım sarsıldı ve kocamdan cadıya baktım. "Sen Circe Kaye

Quinn misin?" diye sordu kadın Korwahk dilinde.

Cevap vermek için ağzımı açtım ama Lahn benden önce davrandı, "O Dahksahna Circe, Korwahk'ın gerçek, altın savaşçı kraliçesi."

Cadı Lahn'a başını salladı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ve gözleri tekrar bana döndü.

Sonra elini kaldırdı, şalvarının bir kıvrımına uzandı ve katlanmış, kaba kenarlı, kahverengimsi sarı bir parşömen parçası çıkardı.

"Bir hafta önce transa girdim ve baban tarafından bana bir mesaj iletildi" dediğinde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ve başım hafifledi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, gözlerim ona takılı kalırken ellerim kenetlenip göğsüme geldi.

"Anlamadığım bir dilde. Duyduğum gibi yazdım ve sizinle de aynı şekilde paylaşacağım. Bir yanıt bekliyor ve bu mesajı size iletmek için Korwahk'tan hızla geçtim çünkü büyü beni bağladı ve yanıtınızı verene kadar kendi özgür irademle hareket edemiyorum."

"Ne dedi?" diye sordum. Sorduğumda başını salladı, parşömeni açtı ve kesik kesik İngilizce konuşmaya başladı.

"Circe, kızım, bu senin baban. Sanırım kendi iyiliğin ve torunumun iyiliği için seni orada bıraktığımı anlıyorsundur. O pislik sana iyi davranmıyor, bu mesajı sana kim verirse söyle ve hepinizi eve getirmenin bir yolunu bulmak için cenneti ve dünyayı hareket ettireceğiz. Öyle, ona bunu da söyle ve torunumun adını bilmek istiyorum. Ve değil, ona savaşçı kışını tekmelemek için sihirli bir yol bulacağımı söyle. Ama senin mutlu olman için tüm umudum var, sevgilim. Seni seviyorum Circe kızım ve hep seveceğim."

Dişlerimi sıktım ve gözlerimi kapatırken yutkundum.

Lahn sert bir ifadeyle, "'Pislik' kelimesinin ne anlama geldiğini bildiğimi varsayabilirim," deyince gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Mesajı daha önce duymuştu, anlamıştı ve bu yüzden kızgındı.

Kahretsin!

Bir şey söylemek için ağzımı açtım ama Lahn benden önce davranarak cadıya bağırdı: "Şimdi git. Karım sana cevabını yarın verecek. Güneş alçalmaya başladıktan sonra geri gel."

Onun ruh halini okuyarak (ki bunu anlamak zordu) başını salladı ve oradan uzaklaştı.

"Lahn -" diye söze başladığımda kapı ancak üzerine kapanmıştı.

Ama bitiremedim. Çünkü bana doğru hamle yaptı, elimi sıkıca kavradı ve beni odadan dışarı sürükledi.

Onun uzun ve öfkeli adımlarına yetişmek için koşuyordum ve ben kendimi toparlayıp "Lahn!" diye bağırana kadar o çoktan merdivenlere varmıştı. Ne oluyor?"

"Sessiz ol," diye
hırladı. Uh-oh.

Belki de Diandra yanıliyordu. Belki de Lahn sabırsızlığının keskin ucunu
alacak başka birini bulamayacaktı. Belki de o kişi *ben olacaktım*.

Doğruca odamıza gitti, beni öyle sert çekti ki, bıraktığında beş adımda
uçtum. Peşimden geldi ve kapıyı arkasından çarptı.

Uh-oh yine.

Bir elimi kaldırdım ve o ilerlemeye başlarken ben de geri
çekilmeye başladım. "Lahn -" Fısıldadım.

"Sekiz ay," diye kestirip attı ve ben gözümü kırptım.

"Ne... ne?" Ben geri geri giderken ve Lahn ilerlemeye devam ederken
kekeledim.

"Sekiz aydır, kraliçem, bir kadın almadım." Aman
Tanrım!

Tekrar gözümü kırptım ve göz kırptığım nanosaniye içinde bu haber beni
vurdu.

Oh... aman... *Tanrım!*

Kalbim hızla atmaya başlarken gözlerim ona yapışıp kaldı.
Yatağa vurdum, yanından geçtim ve geri çekilmeye devam
ettim.

Sonra "Gerçekten mi?" diye fısıldadım ve çenesini
yukarı kaldırdı. Sonra tükürdü, "*Gerçekten.*"

Oh adamım.

"Uh..." Mırıldandım, bundan hoşlandım, nefret ettim (esas olarak karısı
ve onu seven kadın olarak ona vermem gerektiği gibi vermediğim için),
bundan heyecan duydum ve aynı zamanda büyük bir suçluluk hissettim.

Duvara çarptım ve yana doğru kaydım, köşeye çarptım ve o durup bana
bakmaya devam etmek için büyük bedenini yavaşça çevirirken yeni bir
duvardan aşağı kaydım.

"Kirke'm bana bunun onun için önemli olduğunu söyledi..." eğildi ve
gözleri kısıldı, "çok önemli," diye tısladı, "bedenimi ondan başka hiç kimse
üzerinde kullanmamam. Ben *de bedenimi ondan başka kimsenin üzerinde
kullanmadım.*"

Oh... *adamım.*

Kalbim hızlı atmayı bıraktı ve *daha hızlı* çarpmaya başladı.

"Lahn -" Fısıldadım.

"Ama benden saklıyor." Oh
kahretsin.

Onu temizledikten sonra duvardan uzaklaştım ve kapıya doğru geri dönmeye başladım.

Lahn tekrar üzerime geldi. "O xaxsah'ını esirgiyor. Altın balını esirgiyor. Pençelerini esirgiyor. Ruhunu esirgiyor. Ve çocuklarımı doğurduğu için, *zamanını* bile esirgiyor."

"Uh..." Tekrar mırıldandım.

Kapıya vurdum ama tokmağı bulmaya yaklaşamadım bile. Lahn hızla hareket etti, ayağa kalktı, odayı geçtim ve yatakta sırtüstü yattım, Lahn üstümdeydi. Nefes nefese kalmıştım, yüzü yüzümdeydi ve öfkenin ötesindeydi, cidden *çok kızgındı*, o ve gözlerinde parlayan acımasız, altın ruh.

Ve o başka bir şeydi. Anlamadığım bir şey. Okuyamadığım bir şey. Onun gözlerine ait olmayan bir şey. Orada yanlış bir şey vardı.

Felaket derecede yanlış.

"Seni zorla almayacağım çünkü beni asla affetmemek için aklını olduğu kadar onu da kullanacağını biliyorum ve şimdi babanın bana taktığı isimden, asla affetmeyeceğini anlıyorum."

"Lahn -" Ruhu tarafından tutulan gözlerinde gördüklerim gün ışığına çıkmaya başladığında tekrar fısıldadım.

Benim üzerimden konuştu. "Ama seni sadece halkımız için kraliçem, Tunahn ve İsis'e annelik yapman için karım olarak bırakmadan ve gitmene izin vermeden önce bilmelisin ki hatamın acısını çektim, beni terk ettiğini öğrendiğimde bunun acısını çok çektim."

Karnım erirken kalbim daha sert çarpmaya başladı. Evet, gözlerindeki şeyin ne olduğunu biliyordum.

Yenilgi.

Oh

Tanrım.

Bunu durdurmalıydım. *Şimdi*.

"Tatlım -" Ellerimi nazikçe üzerine koyarken sevdiği bir sevgi sözcüğünü kullanarak yumuşak bir şekilde konuşmayı denedim ama başaramadım.

"Beş ay boyunca seni sonsuza dek kaybettiğimi düşünerek acı çektim, uykuda ve uyanırken gözlerinde ruhunun yok oluşunu görerek, onu ölümüne *ezdiğimi* ve seni benden kaçmaya zorladığımı bilerek. Ben, kralınız, savaşçınız, Lahn'ınız, *sizin*, sonunda Dortak'tan daha iyi olamadım."

Aman Tanrım.

"Lahn -" Vücudum onunkinin altında yumuşarken ve kollarım ona sarılırken başladım.

"Ve bana *dönmediğin* her gün, bana geri dönmenin yolunu asla bulamayacağını biliyordum. Ve Karrim'den haber *alamadığım* her gün, seni eve getirmenin bir yolunu bulamayacağımı düşünerek umutsuzluğa kapılıyordum."

Ellerimi önüne doğru kaydurdım ve hafifçe boynuna dolamak için yukarı kaldırdım. "Bebeğim, dinle -"

"Altın dişi geyiğim gitti. Çocuğum da onunla birlikte. Onu bir daha asla tohumumla ağırlaşırken göremeyeceğim, savaşçıma ya da altın kızıma bir daha asla bakamayacağım, yatağımızda benimkinin yanında uyurken onun bedenini bir daha asla hissedemeyeceğim."

"Lahn, cidden, tatlım, lütfen dinle -"

"Sonra Karrim seni bana getirmesi için bir cadı bulur, ona sandıklar dolusu altın veririz ama sen kırık dökük geri dönersin."

Tanrım! *Konuşabilmem* için *çenesini kapatması* gerekiyordu!

"Lahn!" Parmaklarımı boynuna geçirerek aceleyle bağırdım ama *yine* de kırılmadı.

"Ve bunu yaptım, seni kırdım ve altın tanrıçamın içinde bir yerlerde yaşama ihtimali olduğuna dair bana verdiğin tek ipucu, çocuklarımızı bana teslim edecek gücü bulmandı."

Tanrım, adamım teğet geçtiğinde onu susturmak mümkün değildi!

"Lahn, lanet olsun -!" Yüzüne karşı bağırdım ama o benim üzerimden konuşmaya devam ettiği için sesim çıkmadı.

"Ama hala kayıpsın, bana asla geri dönmeyeceksin."

Ve işte bu kadar. Bu kadarı yeterdi.

Ve bunu anlatmak için, güçlü bir hamleyle ayaklarımı yatağa diktim, sırtımı dikleştirdim ve omuzlarını ittim, onu sırtına ittim ama onunla birlikte gittim, böylece kalçalarına bindim, parmaklarım omuzlarına kıvrıldı, gövdem onunkine bastırıldı ve yüzüm bir inç uzaktaydı.

"*Çeneni...* kapatacak... mısın?" Bağırdım, ağzı kapandı ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Tanrım!" Ona dönmeden önce başının üzerinden bakarak ağladım. "Drama. Tanrım!"

"Circe -" diye hırladı ama ben tersledim, "Sessiz ol Lahn, şimdi ben konuşuyorum." Ağzını kapattı ve tekrar kaşlarını çattı.

Ters ters baktım.

Sonra ben konuştum. "Beni üzdün, kalbimi kırdın, tamam mı, sanırım bunu anladın. Bu yüksek sesle ve net bir şekilde geliyor, koca adam. Beni incittin. Ama cidden, sana anlattıklarım çok saçmaydı. Tamamen inanılmazdı. Bunu ben de anlıyorum. Ama *ben* bir aptalım, kalbimle *hareket* ediyorum ve *her zaman* aptalca şeyler yapıyorum. Ve seni çok sevdiğim için o kadar üzüldüm ki, söylediklerin canımı o kadar yaktı ki, yine aynı şeyi yaptım. Düşünmeden hareket ettim. Kalbimin sesini dinledim, bu da canımı yaktı ve gerçekten aptalca bir şey yaptım. Yani, tamam, babam sana pislik diyor çünkü her şeyin çok iyi başlamadığını biliyor ama... ipucu ver, Lahn. Beni burada *bıraktı*. Seni sevdiğimi biliyor ve mutlu olmamı istiyor. Yeesh!" Doğrudum, başımı arkaya eğdim ve tavana baktım. "İnanılmaz derecede zeki biri için -"

Bitiremedim çünkü sırtüstü yatıyordum ve vücudum şiddetli bir şekilde sarsıldı çünkü peştemalim çekilip çıkarıldı.

Oh adamım.

İç çamaşırlarımın yırtılıp atılması için tam zamanında onun hararetli gözlerine odaklandım... evet, *yırtılıp atılmıştı*, onlar giderken vücudum tekrar sarsıldı.

Oh *adamım*.

"Lahn," diye nefes aldım üstüme yuvarlanırken, kendimi kralımın fantastik, ağır, sıcak vücudunun altında aniden çıplak bulduğum *için* ve gözlerindeki ateşli bakıştan çoktan tahrik olmuşum.

İri elleri hızla kalçalarımın arkasından aşağı indi ve sonra yukarı çekti. "Beni affet," diye homurdandı.

"Uh... evet, bir süre önce. Ben sadece -"

Sözümü bitirmedim çünkü ağzı benimkini yakıcı bir öpücükle aldı, ıslak, derin, uzun ve çok ama *çok* ateşli bir öpücük.

Oh, evet.

Evet, evet, *evet*.

Ağzını benimkinden ayırdı ve ben de cümlemi sersemlemiş bir halde, nefes nefese, "*Salak*" diye bitirdim.

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama umurumda değil," diye fısıldadı dudaklarıma, parmakları bacaklarımın arasında biriken ıslaklığın arasından geçerken ve sonra dudakları kulağıma doğru kayarken. "Nazik olmaya çalışacağım ama on iki yaşında ilk ilişkiyi yaşadığımdan beri hiç bu kadar beklememiştim. Yakınından bile geçmedim. Yapabileceğimi sanmıyorum."

Eline bastırdım, derisinin bağlarını çekiştirdim, başımı çevirdim ve kulağına fısıldadım, "Nazik davranmaya zahmet etme tatlım, sadece seni tekrar hissetmek istiyorum."

İki kez sorulmasını beklemedi ve işte oradaydı.

Oh, evet.

Tanrım, kocamı hissetmeyi *seviyordum*.

"Evet," diye fısıldadım ve söyleyebildiğim tek şey buydu, ağzı tekrar benimkine geldi, kalçaları içeri girdi, sert, hızlı, kontrolsüz, kalçalarım yanlarına sıkıca bastırırken bir kolum kaslı sırtını sıkıca tuttu ve diğer elim örgüsünü çıkardı ve muhteşem saçlarımın içine kayd.

Mücadele ettiğini biliyordum, bunu hissediyordum ama Lahn'ım her zamanki gibi beni vurana kadar dayandı, sıcak, sert ve delici ve ağzına doğru haykırdım, uzuvlarım sıkılaştı ve sonra bıraktı, hırıltılı salınımı benimkine karıştı.

Oh, *evet*.

Tam orada, tam olmam gereken yerdeydim.

Evimdeydim.

İkimiz de kendimize geldikten sonra, Lahn ağzı kulağıma doğru ilerlerken derinlere gömülü kaldı.

"Beni seviyorsun," diye fısıldadı ve uzuvlarım gerildi.

"Evet," diye fısıldadım.

"Söyle," diye homurdandı ve gözlerimi kapatıp dudaklarım kulağına degecek şekilde başımı çevirdim.

"Seni seviyorum bebeğim."

Başını kaldırıp ağzını tekrar benimkine dayamadan önce kelimeleri zar zor söyleyebildim. Bu öpücük yavaş, nazık ve tatlı olduğu kadar ıslak ve derindi.

Ağızlarımız arasındaki bağlantıyı kopardığında alnını benimkine dayadı ve elim saçlarından sakallı çenesini kavrayacak şekilde kayd.

"Özür dilerim tatlım," dedim sessizce ve gözlerini kapattı, parmaklarımın uçları içeri girdi ve tekrar açtı. "Çok uzun süre bıraktım ve bıraktıkça daha da zorlaştı -"

"Tamam, Kirke'm," diye sözümü kesti, çenesini eğerek ağzını ağzıma değırdi, sırt üstü döndü, böylece ben üstte kaldım ve kolları beni sımsıkı sardı. "Tamam," diye fısıldadı kulağıma.

Tamam.

Dostum, bunu söylemesine

bayılmıştım. Evet, aptalın tekiydim.

Ama öylece bırakamazdım. O benim Lahn'ımdı ve daha fazlasını hak ediyordu, bu yüzden başımı kaldırdım ve ellerinden biri saçlarımı geriye doğru çekip başımın arkasında tuttu.

"Sorun olmadığını düşünmene sevindim bebeğim, ama üzgün olduğumu anladığını bilmem gerek," dedim usulca.

"Anlıyorum," diye karşılık verdi Lahn, sesi de yakışıklı yüzü kadar yumuşaktı.

Dudaklarımı yaladım ve "Seni özledim," dedim. Gözlerimi kapattım, başımı eğdim ve alnım onunkine değecek şekilde indirdim, sonra açtım, koyu renk gözlerindeki sıcak yumuşaklığı gördüm ve devam ettim, "Gittiğimde seni özledim ve beni geri getirdiğinde seni özledim."

Lahn cevap vermedi ama koluyla beni sıktı.

Elim hâlâ çenesinde, başparmağımı güzel dudaklarının üzerinde gezdirirken sessizce, "Buradan başka bir yerde olmak istemiyorum," dedim.

Gözleri yavaşça kapandı ve saçlarımdaki eli yüzümü eğerek ağzımı onunkine değdirdi, sonra beni serbest bıraktı ve başımı sadece bir santim kaldırdım.

"İyi miyiz?" Fısıldadım.

"Evet Circe, güzel," diye fısıldadı.

Gözlerim onu izlerken başparmağım dudaklarını tekrar taradı ve sonra tekrar elmacık kemiğinin üzerinden geçti.

"Linas, kah Lahna, sahna," dedi Lahn sessizce ve bakışlarım tekrar onunkilere kaydı. Saçlarımdaki eli yüzüme doğru kayarken ve başparmağı gözümün altına hafifçe bastırırken gözleri sıcak, ağzı yumuşak ve sesi daha yumuşaktı. "İşte orada."

Ciğerlerim sıkışırken ve gözlerim ıslanırken gülümsememin titrediğini hissettim.

"Lahn'ım onu diriltti mi?" Yumuşak bir sesle sordum ve eli tekrar saçlarıma kaydı, bir santim uzaklaşmama izin vermeden önce bir dudak dokunuşu için beni aşağı çekti.

İşte o zaman *onun* acımasız, vahşi altın ruhunun gözlerinde benim görmem için parladığını gördüm ve cevabını o bana vermeden önce biliyordum.

"Evet, Kirke'm, benim için yeniden ıslıl ıslıl yanıyor."

"Dohno," diye fısıldadım ve sonra fısıldamaya devam ettim, "Artık doğru olduğundan şüphelendiğim şeyi biliyorum. Kocam bir tanrı. *Her şeyi* yapabilir."

Beni sırt üstü yatırmadan önce sırtıtışını yakaladım.

Sonra kulağıma mırıldandı, "Bakalım bu doğru mu?"

"Tamam," diye hemen kabul ettim ve tenimde gümbürdeyen kıkırdamasını dinledim.

Oh, evet.

Evdeydim.

* * * * *

Lahn'ın az önce beslediğim Tunahn'ı yatırdıktan sonra odamıza geri dönüşünü izledim.

Gece çökmüştü ama mum ışığı odayı usulca aydınlatıyordu. Eğer şanslıysam ve çabucak uykuya dalarsam, belki dört saat uyuyabilirdim.

Lahn yorganın altına girdi, yanıma uzandı, bir kolunu altıma soktu ve beni uzun, sıcak, sert tarafına doğru kıvırdı.

Tamam, siktir et. Uyumamın imkanı yok.

Bir dirseğimin üzerinde yükseldim, elimi göğsüne koydum ve karanlık, sevgili gözlerine baktım.

"Stajyer savaşçılara eyerinizi parlattırıyor musunuz?" diye sordum ve gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"Stajyer savaşçılar. Onlara eyerinizi parlattırıyor musunuz?"

Ağzı seğirdi. "Eğitimdeki savaşçılar pek çok şey öğrenir ve yapar, kah Lahnahsahna. Eyerleri parlatmak bunlardan biri değildir."

Gözlerim omzuna kaydı ve "Oh" diye mırıldandım.

"Öğrendikleri bir şey var," diye devam etti ve gözlerim tekrar onunkilere kaydı, "yapmaya değmeyecek işlerle vakit kaybetmemek. Eyerleri parlatmak gibi."

Kıkırdamaya başladım. Dudakları gülümsemeye başlarken Lahn'ın kolu beni sıktı.

Göğsümü onunkine yasladım, kolum onun etrafında kıvrıldı, yüzüm yaklaştı.

"Gerçekten bekaretini on iki yaşındayken mi kaybettin?" Fısıldadım ve gözleri hemen kapandı, ben de kolumla vücudunu sarstım. "Lahn."

"Meena," dedi kısaca.

"Şaka değil mi?" Gözlerimi şaşkınlıkla kocaman açarak sordum, beni inceledi ve sonra başını salladı.

"Şaka değil."

"Vay canına," diye nefes aldım. "Bu biraz genç değil mi?"

Beni incelemeye devam etti. Sonra şöyle dedi: "Bir savaşçının eğitiminin tüm aşamalarında ne zaman ilerlemeye hazır olduğuna eğitmeni karar verir. Eğitmenim on iki yaşında bir kadın almaya hazır olduğuma karar verdi. Ben de 12 yaşında bir Xacto aldım."

"Xacto" kelimesini söylediğinde bakışlarının yüzümde keskinleştiğini hissettim ve ona hızlıca "Bebğim, beni terk etmeyeceğini biliyorum. Eğer bir erkek

Senin gibi sık sık ihtiyacı olan ve sekiz ay boyunca benim için dayanabilen biri için Xacto'ya gitmen konusunda hiçbir endişem yok."

"Hayır, Circe'ciğim, Xacto'ya gitmem konusunda endişelenmene gerek yok," dedi sessizce.

Ona gülümsedim.

Lahn da

gülümsedi.

Sonra sordu, "Aptal ne demek?"

Yine kıkırdadım. Sonra açıkladım, "Bir tür, bilmiyorum, açıklaması zor. Aptalca şeyler yapan biri, biraz sakar, biraz kaçık, biraz aptal, bunların hiçbirisi gerçekten aptal olacak ya da birine zarar verecek kadar değil, sadece, bilmiyorum, bir salak ya da..." Başımı yana eğdim ve sırtıttım, "*Ben*."

Lahn sırtıtmıyordu. "Benim altın kraliçem bir aptal değil," diye ilan etti.

Daha da yaklaştım ve hâlâ sırtıtarak, "Koca adam, kendimi kaybettim ve hamile kışımı beş ay boyunca eve götürdüm, seni asla terk etmeyeceğime söz verdiğim halde seni geride bıraktım. Sonra babam aşık olduğum adamı terk ettiğim için bana büyük bir ders verdi, geri döndüm, sana söylediğimden haftalar önce seni affettim, bu da Karrim'in bana benden asla vazgeçmediğini söylediği zamana denk geliyordu, sonra kendimi ertelemeye kaptırdım, bu arada babam da bana sürekli ders verirdi, bu yüzden seninle bu konuda konuşmak gittikçe zorlaştı ve seni kızdırıp benden vazgeçmene neden oldum. Kendime aptal demek kibarlık olur. Ben ahmağın çok ötesindeydim."

"Bu doğru," dedi, o kadar hızlı kabul etti ki

gözümü kırptım. Sonra bakakaldım.

Sonra bir kahkaha patlattım.

Ve kocamın üstüne tamamen çekildiğimde durmadım, beni sırtüstü yuvarladı, vücudumu onunkiyle kapladı, yüzünü boynuma soktu ve vücudumu salladığını hissettiğimde derin kahkahasının tenimde gürlediğini duydum.

Yoldan geçenler, casuslar ve evimizin dışına dikkat kesilen meraklılar kudretli Dax ve rahna Dahksahna'nın neşesini duydular ve yaklaşık kırk beş dakika sonra tamamen başka bir şey duydular.

Ve ertesi sabah tüm Korwahn'da duydukları tek şey buydu.

* * * * *

Bir şey beni uyandırdığında güneş gökyüzüne dokunuyordu. Bana çarpmadan önce rahatsız hissettim.

Lahn'ın sıcak bedeninin altında uyumuyordum. Yan tarafına bastırılmışım, kolu bana sarılmıştı, yanağım omzunda, kolum karın kaslarındaydı.

Gözlerimi açtım ve kızıma baktım, pembe, tombul yanağı babasının kahverengi, kaslı göğsüne bastırılmış, gözleri kapalı, pembe dudakları sevimli, küçük bir bebek somurtmasıyla büzülmüş, tatlı küçük yumruğu pürüzsüz, koyu tenine hafifçe dayanmıştı.

Dudaklarımın yukarı kalktığını hissettim ve elimi kızımın tombul poposuna koyabilmek için kolumu kocamın karnından kaydırdım.

Sonra dikkatlice başımı arkaya eğip yakışıklı kocamın uyuyan profilini gördüm.

Onu duymamıştım ve bu muhtemelen uyandığı anlamına geliyordu ve Isis'in yapmaktan hoşnut olduğu gibi, sessizce her şeyi içine aldı.

Ama kocam onun uyandığını hissetti ve kızını almaya gitti. Bu dudaklarımı daha da yukarı kaldırdı.

Ya ağzımın hafif hareketini hissetti ya da gözlerimi üzerinde hissetti, gözlerini açtı ve başını bana çevirdi. Karanlık derinliklerine baktığımda uyuşuk ve seksi olduklarını gördüm ve bana karşı hissettiği tüm sevgi sıcak, tatlı ve açıkça okunuyordu.

Evet, oh evet, evdeydim.

Isis'in poposuna bastırdım.

"Bunun hakkında konuşmamız gerekecek," diye fısıldadım. Sırtışını hayranlıkla izledim.

Ben de sırtarak bunun içimden geçmesine izin verdim. Sonra iç çektim.

Sonra çenemi aşağı eğdim ve gözlerimi kapattım, bu konuyu daha sonra konuşmaya karar verdim.

Tunahn yakında acıkır. Dinlenmem gerekiyordu.

* * * * *

Harold Quinn, trans halindeki yaşlı kadını izlerken, sesi kızının sözlerini söylüyordu, kalbi biraz kırıldı ve biraz daha onarıldı.

"Hey baba. Şuna bak! *İki* torunun var. İkiz! Buna inanabiliyor musun? Tunahn bizim oğlumuz ve adı at anlamına geliyor. Burada bir sürü farklı tanrı var ve at tanrısı da bunlardan biri. Lahn'ın adı kaplan demek ve o da bir tanrı. Tunahn'a at tanrısının adını verdi çünkü atlar güçlü, zeki ve sadıktır. Diğer bebeğimiz küçük bir kız. Tüylü, altın sarısı saçları var ve eminim ki tıpkı annem ve benimki gibi olacak. Tunahn, ben

Söylemeyi unuttum, babası gibi siyah saçları var. Adı Isis. Annemle bana verdiğiniz isim gibi ona da isim verdim. Tunahn şimdiden bir öküz kadar güçlü, şakası yok. Ayrıca çok fazla bağılıyor ama bunun nedeni açgözlü, küçük bir canavar olması ve yeterince süt alamıyor gibi görünmesi. Ama uzun süre ağlamasına gerek yok. Ellerimi ondan uzak tutamıyorum. O benim küçük savaşçım. Sıçrayarak büyüyor. Isis benim altın bebeğim; nadiren ağlıyor ve çok tatlı. Babası ona *bayılıyor*. Tunahn gece uyanırsa, Lahn kalkıp onu beslememi sorun etmiyor ama Tunahn'ın yatağına dönmesi konusunda kararlı. Eğer Isis uyanırsa, Lahn onun bizimle uyumasına izin veriyor. Merak etmeyin, *bu konuyu hallettim*. Bir nevi."

Cadı kocaman bir nefes çekti ve sonra konuşmaya devam etti, tıpkı Kirke'sinin yapabildiği gibi.

"Her zamanki gibi haklıydın. Sanırım bunu şimdi, sen bir dünya uzaktayken öğrenmiş olmam kötü oldu. Cadı bu mesajları göndermeyi deneyebileceğimizi ama hedeflerine ulaşacaklarından emin olamayacağımızı söylüyor. Umarım ulaşırsız, rastgele de olsa. Denemeye devam edeceğime söz veriyorum, umarım sen de edersin. Ama dediğim gibi, sen haklıydın. Lahn ve ben işleri yoluna koyduk. Bunun için *çok* çalıştı ve belki de ben onu çok *zorladım* ama onu seviyorum ve affettim ve şimdi mutluyum. Endişelenmene gerek yok. Her şey yolunda. Beni çok seviyor baba ve bunu bana gösteriyor. Mutluyum, gerçekten, çok mutluyum. O iyi bir adam ve eğer onunla tanışırsan, biraz zaman alabilir ama ondan hoşlanacaksın." Bir duraklama ve ardından, "Bu arada, bana bir iyilik yapıp bir sonraki mesajında ona pislik demezsen çok iyi olur. Ona İngilizce öğrettim ve bunun ne anlama geldiğini anladı ve bundan pek hoşlanmadı."

Harold Quinn sırttı.

Cadı devam etti. "Eğer senden haber alamazsam ya da sen benden haber alamazsan, seni özlediğimi, sevdiğimi ve hep seveceğimi bilmeni isterim. Her zaman, baba. Sen bir kızın sahip olabileceği en iyi babasın. *Mutlak... en iyisi*."

Oh, evet. İşte oradaydı. Bu onun kızıydı.

Cadı konuşmaya devam etti. "Çocuklara selamımı söyle ve Marlene'e benim için sarıl, ona ve Circe'e iyi olduğumu haber ver."

Bir nefes daha çekti ve sonra cadı devam etti.

"Ve söz veriyorum iyiyim baba. Söz veriyorum. Ben... şey, baba, ne diyebilirim ki? Ben geldim."

Kadının omuzları çöktü, başı düştü, sonra yukarı kalktı ve gözlerini kırıştırdı, kör gözleri hiçbir şeye odaklanmıyordu ama artık transa girdiği için bulanık değildi.

"İşe yaradı mı?" diye sordu, yüzü ıslıl ıslıldı.

Harold Quinn cevap verdiğinde sesi sertti: "Evet."

Yaşlı kadın onun ruh halini anlamaya çalışır gibi durakladı, bu çabasında başarılı olduğunda yüzündeki parlaklık azaldı ve sonra başını salladı.

Sonra sessizce, "İşe yaradığı için şanslıyız," dedi.

Onu görememesine rağmen başıyla onayladı. Onu duymuştu. O dünyayla iletişim kurmak zordu. Mesajlar sadece rastgele alınıyordu, gönderilen mesajların duyulup duyulmadığı asla bilinemeyebilirdi.

Tunahn ve Isis ve onun Kirke'si kralıyla mutlu.

Evet, işe yaradığı için şanslıydı.

"Tekrar denemek istiyorsun..." diye devam etti ve onu görememesine rağmen tekrar başını salladı, bir şekilde onun da bunu hissettiğini biliyordu.

Harold haklıydı çünkü nazikçe gülümsedi.

Sonra körlemesine uzandı, koluna dokundu ve fısıldadı, "Asla uzakta olmayacağım, altın Circes'in babası."

Sonra döndü ve garajdan sessizce çıktı, giderken bastonu yere vuruyordu.

Harold kızının ofisine girmeden önce kapının arkasından kapanışını izledi ve cüzdanını çıkardıktan sonra masasının arkasındaki sandalyesine yerleşti. Cüzdanı çevirerek açtı, sık sık dokunulan fotoğrafı nazikçe çekip çıkardı ve tanıdık bir çift altın göze baktı.

"O mutlu, Andie," diye fısıldadı karısına.

Andromeda Quinn her zaman yaptığı şeyi yaptı.

Ona gülümsedi, güzel gözleri Harold Quinn'in çok sevdiği o parlak, altın rengi ışıkla parlıyordu.

#####

Yazar Hakkında

Kristen Ashley, kocası ve kedisiyle birlikte İngiltere'nin güzel West Country bölgesinde yaşıyor. İngiltere'ye on iki yıl yaşadığı Denver üzerinden gelmiş ama Brownsburg, Indiana'da büyümüş. Ailesi ve arkadaşları (en hafif tabirle) kaçıktır ama yazmak istediğinizde kaçıklık iyidir.

Kristen altı yaşındayken annesi onu, erkek ve kız kardeşlerini büyükanne ve büyükbabasının yanına yerleştirmiş. Büyükanne ve büyükbabasının bir kızı vardı.

Annesinden daha küçüktü, bu yüzden hep birlikte iç kesimlerdeki küçük bir çiftlik kasabasındaki çok küçük bir çiftlikte yaşıyorlardı. Glenn Miller, The Everly Brothers, REO Speedwagon ve Whitesnake (ve bunlara uygun gardıroplar) ile büyüdü. Müzik, kıyafet ve sevgi dolu bir evde büyümenin iyi bir yol olduğunu söylemeye gerek yok.

Ve o büyüdükçe, daha iyi olmaya devam ediyor.

Smashwords.com'da Kristen Ashley'in diğer kitaplarını

keşfedin Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick Rescue

Rock Chick Redemption

Rock Chick Renegade

Rock Chick İntikamı

The 'Burg Series:

Senin İçin

Huzur

İçinde

Altın İz

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı

Rüyalar

Fantasyland Serisi:

En Çılgın Hayaller

Fantastik

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Lacybourne

Malikanesi Gizemli

Adam Penmort

Kalesi Sommersgate

Evi Üç Dilek

Kristen ile Online Bağlanın:

Resmi Web Sitesi: www.kristenashley.net

Kristen'in [Blogu](http://www.kristenashley.net/menu/blog.html): www.kristenashley.net/menu/blog.html

[Kristen'in Facebook Sayfası](#)

Kristen'ı Twitter'da takip edin: KristenAshley68

DM Ashley'den Kapak Resmi

Korwahk/İngilizce Sözlük

Kelimeler, deyimler ve çekimler

Ahno - (v)

Sevmek Aka -

(pro) Diğerleri

Ana - (adv) Sonra

Anah - (n/adv) Tonight

Anka - (n/adv) Tomorrow

Anla - (n/adv) Today

Ansha - (adv/exc) Here

Ato - (v) To bow

Bahsah - (n) Eş

Bahsan (n) Koca

Bel - (adv) Yakında

Boh - (adv) Şimdi

Boonahn - (adj/adv/n) Daha iyi

Chah - (adv/pro) Çok

Cham - (n) Çadır

Cuun - (n) Tur

Dahksahna - (n/unvan) Kraliçe [Korwahk Ulusunun]

Dahno - (v) Uyandırmak

Danho - (v) Unutmak

Dax - (n/unvan) Kral [Korwahk Ulusunun]

Daxshee - (n/yer) - Korwahk Ulusunun Dax [kralının] gezici kampı

Dohno - (adj) İyi
El - (belirleyici) A; an
Et - (bağlaç) Eğer
Fahnahsan - (adj) Happy
Fahno - (v) To smile
Fahkah - (adv) Enough
Fahzah - (adv) Always
Farzah - (adv) Never
Fauna - (n) Doe [sevgi sözcüğü olarak da kullanılır]
Gay - (adv/prep) Gibi
Gahn - (conj) But
Gahsee - (adj) Hungry
Gahso - (v) To be hungry
Geenheeso - (v) (etrafta) patronluk taslamak [emir veya komutadan farklı, resmi veya resmi değil]
Gingo - (v) İçmek
Goyah - (ifade) Güle güle/Veda
Hahla - (adj) Saf; doğru
Hahnee - (adj) Sıvı
Hansahnalo - (v) Sevmek
Jahnjee - (n) Koruyucu
Jahko - (v) Yapmak
Jahno - (v) Sahip olmak
Jak - (adv/pro/determiner) -
Tümü Juno - (v) Oynamak
Kay - (pro) Ben; ben
Kay tingay - (ifade) Özür dilerim/Özür dilerim
Kah - (iyelik) Benim
Kahna - (iyelik) Mine Keeta
- (n) Şeyler
Kut - (n) [argo] Sürtük
Kuvo - (v) Anlamak
Lahn - (n) Kaplan
Lahnahsahna - (n) Kaplan [dişi kaplan]
Lapo - (v) Olmak
Lee - (belirleyici) The (unvanla birlikte kullanılmaz)
Leeka - (n) Skin

Leenyahso - (adj) Yetenekli
Linah (n) Gözler
Lino - (v)
Görmek Lipo -
(n) Saç Liro -
(n) Bacaklar Lipo
- (n) Ağız Loh -
(hazırlık)
üzerinde
Loolah - (n) [tanıdık] Mama
Loot - (bağlaç) Ve
Lornya - (n) Robe
Luh - (hazırlık) To
Luna - (n) Body
Luto - (v) To sit
Marko - (v) İzin
vermek Mayo - (v)
Hızlı gitmek Ben -
(excl) Hayır
Meera - (ileri/hazırlık) Meena -
(hariç) Arasında Evet
Na - (pro) Sen
Nahna - (iyelik) Senin
Nahrahka - (ifade) Rica ederim Nayeeso - (v)
Sahip olmak
Neenka - (adj/adv/n/prep) İçeride
Neeso - (v) Dinlenmek
Pahk - (n) Ateş
Pahkah - (n) Ateş
Çukuru Pahkan - (n)
Meşale
Pahnsahna - (n) Ruh [Soul]
Pahnsahnak - (n) Tanrı [Efsanevi, İncil'e ait
değil] Pahnsahnalla - (n) Tanrıça
Pahnso - (v) Yaşamak
Poyah - (ifade) Merhaba
Punto - (v) Bitirmek
Quaxi - (n) Boya
Rah - (n) Altın
Rahna - (adj) Altın

Raylo - (v) Sessiz
olmak

Ruhno - (v) Sah
almak - (pro) Bu
Sahka - (adj) Sağlıklı; iyi
Sahna - (adj) Güzel
Sahnahso - (v) İzin vermek
Bakınız - (pro) Bu
Shahsha - (ifade) Teşekkür ederim
Shalah - (ifade) Lütfen
Suh - (belirleyici) The (yalnızca resmi unvanlarla kullanılır, örneğin; Suh
Tunak; Suh Xacme)
Suh Tunak - The Korwahk Horde
Ta - (pro) Biz
Tahko - (v) Terk etmek
Tahna - (iyelik) Bizim
Tahnhan - (n) Emir
Tahno - (v) Emretmek
Tan - (pro) Biz
Tee - (pro) It
Teenkah - (adj)
Küçük Tela - (adv)
Ne Tera - (adv) Nasıl
Tooka - (adv) Tekrar
Tooyo - (v) Sikişmek
Tooyo - [Küfür olarak] - Siktir git!
Trahyo - (v) Uyumak
Trooya - (n) İsim
Tunahn - (n) At
Tunakan - (n) Savaşçı
Tunakanahsa - (n) Kadın savaşçı Tuno
- (v) Binmek
Unahyo - (v) Eritmek
Uvo - (v) Vermek
Vato - (v) Kazanmak
Vayo - (v) Gelmek
Veeyo - (v) Gitmek
Wahlo - (v)
Başlamak
Weyko - (v) Söz vermek

Xac - (n) [argo] Cock (penis)

Xacme (n) Hadım

Xaxsah - (n) [argo] Amcık (vajina)

Xacto - (n) Korwahk Horde tarafından sahip olunan ve sadece savaşçılara hizmet eden bir grup kadın köle.

Yahka - (adj) İyi; iyi; güzel Yo

- (prep) İçin

Zah - (pro/possessive) Her

Zak - (possessive) His

Zakah - (n) Ham, damıtılmış ruh (aşağı/kaba viskiye benzeyen alkollü içecek)

Zan - (pro) Him

Zo - (prep) From

Zooko - (v) İstemek

Zut - (hazırlık) İle

Fiil Bağlaçları

oo - emir/komuta al -

"must" ile emir ay - şimdiki zaman

an - "will" ile gelecek zaman

ee - "to be" ile gelecek zaman

un - geçmiş zaman

Paralel Evren

Alternatif evrendeki yerler, denizler, bölgeler

Bellebryn - (yer) Kuzey Topraklarında bulunan ve tamamen Hawkvale ve Yeşil Deniz (batı) sınırları içinde yer alan küçük, huzurlu, şehir büyüklüğünde prenslik

Fleuridia - (yer) Kuzey Topraklarında bulunan biraz gelişmiş, barışçıl ulus; Hawkvale (kuzey ve batı) ve Marhac Denizi (güney) ile sınırı vardır

Yeşil Deniz - (su kütlesi) Bellebryn, Hawkvale, Lunwyn ve Middleland'a bitişik kıyı şeridinde sahip okyanus benzeri su kütlesi

Hawkvale - (yer) Kuzey Toprakları'nda bulunan biraz gelişmiş, barışçıl ulus; Middleland (kuzey), Fleuridia (güney ve doğu) ve Yeşil Deniz (batı) ve Marhac Denizi (güney) ile sınırlar

Keenhak - (yer) Güney Topraklarında bulunan ilkel, savaşçı ulus; Korwahk (kuzey) ve Maroo (batı) ile sınırlar

Korwahk - (yer) Güney Topraklarında bulunan ilkel, savaşçı ulus; Marhac Denizi (kuzey) ve Keenhak (güneydoğu) ve Maroo (güneybatı) ulusları ile sınırlar

Korwahn - (yer) Korwahk'ın büyük başkenti

Lunwyn - (yer) Kuzey Toprakları'nın en uzak noktalarında yer alan biraz gelişmiş, barışçıl ulus; Orta Topraklar (güney), Yeşil Deniz (batı) ve Kış Denizi (kuzey) ile sınırı vardır

Marhac Denizi - (büyük su kütlesi) Korwahk ve Hawkvale ile Fleuridia'yı ayırır

Maroo - (yer) Güney Topraklarında bulunan ilkel, savaşçı ulus; Korwahk (kuzey) ve Keenhak (doğu) ile sınırlar

Middleland - (yer) Kuzey Toprakları'nda bulunan tiran krallı biraz gelişmiş ulus; Hawkvale (güney), Fleuridia (güney), Lunwyn (kuzey) ve Yeşil Deniz (batı) ile sınırlar

[Kuzey Toprakları - (bölge) Alternatif dünya üzerinde ekvatorun kuzeyindeki bölge

[Güney Toprakları - (bölge) Alternatif dünya üzerinde ekvatorun güneyindeki bölge

Kış Denizi - (büyük su kütlesi) Lunwyn'in kuzey kıyılarını oluşturan, büyük buzullarla dolu Arktik su kütlesi

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.